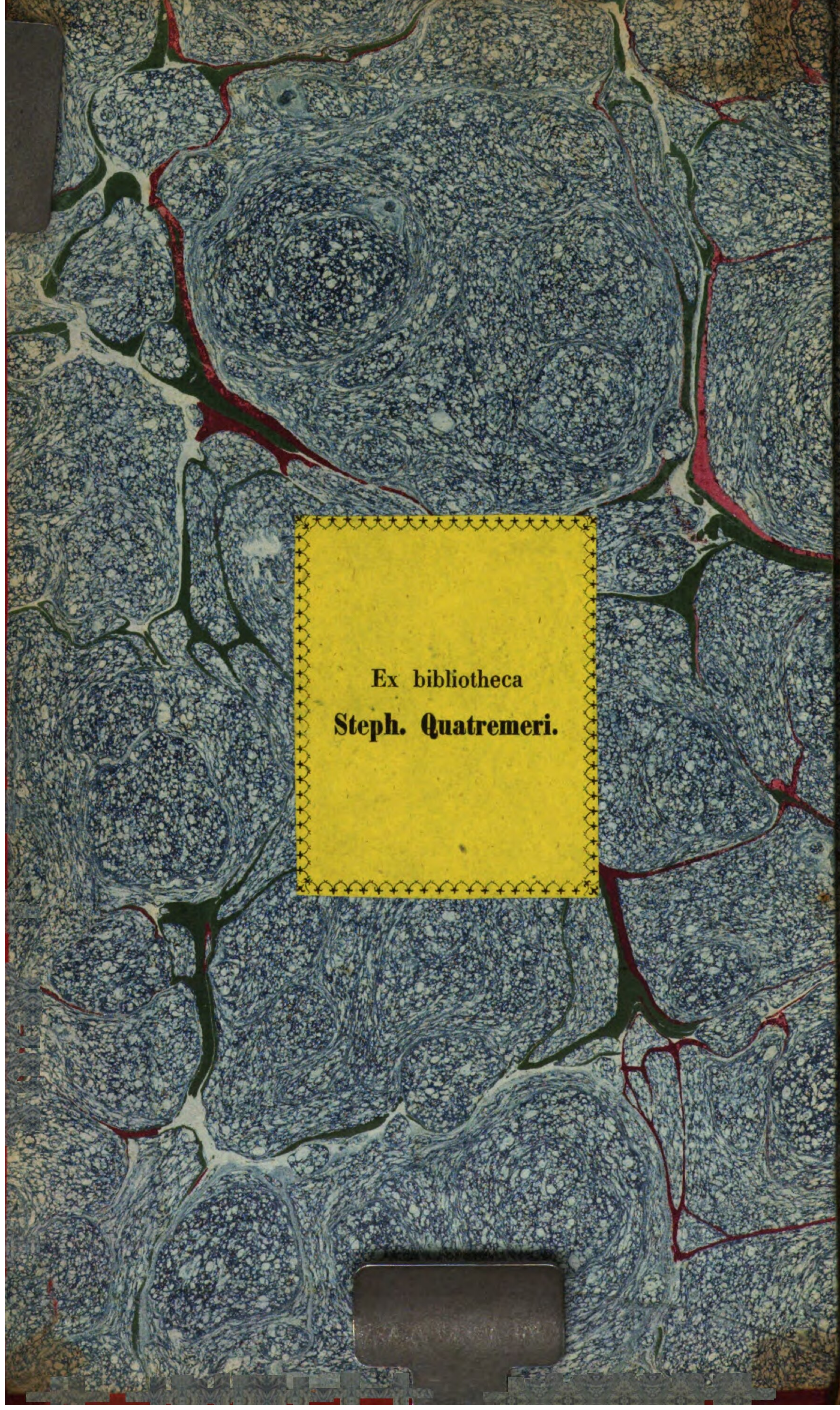
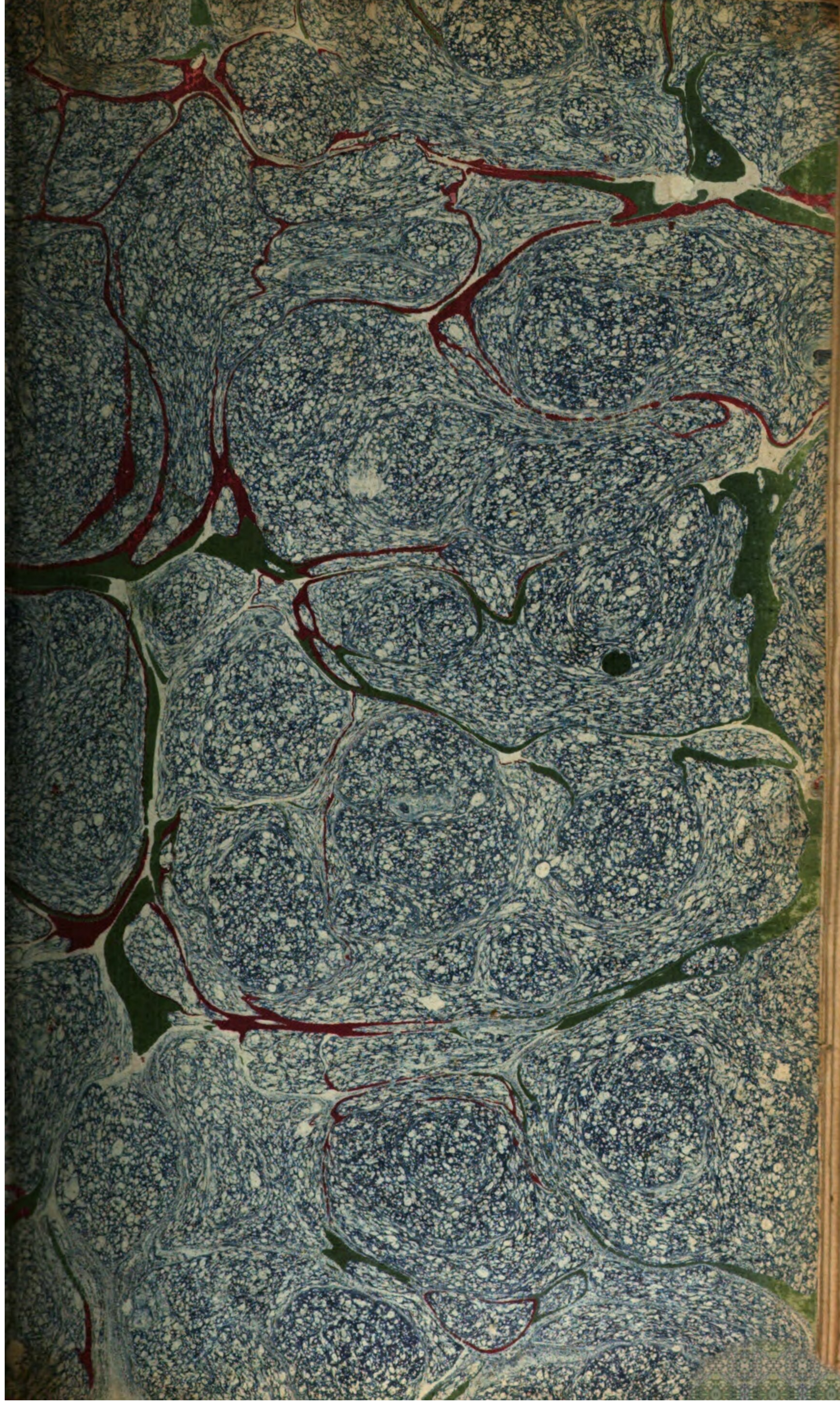

The image shows the front cover of a book. The cover is decorated with a traditional marbled paper pattern, featuring swirling veins of blue, green, and red on a light background. In the center, there is a rectangular yellow paper label with a decorative border of small black stars. The label contains the text "Ex bibliotheca Steph. Quatremeri." in a black serif font. There are two dark, rectangular areas on the cover: one in the top left corner and another in the bottom center, which appear to be remnants of old tape or labels.

Ex bibliotheca
Steph. Quatremeri.

80
A. gr. b. 119

Aeschines

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΑΙΣΙΝΟΤ

Ο ΚΑΤΑ ΚΗΤΗΡΗΝΟΤ

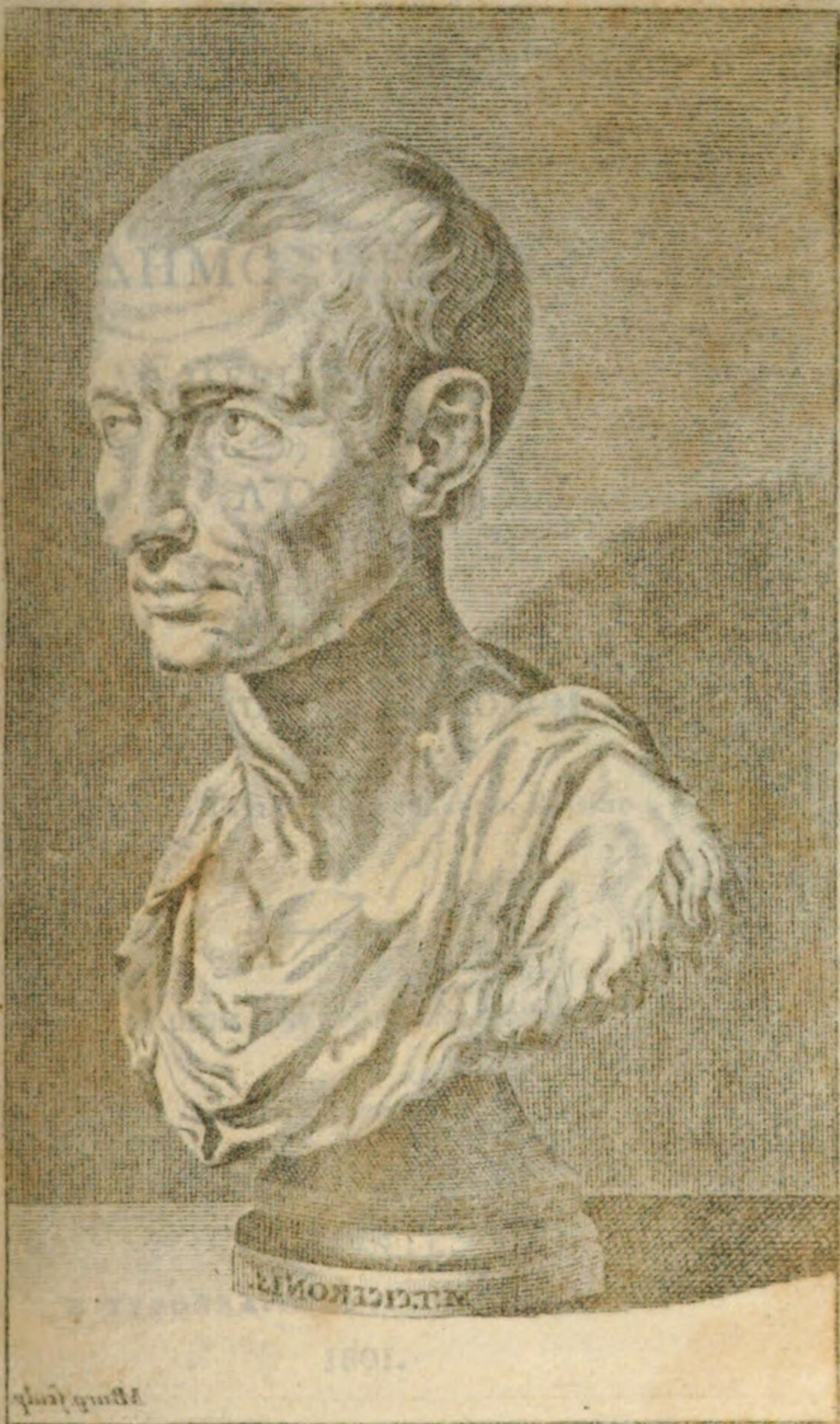
ΙΔΕ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΤΣ

Ο ΠΕΡΙ ΕΠΕΛΑΝΟΥ

ΛΟΤΟΣ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΚΑΙ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

CUM

DELECTU ANNOTATIONUM,

Præcipue e TAYLORO, MARKLANDO, REISKIO.

IN USUM JUVENTUTIS ACADEMICÆ.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

1801.

ΑΙΧΙΝΙΑ

Ο ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΝ

ΔΗΜΗ

MONACHENSIS

ΑΙΧΙΝΙΑ

ΚΩΔ.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΤΟ ΕΚΔΟΣΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΚΔΟΣΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΚΔΟΣΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΚΔΟΣΗΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

1891

PRÆFATIO,

DE OPTIMO GENERE ORATORUM,

Ex Cicerone.

ORATORUM *genera* esse dicuntur, tanquam Poetarum. Id fecus est: nam alterum est multiplex. Poematis enim Tragici, Comici, Epici, Melici etiam, ac Dithyrambici, quod magis est tractatum a Latinis, suum quodvis est diversum a reliquis. Itaque et in Tragoedia Comicum vitiosum est, et in Comoedia turpe Tragicum: et in cæteris suus est cuiusque certus sonus, et quædam intelligentibus nota vox.

Oratorum autem si quis ita numerat plura *genera*, ut alios grandes, aut graves, aut copiosos; alios tenues, aut subtiles, aut breves; alios eis interjectos, et tanquam medios, putet: de hominibus dicet aliquid, de re parum. In re enim, quod optimum sit, quæritur; in homine dicitur, quod est. Itaque licet dicere et *Ennium*,

summum Epicum poetam, si cui ita videtur; et *Pacuvium*, Tragicum; et *Cæcilium* fortasse, Comicum.

Oratorem *genere* non divido: perfectum enim quæro. Unum est autem *genus* perfecti, a quo qui absunt, non *genere* differunt, ut ab *Accio Terentius*; sed in eodem non sunt pares. Optimus est enim orator, qui dicendo animos audientium et docet, et delectat, et permovet. Docere, debitum est; delectare, honorarium; permovere, necessarium.

Hæc ut alius melius, quam alius, concedendum est: verum id fit non *genere*, sed *gradu*. Optimum quidem unum est; et proximum, quod ei simillimum: ex quo perspicuum est, quod optimo dissimillimum sit, id esse deterri- mum. Nam quoniam *Eloquentia* constat ex *Verbis* et *Sententiis*, perficiendum est, ut pure et emendate loquentes, quod est *Latine*, *verborum* præterea et priorum et translatorum elegan- tiam persequamur: in propriis, ut aptissima eli- gamus; in translatis, ut similitudinem secuti, verecunde utamur alienis.

Sententiarum autem totidem genera sunt, quot diximus esse laudum. Sunt enim docendi acutæ; delectandi, quasi argutæ; commoven- di, graves. Sed et *verborum* est structura quæ-

dam, duas res efficiens, numerum et lenitatem ; et sententiæ suam compositionem habent, et ad probandam rem accommodatum ordinem. Sed earum omnium rerum, ut *ædificiorum*, Memoria est quasi *fundamentum*, *lumen* Actio.

Ea igitur omnia in quo summa, erit orator peritissimus : in quo media, mediocris : in quo minima, deterrimus. Et appellabuntur omnes oratores, ut pictores appellantur etiam mali : nec *generibus* inter sese, sed *facultatibus* different. Itaque nemo est orator, qui se Demosthenis similem esse nolit : at Menander *Homeri* noluit. *Genus* enim erat aliud. Id non est in oratoribus : aut si est, ut alius gravitatem sequens, subtilitatem fugiat ; contra, alius acutiorem se quam ornatorem velit : etiam si est in genere tolerabili, non est in optimo. Siquidem, quod omnes laudes habet, id est optimum.

Hæc dixi brevius equidem, quam res petebat ; sed ad id, quod agimus, non fuit dicendum pluribus. Unum enim cum sit *genus*, id quale sit, quærimus. Est autem tale, quale floruit Athenis, ex quo *Atticorum* oratorum ipsa vis ignota est, nota gloria. Nam alterum multi viderunt, vitiosi nihil apud eos ; alterum pauci, laudabilia esse multa. Est enim vitiosum in *sententia*, si quid absurdum, aut alienum, aut non

acutum, aut subinfulsum est: in *verbis*, si inquinatum, si abjectum, si non aptum, si durum, si longe petitum.

Hæc vitaverunt fere omnes, qui aut *Attici* numerantur, aut dicunt *Attice*. Sed quatenus valuerunt, fani et ficci duntaxat habeantur; sed ita, ut palæstrice spatium in xysto iis liceat, non ab Olympiis coronam petant. Qui, cum careant omni vitio, non sunt contenti quasi bona valetudine, sed vires, lacertos, sanguinem quærunt, quandam etiam suavitatem coloris. Eos imitemur, si possumus: sin minus, illos potius, qui incorrupta sanitate sunt, quod est proprium *Atticorum*, quam eos, quorum vitiosa abundantia est, quales *Asia* multos tulit.

Quod cum faciemus (si modo id ipsum assequemur; est enim permagnum) imitemur, si poterimus, *Lyfiam*, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior: sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit. Quod qui ita faciet, ut, si cupiat uberius esse, non possit, habeatur sane orator, sed de minoribus: magno autem oratori etiam illo modo sæpe dicendum est in tali genere causarum.

PRÆFATIO.

Ita fit, ut Demosthenes certe possit summisse dicere; elate Lyfias fortasse non possit. Sed si eodem modo putant, exercitu in foro, et in omnibus templis, quæ circum forum sunt, collocato, dici pro Milone decuisse, ut si de re privata ad unum judicem diceremus, vim eloquentiæ sua facultate, non rei natura, metiuntur.

Quare quoniam nonnullorum sermo jam increbuit, partim seipsos *Attice* dicere, partim neminem nostrum dicere; alteros negligamus: satis enim his res ipsa respondet, cum aut non adhibeantur ad causas, aut adhibiti derideantur. Nam si arrideantur, esset id ipsum *Atticorum*. Sed qui dici a nobis *Attico more* nolunt, ipsi autem se non oratores esse profitentur, si tere-tes aures habent, intelligensque judicium, tanquam ad picturam probandam, adhibentur etiam inscii faciendi, cum aliqua solertia judicandi.

Sin autem intelligentiam ponunt in audiendi fastidio, neque eos quicquam excelsum magnificumque delectat; dicant se subtile quiddam et politum velle, grave ornatumque contemnere: id vero desinant dicere, qui subtiliter dicunt, eos solos *Attice* dicere, id est, quasi sicce. At integre, et ample, et ornate, et copiose, cum eadem integritate, *Atticorum* est. Quid?

dubium est, utrum orationem nostram tolerabilem tantum, an etiam admirabilem, esse cupiamus? Non enim jam quærimus, quid sit *Attice*, sed quid sit *optime*, dicere.

Ex quo intelligitur, quoniam *Græcorum* oratorum præstantissimi sunt ii, qui fuerunt *Athenis*, eorum autem princeps facile Demosthenes: hunc si quis imitetur, eum et *Attice* dicturum, et *optime*: ut, quoniam *Attici* nobis propositi sunt ad imitandum, *bene* dicere, id sit *Attice* dicere. Sed cum in eo magnus error esset, quale esset id dicendi genus: putavi mihi suscipiendum laborem, utilem quidem studiosis, mihi quidem ipsi non necessarium.

Converti enim ex *Atticis*, duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, *Æschinis* Demosthenisque: nec converti, ut interpretes, sed ut orator, sententiis iisdem, et earum formis, tanquam figuris, verbis ad nostram consuetudinem aptis: in quibus non verbum pro verbo necesse habui reddere, sed *genus* omnium verborum *vimque* servavi. Non enim ea me *annumerare* Lectori putavi oportere, sed tanquam *appendere*.

Hic labor meus hoc assequetur, ut nostri homines, quid ab illis exigant, qui se *Atticos* volunt, et ad quam eos quasi formulam dicendi

revocent, intelligant. Sed exorietur Thucydides, ejus enim quidam eloquentiam admirantur; id quidem recte: sed nihil ad eum oratorem, quem quærimus. Aliud est enim explicare res gestas narrando, aliud argumentando criminari, crimenve dissolvere: aliud narratione tenere Auditorem, aliud concitare.

At loquitur pulchre. Num melius, quam Plato? Neceffe tamen est oratori, quem quærimus, controversias explicare forenses dicendi genere apto ad docendum, ad delectandum, ad permovendum. Quare si quis erit, qui Thucydidio genere causas in foro dicturum se esse profiteatur, is abhorreat etiam a suspicione ejus, quæ versatur in re civili et forenfi: qui Thucydidem laudavit, ascribat suæ nostram sententiam.

Quin ipsum Isocratem, quem divinus autor Plato suum fere æqualem admirabiliter in Phædro laudari fecit a Socrate, quemque omnes docti summum oratorem esse dixerunt: tamen hunc in numero non repono. Non enim in *acie* versatur et *ferro*: quasi *rudibus* ejus eludit oratio. A me autem (ut cum maximis minima conferam) gladiatorum par nobilissimum inducitur. Æschines, tanquam Æterninus (ut ait Lucilius)

— Non spurcus homo, sed doctus et acer,
 Cum Pacidiano hic componitur, optimu' longe
 Post homines natos. —¹

Nihil enim illo oratore arbitror cogitari posse divinius.

Huic labori nostro duo genera reprehensorum opponuntur. Unum hoc, *Verum melius Græci*: a quo quærat, ecquid possint ipsi melius Latine. Alterum, *Quid istas potius legam, quam Græcas?* Iidem Andriam, et Synephebos, nec minus Terentium, et Cæcilium, quam Menandrum legunt. Nec Andromacham, aut Antiopam, aut Epigonos Latinos recipiant: sed tamen Ennium, et Pacuvium, et Accium potius, quam Euripidem, et Sophoclem, legunt. Quod igitur est eorum in *orationibus* e Græco conversis fastidium, nullum cum sit in *versibus*?

Sed aggrediamur jam quod suscepimus, si prius exposuerimus, quæ causa in iudicium deducta sit. Cum esset Lex Athenis, NEQUIS populi scitum faceret, ut quisquam corona donaretur in Magistratu, priusquam rationes retulisset: et altera Lex, EOS, QUI a populo donarentur, in concione donari debere: qui a Senatu, in Senatu:

¹ *Versus hic ex Lucilio ita suppleri debet*—gladiator qui fuit unus. Alioqui enim vox [optimu'] ad Æschinem referenda esset, non ad Demosthenem, de quo nunc loquitur Cicero.

Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia sua. De hoc igitur Ctesiphon scitum fecit, nullis ab ipso rationibus relatis, ut corona aurea donaretur; eaque donatio fieret in Theatro, populo convocato; qui locus non est concionis legitimæ: atque ita prædicaretur, EUM DONARI VIRTUTIS ERGO BENEVOLENTIÆQUE, QUAM ERGA POPULUM ATHENIENSEM HABERET.

Hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adduxit Æschines, quod contra Leges scripsisset; ut et rationibus non relatis corona donaretur, et ut in Theatro; et quod de virtute ejus et benevolentia falsa scripsisset; quoniam Demosthenes nec vir bonus esset, nec bene meritus de civitate. Causa ipsa abhorret illa quidem a formula consuetudinis nostræ: sed est magna. Habet enim et legum interpretationem satis acutam in utramque partem, et meritorum in Rempublicam contentionem sane gravem.

Itaque causa fuit Æschini, quoniam ipse a Demosthene esset capitis accusatus, quod legationem e mentitus esset, ut, ulciscendi inimici causa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis famaue Demosthenis. Non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod civis improbus, ut optimus, laudatus esset.

Hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed iudicium factum est aliquot annis post, Alexandro jam Asiam tenente: ad quod iudicium concursus dicitur e tota Græcia factus esse. Quid enim aut tam visendum, aut audiendum fuit, quam summorum oratorum, in gravissima causa, accurata et inimicitiis incensa contentio?

Quorum ego orationes si, ut spero, ita expressero, *virtutibus* utens illorum omnibus, id est, *sententiis*, et earum *figuris*, et *rerum ordine*, verba persequens eatenus, ut ea non abhorreant a more nostro: (quæ si e Græcis omnia conversa non erunt, tamen ut *generis* ejusdem sint, elaboravimus) erit regula, ad quam eorum dirigantur orationes, qui *Attice* volunt dicere. Sed de nobis fatis. Aliquando enim Æschinem ipsum Latine dicentem audiamus.

PRÆFATIO TAYLORI.

QUOD Cicero dixit, cum has duas Orationes in Latinum sermonem convertit, vere dixit; se nempe *gladiatorum par nobilissimum* post hominum memoriam *inducere*, Æschinem scil. et Demosthenem, illum, non tanquam Æferninum Samnitem, *spurcum* hominem, sed *doctum* et *acerrimum*, immo alterum fere Pacidianum, *cum Pacidiano, gladiatorum optimo, compositum*. (Ita enim Ciceronis verba interpretor contra Manutium, cum aliorum, tum Jani Parrhasii in Epist. 60. auctoritate adductus.) Ut affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia disertius, vel gravius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut sententiarum majestate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et cum hæc dicam, nihil profero, nisi quod

comprobavit vetustas, atque omnium Gentium Populorumque consensus, ad quos Humanitas, hoc est, hujusmodi Literæ pervenerint. *Hic, quem præstitisse diximus ceteris, in illa pro Ctesiphonte oratione longe optima, summissius a primo, deinde, dum de legibus disputat, pressius, post sensim incedens, iudices ut vidit ardentis, in reliquis exultavit audacius.* Cic. Orat. §. 8. *Si exempla sequimur, ait Idem, ibid. §. 38. a Demosthene sumamus, et quidem perpetuæ dictionis, ex eo loco, unde in Ctesiphontis iudicio de suis factis, consiliis, meritis in Rempublicam aggressus est dicere. Ea profecto oratio in eam formam, quæ est insita in mentibus nostris, includi sic potest, ut major Eloquentia non requiratur.* Porro: *Converti ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias, Æschinis Demosthenisque.* Id. *de Optim. Gen. Orator.* Nam, non contentus eloquentia sæculi sui, cum totum se ad laudes Græcorum comparavit, tum, ut imaginem summæ Eloquentiæ in mente atque animo plenissime effingeret, orationes has contrarias Latino sermone donavit Latini Sermonis peritissimus artifex, M. TULL. CICERO. Et qui omnis ad imitandum proposuit, has potissimum duxit esse dignas quas sedulo in patriam linguam verteret. Istius operis nihil hodie remanet præter desiderium, si excipias Anteloquium, quod inscribi solet DE OPTIMO GENERE ORATORUM. [Tullius] *Protagoram Platonis, et Oeconomicon Xenophontis, et Æschinis*

ac Demosthenis duas contra se orationes pulcherrimas transtulit. *Quanta in illis prætermiserit, quanta addiderit, quanta mutaverit, ut proprietates alterius linguæ suis proprietatibus explicaret, non est hujus temporis dicere. Sufficit mihi ipsius Translatoris auctoritas, qui ita in Prologo earundem orationum loquutus est, "Putavi mihi suscipiendum," &c. Hieron. ad Paulin. Epist. 50. Rursus: Nisi forte putandus est Tullius Oeconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram, et Demosthenis pro Ctesiphonte orationem afflatus Rhetorico spiritu transtulisse. Idem, Apolog. adv. Rufin. l. ii. Qui similia fere habet in Proleg. ad Pentateuch. et in Epistola ad Sunniam et Fretelam. Scripsit item Sidonius Apollinaris ii. Epist. 9. Quanquam sic esset ad verbum sententiamque translatus, ut nec Apuleius Phædonem sic Platonis, neque Tullius Ctesiphontem sic Demosthenis in usum regulamque Romani Sermonis exscripserint. Verum ut jactura istius versionis quodammodo refarciretur, quidam male feriatæ antiquas Ciceronis Editiones beare voluerunt interpretatione hujus controversiæ, quam elaboravit Leonardus Brunus, Aretinus, verum neque eo loco, quem occupat, neque fama istorum scriptorum dignam, quos convertere instituebat. Ea utique contentio duorum summorum hominum, ad quam concursus ex tota Græcia factus esse dicitur, (Nam et Æschines ipse commemorat pag. 29, pluris tribunal circumstetisse, quam*

unquam meminerit ad ullam causam publicam convenisse) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum stetit Fortuna harum Literarum, nihil unquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum studia magis alliciebat. Illam Demosthenis præcipue (uti dicebam) ita semper admirati sunt Veteres, quemadmodum solebant Phidiæ Jovem aut Doryphorum suspicere; præstantissimi scil. Artificis præstantissima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius esse potuit. Οἱ γὰρ κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ στεφάνου—*Theo Progymn. pag. 5.* Οἶμαι γὰρ σε τῶν Δημοσθένους εἰ μὴτι ἄλλο, ἀλλὰ τὸν γε ὑπὲρ τῆς ἀναρρήσεως λόγον, τὸν πολυύμνητον δὴ τῆτον ἀνεγνώκεναι. *Aristid. περὶ τοῦ παραφθέγμ.* Scripsit ad morem Adagii Plinius, *Epist. l. vi. 33. Solent quidam ex contubernalibus nostris existimare hanc orationem præcipuam, ut inter meas, ὡς ὑπὲρ Κτησιφώντος esse.* Hos omnes anteivit, ut ætate, ita iudicio, Dionysius Halicarnassensis, qui ita scribit in libro περὶ Συνθέσεως. Ἐτέρου πάλιν ἀψομαι, τοῦ πάνυ ἐρμηνεύσθαι δαιμονίως δοκῆντος, τῆ ὑπὲρ Κτησιφώντος, ὃν ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. Rursus, περὶ δεινότη. §. 14.—πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ Κτησιφώντος ἀπολογίας. Οὗτος γὰρ δὴ μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτῃ καλᾷσκευῇ λέξεως κεχρησθαι ὁ λόγος. Deinde, Εἰ δέ τις ἐρεῖ—ὅτι τῆτον ἴσως ἔγραψε τὸν λόγον (sc. περὶ τῆς Στεφάνου) ταῖς

Ἀριστέλους ἐντετυχηκῶς τέχναις, τὸν κρείτισον ἀπάντων λόγων, πολλὰ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων—καὶ τοῦτον ἐπιδείξειν ὑπισχνέμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Ἀριστέλους τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον. Id. ad Ammæum. Verum his supersedeo; quoniam nemo est, qui non laudavit, et nullæ sunt laudes, quæ non sunt maximæ: illud etiam in animo habens, quod, si quem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum orationum deliniri poterit, non ille istiusmodi auctoritatibus quidquam commovebitur.

Causa, quæ in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Post prælium Chæronense, quod ea infelicitate gestum erat, quam omnes sciunt, qui de Græciæ fortunis aliquid inaudiverint, moenibus urbis reficiendis præponitur Demosthenes, sive illud *Munus* et *Magistratum*, sive λειτουργίαν quandam et *Administrationem* levio-rem, vel *Functionem* appellare fas sit. Præterea Quæstor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θεωρικῷ constitutus, quod officium in commodiori loco expono disertius. His muneribus cum præclare functus sit Demosthenes, præcipue vero, quod in illo, magnam partem privatis sumptibus confecisset, ideoque bene de Republica mereri videretur, Ctesipho quidam, amicus et adjutor in Republica administranda, ad Senatum retulit, uti Demostheni gratiæ publicæ haberentur ob sedulo navatam operam, ejusque perpetua in P. A. me-

rita, utique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Civitatis erga bonos civis Honoris et Εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Isti Rogationi obstitit Æschines luculenta ea oratione, quam hodie es lecturus. Levissima quidem causa, quæ eam, quam dixi, expectationem ciere, tantamque eloquentiam suppeditare poterat. Verum totius contentionis fortuna non in corolla, aut ferto *duabus virgulis oleaginis facto*, posita esse, sed ad Civitatem ipsam totamque Rempublicam spectare, videbatur. Nam post fatale illud prælium ad Chæroneam, in quo Philippi fortuna Demosthenis consilia profligavit, cum civitas de salute pene desperaret, flagrabat Orator multorum invidia. Expertus est, ut ait ille, *de Cor. §. 74.* ἀπόνοιαν Soficlis, συκοφαντίαν Philocratis, μανίαν DiONDÆ et Melani, qui nihil intentatum reliquerunt, verum γραφάς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, totam denique Fori Attici armaturam capiti ejus minitabantur. Ejus rei testis est *Plutarchus* in *vi-ta*: Τότε δὲ τῆς αἰτυχίας τοῖς Ἑλλησι γενομένης οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφάς ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος οὐ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προκαλέμενος αὐτὸς εἰς τὴν πολιτείαν. Alii, in quorum numero erat Ctesipho, Demosthenem rursus ad Rempublicam vocabant: alii contra, ut Æschines, eos, qui de Philippo victore melius senserant. Ctesipho ve-

ro opportunum id tempus fore ratus, ut populi quasi præjudicium de Demosthene fieret, eam sententiam in Senatu dixit, in qua hæc causa tota continetur. Ibi Æschines, quem Demosthenes obtrectatorem nactus est in Republica administranda acerrimum, tum ut ne id fieret, neque istius consiliis uteretur Respublica, quibus nuperrime labefactata esse videbatur, tum ut privatas inimicitias ulcisceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demosthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicæ salutem) huic, quam dixi, Ctesiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipsum libellis datis in iudicium adduxit; specie quidem, quod in ea quædam continebantur, quæ legibus rogare non liceret, re autem vera ut Demosthenis, vitam, mores, consilia, res gestas, totamque demum Reipublicæ administrandæ rationem insectaretur, eumque a civilibus muniis prorsus repelleret. Atque hæc est causa, non ea, quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quæstione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipso, tam pauca disputentur, de Republica tam multa; adeo ut Γραφή ipsa, si eorum verbis uti liceat, pene ἀμελείσθαι videatur. Atque hæc de contentionis statu et origine dicta funto.

Mos autem per totam Græciam, et Athenis maxime, celebrabatur, ut ad studium animique benevolentiam declarandam, civibus bene

merentibus textilia quædam ferta publice decernerent, quibus lemnisci aurei interponebantur: atque ut istius Decreti memoria et recitatio aliquando fieret in maxima urbis frequentia, in Comitiiis nempe aut Ludorum celebritate, cujuscumodi fuerunt Panathenæa aut Dionysia; aut in Græcorum omnium conventu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ὀλυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς ἀνακηρύττει τὸν σέφανον, οὐδ' εἰς Παναθήναια συναγαγῶσα τὰς Ἑλληνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι ποτὲ Ἀθηναῖοι, κολακεύοντες — ἀλλ' — Themist. Orat. iii. init. Pervenere ad nostram ætatem monumenta quædam, (immo ejus generis adfervantur nonnulla in bibliotheca *Coll. Trinitatis Cantabrigiæ*, dono et liberalitate illustrissimi D. Comitis De Sandvico) quæ titulos præferunt istius benevolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur hæc verba: ὁ δῆμος τὸν Νικόφημον, aut Καλλιπίδην puta aut Εὐελίδην; subintellecto aut suppresso vocabulo σέφανοι: aliquando autem, si bene memini, floreo ferta redimita, aut circumtexta, eo scilicet animo, ut intelligeretur ea civitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem corona* ex publico decreto dare ornareque. Imo obtinuit, ut civitas civitatem totam eo præconio ornaret, ejusque rei memoriam publice consecraret; id quod ex oratione Demosthenis in hac causa discimus, §. 27. Χερρόνησιτῶν οἱ κατοικῶντες Σησὸν — σέφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βελὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσᾷ

σεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἐξήκοντα, ὅτι — Rursus, καὶ ἀνακαρῶσαι τὸν σέφανον, ᾧ συσεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπισέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστίαν. De qua consuetudine erudite, ut semper, agit Celeb. *D'Orvillius* ad *Chariton*. i. 5. sæculi sui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occasione iudicium meum et sententiam libenter interponerem de celeberrima ea quæstione, quæ toties agitari solet, quo pacto nimirum sunt intelligenda ea verba politissimi scriptoris, *Cornelii Nepotis*, in *vita Pomponii Attici*: scilicet, *Quamdiu adfuit, ne qua sibi statua poneretur, restitit, absens prohibere non potuit. Itaque aliquot Ipsi et Phidiæ locis sanctissimis posuerunt. Ubi Codd. MSS. cum hariolationibus criticorum, et numero et varietate, certant. Alii enim, Ipsi ut Phidiæ: alii, Ipsi et Piliæ, quæ uxor fuit Attici: alii, Ipsi et Uxori: alii, Filicæ, alii, Philicæ, i. e. Amicitia; alii, Pilio: alii, Ipsi et Republicæ: alii demum, Pnyce et Pæcile, propter id, quod sequitur, locis sanctissimis posuerunt. Quid hoc mali! Quorsum ista, tantaque varietas! Constat jam ex more, quem delibavimus, Byzantios, præter Coronas, quibus P. Atheniensem ob egregia ejus merita donaverunt, ut istius rei testatior memoria fieret, imagines sive statuas publice etiam erexisse, scil. εἰκόνας τρεῖς ἐκκαίδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, σεφανέμενον τὸν δᾶ-*

μον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῶν Βυζαντίων καὶ
 Περινθίων: et Chersonesitanos itidem ob istud
 beneficium Χάριτος βωμὸν consecrasse καὶ δήμου
 Ἀθηναίων. Ego itaque in *Nepote* lubens amplec-
 tor, quod *Lambinus*, et nonnulli sperare potius au-
 debant, quam commendare, nempe ut legeremus
 ibi, IPSI et FIDEI. Immo unde damnant hanc
 crisin, in eo magnum robur et adjumentum
 esse video. Non potuit, aiunt, post *Fidem*, aut
Filiam, aut *Piliam*, &c. adjicere hæc verba, scil.
 HUNC enim in omni procuratione Reipublicæ acto-
 rem auctoremque habebant. Sed egregie decipi-
 untur: ideo enim *Attico* et *Fidei* statuam posu-
 erunt Athenienses, quod summa *Fide* et con-
 stantia rempublicam procuraverat, eamque re
 et consilio adjuverat, quemadmodum hic Cher-
 sonesitani P. A. coronam decreverunt, aramque
 IPSI et GRATIÆ posuerunt, ὅτι πάντων μέγιστον
 ἀγαθὸν πράττειν αἷτιος γέγονε Χερρόνησίταις, ἐξελό-
 μενος ἐκ τῆς Φιλίππου, καὶ ἀποδὲς τὰς πατρίδας, τὰς
 νόμους, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more civium remunerandorum satis.
Ctesiphontis Rogatio, sive ψήφισμα, occurrit αὐ-
 τολεξεῖ, Orat. de Cor. §. 26. ubi recensitis bre-
 viter *Demosthenis* in Rempublicam meritis, ma-
 xime autem liberalitate in curatione, qua proxime
 functus est, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari
Demosthenem virtutis ergo benevolentiaque, atque
 ut corona aurea donaretur a populo, et istius rei

recitatio seu proclamatio fieret proximis Dionysiis, in Theatro, Tragædis Novis, feriente sc. populo, et spectante Græcia, quæ advenerat ludorum gratia. Quædam sunt hic expedienda, ut lector interea ad has orationes paratior accedat. Nam cum primum in scenam producta esset fabula, solebat ea res Commissionibus, ut vocant, fieri. In Dionysiis nempe, five Feriis Liberalibus, ut aliarum rerum, ita ingenii quoque fuit quædam contentio. Certabant ibi fabulis suis Poetæ: ut ex Didascaliis intelligere possumus, multisque ex Neotericis, qui ad Drama Antiquorum adnotaverunt. Tragoedia enim, quæ in Religione ortum et sedem habebat, ludos ideo sacros comitabatur. Ita perinde esset, quod scripsit Æschines, pag. 6. l. 12. ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν: et quod 20. l. 6. ἐν τῷ θεάτρῳ — τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. Ita Ælianus, V. H. l. ii. c. 13. Ὁ δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεάτροις, εἴποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς ἠγωνίζετο καινοῖς τραγῳδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur oratio multis in locis, scil. ubi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τῆς Διονύσης ὀρχήσαν, cum τὰς κριτὰς τὰς ἐκ Διονυσίων, et cum perstringit Demosthenis arrogantiam, quod populi plausu in concione, qui locus erat legitimus recitationis habendæ, non contentus, honorem hunc sibi impertiri voluit, εἰδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, εἰδὲ ἐναντίον τῆς δῆμῳ, ἀλλ' ἐναν-

τίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν συνειδῶσιν οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. *I. Meursius*, Vir Græce doctissimus, cum plura Atheniensium monumenta feliciter illustravit, dolemus quod ejus Commentarius de Dionysiis aut non esset ad finem perductus, aut esset infelici quodam casu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte consuetudine, in eo expeditivisset. At in ea re operam suam et industriam posuerunt bene multi. Eorum quosdam recensui ad *Midianam Demosthenis*, pag. 170. Tom. iii.

Interea ad hunc morem in Dionysiis celebratum adludit, et ad imaginem veræ Rogationis lepidam et joculari adumbravit, facetissimus scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repræfento.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
 ΚΟΛΥΤΤΕΤΣ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
 ΚΑΙ ΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
 ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
 ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
 ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΤΕ ΚΑΙ
 ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
 ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ
 ΣΤΗΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗΙ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΤΣΕ ΔΕ
 ΤΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΤΣΙ ΠΡΟΣ
 ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΨΕ
 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΤΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
 ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΤ
 ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
 ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ
 ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΗΛΙΑΙΑΙ
 ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
 ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
 ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
 ΤΗ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΤΝΟΝ ΕΝ ΤΗ
 ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗΙ
 ΚΕΦΑΛΗ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
 ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
 ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΤΕ ΣΤΕΦΑΝΟΤΣ
 ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
 ΚΑΙΝΟΙΣ — ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
 ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ
 ΑΓΧΙΣΤΕΤΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Porro. Agebantur Dionysia Magna, τὰ ἐν
 ἄσσει, ut vocari solent, (erant enim alia) in qui-
 bus undique ex Græcia confluebant ludorum,
 &c. gratia, vere novo, mense Elaphebolione, die
 vero xvi. Verno quidem tempore haberi, inter
 alios, confirmant *Maxim. Tyr. Dissert. iii.* et ve-
 tus σχῆσις. quem consule ad hæc verba *Aristoph.*
Nub. v. 310.

Ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
 Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
 Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Tulisse autem dicitur Ctesipho ad senatum, ut
 proximis Dionysiis ille honos Demostheni habe-
 retur. Facta est ea relatio Pyanepsionis die

xxi. id erat paulo post Æquinoctium Autum-
nale. Et istius erat *Senatus* deinde deliberare,
et, si ita visum fuerat, sciscere, προβλεύειν, an-
tequam res ad *populum* sive publicum civitatis
conventum deduceretur: quo approbante, et
confirmante, Lex vel Ψήφισμα demum esse cœ-
pit. Ecce autem, antequam Dionysia agi cœ-
perint, et priusquam SCtum illud a populo
comprobaretur, Æschines, (ut ex ejus libello
constat, quem habemus apud *Demosthenem*, §.
17.) die v. istius mensis, Elaphebolionis, lege
cum Ctesiphonte agit, questus hanc Rogatio-
nem a Ctesiphonte contra jus esse factam.
Unde fit, ut ea Rogatio toties Προβέλευμα dice-
retur, id est, *Auctoritas*, ut ita dicam, *Senatus*,
nondum, jubente populo, rata aut confirmata.
Ita dixit *Demosthenes*, §. 16. ἵνα — Αἰσχίνης —
ἀκέσῃ δι' αὐτοῦ φημι, καὶ τῶν τῶν προβεβλεμμέ-
νων, καὶ πολλῶν μεζόνων ἐπὶ τούτων δωρεῶν δίκαιος
εἶναι τυγχάνειν. Ita §. 35. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο
τῷ προβέλευματός, τούτοις αὖ διώκει, συκοφαντῶν φα-
νῆσεται. Et alibi, scil. §. 5. Εἰ μὲν ἔν περὶ ὧν
ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτῶν
τῷ προβέλευματός εὐθύς ἂν ἀπελογέμην. Ad quem
locum *Ulpianus* erit adjungendus. Vide etiam
Argumentum *Libanii*, Εἰσήνεγκε [Ctesiphon] γνώ-
μην ἐν τῇ βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένους τοίνυν καὶ
εἰς τὸν δῆμον τῷ προβέλευματός, ἐφίσταται κατήγορος
Αἰσχίνης.

Quæ autem in eo Scto, five προβουλεύματι, infirmare voluit Æschines, ad tria Kapita sunt redigenda. sc. [1.] Sedulo cavit Resp. ne cui ejusmodi honores decernerentur, qui magistratum aut munus aliquod publicum gesserat, priusquam rationes istius muneris, (qui mos in ea civitate invaluit) a viris ad eam rem rite exsequendam constitutis comprobarentur. Scil. ne præconiis et coronis et laudationibus rationes publicæ præoccuparentur. Ctesipho autem tulit, donari Demosthenem μεταξὺ ἀρχοντα, in ipso magistratus officio. Illud primum: atque in eo saxo versando occupatur Æschines a pag. 5. l. 18. — ad 19. l. 8. Sequitur [2da.] causa, quod παρανόμως etiam in Decreto rogasset donari Demosthenem virtutis ergo in *Theatro*, Dionysiis magnis, tota Græcia spectante, cum legibus cautum sit, coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a populo, extra concionem, recitari publice celebrarique. Id exsequitur a p. 19. l. 8. — ad 26. l. 14. Totæ quæ sequitur, et erat [3^{tia}.] et gravissima pars orationis, in Demosthenis vita insectanda, in meritis studiisque in Remp. expendendis, occupatur, sc. ὅτι οὐ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἀριστα τῷ δήμῳ. Nam et id quoque, ut contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo lege agere liceret, si qui falsas rationes assignaverint,

Cupiant et in aëta referri.

Hæc totius causæ summa est. Et istius distributionis memor jam lector meus ad orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco περὶ τῶν εὐθυνῶν, de *Rationibus*, in secundo περὶ τῶν κηρυγμαίων, de loco *Recitationis*, Æschinem dicentem attente et sedulo audiat. Nam ita isti duo *Loci*, ut vocant Rhetores, omnino describi et distingui solent. Vid. *Argum. Orat. Demosthenis de Coron.* Ita Æschines, pag. 103. l. 2. Πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ κηρυγμαίων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς ἔδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Et *Demosthenes*, §. 32. Ἐγούμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναί μοι περὶ τῆς κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν εὐθυνῶν. Ita nos SCta insigniora aliquando emphatice describimus, v. g. ut cum dicamus, *Bill of Citations, Statute of Limitations*, &c. Quod ideo sedulo præmonui, quoniam, cum omnis de legibus disceptatio, præsertim adeo vetustis et ætate ipsa marcescentibus, subtilior et confragosior esse soleat, tum Æschines, siqua in ea re sit auctoritas Demosthenis, adversarii ejus, dum de iis disputabat, obscuritatem quandam majorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infuderit, ἐκ παλαιῶν, ut ait ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μήτε προήδει μηδεὶς, μήτ' ἂν ᾤηθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλων καὶ μετενεγκὼν τὰς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθεῖς τοῖς πεπραγμένοις: *Demosthenes*, §. 66. Rursusque, §. 33. Τῶν μὲν λόγων, οὓς οὗτος

ἀνω καὶ κάτω διακυκλῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, οὔτε μὰ τὰς θεοὺς οἶμαι ὑμᾶς μανθά-
ναι, οὔτ' αὐτὸς ἡδυνάμην συνεῖναι (vel συνίέναι) τὰς
πολλὰς. Unde minus mirari soleo, doleo tamen
sæpiissime, studiosos nonnullos, in ipso aditu
causæ, ingrata et quasi horridiore oratione, ut
existimare solent, deterritos atque exanimatos,
ad summam et maximam, quæ unquam eni-
tuit, eloquentiam nunquam penetrare aut per-
venire potuisse. Verum et hæc mea præmoni-
ta, et quæ dum ipsa pertractantur argumenta,
dicturus ero, eam omnem molestiam, si non
prorsus tollere, at levare aliqua ex parte et re-
creare posse spero.

Demosthenes, cum ad defensionem accedat,
meritis in Remp. fretus, et plurimis benevo-
lentiæ signis, eam partem disputationis, quæ in
Legibus continetur, et in qua inferior esse cre-
ditur, στρατηγικῶς πάνυ, (ut ait ille Rhetor in
Argumento) atque ut Imperatorem exercitatum
decebat, in mediam orationem conjecit. Et ta-
men sæpius isti honores Demostheni defereban-
tur verbis iisdem, atque iisdem conditionibus,
quibus nunc Ctesipho deferebat: Æschine ipso
neutiquam interpellante. Quod tamen factum
potius oportuit, quam nunc denuo litis persequi,
postquam ea ratio Ctesiphontis, quam nunc
convellere instituerat, et diuturnitate Temporis,
et repetitione Honoris, et præsumptione Juris,

aliquod auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat *Demosthenes*, §. 65. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριζόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν οὕτως· καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης αὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, ἔτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησε. Exstat quidem, ut ait ille, illud Decretum Aristonici, iisdem pene verbis exaratum, §. 26. Exstant etiam, §. 34, Decreta pariter, quæ Nausicli, quæ Charidemo et Diotimo, quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eisdem honores deferrebant, quos nunc rogat Ctesiphon Demostheni decerni. Πολλάκις μὲν ἐσεφανώθη, [*Demosthenes*] πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς, Ἀριζονίκα, Ὑπερίδου, χρυσῷ σεφάνῳ, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφώντος· καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρὰ νόμων ὑπὸ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥς τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen e mentitus, vitas X Oratorum conscribillavit, hæc sunt verba. In quibus cum parum est aut nihil, quod reprehendo, attamen cum, fui quasi immemor, ad finem libelli istius adjecit, Πρῶτος ἔγραψε σεφανώθῃναι αὐτὸν χρυσῷ σεφάνῳ Ἀριζόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ Διώνδας, in iis, inquam, multa sunt, ubi *Plutarchi* diligentiam, prudentiam, et fidem desidero. Namque ex decreto ipso Aristonici, quod exstat apud *Demosthenem*, ut dixi, constat eum fuisse domo *Phre-*

arrium, non *Anagyrasium*, ut voluit ille *Plutarchi* Simius. Deinde non id *primus* tulit Aristonicus, siqua sit Demostheni fides, aut si Demosthenis mentem ego rite intelligere possim. Sic ille, §. 26. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τέτοις τότε, καὶ γράψαντος Ἀριστονίκα τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ὥσπερ ἔτοσι Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ σεφάνε, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τέττα γιγνομένη, ἔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρὼν, ἔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψατο. Quæ tamen verba aliter Wolfius accepisse videtur. Postremo denique liquet ex §. 64, et seqq. non intercessisse Diondam isti Rogationi, quam tulit Aristonicus, verum isti, quæ prior lata fuit sive a Demomele, necessario Demosthenis, sive ab Hyperide, sive ab aliis quibuscumque. Intercessit enim olim, quemadmodum Æschines παρὰ νόμων peregit hanc Rogationem, quæ in Demosthenis gratiam proponebatur, et, ut Æschines pariter, causa cecidit, et quintam partem suffragiorum non tulit.

Reliquum est, ut de Tempore, quo acta fuerit hæc causa, atque habitæ orationes, aliquid dicerem. Idque, ut lectorem meum demereri potuissem, verbis ipsissimis disertissimi scriptoris, qui me oratione superat, repræsentari curavi.

“ Aliquid de tempore, quo perorata fuit hæc

oratio, dicendum est. Dixit Æschines [p. 127. l. 11.] ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι. Unde necessario colligimus, hoc iudicium incidisse in tertium alicujus Olympiadis annum. Nam Pythicus Agon semper in tertium Olympiadis annum recurrebat. Rursus ait, [pag. 81. l. 1.] Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἔξω ἄρκετ καὶ τῆς οἰκουμενης ὀλίγε δεῖν πάσης μεθαισθήκει. Loquitur autem, ut ait ibi, ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων. p. 80. l. 11. id est, *de statu rerum, ut tunc erat*. Hæc autem tam longinqua Alexandri expeditio evenit anno post pugnam in Arbelis pugnata, quæ incidit in annum, quo Aristophanes erat Archon Athenis, mense Pyanepsione, ut nos docet Arrianus, lib. iii. Post Aristophanem vero Aristopho fuit Archon. Ergo Aristophonte Archonte orationem hanc oravit Æschines, et concordat is annus cum iis, quæ dixit de Pythiis imminentibus. Nam Aristopho fuit Archon anno tertio Olympiadis cxii. Pythia autem Mæmaeterione mense vel circiter celebrabantur, ut conjicitur ex Demosthenis oratione *de Corona* [§. 12.] et oratione *de vitiosa legatione*, [p. 157. l. ult. Edit. Cantab.] simul collatis. Nam in oratione *de Corona* recitat decretum mense Mæmaeterione factum, dum Philippus Phocensis evertebat: oratione vero *de falsa legatione* ait ob eas turbas non potuisse Atheniensis mittere Theoros ad Pythia. Ex supra notatis igitur necessario concluditur, hanc orationem *contra Ctesiphontem* pronuncia-

tam fuisse Aristophonte Archonte, anno tertio Olympiados cxii. mense Pyanepsione finiente, vel Mæmacterione incipiente. Hæc scripseram, cum incidi in locum Plutarchi in *Demosthenis vita*, et maxime gavifus sum, cum eum vidi meam sententiam firmare. Ait enim expresse, Aristophonte Archonte hoc iudicium factum fuisse." Hæc *Palmerius*, homo eruditus, in *Exercitat. ad Æschinem*.

Ex Actore quidem liquet, institutam fuisse litem ante obitum Philippi, in iudicium vero adductam, Alexandro jam rerum potito, et in Persiam profecto. Unde, ait ille, §. 78. innuere potuit *Demosthenes*, me hanc causam suscepisse, ut *Alexandri gratiam aucuparer*, cum ἀπηνέχθη ἡ γραφή, Philippo adhuc vivente, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν κατασῆναι? Audi etiam *Ulpianum*, ad init. *Orat. de Fæd. Alexandr.* Ὁ περὶ Στεφάνου λόγος μεταγενέστερός ἐστι ταύτης τῆς δημηγορίας. Ὁ μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Ἀλέξανδρον καταστάσεως· ὁ δὲ περὶ Στεφάνου λόγος, Ἀλεξάνδρου ὄντος ἐν Ἰνδοῖς ἢ ἐν Πέρσαις. Acta, inquit *Dionys. Halic. ad Ammæum*, Aristophonte Prætoře, ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτὼ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτὴν, καὶ ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Ἀρβήλοις ἐνίκαι μάχην. Quem locum emendat illustrissimus *Bentleius*, de *Phalaride*, pag. 528. ὁγδόῳ μὲν ἐνιαυτῷ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἑκτῷ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτὴν.

Ecce enim Olymp. cx. 3. Res Chæroneæ.

cxI. 1. Philippi interitus.

cxII. 3. Agitur C. Ctesiphontem.

Veruntamen idem olim suboluit *Meursio*, qui pariter etiam numeros istos emendat iv. de *Archont.* 13.

Eodem jure et judicio emaculat ille *Meursius* in l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demosthenis*. Istius enim codd. etiam invasit mendum, dum in hoc argumento versatur, nempe in ætate harum orationum. Nam certissimum est, inter Præturam Aristophontis Olymp. cxII. 3. in qua hæc causa agebatur, et res gestas Chæroneæ, Olymp. cx. 3. οὐδὲν annos solummodo numerari, non *decem*, ut scribi solet in *Plutarchi* vulgatis. Sed totum locum istum exscribo, cum ob alia, tum quod multa contineat ad historiam atque ad laudem hujus orationis pertinentia. Εἰσῆχθη ἢ περὶ τῆς Στεφάνου γραφῆς κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδου Ἀρχοντος, μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δὲ ὑπερον δέκα (ὀκτὼ) ἔτεσιν ἐπ' Ἀριστοφῶντος. Γενομένη δὲ ὡς ἑδεμία τῶν δημοσίων περιβόητος, διὰ τε τὴν δόξαν τῶν λεγόντων, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν, οἱ τοῖς ἐλαύνεσι τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖστον δυναμένοις καὶ Μακεδονίζουσιν, οὐ προήκαντο τὴν κατ' αὐτῆς ψήφον, ἀλλ' ἔτι λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥς τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μεταλαβεῖν. Sed errorem hunc alii, præter *Meursium*, deleverunt. Verum ex iis, qui bonas

horas *Plutarcho* impenderunt, nemo, si *Casau-*
bonum τὸν πᾶν excipias, vidit in his verbis at-
 que in hoc calculo, *denuo* ab isto scriptore esse
 erratum. Id ille adnotavit ad oram exemplaris
 sui, quod nunc in Bibliotheca Regia Cantabri-
 giæ adservatur. Nam instituta erat hæc causa
 non *supra*, id est, *ante*, prælium Chæronense,
 sed *post* istud infortunium, scil. statim, et pri-
 usquam annus se vertebat. Quæ si vera sunt,
 recte observavit Vir ille magnus, aut κατωτέρως
 in *Plutarcho* esse rescribendum, aut bonum
 auctorem suam fefellisse memoriam.

Enim vero ut de his omnibus meam exponam
 sententiam, quædam sunt, quæ propemodum
 suadent neutro in loco sollicitandum esse *Plu-*
tarchi textum. Quis enim non intelligit (si vera
 sint hæc verba *Ciceronis* in *Proæm.* suæ versionis,
 scil. *Hanc mulctam Æschines a Ctesiphonte petiit*
quadriennio ante Philippi Macedonis mortem, sed
judicium factum est aliquot annis post, Alexandro
jam Asiam tenente) Quis, inquam, non intelligit,
 et eandem supputationem a *Plutarcho* fieri, rec-
 teque posse scribi, et ἐπ' ἅνῳ τῶν Χαίρωνικῶν, et
 κριθεῖσα δέκα ἔτεσιν ὕστερον? Uti ex hac notatione
 liquebit, scil.

Olymp. cx. 1. Instituta Causa Ctesiphontis.

3. Prælium Chæronense.

cxI. 1. Philippi Interitus.

cxII. 3. Habita Causa.

Verum enim vero *Ciceronis* computum non lubens admiserim. Prælium illud infeliciter ab Atheniensibus gestum, ut modo vidimus, huic contentioni ansam dedit atque occasionem. Tum autem porro libellus *Æschinis*, sive istius actionis, quam intentavit formula accusatoria, hodie bonis avibus existat, sc. apud *Demosthenem*, §. 17. ubi diserte dicitur, causam eam fuisse institutam ἐπὶ Χαίρωνίδε ἀρχοντος, id quod perficit atque concludit eam rem, quam volo.

Et huc usque omnia fatis dilucide, fatis prospere et expedite. Verum ignorantiam meam non dissimulabo ; neque quod me male habet, habiturum certe semper, id celabo lectorem meum. *Æschines*, ut modo dictum est, actionem sive litem intentavit Chæronda, sive Chæronida, prætore, et quidem mensis Elaphebolionis die sexto, qui mensis erat anni numero nonus. Restabant scil. ante solstitium æstivum, quo tempore annus Atticus incipiebat, menses utique tres, MUNYCHIO (*Suidas* itaque aut *Suidæ* librarii male mensē istum δεύτερον vocant, cum δέκατον potius exarassent. Verum in scriptis codd. error numeralium est infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in anni parte menses isti collocentur, licet de ea re nulla est controversia, constat eum esse ordinem et consequentiam, quam posui ; qui in aliis dissentiunt, in eo concordant. Quidni

enim non concordarent? Jam autem, si Æschines diem dixit Ctesiphonti, mense *Elaphebolione*, quem putassis FEBRUARIUM esse, anni CX. 3. sive præturæ Chærondæ; dixerit vero, quod decretum de Demosthene, quinto abhinc mense, *Pyaneψsione*, *Septembri* scil. rogaverat; jam autem decretum illud Ctesiphontis merita Demosthenis in *muris reficiendis* recensuerat; unde possit fieri, qua machina aut industria, qua chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod *Thargelione* demum mense, qui in ejusdem anni sive præturæ APRILEM desinentem, vel etiam MATH initium incidit, ista *curatio murorum reficiendorum* fieri coepta sit? Æschines enim in hac oratione, pag. 17. verbis apertis, Ἐπὶ Χαιρώνδᾳ ἀρχοντος, Θαργῆλιῶνος μηνὸς δευτέρου φθίνοντος, ἐκκλησίᾳς ἔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένους, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκίρροφοριῶνος δευτέρου ἰσαμένε, καὶ τρίτῃ — ἐλέσθαι τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τεῖχη. Ecce notandum non me *Davo*, sed *Oedipode* quopiam dignissimum!

Interea tamen scriptor est perquam eruditus, et chronologiæ Atticæ peritissimus, qui ad has ceterasque ejusmodi spinas ex his orationibus evellendas sedulo se accingit. Is est optimus et celeberrimus *Edoardus Gorsinius* in *fastis Atticis*. Cujus cum ingenium, judicium, diligentiamque ita laudem, ut nihil non pene ei detulerim, tum

infignem ejus humanitatem ita quoque sum expertus, ut eum non ægre laturum intelligam, si ab ejus hypothesi, rationibus victus, discedam. Contendit vir doctissimus institutam esse ab *Æschine* hanc litem c. *Ctesiphontem* ante præturam Chærondæ, adeoque antequam ad Chæroneam esset pugnatum. Meminerit lector, illius præturam incidisse in Olymp. cx. 3. exorsam quidem a mense *Hecatombæone*, clademque illam Chæronensem contigisse istius magistratus mense *Metagitnione*. Verum est. Fateor. Magistratum iniit, ut inire solebant Athenis, mediam circiter æstatem, sive mense, quem nos *Junium* vocamus: dimicatum est autem Chæroneæ, proximi mensis, *Metagitnionis* scil. die septimo. Ita enim *Plutarchus* in *Camillo*, p. 305. tom. i. Ἀνάπαλιν δ' ὁ Μεταγειτνιών, ὃν Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν, Ἑλλησιν ἐκ εὐμενῆς γέγονε. Τέτρα γὰρ τοῦ μηνὸς ἑβδόμη καὶ τὴν ἐν Κρανῶνι μάχην ἡττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρου τελέως ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἡτύχησαν. Ideoque scribit vir doctissimus, si dicam hanc scripsit *Æschines* mense *Elaphebolione*, *Februario* puta, ante prælium Chæronense, eique Chærondæ, sive Chæronidæ, nomen inscripsit, non potuit esse ille magistratus annus, qui suscepit munus suum circa *Junium* proxime sequentem. Proinde, *Ctesiphontis* decretum, quocunque mense, quacunque Prætura latum, prius sit necesse est ista actione *Æschinis*, qua impetitum est, et dica,

quæ scribebatur. Deinde decreto isto Ctesiphontis cum prius etiam fuerit decretum aliud Aristonici, *de Coron.* §. 26. quod similiter ille in gratiam Demosthenis tulit (præcessisse autem ipse *Demosthenes* non semel adfirmat, §. 26. et §. 65.) plane constat, Chærondam, sive Chæronidam, in illo Aristonici decreto adscriptum, alium fuisse et priorem quoque magistratum, ac illum qui obtinebat præturam demum *Olymp.* cx. 3. Multo minus idem magistratus potuit esse, cujus in prætura, ut ait *Æschines*, p. 17. l. 2. tulit Demosthenes, ut de muris reficiendis civitas provideret. Hoc enim negotium, atque ista curatio ætate antebat omnia ea, quæ modo memoravimus, et Ctesiphontis certe, si non Aristonici, rogationi causam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia hæc ea qua potui diligentia recensita. Quid ergo fiet de isto Chæronda, qui toties, atque, ut dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes, qui bonis auctoribus bonas horas impendunt, multos subinde apud antiquos dici eum magistratum Athenis gessisse, quorum nomina in serie Archontum, atque in fastis, quos vocant, perpetua serie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnavit *Meursius* vir eruditus et laboriosus, in *Commentario de Archontibus Atheniensibus*, cap. ult. Et, ut id obiter notem, plures istius sortis atque conditionis in hoc uno libro *Demosthenis de Corona* occurrunt, quam ab

alio quocunque vetusto scriptore memorantur. Statuit ergo vir politissimæ literaturæ, *Corfinius*, Chærondam illum, qui magistratum gessit Olymp. cx. 3. verum fuisse, vel fieri potuisse, prætorem, eum quem dicere solemus *Eponymum*, a quo scil. annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuisse, ut, si Eponymus qui fuerit, concioni non interesset, scil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum præsidere soleret ex ceteris VIII. Archontibus unus, cujus adeo nomen Psephismatibus, et monumentis publicis eodem jure et ritu præponeretur, quo illius præscribebatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuoungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea scil. quam modo concinnavimus) Chærondam illum, quo Archonte Demosthenes muris reficiendis præficiébatur, (*Æsc.* p. 17. l. 2.) ex qua re omnis hæc profluxit contentio, *Pseudonymum* fuisse Archontem, sc. non illum verum et principem prætorem, qui fastos confignavit, verum ex IX. Viris unum, qui Olymp. cx. 1. absente *Theophrasto*, vero et perpetuo istius anni prætore, curiæ eo die præsidebat, quo eæ res gestæ sunt. Pariter Chærondas ille, cujus nomen inscriptum est *Æschinis* libello, quo Ctesiphontem impetivit, sexta Elaphebolionis die, §. 17. ejusdem fuit loci atque ordinis, sc. qui absente *Lyfimachide* Eponymo Olymp. cx. 2. forte fortuna præsidebat in senatu, cum actio

erat instituta. Anno deinde proximo, sc. Olymp. cx. 3. idem ille *Chærondas*, five fuerit alius ejusdem nomenclaturæ, præturam proprio et primario jure obtinuit. Hæc vir optimus atque ingeniosissimus, summa industria, atque incredibili literarum subsidio, in *Fastis Atticis*, Dissertt. ii. et viii. Quodcunque demum statuatur de *toto* isto grege prætorum pseudonymorum, interea tamen, cum omne id, quod ad Chærondam nostrum spectat, eo unico nitatur fundamento, quod *Æschines* dicam *Ctesiphonti* scripserit ante cladem *Chæronensem*, idque auctoritate *Plutarchi*, *Ciceronis*, atque adeo ipsius *Æschinis*, evinci credit et stabiliri posse: et contra, cum me minus moveat *Plutarchi* non magna ubique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Æschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, ut dicitur, lite, *Æschinem* ipsum excitabo, quo teste adeo non videbitur actio illa ab eo instituta, antequam *Chæronense* bellum insurgeret, ut disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab *Atheniensibus* acceptum. Adducitur *Æschines* a viro ipso eruditissimo, Dissert. viii. §. 23. quasi his verbis usus, scil. *Dudum, Philippo vivo, instituta est hæc actio, verum bello ingruente, non fuit otium persequendi jus, cum de salute potius tota civitas cogitaret, quam ut pœnas repeteret ab uno cive contra fas et mores corolla donatum.* Honesta fane oratio!

Et mirum, ni causa viceris ! Verum ea oratio ex duobus diversis locis auctoris nostri confuitur. In priori, p. 111. l. 3. ait Ἀπηνέχθη ἡ γραφή, ἔτι Φιλίππου ζώντος. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit ? Ubi nam est illud quod restat sententiæ ? sc. p. 114. ubi nihil de bello actiones legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi orator planissime : *Demosthenes insolenter ab accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob remp. male gestam, et, a me, ut perhibetis, pessundatam ? Cur non eo tempore potius obstitistis, quandiu salva erat, ut procellam istam, melioribus usa consiliis, resp. devitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit otium pœnas a te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et ego præsertim reip. causa aberam ad exteras civitates legatus missus. Post ea tempora, cum tu ista impunitate non contentus, præmia etiam et honores tibi decerni postulasti, et civitatem, quam olim perdidisti, nunc præterea ridiculam universæ Græciæ reddidisti, tum denique otium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obstiti, atque accusationem hanc institui. Apponam Græca, ut eruditus lector sentiat me bona fide secum egisse.* Ἐπερωτώη δὲ τὰς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἑξαμαρτάνειν· ἀποκρίνονται δὲ * * *

τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ
ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ
ἀπέχρησσι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰ-
τεῖς, καταγέλασον ἐν τοῖς Ἑλλησι τὴν πόλιν ποιεῖν,
ἐνταῦθα ἐνέστη καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα. Quo quid
liquidius, quid certius aut indubitatus esse
possit?

Quod ad eventum hujus litis spectat, suffi-
cit dicere, eum, qui in foro semper dominaba-
tur, hic dominari maxime; Æschinemque in
exilium cecidisse. Eam historiam latius perse-
quor in Vita, quam texo, horum oratorum, ubi
commodius recensere possim quicquid ab anti-
quis de ea re memoriæ proditur.

At priusquam manum de tabula, liceat præ-
monere, a vetustioribus lexicographis quædam
ex oratione Æschinis citari, quæ hodie in ea mi-
nime leguntur. Veluti, cum talem glossam in
Harpocrate reperiamus, sc. Παραβάλοιτο, ἀντὶ
τῆ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφώντος.
Quod exscripsit *Suidas*. Nihil tamen reperio per
totam orationem, quod cum istis verbis vel mi-
nimam habet similitudinem. *Suidas* etiam et
hunc quoque articulum exhibet; Φιλεργός. ἕτος
ἄσωλος ὃν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ
τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνη-

ται τέτα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Hodie non occurrit. Novi tamen quid de ea re statuendum sit: et lectorem benevolum non poenitebit consulere, quæ adnoto ad pag. 417. *Edit. Cantab.* hujusce orationis. *Taylor.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΥ.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ ἔγραψε ψήφισμα, “ Στεφανώσαι
“ Δημοσθενὴν Δημοσθενὸς Παιανίεα χρυσῶι στεφανῶι καὶ
“ αναγορεύσαι τὸν στεφανὸν ἐν τῶι θεάτρῳ Διονυσίοις
“ ¹ τραγωιδῶν, ὅτι ἀγατελεῖ τὰ ἀριστα λεγὼν καὶ πρατ-

¹ τραγωιδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante *Wolfium*] vel τραγωδοῖς καινοῖς. In Auctore est [p. 20. l. 6.] τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [p. 21. l. 3. et 24. lin. ult.] τραγωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. *Wolfius*.

Ibid.] Utinam addidisset τραγωδῶν τῇ καινῇ. Nam, ut recte reputat Vir doctissimus, *Æschines* in libello contra *Ctesiphontem* dato, in Formula sc. *Ἀctionis*, quæ occurrit apud *Demosthenem*, §. 17. postquam scripsisset ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγωδοῖς καινοῖς, subjungit, paulo infra, ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγωδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctissimus est *Cel. Perizonius* ad *Ælian.* V. H. l. ii. c. 13. qui de hac constructione, τραγωδοῖς καινοῖς, eruditissime disputat. Iis conferenda sunt omnino, quæ habet ὁ μέγας *Hemsterbus.* ad *Lucianum* in *Timone*, §. 51. *Taylor.*

“των τῶι δήμῳ των Ἀθηναίων.” Τῷτο τὸ ψήφισμα ἐγράφετο Αἰχίνης πρῶτόντων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία· ἐν μὲν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐτεφάνωσε, τῷ νόμῳ κελεύοντος, “μη εἶναι υπεύθυνον” ἀρχόντα φεφανεν.¹ ¹ περὶ οὐσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν φεφανον, ἀπαγορεύοντος τῷ νόμῳ, “μηδενα φεφανεν εν τῶι θεατρῶι.” ² περὶ ποιότητος. τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψεῦδη ἔγραψεν ἐν τῷ ψήφισματι. ὅκ ³ εἰ γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, ὅδε ἄξιον τῷ φεφάνει. καὶ τῷτο εἰς τὸ πρῶτον νομον ἀνακτεον, ἐπειδὴ καὶ νόμος ὅτιν ὁ κωλύων τὰ ψεῦδη γράφειν ἐν τοῖς ψήφισμασιν. ὅτι δὲ περὶ ποιότητος. ³ ὑποφορὰς δὲ λαμβάνει γ’. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον διόσως ἐρῶντος Δημοσθένους, ὅτι ὅκ ἰὺ ἀρχων, ὅδε ὅτιν ἀρχὴ ἢ τῷ τειχῶν οἰκοδομῇ, ἀλλὰ ἀφρονία τις καὶ ὀπιμέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ, τῷ γὰρ ὀπιδεδωκέναι ἐκ τῷ

¹ περὶ οὐσίας] *De essentia seu natura rei.* Alias valet idem, quod εἰ ἐστὶ; *An sit?* Et est quaestio Status Conjecturalis. Sed hic Demosthenes τειχοποιῖαν negat esse ἀρχὴν, quod Finitionis esse dicas: ut et illud, cum negat sibi referendas esse rationes liberalitatis suae, Status Juridicalis. Verte, respicit naturam causae et essentiam. Demetrius Ducas, Ὑπαρχὸς μὲν σοχασμὸν, ιδιότης ὀρισμὸν, ποιότης ἰσάσεις ποιεῖ. *Wolffius.*

² περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus fit, videtur potius πρὸς τὸ πρῶτον pertinere. Sed quia de Civibus et Hospitibus distincta lex est, potest huc referri. *Idem.*

³ ὑποφορὰς] Quas Ulpianus ἀντιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα vocat, sed distinctione adhibita. *Idem.*

Ibid.] Etruscus sic vertit: Et preoccupa tre obiettoni. Taylor.

ιδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι¹ ἐκ τῆς πόλεως οὐκ ἰὺ ὑπεύ-
θυνος. ὡς ποίότητος ἀμφοτέρω. πρὸς δὲ τὸ Αἰσ-
χίνης εἰσάγει τοχατικὸν κεφάλαιον, ὃ μέντοι κατασκευά-
ζει· εἰ δὲ μὴ παρ' ἐαυτοῦ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε ὡς τῆς
βελῆς εἰς τὸ δέκα τάλαντα. ὡς ἐσίας. πρὸς δὲ
τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχόμενος Δημοσθένους νόμον
ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἀν ψη-
φίσσεται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ τῆς πολιτικῶν αὐτὸν
εἰνάει φησιν, ἀλλὰ ὡς τῶν ξενικῶν τεφάνων.² ὡς ἐσίας.
πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ καὶ μέρος. Οἶεται δὲ τὸν
Δημοσθένην εἰς δ' ἑκατὸς διηρημέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ
πράγματα³ κατέχασα εἰς τέτταρες μερίσαντα. Πρῶτον
μὲν οὖν φησιν (εἰ) καὶ τὸν πόλεμον τὸν πρῶτον τὸν πρὸς
Φίλιππον ὡς Ἀμφιπόλεως γενομένης, δεύτερον δὲ τὸν
τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τὸν πολέμου τὸν δευτέρου, καὶ
τῆς ὡς Χαιρώνειαν ἥττης, τέταρτον δὲ τὸν παρόντα
καὶ τὸν ὡς τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον πολιτευμάτων.
Ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ αἶπτον αὐτὸν φησὶ γεγονέναι τῆς
εἰρήνης, ἀποχρῆς ἔσης καὶ ἀδόξα, καὶ τὴν μὴ μετὰ κοινῷ
τῆς Ἑλλήνων συνεδρίᾳ τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι· ἐν
δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον
αὐτὸς παρεσκεύασεν· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τὴν ἱερᾶ πολ-
λέμῃ καὶ τῇ περὶ Φωκέας συμβάντων αἶπος ἐγένετο, καὶ

¹ ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς. Licet vulgata defendi forte possit
ex pag. 85. l. 12. Markland.

² περὶ ἐσίας] F. περὶ ποιότητος, ut supra. Wolfius.

³ κατέχασα] F. ἑκάστα, ἢ, κατ' ἑκάστον. Et si crebra est nume-
rorum mutatio. Idem.

τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, ¹ πείσας ² μὲν Θεβαίων
ἀραμδύες τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, πρὸς
ταύξασθαι· ἐν δὲ τῷ τελευτάῳ, ὅτι τὰ καὶ τὸν Ἀλέξ-
ανδρον ἐκ ἐπολιτεύσατο. Μετὰ ταῦτα καὶ τῷ βίου παν-
τὸς τῷ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶν-
τος ἐν ὀλίγοις· ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ Κτησι-
φῶντα ἀπολογεῖσθαι. Τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' ὅσιν·
οἷκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. Μένφοντα μέντοι πι-
νὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον,
ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τῷ Δημοσθένους, κα-
λῶς πεπολιτευμένου τῷ ἀνδρός· αὐτὸς δὲ τὸναντίον,
τούτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων ἕτως, ἔτι ³ δ' ὑπό-
λοιπον μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω·
τῆτο δ' ὅσιν ἡ πρὸς φασίς, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσ-
θαι· μή ποτε δὲ ἄριστα τῆτο ἐπραξεν. Ἐπειδὴ γὰρ
⁴ εἶχε δόξαν μεγάλην πρὸς πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δη-

¹ πείσας] S. τῆς Ἀθηναίων. Wolfius.

² μετ' Ἀθηναίων] Lego, μετὰ Θεβαίων, historia fretus. Idem.

Ibid.] Ita Bern. quoque. Stephanus corrupte dedit Ἀθηναίων, facili errore, ut sæpe dixi. Vide Not. ad Leptineam, tom. iii. pag. 75. col. 2. Taylor.

³ ὑπόλοιπον μέρος] Est ὑπόλοιπόν μοι μέρος, pag. 26. Markland.

⁴ εἶχε δόξαν μεγάλην] Non inutile erit conferre hæc Hermoge-
nis ex tractatulo, π. μεθ. δεινот. pag. 422. Edit. Crispin. Πότε
ρήτωρ αὐξήσῃ χρήσεται ἐν δίκῃς, εἴτα τότε ταῖς ἀποδείξεσι; δύο
καυροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι, ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῇται, ἢ τὸ
πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἐνδοξὸν ᾗ. Ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης
ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος—Ἐν τῷ κατὰ
Κτησιφῶντος ἢ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς

μοσθένους, ὡς λαμψέτατα πεπολιτευμένος, εὐκότως
ὥσθι ψυχρὰς καὶ ὁδονὸς ἀξίους φανήσεσθαι τὰς περὶ
τῶν ὁμιλιῶν λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποίησει ἢ
ἐναντίαν· ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόντας ὅτι τὰ δῆμα,
καὶ ἀρχαῖς καὶ ὀπιμότητι πεπολίτευται. Διὰ τὸτο ἐσ-
πέδασε περὶ τὸτο μάλιστα, καὶ ἐν τῷ τῷ μέρει τὸ κα-
τηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. Μένειτο δ' ἂν τις τὸ
προοίμιον ὡς τραγικόν, καὶ ποιητικόν, καὶ ἐπιλόγων μάλ-
λον εὐκός.

Ἡ γὰρ τῶ λόγος ὅτι πραγματικὴ ἐγγράφος,
ὥσπερ καὶ ἡ τῶ ὑπὲρ τῶ γεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια
δηλονότι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἷον
τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς
τέσσαρας χωρὶς. ὅρα δὲ, πῶς ὀπιλορικῶς ἤρξατο ἀπὸ
συνηγῶν ἐκβολῆς, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. Τινὲς εἶπον,
ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, ἐκὼν ὁδὸς
συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν· ἄλλ' οὐκ ἔστι ἀκατάσκευον,
ἐστὶ γὰρ αὐτὸ κατασκευὴ, ὑπὲρ τῶ τὰ μέτρα καὶ
τὰ σωήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία

τῆς πόλεως, τὸ, τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένης, καὶ ἀξίωμα ἔχει.
Διὰ τὸτο πρότερον αὖξει, εἴτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπιστρέψῃ, καὶ
ἀναγκάσῃ προσέχειν τὰς δικαστὰς, καὶ μήτε τιμῇ τῶ προσώπου, μήτε
καταφρονήσῃ τῶ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκρίβειαν. Αὕτη ἡ αἰτία τῶ
καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in utraque
Oratione tum Æschinis, tum Demosthenis] τὰ περὶ τῶν πολι-
κειῶν διεξελθεῖν. Taylor.

¹ ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τῷ περὶ Παραπροσβείας προοι-
μίου. Wolfius.

τῆς πορταύσεώς ὅτιν ἡ κατασκευή, ¹ διὰ ² δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δέησεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκῶς ἤκω, ἕως τῶ, μῆζον τῶ νόμων καὶ τῶ δικαίων.

³ Περὶ Αἰσχίνου. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐδόλου συναγωνισαμένον κατὰ ⁴ τῶ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τὴν διατριβὴν ἀναστῆναι, ἐπὶ τῶ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἐγνώμεν καὶ τῶτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρὶδος ὕπερρον ἀφ' οὗ τὸ κατηγορῆσαι τῶ ψευδισμοῦ ⁵ τῶ Κτησιφώντος, τῶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους, ὡς πρῶτον, καὶ ὀρίσαντος τὸ πρόστιμον, ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ πρῶτον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ

¹ διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. *Wolfius*.

Deerant enim in exemplaribus ante *Wolfium*. Quæ similiter revocavit MS. *Askeu*. *Taylor*.

² δὲ] F. δὴ, et, post μέτρια, addendum, καὶ τὰ συνήδη, ut in textu Auctoris. *Markland*.

³ Ad finem orationis de Fals. Leg. in editione Aldina quædam occurrunt scitu digna de Æschine et hominis fortunis, quæ (sicuti et monumenta ejus vitæ quot supersint, quæ Orationibus præmiffit Aldus) miror omisisse in sua editione Stephanum. *Taylor*. (sic omnia.) Atqui vos ipsi quoque illud idem, et pæne dixeram eadem omisistis, tu Taylore, et tu Wolfi. Ecquis jam te non miretur illud mirantem. Notas in alio, quod ipse tute committis? Sed adscripserat tamen Taylor adversariis suis ad Æschinem, unde referam varietates lectionis ad hoc fragmentum ab eo enotatas e codd. Coisliniano, Meadiano, et Barocciano. *Reiske*.

⁴ κατὰ] μετὰ Mead.

⁵ τῶ Κτησιφώντος] Hæc duo vocabula, quæ defunt Aldinæ, addidi e Coisliniano. *Reiske*.

ἀφ' οὗ μὴ ¹ δύνασθαι καταβαλεῖν τιῷ ² καταδίκην,
 ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ ³ χρησαμένῳ, ὥς καὶ τῷτο ἔγνωμεν
 ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ σεφάνου. Φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα, καὶ θε-
 λήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτῆς
 τελευτῆς, καὶ τῆς παραχρῆς τῶν τέττα διαδόχων, εἰς Ῥόδον
 ἐπλευσε, καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύων
 τε ⁴ ἔτι τὰς νέους, καὶ τοῖς ⁵ τελειότεροις ἀνδράσιν ἀνα-
 γινώσκων τὸν λόγον, τὸν καὶ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε καὶ
 τῷ Δημοσθένει· καὶ θαυμάζομενος σφόδρα παρ' αὐτῶν
 ἐπὶ τῷτῳ, καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς ὅτι τοιούτῳ
 λόγῳ ἤτηται, ἀπεκρίνατο, θαυμάζετε, ⁶ πῶς ἤτημαι,
 καθὼς ἔκ ἡμέτερας ὑμεῖς τῷ Θηρίῳ ἐκείνῳ· Θηρίον γὰρ
 αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῷ τρέπον καὶ ἀνελεῖμον.
 Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ
 πλάσματα τῷ ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ⁷ ἐκεῖ εὗρεν
 ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὥς μὲν Δη-
 μήτριος ὁ Φαληρεὺς φησι, Σωκράτους τῷ φιλοσόφου,

¹ δύνασθαι] Addit Barocc. ἢ ἐδελησθαι.

² καταδίκην] Sic dedi e Mead. Vulgata, seu Aldina, dat simplex δίκην, quod nescio an possit defendi. *Reiske.*

³ χρησαμένῳ] Sic Coisl. χρησαμένῳ Aldina, quod erit, qui ad συνέδη referat. Χρησάμενος Barocc. Verum utcunque verses orationem, est et manet dura atque solæca, nisi si quid deficit. Insequentia, usque ad proximum φυγὼν, defunt Coisl. *Idem.*

⁴ ἔτι] *Ad literam*, ut vulgo dicimus. Erat ludimagister, eo significatu vocabuli, quo id vulgo usurpamus. Bene habet hæc lectio. Male Coisl. ἔτος. *Idem.*

⁵ τελειότεροις] Sic recte Mead. Ald. τελειωτέροις. *Idem.*

⁶ πῶς &c.] Πῶς ἔν ἡτήσας καὶ ὁ. Coisl.

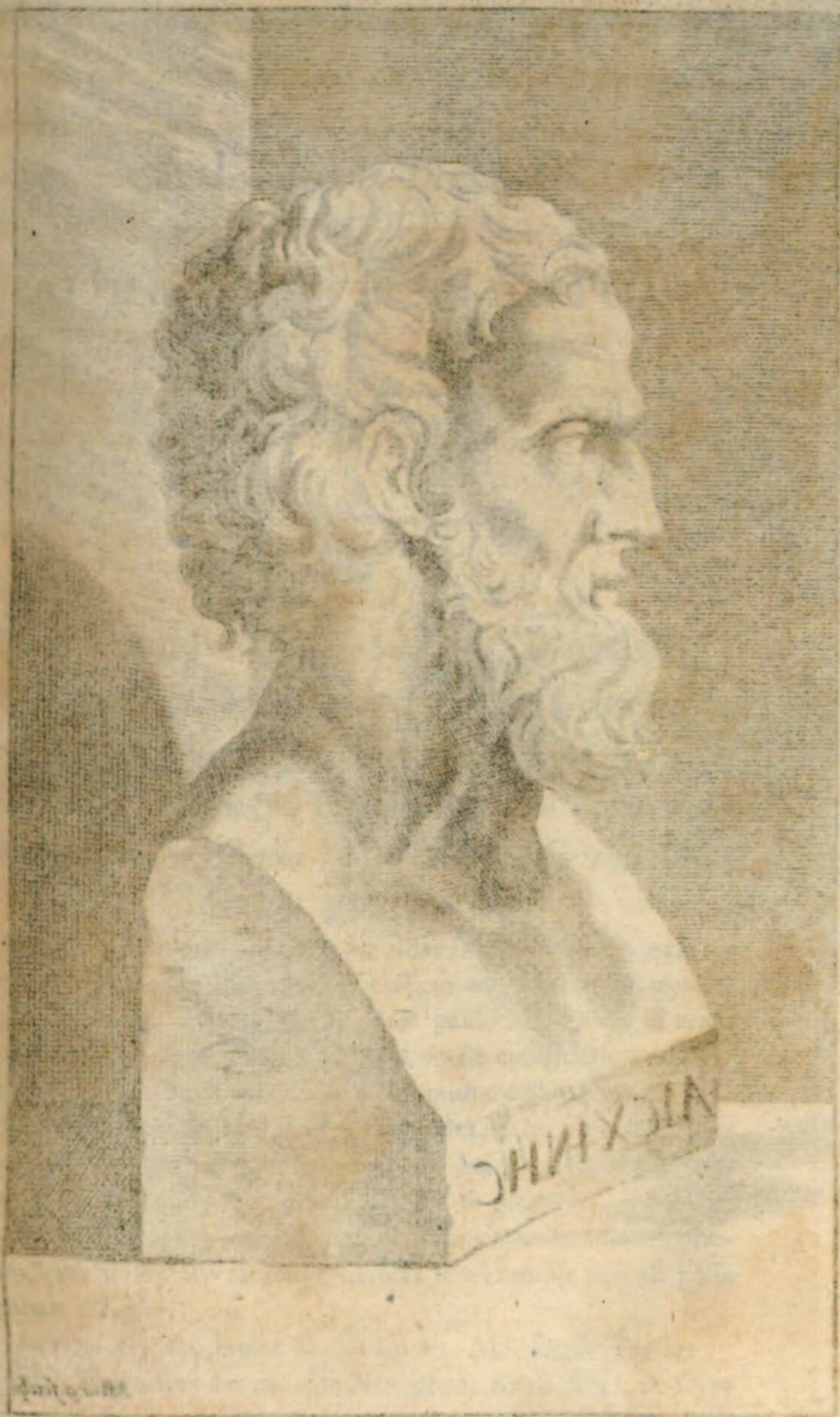
⁷ ἐκεῖ] Sic Mead. ἐκεῖσε Ald. nil refert. *Reiske.*

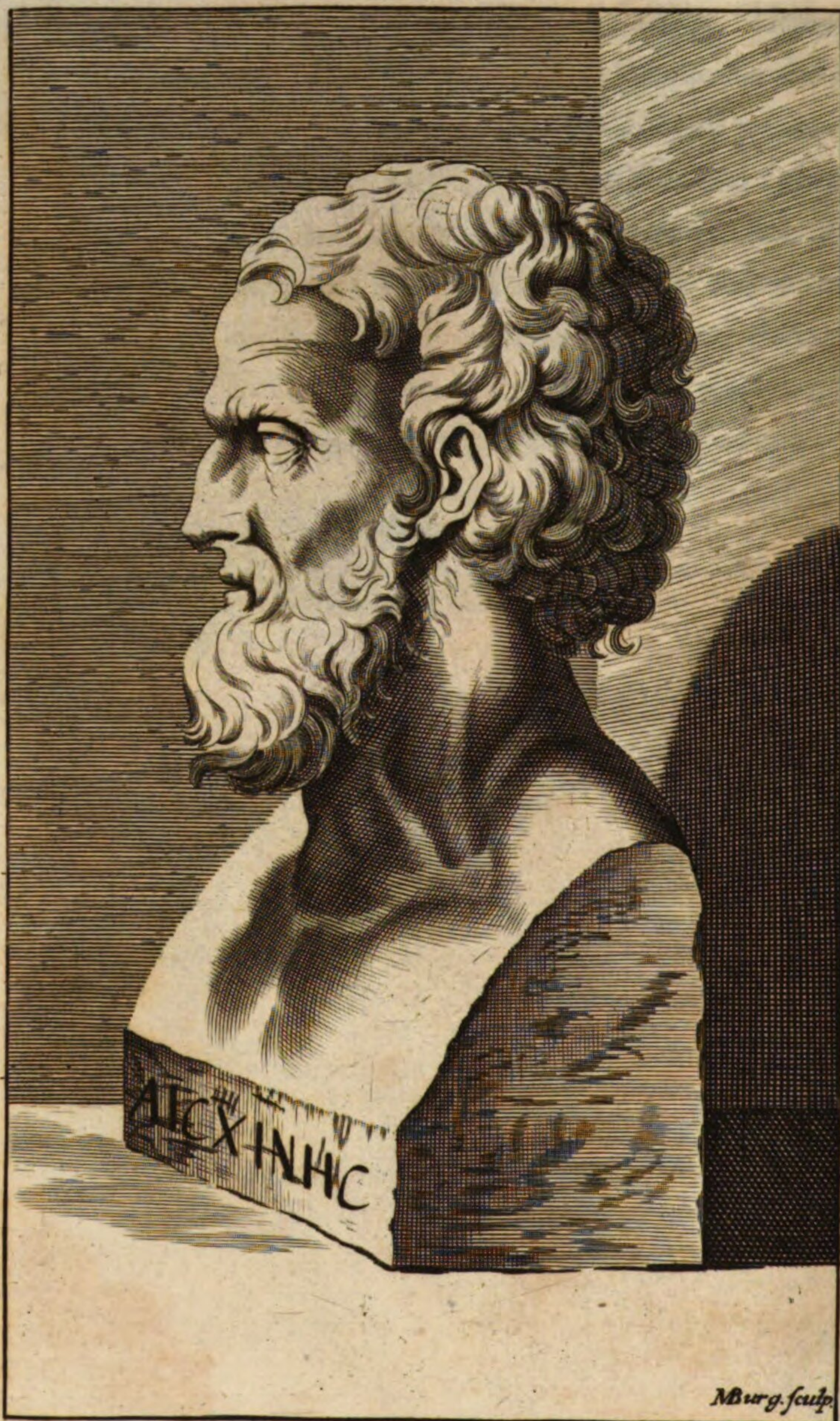
εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος· ὥς δὲ ¹Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς
καὶ Ἑρμιππος ἰσχυροῦσιν, οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν
μαθήσεως χάριν. Φασὶ γὰρ, ὥς ὅτι ὁδὸν τῆς χαρακτῆ-
ρος τῆς Πλατωνικῆς ²σώζει, ἔτε τοῦ ἀκριβοῦς, καὶ καθαροῦ,
καὶ ἀπερίττου, καὶ εὐρυθμον, ἀλλὰ κεχηνηυῖά πως ὅστις
³αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἀτεχνος μὲν καὶ ποροπε-
τῆς, καὶ εὐχερῶς ὅτι τοῦ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς
ρήτορι ἔξαγομένη, ἔχουσα δὲ τι εὐφυές, καὶ εὐάγωνον, καὶ
οἷον ἀν' γένοιτό τι καὶ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανές.

¹ Καικίλιος] Κεκίλ. Coisl.

² σώζει] Ὁζε Barocc. Belle dicat aliquis elegantiarum venator.
Probem ipse, nisi insequentia obstant. Reiske.

³ αὐτῆς] Αὐτῇ Coisl.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ

Ο ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

α'. ΤΗΝ μὲν ¹ παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ
τὴν παράταξιν, ὅση γεγέννηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν
ἀγορὴν δέσεις, αἷς κέχρησά τινες ὑπὲρ τῶν τὰ μέτρια καὶ
τὰ σιυήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπιφευ-
κὼς ἦκω, πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, ² δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις,

¹ παρασκευὴν—παράταξιν] Similiter fere Lyfias in exordio Orationis, de bonis Aristophanis; τὴν μὲν ἔν παρασκευὴν, καὶ προδυμῖαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo Æschines, qui aciem et exercitum in forum plane tranſduxit.—Ea constructio, τὴν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὅση γεγέννηται, (de qua multa differui olim in Lyfiæ indice, v. Accusativus) non habet, credo, Atticum tantummodo leporem, sed vim quandam et majestatem huic exordio convenientem. Imbelle enim esset et languidum, si scripserat, ὁρᾶτε ὅση παρασκευὴ καὶ παράταξις γεγέννηται. Ceterum istius locutionis, præter ea, quæ in isto loco admonui, infinita fere exempla corradi posse videntur. Taylor.

² δεύτερον δὲ] Γρ. ἔπειτα δὲ τοῖς νόμοις. MS. Steph. Taylor.

Ibid.] Elegantius ἔπειτα. Ita Xenophon, Anab. lib. i. de Cyro

καὶ ὑμῖν, ἡγεμόνος ἐδεμίαν πρᾶσκειν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν
μείζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

Β'. Ἐβελόμιον μὲν οὖν, ὃ Ἀθηνᾶς, καὶ τὴν βα-
σιλὴν τῆς Πεντακοσίας, καὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπὸ τῷ ἐφεσ-
τηκότῳ ὀρθῶς διοικεῖσθαι, καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέ-
τησεν ὁ Σόλων πρὸς τῆς τῶν ῥητόρων εὐκοσμίας, ἰσχύειν,
ἵνα ἴξῃ, πρῶτον μὲν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν πολιτῶν,
ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, σωφρόνως ὅπῃ τὸ βῆμα παρελ-
θόντι, ἄνευ θορύβου καὶ ταραχῆς, ἴξῃ ἐμπειρίας τὰ βέλ-
πιστα τῇ πόλει συμβαλέειν, δεύτερον δ' ἡδὴ, καὶ τῶν
ἄλλων πολιτῶν τὸν βελόμιον, καθ' ἡλικίαν, χωρὶς, καὶ
ἐν μέρει, πρὸς εἰκότου γνώμιον ἀποφάνεσθαι· οὕτω γὰρ
ἂν μοι δοκεῖ ἢ τε πόλις ἀριστα διοικεῖσθαι, ἢ τε κρίσεις
ἐλάχιστα γίνεσθαι. Ἐπειδὴ δὲ πάντα, τὰ πρῶτον
ὁμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέλυται, καὶ
γράφουσιν ῥαδίως πρᾶξιμους ἡ γνώμας, καὶ ταῦτα
ἑτέροι πινεσ τὰ ψηφίσματα ὅπῃ ψηφίζουσιν, ὅτε ἐκ τοῦ
δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες πρᾶττεται, ἀλλ' ἐκ πα-
ρασκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δὲ τις τῶν ἄλλων βελόμιον ὄν-
τως λάχῃ κληρούμενος πρᾶττεται, καὶ τὰς ὑμετέρας
χειρτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τῶτον οἱ τίτῳ πολιτείαν
ὅτε ἐπὶ κοινῇ, ἀλλ' ἰδίαν αὐτῶν ἡγεμόνοι (εἰ), ἀπει-
λῶσιν εἰσαγγέλλειν, κατὰ δουλεύμενοι τοὺς ἰδιώταις, καὶ δυ-

loquens, ἔνθα Κύρος εὐμαθέςατος μὲν πρῶτον τῶν ἡλικίων ἐδόκει
εἶναι—ἔπειτα δὲ φιλιππότατος &c.

¹ γνώμας] Γνώμη idem fere ac propositum, opinio: a motion,
a proposition. Ἐπιψηφίζουσιν est in suffragia mittere, vel, ut nos lo-
qui solemus, to put the question. Taylor.

ναφείας, ἑαυτοῖς ποιήσαντες, τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλέλυκας, ¹ τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνεις· σείνηται μὲν τὸ κάλλιστον καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, “ πῶς ἀγορεύειν βέλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων, καὶ πάλιν ἐν μέρει τῶν ἄλλων Ἀθηναίων,” τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἐπὶ κρατεῖν δύνανται οὔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ Πρυτάνεις, οὔθ' οἱ Πρόεδροι, οὔθ' ἡ πρεσβεύουσα Φυλὴ, τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.

γ'. Τούτων δ' ἐχόντων οὕτως, καὶ τῶν χαρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιούτων, ὁποῖος αὐτὸς ² ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἐν ὑπολείπειν μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι καὶ τυχάνω γινώσκων, αἶψά τ' ὁρῶντων γραφαί. Εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσεις, ἢ τοῖς καταλύουσιν ἐπιτρέψετε, πρὸς ὑμῖν, ὅτι λήσετε καὶ μικρὸν τῆς πολιτείας πρὸς ὁρᾶσθαι. Εὖ γὰρ ἴτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι ὁρᾶσαι πᾶσιν ἀνθρώποις, Τυραννὶς, καὶ Ὀλιγαρχία, καὶ Δημοκρατία· διοικῶνται δ' αἱ μὲν Τυραννίδες καὶ Ὀλιγαρχίαι τοῖς τέτοιοις τῶν ἐφεσθηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ Δημοκρατῶμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένους. Μηδεὶς οὖν ὑμῶν τῶντ' ἀγνοεῖτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπι-

¹ τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων] Actiones innuit, de quibus nullæ erant leges latæ, ex quarum præscripto reus in iudicium adduceretur; quæque ideo ad senatum, vel ad populum deferrebantur. Harum insignissima fuit εἰσαγγελία, crimen læsæ majestatis. Stock.

² ὑμεῖς] Aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε, videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt hæc reipublicæ tempora, ut vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini. Reiske.

σταθω, ὅτι, ὅταν εἰσὶν εἰς δικαστήριον, γραφίῳ πρῶτον
 μων δικάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψήφον
 φέρειν περὶ τῆς ἐαυτοῦ παρρησίας. Διόπερ καὶ ὁ Νομοθέ-
 της τὸ πρῶτον ἔλαξεν ἐν τῷ πᾶσι τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, “Ψη-
 φίσμα κατὰ τὰς νόμους,” ἐκείνῳ γε εὖ εἰδῆς, ὅτι, ὅταν
 στρατηγηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώζεται καὶ ἡ δημοκρα-
 τία. Ἄρα χρὴ διαμνημονεύοντάς ὑμᾶς, μισεῖν τὰς πα-
 τέρων νόμους, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι
 τῶν ποιοῦντων ἀδικημάτων, ἀλλ’ ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ
 τούτῳ ὑμῶν τὸ δίκαιον μηδένα ἑᾶν ἀνθρώπων ὑπαι-
 ρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν σινηγορίας, οἵ, ὅτι
 πολὺν ἤδη χρόνον ² συνεργῶντες πῶς τῶν ῥητόρων, λυ-
 μαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις,
 εἰς ἀναδιδαζόμενοι τινες ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικαστηρίων,
 πρῶτον πολιτείαν πολιδόμοι. ἀλλ’ ὥσπερ ἀν’ ὑμῶν
 ἕκαστος αἰχμηθεῖν ³ τὴν τάξιν λιπεῖν, οὕτως ἀν’ ὑμῶν τῶν

¹ ἑᾶν] Hanc vocem inseruimus ex edit. Reiskii. Ita legendum
 olim hariolatus est Marklandus, recteque, ait Taylor.

² συνεργῶντες] In civitate administranda Atheniensium *Par-
 bominum*, Rhetor scilicet et Imperator, quorum hic *auctoritate* et
rebus gestis, ille *lingua* et *ore* præcelluit, sibi invicem mutuas sem-
 per operas præstabant.

Ἄλλ’ ὁ μὲν ἄρ’ ἔμειπεν, ὁ δ’ ἔγχετο πολλὸν ἐνίκῃ.
 Huic rei abunde favet insignissimus *Plutarchi* locus, de *fraterno
 amore*, quem exscribo: Οἱ μὲν γὰρ κατὰ ἑτέρας ὁδοὺς βαδίζοντες,
 εὖ δὲ ἀλλήλους ὠφελοῦσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφοροῖς, τὸν τε
 φθόνον ἐκτρέπονται, καὶ συνεργῶσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοδένης
 καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὐβελος, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωδένης,
 οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγῶντες καὶ
 πράττοντες. Taylor.

³ τὴν τάξιν λιπεῖν] Perstringit Demosthenem. Markland.

πολέμῳ, ἔγω καὶ νῦν αἰχμύθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν,
 ἡνὲν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων, φύλακες τῆς δημοκρατίας
 τῆςδε τῆς ἡμέρας.

δ'. Καὶ κείνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν ἅπαντες
 οἱ πολῖται ὡς καταθέμενοι¹ τὴν πόλιν ὑμῖν, καὶ τὴν
 πολιτείαν διαπιτεύσαντες, οἱ μὲν πάρεσι, καὶ ἐπακέραι
 τῆςδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ ἀπεισιν ὅπῃ τῶν ἰδίων ἔργων· οὐς
 ἀρχυνόμενοι, καὶ τῶν ὀρκῶν, οὐς ὠμόσατε, μεμνημένοι, καὶ τῶν
 νόμων, εἴαν ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα, καὶ παράνομα γράφαντα,
 καὶ ψευδῆ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ Ἀθη-
 ναῖοι, τὰς ὡς νόμους γνώμας, βεβαιῶτε τῇ πόλει τὴν
 δημοκρατίαν, κολάζετε τὰς ὑπεναντίως τῶν νόμων, καὶ
 τῇ πόλει, καὶ τῶν συμφέροντι τῶν ὑμετέρων πολιτευομένων.
 Καὶ αὐτῶν ἔχοντες τὴν ἀνάνοιαν, ἀκούετε τῶν μελ-
 λόντων ρηθῆσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ' ὅτι δίκαια, καὶ εὖορ-
 κα, καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθαι καὶ πάσῃ τῇ
 πόλει.

ε'. Περὶ μὲν οὖν τῆς ὅλης κατηγορίας, μετρίως μοι
 ἐλπίζω ὡραιοῦσθαι. Περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ κείν-
 ται περὶ τῶν ὑποδύνων, παρ' ἑς τὸ ψήφισμα τῆτο
 τυγχάνει γεγραφὼς Κτησιφῶν, ἀπὸ βραχέων εἰπεῖν βέ-
 λουσι. Ἐν γὰρ τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἄρχοντες τινες
 τὰς μεγάλας ἐν τῇ πόλει ἀρχάς, καὶ τὰς πρεσβύτους

¹ τὴν πόλιν] *Reip. statum*. (Brodæus) Recte: non enim solum-
 modo τὸ πλῆθος, verum etiam ἡ πόλις, eam formam administran-
 di imperii denotat, quæ proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*,
 aut *Respublica* denique appellatur. Taylor.

διοικῶντες, καὶ δωροδοκῶντες πρὸς ἕκαστα τούτων, περισ-
 λαμβάνοντες τοὺς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου ῥήτορας, καὶ
 τοὺς ἐκ τοῦ δήμου, πόρρωθεν προκατελάμβανον τοὺς εὐ-
 θύνους ἐπαύνοις καὶ κηρύγμασιν· ὥστε ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν
 ἀρχόντων εἰς τὴν μεγίστην μὲν ἀπείριαν ἀφικνεῖσθαι τοὺς
 κατηγόρους, πολὺ δὲ ἐπὶ μᾶλλον τοὺς δικαστάς. Πολλοὶ
 γὰρ πάνυ τῶν ὑποδυνάμων, ἐπαυτοφώρῳ κλέπται τῶν
 δημοσίων χρημάτων ὄντες ἑξελεγχόμενοι, διεφύγγανον
 ἐκ τῶν δικαστηρίων· εἰκότως. Ὁρῶντες γὰρ οἱμαί, οἱ
 δικασταί, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει,
 τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐνιαυτῷ, πρῶτον μὲν ποτε
 ἀναγροδύμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὅτι τεφανῆται ἀρετῆς
 ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τῷ δήμῳ χερσὶν τεφάνῳ· ὁ
 δὲ αὐτὸς ἀνὴρ, μικρὸν ἐπιχθὼν, ἔξεισιν ἐκ τῶν δικαστηρίων,
 κλοπῆς ἕνεκα τοὺς εὐθύνους ὠφληκῶς. Ὡστε ἠναγκάζοντο
 πῶς ψῆφον φέρειν οἱ δικασταί, οὐ πρὸς τῷ παρόντος ἀδι-
 κήματος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀρχύνης τῷ δήμῳ.

ζ'. Καπιδὼν δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον,
 καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν ἀγαθήδην ἀπαγορεύοντα
 τοὺς ὑποδυνάμους μὴ τεφανοῦν. Καὶ ταῦτα οὕτως εὖ
 περικταληφότος τῷ νομοθέτῃ, εὐρίωλαι κρείττονες λόγῳ
 τῶν νόμων, ἔς εἰ μὴ τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἑξαπατηθέν-
 τες· τέτων γὰρ πινες τῶν τοὺς ὑποδυνάμους τεφανέντων
 πρὸς τοὺς νόμους, οἱ μὲν φύσει μέτεμοί εἰσιν· εἰ δὲ τις
 ὅτι μέτεμος τῶν τὰ πῶς ὀνόματι γραφόντων· ἀλλ' οὕτως
 πρὸς τὴν ἀρχύνην γέ τι πρὸς τῆς ἀρχύνης· περὶ τῆς ἀρχύνης
 γὰρ τι πρὸς τὰ ψήφισματά, τεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον,

ἐπειδὴν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῶ. Καὶ ἡ μὲν πόλις ¹ τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· παραλαμβάνονται γὰρ ἐπάνοις καὶ τεφάνοις αἱ εὐθύνας. Ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκέσιν, ὅτι ἐγγράφει μὲν παράνομα, ἀρχύεται δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ, ὡς Ἀθηναῖοι, ὑπερηφάνως τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν, ἀνελών, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δοῦναι, γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένει ἀρχοντα τεφανοῦν.

ζ'. Λέξουσι δὲ, ὡς Ἀθηναῖοι, καὶ ² ἕτερόν τινα λόγον ὑπεναντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα ὅσα τις ἀρετὸς ὢν πράττει καὶ ψήφισμα, ³ οὐκ ἐπὶ ταῦτα ἀρχή, ἀλλ' ἐπιμέ-

¹ τὸ ἴσον] Subaudi, ὥσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγέγραπτο. Reiske.

² ἕτερον] Transfit ad secundam πρόφασιν, seu excusationem, qua utuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εὐθυνῶν eludere conantur, primam enim refutavit a verbis, ἀλλ' οὖν προβάλλονται, h. e. προφασίζονται. Idem.

³ οὐκ—ἀρχή, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις] Periodus, λέξουσι &c. ad ἀναισχυντίαν, pag. 9. in fine, in hoc versatur: cum lex vetet magistratum coronari, dicturus est Demosthenes, se non esse magistratum, sed curationem quandam aut officium gessisse juxta decretum, πραγματείαν προσελαγμένην κατὰ ψήφισμα. Hoc illud est nempe: Cogebatur aliquando populus in concione universus, ubi leges sciscere, magistratus deferre, &c. potuit. Cogebatur aliquando in concionibus tribulibus, ubi illa fieri non consueverunt, neque poterant. Jam constat ex paulo infra dictis totius populi, Chæronda præ-tore, habitam esse concionem, in qua latum erat decretum, Demosthene ipso suadente, ut tribus singulæ, tribulibus suis congregatis, nonnullos ex ipsorum numero designarent ad certa officia obeunda, Me, inquit Demosthenes, cum ad ea excitavit tribus mea, quæ magistratum deferre non potuit (hoc enim populus solus) minister

λειά τις καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἃς
 οἱ Θεομοθέται συμπληρῶσιν ἐν τῷ Θησείῳ, καὶ κείνας, ἃς
 ὁ δῆμος εἰώθε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαρχαῖς, Στρατηγούς,
 καὶ Ἱππάρχους, καὶ τὰς ἑταῖρας τῶν ἀρχῶν, τὰ δ'
 ἄλλα πάντα, πραγματούσας προτεταγμένας κατὰ ψή-
 φισμα. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς λόγους τὰς τῶν νόμον
 ὑμέτερον παρέξομαι, ὅν ὑμεῖς ἐνομοθετήσατε, λύσειν ἡ-
 γέμενοι τὰς τοιαύτας προτάσεις. Ἐν ᾧ διαρρήδην γέ-
 γραπται, “ τὰς χειροτονητάς, φησὶν, ἀρχὰς,” ἀπάσας ἐνὶ
 δευτέρῳ ὀνόματι ὁ νομοθέτης, καὶ προσειπὼν ἀρχὰς
 ἀπάσας εἶναι, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ “ τὰς ἐπιτάτας,
 φησὶ, τῶν δημοσίων ἔργων,” ἐπὶ δὲ ὁ Δημοσθένης τειχο-
 ποιὸς, ἐπιτάτης τῆς μεγίστης τῶν ἔργων, καὶ “ πάντας, ὅσοι
 διαχειρίζονται πλεονέκτημα τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκονθ' ἡμέ-
 ρας, καὶ ὅσοι λαμβάνουσιν ἡγεμονίας δικαστηρίων.” οἱ δὲ τῶν
 ἔργων ἐπιτάται πάντες ἡγεμονία χρώνται² δικαστηρίῳ.

rium quidem potuit, hac lege, sc. de magistratibus coronandis non
 concludor. Non mihi detulit populus ἀρχήν, sed trious ἐπιμέ-
 λειαν. Ita infra, οὐτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, οὐτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ
 δήμου, sc. τοῦ δήμου emphatice, a populo universo, quod ad utrum-
 que referendum est, tam ἔλαχε, quam ἐχειροτονήθη. Secus ac in-
 terpretum plurimi. Eam Orationem Demosthenis in hoc commate
 refellere instituit *Æschines*. Taylor.

¹ μετὰ τῶν] Collegas eorum, tametsi gradu aliquantum infe-
 riores, et imperio minores. *Reiske*.

² δικαστηρίῳ] Præfectus operum habebat ἡγεμονίαν, imperium
 et potestatem illius solummodo dicasterii, in quo præsidebat de
 operibus publicis judicante. Est autem ἡγεμονία facultas rem ju-
 dicandi, de ea pronuntiandi, jubendi, vetandi, mulctam aut pœnam
 dictandi, et male parentes puniendi. *Idem*.

τί τέτῃς κελεύει ποιεῖν ; οὐ διακονεῖν, ἀλλ' ἀρχειν, δο-
κιμασθέντα, ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρωταὶ
ἀρχαὶ οὐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἀρχῆσι,
καὶ λόγον ἔχ' εὐθύνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν Γραμματεῖα,
καὶ τοὺς Λογιστὰς, καθάπερ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς, κε-
λεύει. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τὰς νόμους αὐτοὺς ὑμῖν
ἀναγνώσεται.

ΝΟΜΟΙ.

η'. Ὅταν τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, ἅς ὁ νομοθέτης ἀρ-
χὰς ὀνομάζει, οὗτοι πρῶτα γρῶσι πραγμάτων, καὶ
ἐπιμελείας, ὑμέτερον ἔργον ὅτιν ἀπομνημονεύειν, καὶ ἀντι-
τάπειν τὸν νόμον πρὸς τὴν τέτῃ ἀνάδειαν, καὶ ὑπο-
βάλλειν αὐτοῖς, ὅτι οὐ προσδέχεσθε κακοῦργον σοφιστὴν,
οἰόμενον ῥήμασι τὰς νόμους ἀναρῆσθαι, ἀλλ' ὅσῳ ἂν
πὺς ἀμεινον λέγη, πῶς ὄνομα γεγραφὸς, τοσούτῳ μεί-
ζονος ὀργῆς τεύξεταί. Χρὴ γὰρ, ὧ Ἀθηναῖοι, τὸ αὐτὸ
φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν δὲ ἑτέραν μὲν
φωνῇ ἀφίη ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τῷ νόμῳ
δικαίῳ χρὴ δίδοναι τὴν ψήφον, καὶ τῇ τῷ λέγοντος ἀνασ-
χυομένη.

ἡ καὶ εὐθύνας] Hæc duo verba videntur delenda. Magistratu enim si qui decederent, hi λόγον quidem ἐνέγραφον, non autem εὐ-
θύνας; rationem magistratus a se gesti literis consignatam exhibe-
bant scribæ, vel notario, et calculatoribus : εὐθύνας autem ἐδίδουν,
hoc est, ὑπέχον, faciebant iis sui corporis facultatem, comparebant
in judicio, intererant examini rationis illius a se exhibitæ, ad sin-
gula quæque capita dubia interrogati respondebant, quo posset illa
ratio sive probari et rata haberi, sive improbari et rejici. *Reiske.*

θ'. ¹ Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἀφυκτον λόγον, ὃν φησι Δημοθένης, βραχέα βέλομαι πειριπεῖν. Λέξει γὰρ ὅτις, πειχοπαῖός εἰμι. Ὁμολογῶ. Ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μῶας ἐκατὸν, καὶ τὸ ἔργον μείζον ² ἐξείργασμα. Τίνος οὖν εἰμι ὑπεύθυνος, εἰ μὴ τις ὅτιν εὐνοίας εὐχάνης; Πρὸς δὴ ταύτῃ τῇ πρόφασιν ἀκίσσατέ με λέγοντος καὶ δίκαια, καὶ ὑμῖν συμφέροντα. Ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ πόλει οὕτως ἀρχαία οὖσι, καὶ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος, ὁδδεῖς ὅτιν ἀνυπεύθυνος τῶν καὶ ὁπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. Διδάξω δ' ὑμᾶς πρῶτον ὅτι τῷ πρῶτόν οἶον, τὰς Ἱερεῖς, καὶ τὰς Ἱερείας, ὑπευθύνες εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ συλλήβδην ἅπαντας, καὶ χωρὶς ἐκάστος καὶ σῶμα, τὰς ³ τὰ γέρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τὰς Θεὰς εὐχομενύς, καὶ οὐ μόνον ἰδία, ἀλλὰ καὶ κοινῇ κατὰ γένη, Εὐμολπίδας, καὶ Κήρυκας, καὶ τὰς ἄλλας ἅπαντας. Πάλιν τὰς πειθεάρχους ὑπευθύνες εἶναι κελεύει ὁ νόμος, οὐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, ἀδ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων

¹ Πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum Caput Generale, ut dicitur, totius quæstionis duplici ratione militat Demosthenes. Primum, hoc non esse magistratum, sed curationem. Id jam absolutum est. Deinde contendit Se de suo largitum esse, non accepisse a republica, et absurdum esse rationes exposci benevolentiae et liberalitatis. Id ab hoc loco ad p. 14. lin. 12. Orator noster disputat, quantum valeat. Taylor.

² ἐξείργασμα] Hoc, ex auctoritate codicis, ἐξείργασαι prætuli, ut exquisitius, et Atticismo convenientius, perfectum pass. hujus verbi sensu activo usurpare amanti. Reiske.

³ τὰ γέρα] Reditus, et vectigalia, et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quoungebantur, propria, et reliquis omnibus civibus negata. Idem.

πολλὰ μὲν ὑφαιρμύνας, βραχέα δὲ καταπέντα,¹ ἐπι-
 δίδοναι δὲ φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα,
 ἀλλ' ὁμολογεμύως τὰς πατρώας εὐσίας εἰς τιμὴν πρὸς
 ὑμᾶς ἀντλωκότας φιλοτιμίαν. Οὐ τοίνυν μόνοι οἱ τρι-
 ἡραρχοί, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πόλει Συνε-
 δρίων, ὑπὸ τιμῇ τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆφον. Πρῶ-
 τον μὲν γὰρ τὴν Βασιλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ ἐγγρα-
 φεῖν πρὸς τὰς Λογιστὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐ-
 θύνας δίδοναι, καὶ τὴν τῶν ἐκεί σκυθρωπῶν καὶ τῶν
 μεγίστων κυρίαν ἀγεῖ ὑπὸ τὴν ὑμέτεραν ψῆφον. Οὐκ
 ἄρα φεφανωθήσεται ἡ Βασιλὴ ἢ ἔξ Ἀρείῳ² Πάγῳ; ὅδε

¹ ἐπιδιδόναι δὲ] ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ
 ὑμέτερα. Markland.

Ibid.] Ἐπιδιδόναι, inquit Eustathius, ad Homer. Iliad. α'. p.
 118. Edit. Flor. est, τὸ ἐπέκεινα τῶν προὔπαρχόντων δοῦναι τι.
 Apud Plutarchum in Phocione, Ἀθηναίων αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ
 τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς πολλάκις (Phocio) ἔφη—ἐγὼ αἰσ-
 χυνοίμην ἂν, εἰ τούτῳ μὴ ἀποδιδούς, ὑμῖν ἐπιδοίην, δείξας Καλλι-
 κλέα τὸν δανειστήν. Demosthenes habet, οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις
 ἐπιδόντες. Taylor.

² Πάγῳ; οὐδὲ] Malim οὐ cum addito puncto interponi, quod
 οὐ, responsionis loco sic absolute positum, facile potuit a collisione
 earundem utrinque literarum elidi. Orator sic ratiocinatur. Vetas
 ergo senatum Areopagiticum coronari? Subaudi, nisi rationem
 magistratus reddiderit. Respondet, οὐ, nullo modo ego hoc veto,
 sed leges vetant. Patrium enim, avito more sancitum, hoc apud
 ipsos, Athenienses puta, non est, ante redditam rationem, quem-
 quam coronari. Ad illud οὐ sic nude positum subauditur a com-
 muni e superioribus repetendum φεφανωθήσεται ἡ βασιλή. Tum
 pergit orator aliam ipse sibi obmovere a se confictam objectionem,
 aut adversarios, Demosthenem atque Ctesiphontem, sic occurren-
 tes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienses gloriæ studio?

γὰρ πάτερον αὐτοῖς ὄντιν. Οὐκ ἄρα φιλοτιμοῦνται;
 Πάνυ γέ¹ ἄλλ' οὐκ ἀγαπῶσιν, εἴαν τις παρ' αὐτοῖς μὴ
 ἀδικῇ, ἄλλ' εἴαν τις ἑξαμαρτάνῃ, κολάζουσιν. Οἱ δὲ ὑ-
 μέτεροι ῥήτορες τρυφῶσι. Πάλιν τὴν ββλιῶν, τοὺς
 Πεντακοσίους, ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ
 οὕτως ἰσχυρῶς ἀπίσκει τοῖς ὑπευθύνοις, ὥτ' εὐθέως ἀρ-
 χόμενος² τῶν νόμων λέγει, ³ "ἀρχὴν ὑπεύθυνον, φησὶ, μὴ
 ἀποδιδμεῖν." Ὡς Ἡράκλειος, ὑπολάβοι ἂν τις, ὅτι ἤρξα, μὴ

Ergone degeneres sunt, minuti animi, fordidi, et officiorum atque
 ornamentorum in se collatorum immemores? Respondet; Neuti-
 quam: ducuntur enimvero gloria vel maxime, contenduntque
 bene de se meritos studiis demereri. Sed satis non habent in suo
 iudicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te præ-
 claræ virtutis documenta edidisse. Sin autem deliqueris, severitate
 animadversionis ulciscuntur. *Reiske.*

¹ ἄλλ'] *Itaque.*

² τῶν νόμων] Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in sin-
 gulari, de uno quodam capite juris Attici usurpabatur ab oratori-
 bus Atticis, quia titulus ad unam rem singularem pertinens, re-
 spectu quidem legum aliarum, quæ aliis in rebus versantur, lex
 una erat, ideoque νόμος audit: quia tamen ejusmodi lex multis
 constabat positionibus, et velut articulis, aliquid jubentibus, aliis
 aliud vetantibus, quorum singula quæque momenta pro lege
 peculiari haberi possent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exem-
 plo rem juvat declarare e proximo petito. Titulus quidam univer-
 salis erat in jure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem est,
 περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus est *lex*, νόμος. Sed erant rursus legis
 hujus multæ particulæ, seu cautiones particulares, quarum singu-
 læ quæque pariter νόμοι erant, ut τὴν οὐσίαν μὴ καθιεροῦν, item
 ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίητον μὴ γενέσθαι, rursus alia,
 μὴ ἀποδιδμεῖν, et sic porro. *Reiske.*

³ ἀρχὴν] Reddas, *omnino*, adverbialiter. Exempla pene sunt in-
 finita.

ὑποδημήσω; ¹ Ἴνα γε μὴ περιλαβὼν χεῖματα τῇ πό-
 λεως, ἢ ² πράξεις, δρασιῶ χρήσῃ. Πάλιν ὑπεύθυνον
 οὐκ ἔῃ τι πῶς ἔσται καθιερωῖ, οὐδὲ ἀνάστημα ἀναθεῖναι,
 οὐδὲ ³ ἐκποιήτον γενέσθαι, ἔδδ' ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ ἑαυτοῦ,
 οὐδὲ ἄλλα πολλά. Ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἐνεχεράζει τὰς οὐ-
 σίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ὑπο-
 δῶσι τῇ πόλει. Ναί· ἄλλ' ἔτι τις ἄνθρωπος, ὅς οὔτε εἰ-
 ληφεν ἔδδ' ἐν τῶν δημοσίων, οὔτ' ἀνήλωκε, περιήλθε δὲ
 πρὸς τι τῶν κοινῶν; Καὶ τῷτον ὑποφέρειν κελεύει λόγον
 πρὸς τὴν Λογιστάς. Καὶ πῶς ὅγε μηδὲν λαβὼν, μηδ'
 ἀναλώσας, ὑποίσῃ λόγον τῇ πόλει; Αὐτὸς ὑποβάλλει
 καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἃ χρὴ γράφειν· κελεύει γὰρ αὐτὸ
 τῷτο ἐγγραφῆναι, ὅτι οὔτ' ἔλαβον ἔδδ' ἐν τῇ πόλει, οὐδ'
 ἀνήλωσα. Ἀνεύθυνον δὲ, καὶ ἀζήτητον, καὶ ἀνεξέ-
 ταστον, ἔδδ' ὅτι τῶν ἐν τῇ πόλει. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω,
 αὐτῶν ἀκέσατε τῶν νόμων.

ΝΟΜΟΙ.

Ι. Ὅταν ποίνῃ μάλιστα θροσυνήται Δημοσθένης,

¹ Ἴνα γε] Infitiens particula, οὐχ, vel οὐ, quam Taylorus et Reiskius suppleri volunt, facile subaudiri potest.

² πράξεις περιλαμβάνειν] Negotia ordiri ardua, sumptuosa, discriminis ad famamque salutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis urbe excedere. Reiske.

³ ἐκποιήτον] Ammonius, Ἐκποίητος, ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλω· ὃ λέγουσι Εἰσποίητος γέγονεν. Similiter Budæus, Ἐκποίητος est ὁ δοθεὶς εἰς υἱοθεσίαν. i. e. a familia sua alienatus, et in adoptionem alienæ familiæ datus, quasi εἰσποιήτῳ oppositus.

λέγων, ὡς ἀγὰ τίμω ὀπίδωσιν ὅκ' ἔστιν ὑπεύθυνος, ὁκείνο
 αὐτῷ ὑποβάλλετε· ἔκουῖν ἐχρίῳ σε, ὦ Δημοσθένες, ἐά-
 σαι τὸν τῷ Λογιστῶν κήρυκα κηρύττειν τὸ πάτριον καὶ ἐννο-
 μον κήρυγμα τῶτο, “ Τίς βέλε' κατηγορεῖν ” ; Ἐάσον
 ἀμφισβητῆσά σοι τὸν βαλόμενον τῷ πολιτῶν, ὡς ὅκ'
 ὀπίδεδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, ὧν ἔχεις εἰς τίμω
 τῷ τειχῶν οἰκοδομίαν, μικρὰ κατέδηκας, δεικὰ τά-
 λαντα εἰς ταῦτα ² ἐκ τῆς πόλεως εἰληφώς. Μὴ ἄρ-
 παζε τίμω φιλοπρίαν, μηδὲ ἔξαμρῶ τῶν δικαστῶν τὰς
 ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἐμπεραθεν τῶν νόμων,
 ἀλλ' ὑπερὸς, πολιτεύε· ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρα-
 τίαν. ³ Πρὸς μὲν οὖν τὰς κενὰς περφάσας, ἀς οὗτοι
 προφασίζονται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. Ὅτι δὲ ὄντως
 ἡ ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' ἔτος εἰσιλύεγκε τὸ ψή-
 φισμα, ἄρχων μὲν τίμω ὅπ' τῶν θεωρικῶν ἀρχῶν, ἄρχων
 δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, ὁδετέρας δὲ πῶ τῶν ἀρχῶν

¹ ὧν ἔχεις] Id est, τέτων, ἀ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεως σοι δεδομένα. Differunt inter se ἐπιδιδόναι et κατατιθέναι, illud est, de suo largiri, ut donum gratuitum, hoc, de acceptis ex alieno infumere ex offi- cio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi: quæ habes pe- nes te, et retines præter jus et fas, fraudulenter interversa. Per- inde igitur est, comma ponas pone ἔχεις, et pone οἰκοδομίαν omit- tas, an eam serves distinctionem, qua hic usi sumus. *Reiske.*

² ἐκ τῆς πόλεως] *Reiskius*, secutus *Wolfii* conjecturam, legit, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. An hoc, an illud mavis, quoad sensum parum refert.

³ Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes *Demosthenis* exagitavit, at- que in *Jure* versatus est. Quod sequitur ad verba λόγον ἀπολήψεσ- θαι, p. 17, *Facti* rationem habet. In quo agitur, ut ostendat id mu- neris *Demosthenem* revera obiisse. *Taylor.*

τέτων λόγον ὑμῖν, εἰδ' εὐθύνας, δεδωκώς, ταῦτ' ἤδη
 πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμα-
 των. Καί μοι ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος Ἄρχοντος, καὶ ποίου
 μηνός, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ, καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἐχει-
 ρτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν ἐπὶ τῶν θεωρικῶν,
¹ ὅτι μεσθῆντα τὴν ἀρχὴν ἔγραψεν αὐτὸν τεφανῆν. Ἀνα-
 γίνωσκε.

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ.

Οὐκ οὖν εἰ μηδὲν ἐπὶ περαιτέρω τέττε δείξαμι, δικαίως
 ἀν' ἀλίσκοιτο Κτησιφῶν· αἴρεϊ γὰρ αὐτὸν εἴχῃ ἡ κατηγο-
 ρία ἢ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα.

α'. Πρώτηρον μὲν τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, ² Ἀντιγρα-
 φεύς ἢ χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὅς καθ' ἐκάστην Πρυ-
 τανείαν ἀπελογίζετο τὰς προσόδους τῷ δήμῳ· ἀλλὰ δὲ
 τὴν ³ πρὸς Εὐσελον γενομένην πίσιν ὑμῖν, οἱ ὅτι τὸ

¹ ὅτι μ. τ. α. ε. αὐ. τεφανοῦν] Scholion marginale, ait Mark-
 land. Credo equidem, addit Taylor. atque illud indicat ὅτι initiale,
 i. e. Nempe, Scilicet, Nota bene.

² Ἀντιγραφεύς] Is est, qui *contrascriptum* servat, quo eorum, qui-
 bus administer adjunctus est, errores fraudesve dirimantur. Duo
 autem erant apud Athenienses, ὁ τῆς βελῆς, qui coactorum (τῶν
 ἀποδεκτῶν) observator fuit; is sc. de quo hic loquitur Æschines;
 et ὁ τῆς διοικήσεως, cuius erat munus, rationibus quaestoris prima-
 rii (ταμίς) *contrascriptum* servare. (Harpoc.) *Custodem* vocat Ci-
 cero, de Lege Agr. contra Rullum, ministrum quendam, qui in
 comitiis munereungebatur haud multum huic absimili. Stock.

³ πρὸς Εὐσελον] Hunc depingit Plutarchus his verbis, (Polit.
 Præcept. Edit. Gr. Bas. p. 395.) Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύσιον
 Εὐσελον, ὅτι, πίσιν ἔχων ἐν τοῖς μάλισα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλ-

θεωρικὸν κεχειροτονημένοι ἦρχον μὲν, πρὶν ἢ τὸν Ἡγήμο-
νος νόμον γενέσθαι, ἢ τῷ Ἀντιγραφέως ἀρχῇ, ἦρχον δὲ
τὴν τῶν ἀποδεκτῶν καὶ νεωρίων¹ ἀρχῇ, καὶ σκυλοθήκειν
ὠκοδόμειν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοί, καὶ σχεδὸν τὴν ὅλῃ δι-
οίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. Καὶ ἐκ αὐτῶν αὐτῶν,
ἐδ' ἐπιτιμῶν λέγω, ἀλλ' ἐκείνο ὑμῖν ἐνδείξασθαι βέ-
λομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης, εἴαν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς
ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦτον οὐκ εἶμι, πρὶν ἂν λόγος
καὶ εὐθύνας δῶ, τεφανῇ. Ὁ δὲ Κτησιφῶν Δημοσθένει,
τὸν συλλήβοδον ἀπάτας τὰς Ἀθηνῶσιν ἀρχὰς ἀρχον-
τα, ἐκ ὠκνησε γράφαι τεφανῶσαι.

16'. Ὡς τοίνυν καὶ ἢ τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν,
ὅθ' οὗτος τὸ ψήφισμα ἔγραψε, καὶ τὰ δημόσια χρή-
ματα διεχείριζε, καὶ² ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ
ἄλλοι ἀρχόντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τέ-

ληνικῶν ἐπραξεν, οὐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα
τάξας ἑαυτὸν, ἠϋξήσε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν
ὠφέλησεν. Ideo hic Plutarchum adduxi, quoniam non mediocriter
illustrat hæc verba *Æschinici*. Taylor.

¹ ἀρχὴν] F. delendum. Markland.

Ibid.] Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἀρχεῖν quid infit vitii haud
equidem intelligo. Ἀρχὴ τῶν νεωρίων potest, ni fallor, honor esse,
quem qui gerunt, hi navalibus præfunt. Quodsi tamen omnino
statuas aliquid hic loci mutari debere, fuaserim ἀρχεῖον. Ἐδifica-
runt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, senaculum navalibus proprium, in quo
senatores rem navalem tuentes convenirent, suasque res agerent, et
horreum armamentarium. Reiske.

² ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε] Harpocratio, Ἐπιβολή, ἡ ζημία. *Mulsta*.
Scholiastes, in Aristoph. Vesp. ver. 766. Ἦν οἱ ἀρχόντες ζημίαν
ὀρίζεσι τοῖς ἀλῆσιν ἐξημαρτηκέναι περὶ ὀρφανῆς ἐπιτρόποις, ἢ καὶ
ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων, ἢ τοῖς κατέ-

των ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας
πᾶρόμεναι. Ἐπὶ γὰρ Χαμρώνδου Ἀρχοντος, Θαρμηλιῶ-
νος μὲν δευτέρα φθινοντος, ἐκκλησίας ἕσης, ἔγραψε
ψηφίσμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκίρ-
ροφοριῶνος δευτέρα ἰσαμύνει, καὶ τρίτη, καὶ ἐπέταξεν, ἐν
τῷ ψηφίσματι, ἐκάστης τῆς φυλῶν ἐλέσθαι τὰς ὀπιμε-
λησομένους τῶν ἔργων [¹ ἐπὶ τὰ τείχη] καὶ θαμίας καὶ
μάλα ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις ἔχῃ ὑπεύθυνα σώματα,
πρὸ ὧν ἔμελλε τῶν ἀνηλωμένων λόγον ἀπολήψεσθαι.
Καὶ μοι λέγε τὰ ψηφίσματα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

εγώ. Ναί· ἄλλ' ² ἀντιδιαπλέκει περὶ τὸτο εὐθέως,
λέγων, ὡς ἔτ' ἔλαχε τειχοποιός, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ
τῷ δήμῳ. Καὶ περὶ τούτου Δημοσθένης μὲν καὶ Κτησι-
φῶν πολὺν ποιήσονται λόγον· ὁ δὲ ³ γενόμενος, βρα-
χὺς, καὶ σαφής, καὶ ταχὺ λύων τὰς τέτων τέχνας.
Μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν περὶτον περιπεῖν βέλο-
μαι. Ἐπεὶ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς

χρῶσι τὰ ἀλλότρια, καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστᾷσιν, ἐπιβολὴ καλεῖ-
ται, καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν.

¹ ἐπὶ τὰ τείχη] Verba hæc, quæ scholium sunt, uncis inclusi.
Reiske.

² ἀντιδιαπλέκει] Excipiendo dicet ac replicabit. Brodæus.

³ γενόμενος] Id est, vera et legitima argumentatio : quo sensu
Demosthenes, infra, §. 30, τὸ γυγνόμενον τιθέναί dixit. Casaubonus,
qui (Animadv. in Athenæum, p. 753.) veram hujus vocis signifi-
cationem persensit, lapsus est in nomine auctoris, cum pro Æschine
Demosthenem citavit. Stock.

εἶδη τεῖα· ὧν ἐν μὲν, καὶ πᾶσι φανερώτατον, οἱ κληρω-
τοί, καὶ οἱ χειρονοητοὶ ἄρχοντες· δεύτερον δὲ, ὅσοι πι-
πταχειρίζουσι τῇ τῆς πόλεως ὑπὲρ τετράκοντα ἡμέρας,
καὶ οἱ τῇ δημοσίων ἔργων ὀπισθάται· τρίτον δ' ἐν τῷ
νόμῳ γέγραπται, “ καὶ εἰ πινες ἄλλοι αἰρετοὶ ἡγεμονίας δι-
καστηρίων λαμβάνουσι, καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας.” Ἐ-
πειδὴν δὲ ἀφ᾽ ἑλῆ τις τῶν ὑπὸ τῷ δήμῳ κεχειρονοημέ-
νες, καὶ τῶν κληρωτῶν ἄρχοντες, καταλείπεται, εἰς αἱ-
φυλαί, καὶ αἱ τριπύρες, καὶ οἱ δῆμοι ἕξ ἑαυτῶν αἰρῶν-
ται τὰ δημόσια χρήματα διαχειρίζειν, τούτους αἰρετῶν
ἄρχοντας εἶ). Τούτο δὲ γίνεται, ὅταν, ὡς περ νῦν, ἐπι-
ταχθῇ πὶ ταῖς φυλαῖς, ἢ τάφρους ἵκτεργάζεσθαι, ἢ
τείχεῖς ναυπηγεῖσθαι. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἕξ αὐ-
τῶν τῇ νόμων μαθήσεσθε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἀναμνήσθητε δὴ τῶν προειρημμένων λόγων, ὅτι ὁ μὲν νομο-
θέτης τῶν ἐκ τῶν φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν
τῷ δικαστηρίῳ. Ἡ δὲ Πανδιονίς φυλὴ ἄρχοντα καὶ τει-
χοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένει, ὅς, ¹ ἐκ τῆς διοικήσεως, ² εἰς

¹ ἐκ τῆς διοικήσεως] Athenienses, teste Sigonio, pecuniam pub-
licam in tres partes distribuebant, nempe χρήματα στρατιωτικά,
θεωρικά, καὶ τὰ τῆς διοικήσεως: illæ ad bellicos sacrosque usus,
hæc ad civiles tantum destinabatur. Ex hac igitur ærarii parte
Demosthenes decem talenta acceperat ad muros reficiendos. Ita
Dinarchus adv. Demosthenem, συσκευασάμενος τῆς διοικήσεως ὀκτὼ
τάλαντα. Stœck.

² εἰς ταῦτα] Id est, εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. Id quod latet in
voce ταχοποιός. Reiske.

ταῦτα ἔχει μικρὸν δεῖν δέκα τάλαντα. Ἐπεὶ δὲ ἀπαρρέει νόμος ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ τεφανῆν, ὑμεῖς δὲ ὁμωμόκατε καὶ τὰς νόμους ψηφισάμενοι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον τεφανοῦν, μὴ παθεῖς, ἐπειδὴν δῶ λόγον, καὶ εὐθύνας.

ιδ'. Ἐγὼ δὲ ἐξελέγχω τὸ πᾶν νόμον, μάρτυρας ἅμα τὰς νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὰς ἀντιδικίας, παρεχόμενος. Πῶς οὖν ἂν τις παφανέτερον ὀπιδείξειεν ἄνθρωπον πᾶν νόμον γεγραφότα; Ἵς τοίνυν καὶ τιμὴν ἀνάρρησιν τῷ τεφανῆ πᾶν νόμῳ ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ τοῦτο ὑμᾶς διδάξω. Ὁ γὰρ νόμος ἀπαρρήδιον κελεύει, εἰ μὴ τινα τεφανοῖ ἢ Βελή, ἐν τῷ βελότηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι, εἰ δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοι δὲ μηδαμῶς. Καί μοι λέγε τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Οὗτος ὁ νόμος, ὃν Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. Οὐ γὰρ, οἷμαι, ὥς το δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τὰς ἐξώθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τῷ δήμῳ, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. Ὁ μὲν νομοθέτης οὕτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; Ἀναγίνωσκε τὸ ψηφισμα.

¹ Ὡς τοίνυν] Hoc Incisum, quod definit his verbis, ὡς ἐννομα γέγραπας, p. 26, complectitur partem secundam quaestionis. Scilicet, tractat de Lege, qua cavetur μηδέν τεφανῆ ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic ostenditur, legem, quam Demosthenes producet de Coronis et Præconiis Theatralibus, ad hanc causam non pertinere. Taylor.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει ¹ ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκί τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν ἔξω τὸν ἐπὶ τῷ δήμῳ τεφανέμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμῶς. Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, οὐ τὰς νόμους μόνον ὑπερβᾶς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκών, οὐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καὶ κωμῶν, οὐδ' ἐναντίον τῷ δήμῳ, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἵν' ἡμῖν σιωπῶσιν, οἷον ἀνδρα πμῶμεν.

ιε'. Οὕτω τοίνυν πεφανῶς πῶς νόμος γεγραπὸς, πῶς ταχθεὶς μετὰ Δημοσθένους, ἐποίησεν τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ περὶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθῃτε ἔξαπατηθέντες. Οὗτοι γὰρ, ὡς μὲν ὅτε ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τὸν ἐπὶ τῷ δήμῳ τεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, οὐχ ἔξωσι λέγειν· οἴσουσι δὲ εἰς τὴν ἀπολογία τὸν ² Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τῷ νόμου μέρει τινί, κλέποντες τὴν ἀκρίβειαν ὑμῶν, καὶ παρἔχοντα νόμον οὐδὲν περὶ τῆς τῆδε τῆς γραφῆς, καὶ λέξουσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἰς μὲν, ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, δι' ἧς ἀπαγορεύονται τὸν ἐπὶ τῷ δήμῳ τεφανέμενον μὴ κηρύτ-

¹ ἐν τῷ δήμῳ &c.] Ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ Πνυκί est, cum universus populus in Pnyce convenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reipublicæ pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare *ad concionem*, h. e. ad populum congressum. *Reiske.*

² Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quæ, quin in Theatro, cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. *Brodæus.*

τεῖσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας· ἕτερον δὲ ^{τῷ} νόμον φήσουσιν ἐναντίον τέττω, τὸν δεδωκότα ἕξασίαν ποιῆσθαι τὴν ἀνάρρησιν τοῦ σεφάνου τραγωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ, εἰάν ψηφίσσεται ὁ δῆμος. Κατὰ δὲ τῆτον τὸν νόμον φήσουσι γεγραφεῖν τὸν Κτησιφῶντα.

17'. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰς τέτων τέχνας παρέξομαι συνηγέρους τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους, ὅπερ διατελῶ σπουδάζων ὡς πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. Εἰ γὰρ τὸ τόδε ἐστὶν ἀληθές, καὶ τοῖτον ἔθος ¹ ὡς παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν πολιτείαν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀναγεγραφεῖν, καὶ δύο καὶ μίας πράξεως ὑπεναντίους ἀλλήλοις, τί ἂν ἐπὶ ταύτῃ ἐποιεῖ τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταῦτα πρὸς τὰς οἱ νόμοι ποιεῖν, καὶ μὴ ποιεῖν; Ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα ἕτως· μήθ' ὑμεῖς ποτε εἰς τοσαύτῃ ἀταξίαν πῶν νόμων πρὸς τὰς οἱ οὔτε ἡμέληται καὶ τῶν τοιούτων τῷ νομοθέτῃ, τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρρήδην πρὸς τὰς οἱ Θεσμοθέταις, καθ' ἕνα τὸν ἐνιαυτὸν διορθοῦν ² ἐν τῷ δημοσίῳ τῷ

¹ παραδέδυκεν] Lege, παρσιδέδυκεν. Markland.

² ἐν τῷ δημοσίῳ] Eruditissimus Wolfius vertit publice. Ego existimo intelligi publicum tabularium, τὸν οἶκον, ἐν ᾧ οἱ δημόσιοι χάρται ἐκείντο, ut loquitur Ulpianus ad hæc Demosthenis verba, in ea oratione quæ est περὶ σεφάνου, (§. 46.) ὅτι καὶ γραμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. In illa autem domo conveniebant Thesmothetæ, correcturi leges, quia ibi publice adservabantur. Petitus, LL. Att. l. ii. tit. i.

Ibid.] In hac lectione, viz. ἐν τῷ δήμῳ, plerique codices consentiunt, ait Reiskius, ideoque vulgatæ τῷ δημοσίῳ præferendam censet. In solenni universi populi concione. Mox, ἑτέρῳ νόμῳ.

νόμους, ἀκριβῶς ἱξετάσαντας, καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀνα-
 γράψαι νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν τοῖς
 κυρίοις, ἢ εἴπερ εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀναγεγραμμένοι
 πρὸς ἑκάστης πράξεως· καὶν τι τοιοῦτον εὕρισκωσιν, ἀνα-
 γεγραφότας ἐν σανίσιν, ἐκπιθέσαι κελεύει πρὸς τῷ
 Ἐπωνύμων, τὰς δὲ Πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἵδρι-
 γράψαντας νομοθέτας, τὸν δ' Ἐπιτάτιον τῷ Πρεδρῶν
 διαχειροτονίαν δίδοναι πρὸς δῆμον, καὶ τὰς μὲν ἀναιρεῖν τῷ
 νόμων, τὰς δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ἢ νόμος, καὶ
 μὴ πλείους, πρὸς ἑκάστης πράξεως. Καί μοι λέγε
 τὰς νόμους.

ΝΟΜΟΙ.

Εἰ ποῖναι, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ πρὸς τέτων λό-
 γος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἱξ
 ἀνάγκης, οἷμαι, τῶν μὲν Θεσμοθετῶν ἱξευρόντων, τῶν δὲ
 Πρυτανέων ἱποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτε-
 ρος τῶν νόμων, ἢ τοι ὁ τὴν ἱξοσίαν δεδωκὼς ἀνειπεῖν, ἢ

¹ ἐπιγράφαντας νομοθέτας] Alii aliter vertunt: solus autem Sigonius mihi visus est, quid sibi vellent hæc verba, intellexisse. Moris utique fuit (quemadmodum testatur Pollux, lib. viii. 95.) ut, antequam concio cogeretur, Prytanes libellum, seu πρόγραμμα, publice affigerent, quo omnibus in concionem venientibus pateret, qua de re essent consulendi. Ei libello adscribere solebant titulum quendam, qui rem propositam breviter indicaret: quod vel ex eo facile colligatur, quod dixit Demosthenes, in oratione de eumentita legatione, καὶ τοῦδ' ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον. Cum igitur concio de legibus emendandis indicenda esset, Prytanes programmati suo titulum Νομοθέτας vel Νομοθέταις inscrip-
 tum præferebant. Stock.

ὁ ἀπαγορεύων. Ὅποτε δὲ μηδὲν τέτων ¹ γεγένη], φανε-
ρῶς δὴπερ ὑξελέγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λόγοντες, ἀλλὰ
καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι.

15. Ὅθεν δὲ δὴ τὸ ψευδὲς τῶτο ² ἐπιδείκνυσιν,
ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, περὶ τῶν ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν,
οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Γινόμενων γὰρ
τῶν ἐν αἵταις τραγωδῶν, ἀνεκκήρυκτον τινες, οὐ πείσαντες
τὸν δῆμον, οἱ μὲν, ὅτι φεφانوῦνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν,
ἕτεροι δὲ ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι δὲ τινες ὑποκη-
ρυξάμενοι, τοὺς αὐτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους,
μαρτυρᾶς τῆς ἀπελευθερίας τῆς Ἑλλήνας ποιήσαντες.
Ὁ δ' ἦν ὁπιφθονώτατος, περὶ τῆς τινὲς εὐρημέτοις ἐν
ταῖς ἑξὼ πόλεσι διεφερόμενοι ἀναγορεύοντες, ὅτι φεφανοῖ
αὐτῆς ὁ δῆμος, εἰ ἔτι τύχοι, ὁ τῶν Ῥοδίων, ἢ Χίων,
ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκα ἀρετῆς, καὶ ἀνδραγαθίας.
Καὶ ταῦτα ἐπεσφίον, οὐχ, ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῆς Βελῆς
τῆς ὑμετέρας φεφανέμενοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δήμου, πείσαν-
τες ὑμᾶς, καὶ μετὰ ψηφίσματος, ³ πολλὴν χάριν κα-
ταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ πεφανεμένοι ἀντὶ δόγματος ὑμε-
τέρου. Ἐκ δὲ τῶν τῶν τρόπου συνέβαινε, τῆς μὲν θεατῆς,
καὶ τῆς χορηγῆς, καὶ τῆς ἀγωνιστῆς ἐνοχλεῖσθαι τοὺς δὲ
ἀνακηρυκτομένους ἐν τῷ θεάτρῳ μειζόνως τιμᾶσθαι τῶν
ὑπὸ τῷ δήμῳ φεφανεμένων. Τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδείκνυτο

¹ γεγένηται] Ita, pro γένηται, ex MSS. dedit Reiske. quem li-
benter sequimur.

² ἐπιδείκνυσιν] Ita MS. Mead. Taylor.

³ πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est, professi
magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis

τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ χρὴ τεφανοῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμῶς κηρύττειν. οἱ δὲ, ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον πάντων τῶν Ἑλλήνων· καὶ οἱ μὲν, μετὰ ψηφίσματος, πείσαντες ὑμᾶς, ὅτοι δ' ἄνευ ψηφίσματος. Συμίδων δὲ τις ταῦτα νομοθέτης, πείσῃ νόμον ὅδ' ἐν ὀπτικοῖσι γίνεσθαι τὸ πρὸς τῶν ὑπὸ τῷ δήμῳ τεφανομένων νόμον, οὔτε λύσαις ἐκείνον, οὔδ' ὅς ἡ ἐκκλησία ἠνωχλείτο, ἀλλὰ τὸ θεάτρον, οὔτε ἐναντίον τοῖς πρῶτον κειμένοις νομοῖς πηῖς, οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλὰ πρὸς τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρων τεφανομένων ὑπὸ τῶν φυλετῶν, καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τῆς οἰκέτας ἀπελευθερύντων, καὶ περὶ τῶν Ξενικῶν σεφάνων· καὶ ἀναρρήδην ἀπαγορεύει, μήτε οἰκέτῃ ἀπελευθερῶν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν φυλετῶν ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι τεφανόμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλου, φησὶ, μηδενός, ἢ ἄτιμον ἐκ τὸν κήρυκα.

ἡ. "Ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τεφανομένοις, εἰς τὸ βουλευτήριον ἀναρρήθῃναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῷ δήμῳ τεφανομένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν τεφανομένοις καὶ φυλετῶν ἀπείπη μὴ κηρύττειν τοῖς τραγωδοῖς, ἵνα μηδεὶς, ἐρχνίζων τε-

in se collati memoriam sancte se esse servaturos. Gratia apud nos inita est quasi arrha quædam fidei honestatisque nostræ in reddenda illa gratia, quæ arrha velut in arca ad futuri temporis usum reponitur, expromenda tum, quum opportunitas venit gratiæ pari gratia referendæ. Κατατίθησι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur: κατατιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod sumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. Ad verbum, *sinimus arrham penes nos deponi.* Reiske.

φάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ, φιλοτιμίαν κτᾶται, προσ-
απείπη δὲ ἐν τῷ νόμῳ, μηδὲ ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς
ἀνακηρύττεσθαι, ¹ ἀπέσης Βουλῆς, καὶ δήμου, καὶ φυλε-
τῶν, καὶ δημοτῶν· ὅταν δὴ τις ταῦτα ἀφέλῃται, τί τὸ
καταλειπόμενόν ἐστι, πλὴν οἱ Ξενικοὶ τέφανοι; Ὅτι δὲ
ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τέστι ἐξ αὐτῶν τῶ νό-
μων ἐπιδείξω. Αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν τέφανον, ὃς ἂν ἐν
τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἅττει ἀναρρήθῃ, ἱερὸν εἶ) τῆς Ἀθηνᾶς
κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν τεφανούμενον. Κάτοι
τίς ἂν ὑμῶν τολμήσῃε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνώ-
ναι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων; Μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ'
ἐδ' ἂν ιδιώτης ἐδὲ εἰς ἕτως ἀγεννῆς γένοιτο, ὥστε, ὃν αὐ-
τὸς ἔδωκε, τέφανον ἅμα ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ
καθιεροῦν. Ἀλλ', οἶμαι, ἀφ' τοῦ Ξενικοῦ εἶ) τὸν τέφα-
νον, καὶ ἡ καθιέρωσις γέγνηται, ἵνα μηδεὶς ἄλλοτριαν εὐ-
νοϊαν περὶ πλείονος ποιέμενος τῆς πατρίδος, χείρων γέ-
νηται τιμὴ ψυχίου. Ἀλλ' οὐκ ἐκείνον τὸν ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ἀναρρήθέντα τέφανον ὁδεῖς καθιεροῖ. ἀλλ' ἔξεστι
κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου
ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τῷ
ψυχίῳ εἰς τὸν δῆμον γίνωνται. Καὶ ἀφ' τῆς τοῦ περσέ-
δικου ὁ νομοθέτης, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον τέφανον

¹ ἀπέσης βελῆς] Non est, absente senatu, sed detracto, excluso, e numero exempto et remoto. Sic infra, ἀπέσης συμμαχίας, sine sociis. Lex vetat quemquam usquam coronari; nisi primo, a senatu in curia: secundo, a plebe in concione: tertio, a tribulibus et curialibus in theatro, sed vacuo a ludis et histrionibus. Est igitur ἀπέσης hic, tantundem atque *præterquam a*. Reiske.

ἐν τῷ θεάτρῳ, Ἐὰν μὴ ψηφίσῃται ὁ δῆμος· ἢ ἡ πό-
λις ἢ βουλομένη πινὰ τῶν ἡμετέρων σεφανοῦν, πρέσβεις
πέμψασα, δεηθῇ τοῦ δήμου, ἢ ὁ κηρυτλόμηνος μείζω
χάριν εἰδῇ τοῦ σεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς σεφανοῦσιν, ὅτι κη-
ρύξαι ἐπιτρέψατε. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων
αὐτῶν ἀκούσατε.

ΝΟΜΟΙ.

Ἐπειδὴν τοίνυν ἔξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς πρεσ-
βέρεσθαι ἐν τῷ νόμῳ, ἔξῃναι σεφανοῦ, Ἐὰν ψηφίσῃται
ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, ναί, εἰ γέ
σέ τις ἄλλη πόλις σεφανοῖ· εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων,
ἀποδείκταί σοι τόπος, ὅπερ δεῖ τῷτο γενέσθαι· ἀπείρη-
ται γὰρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. Τὸ
ᾧ, ἄλλοθι δὲ μηδαμῶς, ὅ, τι ἔστιν, ὅλην τιμὴν ἡμέραν
λέγε, ὅ ᾧ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραπας.

ιδ'. Ἐπὶ δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας,
ἐφ' ᾧ μάλιστα σπουδάζω· τῷτο δὲ ἔστιν ἡ πρέσβεις, δι'
ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ σεφανέσθαι. Λέγει ᾧ ἕτως ἐν τῷ ψη-
φίσματι, “Καὶ τὸ κήρυκα ἀναγορεύειν ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς
τῶς Ἑλλήνας, ὅτι σεφανοῖ αὐτὸν ὁ δῆμος ὁ τῷ Ἀθηναίων
ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι δια-
τελεῖ λέγων καὶ πρέσβων τὰ ἀριστα τῷ δήμῳ.” Ἀπλῶς

ἢ ὅ, τι] Videtur in vitio cubare. Sententia postulat, τὸ γὰρ ΑΛ-
ΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστὶ, aut ἕως ἔνεστιν, scil. ἐν τῷ
νόμῳ, illa autem formula, nusquam autem alibi, donec salva est, aut,
donec in legibus scripta exstat. Reiske.

δὴ παντάπασιν ὁ μὲν ταῦτα ἡμῖν λόγος γίνεται, καὶ ὑμῖν
ἀκρόσασσι κρίναι εὐμαθῆς· δεῖ γὰρ δήπου τὸν μὲν κατ-
ηρθεῖντά ἐμε τοῦθ' ὑμῖν ὀπιδεικνύναι, ὥς εἰσιν οἱ ¹ καὶ
Δημοθένης ἐπαῖνοι ψευδεῖς, καὶ ὥς ἔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ
βέλπιστα, οὔτε νῦν διατελεῖ πρῶτον τὰ συμφέροντα
τῷ δήμῳ. Καὶν τῷτο ὀπιδείξω, δικήως δὴ πρὸς τὴν γρα-
φὴν ἀλώσειαι Κτησιφῶν· ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ
νόμοι μηδένα ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσ-
μασι. Τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τὸναντίον τέττα δεικτέον ἐσ-
πίν. Ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί· ἔχει δ'
ἔτι.

κ'. Ἐγὼ τὸν ² μὲν βίον τὸν Δημοθένης ἱκετάζειν
μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγῆμαι εἶναι. Τί γὰρ δεῖ νῦν
ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ πρὸς τὴν τῷ τραύματος γραφὴν αὐ-
τῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράφατο εἰς Ἀρειον Πάγον Δη-
μομέλῃ τὸν Παμανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν κε-
φαλῆς ³ ἐπιτομήν; ἢ τὰ πρὸς τὴν Κηφισοδότῃ στρατηγίαν,
καὶ τὸν τῶν νεῶν ἐκπλεῖν τὸν εἰς Ἑλλάσποντον, ὅτε εἰς
ὧν πῶν τελευτάρχων Δημοθένης, καὶ πειράγων τὸν στρατη-
γὸν ὅππῃ τῆς νεῶς, καὶ συσιτῶν, καὶ σιωγῶν, καὶ συσπέν-

¹ κατὰ Δημοθέτους] Hic usus τῷ κατὰ nemini novus merito vi-
deri potest. Ita infra, πολὺς δ' ἑπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πό-
λεως. Et rursus, ἂν τοὺς κατ' ἑαυτῶν ἐπαῖνους λέγωσιν, οὐ φέρο-
μεν. Ita Demosthenes de Cor.—τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀν-
δράσιν ἐδείξαν ἐγκώμια Θεοαῖοι κατ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. Taylor.

² μὲν] Huic respondet δὲ initio cap. sequent. Reiske.

³ ἐπιτομήν] Cum ipsi sibi vulnus in capite inflixit. Brodæus.

δαν, καὶ τέτων ἀξιώθεις ἄλλ' τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος
 εἶ), οὐκ ὤκνησεν ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτῷ κρινόμενος πρὸς
 θανάτου κατήχευε γενέσθαι; ἢ ταῦτα ἤδη τὰ πρὸς Μει-
 δίαν, καὶ τὰς κονδύλους, ἃς ἔλαβεν ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ χορη-
 γὸς ὢν, καὶ ὡς ἀπέδοτο τεράκοντα μνῶν ἅμα τιμὴν τοῖς
 αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τοῦ δήμου καταχειροτονίαν, καὶ ἐν
 Διονύσου καταχειροτόνησε Μειδίᾳ; Ταῦτα μὲν οὖν μοι
 δοκῶ καὶ τὰλλα τὰ τέτοις ὅμοια ὑπεβόησας, οὐ προ-
 διδοὺς ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαριζόμενος, ἀλλ'
 ἐκείνο φοβούμενος, μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὰ
 δοκεῖν μὲν ἀληθεῖ λέγειν, ἀρχαῖα δὲ, καὶ λίαν ὁμολογού-
 μενα. Κάτιοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτ' αὖ τὰ μέγιστα τῶν αἰσ-
 χρῶν οὕτως ὅτι πιπρᾶ, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν
 κατήχευε μὴ δοκεῖν ψευδῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ
 λίαν περὶ ὁμολογημένα, πότερ' αὐτὸν δεῖ χρυσῷ σεφάνῳ
 σεφανωθῆναι, ἢ ψέγασθαι; Καὶ σε τὸν ψευδῆ καὶ πρὸς
 νομα τολμῶντα γράφειν, πότερ' αὖ χρὴ καταφρονεῖν τῶν
 δικαστηρίων, ἢ δίκῃ τῇ πόλει δίδνασθαι;

κα'. Περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι
 σαφέστερον εἰπεῖν. Καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθέ-
 νην, ἐπειδὴν αὐτοῖς ὁ λόγος ὑποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι
 πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέταρες ἤδη γένεσθαι
 καὶ ἐν οἷς αὐτὸς πεπολίτευται. Ὡς ἓν μὲν καὶ πρῶ-
 τον ἀπάντων, ὡς ἔγωγε ἀκούω, καταλογίζεται ἐκείνῳ
 τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως
 ἐπολεμῆκεν· τῶτον δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενο-
 μένῃ εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φίλοκράτης ὁ Ἀγέσσιος

ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗτος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. Δεύτερον δὲ χαρὸν φησι γενέσθαι, ὃν ἤρμεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνιν τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ¹ οὗτος ῥήτωρ ἔγραψε τὸν πόλεμον. Τρίτον δὲ, ὃν ἐπολεμήμεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. Τέταρτον δὲ, τὸν νῦν παρόντα χαρὸν. Ταῦτα δὲ καταριθμησάμενος, ὡς ἀκέω, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίου τέτων τῶν τετάρων αὐτῷ χαρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν οὐτὰ βέλπεσθαι φημι ὅτι δῆμῳ πεπολιτεύσθαι· καὶ μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μὲ φησι προσελθὼν, καὶ ἄξιον ὅτι τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσθην ἀποκρίνασθαι. "Ὅτι οὖν μήθ' οὗτος ἰσχυρίζεται, ὑμεῖς τε ² προείδητε, ἐγὼ τε ἀποκρίνωμαι· ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν παρευῆσαν, καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν ἀπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως, ὁρῶ δὲ ὅτι ὀλίγους παρόντας, ἀλλ' ὅσους ὅδεῖς πῶποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον ἀναγενομέ-

¹ οὗτος] Addidit Reiskius, et eleganter, ex fide MSS.

² προείδητε] Dedi προειδῆτε, et comma posui post ἀποκρίνωμαι, qui conjunctivus, haud sollicitandus, aptus est e proxima ἵνα: nam apodosis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohæret ἀποκρίνωμαι in indicativo, infra. Tribus de causis ait se responsurum: 1. ne Demosthenes nimis ferociat atque exsultet, argumentorum suorum robore fretus: 2. ut auditores præmuniat adversus calumnias et cavillationes adversarii: 3. ut dedecore silentii et suspitione se liberet, nonnullis forsitan infessura, ac si, vi veritatis victus, non sit ausus, aut non potuisset adversarii criminibus occurrere. Reiske.

νους, ἀποκρίνομαι, ὅτι ἀπάντων τῶν τετάρων χειρῶν κατ-
 ηγορῶ σου, οὓς σὺ διαιρῇ. Καὶ οἱ τε Θεοὶ θέλωσι, καὶ
 οἱ δικαστὴ Ἰησοῦ ἡμῶν ἀκέσωσι, καὶ γὰρ διύωμαι ἀπο-
 μνημονεύσαι, ἃ σοι συνόριδα, πάνυ περσοδικῶ ἀποδείξειν
 τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τὰς Θεοὺς
 αἰτίους γεγεννημένους, καὶ τοὺς φιλανθρωπῶς καὶ μετερίως
 τοῖς τὴ πόλεως πρῶτοις χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυ-
 χημάτων ἀπάντων Δημοσθένην αἴτιον γεγεννημένον. Καὶ
 χρήσομαι τῇ τῆς λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τέτον πωυλά-
 νομαι ποιεῖσθαι μέλλειν. Λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ
 πρώτου χειρῶν, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον
 περὶ τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων
 πραγμάτων.

κβ'. Καὶ δὴ ἐπανάγω ἑμαυτὸν ὅτι τίς εἰρήνῃ, καὶ
 σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. Ὑμῖν γὰρ ἔξεγενετο ἀν-
 ὶ Ἀθηναῖοι, τίς περτέραν ἐκείνῃ εἰρήνῃ ποιήσας
 μὲν κοινῇ συνεδρίᾳ τῇ Ἑλλήνων, εἰ τινες ὑμᾶς εἶασαν
¹ περιμείναντας τὰς περσοδείας, ἀς ἦτε ἐκπεπομφότες
 κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸς ἀναλα-
 βὴν τῶν ἐκείνων, παρ' ἐκόντων τῇ Ἑλλήνων ἀπολα-
 βῇ τὴν ἡγεμονίαν καὶ τῶν ἀπετερήθητε ἀπὸ Δημο-
 σθένου, καὶ Φιλοκράτου, καὶ τὰς τῶν δωροδοκίας, ἀς

¹ περιμείναντας] Ita legimus pro περιμεῖναι τὰς. Facillime po-
 tuit clausula vocabuli in concursu cum articulo τὰς intercidere.
 Alias pendebit μεταχεῖν. Illud autem, quod suadeo, si adsciscas,
 cohærebit cum μεταχεῖν. Si qui vos sinissent, expectando reditum

ἐδωροδόκησαν, συζάντες ὅτι τὸ δημόσιον τὸ ὑμέτερον.
 Εἰ δέ πιν ὑμῶν ἱξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιτότερος πρὸς-
 πέπλωκεν ὁ τοῦτος λόγος, ἐκείνως τιὺ ὑπόλοιπον
 ποιήσασθε ἀκέρασιν, ὥσπερ ὅταν περὶ χρημάτων ἀνη-
 λωμύων ἀφ' πολλῶν χρόνων καθεζόμεθα ὅτι τῆς λο-
 γισμῆς ἐρχόμεθα δήπου ψευδεῖς οἴκοθεν εἴητε δόξας
 ἔχοντες κατὰ τῆς λογισμῶν. Ἄλλ' ὅμως ἐπειδὴν ὁ λο-
 γισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, ὁδεῖς ἡμῶν ἐστὶν οὕτω δύσκο-
 λος τιὺ φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τῷ ὁμολογήσας,
 καὶ ὀπινεύσας ἀληθῆς εἶναι, ὅ, τι ἂν αὐτὸς ὁ λογισμὸς
 αἴρῃ. Οὕτω καὶ νῦν τιὺ ἀκέρασιν ποιήσασθε. Εἴ τινες
 ὑμῶν ἐκ τῆς ἔμπροσθεν χρόνων ἤκουσιν οἴκοθεν τοιαύτην
 ἔχοντες τιὺ δόξαν, ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης ὁδὲν πώποτε
 εἶρηκεν ὑπὲρ Φιλίππου, συζῶς μετὰ Φίλοκράτους· ὅς-
 τις ἔγω ἀφ' αὐτοῦ, μήτε ἄπο γνώτω² μηδὲν, μήτε κα-
 ταγνώτω, πρὶν ἀκούσῃ· οὐ γὰρ δίκαιον. Ἀλλ' εἰ ἂν
 ἐμοῦ ἀφ' βραχέων ἀκούσητε ὑπομιμνήσκοντος τοὺς
 καιροὺς, καὶ τὸ ψήφισμα παρεχόμενον, ὃ μετὰ Φίλοκρά-
 τος ἔγραψε Δημοσθένης· εἰ ἂν αὐτὸς ὁ τῆς ἀληθείας
 λογισμὸς ἐγκαταλαμβάνῃ τὸν Δημοσθένειον πλείω μὲν
 γεγραφότα ψήφισματα [μετὰ] Φίλοκράτους περὶ τῆς
 ἱερχ' ἀρχῆς εἰρῆνης καὶ συμμαχίας, καὶ ὑπερβολὴν δὲ

*legatorum—participare confessum universæ Græciæ, h. e. e consiliis
 Græcarum civitatum fructum percipere. Reiske.*

¹ ἡμῶν] Ita lege, pro ὑμῶν, propter καθεζόμεθα et ἐρχόμεθα.
 Markland.

² μηδὲν] Malim, μηδενὸς, neminem neque absolvat, neque condem-
 net. Reiske.

αἰχμύης κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ τὰς πρὸ ἐκείνου
 πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, αἵπτον δὲ γεγονότα τῷ δήμῳ
 τὸ μὴ μετὰ κοινῇ συνεδρίᾳ τῇ Ἑλληνῶν ποιήσασθαι τὴν
 εἰρήνην, ἐκδοτον δὲ Φιλίππῳ πεποιηκότα Κερσοβλέπῳ
 τὸν Θράκης βασιλέα, ἄνδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῇ
 πόλει· εἰάν τινα ὑμῖν σαφῶς ὀπιδείξω, δέησιν ὑμῶν
 μετρίαν δέησιν, ὅτινεύσατέ μοι πρὸς Θεῶν, τὸν πρῶτον
 τῶν τετάρων καιρῶν μὴ χαλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι.
 Λέξω δὲ, ὅθεν μάλιστα ὀφθαλμοκλήσετε.

κγ'. Ἐγραψε Φιλοκράτης ἔχειναι Φιλίππῳ δεῦρο
 κήρυκας καὶ πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμα-
 χίας. Τῷτο τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρθένων. Ἦκον
 οἱ δὲ κρίσεως χρόνοι· κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γραψά-
 μδος, ἀπελογεῖτο δὲ Φιλοκράτης, συναπελογεῖτο δὲ καὶ
 Δημοθένης· ἀπέφυγε Φιλοκράτης. Μετὰ ταῦτα ἐπῆει
 ὁ χρόνος, Θεμιστοκλῆς ἄρχων· ἐνταῦθα εἰσέρχεται βα-
 λυτῆς εἰς τὸ βαλυτῆριον Δημοθένης, ὅτε λαχὼν, οὔτε
 ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ ὀφθαλμοκλήσεως τριάμδος, ἵν' εἰς ὑπο-
 δοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι καὶ πρῶτοι Φιλοκράτει, ὥς
 αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. Νικᾷ δὲ ἕτερον ψήφισμα Φιλο-
 κράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἐλεᾶσθαι δέκα πρέσβεις, οἵτινες

¹ ὁ χρόνος] Deesse videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν, comitiorum. Reiske.

² οὔτε λαχὼν, οὔτε ἐπιλαχὼν] Neque delectus sorte, neque suf-
 fectus. Qui Senatores esse cupiebant, in sortem coniecti erant;
 deinde unicuique sorte ducto alterum subfortiebantur; ut si prior,
 quem fors tulerat, aut improbatus esset, aut mortuus, qui in ejus
 locum sufficeretur non deesset. (Harpocrat.) Stock.

ἐφικόμηναι πρὸς Φίλιππον, ἀξιόσουσιν αὐτὸν δεῦρο
 πρέσβεις αὐτοκράτορας πέμπειν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.
 Τούτων εἷς ἦν Δημοθένης· καὶ κείθεν ἐπανήκων, ἐπαινέ-
 τής ἦν τῆς εἰρήνης, καὶ ταῦτά τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν
 ἀπήγγειλε, καὶ μόνος ἦ βουλευτῶν ἔγραψε ἀπεῖσθαι τῷ
 κήρυκι τῷ πρὸς τὸν Φίλιππον, καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκό-
 λουθα γράφων Φιλοκράτει· ὁ μὲν γὰρ τιμὴν ἔχουσαν δέ-
 δακε τοῦ δεῦρο κήρυκα καὶ πρέσβεις πέμπειν· ὁ δὲ τῇ
 πρεσβείᾳ ἀπένδεται. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφό-
 δρα προσέχετε τὸν νοῦν. Ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τὰς
 ἄλλας πρέσβεις τὰ πολλὰ συκοφαντηθέναι, ὕπερθε ἐκ
 μεταβολῆς ὑπὸ Δημοθέους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην
 καὶ Δημοθέην· εἰκότως, τοὺς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας,
 ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας· πρῶτον μὲν, ὅπως
 μὴ διεμείνητε τὰς πρέσβεις, οὐς ἦτε ἐκπεπομφοίτες,
 πρὸς ἀκαλοῦντες ὅτι Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων
 Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ, ποιήσασθε τιμὴν εἰρήνῃ· δεύτερον
 δ', ὅπως μὴ μόνον τιμὴν εἰρήνῃ, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν
 εἰ) ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινας προσέχρην ὅ
 πλήθει ὅ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτῃ ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν,
 ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὰς μὲν πρὸς ἀκαλοῦντας ὅτι τὸν πόλε-
 μον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνῃ, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψη-
 φισμένους ποιῆσθε· τρίτον δὲ, ὅπως Κερσοβλέπης ὁ Θρά-
 κης βασιλεὺς μὴ ἔσῃ ἑνορκος, μήτε μετέσαι τῆς συμ-
 μαχίας, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῇ· παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐ-
 τὸν ἤδη στρατεία.

καδ'. Καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἔξωνέμμενος οὐκ ἠδίκη· πρὸ

γὰρ τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν σιυθηκῶν ἀνεμέσσητον ἑὺ αὐτῶ
 πρέσβειν τὰ συμφέροντα· οἱ δὲ ὑποδόμῃνοι καὶ κατα-
 κοινώσαντες τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὀργῆς ἦσαν
 ἄξιοι. Ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυκτὶ φάσκων εἶναι, καὶ
 τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ πῦρ ξενίαν ἐμοὶ προ-
 φέρων πῦρ Ἀλεξάνδρου, γράφει ψήφισμα, τὸς χειρὺς
 τῆς πόλεως ὑφαιρέσθαι, ἐκκλησίαν ποιῆσαι τὸς Πρυ-
 τάνεις τῇ ὀγδοῇ ἰσαμύνει τῷ Ἐλαφβολιῶνος μηνός, ὅτε
 ἦν ὁ Ἀσκληπιῶ ἡ θυσία, καὶ ὅτ' ἦν προαγών, ἐν τῇ
 ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ¹ ὃ πρῶτον ὁδοὺς μέμνηται γενόμενον.
 Τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; Ἰνα, φησὶν, εἰάν ἤδη παρ-
 ῶσιν οἱ τῷ Φιλίππῳ πρέσβεις, βελεύσῃαι ὁ δῆμος ὡς
 τάχιστα δεῖ τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβεων· ² τοῖς οὖτω
 παρῶσι πρέσβεσι παρακαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ τὸς χεῖρας ὑμῶν ὑποτεμνόμενος, καὶ τὸ πρῶγμα
 καταπεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῷ ἄλλων Ἑλλήνων, ἐπανελ-
 θόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσῃαι τὴν
 εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὧ Ἀθηναῖοι, ἤκου οἱ τῷ Φι-
 λίππῳ πρέσβεις, οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπεδήμουν, παρακα-
 λούντες τὸς Ἕλληνας ὅππῃ Φίλιππον. Ἐνταῦθα ἕτερον
 ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ γράφει, μὴ μόνον
 ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας, ὑμᾶς βελεύ-
 σασθαι, μὴ ἀειμέναντας τὸς πρέσβεις τὸς ὑμέτερους,
 ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ᾧ Διονύσια τῇ ὀγδοῇ καὶ ἐν-

¹ ὃ] Quod, ut scilicet concio in diem festum indiceretur, nemo ante factum meminit, γενόμενον. Reiske.

² τοῖς οὖτω παρῶσι π.] Ii autem erant Antipater, Eurylochus, et Parmenio. Stock.

ἀτὴ ὅπῃ δέχα. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀκέσατε τῷ
ψηφισμάτων.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

κέ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὧ Ἀθηναῖοι, παρεληλύθει τὰ
Διονύσια, ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν δὲ τῇ περτέρᾳ
τῷ ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη δόγμα τῇ ὁγδοῇ ὅπῃ δέχα,
κοινὸν τῶν συμμάχων, οὗ τὰ κεφάλαια ἀφ' ὧν βεβλήτων
ἐγὼ περὶ. Πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν ὑπὲρ εἰρήνης
ὑμᾶς μόνον βελεύσασθαι· τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα
ὑφρέθισαν, ὥστε ὅπιλελισμένοι, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰρήνην
ἀναγκαιοτέραν ἢ καλὴν ὑπολαμβάνοντες εἶ). Ἐπει-
τα ἀπῆντησαν ὁρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένος δωροδό-
κημα, καὶ περτέγραψαν ἐν τῷ δόγματι, ἔξῃνα ὧ βε-
λοιδύω τῷ Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μηνσὶν εἰς τὴν αὐτὴν γῆ-
λην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ μετέχειν τῷ ὄρ-
κων καὶ τῷ σιδηκῶν, δύο μέγιστα περκαταλαμβάνον-
τες· περτὸν μὲν [ἰ οὖν] τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου
ταῖς τῷ Ἑλλήνων περσεθείας ἱκανὸν γενέσθαι περ-
σκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὐνοίαν τῇ πόλει
μετὰ κοινῇ συνεδρίᾳ κτόμενοι, ἵνα, εἰ περκαθάνοιντο αἱ
σιδηκαί, μὴ μόνοι, μηδ' ἀπαρθέσκευοι πολεμήσαιμεν·
ἀλλὰ καὶ ὑμῖν παθεῖν συνέβη ἀφ' Ἀθηναίων. Ὅτι δὲ
ἀληθῆ λέγω, ἔξ αὐτῶν τοῦ δόγματος ἀκέσαντες μα-
θήσεσθε.

ΔΟΓΜΑ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.

* οὖν] Malim abesse, et uncis inclusi. Reiske.

κτ'. Τέτῳ τῷ δόγματι συνεκπεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ προτέρᾳ τῇ ἐκκλησιῶν δημηγορῶντες· καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτῳ πινὰ δόξαν εὐληφῶς, ὥς ἔσαι μὲν εἰρήνη, πρὶν δὲ συμμαχίας οὐκ ἀμεινον εἶη, ἢ ἀλλὰ τίς τῇ Ἑλληνῶν πρὸς ἑκκλησίαν, βελεύσασθαι· ἔσαι δὲ κοινῇ μετὰ τῇ Ἑλλήνων ἀπάντων. Νῦν ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμιν τῇ ὑστερίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα δὲ προσηγορευμένων Δημοσθένους τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῇ ἄλλων πρὸς ἑκκλησίαν λόγον, οὐδὲν ὄφελος ἔφη τῷ χθὲς εἰρημνύων εἶναι λόγων, εἰς αὐτὸ οἱ Φιλίπποι μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις, οὐδὲ γνώσκουσιν ἔφη τίς εἰρήνην, ἀπέσις συμμαχίας· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν, καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, ἀλλὰ τὴν ἀπῆλθεν τῷ λέγοντος ἅμα καὶ τοῦ ὀνόματος, ἀπορρήξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῇ Ἑλληνῶν ἀναμνύνει μελλήματα, ἢ ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς, ἢ τίς εἰρήνῃ ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. Καὶ τελευτῶν, ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Ἀντίπατρον, ἐρώτημά τι ἡρώτα, προειπὼν μὲν ἂν ἐρήσεται, προειδίδας δὲ, ἂν χρὴ καὶ τῆς πόλεως ἀποκρίνασθαι· καὶ τέλος ταῦτα ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ προδιασαμνύου τῷ Δημοσθένει, ὃ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλοκράτους.

κζ'. Ὁ δὲ ἰὺ ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπιον καὶ τὸν ἐπὶ Θράκης τόπον ἐκδοτον ποιῆσαι, καὶ τῷ ἔπειτα ἔκτῃ φθίνοντος ὅτ' Ἐλαφιοβουλίου μινός, πρὶν ἐπὶ τίς ὑστερον ἀπάρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς ὀρ-

¹ διὰ τὴν τῶν Ἑ. Scilicet, ἐπὶ τὸ μεταχεῖν τοῦ Ἑλληνικοῦ συνεδρίου. Wolf.

κας, Δημοσθένει· ὃ ᾧ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος
 ὑμῖν οὗτος ῥήτωρ δὲς ἐπρέσβωσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἔξον
 μηδὲ ἅπαξ, ὃ νυνὶ κελεύων τῷ Μακεδόνων καταπίεσιν.
 Εἰς δὲ τιὸ ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἑκτῇ λέγω, καθεζό-
 μνος, βασιλῆος ὢν ἐκ παλαιότητος, ἔκδοτον Κερσο-
 βλέπῳ μετὰ Φιλοκράτους ἐποίησε. Λαμβάνει γὰρ ὁ μὲν
 Φιλοκράτης ἐν ψηφίσματι ¹ μὲν τῶν ἄλλων γραμμάτων
 παρεγγράφας, ὃ δ' ² ἐπιψηφίσας Δημοσθένης, ³ ἐν ᾧ γέ-
 γραπται, ἀποδοῦναι τὰς ὀρκους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παλαιῶν
 Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ τὰς συνόδους τῶν συμμά-

¹ μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] Ferrem, si legeretur, μετ' ἄλ-
 λων γραμμ. sine articulo, ut sententia esset, una cum aliis clausu-
 lis, quas Philocrates furtim, injussu populi, eoque inscio, præter
 fas, secus atque scitum esset, auctoritate mere sua, in formulam
 pacis immisisset, vera falsis miscens, etiam hanc clausulam subje-
 cit: nam hoc est παρεγγράφειν *secus exarare atque oporteret*, inji-
 cere in scriptum ea, quæ non liceat, in fraudem ejus, cujus causa
 id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων
 subjecerat Philocrates hæc, multum ab illis ad sententiam diversa,
 τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio significat deputatos Græco-
 rum, res civitatum Athenis procurantes, tametsi actu Athenis
 haud adsint, sed rure agant, aliisve rebus operam dent. Hæc au-
 tem posterior, consiliarios Græcorum actu ipso fungentes munere
 suo, confidentes atque deliberantes. Quapropter suspicor Æschi-
 nem h. l. non γραμμάτων, sed κλεμμάτων dedisse, una cum aliis
furtis, aut, *præter alia furta*. Appellant Græci κλέμματα, et pa-
 riter Latini, *furta*, fraudes omne genus, facinora clandestina, qui-
 bus circumveniri, pecunia emungare, juribus, honoribus, emolu-
 mentis multare, quæcunque obrepticia inscio et invito tibi fiant,
 abs te impetrentur et extorqueantur, quæ tu non sis laturus, si sci-
 as, aut satis attendas. *Reiske.*

² ἐπιψηφίσας] De vi hujus vocis vide, supra, §. 2.

³ ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. *Markland.*

χων· ὡς δὲ τῷ Κερσοβλέπῃ συνέδρος ὧν ἐκάθητο.
Γράψας δὲ τὰς συνεδρεύοντάς, ὁμνῦναι, τὸν Κερσοβλέπ-
την ἐ συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῷ ὄρκῳ. Ὅτι δὲ ἀληθῆ
λέγω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἐγὼ ὁ ταῦτα γράψας, καὶ τίς ὁ
ταῦτα ὁπιφηφίσας Πρέεδρος.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

κή. Καλὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν, ἡ τῷ δημοσίων
γραμμάτων φυλακή· ἀκίνητον γὰρ ὅτι, καὶ οὐ συμμε-
ταπίπτει τοῖς ¹ αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέ-
δωκε τῷ δήμῳ, ὅπως βέλῃται, συνιδεῖν τὰς πάλαι
μὲν πονηροὺς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιῶντας ² ἐξελθεῖν.
ὑπόλοιπον δὲ μοι ὅτι τὴν κολακείαν αὐτῷ διεξελθεῖν.
Δημοσθένης γὰρ ἐπ' αὐτὸν βελεύσας, ὁδεμίαν πώποτε
φανῆται πρεσβείαν εἰς πρεσβρίαν καλέσας· ἀλλὰ τότε
μόνον, καὶ πρῶτον, πρέσβεις εἰς πρεσβρίαν ἐκάλεσε, καὶ
² προσκεφάλαια ἔθηκε, καὶ ³ φοινικίδας ἐμεπέτασε, καὶ
ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἡγήτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον,
ὥστε καὶ συρίτθεσθαι ἀφ' τὴν ἀρχημοσιύῳ καὶ κολακείαν
καὶ ὅτε ἀπήεσαν εἰς Θήβας, ἐμιαθώσατο αὐτοῖς τρία

¹ αὐτομολοῦσιν] Qui nunc bis nunc illis partibus adhærent. Bro-
dæus.

² προσκεφάλαια] Vid. Pollucem, lib. vi. c. i. et not. ad locum.
Taylor.

Ibid.] Aristophanes, in Pluto.

— ἀντὶ δὲ προσκεφαλαία

Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ (ἔχειν).

³ φοινικίδας] Puniceos tapetas. Brodæus.

¹ ζεύγη ὀρικὰ, καὶ τὰς ὀρέσβεις περὶ ἐπεμψεν εἰς Θήβας, ἐγκαταγέλατον τὴν πόλιν ποιῶν. Ἴνα δ' ὅτι τῆς ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ πρὸς τῆς προεδρίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

κθ'. Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικῆτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος ἀπὸ τῶν κατασκόπων, τῆς παρὰ Χαριδήμου, πυθόμηνος τὴν Φιλίππε τελευτήν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας ² ἑαυτῷ ἐνύπνιον, κατεφύσατο, ὥς οὐ πρὸς Χαριδήμου τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ πρὸς τῷ Διὶ, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, εἰς μεθ' ἡμέραν ἐπιόρκων, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ ἀφ' ἑλθέσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι περιλέγειν. ³ Ἐβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ ⁴ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος, καὶ λευκίῳ ἐσθῆτι λαβὼν, ἐβεθύθη, καὶ παρηγόμην, τὴν μόνην ὁ δέλαιος καὶ πρῶτῳ αὐτὸν πατέρα προσεπῆσαν ἀπολέσας. Καὶ οὐ τὸ δυστύχημα ὀνειδίζω, ἀλλὰ τὸν τρόπον ἰξετάζω. Ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ πατὴρ πονηρὸς, οὐκ ἂν ποτε γέ-

¹ ζεύγη ὀρικὰ] Harpocratio, Ὀρικὰ ζεύγη, τὰ τῶν ὀρέων, τετέσι τὰ τῶν ἡμιόνων.

² ἑαυτῷ] Id est, ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. apud semet, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον, in suum commodum; aut deest συμβᾶν, insomnium, quod sibi obvenisset. Reiske.

³ Ἐβδόμην δ' ἡμέραν] Filia jam in septimum diem vita defuncta. h. e. Cum jam septiduum præterisset ab excessu filiae. Idem.

⁴ τὰ νομιζόμενα] Iusta, quæ die ab exitu nona fieri lege fancitum erat: quam legem migrans Demosthenes παρηγόμεναι. Idem.

νοιτο δημαγωγὸς χρητὸς· οὐδὲ ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειό-
τατα σώματα μὴ τέρων, οὐδέποτε ὑμᾶς πλεό-
νος ποιήσῃ τῆς ἄλλοτρίης· οὐδέ γε ὁ ἰδία πονηρὸς, ἐκ
ἂν ποτε γένοιτο δημοσία χρητὸς· οὐδ' ὅστις ὅτιν οἴκοι
φαῦλος, οὐδέ ποτ' ἰὼ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν πρεσβείαν
καλὸς καγαθὸς· οὐ γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μό-
νον μετήλλαξε.

λ'. Πόθεν ἔν ἐπὶ τῇ μελαβολίᾳ ἦλθε τῇ πραγμά-
των, ἔτος γάρ ὅτιν ὁ δεύτερος χαρὸς, καὶ πὶ ποτ' ὅτι
τὸ ἄπιν, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ τῆς αὐτῶν πολιτευ-
μάτων Δημοσθένος φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας γεγέννηται,
Δημοσθένος δὲ ¹ ἐπέστη τῇ ἄλλων κατήγερος, καὶ πόθεν
ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς ἀτυχίας ὁ μαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέ-
βληκε, ταῦτ' ἡδὴ διαφερόντως ἀξιὸν ὅτιν ἀκοῦσαι. Ὡς
γὰρ τάχιστα εἰσω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ τὰς μὲν
ἐν Φωκεῦσι πόλεις ὡς ἀδόξως ἀναστάτης ἐποίησε, Θη-
βαίης δὲ, ὡς τόθ' ὑμῖν ἐδόκει, περαιτέρω χαρὸς καὶ τοῦ
ὑμετέρου συμφέροντος ἰσχυρὸς κατεσκεύασεν, ὑμεῖς δὲ ἐκ
τῶν ἀγῶν φοβηθέντες ἐσκευαγωγῆκατε, ἐν ταῖς μεγίσταις
δ' ἦσαν αἰτίας οἱ πρέσβεις, οἱ καὶ τῆς εἰρήνης πρεσ-
βεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φιλοκρά-
της καὶ Δημοσθένος, ἀπὸ τὸ μὴ μόνον ² πρεσβεύσαι,
ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι· συνέβη δ' ἐν τοῖς
αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεσθαι πὶ τὸν Δημοσθένην καὶ Φιλο-

¹ ἐπέστη] Repente nobis supervenit, apparuit, ut formidabilis
aliquis cometa. *Reiske.*

² πρεσβεύσαι] Ita, pro πρεσβεύειν, ex sensu. *Markland.*

κράτιω, σχεδὸν ¹ ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς
 αὐτὲς ὑπωπτεύσατε διενεχθῆναι. Τοιαύτης δ' ² ἐμ-
 πιπιούσης ταραχῆς, μὲν τῶν συμφύτων αὐτῶν νοσημάτων
 ἤδη τὰ μὲν ταῦτα ἐβυλεύετο, μὲν δειλίας, καὶ τῆς πρὸς
 Φιλοκράτιω ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ
 ἠγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσβούντων καὶ τῶν Φιλίππου κατ-
 ἡγερος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτιω προδήλως
 ἀπολείσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέσβεις κινδυνεύσειν, αὐ-
 τὸς δ' εὐδοκιμήσῃν, καὶ προδότης ὢν τῶν φίλων, καὶ πο-
 νηρὸς, πικρὸς δὲ δήμῳ φανήσεσθαι. Κατιδόντες δ' αὐτὸν
 οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχία, ἄσμενοι παρε-
 χέλουσιν ὅτι τὸ βῆμα, τὸν μόνον ἀδωροδόκητον ὀνομάζον-
 τες ³ τῇ πόλει. Ὁ δὲ παριὼν, ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου
 πολέμῳ καὶ ταραχῇ. Οὗτός ἐστιν, ὃν Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶ-
 τος Ἰξούρων Σέρριον τεῖχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Ἐργίσκην,
 καὶ Μουρήσκην, καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χαρία, ὧν ὁδὸς τὰ
 ὀνόματα ἠδεδίμην πρότερον, καὶ ἐς τὸτο ⁴ φέρων περὶ

¹ ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum par-
 ticeps non esset Demosthenes. Brodæus.

² ἐμπιπιούσης] Ita Græci loqui amant, non ἐπιπιπτόσης. Μετὰ
 ante δειλίας sustinet vicem τοῦ οἶον, vel ἡγουν. i. e. scilicet. Vide
 Taylorum, et Reiske in locum.

³ τῇ πόλει] Forte, ἐν τῇ πόλει. Markland. Non ἐν solum-
 modo, sed paulo quid etiam plus deesse videtur. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς
 εὖνουν τῇ πόλει. Reiske.

⁴ φέρων περιέσχησε] Hæc est vis locutionis, ut significet rerum
 conversionem: cum aliquis operam præstiterit, ut negotia in contra-
 riam partem relabantur. Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ πε-
 ριέσχησε. Age, Tu dijudica. Infra, §. 45. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμο-
 νίαν — ἄρδην φέρων ἀνέσθηκε Θεβαίοις. Ab Atheniensibus ablatum
 imperium Thebanis e contra detulit. Et §. 46. προσέμιξε φέρων

σησε τὰ πρῶτα, ὥτ', εἰ μὴ μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονῶν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως· εἰ δὲ πέμποι, χλιασκόπας πέμπειν, ἄλλ' ἢ πρέσβεις· εἰ δὲ ἐπιτρέπειν ἔξελοι πόλιν τινὶ ¹ ἴση καὶ ὁμοία περὶ τῶν ἐγκλημάτων, οὐκ εἶ) κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ Φιλίππῳ. Ἀλόνησον ἐδίδε, ὁ δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἄλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. Καὶ τὸ τελευτάῳ φεφάνωσας τὸς μετ' Ἀριστοδήμου εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν ὡρᾶ τὰς περὶ τῆς εἰρήνης συνθήκας ἐπιστρατεύσαντας, τίω μὴ εἰρήνην διέλυσσε, τίω δὲ συμφερόν, καὶ τὸν πόλεμον παρεσκεύασε.

λα'. Ναί· ἄλλὰ χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσιν, ὥς αὐτὸς φησι, τίω χόρον ἡμῶν ἐτείχεσε, τῇ τῶν Εὐβοέων καὶ Θηβαίων συμμαχίᾳ. Ἀλλ', ὦ Ἀθηναῖοι, περὶ ταῦτα τεῖρα ² τὰ μέγιστα ἠδίκησατε, καὶ μάλιστα ἠγνοήκατε. Σπεύδων δ' εἰπεῖν περὶ τῆς μεγίστης συμμαχίας τῆς τῶν Θηβαίων, ἵνα ἐφεξῆς εἴπω, περὶ τῶν Εὐβοέων πρῶτον μνησθήσομαι. Ὑμεῖς γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, πολλὰ καὶ μεγάλα ἠδίκησθε ὑπὸ Μνηστάρχῃ τῷ Χαλκιδέῳ, τοῦ Καλλίε καὶ Ταυροθένης πατρὸς, οὗς οὗτος νυνὶ, μισθὸν λαβὼν, Ἀθηναίους εἶ) τολμᾷ γράφειν, καὶ

τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. Ita, δ. 33. πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Et, ἀδίκησας Φίλιππον, κακῆϊθεν ἀποδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θεβαίοις. Locus insignis proferatur ex Luciano in Hermotimo, ζητούντων γὰρ ἡμῶν, οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαεπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς. Taylor.

¹ ἴση καὶ ὁμοία] Ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, equali utrinque conditione juris sui obtinendi. Brodæus.

² τὰ μέγιστα] Addidi τὰ de meo. Reiske.

πάλιν ὑπὸ Θεμισωνος τῷ Ἐρετρίεως, ὃς ἡμῶν, εἰρμύης
οὔσης, Ὀρωπὸν ἀφείλετο, τούτων ἐκόντες ἐπιλανθανό-
μενοι, ἐπεὶ δὴ διέβησαν εἰς Εὐβοίαν Θηβαῖοι, καταδυσ-
λώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι, ἐν πέντε ἡμέραις
ἐδοκίμησαν αὐτοῖς, καὶ ναυσὶ, καὶ πεζικῇ δυνάμει, καὶ πρὶν
τριάκοντα ἡμέρας διελθεῖν, ὑποσπόνδους Θηβαίους ἀφή-
κατε, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, καὶ τὰς τε ¹ πόλεις
αὐταῖς, καὶ τὰς πολιτείας ἀπέδοτε, ὀρθῶς καὶ δικαίως αὐ-
τοῖς ² παρακαταθέμενοι, ἔχοντες ἡσύμενοι δίκαιον ³ εἶναι τὴν
ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πιστευθῆναι. Καὶ τηλικαῦθ'
ὑφ' ἡμῶν εὖ πεπονηότες οἱ Χαλκιδεῖς, οὐ τὰς ὁμοίας
ὑμῖν ἀπέδωκαν χάριτας.

λβ'. Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὐβοίαν Πλα-
τάρχῳ βοηθήσοντες, τὰς μὲν πρώτους χρένους ³ Ἀλλ'
οὕτω προσεποιῶνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι· ἐπεὶ δὲ τάχιστα
εἰς Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνομαζό-
μενον ὄρεος ὑπερέβαλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας ὁ Χαλκι-
δεὺς, ὃν Δημοσθένης, μισθὸν λαβὼν, ἐνεκωμίαζεν, ὁρῶν ὅ

¹ πόλεις αὐτάς] Copulantur, seu opponuntur inter se, αἱ πόλεις
αὐταί, et earum πολιτεῖαι, reddidistis et ipsas urbes, et cujusque consti-
tutiones civiles, legesque, quibus gubernantur. Præterea sic verba
struam: ἀφήκατε, καὶ, κύριοι τῆς Εὐβοίας γενόμενοι, τὰς τε πόλεις.
Reiske.

² παρακαταθέμενοι] Παρακατατίθησιν (in activo) is, qui pig-
nus apud aliquem deponit. Παρακατατίθεται autem (in medio)
ille, qui pignus servandum et aliquando reddendum accipit, et
penes se deponi patitur. Idem.

³ ἀλλ' οὖν] Concise sic dictum pro integro et explicato hoc:
οὐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροί.
οὐ μέντοι ἐρῶ τῷτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιῶντο γῆν. Idem.

στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἰς πινας δυσχωρίας κατακε-
 κλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσαι μάχῃ, οὐκ ἦν ἀναχώρη-
 σις, οὔτε βοηθείας ἐλπίς, οὔτ' ἐκ γῆς, οὔτε ἐκ θα-
 λάσσης, συναγείρας δὲ ἀπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπε-
 δον, καὶ πρὸς Φιλίππου δύναμιν προσμεγαπεμφάμενος,
 ὃ, τ' ἀδελφὸς αὐτῷ Ταυροθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιέ-
 μενος, καὶ προσγελῶν, τὰς Φωκικοὺς ξένους ἀφαιβάσας,
 ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἀναμνήσκοντες· καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν
 Θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται οἱ
 ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἵππεις, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο,
 καὶ πρὸς τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν Ταμύναις, ἐκ πρῶ-
 τίστης μάχῃ κατήσαντες, ἀφίσταν ὑποσπόνδους
 τὰς πολεμίους, ἐκινδύνουσαν ἀν' ἡμῶν ἡ πόλις ἀχρεῖα
 παθεῖν. Οὐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστον ὅστι
 κακόν, ἀλλ' ὅταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἑαυτῷ
 διακινδυνεύων σποτύχῃ, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμ-
 φορᾶν. Ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πάλιν διε-
 λύσασθε πρὸς αὐτὰς.

λγ'. Τυχὸν δὲ παρ' ὑμῶν συγγνώμης Καλλίας ὁ
 Χαλκιδεὺς, μικρὸν ἀφελιπὼν χρόνον, πάλιν ἦκε φερό-
 μενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, Εὐβοϊκὸν μὲν τὰ λόγῳ συνέ-
 δριον εἰς Χαλκίδα συνάγων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὐβοίαν
 ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ παρασκηδάζων, ἔξαιρετον δ' αὐτὰ τυραν-
 νίδα πεποιθέμενος, καὶ ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν
 Φίλιππον λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πρὸς
 μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν ἐταίρων εἰς ὠνομάζετο· ἀδικήσας
 δὲ Φίλιππον, κακῶς ἐπιδράς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν

φέρων Θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν δὲ κακείνης, καὶ πλείους
 τραπεζομύθος τραπεζᾶς τῷ Εὐρίπῃ, παρ' ὃν ᾤκη, εἰς μέσον
 πίπῃ τῷ τε Θηβαίων ἔχθρας, καὶ τῷ Φιλίππῃ. Ἀπορῶν
 δ' ὁ, πὶ λήσεται αὐτῷ, καὶ πρὸς ἀγέλλομύθης ἐπ' αὐτὸν
 ἡδὴ φρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτηρίας,
 ἔνορκον λαβεῖν τὸν Ἀθηναίων δῆμον, σύμμαχον ὀνομασ-
 θέντα, βοηθήσῃ, ¹ εἰ τις ἐπ' αὐτὸν ἦ, ὃ πρὸς δῆλον ἦν
 ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς καλύσατε. Ταῦτα δὲ διανοηθεὶς
 ἀποτέλλῃ δαῦρο πρέσβεις Γλαυκέτιον, καὶ Ἐμπέδωνα, καὶ
 Διόδωρον τὸν ² δολιχοδρομήσαντα, φέροντας μὲν τῷ δῆ-
 μῳ ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένῃ δ' ἀργύριον καὶ τοῖς περὶ
 αὐτόν. Τρία δ' ἱκνῶ, ἀ ἅμα ἔξωνεῖτο πρῶτον μὲν, μὴ
 διασφαλιῦναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας· ὅθεν γὰρ ἦν
 τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν προτέρων ἀδικημάτων ὁ δῆ-
 μος μὴ προσδέξατο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐ-
 τῷ, ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταλειφ-
 θέντι· τηλικαῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεσφάτευον, ἢ τε
 Φιλίππῃ καὶ Θηβαίων· δεύτερον δ', ἵκον οἱ μισοὶ τῷ
 γράφαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ τῶ μὴ συνεδρεύειν Ἀ-
 θήνῃσι Χαλκιδέας· τρίτον δὲ, ὥτε μὴ τελεῖν συντάξεις.
 Καὶ τῶν τῶν προαίρεσεων ὁδεμίας ἀπέτυχε Καλ-
 λίας. Ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθένης, ὡς αὐτὸς

¹ εἰ τις ἐπ' αὐτὸν ἦ] *Si quis eum invaderet ac lacefferet.* Demof-
 thenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἀλλ' ἐπειδὴν ἐφ' ἡμᾶς αὐτὰς ἦ, τί φήσομεν
 τότε; Rursus περὶ Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἦ.
Brodæus.

² δολιχοδρομήσαντα] *Adi Potterum, Archæolog. Græc. lib. ii.*
c. 21.

προσποιεῖται, ὃν φησι Κτησιφῶν τὰ βέλτερά λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τὰς χειρὺς τὰς τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι, ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλάξάμενος, ἀντὶ τούτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας, Χαλκιδέας βοηθεῖν, εἴαν τις ἦ ἐπ' Ἀθηναίης· τὰς δὲ συνεδρίας, καὶ τὰς συντάξεις, ἔξ ὧν ἰοχύσθην¹ ὁ πόλεμος ἡμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλίστοις ὀνόμασιν ἀρχίσας πράξεις² γράφων, καὶ τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρὸς τὸν ποιεῖσθαι τοῖς αἰεὶ δεομένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑτέρας ποιῆσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας. Ἵνα δὲ εὖ εἰδῆτε, ὅτι ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίαν³ γραφὴν, καὶ τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

λδ'. Οὐπω τοίνυν τούτῳ ὅτι δεινόν, εἰ χειρὶ πέ-
 ραθῆναι τηλικῶτοι, καὶ συνεδρία, καὶ συντάξεις, ἀλλὰ
 πολὺ τούτῳ δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν·
 εἰς γὰρ τούτῳ προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως
 καὶ πλεονεξίας, Δημοσθένης δὲ, ὃν ἐπαυεῖ Κτησιφῶν, δω-
 ροδοκίας, ὥστε τὰς ἔξ Ὀρεοῦ συντάξεις, καὶ τὰς ἔξ

¹ ὁ πόλεμος] An ἡ πόλις? Markland.

² γράφων] An ἐπιγράφων? Markland. Malim, ὑπογράφων, colorans, pingens: non enim solet de fuco, qui oculis aliive rei decoris ergo illinitur, simplex γράφειν, sed alterum illud compositum usurpari. Reiske.

³ γραφὴν] Ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, οὐχὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. Wolfius.

Ἐρετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὀρώντων, φρονέντων, βλεπόντων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τὰς ἐκ τῶν πόλεων¹ τέτων συνεδρως παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέστησαν, πάλιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνέγαγον· ὃν δὲ τρόπον, καὶ δι' οἷων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἀξιὸν ὅσιν ἀκούσαι. Ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἐκ ἐπὶ δι' ἀγγέλων, ἄλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λόγους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. Εἶπε γὰρ, ὡς ἦκε ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας, εἰς ἑκατὸν τάλάντων πρόσσodon,² ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἐκείτους ἔδει συυτελεῖν. Ἀχαιὸς μὲν πάντας, καὶ Μεγαρέας ἐξήκοντα τάλαντα, τὰς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἀπάτας τετραράκοντα· ἐκ δὲ τέτων τῶν χρημάτων ὑπάρξην καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν δύναμιν· εἶναι δὲ πολλὰς ἄλλας τῶν Ἑλλήνων, ἃς βέλεσθαι κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, ὡς ἔτε χρημάτων, οὔτε γραπιδῶν ἔσεται ἀπορίαν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πρᾶττειν ἑτέρας δι' ἀπορήτων, καὶ τούτων εἶναι πῶς μάρτυρας τῶν ἡμετέρων πολιτῶν· καὶ τελούτων ὀνοματὶ παρεκάλει Δημοσθένει, καὶ συνειπεῖν ἡξίει. Ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τὸν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, καὶ τὸ ἀπορήτον προσεποίησατο εἶδέναι· τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρεσβεῖαν, ἣν ἐπρέσβασε, καὶ τὴν ἐξ Ἀχαρνᾶς ἔφη βέλεσθαι ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι. Ἦν δὲ αὐτῷ κεφάλαιον τῶν λόγων, πάντας μὲν

¹ τέτων] Ita, pro τέτες, fortassis. Markland. Id dedi. Reiske.

² ἐπὶ Φίλιππον] Ad bellum contra Philipppum gerendum. Brodæus.

Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ἀχαρνᾶνας,
¹ συντεταγμένους ὑπὲρ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτῶν· ² εἰ δὲ τὸ
 σύνταγμα χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυαυ-
 τιστῶν ³ πληρώματα, καὶ εἰς πεζὺς γραπῶτας μυρίους,
 καὶ ἵππεῖς χιλίους· ὑπάρξαι δὲ πρὸς τέτοις τὰς
³ πολιτικὰς δυνάμεις, ὅκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας
 ἢ διχιλίους ὀπλίτας, ἐξ Ἀχαρνᾶνας δὲ ἑτέρους τοσού-
 τας· δέδοσθαι δὲ ὑπὸ πάντων τῶν τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν
 παραχθήσεσθαι δὲ ταῦτα ὅκ εἰς μαχρὰν, ἀλλ' εἰς
 τὴν ἐκτίω ὑπὲρ δέχα τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μῆνός· εἰρησθαι
 γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπ' αὐτοῦ καὶ παρηγγέλλαι, πάντας
 ἡκεῖν συνεδρεύσοντας Ἀθηνᾶζε εἰς τὴν πανσέλιον.
 Καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ· οἱ
 μὲν γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι φεύδωνται, ἀόριστα καὶ
 ἀσαφῆ περὶ τῶν λέγειν, φοβέμενοι τὸν ἔλεγχον· Δη-
 μοσθένης δ' ὅταν ἀλαζονεύηται, πρῶτον μὲν μετ' ὀρ-
 κου φεύδεται, ἐξώλειαν ἐπαρώμενος αὐτῷ, δεύτερον δὲ,
 ἃ εὖ οἶδεν οὐδέποτε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν, ἀριθμῶν
 εἰς ὅπότ' ἔσται, καὶ ὧν τὰ σώματα οὐχ ἑώρακε, τούτων
 τὰ ὀνόματα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμούμενος
 τὰς τὰ ληθῆ λέγοντας. Διὸ καὶ μάλιστα ἀξίός ἐστι μισεῖ-

¹ συντεταγμένους] *Ad pecunias conferendas ordine descriptos.* Bro-
 daeus.

² πληρώματα] *Socios navales et propugnatores; remiges et milites
 classarios.* Demosth. c. Midiam, εἰτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέ-
 χει. Idem.

³ πολιτικὰς] *Ex singulis civitatibus.* Infra, §. 46. χωρὶς μὲν πρὸς
 τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Ἀμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους δια-
 γωνίσασθαι. Markland.

οἷα, ὅτι πονηρὸς ὢν, καὶ τὰ τῶν χρηστῶν σημεῖα ἀφείρει. Ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς Ἰλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, εἰς εἰώθε λέγειν, καὶ τῷ βίῃ, ὃν βεβίωκε, μεσ-
τὸν δ' ἐλπίδων οὐκ ἐσομένων, καὶ στρατοπέδων οὐδέποτε συλληγισομένων. Ἀπαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἀπώγει ἀπὸ τῆς κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα δὴ¹ συσρέψας, γράφει, κελεύων ἐλθεῖν πρέσβεις εἰς Ἐρετρίαν, οἵτινες δεήσονται τῶν Ἐρετρίων, πάντες γὰρ ἔδει δεηθῆναι αὐτῶν, μηκέτι δίδοναι τὴν σωτήρην ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καμλία, καὶ πάλιν ἑτέρους ἀρ-
εῖσθαι εἰς Ὀρεὸν [πρὸς τοὺς Ὀρεῖταις] πρέσβεις, οἵτινες δεήσονται καὶ αὐτοὶ τὸν αὐτὸν Ἀθιωάοις φίλον καὶ ἐχ-
θρὸν νομίζειν. Ἐπειτα ἀναφάνει² πρὸς ἀπάντων ὅτι τὸ ψήφισμα² πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, καὶ τὰ πέντε

¹ συσρέψας] Similiter scribit Xenophon, Anab. l. i. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες συσραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Demetrius Phalereus, §. 8. Ὡς περ τὰ θηρία συσρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τις ἂν εἴη συσροφὴ καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα. Illum morem feræ se colligentis ad vim sustentandam vel inferendam egregie describit Homerus, Iliad. μ'. v. 41.

Ὡς δ' ὅταν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι

Κάπριος ἢ λέων σρέφεται, σθένει βλεμεαίνων,

Οἱ δὲ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες

Ἀντίοι ἴσονται

Porro. Occurrunt exempla apud nostros scriptores, *Æschinē* volo et *Demosthenē*, ubi συσρέφεται dicitur de globo aut agmine facto, ad maiorem vim aut impetum. In hoc loco, se totum collegit, summam vafruticm in ea re exseruit Demosthenes, ut ait adversarius. Taylor.

² πρὸς τῷ κλέμματι] Hic loci peculiaris est significatio præpo-

τάλαντα τὰς πρέσβεις ἀξιῶν τὰς Ὠρεΐδας, μὴ ὑμῶν,
 ἀλλὰ Καλίου, δίδοναι. ¹ Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν
 τὸν κόμπον, καὶ τὰς τειήρεις, καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἐκ τῆς
 ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ ² τὸ κλέμματός ἀψαι, ὃ
 ὑφείλετο ὁ μαρὸς καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτησι-
 φῶν καὶ ἐν τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ
 περὶ τὸντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Οὐκοῦν τὰς μὲν τειήρεις, καὶ τὴν πεζυῖν γραπὴν, καὶ
 τὴν πανσέλιον, καὶ τὰς συνόδους, λόγῳ ἠκούσατε· τὰς
 δὲ συντάξεις τῆς συμμάχων, τὰ δέκα τάλαντα, ἔργῳ
 ἀπωλέσατε.

λέ. Ὑπόλοιπον δὲ μοί ὅστιν ἐπείν, ὅτι λαβὼν τέτα-
 τάλαντα μισθόν, τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δη-
 μοσθένης, τάλαντον μὲ ἐκ Χαλκίδος, ὡς Καλίου,
 τάλαντον δὲ ἐξ Ἐρετείας, ὡς Κλειτάρχου τῷ τυ-
 ράννου, τάλαντον δὲ ἐξ Ὠρεῖδ. Διὸ καὶ καταφανὴς ἐγέ-
 νηται.

stitutionis πρὸς. Πρὸς τῷ κλέμματι est furto deditus, in peculatum ef-
 fusus, ut liquet conferenti perquam huic similem sententiam in
 oratione Demosthenica de Fals. Leg. (p. 312. Wolf.) ἀλλ' ἔτιως ἐκ-
 φρων ἦν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκήματι, ὥς πάν-
 τα τὰ ἄλλα ἀνελὼν καὶ παριδὼν ᾤχετο. i. e. Ita penitus erat quæ-
 stui et largitioni deditus, &c. Stock.

¹ Ὅτι δ' ἀληθῆ] Breviter sic dixit, pro pleno ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι
 ἀλ. λ. Reiske.

² τοῦ κλέμματος ἀψαι] Istud membrum decreti attinge, ubi con-
 tinetur fraus et impostura hominis, cæteris omiſſis. Particulam sc.
 ex psephismate excerpi, non totum continuo recitari jubet. Taylor.
 ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 129. v. ἐνθενδε.

νετο, ¹ δημοκρατιζομένων τῶν Ὀρειτῶν, καὶ πάντα παρὰ τῶν
 τῶν μὲν ψήφισματος· ἐξαηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς
 Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς σφόδρως διακείμενοι,
 πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγένους υἱόν, τῷ
 δυνατεύσαντός ποτε ἐν Ὀρεῶν, δεησόμενον αὐτοῦ, τὸ μὲν
 τάλαντον ἀφίεναι τῇ πόλει, ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ
 χαλκίῳ εἰκόνα σταθῆσθαι ἐν Ὀρεῶν. Ὁ δὲ ἀπεκρί-
 νατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι ἐλαχίστου χαλκῷ οὐδὲν δέοιτο,
 τὸ δὲ τάλαντον ληθῆναι τῷ Καλλίῳ ² εἰσπράττειν. Ἀναλ-
 κάζομενοι δὲ οἱ Ὀρεῖται, καὶ οὐκ εὐποροῦντες, ὑπέθεσαν
 αὐτῷ τῷ τάλαντῳ τὰς δημοσίας πρὸς τοὺς, καὶ τόκον
 ἤνεγκαν Δημοθέει τῷ δωροδοκήματος δραχμῶν τῷ
 μισθῷ τῆς μνάης, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδδωκεν. Καὶ
 ταῦτ' ἐπράχθη μὲν ψήφισματος τῷ δήμῳ. Ὅτι δ'
 ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῶν Ὀρειτῶν.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τὸτ' ἐπὶ τὸ ψήφισμα, ὧν Ἀθηναῖοι, ἀρχὴν μὲν τῇ πό-
 λεως, ἔλεγχος δὲ οὐ μικρὸς τῶν Δημοθέους πολιτευ-
 μάτων, φανερὰ δὲ κατηγορία Κτησιφώντος. Τὸν γὰρ
 ἔτι ἀρχῶς δωροδοκοῦντα οὐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι
 ἀγαθόν· ἀ τετόλμηκεν οὗτος γράψαι ἐν τῷ ψήφισ-
 ματι.

¹ δημοκρατουμένων] Verte, cum tandem populari republica regi
 coeperint, ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. Taylor.

² εἰσπράττειν] Subauditur εἰσπράττειν et a communi ἀπεκρίνατο.
 Se exigere (præsens, pro futuro, exacturum esse) ad celeritatem in-
 dicandam fortassis. Reiske.

λξ'. Ἐνταῦθα ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν καμ-
 ρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ Δη-
 μοθένης ἀπώλεσε τὰς τῆς Ἑλλιάων καὶ τῆς πόλεως
 πράξεις, ἀσέβησας μὲν εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς,
 ἄδικον δὲ καὶ ἑδαμῶς ἴστω τὴν πρὸς Θηβαίους συμμα-
 χίαν γράψας. Ἀρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰς Θεὰς αὐ-
 τῷ πλημμελημάτων λέγειν. Ἐπὶ γὰρ, ᾧ Ἀθηναῖοι, τὸ
 Κιρράϊον ὠνομασμένον πεδῖον, καὶ λιμὴν ὁ νῦν ἱ. Ἐξάγι-
 σος καὶ Ἐπάρατος ὠνομασμένος. Ταύτῃ ποτὲ τιμὴν χώ-
 ραν κατώκησαν Κιρράϊοι καὶ Ἀκραγαλλίδαι, γένη παλαι-
 νομώτατα, οἱ εἰς τὸ ἱερόν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ πρὸς τὰ
 ἀναθήματα ἠσέβουν· ἐξημάρτανον δὲ καὶ εἰς τὰς Ἀμ-
 φικτύοντας. Ἀγανακτήσαντες δ' ὅτι τοῖς γενομένοις,
 μάλιστα μὲν, ὡς λέγοντι, οἱ πρέσβητοι οἱ ὑμέτεροι, ἑπείτα
 καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ
 τῷ Θεῷ, τίνι καὶ τιμωρία τὰς ἀνθρώπους τέτλες μετ-
 ελθεῖν. Καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρράϊοις
 καὶ Ἀκραγαλλίδασι πάντ' ἡμᾶς καὶ πάντες νύκτας, καὶ
 τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας, καὶ αὐτὰς ἀνδραποδι-
 σαμένους, ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ, καὶ τῇ
 Ἀρτέμιδι, καὶ Λητοῖ, καὶ Ἀθηναίᾳ Περνοίᾳ, ὅτι πάσῃ ἀερ-
 γία, καὶ ταύτῃ τὴν χώραν μήτ' αὐτὰς ἐργάζεσθαι,
 μήτ' ἄλλον εἶναι. Λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικ-
 τύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τιμὴν

¹ Ἐξάγιςος] Harpocratio, Ἐξάγιςος, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγῆς, καὶ
 ἐμπλεως ἄγους. Similiter Suidas. Etymol. Mag. auctor, ἐξάγιςος,
 ἀκάθαρτος, ἢ πονηρός.

γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατῷ, καὶ πρὸς ποίησιν
καὶ φιλοσοφίαν διατετραφότος, ὅππῃ τετρατεύειν ὅππῃ τὰς
¹ ἐναγέας, καὶ τὴν μαντείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ συναθροίσαν-
τες δύναμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐξηνδρα-
ποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοὺς λιμυρίας ἔχουσιν,
καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατέσκαψαν, καὶ τὴν χώραν
αὐτῶν καθιέρωσαν καὶ τὴν μαντείαν· καὶ ὅππῃ τέτοις
ὅρκον ὤμωσαν ἰσχυρὸν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱεράν γῆν ἐργά-
σασθαι, μήτε ἄλλω ὅππῃ τρέφειν, ἀλλὰ βοηθήσῃν τῷ Θεῷ,
καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, ² καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ πάσῃ δυνάμει.
Καὶ οὐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον μόνον τὸν ὅρκον ὀμό-
σαι, ἀλλὰ καὶ ³ προστροπὴν καὶ ἀρεὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τέ-
των ἐποίησαντο. Γέγραπται γὰρ ὅτως ἐν τῇ ἀρχῇ· εἴ τις
τάδε, φησὶ, πρῶτα βάνοι, ἢ πόλις, ἢ ιδιώτης, ἢ ἔθνος,
ἐναγής, φησὶν, ἔγωγε τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ τῇς Ἀρτέμιδος,

¹ ἐναγέας] Harpocratio, v. Ἀναγέας, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶν-
τος διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγνους· εἰ δὲ ἐναγέας, τοὺς ἐν τῷ ἄγει,
τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Suidas, ἐναγής, σεβασμῖος, ἢ καὶ βέβη-
λος.

² καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Sic Græci loqui solebant, cum quempiam
omnibus ingenii corporisque viribus aliquid aggredi significare
volebant. Adjunxit autem Æschines verba, καὶ πάσῃ δυνάμει, ex-
planare volens, quid pervulgata illa voce, et quæ proverbii vim
haberet, Amphictiones intellexerint; est enim hoc tanquam de-
claratio illius, quod dixerant, *se omnem vim suam, ac potestatem in*
ea re consumpturos. Ita Simo apud Terentium, improbitatem servi
ostendere volens, *Quem ego credo manibus pedibusque obnixè omnia*
facturum. Victor. Var. Lect. l. xiv. c. 19.

³ προστροπὴν] Προσρόπαιον, ἄγος, μίασμα, ὅτως Αἰσχίνης· καὶ
προστροπή δὲ λέγεται· ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλή-
λου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas.

καὶ Λητῆς, καὶ Ἀθηναῖς Πεθνοίας· καὶ ¹ ἐπεύχεται αὐτοῖς
μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας τέκνα τέκτειν
γρονέυσιν ἐοικότα, ἄλλα τέρατα, μήτε βοσκήματα καὶ
φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἥτις δὲ αὐτοῖς ² πολέμου, καὶ
δικῶν, καὶ ἀγρῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτῆς, καὶ οἰκίας, καὶ
γένος τὸ ἐκείνων, καὶ μήποτε, φησὶν, ὅσῳς θύσαμεν τῷ
Ἀπόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ Λητοί, μηδὲ
Ἀθηναῖ Πεθνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτοῖς τὰ ἱερά. Ὅτι
δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Θεοῦ μαντείαν, ἀκρί-
στατε τὸ ἀρεῶς, ἀναμνήσθητε τὸ ὄρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρέσ-
βοι μετὰ τῷ Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν.

ΜΑΝΤΕΙΑ.

² Οὐ πρὶν τῇσδε πόλῃος ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
Πρὶν γε Θεοῦ τεμνῆναι κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζει, κελαδοῦν ἱεράσιν ἐπ' ἀκταῖς.

ΟΡΚΟΣ. ΑΡΑ.

¹ ἐπεύχεται] Scilicet, ὁ ὀμνύων, vel ἀρώμενος. *Reiske.*

² Οὐ πρὶν] Occurrit etiam hoc oraculum apud Pausaniam, in Phocicis, c. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Historiam cognoscendam utilia. Vide autem, quo pacto ab isto scriptore citetur :

Οὐ πρὶν τῇσδε πόλῃος ἐρείψετε πύργον ἐλόντες,
Πρὶν καὶ ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζει, κελαδοῦν ἐπὶ οἶνοπα πόντον. *Taylor.*

Ibid.] Non videtur totum oraculum, sed initium ejus solummodo, posuisse, utpote notum Græcis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria supplere possent. *Reiske.*

λζ'. Ταύτης δ' ἀρχῆς, καὶ τῶν ὀρκῶν, καὶ τῆς μαντείας
 γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἐπὶ καὶ νῦν, οἱ Λοκροὶ οἱ
 Ἀμφιαεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ περὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, ἄνδρες
 πρῶτον μὲν, ἐπειράζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα
 τὸν ἐξάγιον καὶ ἐπάραιον πάλιν ἐτείχισαν, καὶ συνώκισαν,
 καὶ τέλη τῆς πόλεως πλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικνου-
 μένων εἰς Δελφὸς Πυλαγῶν ἐνὶς χρήμασι δέφθει-
 ραν, ὧν εἰς ἑὺ Δημοσθένος. Χειροτονηθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν
 Πυλαγῶν, λαμβάνει χιλίας δραχμαὶς πρῶτον τῶν
 Ἀμφιαεῶν, ὑπὲρ τῆς μηδεμίαν μνείαν ποιεῖ αὐτῶν ἐν
 τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. Διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ
 εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ὑποσπασθῆναι Ἀθήναζε τῆς ἐν-
 αὐτῷ ἐκάστου μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίων καὶ ἐπαράτων
 χρημάτων, ¹ ἐφ' ᾧ τε βοηθήσῃ τοῖς Ἀμφιαεῦσιν Ἀθή-
 νησι καὶ πάντα τέσπον. Ὅθεν ἐπὶ μᾶλλον ἢ πρότερον
 συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτε ἂν περσάψῃ ἄνδρὸς ἢ ιδιώτου, ἢ
 δυνάτου, ἢ πόλεως δημοκρατικῆς, τέτων ἐκάστους ἀνιά-
 τοις κακοῖς περιβάλλειν.

λη'. ² Σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὥς
 περιγενέτο τῆς τῶν Ἀμφιαεῶν ἀσεβείας. Ἐπὶ γὰρ
 Θεοφράστου Ἀρχοντος, Ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτου Ἀνα-
 φλυπῆς, Πυλαγῶν ὑμεῖς εἴλεσθε, Μειδίαν τε ἐκείνον
 τὸν Ἀναγῶντα, ὃν ἐβελόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ
 Θερασικλέα τὸν Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μὲν τέτων ἐμέ.

¹ ἐφ' ᾧ] *Ea conditione.*

² Σκέψασθε δὴ κ. τ. λ.] *Considerate, quaeso, ut vicerit Amphissa-
 norum impietatem divinum numen et fortuna.*

Συνέβη δὲ ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφὸς ἀφίχθαι, παρὰ
 χρῆμα δὲ τὸν Ἱερωνήμονα Διόγνητον πυρέττειν· τὸ δ'
 αὐτὸ τῷτο συνεπεπλώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. Οἱ δ' ἄλλοι
 συνεκάθιστο Ἀμφικτύονες. Ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν
 ὡς τῷ βαλομένην εὐνοίαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι
 οἱ Ἀμφιαεῖς ὑποπεπλωκότες τότε, καὶ δεινῶς θεραπεύ-
 οντες τὰς Θηβαίους, εἰσέφερον δόγμα καὶ τῆς ἡμετέρας
 πόλεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῷ
 Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χευστὰς ἀσπίδας ἀνέθεμεν πρὸς τὸν
 χαλκὸν νεῶν, πρὶν ἔξαρχοσθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ προσ-
 ῆκον ἐπίγραμμα, “ Ἀθηναῖοι ὑπὸ Μήδων καὶ Θηβαίων,
 ὅτε πάναντία τοῖς Ἕλλησιν ἐμάχοντο.” Μεταπεμφά-
 μνος δὲ με ὁ Ἱερωνήμων ἤξιος εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέ-
 δριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τὰς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς
 πόλεως, ² καὶ αὐτὸν ἔγωγε θεωρημένον. Ἀρχομένη δὲ
 με λέγειν, ³ καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ
 συνέδριον, τῷ ἄλλων Πυλαρχῶν μεθεστηκότων, ἀναβοή-
 σας τις τῷ Ἀμφιαεῶν, ἄνθρωπος ἀσελγέστατος, καὶ
 ὡς ἐμοὶ ἐφάνετο, ὁδομῆας παιδείας μετοχηκῶς, ἴσως
 δὲ καὶ δαιμονίᾳ πινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν θεωρημένης,

¹ προσῆκον] *Rei gestæ conveniens.* Brodæus.

² καὶ αὐτὸν] *Cum ipse tamen hoc facere statuissem.* Idem.

³ καὶ προθυμότερον] *Quære, an ita distinguendum, λέγειν (καὶ προθυμότερον—μεθεστηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ.* Markland. Recte videtur clausulam distinxisse vir eruditus: καὶ προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος—μεθεστηκότων. i. e. Paulo majori studio ingressus, quod, collegis meis absentibus, mihi soli reipublicæ causa commissæ erat. Eoque ritu interpretatur Tourellius. Stock.

ἀρχὴν δὲ γε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ἑλλήνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετο τὸν νομα τοῦ δήμου τῷ Ἀθιναίων ἐν ταῖςδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὥς ἐναγεῖς ἐξήγετε ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Ἄμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῷ Φωκέων συμμαχίας, καὶ ὁ ¹ Κρώβυλος ἐκείνος ἔγραψε· καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξήει, λέγων, ἃ ἐγὼ οὔτε τότε ² ἐκαρτέρουν ἀκόντων, ἔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν. Ἀκίστας δ' ἐγὼ οὕτω παρωξύνειν, ὥς ἐδεπώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτῷ βίῳ. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας λόγους ὑπερβόησεν. Ἐπῆλθε δ' οἷον μοι ἐπὶ τῷ γνώμῳ, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισέων ἐπὶ τῷ γένει τῷ ἱερὰν ἀσεβείας· καὶ αὐτόθεν ἐσηκῶς ἐδείκνυσεν τοῖς Ἀμφικτύοσιν, ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον πεδῖον τῷ ἱερῷ, καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον, Ὁρᾶτε, ἔφην ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξειργασμένον τῷτο τὸ πεδῖον ὑπὸ τῶν Ἀμφισέων, καὶ ³ κεραμεῖα ἐνωκοδομημένα καὶ αὐλῖα· ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετρίχισμένον· ἴτε τέτρες αὐτοὶ, καὶ ὅδ' ἐν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας, καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τῷ ἱερῷ λιμένος. Ἄμα δὲ ἀναγινώσκειν ἐκέλευον

¹ Κρώβυλος] Is est Hegesippus. Vid. Harpocr. v. Κρώβυλος, Libanium, Photium, Suidam, Æschinem c. Timarch. Hujus dicitur esse oratio de Haloneso, quæ Demostheni attribuitur. Taylor.

² ἐκαρτέρουν] ὑπέμενον, ἡδυνάμην, ἡνειχόμεν ἀκούων. Wolfius.

³ κεραμεῖα] Videntur domus esse lateribus coctis constructæ, αὐλῖα, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contecta. Reiske.

αὐτοῖς τὴν μαντείαν τῷ Θεῷ, τὸν ὄρκον τῶν παρθένων,
 ἢ ἂν τὴν γενομένην, καὶ διωριζομένην, ὅτι ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τῷ
 δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, καὶ τοῦ σώματος, καὶ τῶν τέκνων,
 καὶ οἰκίας τῆς ἐμαυτοῦ, βοηθῶ, καὶ τὸν ὄρκον, καὶ τῷ
 Θεῷ, καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ, καὶ
 πᾶσιν, οἷς δύναμαι, καὶ τὴν πόλιν ἢ ἡμετέραν τὰ πρὸς
 τὰς Θεὰς ἀφοσιῶ. Ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ἤδη
 βελεύσαθε· ἐνῆρκται μὲν τὰ Κανᾶ, παρέστηκε δὲ τοῖς
 βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τὰς Θεοὺς τὰ-
 γὰρ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· σκοπεῖτε δὴ, ποία φωνῇ, ποία
 ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι, τὰς
 ἰκεσίας ποιήσεσθε, τέτρες παρέντες ἀτιμωρήτους, τὰς

¹ ἐνῆρκται μὲν τὰ Κανᾶ] Euripides, Iphig. Aul. ver. 1471.

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις.

Videtur esse mos loquendi Atticus, et significare, *Sacrificium auspi-*
cetur aliquis, sumendo in manus canistrum. Eurip. Elect. ver. 1142.

Κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τετελεσμένη σφαγίς.

In hoc *canistro* servabantur res sacrificio maxime necessariae, *se-*
cespita, five *cultellus*, *mola salsa*, et *coronæ*. Hoc *canistro*, et simul
χέρνιβι, five *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum
aram versus dextram. Hoc officium præstitit Achilles, Eurip.
 Iphig. Aul. v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud
 Aristoph. Εἰρην. v. 956. ubi Scholiastes, ad v. 957, notat, τοῦτο
 πρῶτον ἐποίαν, καθαίροντες τὸν βωμόν. Hoc primum faciebant,
mundantes (vel dum mundabant) *aram*. Unde explicatur, quare
 ἐναρχέσθαι dicitur. Idem, Avib. v. 851. τὸ κανοῦν αἶρεσθε, καὶ τὴν
 χέρνιβαν. Ubi addit Scholiastes locum ex Demosthene, quem lo-
 cum, ut hoc obiter observem, sumpsit ex Harpocrate, v. χερ-
 νίβων. Ceterum quod ἐναρχέσθαι κανᾶ hic, ἐξάρχεσθαι κανᾶ voca-
 tur etiam ab Euripide, Iphig. Aul. v. 435. de cuiusmodi locutio-
 nibus dixi ad ver. 394. ibidem. Markland.

ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχως. Οὐ γὰρ δι' αἰνιγμάτων,
 ἄλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατὰ τε τῶν ἀσε-
 βησάντων, ἀ καὶ χρὴ παθεῖν αὐτοὺς, καὶ κατὰ τῶν ὀπιτρεφάν-
 των, καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται, Μήθ' ὅσῳ
 ἴσμεν οἱ μὴ τιμωροῦντες, φησὶ, τῷ Ἀπόλλωνι, μήτε
 τῇ Ἀρτέμιδι, μήτε τῇ Λητοίᾳ, μηδὲ Ἀθηνᾷ Περηνόειᾳ,
 μηδὲ δέξαιντο αὐτῶν τὰ ἱερά.

λθ'. Τοιαῦτα καὶ πρὸς τούτοις ἕτερα πολλὰ διεξελ-
 θόντος ἐμῶ, ἐπειδὴ ποτε ἀπὸ πηλλάγην, καὶ μετέστην ἐκ
 τῆς συνεδρίας, κραυγὴ πολλὴ καὶ θόρυβος ἦν τῇ Ἀμφικτυό-
 νων, καὶ λόγος ἦν ἐκ ἐπὶ τοῖς τῶν ἀσπίδων, ἀς ἡμεῖς ἀνέ-
 θεμεν, ἄλλ' ἤδη τοῖς τῆς τῶν Ἀμφιασέων τιμωρίας.
 Ἦδη δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας ἔσης, προσελθὼν ὁ κήρυξ
 ἀνέειπε, Δελφῶν, ὅσοι ¹ ἐπὶ διετὲς ἠβῶσι, καὶ δόλως καὶ
 ἐλαθέουσιν, ἡκεῖν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντες ἅμα καὶ
 δικάλλας, πρὸς τὸ ² Θυτεῖον ἐκεῖ καλῶμενον· καὶ πάλιν
 ὁ αὐτὸς κήρυξ ἀνηγόρευε, τὰς Ἱερομνήμονας καὶ Πυλαγέ-
 ρας ἡκεῖν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, βοηθήσοντες τῷ Θεῷ καὶ
 τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἰρξεται τῇ
 ἱερῇ, καὶ ἐναγὴς ἔσται, καὶ τῇ ἀρᾷ ἐνόχος. Τῇ δὲ ὑπεραίῳ

¹ ἐπὶ διετὲς] Ἐπὶ διετὲς ἠβᾶν, *biennio supervixisse pubertati*.
 Taylor.

Ibid.] Ephebi censabantur Athenis, qui *octodecim* annos nati
 erant; per duos deinde annos *περίπολοι* nominabantur; tum vero
 impleto viginti annorum spatio, et ἐπὶ διετὲς ἠβῶντες, in tabulas
 referebantur *lexiarchicas*, et jure Attico hæreditatum suarum do-
 mini fiebant. (Pollux.) *Stock*.

² Θυτεῖον] Παρὰ τὸ θυεῖν, quasi macellum dicas, aut victima-
 rium. *Wolfius*.

ἤκομδν ἔωθεν εἰς τὸν περσειημένον τόπον, καὶ κατέβημεν
 εἰς τὸ Κιρράϊον πεδῖον, καὶ τὸν λιμένα χαΐασκάψαντες,
 καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωρήμδν. Ταῦτα δὲ
 ἡμῶν περσιστῶν, οἱ Λοκερὶ οἱ Ἀμφιασεῖς, ἐξήκοντα
 σταδία ἄπωθεν οἰκῶντες Δελφῶν, ἤκον πρὸς ἡμᾶς μετ'
 ὅπλων πανδημεῖ, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς
 Δελφεύς, ἐκινδυνεύσαμδν ἀν' ἀπολέσθαι. Τῇ δὲ ὀπι-
 ούσῃ ἡμέρᾳ Κότυφος, ὁ τὰς γνώμας ὀπιψηφίζων, ἐκ-
 κλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐκκλησίαν γὰρ ὀνο-
 μάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Πυλαγέρας καὶ τὰς Ἱερο-
 μνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς συνθύοντας καὶ
¹ χρωμένους τῷ Θεῷ. Ἐνταῦθ' ἤδη πολλά μὲν τῷ
 Ἀμφιασέων ἐγένοντο κατηγορία, πολὺς δ' ἔπαινος ἰὼ
 κατὰ τὴν ὑμετέρας πόλεως· τέλος δὲ παντὸς τῆς λόγου,
 ψηφίζονται ἡκεῖν τὰς Ἱερομνήμονας πρὸ τῆς ² ὀπίσσης
 Πυλαίας ἐν ³ ῥητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας, ἔχοντα δόγμα,
 καθότι δίκας δώσασιν οἱ Ἀμφιασεῖς, ὑπὲρ ὧν εἰς τὸν
 Θεόν, καὶ τῷ γίῳ τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς Ἀμφικτύονας,
 ἐξήμαρτον. Ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεθ' ὑμῖν ὁ
 γραμματεὺς τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

¹ χρωμένους τῷ Θεῷ] Τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας· ὁ μὲν
 γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρεῖ· οἱ δὲ πυνθανόμενοι χρωῖνται.
Wolfius.

² ὀπίσσης Πυλαίας] Τῆς ὀρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν
 προγόνων. *Idem.*

³ ῥητῷ χρόνῳ] Ea fuit σύγκλητος Πυλαία. *Idem.*

μ'. Τῷ δόγματι οὖν τότε ἀποδοθέντος ὑφ' ἡμῶν
 ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ¹ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῷ δήμῳ, καὶ
 ταῖς πράξεσι ἡμῶν ἀποδεξαμένων τῷ δήμῳ, καὶ τῆς
 πόλεως πάσης παραρτημένης εὐσεβεῖν, καὶ Δημοσθένους ὑπὲρ
 τῷ ² μεσεγγυήματος τῷ ἐξ Ἀμφίπολης ἀντιλήγοντος, καὶ
 ἐμῷ φανερώς ἐναντίον ὑμῶν ἔξελέγχοντος, ἐπειδὴ ἐκ τῷ
 φανεροῦ τὴν πόλιν ἄνθρωπος οὐκ ἠδύνατο σφῆλαι, εἰσ-
 ελθὼν εἰς βουλευτήριον, καὶ ³ μετασησάμενος τὰς ιδιώ-
 τας, ἐκφέρεται πρὸς βουλευμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
⁴ προσλαβὼν τιτὸ τοῦ γράψαντος ἀπειρίαν. Τὸ δ'
 αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ὀπιψιφι-
 σθῆναι, καὶ γενέσθαι τῷ δήμῳ τὸ ψήφισμα, ἥδη ἐπανα-
 στάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθὸς ἐμῷ, καὶ γὰρ ἂν
 ποτε ἐπέτρεψα, καὶ τῶν πολλῶν δὲ ἀφειμένων· οὐ τὸ κε-
 φαλαῖον ὅτι, τὸν δὲ Ἱερμνήμονα, φησὶ, τῶν Ἀθηναίων,
 καὶ τὰς Πυλαγῶρας τὰς εἰσαεῖ πυλαγορεῦντας πορεύεσ-
 θαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφούς ἐν τοῖς τεταγμένοις χρό-
 νοις ὑπὸ τῶν πρεσβύτων· εὐπρεπῶς γε τῷ ὀνόματι,
 ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς· κωλύει γὰρ εἰς τὸν σύλλογον τὸν

¹ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Lege, ἐν τῇ βουλῇ, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ. Nam voces ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ex margine irrepsere, si quid certi habeat Diva Critice. Taylor.

² μεσεγγυήματος] Ob pactam illam et apud sequestrem depositam mercedem. Budæus.

³ μετασησάμενος τὰς ιδιώτας] Iis scilicet, qui non erant ex senatoribus, remotis: nostrates dicerent, having cleared the House. Demosthenes, de Fals. Leg. τὸ γὰρ βουλευτήριον μεσὸν ἦν ιδιωτῶν. Stock.

⁴ προσλαβὼν] Forte, προλαβὼν. Vide, infra, §. 45. Markland.

ἐν Πύλαις ἀπαντᾶν, ὅς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τῆς καθήκον-
τος ἐμελλε χρεὼν γίνεσθαι. Καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ
ψηφίσματι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον σύγ-
γραμμα γράφει, τὸν Ἱερωνήμονα, φησὶ, τῷ Ἀθηναίων,
καὶ τῆς Πυλαγορέως τῆς ἁεὶ πυλαγορεύοντος, μὴ μετ-
έχειν τοῖς ἑκὼ συλληγμένοις, μὴ λόγων, μήτε ἔργων,
μήτε δογμάτων, μήτε πράξεως μηδεμιᾶς. Τὸ δὲ μὴ
μετέχειν, τί ὅστι; Πότερ τι ἀληθὲς εἶπω, ἢ τὸ ἥδιον
ἀκῆσαι; Τὸ ἀληθὲς ἐρῶ· τὸ γὰρ ἁεὶ πρὸς ἡδονῇ λεγέ-
μενον ² οὕτως τὴν πόλιν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκτανεν· οὐκ ἔα μεμνη-
σθαι τῶν ὀρκων, οὓς ὑμῶν οἱ πρέσβεις ὤμοσαν, οὐδὲ τῆς
ἀρχῆς, οὐδὲ τῆς τῆς Θεᾶς μαντείας.

μα'. Ἡμεῖς μὲν οὖν, ὧ Ἀθηναῖοι, κατεμείναμεν
ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ψήφισμα, οἱ δ' ἄλλοι Ἀμφικτύονες
συνελέγησαν εἰς Πύλας, πλὴν μιᾶς πόλεως, ἧς ἐγὼ
ἔτ' ἂν τῆνομα εἶποιμι, μήθ' αἰ συμφορὰι πᾶσι πλῆστοι
γένοιντο αὐτῆς μηδενὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ συνελθόντες
ἐψηφίσαντο ἐπιβρατεύειν ἐπὶ τῆς Ἀμφιασέας, καὶ στρα-
τηγὸν εἰλοντο Κότυρον τὸν Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς
γνώμας ἐπιψηφίζοντα, οὐκ ἐπιδημῶντος ἐν Μακεδονίᾳ
Φιλίππου, ἀλλ' ὅστις ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν
Σκύθαις ἔτι μακρὰν ἀπόντος, ὃν αὐτίκα μάλα πολμήσει
λέγειν Δημοσθένης, ὡς ἐγὼ ἐπὶ τῆς Ἑλλήνας ἐπήγαγον,
καὶ παρελθόντες τῇ πρῶτῃ ³ στρατείᾳ, καὶ μάλα μετερίως

¹ ἁεὶ] *For the time being, ut nos Angli loqui solemus. Nec quidquam est peculiare in usu τῆς ἁεὶ, quod vult Wolfius.*

² ἔτῳσι] *Perperam, scilicet. Brodaeus.*

³ στρατεία] *Ita vult legi, pro στρατιά, Cl. Markland. ut infra.*

ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμφιστεῦσιν· ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, χρήμασιν αὐτὰς ἐζημίωσαν, καὶ ταῦτα ἐν ῥήτῳ χρένῳ παρῆπον τῷ Θεῷ καταθεῖναι· καὶ τὰς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίαις μετετήσαντο, τὰς δὲ δι' εὐσεβείαν φυγόντας κατήγαγον. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὰ χρήματα ἐξέπνον τῷ Θεῷ, τὰς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τὰς εὐσεβεῖς κατελθόντας ἀφ' ὧν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, ἕτως ἥδη τ' δευτέραν ὅπῃ τὰς Ἀμφιστεῖς στρατείαν ἐποίησαντο, πολλῷ χρένῳ ὑπερὸν ἐπανελθόντος Φιλίππου ὡς τῆς ἐπὶ τὰς Σκύθας στρατείας, τῶν μὲν Θεῶν τ' ἡγεμονίαν τῆς εὐσεβείας ἡμῖν παρὰ δαδωκότων, τῆς δὲ Δημοσθένους δωροδοκίας ἐμποδὼν γεγεννημένης.

μδ'. Ἀλλ' εἰ παρῆλεγον, εἰ παρῆσημινον ἡμῖν οἱ Θεοὶ φυλάττασαι, μονονοῦκ ἀνθρώπων φωνὰς¹ προσκλήσάμενοι; Οὐδεμίαν τοι πρόποτε ἔγωγε μᾶλλον πόλιν ἑώρακα ὑπὸ μὲν τῶν Θεῶν σωζομένην, ὑπὸ δὲ τῶν ῥητόρων ἐνίων σπολλυμένην. Οὐχ ἱκανὸν ἦν τὸ τοῖς μυσηρίοις φανέν σημεῖον φυλάττασαι,² ἢ τῶν μυτῶν τελευτή; Οὐ γὰρ τῶν Ἀμυνιάδης μὲν παρῆλεγεν εὐλαβεῖσθαι, καὶ πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἐπερησομένους τὸν Θεόν, ὅ, τι χρὴ πράττειν· Δημοσθένης δὲ ἀντέλεγε,³ Φιλιππίζειν τὴν Πυθίαν φάσκων, ἀπαίδευτος ὢν, καὶ

¹ προσκλήσάμενοι] Προηκόμενοι. Cod. Bern. Optime. Taylor.

² ἢ τῶν μυτῶν τελευτή] Μύσαι οἱ μυηθησόμενοι. Fortassis aliqui ex istis subito mortui sunt. Wolf.

³ Φιλιππίζειν] Cicero de Divin. l. ii. c. 57. Demosthenes quidem, qui abhinc annos prope trecentos fuit, jam tum φιλιππίζειν Py-

Σπολαύων καὶ ἐμπιπλάμηνος τῆς δεδομένης ὑφ' ὑμῶν
αὐτῷ ἐξουσίας; Οὐ τὸ τελευταῖον, ¹ ἀθύτων καὶ ἀκαλ-
λιερῆτων τῶν ἱερῶν ² ὄντων, ἐξέπεμψε τὰς στρατιάς
ἐπὶ τὸν πρὸς δῆλον κίνδυνον; Κάτοι γε πρῶτον ἀπετόλ-
μισε λέγειν, ὅτι πρῶτον Φίλιππος οὐκ ἦλθεν
ἡμῶν ἐπὶ τὴν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά.
Τίνος οὖν ζημίας ἄξιος εἰ τυχεῖν, ὥς τῆς Ἑλλάδος
ἀλιτήριε; Εἰ γὰρ ὁ μὲν κρατῶν οὐκ ἦλθεν εἰς τι-
τῶν κρατερῶν χώραν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ καλὰ τὰ ἱερά,
σὺ δ' ἔδεν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλ-
λιερῆσαι, τὰς στρατιάς ἐξέπεμψας, πότερον τεφανῶ-
σθαι σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ ὑπερο-
ρίζεσθαι;

μγ'. Τοιγάρτοι τί τῷ ἀνελπίτων καὶ ἀπροσδοκήτων
ἐφ' ἡμῶν οὐ γέγονεν; Οὐ γὰρ βίον γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον
βεβίωκαμεν, ἀλλ' εἰς πρῶταδοξολογίαν τοῖς ἐσόμενοις
μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. ³ Οὐχ ὁ μὲν τῷ Περσῶν βασιλεὺς,

thiam dicebat, id est, quasi cum Philippo facere. Hoc autem eo spec-
tabat, ut eam a Philippo corruptam diceret. Brodæus.

¹ ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερῆτων] Ἀθῦτα appellat ἱερά, τὰ μὴ καλὰ
γενόμενα, sicut dicitur ἀγάμος γάμος, ταφή ἀταφος, (quam et Ci-
cero *insepultam sepulturam* dixit) παρθένος ἀπαρθένος, βίος ἀβιω-
τος, et similia. Καλλιερεῖν est *litare*, unde ἱερὸν ἀκαλλιερῆτον, *hostia*,
quæ non litavit. Scribit *Plutarchus*, Demosthenem, fretum copiis et
alacritate militum, nec oraculis, nec extis quicquam tribuisse, τοῖς
λογισμοῖς ἀντὶ χρησμῶν χρησάμενον. Idque exemplo Periclis et
Epaminondæ, qui superstitiones illas velamenta ignaviæ judica-
rint. *Wolfius*.

² ὄντων] Hoc inseruimus ex auctoritate MSS. quos adduxit
Taylor.

³ Οὐχ ὁ μὲν] Hæc de Persa et Thebanis Lacedæmoniisque repetita

ὁ τὸν Ἄθω διορύξας, ὁ τὸν Ἑλλάσποντον ζεύξας, ὁ γῆν
καὶ ὕδωρ τὰς Ἑλλήνας αἰτῶν, ὁ πολμῶν ἐν ταῖς ὕπνισ-
ταις γράφειν, ὅτι δεσπότης ἐστὶν πάντων ἀνθρώπων ἀφ'
ἡλίας ἀνιόντος μέχρι δυσμῆς, νῦν οὐ πᾶσι τῷ κύριος ἐτέ-
ρων ^{εἰ}) ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη πᾶσι τῷ σώματος
σωτηρίας; Καὶ τὰς αὐτὰς ὁρῶμεν τῆς τε δόξης ταύτης
καὶ τῆς ὅπῃ τὸν Πέρσῃ ἡγεμονίας ἡξιομύνης, οἱ καὶ τὸ
ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἡλυθέρωσαν; ¹ Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πό-
λις ἀσυγείτων, μὴ ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλά-
δος ἀνήρπασαι, εἰ καὶ διχάως, πᾶσι τῶν ὅλων ² ἐδ' ὁρθῶς
βαλευσάμενοι, ἀλλὰ τίς γε θεοβλάβειαν καὶ τίς ἀφρο-

exempla tantum abest, ut Æschinis causam sublevent, ut depri-
mant potius, et adversarii Demosthenis causam confirment, qui e
tot populorum tantorumque exscidiis, hoc, quod consequens erat,
collegit, patriæ interitum non sibi esse imputandum, sed adversæ
cuidam forti publicæ, quæ, universa cum Græcia populisque,
quotquot cogniti tum essent, pene omnibus, Athenas quoque
obruisset. Æschines autem, philosophus subpinguior, ita collige-
bat, crassa, quæ illi erat, Minerva; Macedones prosperis utuntur
rebus; ergo diis cari sunt, ergo nobis infesti, et nos exosi, qui
Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violavimus.

Reiske.

¹ Θῆβαι δὲ] Demetrius Phalereus, §. 280. Τὰ δὲ τῆς λέξεως
σχήματα ποικιλώτερον ἐκλέγοντά ἐστι δεινότερον ποιεῖν τὸν λόγον·
ἐκ τε τῆς ἀναδιπλώσεως, ὡς, Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀσυγείτων,
ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι, διλογηθὲν γὰρ τὸ ὄνομα δεινότητά
ποιεῖ.

² οὐδ' ὁρθῶς] Reiskius dat οὐδὲν ὁρθῶς, et ita vertit, merito qui-
dem illa urbs de medio sublata est, quippe quæ nullum unquam rectum
sanumque consilium de summa rei Græcæ (h. e. libertate publica) agi-
tauerit. Constat enim, ait, Thebanos semper reliquorum Græco-
rum libertati infidiatos fuisse, eique aut per seipsos, aut per Per-
sas opprimendæ studuisse. Ἀλλὰ verumtamen.

σιούτω οὐκ ἀνθρωπίνως ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι·
 Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ ταλαίπωροι, περσάφαιμοι μόνον
 τέτων τῶν πραγμάτων ἔξ ἀρχῆς πρὶν τῷ ἱερῷ
 κατὰληψιν, οἱ τῶν Ἑλλιάων ποτὲ ἀξιώντες ἡγεμόνες
 εἶ), νῦν ὀμηρεύοντες, καὶ τῆς συμφορᾶς ὀπίδειξιν ποιη-
 σόμενοι, μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τῷτο
 πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρίς, ὅ, τι ἂν ἐκείνῳ δοξῇ,
 καὶ ἐν τῇ τῷ κρατούντος καὶ περὶδικηδύνα μετεϊότητι
 κριθήσονται· Ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ
 τῶν Ἑλλιάων, πρὸς ἡμῶν ἀφικνέοντο πρότερον ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος αἱ πρεσβεῖαι καὶ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν
 τὴ σωτηρίαν εὐρησόμενοι, νῦν οὐκ ἐπὶ πρὶν τῶν Ἑλλήνων
 ἡγεμονίας ἀγωνίζεσθαι, ἀλλ' ἤδη πρὶν τῆς πατρίδος
 ἐδάφους· Καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἔξοτε Δημοσθέ-
 νης πρὸς τὴν πολιτείαν² εἰσελήλυθεν. Εὖ γὰρ πρὶν
 τοιούτων Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται λέγει γάρ
 πε, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβελεύων ταῖς πόλεσι,
 τὰς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ πρὸςδέχεσθαι. Λέξω
 δὲ καὶ τὰ ἑπὶ ἀπὸ τῷτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄν-
 τας ταῖς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες
 ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

³ Πολλάκι δὲ ζύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,

¹ ὀμηρεύοντες] Hunc locum respexit Harpocratio, v. ὀμηρεύ-
 σοντες, et post eum Suidas. Consule quæ adnotavit Maussacus.
 Taylor.

² εἰσελήλυθεν] Malim, προσελήλυθεν, et sic loquendi mos est.
 Reiske.

³ Ἔργων καὶ Ἡμερῶν ver. 240.

Ὅς κεν ἀλιτρεαίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάα).

Τοῖσιν δ' ἐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κερνίων,

Λοιμὸν ὁμῶ καὶ λιμὸν· σποφθινύθουσι δὲ λαοὶ,

Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρυὸν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τείχος,

Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κερνίδης σποτίννυται αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ φειδόντες τῷ ποιητῇ τὸ μέτρον, τὰς γνώμας
ἔξετάζετε, οἷμαι ὑμῖν δοῦναι οὐ ποιήματα Ἡσίοδου ^ἔἴ),
ἀλλὰ χρησμὸν εἰς τὴν Δημοσθένους πολιτείαν. Καὶ γὰρ
ναυτικὴ καὶ πεζὴ στρατιὰ, καὶ πόλεις ἀρδίῳ εἰσὶν ἀνηρπασ-
μέναι ἐκ τῆς τῆς πολιτείας.

μδ'. Ἀλλ', οἷμαι, οὔτε Φρυγῶνδας, ἔτε Εὐρύδατος,
ἔτ' ἄλλος ὁδεὶς πώποτε τὴν πάλαι πονηρῶν, τοιῦτος
μᾶλ' καὶ γῆς ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ, καὶ Θεοὶ, καὶ δαίμο-
νες, καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βέλεσθε ἀκχεῖν τάλληθ', πολὺν
λέγειν, βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα
Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποίησαντο, ἐξ ἧς τὸν
καρὸν, οὐκ ἔστι τὸν φόβον τὸν φειδάντα αὐτῆς, ὁδὲ
ἐξ ἧς τὴν ὑμέτεραν δόξαν, ἀλλὰ ἐξ ἧς τὰς Δημοσθένους
δημηγορίας. Καίτοι πολλὰς μὲν τῆς πρὸς πρεσ-
βείας ἐπρέσβουσιν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως ἐκεί-
νοις διακείμενοι· πρῶτος μὲν, οὗτος στρατηγὸς Θρασύβου-
λος ὁ Κολλυτεὺς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πιστευθεὶς, ὡς ὁδεὶς
ἔπειτα· πάλιν Θράσων ὁ Ἐρχεὺς, ὁ πρόξενος ὢν Θηβαί-

¹ πρόξενος] Proxenus alicujus civitatis dictus est, qui hospites
inde ad suam civitatem publice advenientes excepit, iisque hospi-
tium, congressum populi, et sedes in Theatro procuravit. (Vide
Pollucem, l. iii. 59.) Supra, §. 17. προξενίας τινὲς εὐρημένοι ἐν ταῖς
ἔξω πόλεσι. i. e. πρόξενοι ὄντες ταῖς ἔξω πόλεσι. Stock.

οις· εἶτα Λεωδάμας ὁ Ἀχαρνεύς, οὐχ ἥττον Δημοσθέ-
νης λέγειν δυνάμενος, ἄλλ' ἔμοι γε καὶ ἡδίων ῥήτωρ· καὶ
ἔτος Ἀρχέδημος ὁ Πήληξ, καὶ δυνατὸς εἰπεῖν, καὶ πολ-
λὰ κεκινδυνευκῶς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ τῇ Θηβαίῃς· δη-
μαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζυγιεύς, πλείστον χρόνον τὴν
τῷ Βοιωπιάζειν ὑπομείνας ἀτίαν· ῥήτωρ Πύρρανδρος ὁ
Ἀναφλύτιος, ὃς ἐπὶ καὶ νῦν ζῇ. Ἀλλ' ὅμως ὁδὲίς
πώποτε αὐτὸς ἐδυνήθη πειστέφασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν
φιλίαν· τὸ δ' ἀπὸν οἶδα μὲν, λέγειν δ' ὁδὲν δέομαι
διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. Ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιπ-
πος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίχησαν Θεσσαλοῖς παρέδωκε, καὶ
τὸν πόλεμον, ὃν πρῶτον ἐξήλασεν ἐκ τῆς χώρας τῆς
τῷ Βοιωτῶν, τῷτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε
διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ, τὸ τε-
λευταῖον, Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ φρου-
ρὰν εἰσήγαγεν, ἐνθαῦθα ἡδὴ, ἐπεὶ τὸ δφνὸν ἥπλετο αὐτῶν,
μετεπέμφαντο Ἀθηναίῃς, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε, καὶ εἰσή-
ειτε εἰς τὰς Θήβας, ἐν ταῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, καὶ
οἱ ἵππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ, πρὶν πρὶν συμμαχίας μίαν μό-
νῃ συλλαβῇ γράφαι Δημοσθένην. Ὁ δ' εἰσάγων ὑ-
μᾶς εἰς τὰς Θήβας χαρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμ-
μαχίας, ἄλλ' οὐ Δημοσθένης.

μέ. Ἐπεὶ πρὶν γε ταύτας τὰς πράξεις τετατα

¹ Θηβαίῃς· δημαγωγὸς] Distinguerem malim sic, Θηβαίῃς δημα-
γωγὸς, ut hoc vocabulum δημ. referatur ad Archedamum. Pari
modo, ἀτίαν ῥήτωρ, ut hoc vocabulum ῥήτωρ redeat ad Aristophon-
tem, non ad Pyrrhandrum; placuit enim hoc nomen cum gemi-
nato ῥ exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum.
Reiske.

πάντων μέγιστα Δημοσθένος εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν, ὅτι, Φιλίππε τῷ μὲν ὀνόματι πολемоῦτος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦτος Θηβαίους, ὥς αὐτὰ τὰ πρῶτα δεδήλωκε, καὶ τί δαὶ πλείω λέγειν, ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύφατο· περσποισάμηνος δὲ μέλλειν τινὶ συμμαχίαν γενήσεσθαι, οὐ διὰ τῶν χαρῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν αἰσῶν πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βελεύεσθαι ὅτι τίσι δαὶ ποιῆσθαι τινὶ συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται· τῆτο δὲ περλαβὼν, ἔκδοτον μὲν τινὶ Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, εἰάν τις ἀφιστῇται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι κλέπλων καὶ μεταφέρων τὰ πρῶτα, ὥσπερ εἶωθεν· ὥς τῶν Βοιωτῶν, ἔργῳ κακῶς πάσχοντες, τινὶ τῶν ὀνομάτων σύμβουσι τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' οὐ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀγανακτήσοντας·¹ δεύτερον δὲ, ὅτι εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἐκάστοις τέτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν καὶ θάλασσαν ἐποίησε κοινὴν, τὸ δ' ἀνάλωμα ἴδιον ὑμέτερον, καὶ δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δαὶ ληρεῖν, ἄρδιν φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις, ὥστε πρῶτον τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα καὶ ὑμέτερον στρατηγὸν βελεύσασ-

¹ δεύτερον] Hoc respicit ad illud πρῶτον μὲν, quod immediate praecedit συνέπεισε τὸν δῆμον. *Reiske.*

θαυμάζει τῆς τῆς στρατιωτῶν σωτηρίας. Καὶ ταῦτ' οὐκ ἐγὼ μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ ᾧ θαλείπουσιν, ἀλλὰ καὶ γὰρ λέγω, καὶ πάντες ὀπιτιμῶσι, καὶ ὑμεῖς σιύετε, καὶ οὐκ ὀργίζεσθε· ἐκείνο γὰρ πεπόνηατε πρὸς Δημοσθένη· σιωεῖσθε ἤδη παῖδικήματα ἀντὶ ἀκούειν, ὥστε οὐ θαυμάζετε. Δεῖ δὲ οὐχ ἔτιως, ἀλλ' ἀγανακτεῖν, καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ γὰρ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν.

μτ'. Δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τέττα μείζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πόλεως, καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφελόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδμείαν, τὴν κοινωσίαν τῆς πρῆξι-
εων τοῖς Βοιωτάρχεις σιωγόμενος· καὶ τηλικαύτῳ αὐ-
τὸς αὐτῷ δυνατείαν κατεσκεύασεν, ὥς ἤδη παριὼν ὅπῃ τὸ βῆμα, πρεσβεύσειν μὲν ἔφη ὅποι αὖ αὐτῷ δοκῇ, καὶ μὴ ὑμεῖς ἐκπέμπητε· εἰ δὲ τις αὐτῷ τῆς στρατηγῶν ἀντείποι, καταδουλούμενος τῶν ἀρχόντων, καὶ σιωεῖσθαι
¹μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, ²διαδικασίαν ἔφη γράψαι τῷ

¹ μηδὲν] Rescribe, μηδέν neminem. Taylor.

² διαδικασίαν—γράψαι] *Judicium se dictaturum minatur, controversiamque pulpito cum praetorio constituturum, hoc est, artem oratoriam cum imperatoria in certamen adducturum. Budæus.*

Ibid. διαδικασίαν] Plutarchus in libro, qui inscribi solet, *de Gloria Atheniensium*, t. ii. p. 350. Edit. F. Furt. Oἱ δὲ ῥήτορες ἔχουσι τι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς στρατηγούς· ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Αἰσχίνης σκώπτων τὴν Δημοσθένην λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen est causæ, quæ *Vindictio* dici potest: istud contentionis genus, ubi duo pluresve inter se litigant, uter utri sit in munere, locove, aut re capeffenda præferendus. Disputat ergo Demosthenes de gradu honoris, quem *Togatæ Militiæ* deberi existimat, præ laudibus et meritis Imperatoriis.

βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω γὰρ ὑμᾶς ἀγα-
θαὶ ὑφ' ἑαυτῷ ἔφη ἢ τὸ βήματος πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ
τῷ στρατηγῶν ἐκ τῷ στρατηγεῖα. Μισθοφορῶν δ' ἐν
τῷ Ξενικῷ ¹ κεναῖς χώραις, καὶ τὰ στρατιωτικὰ χεῖματα
κλέπτων, καὶ τὰς μυρίας ξένους ἐκμισθώσας Ἀμφιάσ-
σι, πολλὰ διαμαρτυρομένη καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις ἐμοῦ, προσέμιξε φέρων, ἀναρπαθέντων τῷ
ξένων, τὸν κίνδυνον ἀπαρσκεύω τῇ πόλει. Τί γὰρ ἂν
οἶεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε χαιρῶν εὐξαῖς; Οὐ χω-
ρὶς μὲν πρὸς τὴν ² πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν
Ἀμφιάσῃ πρὸς τὰς ξένους ἀφαικνίσασθαι, ἀθύμους δὲ
τὰς Ἑλλήνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης;
Καὶ τηλικούτων κακῶν ἄπιος γεγενημένος Δημοσθένους,
οὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκῃ δέδωκεν, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ
χρυσῷ τεφάνῳ τεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ οὐδ' ἱκανόν
ᾧ εἶναι αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττεσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ τῷ
Ἑλλήνων ἐναντίον ἀναρρήθήσεται, τὸτ' ἀγανακτεῖ. Οὕ-
τως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις, μεγάλης ἰξασίας ἐπιλαβο-
μένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς.

μζ'. Τρίτον δὲ καὶ τῷ περὶ τῶν μέγιστον ᾧ εἶναι ὁ
μέλλω λέγειν. Φιλίππου γὰρ οὐ καταφρονέοντος τῷ
Ἑλλήνων, ἔδ' ἀγνοέοντος, οὐ γὰρ ἡμεῖς ἀσύνετος, ὅτι πρὸς

De ea quæstione, Plutarchus erudite et eleganter, ut solet, in loco,
quem proxime commemoravi. Adjungatur *Victorius*. Var. Lect.
l. v. c. ult. *Taylor*.

¹ κεναῖς χώραις] Nostrates milites appellant *cæca nomina*, qui-
bus et principes decipiuntur, et centuriones locupletantur. *Wolffius*.

² πολιτικὴν δύναμιν] Vide, supra, p. 48.

τὸ ὑπάρχοντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῶ μέρει ἀγ-
 γωνιεύεται, καὶ ἀγ. ταῦτα βελομύε ποιήσασθαι τὴν
 εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποστέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶ
 ἄρχοντων τῶ ἐν Θήβαις φοβεμύων τὸν ὀπίοντα κίν-
 διον εἰκότως· (οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀφράτευτος καὶ λιπὼν τὴν
 τάξιν αὐτοὺς ἐνθρόνησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος, δε-
 καετῆς γεννῶς, αἰμυνητον παμδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσεν)
 τούτων δὲ ἐχόντων ἔτι, αἰσθόμενος Δημοσθένης, καὶ τὸς
 Βοιωτάρχας ὑποπλεύσας μέλλειν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιῆσθαι,
 χρυσίον ἀνευ αὐτῶν πρὸς Φιλίππον λαβόντας, ἀδίκωτον
 ἡμιστάμενος εἶναι, εἰ πινος ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας,
 ἀναπηδήσας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐδενὸς ἀνθρώπων λέγον-
 τος, ἔθ' ὥς δεῖ ποιῆσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἔθ' ὥς ἐ
 δεῖ, ἀλλ' ὥς ᾤετο, τούτο κήρυγμά τι τοῖς Βοιωτάρχαις
 περικηρύττων, ἀναφέρειν αὐτῶν τὰ μέρη τῶν λημμάτων,
 δίδωμυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν, ὥς ἔοικε, Φειδίας ἐνεργολα-
 βεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιτορκεῖν Δημοσθένει, ἢ μὴν εἰ τις
 ἐρεῖ, ὥς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξ-
 ειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὀπιλαβόμενος τῶν τειχῶν, ἀπο-
 μιμνέμενος τὴν Κλεοφώντος πολιτείαν, ὅς, ὅτι τὸ πρὸς
 Λακεδαιμονίους πόλεμος, ὥς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώ-
 λεσεν. Ὡς δ' οὐ πεισθεῖχον αὐτῶν οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν
 ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τὸς γραπτάς τὸς ὑμετέρους ἀνέ-
 γραψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα βαλεύσασθε πρὸς τῆς εἰρήνης,
 ἐνταῦθα παντάπασιν ἐκφρων ἐγένετο, καὶ πρὸς τῶν ὀπί

δὲ] Τούτων δὲ ἐχόντων ἔτι. Bern. Quæ erat mea quoque
 divinatio. Taylor.

ὁ βῆμα, παρδότης τῷ Ἑλλήνων τὰς Βοιωτάρχας ἀπε-
κάλεσε, καὶ γράφειν ἔφη ψήφισμα, ὃ τοῖς πολεμίοις
οὐδέποτ' ἀντιβλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θή-
βας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ὑπὲρ Φίλιππον. Ὑπερ-
αιχμηθέντες δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς
ἀληθῶς εἶ) παρδότης τῷ Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης
ἀπετετέποντο, ὑπὲρ δὲ τὴν παρδότησιν ὥρμησαν.

μή. Ἐνθα δὴ καὶ τῷ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀξίον ὅτιν
ὑπὲρ μνησθῆναι, ὅς ἔστος, ¹ ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερέτων ὄντων
τῷ ἱερῶν, ἐκπέμψας ὑπὲρ τὸν πρὸς δὴλον κίνδυνον, ἐτόλ-
μισε, τοῖς δραπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν
ἀναβὰς ὑπὲρ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιά-
ζειν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν. Ὡς πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ
σπουδαῖα τῷ πατριάρχῳ, ἀπάντων ἀνθρώπων ἀχρησ-
τότατε, πρὸς δὲ τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώ-
τατε, ὑπὲρ χειρήσῃ ἐθελήσῃς αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς
τὰ τέτων πρὸς ὥπα λέγειν, ὡς δεῖ σε ὑπὲρ ταῖς τῆς
πόλεως συμφραῖς φερανῆσθαι; Ἐὰν δ' ² ἔστος λέγῃ,
ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτή-
σαισι, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; ³ Γένεσθε δὴ μοι
μικρὸν χρόνον τὴν ἀφάνειαν μὴ ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἀλλ'
ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὅραν παρδότην τὸν κήρυκα,
καὶ τὴν ἐκ τῆς ψήφισματος ἀνάρρησιν μέλλουσιν γίνεσθαι,
καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τὰς οἰκείας τῷ τελευτή-

¹ ἀθύτων] Vide, supra, p. 64.

² οὗτος] Ctesipho. Reiske.

³ Γένεσθε] γίνεσθε—τῇ διανοίᾳ. Bern. Taylor.

πάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ὅπῃ ταῖς τραγωδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπεισῶσιν, ἢ ὅπῃ τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύῃ; Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἑλλῆς, ἢ καὶ παιδευθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνηθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ὁ καὶνός γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέρᾳ, μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγωδῶν γίνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἢ πόλις, καὶ βελτίοσι περσάταις ἐχρήτο, περσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ πρῶτος ἀμύμος τὰς ὀρφανὰς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκους πανοπλία κεκοσμημένους, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα καὶ περσεπλικώτατον πρὸς ἀρετὴν· ὅτι τὰςδε τὰς νεανίσκους, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἤβης ὁ δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καδοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ὅπῃ τὰ ἑαυτῶν, καὶ καλεῖ εἰς περσερίαν; Τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' ἔτι νυν· ἀλλὰ πρῶτος ἀμύμος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἶτιον, τί ποτ' ἂν ἐρεῖ, ἢ τί φθέγγεσθαι; Καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξίη τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος

¹ ἂν ἐρεῖ] Mirifice elegans est h. l. ὑπόκρισις, seu verbis affimilata tanquam in scena repræsentatio contentionis inter præconem plebiscitum Ctesiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occurrentem atque interpellantem. Illi laudes deprædicanti hæc dedecora obstrepit. Illi τὸνδε τὸν ἄνδρα, hæc stomachabunda, εἰ δὴ καὶ ἄτος ἀνὴρ, subicit. Illo pergente, σεφανοῖ ὁ δῆμος π. Ἀ. α. ἔνεκα, oggannit hæc cum fastidio atque indignatione τὸν κάκιστον. Ille, nil eo turbatus convitio, continuat ἀνδραγαθίας ἔνεκα, sed veritas inultum id abire non finit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότεν τὴν τάξιν. *Reiske.*

πρωτόγραμμα, ἀλλ' ἐπὶ τὸ γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν σιω-
πήσεται, ἀλλὰ πάναντία δόξει τῇ τῷ κήρυκος φωνῇ
φθγγέσθαι· ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ ἕτος ἀνὴρ, γε-
φανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῷ Ἀθηναίων, ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κα-
κιστον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα, τὸν ἀνανδρον καὶ λελοιπότα καὶ
τάξιν. Μὴ, πρὸς τῷ Διὶ, καὶ τῷ ἄλλων Θεῶν, ἱκε-
τεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ τρέποιον ἱστᾶτε ἀφ' ὑμῶν
αὐτῷ ἐν τῇ τῷ Διονύσῃ ὀρχήτρᾳ, μηδ' αἰρεῖτε πρῶ-
νοίας ἐναντίον τῷ Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
μηδ' ὑπομιμνήσκετε τῷ ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν
τῆς ταλαιπώρης Θηβαίας, ἧς φυγόντας ἀφ' αὐτῶν,
ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερά, καὶ τέκνα, καὶ τάφους ἀπώ-
λεσεν ἡ Δημοσθένους δωρεδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον.

μθ'. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν ἐπὶ πρῶγενεσθε, ταῖς
γε¹ διανοαῖς ἀποβλέφατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφοράς,
καὶ νομίσατε ὅραν ἀλικομυθίῳ πύλιν, τειχῶν κα-
τασκαφὰς, ἐμπρήσας οἰκιῶν, ἀγρομύας γυναικας καὶ παῖ-
δας εἰς δουλείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας
γυναικας, ὅψε μετὰ μανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαί-
οντας, ἱκετεύοντας² ὑμᾶς, ὀργιζομύας οὐ τοῖς πτωρε-
υμύοις, ἀλλὰ τοῖς τῶν αἰτίοις, ³ἐπισκήπτοντας μη-

¹ διανοαῖς] Descriptionem, quæ sequitur, laudat Theo, Rhetorum non ultimus. Quantum ex Æschinīs facundia alii profecerint, docebit Muretus, Var. Lect. l. viii. c. 10. Taylor.

² ὑμᾶς] Post hanc vocem videtur φαίνεσθαι deesse, supplicantes vos, ut testatum faciatis vos succensere, non iis, si qui malorum horum auctores ulciscantur, (h. e. mihi meique similibus) sed iis, qui tantas clades sibi consciverint. Reiske.

³ ἐπισκήπτοντας] Qui precibus, quasi morientes, efflagitant, man-

δενὶ τρώπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτῆριον τεφανοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τιῶν συμπαρκαλουθῆσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάττειν. Οὔτε πόλις γὰρ, οὔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ οὐδεὶς πώποτε χαλῶς ἀπήλλαξε, Δημοσθένει συμβέλλω χρησάμενος. Ὑμεῖς δ', ὦ Ἀθηναῖοι, οὐκ αἰσχύεσθε, εἰ ὅτι μὲν τὰς πορθμέας τὰς εἰς Σαλαμίνα πορθμεύοντας νόμον ἔθεοθε, εἰάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἔξεῖναι πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοχεδιάζῃ εἰς τὰ τῷ Ἑλλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφόρα, τοῦτον ἐάσετε πάλιν ἀπειθύνειν τὰ κοινά;

γ'. Ἰνα δ' εἰπὼ καὶ περὶ τοῦ τετάρτου καίρου, καὶ τῷ νυνὶ κατεστηκότων πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνήσαι βέλομαι, ὅτι Δημοσθένης οὐ τιῶν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τεινῆρη περσλαβὼν ὑμῶν, καὶ τοὺς Ἑλλήνας ἡργεολόγησε. Καταχαρῶν δὲ αὐτὸν εἰς τιῶν πάλιν τῆς ἀπερασδοκίης σωτηρίας, ² τοὺς μὲν περὶ τὰς χεῖρας ὑπότρομος ἦν ἄνθρωπος, καὶ πρὶν ἡμῶν ὅτι βῆμα, εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν. Ὑμεῖς δὲ κατὰ

dantque. Nam verbi ἐπισκῆπτειν usus extremis mandatis, et hominum morientium precibus accommodatus est. *Budæus.*

¹ ἀπήλλαξε] Vide Victorium, Var. Lect. l. v. c. 11. *Taylor.*

² τοὺς μὲν] Usitatus credo, τὰς μὲν ἢν πρώτης χρόνης κ. τ. λ. *Supra*, p. 35, πρῶτον μὲν ἢν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου. Simile etiam est istud, p. 43, τὰς μὲν πρώτης χρόνης ἀλλ' ἢν προσεποιῶντ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δέ. *Taylor.*

μὲν τοὺς ¹ πρώτους χρόνους ἔδ' ὅπῃ τὰ ψηφίσματα
εἶατε τὸ Δημοσθένους ἐπιγράφειν ὄνομα, ἄλλὰ Ναυσι-
κλῆς τοῦτο προσετάχτε· νυνὶ δ' ἤδη καὶ τεφανῶσθαι
ἀξιοί. Ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φίλιππος, Ἀλέξανδρος
δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν αὐτὸς τετρατεύομενος,
ἰερὰ μὲν ἰδρύσατο Παιστανίη, εἰς αἰτίαν δὲ εὐαγγελίων
θυσίας τὴν Βελιὺ κατέστησεν, ἐπωνυμίαν δ' Ἀλεξάν-
δρῳ Μαργίτιω ἐτίθετο, ἀπετόλμα δὲ λέγειν, ὥς ἔ-
κινηθήσεται ἐκ Μακεδονίας, ἀγαπᾶν γὰρ αὐτὸν ἔφη ἐν
Πέλλῃ παριπατοῦντα, καὶ τὰ ² σπλάγχνα φυλάττοντα.
Καὶ ταῦτ' ἔφη λέγειν ἔφη οὐκ εἰσάγων, ἄλλ' ἀκριβοῶς εἰδὼς,
ὅπῃ αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὤνεια, αὐτὸς οὐκ ἔχων αἷ-
μα, καὶ θεωρῶν τὸν Ἀλέξανδρον οὐκ ἐκ τῆς Ἀλεξ-
άνδρου φύσεως, ἄλλ' ἐκ τῆς ἐαυτοῦ ἀναιδρείας. Ἦδη
δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν ἐπιστρατεύειν ὅπῃ τιῷ ὑμε-
τέραν πόλιν, καὶ τοῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον προσκυλίν-
τος, εἰκότως, ἐπειδὴ παρὶς Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον,
πρεσβυτέρῃς ὑφ' ὑμῶν χειροτονηθεῖς, σποδρὰς ἐκ μέσων ἔ-
Κιθαιρῶνος ἦκεν ὑποστροφῆς, ἔτ' ἐν εἰρήνῃ, οὔτ' ἐν

¹ πρώτους χρόνους] Hæc non redolent castitatem scriptoris inter primos semper habiti, τοὺς μὲν πρώτους χρόνους—ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τὰς πρώτους χρόνους. Non oportuit tam cito. Taylor.

² σπλάγχνα φυλάττοντα] Polybius, Hist. l. vii. κατὰ δὲ τὸν ἔθισμόν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερῶν προσενεχθέντων αὐτῷ (Macedonum regi) τῶν σπλάγχνων, δεξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρετο προτείνων τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερῶα σημαίνειν. Taylor.

Ibid.] Exta victimarum observantem, intuentem. Subindicat Alexandrum ignavum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugere. Reiske.

πολέμῳ χηρίσιμον ἑαυτὸν παρέχων. Καί, τὸ πάντων δεινότατον, ὑμεῖς μὲν τῷτον ἐπεθύετε, ἐδ' εἰάσατε κριθῶν ἐν τῷ τῷ Ἑλλήνων συνεδρίῳ· οὗτος δ' ὑμᾶς νῦν περὶ δέδωκεν, εἰπερ ἀληθὴ ὅτιν, ἀ λέγεται.

να'. Ὡς γάρ φασιν οἱ Παράλιοι, καὶ οἱ πρεσβεύσαντες πρὸς Ἀλέξανδρον, καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιστεύεται, ἔτι τις Ἀριστίων Πλαταιῆς, ὁ τῷ Ἀριστοβόλῳ τῷ Φαρμακοπώλῃ υἱός, εἰ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γινώσκει. Οὗτος ποτε ὁ νεανίσκος, ἑτέρων τιμῶν ὄψιν² διαφέρων γένόμενος, ὥκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ Δημοσθένους οἰκίᾳ, ὃ, τι δὲ πρᾶτῶν ἢ πάχων, ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ

¹ Παράλιοι] Qui, consensa Paralo nave, navigabant. Publicum navigium erat Πάραλος, et reip. causa sæpius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negotia hujuscemodi. Hujus ἐπιβολῆς Harpoc. v. Πάραλος, imperite, ni librariis ejus ea imperitia objectanda sit potius, Παράλας, non Παραλίς, ut oportuit, vocat. Quod animadvertit, et ex auctore nostro restituit vir excellenti ingenio atque doctrina, H. Valesius. Taylor.

Ibid.] Quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestæ esse, haud equidem video: quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, utpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum uterentur, poterant hoc certo scire. Post hæc dudum scripta reperi in schedis Taylorig, eum quoque hanc in suspensionem venisse, quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemoravit. Reiske.

² διαφέρων γένόμενος] Lege, et distingue, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, πένόμενος, &c. Sic in Timarch. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων. Demosth. π. Παραπρεσβ. τὴν ιδέαν ἑτέρου βελτίων. Markland.

Ibid.] Videtur aliquid deesse. Num, γνώριμος αὐτῷ, οὐκ οἶδά πως, γένόμενος. Reiske.

πρᾶγμα οὐδαμῶς εὐχνημον ἐμοὶ λέγειν. Οὗτος, ὡς ἐγὼ ἀκούω, ἠγνοημένος ὅτις καὶ πῶς ποτὲ ὅτι βεβαιῶς, τὸν Ἀλέξανδρον ὑποτρέχει, καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. Διὰ τὰς ψάμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Ἀλέξανδρον, ἀδείαν τινα εὕρηται καὶ ἀφ' αὐτῆς, καὶ πολλὴν κολακείαν πεποιήται. Ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὁμοίον ὅτι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ.

νβ'. Εἰ γὰρ π¹ τούτων ἐφρονεῖ Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ καὶ φησι, πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ² καιροὶ κάλλιστοι πρὸς ἀγαγεῖν, ὧν οὐδενὶ φαίνεται κεχρημένος. Εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ πάλαι κατεστηκὼς Ἀλέξανδρος, ἀπαρσκειύων αὐτῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, ἠκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ, καὶ χερήμασι, καὶ πεζῇ στρατίᾳ, ἄσμενος δ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο ἀπὸ τῶν ὀπιφερμένων αὐτῷ κινδύνων· εἶπας τινα ἐνταῦθα λόγον, Δημοσθένης, ἢ ἔγραψας πῶς ψήφισμα; ³ Βάλει σε θεῶν καὶ φοβηθῆναι, καὶ χρήσασθαι τῷ ἑαυτοῦ πτόπῳ; Καίτοι ῥητορικῶς δειλίαν δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμνήσκει. Ἀλλ' ἐπειδὴ πά-

¹ τούτων] Ea puta, quæ supra dixi Demosthenem de suo in Macedonas odio, patriæque caritate, jactare consuevisse. Ipse Æschines hæc, brevius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν. Reiske.

² καιροὶ] Quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingenii que solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret. Idem.

³ Βάλει] Hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quæ paulo supra commemoraverat. Idem.

ση τῇ δυνάμει Δαρῆιος κατεβέβηκει, ὁ δ' Ἀλέξανδρος
 ἡν ἀπειλημῆτος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεής, ὡς ἔφησ-
 θα σὺ, αὐτίκα μάλα δ' ἤμελλεν, ὡς ἡν ὁ παῖς σου
 λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, ἣ
 δὲ σὴν ἀνδρῶν ἢ πόλις οὐκ ἐχάρει, καὶ τὰς ὀπισθολάς, ἀς
 ἐξηρτημῆτος ἐκ τῆς δακτύλων περὶ, ἐπιδεικνύων
 πρὸς τὸ ἐμὸν πρῶτον, ὡς ἐκπεπληγμῆτος καὶ ἀθυμῶν-
 τος, καὶ ¹ χρυσόκερων ὑποκαλῶν, καὶ ² κατετέφθα φάσ-
 κων, εἰ πὶ παῖσμα συμβήσῃ Ἀλεξάνδρῳ, ἐδ' ἐνταῦθα
 ἐπραξας οὐδὲν, ἀλλ' εἰς τινα καιρὸν ἀνεβάλλε καλλίῳ.
 Ὑπερβὰς τοίνυν ἀπαντα ταῦτα, ὑπὲρ ³ τῆς νυνὶ καθ-
 εστηκότων λέξω. Λακεδαιμόνιοι μὲν ⁴ καὶ τὸ Ξενικόν
 ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τὰς περὶ Κόρραρον στρα-
 τίας. Ἡλεῖοι δ' αὐτοῖς ⁵ συμμετεβάλλοντο καὶ Ἀχαιοὶ
 πάντες, πλὴν Πελλῶνάων, καὶ Ἀρκαδία πᾶσα, πλὴν
 Μεγάλης πόλεως, ⁶ αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ'

¹ χρυσόκερων] *Ac me victimæ instar deaurata habentis cornua propediem interfectum iri conclamares.* Ovid. *Metam.* l. x. ver. 271.

— *et pandis inducæ cornibus aurum*

Conciderant iſtæ nivea cervice juvencæ. Brodæus.

² κατετέφθα] *Idque etiam hostiæ ritu.* Juven. *Sat.* xiii. ver. 63.

Quæque coronata lustrari debeat agna. Idem.

³ τῶν νυνὶ κατεστηκότων] *Hoc tertium tempus est.* Reiske.

⁴ καὶ τὸ] *Pro καὶ Reiskius mavult legi πρὸς, quod nolumus.* Iſti priori καὶ, cum, respondet proxime sequens καὶ, tum.

⁵ συμμετεβάλλοντο] *Simul cum Lacedæmoniis deficiebant a partibus Macedonum.* Reiske.

⁶ αὕτη δὲ ἐπολιορκεῖτο] *Megalopolis puta a Lacedæmoniis et eorum focis.* Idem.

ἐκάστην ἡμέραν ὀπίδεξος ἦν ἀλῶνα· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος
ἔξω τῆς ¹ Ἀρκίᾳ καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης
μεθεστήκει· ὁ δὲ Ἀντίπατρος πολὺν χρόνον σιμῆγε
τραπέπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδελφον ἰῷ. Ἐνταῦθα ἡμῖν
ὀπίδειξιν ποίησαι, ὦ Δημιάδηνες, τί ποτ' ἰῷ ἂν ἐπραξ-
ας, καὶ τί ποτ' ἦν ἂν ἔλεγες, καὶ εἰ βέλει, ὡς χωρῶ
σοι τοῦ βήματος, ἕως ἂν εἴπῃς· ἐπειδὴ δὲ σιγᾶς, ὅτι
μὴ ὑπερεῖς, συγνώμῃν ἔχω σοι, ἂν δὲ τότε ἔλεγες, ἐγὼ
νῦν λέξω.

γ'. Οὐ μέμνηθε αὐτῶν τὰ μαρὰ καὶ ἀπίθανα ῥή-
ματα, ἂν πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδηρεοὶ, ἐκαρτερεῖτε
ἀκροώμενοι; Ὅτ' ἔφη παρελθὼν, Ἀμπελουργοῦσι τινὲς
τὴν πόλιν, ἀνατελμήχασιν τινὲς τὰ κλήματα τοῦ δήμου,
ὥς τέτμηται τὰ ² νεῦρα τῶν πραγμάτων, ³ φορμοῤῥα-
φόμεθα ὅπῃ τὰ σενὰ, ⁴ τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελό-

¹ Ἀρκίᾳ] *Pene extra hoc hemisphaerium, ubi haec nostra urbs non conspicitur.* Brodæus.

² νεῦρα] Eustathius, in Iliad. β'. p. 309. Edit. Rom. τὸ δὲ γε νεῦρα πραγμάτων εἰπεῖν τὰ χρήματα, οὔτε σκληρὸν, ἀλλὰ καὶ εὐ-
σχωτάτον. Iterum, pag. 457. ὅτε δὲ τις, ἀκολουθῶν παλαιᾷ χρή-
σει, νεῦρα πραγμάτων ἐρεῖ τὰ χρήματα, τροπικῶς ἔφρασεν. Cicero
quoque, Philip. v. c. 2. *per vos belli pecuniam dicit.*

³ φορμοῤῥαφόμεθα] Φορμοῤῥαφεῖν est, *Tegetes acu trajecta con-*
fuere: vel in tegetem storeamve coniectum insuere. Φορμοῤῥαφούμεθα
igitur εἰς τὰ σενὰ significare mihi videtur, ἡμεῖς ἔτω σενοχωρού-
μεθα, ὥσπερ ἀνὲς φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. Potest enim aliquis
in tegete vel storea insui, ut caleseat, vel sudet. Vel distinguen-
dum post verbum φορμοῤῥαφούμεθα, ut in exemplaribus legitur.
Quod autem sequitur, est corruptum. Budæus.

⁴ τινὲς πρῶτον] Forsan, τινὲς ἡμῖν τὸν πρῶτον. *Sunt qui nobis*
prodicem ita trajiciant, ut si qui filo acus. Plebeio modo dicitur is

νας διέρουσι. Ταῦτα δὲ τίνος ὅτιν, ὧ¹ κίναδος, ῥήματα
ἢ θαύματα; Καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ πεδινῶν σεαυτὸν
ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔλεγες, ὡς ἀντιπράττων Ἀλεξάνδρῳ,
ὁμολογῶ τὰ Λακωνικὰ συγῆσαι, ὁμολογῶ Θετταλοὺς
καὶ Περγαίους ἀφιστάναι. Σὺ γὰρ ἂν κώμῳ ἀποστήσας;
Σὺ γὰρ ἂν προσέλθοις μὴ ὅτι πρὸς πόλιν, ἀλλὰ πρὸς
οἰκίαν, ὅπερ κίνδυνος πρὸς τιν; Ἀλλ' εἰ μὴ πρὸς χρή-
ματα ἀναλίσκεται, προσκαθεσθήσῃ, πρᾶξιν δὲ ἀνδρὸς
καὶ πράξεις· εἰ δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, προσποιήσῃ,
καὶ σεαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγεννημένον ἐπιγράψῃ; ἂν δ' ἔλθῃ
φόβος τις, ἀποδράσῃ· εἰ δὲ θάρρησωμεν, δωρεὰς αἰτή-
σῃς, καὶ χρυσοῖς τεφάνοις τεφανῆσθαι;

νδ'. Ναί· ἀλλὰ δημοτικός ὅτιν. Ἐὰν μὴ τοίνυν
πρὸς τινὲς εὐφημίαν αὐτοῦ τῶν λόγων ἀποβλέψῃτε,
ἐξαπατηθήσεσθε, ὥσπερ καὶ πρότερον· εἰ δ' εἰς τινὲς
φύσιν καὶ τινὲς ἀλήθειαν, οὐκ ἐξαπατηθήσεσθε. Ἐκεί-
νως² δὲ ἀπολάβετε πρὸ αὐτοῦ τὸν λόγον. Ἐγὼ μὴ
μεθ' ὑμῶν λογιῶμαι, ἀλλὰ δεῖ ὑμᾶς εἶναι ἐν τῇ φύσει τῇ
δημοτικῇ ἀνδρὶ καὶ σώφρονι, καὶ πάλιν ἀντιθέσω, ποιοῦν

alicui podicem trajicere, qui contemptum eum habet, subigit, op-
primit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Unde,
quæ loci sit sententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. nostra
perinde abutantur, atque pædicones corporibus eorum, quos stu-
prant. Opprimunt nos, et invitos libidini suæ servire cogunt, vio-
lant, derident, infamant, et cruciant. Accedit propemodum, quod
nostrates usurpant. *Sie machen einem die Hosen enge.* Reiske.

¹ κίναδος] Scholiastes in Aristoph. Aves, ver. 429. Κίναδος,
ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Taylor.

² δὲ] Vel δὴ. Et mox, Ἐγὼ μὲν γάρ. Markland.

τινα ἐκός ὅστιν εἶναι τὸν ὀλιγαρχικὸν ἄνθρωπον καὶ φαῦ-
λον· ὑμεῖς δ' ἀντιπιδέντες ἐκάτερα τέτων, θεωρήσατ'
αὐτὸν, μὴ ὁποτέρου τῶ λόγου, ἀλλ' ὁποτέρου τῶ βίου
ὅστιν.

νέ. Οἶμαι τοίνυν ἅπαντας ἀν' ὑμᾶς ὁμολογήσειν τάδε
δεῖν ὑπάρξαι τῷ δημοτικῷ· πρῶτον μὲν, ἐλεύθερον αὐτὸν
εἶ) καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς, ἵνα μὴ ἀφ' ἑ-
κτὸς τοῦ τοῦ γένους ἀτυχίαν, δυσμενῆς ἢ τοῖς νόμοις, οἱ
σώζουσι τὴ δημοκρατίαν. Δεύτερον δ', ἀπὸ τῶν πρηνέ-
ων εὐεργεσίαν πινὰ αὐτῷ πρὸς τὸν δῆμον ὑπάρχῃν, ἢ
τὸ γ' ἀναγκασθῆτον, μηδεμίαν ἔχθραν, ἵνα μὴ βοη-
θῶν τοῖς τῶν πρηνέων ἀτυχήμασι, κακῶς ὀπιχειρῇ
ποιεῖν τὴ πόλιν. Τρίτον, σόφρονα καὶ μέτερον χρὴ πε-
φυκέναι αὐτὸν πρὸς τὴν κατ' ἡμέραν διαίταν, ὅπως
μὴ ἀφ' ἑκτὸς τὴν ἀσέλγην τῆς δαπάνης δωροδοκίαν κατὰ
τῶ δῆμον. Τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν
καλὸν γὰρ τὴν μὲν ἀφάνοιαν¹ προαρεῖσθαι τὰ βέλπιστα,
τὴν δὲ παιδείαν τὴν τῶ ῥήτορος, καὶ τὸν λόγον πείθειν
τὰς ἀκούοντας· εἰ δὲ μὴ, τὴν γ' εὐγνωμοσύνην αἰ-
ποτακτέον τῶ λόγου. Πέμπτον, ἀνδρείον εἶ) τὴν ψυ-
χὴν, ἵνα μὴ πρὸς τὰ δεινὰ καὶ τὰς πολέμους ἐγκα-
ταλίπῃ τὴν δῆμον. Τὸν δ' ὀλιγαρχικόν, πάντα τὰναντία
τέτων ἔχειν· τί γὰρ δεῖ πάλιν διεξιέναι;

¹ προαρεῖσθαι] Eleganter et fideliter Lambinus: Deinde, ut inte-
gritatem ac probitatem habeat cum eloquentia conjunctam. Præclarum
est enim oratorem, consilio et ratione res optimas suscipientem ac sequen-
tem, easdem, doctrina politum, dicendique facultate instructum, auditori-

ντ'. Σκέψασθε δὴ, τί τέτων ὑπάρχει Δημοαθέ-
 νει; Ὁ δὲ λογισμὸς ἔστω ὅπῃ πᾶσι ¹ δικαίοις. Τέτω πα-
 τὴρ μὲν ἡ Δημοαθένης ὁ Παμανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος·
 ἐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς καὶ τῆς
 πάππης τῆς μητρὸς, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω.
 Γύλων ἡ ἐκ Κεραιμένων, ἕτος παρθοῦς τοῖς πολεμίοις
 Νύμφαμον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης
 τὸ χαρίον τέτο, ² φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως ἐγένετο, θανά-
 τος καταγνωθέντος αὐτῷ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας,
 καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον, κακεῖ λαμβάνει δωρεὰν
 παρὰ τῶν τυράννων τὴς ὀνομασμένους Κήπους, καὶ γαμῶ
 γυναῖκα, πλοσίαν μὲν, ἡ Δία, καὶ χρυσίον ³ ἐπιφερο-
 μένην πολὺ, Σκύθην δὲ τὸ γένος· ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ
 θυγατέρες δύο, αἱ ἐκείνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημά-
 των ἀποτείλας, συνώκησε τὴν μὲν ἑτέραν ὁπωδήποτε, ἵνα

bus explicare ac probare posse: sed si alterutro carendum sit, bona mens anteponenda eloquentiae est. In hoc loco τὴν διάνοιαν—παιδείαν—λόγον, aliter ac Wolfius, accipio, et potius cum Lambino sentio, sc. subintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis istius, et post λόγον igitur comma vel punctum levissimum constituo. Taylor.

¹ δικαίοις] Vir literis optimis optime excultus J. Tour legendum censet, λογισμὸς ἔστω—δίκαιος. Quod verum arbitror. Tametsi commode vertant, Brodæus, *omni cum æquitate*; Wolfius, *ratio subducatur æquissimis conditionibus. Idem.*

² φυγὰς]—ἐγένετο, καὶ θανάτος καταγνωθέντος αὐτῷ, τὴν κρίσιν οὐχ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. Markland.

³ ἐπιφερομένην] Lysias, *de bonis Aristoph.* Ἐκεῖνος—παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν ἑδὲν ἐπιφερομένην. Taylor.

μὴ πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἔγνημε, ¹ παρι-
δὼν τὰς τῆς πόλεως νόμους, Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς· ἔξ
ἧς ὑμῖν ² ὁ περὶ ἐργῶν καὶ συκοφάντης γεγέννηται Δημοσθέ-
νης. Οὐκ ἔν ἀπὸ μὲν τῶν πάππων τῶν πρὸς μητρός, πο-
λέμιος ἀν εἴη τῷ δήμῳ, θάνατον γὰρ αὐτῷ τῷ ³ προγόνων
κατέγνωτε, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς, Σκύθης, Βάρβαρος,
Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχώριός ἐστι.

νζ'. Περὶ δὲ τῆς κατ' ἡμέραν διαίτης, τίς ἐστίν; Ἐκ
Τριηράρχου λογιγράφου ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα καταγε-
λάτως περιέμνος· ἀπίστος δὲ καὶ πρὸς ταῦτα δόξας εἶναι,
καὶ τὰς λέξεις ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκαις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ
τὸ βῆμα· πλείστον δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον,
ἐλάχιστα διεποιήσατο. Νῦν μὲντοι τὸ ⁴ βασιλικὸν
χρυσίον ⁵ ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτῷ· ἐπεὶ δ' οὐδὲ
τῶν ἰσχυρόν· ὁδὲ γὰρ πώποτε πλεῖστος τρόπος πονηρῶν πε-

¹ παριδὼν τὰς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in uxorem duceret. Brodæus.

² ὁ περὶ ἐργῶν] Videtur deesse οὗτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περὶ ἐργῶν γος— Markland.

³ προγόνων] More oratorum, exaggerandæ rei causa, pluralem usurpavit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur. Reiske.

⁴ βασιλικὸν χρυσίον] Ei a rege Persarum datæ pecuniæ. Diodorus, l. xvii. c. 4. Εἴτε βεβλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἀμεμπτον αὐτὸν διαφυλάττειν· πολλὰ γὰρ χρήματα φασιν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περσῶν, ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. Brodæus.

⁵ ἐπικέκλυκε] Metaphora tracta est ab æstu reciprocante. Nos hoc fere modo diceremus, *His affairs were at a low ebb, till the tide of the Persian Exchequer flowed in.* Taylor.

Ibid.] Rem ejus familiarem, unde sumptus faciendi sunt, tam

ριεγένετο. Καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον οὐκ ἐκ τῶ ἰδίων
 πρὸς δὲ πορίζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων.
 Περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγου δύναμιν, πῶς πέφυκε;
 δεινῶς λέγειν, κακῶς βιώναι. Οὕτω γὰρ κέχρηται καὶ
 τῷ ἑαυτῷ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βέλεσθαι
 λέγειν, ἀ¹ τῷ πέπρωται· ἡδὴ γὰρ ποτε εἶδον μι-
 σήντας τὰς τὰ τῷ πλησίον ἀρχρὰ λίαν σαφῶς λέ-
 γοντας. Ἐπεὶ οὖν, τί συμβαίνει τῇ πόλει; Οἱ μὲν λόγῳ
 καλοὶ, τὰ δ' ἔργα φαῦλα.

νή. Πρὸς δ' ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος.
 Εἰ μὲν γὰρ ἤρνετο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ σιωπᾶτε
 αὐτῷ, ἀνατρεῖν ὁ λόγος ἂν μοι παρέχεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ
 αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σιωπᾶτε,
 λοιπὸν ὑπομνήσαι τὰς² περὶ τῶν κειμένων νόμους. Ὁ
 γὰρ Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅπτι-
 μίοις ὤρετο δεῖν ἐνέχεσθαι καὶ τὸν ἀσράτευτον, καὶ τὸν λελοι-
 πότα πρὸς τῇ τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως· εἰσὶ γὰρ καὶ δει-
 λίας γραφαί· καίτοι θαυμάσκειν ἂν τις ὑμῶν,³ εἴ εἰσι

largiter obundavit aurum a rege Persarum ei missum, ut, quamvis
 intemperanter prodigat, opesque illas peregrinas omni luxuriæ
 genere dilapidet, consumere tamen et exhaustire posse haud videa-
 tur. *Reiske.*

¹ τῷ] Sc. ὑπὸ τῷ. Vide, infra, §. 90, et quæ notantur
 ibi.

² περὶ τῶν] Τῶν δειλῶν sc. *Andocid. de Myst.* τῶν εἰς αὐ-
 τὸν καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀτίμων εἶναι, καὶ ὅποσοι λίποιν τὴν τάξιν, ἢ
 ἀσρατείας, ἢ δειλίας τὴν ὄφλοιν, ἢ ἀσπίδα ἀποβάλοιν. Hoc etiam
 indicat *Lyfias*, c. *Alcibiad.* Λειποταξίᾳ. *Brodæus.*

³ εἰ] Εἰ, post θαυμάζω, pro ὅτι, apud Græcos adeo frequens est,
 ut, nisi Tyronum gratia, notasse fere supervacaneum videatur.

φύσεως γραφά· εἰσί· τίνος ἕνεκα; Ἵνα ἕκαστος ἡμῶν, τὰς
 ἐκ τῶν νόμων ζημίας φοβέμενος μᾶλλον ἢ τὰς πο-
 λεμίας, ἀμείνων ἀγωνιστὴς ᾤσῃ τῆς πατρίδος ὑπάρ-
 χῃ. Ὁ μὲν τοίνυν νομοθέτης, τὸν ἀτράτευτον, καὶ τὸν
 δειλόν, καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν, ἔξω τῶν περὶ ῥαντη-
 ρίων τῆς ἀγρᾶς ἔξείργῃ, καὶ οὐκ ἔῃ τεφανέσθαι, οὐδὲ
 εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερὰ τὰ δημοτελῆ. ¹ Σὺ δὲ τὸν ἀτεφά-
 νωτον ἐκ τῶν νόμων κελεύεις ἡμᾶς τεφανοῦν, καὶ τὰ
 σαυτῷ ψηφίσματι τὸν οὐ προσήκοντα εἰσκαλεῖς εἰ τοῖς
 τραγωδοῖς εἰς τὸ ὀρχήσθαι, εἰς ὃ ἱερὸν ἔστι Διονύσου, τὰ ἱερὰ
 διὰ δειλίαν προσεδωκότα; Ἵνα δὲ μὴ ὑποπλανῶ ὑμᾶς
 ὑπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἐκείνο μέμνησθε, ὅταν φῇ δημοτι-
 κὸς ^(εἶ), θεωρεῖτ' αὐτῷ μὴ τὸν λόγον, ἀλλὰ τὸν βίον, καὶ
 σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν ^(εἶ), ἀλλὰ τίς ὅστις.

γδ'. Ἐπεὶ δὲ τεφάνων ἀνεμνήσθω καὶ δωρεῶν, ἕως
 ἐπὶ μέμνημαι, προλέγω ὑμῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ
 καταλύσετε τὰς ἀφθόνας τῶν δωρεῶν, καὶ τὰς εἰκῇ
 διδομένας τεφάνους, ἔθ' οἱ τιμώμενοι χάριν ὑμῖν εἰσονται,
 ἔτε τὰ τῆς πόλεως πρᾶγματα ἐπανορθωθήσεται· τὰς
 μὲν γὰρ πονηροὺς καὶ μὴ ποτε βελτίους ποιήσετε, τὰς δὲ
 χρηστοὺς εἰς τὸ ἐχάτῳ ἀθυμίαν ἐμβαλεῖτε. Ὅτι δ'
 ἀληθῆ λέγω, μεγάλα τέτων οἷμαι σημεῖα δεῖξαι ὑμῖν.
 Εἰ γάρ τις ὑμᾶς ἐρωτήσῃ, πότερον ὑμῖν εἰδοξότερα δο-
 κεῖ ἢ ἡ πόλις ^(εἶ) ὅτι τῶν νυνὶ χαρῶν, ἢ ὅτι τῶν προ-
 γόνων; Ἀπαντες ἀν' ὁμολογήσατε, ὅτι τῶν προγόνων.

² Σὺ δὲ] Ctesiphontem alloquitur. *Reiske.*

Ἄνδρες δὲ πότερον τότε ἀμείνους ἦσαν, ἢ νυνί; Τότε μὲν
 ἀγαφόντες, νυνὶ δὲ πολλῶν χαλαδέεσθαι. Δωρεὰ δὲ,
 καὶ τέφανοι, καὶ κηρύγματα, καὶ σιτήσεως ἐν Πρυτανείῳ,
 πότερον τότε ἦσαν πλείους, ἢ νυνί; Τότε μὲν οὐκ ἀσπά-
 νια ¹ τὰ καλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα τί-
 μιον· νυνὶ δ' ἡδη ² χαλαπέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ
 τεφανὲν ἔξ' ἐθους, ἀλλ' οὐκ ἐκ πρηνείας ποιεῖσθε.

ξ'. Οὐκοῦν ἄτοπον ἔπασσι ἀγαλμαζομένοις, τὰς μὲν
 δωρεὰς νυνὶ πλείους ³ εἶναι, τὰ δὲ πρᾶγματα τῆς πόλεως
 τότε μᾶλλον ἢ νυνὶ ἰσχύειν, καὶ τὸς ἄνδρας νυνὶ μὲν χεί-
 ρους ⁴ εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; Ἐγὼ δὲ τῶν ὑμᾶς ὅπι-
 χήρῃσω διδάσκω. Οἶεσθε ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐβελήσασθαι
 τινα ἐπασκεῖν εἰς τὰ Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινα τῶν
 τεφανιτῶν ἀγώνων, Παγκράτιον, ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βα-
 ρυτέρων ἁθλῶν, εἰ ὁ τέφανος ἐδίδετο μὴ τῷ κρατίστῳ,

¹ τὰ καλὰ] F. ἁθλα, præmia, sc. τῆς ἀρετῆς, quæ vox assu-
 menda est ex sequentibus: σπάνια τὰ ἁθλα [τῆς ἀρετῆς] καὶ τὸ ὄνο-
 μα τῆς ἀρετῆς τίμιον. Nam τὰ καλὰ pro ornamentis nimis ambi-
 guum videtur. Sic, δ. 90. τῆς ἀρετῆς ἁθλον. Markland.

² καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα] Nemo ex interpretibus metapho-
 ram attigit. Ut vestis, quæ acu et arte pingitur, nimia lotionē ni-
 torem suum amittit, et elegantiam, adeoque facta est obsoletior,
 similiter de præmiis publicis statuendum est. Attigit fere *Cornelius*
Nepos in *Miltiade* versus finem: *Ut populi nostri honores quondam*
fuerunt rari et tenues, ob eamque causam gloriosi, nunc autem effusi at-
que obsoleti, sic olim apud Athenienses. Taylor.

Ibid.] Res, de qua nunc agitur, honorum puta et præmiorum
 collatio, ita profunditur, velut aqua e situla, qua aqua pavimentum
 conspurcatum abluendum sit. Καταπλύνεται non solum res ab-
 luenda, sed etiam id, quo ad abluendum utimur. Est itaque κατα-
 πέπλυται, effunditur, prodigitur. Reiske.

ἀλλὰ τῷ ἀγαθῶν ἀνδρῶν; Οὐδεὶς ἂν ποτ' ἠέλησεν
ἐπασκεῖν. Νῦν δ', οἷμαι, ἀγαθὸν ἀσάνιον, καὶ τὸ πει-
μάχην, καὶ τὸ καλόν, καὶ ὃ ἀείμνηστον ἐκ τῆς νίκης, ἐθέ-
λονται πινεσθαι τὰ σώματα πρὸς καταθέμενοι, καὶ τὰς με-
γίστας ἀλαμπυρίας ὑπομένειν, ἀγκυλοδυνεύειν. Ὑ-
πολάβετε τοίνυν ὑμᾶς αὐτὰς (εἰ) ἀγωνοθέται πολιτικῆς
ἀρετῆς, καὶ κεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι, εἰ μὴ τὰς δωρεὰς
ὀλίγους, καὶ ἀξίους, καὶ κατὰ τὰς νόμους, δίδωτε, πολλὰς
ἀγωνιστὰς ἔξετε τῆς ἀρετῆς· εἰ δὲ τῷ βελομῶν καὶ
τοῖς ἀγαθῶν ἀνδρῶν χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπικεῖς
φύσας διαφθερεῖτε.

Ξα'. Ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἐπὶ μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς
βέλομαι διδάξαι. Πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ (εἰ) δοκεῖ
Θεμιστοκλῆς, ὁ στρατηγὴς, ὅτ' ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα
ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσιον ἐνίκητε, ἢ Δημοσθένης, ὁ τὰς
τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δὲ, ὁ πρὸ ἐν Μαραθῶνι
μάχῃ τὸς βαρβάρους νικήσας, ἢ οὗτος; Ἐπὶ δ' οἱ
ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντες τὸν δῆμον καταγαγόντες; Ἀριστεί-
δης δ', ὁ Δίχμος ὁπτιγυλῆς, ὁ πρὸ ἀνόμοιον ἔχων
ἐπανυμῖαν Δημοσθένι; Ἀλλ' ἔγωγε, μὰ τὸς Θεοὺς
τὸς Ὀλυμπίους, ἐδ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἀξίον
ἡγεῖσθαι μεμνησθαι τῶν θηρίων τέτων, καὶ ἐκείνων τῶν ἀν-
δρῶν. Ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λό-
γῳ, εἰ πῶς γέγραπται πρὸς τέτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι.
Ἀχάριστος ἂν ᾖ ὁ δῆμος; Οὐκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων,
καὶ κεῖνοί γε οἱ μὴ ἔστω τετιμημένοι, ἀλλὰ πόλεως ἀξιοί. Οὐ
γὰρ ὄντο δεινὰ ἐν τοῖς χρόνοις πρῶτα, ἀλλ' ἐν τῇ

μνήμη τῶν εὖ πεπονθότων, ἢ ἀπ' ἐκείνων τὰ χρέονα μέ-
χρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος οὔσα διαμένει.

ξβ'. Δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμβανον, ἀξίον ἔστι μνησθῆ-
ναι. Ἦσαν τινες καὶ τὰς τότε χαρῶν, οἱ ¹ πολλὰς πο-
λὺν ὑπομείναντες χρέονα καὶ μεγάλας κινδύνους, ὅτι τὰ
Στρυμόνι ποταμῷ ἐνίκων μάχῃ μοι Μήδους· οὗτοι δὲ ὕρ-
οι ἀφικόμενοι τὸν δῆμον ἤτησαν δωρεάν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ
δῆμος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότε ἔδοκει, τρεῖς λίθινους
Ἑρμῶν γῆσαι ἐν ² τῇ σοᾷ τῇ τῷ Ἑρμῶν· ἐφ' ἣν τε μὴ
ἔπιγράφειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῷ γραττηῶν,
ἀλλὰ τὰ δῆμα δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. Ὅτι δ' ἀλη-
θῆ λέγω, ἴξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσαθε. Ἐπιγέ-
γραπται γὰρ ὅτι μὲν τὰ πρῶτα τῶν Ἑρμῶν,

Ἦν ἄρα καὶ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ἠϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοᾶς,
Λιμὸν τ' αἴθωνα κρατερὸν τ' ἐπάγοντες ἄρηα,
Πρῶτοι ³ δυσμενέων εὖρον ἀμηχανίην.

¹ πολλὰς πολὺν] Pro πολὺν in Mead. est πολλὰς, quod arbitrato meo illi alteri adjunxi, ut hæc exiret sententia, qui multa et magna cum diu tolerassent discrimina. Reiske.

² τῇ σοᾷ τῇ τῶν Ἑρμῶν] Pausanias, Atticis, c. 2. Στοὰν δὲ εἰσιν ἀπὸ τῶν πυλῶν ἐς τὸν Κεραμεικὸν, καὶ εἰκόνες πρὸ αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ γυναικῶν, καὶ ἀνδρῶν, ὅσοις τι ὑπῆρχε, καὶ ὧν τις λόγος ἐς δόξαν· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν σοῶν ἔχει μὲν ἱερὰ Θεῶν, ἔχει δὲ γυμνάσιον Ἑρμῶ καλούμενον. Et hæc ipsa est, quæ a Mercurialibus illic statuis, dicta ἡ τῶν Ἑρμῶν, sive Mercuriorum. Meursius, Athen. Attic. l. i. c. 2.

³ δυσμενέων εὖρον ἀμηχανίην] Invenerunt rationem, qua hostes ad consilii inopiam et desperationem salutis adigerent. Reiske.

Ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ,

Ἡγεμόνεσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τὰδε δῶκαν,

Ἄντ' εὐεργεσίας, καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Μᾶλλον τις τὰδ' ἰδὼν καὶ ἐπεασομύων ἐθελήσῃ

Ἀμφὶ ξυνοῖσι τράγμασι μόχθον ἔχειν.

Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ ὑπὲρ γράψαι Ἑρμῆ,

Ἐκ ποτε τῆσδε πόλιος ἅμ' Ἀτρεΐδῃσι Μενεαθεὺς

Ἡγεῖτο ζᾶθεον Τρωϊκὸν ἀμπεδίον,

Ὅν ποθ' Ὀμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτώνων

Κοσμήτωρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.

Οὕτως ἔδεν ἀεικὲς Ἀθηναίοισι καλεῖσθαι

Κοσμητὰς πολέμου τ' ἀμφὶ καὶ ἡγορέης.

Ἐπὶ τῷ τετάρτῳ στρατηγῶν ὄνομα; ἔδαμῃ, ἀλλὰ τὸ ἔ
δήμῃ. Προσέλθετε οὖν τῇ ἀφροδίτῃ καὶ εἰς τὴν πόλιν τῇ
Ποικίλει ἀπάντων καὶ ὑμῖν τὰ καλῶν ἔργων τὰ ὑπο-
μνήματα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνάκειλαι. Τί οὖν ὅστις, ὦ Ἀθη-
ναῖοι, ὃ ἐγὼ λέγω; Ἐνταῦθα ἢ ἐν Μαραθῶνι ² μάχη

¹ ἔδαμῃ] Si quis velit discere, quis fuit ille dux, seu στρατηγός, ejus nomen suppresserunt hæc epigrammata, sciat fuisse Cimonem Miltiadis filium, et adeat *Plutarchum* in ejus vita. *Palmer*.

² μάχη γέγραπται] Vid. *Pausan. Attic. Meurs. Athen. Attic.* l. i. c. 5. aliosque, quibus hujuscemodi negotium datum est. Utile erit conferre Nepotem. Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Græciam liberavit, talis bonus tributus est, in porticu, quæ Pæcile vocatur, cum pugna depingeretur Marattonia, ut in decem Prætorum numero prima ejus imago poneretur, isque hortaretur milites, præliumque committeret. *Taylor*.

γέγραπται· τίς οὖν ἦν ὁ στρατηγός; Οὕτωςι μὲν ἐρωτη-
 θέντες ἅπαντες ἀποκρίνασθε ἂν, ὅτι Μιλτιάδης·¹ ἐκεῖ
 δέ; ὅκ' ἐπιγέγραπται· πῶς; ὅκ' ἤτισσε τιῷ δωρεάν
 τῷ τῷ; ἤτισεν, ἀλλ' ὁ δῆμος ὅκ' ἔδωκεν· ἀλλ' ἀντὶ
 τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρὸς τῷ γραφῆναι ὡς
 χαλῶντι τὰς στρατιώτας. Ἐν τοίνυν τῷ Μητρώῳ ὡς
 τὸ βελδύχηριον, ἦν ἔδοτε δωρεάν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύ-
 γόντα τὸν δῆμον καταγαγεῖν, ὅτιν ἰδεῖν. Ἦν μὲν γὰρ ὁ
 τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης,
 εἰς τὴν καταγαγόντων τὸν δῆμον ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν
 αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμαῖς, καὶ
 τῷτ' ἔπειτα ἑκάστην ἢ δέκα δραχμὰς κατ' ἄνδρα ἕκαστον·
 ἔπειτα κελεύει τεφανῶσθαι θαλλῶς τεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον,
 ἀλλ' οὐ χρυσῶ. Τότε μὲν γὰρ ἡμεῖς ὁ τῶς θαλλῶς τεφανος
 τίμιος, νυνὶ δὲ καὶ ὁ χρυσεὺς καταπερέονηται. Καὶ οὐδὲ
 τῷτο εἰκὴν πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βελὴν σκε-
 φάμεναι, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιόρχηθησαν, ὅτε
 Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Τριάκοντα προσέβαλον τοῖς κατα-
 λαβοῦσι Φυλίῳ, οὐχ ὅσοι τὴν τάξιν ἔλιπον ἐν Χαιρω-

¹ ἐκεῖ δὲ ἐκ ἐπιγέγραπται] Sic distinctum hunc locum exhibent
 vulgatae. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui,
 plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse
 nonnihil videri possit. Verum nihil deest. Est repræsentata verbis
 oratoris et nescio cuius alius fermocinatio. Orator interrogat. *Ibi*
autem (scil. in Pæcile quis est dux illius prælii?) Interpellat elo-
 qui et defectum orationis explere volentem collocutor: *Nomen im-*
peratoris ibi adscriptum non est. Orator: *Quid ita? vel cur istud?*
 Reiske.

νεία τῶν πολεμίων ἐπιόντων. Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀ-
γαγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ περὶ δωρεᾶς τοῖς ἀπὸ Φυλῆς.

¹ Παρανάγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν Δημοσθένει, περὶ
τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τάτω περὶ ψηφίσματι ἔξαλείφεσθαι ἢ τῶν καταγάρντων
τὸν δῆμον δωρεά· εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκείνο ἀχρῶς·
εἰ ἐκείνοι καὶ ἀξίαν ἐπιμήθησαν, ἕτος ἀνάξιος ὢν τεφα-
νοῦται.

Ξγ'. Κάτοι πυθάνομαι γ' αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς
εἰ δίκαια ποιῶ, πῶς δάλλων αὐτῷ τὰ τῷ προγόνων ἔρ-
γα. Οὐδὲ γὰρ Φιλάμωνα ² φήσιν τὸν πύκτιν Ὀλυμ-
πίᾳσι τεφανωθῆναι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν
ἐκείνον πύκτιν, ἀλλὰ τὸς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς.
Ὡσαυτὸν ἡμᾶς ἀγνοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ὅτιν οὐ
ἀγὼν περὶ ἀλλήλους· τοῖς δ' ἀξιοῦσι τεφανοῦσθαι, πρὸς
αὐτὸν τὴν ἀρετὴν, ἥς καὶ ἐνεκα τεφανῶνται. Δεῖ γὰρ
τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάρρησιν ἐν τῷ θεάτρῳ

¹ Παρανάγνωθι] Jubet Æschines conferri, comparari, contra,
vel juxta, recitari decretum Ctesiphontis, ut τῇ πρὸς ἀλλήλα θέσει
statuerent judices de præmiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et præmiis Demosthe-
ni, decretis. Taylor.

² φήσιν] Recte vaticinatur Æschines. Plenus est in hac argu-
mentatione Demosthenes. Vide de Coron. §. 99. Iste Philammon,
teste Suida, πύκτης erat Ἀθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τὸς
ἀντιπάλους. Idem.

ποιοῖται πρὸς τὰς Ἑλλήνας. Μὴ ἔν ἡμῖν, ὡς Παται-
κίωνος ἀμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἄλλ' ἐφικόμενος τῷ
ἀνδραγαθίας ἔγω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπάτει. Ἴνα
δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ἐπιμέλειας, ἀναγνώσεθ' ἡμῖν ὁ
Γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ὀπιγέγραπται τοῖς
ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγῶσι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Τέσδ' ἀρετῆς ἕνεκα τεφάνοις ἐγέραιρε παλάχθων
Δῆμος Ἀθηναίων, οἳ ποτε τὰς ἀδίκους
Θεσμοῖς ἀρξάντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
ἤρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Ὅπ τὰς πρὸς τὰς νόμους ἀρξάντας κατέλυσαν, ἀπὸ
τούτ' αὐτοὺς φησιν ὁ ποιητὴς πμηθῆναι. ¹ ἔναυλον γὰρ
ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τῆνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη,
ἐπειδὴ πῖνες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνείλον.

ξδ'. Καὶ γάρ τοι ὡς ἐγὼ τῷ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ
ἐπυνθανόμην, ὅς ἔτη βίης ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτη-
σεν, ἀπάντων μέγαρχὸν καὶ πόνων τῇ πόλει, ὅς πολλάκις
πρὸς ἐμὲ διεξήλθε ἐπὶ χολῆς· ἔφη γὰρ, ὅτε ἀρτίως κατε-
ληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις εἰσῇ γραφὴ παρανόμων εἰς
δικαστήριον, ² ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον· τί γὰρ

¹ ἔναυλον] Elegans locutio et satis rara. Est autem metaphora
sumpta ab iis, quibus post tibiaram sonum aures adhuc personant.
Id est, notum est et inculcatum auribus, ut tibiaram sonus. Palmer.

² ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est ænigmati instar, quo signifi-
cat, ut opinor, statim fuisse condemnatos reos; quod aliquid dicere

ἀνοσιώτερον ἀνδρὸς παράνομα λέγοντος καὶ πράττοντος;
 Καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, ἐ τὸν αὐτὸν
 τρόπον ἐποίεν, ὥσπερ νῦν γίνεται, ἄλλ' ἦσαν πολὺ χα-
 λεπώτεροι οἱ διακασαὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτῷ
 τοῦ κατηγόρου, καὶ πολλάκις ¹ ἀνεπόδιζον τὸν γραμμα-
 τεά, καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀναγινώσκην τὰς νόμους καὶ ² τὸ
 ψήφισμα· καὶ ἠλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες, ἐκ εἰ-
 πάντας παρὰ πηδῆσαιεν τὰς νόμους, ἄλλ' εἰ μίαν μόνον
 συλλαβὴν παρὰλλάττειεν. Τὸ δὲ νυνὶ γινόμενον πρᾶγμα
 ὑπερβαίνει τὸν ὅρον. Ὁ μὲν γὰρ Γραμματεὺς ἀνα-
 γινώσκει τὸ παράνομον· οἱ δὲ διακασαί, ὥσπερ ἐπαδὴν ἢ

aut *scribere contra leges, æque vindicandum censerent ac facere.*
 Wolfius. Sensus est manifestus; et explicari potuit ex linea se-
 quente. Perinde esse παράνομα λέγειν, et παράνομα πράττειν. *Le-
 gem legibus contrariam ferre, æque incivile est atque leges ipsas re vio-
 lare.* Taylor.

Ibid.] Videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος, per-
 inde ad odium fuisse et nomen et rem, h. e. utrumque æqualiter fu-
 isse ignominiosum et invisum, sive quis ὀνόματι tantum, sive etiam
 ἔργῳ legibus adversa patraffet. Locus hic affectata brevitate et con-
 cinnitate obscuratus est, ut sententiam conjectando elicere sit ardu-
 um. Videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum
 vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium: ἔργον παρανόμων
 autem patratiōnem scelerum statum reipub. evertentium. Erit
 igitur sententia hæc, isto admissō: perinde fuisse exosos, si qui juri
 vetusto civili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reipub.
 damnosa, commiserint. Reiske.

¹ ἀνεπόδιζον] Ἀντὶ τῷ, ἀνεκάλειν, revocabant. Wolfius.

Ibid.] Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματεά, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ
 τῷ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίεν· καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ Ἀντιφῶν τὰ
 πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux, l. ii. c. 4. Taylor.

² τὸ ψήφισμα] Novum puta, a reo τῶν παρανόμων latum, quod
 noster paulo post τὸ παράνομον appellat. Reiske.

ἄλλοτερόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι, πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. Ἦδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοθένης αἰσχρὸν ἔχει ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρᾶξαι δεόμετεν ἡμῖν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. Ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασαὶ εἰσὶν οἵ τε, ὧν μὲν εἰσι κριταί, ὅππῃ λανθάνονται, ὧν δὲ οὐκ εἰσι δικασαί, πρὸς τούτων ἀναγκάζονται τὴν ψήφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἂν ἄρα ποτὲ ἄψιται τοῦ πρᾶγματος, οὐχ ὡς ἐννομα γέγραπται, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρῶτον ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν· ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν ἀκούω Κτισιφῶντα.

ξέ. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀρισφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζιωεύς, λέγων, ὅτι γραφὰς πρᾶξιμόμων πέφυγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. Ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κεφαλός, ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γενόμενα, οὐχ ἔτι, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὸς ψηφίσματα, ὅδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφυγε πρᾶξιμόμων καλῶς, οἷμαι, σεμνυνόμενος· ἐγράφοντο γὰρ ἁπλῆς πρᾶξιμόμων οὐ μόνον οἱ ἀποπολιτευόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι

¹ διαπολιτευόμενοι] Casaubonus, ad hæc verba Polyæni, Strat. I. i. c. 21. Πεισίστρατος Μεγακλεῖ διεπολιτεύετο, ait: fuit quum præferrem alteram lectionem ἀντεπολιτεύετο. Sed nihil mutandum. Nam διαπολιτεύεσθαι, pro ἀντιπολιτεύεσθαι, de contrariis in eadem civitate factionibus non raro positum meminimus. Polyænus iterum, I. ii. c. 26. τοὺς διαπολιτευομένους τῷ ἀρχοντι αὐτῶν Ἀριστοκλεῖ διαφθείρας. Et I. v. c. 11. ὑπὸ τῶν διαπολιτευομένων

τοὺς φίλους, εἰ πὶ ἔξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεί-
θεν δὲ τὸτο γνώσεται. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης
ἐγράφατο πρὸς τῶν νόμων Θεασύδωλον τὸν Στειρίεα, γρά-
φαντά πὶ πρὸς τὰς νόμους, φερανῶν ἕνα τὸν συλκατελ-
γόντων αὐτῶν ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωστὶ γεγεννημένων
αὐτῶν τῶν εὐεργεσιῶν, ἀς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασ-
ταί· ἡγούντο γὰρ, ὥσπερ τότε αὐτὰς φεύγοντας ἀπὸ
Φυλῆς Θεασύδωλος κατήγαγεν, ἔτι νῦν μένοντας ἔξε-
λαύνειν, πρὸς τὰς νόμους γράφοντά τι.

ξγ'. Ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλ' ἅπαν τὸναντίον γίνετο. Οἱ
γὰρ ἀγαθοὶ στρατηγοὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς σιτήσεως πνέες
εὐρημάτων ἐν τῷ Πρυτανείῳ, ἔλαιτουῦνται τὰς γραφὰς
τῶν πρὸς τῶν νόμων, ἐς ὑμεῖς ἀχαρίτους εἶ) δικαίως ἀν' ὑπο-
λαμβάνετε. Εἰ γὰρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος,
ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ Θεοὶ καὶ οἱ νόμοι σώζουσι, τολμᾷ
βοηθεῖν τοῖς πρὸς τῶν νόμων γράφουσι, καταλύει τὴν πολι-
τείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται. Τίς οὖν ἀποδέδεικται λόγος

διαβληθεῖς. Marcellinus, in vita Thucydidis, ὅς καὶ Περικλεῖ διε-
πολιτεύσατο, hoc est, ἀντεπολιτεύσατο, ut apud Plutarchum in ea-
dem re, ἦν μὲν γὰρ ὁ Θουκυδίδης τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν,
καὶ πλεῖστον ἀντεπολιτεύσατο τῷ Περικλεῖ χρόνον. Idem in Nicia
eadem repetit. Grammatici tamen inter διαπολιτεύεσθαι et ἀντιπο-
λιτεύεσθαι subtiliter more suo distinguunt. Verba Ammonii sunt,
quæ ascripsimus, Διαπολιτεύεσθαι καὶ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει.
Διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τὰς ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· ἀντιπο-
λιτεύεσθαι δὲ τὰς ἐξ ἑτέρας δι' ἑτέρας ἀντιδιασταθῆντας ἀλλήλοις.
Θεόπομπος δὲ, καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμημένους πρὸς ἀλλήλους,
ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη.

¹ ἀποδέδεικται] Assignatus, attributus, permissus, præscriptus est.
Reiske.

ἀνδρὶ ¹δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ σώφρονι; Ἐγὼ λέξω.
 Εἰς τρία μέρη ἀγριεῖται ἡ ²ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφαὶ
 τῶν νόμων εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν
³πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ
 δημοκρατίᾳ· τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ πλὴν γραφὴν

¹ δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Ἀμφιβολογία a tanto et tam accurato auctore excidere non potuit. Sed teneo: illud ἀνδρὶ insinuatum est a sciolo, qui non intellexit, quid Græci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille est, qui eam rem rite exsequitur, in qua occupatur. Ita Lucianus, *de Hist. conscribend.* Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, i. e. idoneum et historiæ conscribendæ parem auctorem. Ad eam normam scriptum reperimus apud Longinum, Cap. extr. παιδομαθεῖς δελείας δικαίας. i. e. perfectæ, et absolutæ. Latini multa cum liberalitate voce *justus* ad eam rem utuntur, ut *Volumen, Prælium, Exercitus* dicuntur *justi*. Quicquid scil. functionem suam recipit; quicquid suo muneri respondet, et omnibus numeris est absolutum, id apud eos scriptores *justum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, ut hac ipsa phraseologia utar, *justam*. Priscianus scribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro *vero*. Nostri quoque *Verum* pro *Justo*, et *Justum* pro *Vero* frequenter ponunt. Virgilius, *Æneid.* l. xii.

*Quæcunque est fortuna, mea est, me verius unum
 Pro vobis fœdus luere, et decernere ferro.*

Verius dixit pro Justius. Hæc ille, l. ii. col. 1180. Videtur Priscianus respexisse ad illud *Sophocleum* in *Ajace*, ver. 547.

Εἵπερ δικαίως ἔς' ἐμὸς τὰ πατρώδεν.

Sed pergo in Græcis. Demosthenes, de Cor. §. 56. ἦν μὲν τοίνυν τῷ δικαίῳ πολίτῃ. i. e. *boni civis, et patriæ amantissimi*. Non agitur de *Justitia morali*. Et rursus, §. 90. εὖνῃς καὶ δίκαιος πολίτης. Taylor.

² ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. i Cor. c. iii. ver. 13. et ἡμέραν per *judicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt. *Idem.*

³ πρῶτον ὕδωρ] Adi Potterum, l. i. c. 21.

φεύγοντι, καὶ τοῖς ¹ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέρουσιν·
 ἐπειδὴν δὲ τῇ πρῶτῃ ψήφῳ ² μὴ λυθῇ τὸ παράνομον,
 ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμῇ καὶ τῇ μεγέθει
 τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. Ὅτις μὲν οὖν ἐν τῇ πρώτῃ
 τιμῇ ψήφον αἰτεῖ, τιμῇ ὀργίῳ τὴν ὑμέτεραν παραιοῦται·
³ ὅστις δὲ ἐν τῇ πρῶτῃ λέγων τιμῇ ψήφον αἰτεῖ,
 ὄρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν οὔτε αἰ-
 τήσασθαι οὐδὲν ὅσιον οὐδενί, οὔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δῆναι.
 Κελεύσατε οὖν αὐτοὺς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρῶτην
 ψήφον κατὰ τοὺς νόμους ⁴ διενεγκεῖν, ἔπειτα ἀπαντᾶν
 εἰς τὴν τρίτην.

¹ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέρουσιν] *Qui rem ipsam de qua certatur, tractare volunt, neque judices, a proposito abductos, de iis rebus sententiam ferre cogunt, quarum judices non sunt, quod modo questus est Noster, §. 64. Stock.*

² μὴ λυθῇ] *Nisi purgetur. h. e. si minus evincatur, illud decretum, quod discrepantiæ cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire. Reiske.*

³ ὅστις δὲ] Sententia est, quisquis autem in prima sui defensione vos rogat vestrum suffragium, is vos hæc rogat, ut vos sibi velitis religionem vestri jurisjurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, suamque in gratiam ritus patrios libertatemque civilem tollere. Ὁρκον, et reliqua, αἰτεῖν, est rogare judicem, ut sibi καταχαρίζηται τὸν ὄρκον, jusjurandum a se dictum de servando jure æquo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. Ἡ πρώτη ψήφος est suffragium illud quod decernit, sitne reus sons, an insons, absolvendus, an condemnandus. Quo si condemnaretur, tum iterum ibatur in suffragia, quæ erat ἡ δευτέρα ψήφος, ἡ τίμησις, qua seu multa pecuniaria, seu pœna corporis sit afficiendus. *Idem.*

⁴ διενεγκεῖν] Διὰ in hac compositione significat τὸ *viritim*, ut unusquisque sigillatim suum suffragium in cistulam injiceret. *Idem.*

ξζ'. "Ολως δ' ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὥς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ὅπῃ ταῖς γραφαῖς μόνον τῷ παρανόμων, μὴ ἔξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγῶρους πρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῷ παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστον ἔστι τὸ δίκαιον, ἀλλ' ὀρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. "Ωσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκλονικῇ, ὅταν εἶδεναι βεβλόμεθα τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ μὴ, τὸν κανόνα προσφέρουσαν, ὃ ἀγρίνωσκεται, οὕτω καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν παρανόμων παράκειται κανὼν τῷ δίκαιῳ, τὰτ' τὸ σανίδιον, καὶ ¹ τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι. Ταῦτα συμφωνοῦντα ἀλλήλοις ὀπιδείξας κατὰβαινε· καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένιῳ παρακαλεῖν; Ὅταν δὲ ὑπερπηδήσας τὴν ² δικαίαν ἀπολογία, παρακαλεῖς κακοῦργον ἄνθρωπον, καὶ τεχνίτιν λόγων, κλέπεις τὴν ἀκρόασιν, βλάπεις τὴν πόλιν, καταλύεις τὴν δημοκρατίαν.

ξη'. Τίς οὖν ἔστιν ἀποτροπὴ τῷ τοιούτων λόγων; Ἐγὼ ἐρῶ. Ἐπειδὰν προσελθὼν εἰσαγγεῖ Κτησιφῶν διεξέλθῃ πρὸς ὑμᾶς τὸτο δὴ τὸ συτεταγμένον αὐτῷ προοίμιον, ἔπειτ' εἰσδιατρέιθῃ καὶ μὴ ἀπολογῆται, ὑπο-

¹ τὸ ψήφισμα, καὶ οἱ—νόμοι] Hæc verba sunt expositio vocabuli τὸ σανίδιον. Solebat enim in foro, coram iudicum confessu, lignea suspendi tabula, cui inscripta essent hæc duo: primo, decretum, quod παρανόμων argueretur: secundo, leges, quæ illi decreto adversari viderentur, quæ leges, quod ad latius decreti scriberentur, ideo dicuntur νόμοι παραγεγραμμένοι. *Reiske.*

² δικαίαν] Forte, in parili significatione, ac modo exposuimus. Et similiter paulo infra. *Taylor.*

μνήσατ' αὐτὸν ἀνδρὶ θορύβῳ τὸ σανίδιον λαβεῖν, καὶ τὰς νόμους τῷ ψηφίσματι ¹ παραναγνώσκειν. Ἐὰν δὲ μὴ προσποιῇται ὑμῶν ἀκούειν, μηδὲ ὑμεῖς ἐκείνῳ ἐθέλετε ἀκέειν· οὐ γὰρ τῷ φευγόντων τὰς αὐτῶν δικαίας ἀπολογίας εἰσεληλύθατε ἀκροασόμενοι, ² ἀλλὰ τὰς τῷ ἐγγόντων δικαίως ἀπολογεῖσθαι. Ἐὰν δὲ, ὑπερηφάνησας τὴν δικαίαν ἀπολογίαν, Δημοσθένην παρακαλῇ, μάλιστα μὲν μὴ προσδέχεσθαι κακῆργον ἄνθρωπον, οἴομενον ῥήμασι τοὺς νόμους ἀναιρήσκειν, μηδ' ἐν ἀρετῇ τῷ ὑμῶν μηδεὶς καταλογιζέσθαι, ὅς ἐστιν, ἐπανερμύνει Κτησιφώντος, εἰ καλέσοι Δημοσθένην, πρῶτος ἀναβοήσῃ, καλεῖ, καλεῖ· ὅτι σαυτὸν καλεῖς, ὅτι τὰς νόμους καλεῖς, ὅτι τὴν Δημοκρατίαν καλεῖς.

ξθ'. Ἄν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκέειν, ἀξιῶσατε τὸν Δημοσθένην τὸ αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ³ ὥνπερ καὶ γὰρ

¹ παραναγνώσκειν] De vi hujus vocis vide, supra, p. 93.

² ἀλλὰ τὰς τῶν] Interposui τὰς de meo. Reiske.

³ ὥνπερ κ. τ. λ.] Antiquiora exemplaria habent, ὥνπερ καὶ γὰρ ὥδε πῶς κατηγορήκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita Ald. cum MS. Mead. Unde nobis procudit optimus Stephanus bellissimam sane lectionem, quam ejus auctoritate repræsentavi, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὥνπερ καὶ γὰρ κατηγορήκα· ἐγὼ δὲ πῶς κατηγορήκα; Excidit enim incuria librarii vox illa tam cito recurrens κατηγορήκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi concesseris, cetera pronò alveo fluunt. Interea Cl. Marklandus, puncto tantum interrogationis translato, scitam istam lectionem scitiorum etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγορήκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς;) Verte igitur; postulate, ut Demosthenes eodem modo se defendat, quo ego accusavi. Ego autem (ut id vobis in memoriam revocem) quo pacto aut modo accusavi? Postremo Cod. Bern. ita, ὥνπερ καὶ γὰρ κατηγορήκα, καὶ πῶς κατηγορήκα; ὥδε. Taylor.

ὥδ' ἔπος κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς, ἔπε
 τὸν ἴδ' ὃν βίον τῷ Δημοσθένει πρότερον διεξῆλθον, οὔτε
 τῇ δημοσίων ἀδικημάτων ὁδὸν πρότερον ἐμνήθην,
 ἀφθονὰ δὴ πού καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν, ἢ πάντων γ' ἂν
 εἶμι σπορώτατος, ἀλλὰ πρῶτον μὲν τοὺς νόμους ἀπέ-
 δεῖξα ἀπαγορεύοντάς μὴ τεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους·
 ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένει
 ὑπεύθυνον ὄντα τεφανοῦν, ὅδ' ἐν προβαλόμενον, ἔδ' ἐν
 προσεγγράψαντα, ἐπειδὴν δῶ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ
¹ παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῇ νόμων καταπεφρονηκότα·
 καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς
 ἀξιώ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. Δεύτερον δ' ὑμῖν διεξ-
 ῆλθον τοὺς πρὸ τῇ κηρυγμάτων νόμους, ἐν οἷς διαρρή-
 δην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τῷ δήμῳ τεφανόμενον μὴ κη-
 ρύττεσθαι ἔξω τῆ ἐκκλησίας· ὁ δὲ ῥήτωρ, ὁ φεύγων τὴν
 γραφὴν, οὐ τὰς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 καιρὸν τῆς ἀναρρήσεως, καὶ τὸν τόπον, κελεύων ὅτι ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀναρρῆσιν γίνεσ-
 θαι, ὅδ' ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων
 τραγωδῶν εἰσιέναι. Ταῦτα δ' εἰπὼν, μικρὰ μὲν πρὸ
 τῇ ἰδίῳ εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα πρὸ τῇ ² δημοσίων,
 ἀδικημάτων λέγω.

¹ παντελῶς] Juxta monitum Cl. Marklandi, distinguendum est
 post istud vocabulum, nempe ἔδ' ἐν προβαλόμενον, ἔδ' ἐν προσεγγράψ-
 αντα verba ista, ἐπειδὴν δῶ τὰς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ
 ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, verum absolute,
 sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit. Taylor.

² δημοσίων, ἀδικημάτων λέγω] Quicquid hic fuerit olim du-

ο'. Οὕτω δὲ καὶ τὸν Δημοθένην ἀξιῶσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῷ ὑποθέμενον νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, ¹ τρίτον δὲ τὸ, μέγιστον λέγω, ὡς οὐδὲ ἀξίός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι αὐτῷ καὶ τῆς τάξεως τῆς λόγου, κατεπαγγελόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει ὁ ὑποθέμενος, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ', ὅτι ² πάλαισμα τῷτ' ἐστὶ δικαστήριον. Οὐ γὰρ εἰσαυ-

bii, id interponendo commate fustuli, tanquam duo postrema vocabula in parenthesi posita sint *de publicis (injuriis inquam.)* Nam cum δημοσίων dixisset, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων succurrere. Orator autem hoc defugiens, cavensque, ne quis in supplenda sententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω, veluti diligenter declarans mentem suam, certisque finibus ambitum ejus circumscribens, de significatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit. *Reiske.*

¹ τρίτον δὲ τὸ, μέγιστον] Ita interpungimus, et, ni fallimur, recte. Quis enim, mediocriter etiam in Græcis literis versatus, nescit, articulum neutrum τὸ haud raro propositioni integræ præponi?

² πάλαισμα] Valet astutam rationem vincendi adversarium, qua utebantur pugiles in certaminibus: sæpe tamen hoc verbum apud optimos auctores ad alias res translatum invenitur, significatque *callidum aliquod consilium ac vafrum.* Æschines in hoc loco manifesto ita cepit. Xenophon quoque, Memorab. l. ii. inducens Socratem irridentem stultam rationem Aristippi, qui dixerat, ut liber esset malis, quæ sæpe vexant incolas certorum locorum, noluisse unquam ascribi se in civitatem ullam, sed ubique peregrinum esse, eodem pacto illo usus est. Verba politi suavisque scriptoris hæc sunt: καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη, τῷτο μέντοι ἤδη λέγεις δεινὸν πάλαισμα· τοὺς γὰρ ξένους, ἐξ οὗ ὃ, τε Σίννις, καὶ ὁ Σκείρων, καὶ ὁ Προκῆσης ἀπέθανον, ἠδὲς ἐτι ἀδικεῖ. Mera autem illa est ironia; multis enim injuriis tunc quoque expositos esse hospites intelligebat. *Victorius, Var. Lect. l. ii. c. 10.*

ἥς ποτε βέλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖσθαι, ἄλλ' ὅθεν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν, ἑτέρων παρεμβολῇ πραγμάτων, εἰς λήθειαν ὑμᾶς βέλεια τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. Ὡς περ οὖν ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τὰς πύκτας περὶ τῆς γάσεως πρὸς ἀλλήλους ἀγχινοῖς, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅλιον τ' ἡμέραν ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν τῶ λόγου μάχεσθε, καὶ μὴ ἑᾶτε αὐτὸν ἔξω τοῦ πρᾶγματος λόγου διεξίσασθαι, ἄλλ' ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει, εἰσελαίνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τῶ πράγματος ¹ λόγους, καὶ τὰς ² ἐκτροπὰς αὐτοῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε.

οα'. Ἀλλ' ἂν δὴ συμβήσεται ὑμῖν, εἰ μὴ τῶτον τὸν τρόπον τ' ἀκρόασιν ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι πρὸς εἰπεῖν. Ἐπεισάξει γὰρ τὸν γόνυ, καὶ βαλαντιοτόμον, καὶ ἀγχινοῦ τὴν πολιτείαν. Οὗτος κλαίει

¹ λόγους] Putarem ὅρας, terminos, ex sensu, et ut vitetur ingrata repetitio ejusdem vocabuli. Orat. c. Timarch. p. 75. lin. 14. Edit. Taylor. εἰς τὸν τῶ πρᾶγμα αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνει. Vide tamen Demosthenem, de Fals. Legat. p. 149. Markland.

Ibid.] Bene habet: ὁ τοῦ πρᾶγματος λόγος idem est atque ὁ περὶ τοῦ πρᾶγματος λόγος, quasi dixisset τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ utique amplecterer. Reiske.

² ἐκτροπὰς] Ἐκτροπαὶ vocabantur a Græcis, nisi fallor, diverticula, id est, loca quædam in viis, ubi errare, rectoque itinere digredi facile possent viatores. Hoc in loco utitur Æschines μεταφορικῶς, dum admonet diligenter iudices ne paterentur Demosthenem in defensione a causa discedere, atque aliquid extra rem afferre, sed exitus clauderent, ipsique diverticula omnia fervarent. Loquitur enim tanquam de fera, quæ in saltu aliquo a venatoribus inclusa, retibusque undique cincta, conetur aliqua occulta via erumpere. Victorius, Var. Lect. l. xiv. c. 5.

μὲν ῥᾶρον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ὅτι οὐκ εἶ πάντων χειρότατα ἀνθρώπων. Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι δὲ, εἰ μεταβαλλόμενος τοῖς ἔξω περιεπηκόοι λοιδορήσεται, φάσκων τὰς μὲν ὀλιγαρχίας ὑπὸ αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἱδηριθμημένους ἔχειν πρὸς τὸ τῷ κατηγόρῃ βῆμα, τὰς δὲ δημοτικὰς πρὸς τὸ τῷ φεύγοντι. Ὅταν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς μὲν τὰς γαστριμαργικὰς λόγους, ἐκείνο αὐτῷ ὑποβάλλετε, ὅτι, ὦ Δημοσθένες, εἰ σοι ἦσαν ὅμοιοι οἱ ὑπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες, οὐκ ἂν ποτε ἡ δημοκρατία κατέστη· νῦν δὲ ἐκεῖνοι μὲν, μεγάλων κακῶν συμβάντων, ἔσωσαν τὴν πόλιν, τὸ κάλλιστον ἐκ² παιδείας ῥῆμα φθηγζάμενοι, Μὴ μνησικακεῖν, Σὺ δὲ ἐλκοποιεῖς, καὶ μᾶλλον σοι μέλει τῆς αὐθιμερὸν λόβων, ἢ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως.

οβ'. Ὅταν δ' ὁπίορκος ὢν, εἰς τὴν ἀγὰ τῶν ὀρκῶν πίπῃ καταφυγγάνῃ, ἐκείνο ὑπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι τῷ πολλάκις μὲν ὀπιόρκῃντι, αἰεὶ δὲ πρὸς τὰς αὐτοὺς μετ' ὀρκῶν ἀξιῶντι πιστεύεσθαι, δυοῖν ἰάτερον ὑπάρξαι δεῖ, ὢν ὁδύτερόν ὅστις Δημοσθένει ὑπάρχον, ἢ τοὺς Θεοὺς καινοὺς, ἢ τοὺς ἀχροατὰς μὴ τὰς αὐτοὺς. Περὶ

¹ διηριθμημένους] Delectos, excerptos, distinctos, et in suas quosque classes distributos, atque seorsim stare iussos, tu, qui cum optimatibus facis, hac ito, tu, qui popularis es, illac: ut pastor pecus dinumerat, albas a nigris separans. *Reiske.*

² παιδείας] H. l. est, honesta, ingenua, liberalis disciplina, pudica, decoris, æquitatis, humanitatis, et sapientiæ plena vivendi ratio, *bonne conduite*, cujus in præceptis negat Æschines aliud esse præstantius hoc, μὴ μνησικακεῖν, facilitate puta peccatis aliorum ignoscendi. *Idem.*

δὲ τῷ δακρύων, καὶ τοῦ τόνου τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ κατὰ φύγην, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Εἰ περὶ τῆς πολιτείας, ὅκ ἐστὶν ὅπῃ ἀναπλήσομαι ἀνθυποβάλλετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ κατὰ φύγην, Δημόσθενες; περὶ ποίαν συμμάχων πρὸς σκοδίαν; περὶ ποῖα χεῖματα; Τί ᾧ προβαλλόμενος ὑπὲρ τῆς δῆμου πεπολίτευσαι; ἂ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτοῦ² βεβούλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν ἐκλιπὼν μὲν τὸ αἶψυ, ὅκ οἰκεῖς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἄλλ' ἔξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισται τῇ σεαυτοῦ ἀνδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημόσια δωρεοδοκῆματα.

οὐχί. Ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; Τίς ἡ κραυγή; Τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; Οὐχὶ ὁ μὲν τὴν κραυγὴν φεύγων ὅστις Κτησιφῶν; Ὁ δὲ ἀγὼν ὅκ ἀτίμητος; Σὺ δ' οὔτε

¹ προβαλλόμενος] De iis usurpatur, qui cautela quadam, tanquam scuto, rem quasi vallant. Est itaque sententia, qua tu cautione, quo praesidio, in republica gerenda, latera ejus communi-
visti? *Reiske.*

² βεβούλευσαι] An προέβλησαι? *Markland.* Recte, credo, ut continuetur allusio, quam attigit H. Valesius, ad Harpocr. p. 160. Pronum est, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου—
ὑπὲρ σεαυτοῦ προέβλησαι. *Taylor.*

³ ἔξορμεῖς] Urbs quasi portus quidam fingitur, extra quem quæ navis ad anchoram stat, illa ἔξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quasi navis quædam extra portum, ad fugam parata. *Reiske.*

⁴ ἀτίμητος] Causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod poena nulla a legibus dicta et definita est, accusatori salvo, aut iudicibus inflammatis liceat immanem poenam pro arbitrato suo irrogare. *Idem.*

πρὸς τῆς ὀφείας, οὔτε περὶ τοῦ σώματος, οὔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζη. Ἀλλὰ περὶ τίνος ὅτιν αὐτῷ ἡ σπουδή; Περὶ χρυσῶν τεφάνων καὶ κήρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ πρὸς τοὺς νόμους ὃν ἐχρήσθαι, εἰ καὶ μακροὶς ὁ δῆμος, ἢ τῷ κατεστηκότῳ ἐπιλελησμένος, ὅτι τοιαύτης ἀκακίας ἐβούλετο τεφανοῦν, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν τεφανὸν δέχουμαι, τὸν δὲ χρυσὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίνεται· οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τέτοις ἐμὲ τεφανῶσθαι. Ἀλλ', οἶμαι, ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὅντως βεβιωκὸς μετ' ἀρετῆς· ἀ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν κάρμα² ζηλοτυποῦ ἀρετῆς.

Ibid.] Pollux, l. viii. c. 6. Ἀτίμητος δίκη, ἣν ἐκ ἑσιν ὑπολήμισσασθαι, ἀλλὰ τοσοῦτα ἐπιτετίμηται, ὅσου ἐπιγέγραπται. Similiter Ulpianus, in Midiana: Ἀτίμητον καλοῦσιν, ἣν οὐχ ὁ δικαστὴς τιμᾶ, ἀλλ' ἐγγέγραπται τοῖς νόμοις. Videbis Potterum, Archæolog. Græc. l. i. c. 21.

¹ ἐκείρατο] Ita Lyfias, in Epitaph. Ἀξίον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Homerus, Odyss. δ'. ver. 198.

Τῆτό νυ καὶ γέρας οἶον οἷζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείραδά τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δακρυῦ παρειῶν.

Alia exempla corrasit Tourellius, et multi præterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. Taylor.

² ζηλοτυποῦν] Arbitror opponi hic veram et simulatam virtutem, distingui inter hominem ὅντως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυποῦν ἀρετήν. Aliter tamen Lexicographi, et in diversa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, Harpocratio, Photius, Suidas, quos turba interpretum sequitur. Ζηλοτυπεῖν certe, ratione suæ compositionis, est, Zelum sive æmulationem fingere. Atque is sensus huic loco optime concordat. Idem.

οδ'. Οὐ γὰρ δὴ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, τοῦτό γε ὑμῶν ὅδεῖς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοθένης, ἀνὴρ μεγάλφυκος, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀγαθέρων, ἀποτυχὼν τῷ ἀριτείων, οἵκαδε ἐπανελθὼν ἑαυτὸν ¹ ἀγαχρήσηται, ὅς τοσούτον καταγελά τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥτε τιμὴν μαρτὴν κεφαλὴν ταύτῃ καὶ ὑπεύθυνον, ἣν οὗτος πρὸ πάντων τοὺς νόμους γέγραφε τεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τέτων μιᾶς εἴληφε, ² τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς γραφόμηνος, καὶ κατακεκονδύλισαι, ὥτε αὐτὸν οἶμαι τὰ πῶν κονδύλων ἵχνη τῷ Μειδίῳ ἔχειν ἐπὶ φανερά. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ ³ πρόσοδον κέκτηται).

οέ'. Περὶ δὲ Κτισσιφῶντος τῷ γράφαντος τὴν γνώμῃν βραχέα βέλομαι εἰπεῖν· τὰ δὲ πολλὰ ὑπερβήσομαι, ἵνα καὶ πείραν ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε τὰς σφόδρα

¹ διαχρήσηται] Ajacis exemplo Achillis armis spoliati. Brodaeus.

² τραύματος ἐκ προνοίας] Deliberato consilio infligi. Pollux, l. viii. c. 6. Γραφαὶ δὲ, φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, &c. Stock.

³ πρόσοδον] Ita ad me scripsit vir doctus, J. TOUR. Jocus frigidus atque inficetus, neque Aeschinē sapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται. (Nam illud πρόσοδον ex glossa natum est.) Quae Latine vertere non possis. Haud aliter lufit Demades in Demosthenem apud Polluc. l. vii. c. 24. Δημάδης σκώπτων Δημοθένη, οὐ συνάγχη λέγοντα εἰλήφθαι, ἀργυράγχη δέ. Ita scribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in Demosthene, οἱ δὲ εὐφρεῖς χλευάζοντες, οὐχ ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰλήφθαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν. Quare ita sine dubio restituendus Pollucis locus. Taylor.

πονηροὺς, καὶ μὴ τις παρείπῃ, ἀγινώσκειν. Ὁ δ' ὅτι κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἀπαγγέλλαι, πρὸς ὑμᾶς τὸτ' ἐρῶ· περιέρχον· γὰρ τ' ἀγροὺς ἀληθεῖς κατ' ἀλλήλων ἔχοντες δόξας, καὶ λόγους οὐ ψευδεῖς λέγοντες. Ὁ μὲν γὰρ Κτησιφῶν ἐπὶ τὸ κατ' ἑαυτὸν φησι φοβεῖσθαι, ἐλπίζει γὰρ δοῦναι ἰδιώτης εἶναι, ἀλλὰ τίς τῷ Δημοσθένει ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖσθαι, καὶ τίς ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. Ὁ δὲ Δημοσθένης, εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων, θαρρύνει φησι, τίς δὲ ὁ Κτησιφῶνιλος πονηρίαν καὶ πορνοδοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. Τὰς δὲ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε.

οτ'. Περὶ δὲ τῶν εἰς ἑμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βέλομαι παρειπεῖν. Πρωτόνομι γὰρ λέξειν Δημοσθένει, ὡς ἡ πόλις ὥς αὐτῷ μὲν ὠφέληται πολλά, ὥς ἐμῷ δὲ κατεβέβληται, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσφιν ἐπ' ἐμέ. Οὕτω γὰρ ὅτιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς διμυρῆος λόγων, ὥστε οὐκ ἀτόχρη αὐτῷ, εἰ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγώ, ἢ εἰ τινας διμυρηρίας εἴρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τίς ἡσυχίαν αὐτὴν τῷ βίῃ διαβάλλει, καὶ τῆς σιωπῆς με κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος παρλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετ' τῶν νεωτέρων με διατεβᾶς κατεμέμφεται· καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως, εὐθὺς ἀρχόμενος τῶ λόγου, φέρει τινα αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τίς γεγραφὼ οὐχ ὑπὲρ τῆ πόλεως ἐγραψ-

² παραλείπηται] Ita Reiskius, pro παραλίπηται, et recte.

άμιλλῃ, ἄλλ' ¹ ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ ὡς τὴν
πρὸς ² αὐτὸν ἔχθραν. Καί, νῆ Δί', ὥς ἐγὼ πυνθάνομαι,
μέλλει με ἀνερωτᾶν, ὡς τί τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πο-
λιτείας αὐτῷ ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα οὐκ ἐκώλυον,
οὐδ' ἐγγραφόμενῃ, ἀλλὰ διαλιπὼν, καὶ περὶ τὴν πολι-
τείαν οὐ πυκνὰ περσιῶν, ἀπὼν τὴν γραφήν.

οζ'. Ἐγὼ δὲ ὅτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐξη-
λῶκα, οὐτ' ὅτι ταῖς ἐμαυτῷ ἀρχύνομαι, οὐτε τὰς εἰρη-
μύους ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους εἶ) βελοίμην,
οὐτε τὰ αὐτὰ ³ τέτῳ δημηγορήσας ἐδεξάμην ἀνὴρ ζῆν.
Τὴν δ' ἐμὴν σιωπὴν, ὥς Δημοσθένης, ἡ τῷ βίῳ μετε-
της παρεσκεύασεν· ἀρκεῖ γάρ μοι μικρὰ, καὶ μεζόνων
ἀρχρῶς οὐκ ὀπιθυμῶ ὥστε καὶ σιγῶ καὶ λέγω ⁴ βουλευσά-
μενος, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῇ ἐν τῇ φύσει
δαπάνῃ. Σὺ δ', οἶμαι, λαβὼν μὲν σεσίγητας, ἀναλώ-
σας δὲ κέρερας, λέγεις δὲ ὅτι ὅποταν σοι δοκῇ, οὐδ'
ἐβέλει, ἀλλ' ὅποταν οἱ μαθοῦνται σοι περὶ τῆς πόλεως.

¹ ἐνδεικνύμενος] *Ostentans me et operam Alexandro venditans prop-
ter odium, quo ipse Demosthenem prosequitur.* Brodæus.

² αὐτὸν] *Lego, αὐτὸν, scriptum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demosthenes)
λέγων, ὥς ἐγὼ τὴν γραφήν—ἐγγραφάμην—διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχ-
θραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod esset absur-
dum. Taylor.

³ τέτῳ] *Ita scribendum, non τέτων.* Sic Demosthenes, de Cor.
§. 18. τὴν γὰρ αὐτὴν τέτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων τάξιν. Hæc vir
de Græcis studiis optime meriturus, literis ad me datis J. Tourp.
Ita etiam præter Wolfium emendavit Brodæus, et impreffit quoque
H. Stephanus, et legit Bern. Idem.

⁴ βελευσάμενος] *Forte, βελόμενος.* Vide p. seq. lin. 16, 17.
Markland.

οὐκ ἀρχὴν γὰρ ἀλαζονεύμενος, ἀ πρῶτον χρηματίζεσθαι
ψευδόμενος.

οἵ. Ἀπιδέχθη γὰρ ἡ κτ' τῶδε τῶ ψηφίσματος
γραφῇ, καὶ οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
εἰς Ἀλέξανδρον ἐνδείξεώς με φῆς ἀπενεγκεῖν, ἐπὶ Φι-
λίππου ζῶντος, πρὶν Ἀλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν κα-
ταστῆναι, οὐπω σοῦ τὸ πρὸ Παυσανίαν ἐνύπνιον ἐωρα-
κότος, οὐδὲ πρὸς τὴν Ἀθηναίων καὶ τὴν Ἑρμῶν νύκτωρ
διδιλεγμένου. Πῶς ἂν οὖν ἐγὼ τὸ πρὸ γενεδαικνύμιον Ἀλεξ-
άνδρῳ, εἰ γὰρ μὴ ταῦτό ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης
ἴδομεν;

οἵ. Ἐπιτιμᾶς δέ μοι, ² εἰ μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ
³ διαλείπων, πρὸς τὸν δῆμον προσέρχου, καὶ τι
⁴ ἀξίωσιν ταύτῃ οἷοι λαμβάνειν ἡμᾶς μεταφέρων οὐκ ἐκ
δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἐτέρας πολιτείας. Ἐν μὲν γὰρ
ταῖς ὀλιγαρχίαις οὐχ ὁ βουλόμενος, ἀλλ' ὁ δαυατεύων
κατηγορεῖ· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις ὁ βουλόμενος, καὶ
ὅταν αὐτῷ δοξῇ. Καὶ τὸ μὲν ἀπὸ χρένου λέγειν, ση-
μειὸν ὅτιν ὅτι τῶν καμῶν καὶ τῶ συμφέροντος ἀνδρὸς
πολιτευομένου· τὸ δὲ μηδεμίαν πρὸς ἀλιπεῖν ἡμέραν, ἐρ-
γαζομένου καὶ μαθαρνέντος.

¹ πρὸ γενεδαικνύμην] Scilicet, πρὸ τοῦ καιρῶ, antequam Alexander rerum potiretur. *Reiske.*

² εἰ μὴ] Ei, pro ὅτι, ut fieri solet; sæpius autem post θαυμάζω, et alia id genus verba.

³ διαλείπων] Per intervalla interpretatur Taylor, ut et supra.

⁴ ἀξίωσιν] Varie vertunt, vitæ rationem—rogationem—institutum—sententiam. Vide H. Steph. Thes. L. Græc. T. i. p. 483. Nos diceremus, a maxim, a principle. Taylor.

π'. Ὑπὲρ δὲ τῆς μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμῶ, μηδὲ
 τῆς ἀδικημάτων τιμωρίαν ὑποχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς
 ὅππῃ τὰς τοιαύτας λόγους, ἢ τὰς ἀκρόντας ὀπιλήσμονας
 ὑπολαμβάνεις, ἢ σαυτὸν ᾧ θαυμάζῃ. Τὰ μὲν γὰρ
 πρὸς τὰς Ἀμφισθέας ἡσθενημένα σοι, καὶ τὰ πρὸς τὴν
 Εὐβοίαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων, ¹ ἐν οἷς
 ὑπ' ἐμοῦ φανερώς ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις τὸν δῆμον
 ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τεύχευς καὶ τὰς τετραρχί-
 χους ἀρπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι χρένος δύναιτ' ἂν,
 ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τετρακοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν
 πείσας Ἀθηναίους ὀπιστάτην τάξαι τῆς ναυτικῆς, ἐξη-
 λέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἐξήκοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτι-
 σῶν τετραρχούς ὑφηρημένος, πλεῖον δὲ πόλεως ἡμῶν ἀ-
 φανίζων ναυτικόν, ἢ ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμα-
 χίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν;

πα'. Οὕτω δὲ ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς καὶ σαυτῆς
 τιμωρίας, ὥστε τὸ κίνδυνον ^{εἶ} μὴ σοι τὰ ἀδικήσαντι, ἀλλὰ
 τοῖς ἐπεξιούσι, πολὺ μὲν τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Φίλιπ-
 πον ἐν ταῖς διαβολαῖς φέρων, ἀπώμυνος δὲ πινὰς ἐμπο-
 δίζειν τὰς τὴν πόλεως χαρὰς, αἰεὶ δὲ ὁ παρὸν λυμαινόμενος,
 τὸ δὲ μέλλον καταπαγελλόμενος, οὐ τὸ τελευταῖον εἰς-
 ἀγγέλλεσθαι μέλλων ὑπ' ἐμῶ, τὸ Ἀναξίνου σύλληψιν τῆς
 Ὠρείτης κατασκευάσας, τῆς τὰ ἀγροκόματα Ὀλυμ-
 πιάδι ἀγροκόοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα διεφρέβωσας,
 τῇ σαυτῆς χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι· καὶ
 ᾧ καὶ τὰ αὐτὰ ἐν Ὠρεῶι κατήγου, καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς

¹ ἐν οἷς &c] During which time you stood convicted. Taylor.

τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιέμενος, καὶ τῷτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ τούτων ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἔξελεγχθεῖς ὡς ἐμοῦ, καὶ κληθεῖς ξενοκτόνος, οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἄλλ' ἀπεκρίνου, ¹ ἐφ' ᾧ ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι διεέστησαν τ' ἐκκλησίαν; Ἐφηθα γὰρ τὴς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης.

πβ'. Ἐπιτολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς, καὶ κατασκοπῶν συλλήψεις, καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίας ἀγενήτοις, ὥς ἐμὴ μετὰ πινῶν ἐν τῇ πόλει νεωτερίζειν βελομήν. Ἐπειτα ἐπερωτᾶν με, ὥς ἐγὼ πωυγάνομαι, μέλλει, τίς ἀν εἴη τοιοῦτος ἰατρός, ὅστις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενουῦντι μηδὲν συμβαλεύει, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς τὰ ² ἔννατα διεξίει πρὸς τὴς οἰκείας, ἀ' ὀπιτηδεύσας

¹ ἐφ' ᾧ] Scilicet, αἰτίῳ.

² ἔννατα] Pollux, lib. viii. c. 14. Προθέσεις, Ἐκφορά, Τρίτα, Ἐννατα, &c. De voce Ἐννατα erudite agunt viri docti ad locum laudatum Pollucis. Adde Meursium de Funere, c. 29. Servius, indicante Tourellio, ad illa Virg. Æneid. l. v. ver. 64.

*Præterea, si nona diem mortalibus alium
Aurora extulerit —*

hæc habet: Apud majores, ubicunque quis fuisset extinctus, ad domum suam referebatur: unde est illud in vi.

Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulchro.

Et illic septem erat diebus: octavo incendebatur: nono sepeliebatur. Unde Horatius,

Novendiales dissipare pulveres.

Unde etiam ludi, qui in honorem mortuorum celebrabantur, Novendiales dicuntur. Hinc et illud liquebit, quam acerbe contra

ὕγις ἀν' ἐγένετο. Σαυτὸν δ' ἐκ ἀντερωτῶς, τίς ἀν' εἴη
 δημαγωγὸς τοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεύσας δύναμ-
 τα, τὰς δὲ χαμεύς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν,
 ὑπόδοιτο, τὰς δ' εὖ φρονούντας καλύοι διαβάλλων συμ-
 βελεύειν, ὑποδράς δ' ἐκ τῆς κινδύνων, καὶ τὴν πόλιν
 ἀνηκέστοις κακαῖς περιβαλὼν, ἀξιοῖ τεφανοῦσθαι ἐπ' ἀρε-
 τῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκώς μηδέν, πάντων δὲ τῆς κακῶν
 αἵτιος γεγονώς, ἐπερωτῶν δὲ τὰς συκοφαντηθέντας, ¹ ἐκ τῆς
 πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῆς χαμεύς, ὅτε οὐκ ἔτι σώζεσθαι,
 ἀλλ' ἢ αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἑξαμαρτάνειν. ὑποκρίνοιντο
 δὲ ² τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ὀπιγενομένης
 οὐκ ἐχολάζομεν πρὸς τὴν σὺν εἰρήμῃ πτωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ
 τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ
 ἀπέχρησσι δίκῃ μὴ δεδαικέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτέεις,
 καταγέλαστον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιοῶν, ἐνταῦθα
 ἐνέστην, καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκαν,

πγ'. καὶ, νῆ τὰς Θεὰς τὰς Ὀλυμπίους, ὧν ἐγὼ πυνθάνο-
 μαι Δημοσθένει λέξεν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν, ἀγα-
 νακτῶν μάλιστα ἀφομοιοῖ γὰρ με τὴν φύσιν ταῖς Σει-
 ρῇσιν, ὡς εἴκε· καὶ γὰρ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκκληῖσθαι φησι τὰς
 ἀκροωμένους, ἀλλ' ὑπόλλυσθαι, διόπερ ἐκ εὐδοκμεῖν τὴν

Demosthenem dixit Aeschines, supra, p. 39, ἐξδόμην δ' ἡμέραν τῆς
 συγκατὰς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα
 ποιῆσαι, τεφανωσάμενος. Taylor.

¹ ἐκ τῆς πολιτείας] Διὰ τὴν πολιτείαν. Wolfius. Nescio, an
 emendans, an illustrans. Taylor.

² τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidisse. Prior
 enim pars hujus responsi non apparet. Markland.

τῶν εἰρημένων μυστήν· καὶ δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων ἐμ-
πειρίαν, καὶ τὴν φύσιν με γεγενηῶς ὅτι βλάβη τῶν ἀκούντων.
Καίτοι τὸν λόγον τῆτον ὅλως μὲν ἔγωγε ὁδὸν ὡρέπειν
ἡγοῦμαι ὡς ἐμὲ λέγει· τὸ γὰρ ¹ αἰτίας ἀποχρὲν τὸν αἰ-
πώμηνον ὅτι τὸ ἔργον μὴ ἔχειν ὁπιδείξαι· εἰ δ' ἦν ἀναλ-
κῆμον ῥηθῆναι, οὐ Δημοσθένης ἦν ὁ λόγος, ἀλλ' ἀνδρὸς
στρατηγῆς, μεγάλα μὲν τῇ πόλει κατὰφρασμένους, λέγειν
δὲ ἀδυνάτους, καὶ τὴν τῶν ἀντιδίκων ἀφ' οὗτο ἐξηλωκό-
τος φύσιν, ὅτι οὐκ οἶδεν ἑαυτῷ μὲν ὁδὸν ὧν διαπέπρακτο
δυναμῶς φράσαι, τὸ δὲ καλὴν ὁρᾶ δυνάμενον καὶ τὰ μὴ
πεπραγμένα ὑφ' ἑαυτοῦ παρίσταναι τοῖς ἀκούουσιν, ὡς διάκη-
κεν. Ὅταν δ' ἔξ ὀνομάτων συγκείμενος ἀνθρώπος, καὶ
τῶν πικρῶν καὶ πεινερῶν, ἔπειτα ὅτι τὴν ἀπλότητα καὶ
τὰ ἔργα καταφεύγει, τίς αὖν ἀνάγκη; οὐ τὴν γλῶσσαν,
ὡς περ τῶν αὐλῶν, εἴαν τις ἀφέλῃ, ὁ λοιπὸν ² ἔδεν ὅτι.

ὡδ'. Θαυμάζω δ' ἔγωγε ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ
ζητῶ πυθέσθαι, πρὸς τί αὖν ἀποβλέποντες ἀποψήφισαί τε
τὴν γραφὴν. Πότερον ὡς τὸ ψήφισμά ἐστιν ἐννομον; Ἀλλ'
ὁδεμία πώποτε γνώμη παρανομώτερα γεγενῆσθαι. ³ Ἀλλ'

¹ αἰτίας—ἔργον] *Criminationis veritatem: criminum quæ objecerit
fundamenta in factis posita esse.* Stock.

² ἔδεν ἔστι] *Nullius pretii est.* Ἀχρηστον dixit Chrysostomus, qui
eadem comparatione usus est, Homil. 43. sub fin. Καίτοι γε αὐ-
λῶν τὰς γλωττίδας αὖν ἀφέλῃς, ἀχρηστον λοιπὸν κείται τὸ ὄργανον·
ἀλλ' ἔχ' ὅπως ὁ αὐλὸς ὁ πνευματικός. *Idem.*

³ Ἀλλ'] Interrogationi sæpe infertur, et commode per aut reddi
potest. Ita Xenophon, Anab. lib. v. Ὅμως δὲ καὶ λέξον ἐκ τίνος
ἐπλήγης. Πότερον ἦταν τι σὲ, καὶ, ἐπεὶ ἐκ ἐδίδως, ἔπαιον; Ἀλλ' ἀπῆ-
ταν; Ἀλλὰ περὶ παιδικῶν μαχόμενος; Ἀλλὰ μεθύων παρώνησα;

ὥς ὁ τὸ ψήφισμα γράψας ἐκ ἐπιτήδειός ἐστι δίκην δέ-
 ναι; Οὐκ ἄρα εἰσὶ παρ' ὑμῖν εὐθυνοὶ βίβ, εἰ τῶτον
 ἀφήσετε. Ἐκείνο δ' ἐ λυπηρὲν, εἰ περὶ τὸν μὲν ἐν-
 πίμπλατο ἢ ὀρχήτρα χρυσῶν τεφάνων, οἷς ὁ δῆμος ἐτε-
 φανῆτο ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸ ξενικοῖς τεφάνοις
 ταύτῃ ἀποδεδοῦς τὴν ἡμέραν· ἐκ δὲ τῆς Δημοσθέ-
 νους πολιτευμάτων ὑμεῖς μὲν ἀτεφάνωτοι καὶ ἀκήρυκτοι
 γίνεσθε, οὗτος δὲ κηρύχθῃσεται; Καὶ εἰ μὲν τις τῆς
 τραγικῶν ποιητῶν τῆς ¹ μὲν ταῦτα ² ἐπεισαγόντων, ποιή-
 σεν ἐν τραγωδίᾳ τὴν Θεοσίτῃ ὑπὸ τῆς Ἑλλήνων τε-
 φανέμενον, ἐδεῖς ἂν ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὀμη-
 ρος ἄνδρῶν αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντῃ· αὐτοὶ δ' ὅταν
 τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον τεφανῶτε, οὐκ οἶεσθε ἐν ταῖς τῆς
 Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; Οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν
 τὰ ἐνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθεσαν τῷ δή-
 μῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ χαλαρότερα εἰς τὰς ῥήτορας τὰς
 φαύλας ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἶεται δεῖν ἀφε-
 λόντας τὴν ἀδοξίαν ἀπὸ Δημοσθένους ἀειθεῖναι τῷ δήμῳ.
 πρὸς. Καὶ φατε μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὥς καὶ ἐγὼ, ³ κα-

Similiter D. Matthæus, c. xi. 8, 9, et quidem cum interroga-
 tione.

¹ μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit statim, mox, sc. bodie, non ali-
 quando. Markland.

² ἐπεισαγόντων] Sc. τὰ δράματα. Wolfius.

³ καλῶς ποιοῦντες] Et merito. Ita Græci eleganter loqui so-
 lent, cum eventum alicujus rei comprobent, sive bonis bene cesse-
 rit, sive malis male. Sic Demosthenes, §. 67, ὑμεῖς καλῶς ποιῶντες
 τὰς καρπὸς κεκόμιθε.

Aristophanes, in Pluto, ver. 861. et deinceps.

Δι. Ἐγὼ χερδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκω δοκῶ.

λῶς ποίοντες· ψηφιεῖσθε δὲ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγ-
καταλελείφθαι, ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι,
καὶ τὸ πάντων ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστη-
ρίοις, τὰς μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἀλισκομένους
ἀπιμύετε, ὃν δ' αὐτοὶ μισθοῦ πολιτευόμενον σωίετε, γε-
φανώσετε; Καὶ τὰς μὲν κριτὰς τὰς ἐκ Διονυσίων, εἴαν
μὴ δικαίως τὰς¹ κυκλίας χορὰς κρίνωσι, ζημιῶτε· αὐτοὶ
δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριτὰ καθεστηκότες, ἀλλὰ νόμων
καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεάς, οὐ κατὰ τὰς νόμους,
οὐδ' ὀλίγους καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ ἀγαπρασταμένῳ
δώσετε; Ἐπειτ' ἐξέειπεν ἐκ τῶν δικαστηρίων ὁ τοιοῦτος
κριτής, ἑαυτὸν μὲν ἀοδαῆ πεποιηκώς, ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥή-
τορα. Ἄνθρωπος γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημοκρατουμενῇ, νόμῳ
καὶ ψήφῳ βασιλεύει· ὅταν δ' ἑτέρῳ ταῦτα πᾶσι δῶ,
καταλέλυκεν αὐτὸς τὴν αὐτῷ δυναστείαν. Ἐπειδ' ὁ μὲν
ὄρκος, ὃν ὁμωμοκῶς δικάζει, συμπαρακολοβῶν αὐτὸν λυ-
πεῖ· δι' αὐτὸν γὰρ, οἶμαι, γέγονε τὸ ἀμάρτημα· ἢ δὲ
χάρις, πρὸς ὃν ἐχαρίζετο, ἀδελφὸς γέγεννη· ἢ γὰρ ψήφος
ἀφανὴς φέρεται.

πρῶτον. Δοκῶμεν δ' ἔμοιγε, ὦ Ἀθηναῖοι,² ἀμφοτέρω,

Προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ·

*Εοικε δ' εἶναι τῷ πονηρῷ κόμματος.

Καρ. Νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.

Vide Budæum, p. 303.

¹ κυκλίας χορὰς] Vide Indicem vocum difficiliorum.

² ἀμφοτέρω—ὁ σωφρονέωντες] In utroque prudentiam vestram pa-
riter desidero. Quod paucis de summa rerum decedatis, laudandum
certe non est: quod ex ista negligentia seges oratorum malorum uberrima

κατορθοῦν, καὶ παρακινδυνεύειν, εἰς τιὴν πολιτείαν οὐ
σωφρονεῖντες· ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ νῦν καιρῶν οἱ πολλοὶ
ταῖς ὀλίγοις περιέσθε τὰ τῇ δημοκρατίας ἰσχυρὰ, οὐκ
ἐπαινώ· ὅτι δ' οὐ γιγνέται φορὰ κατ' ἡμᾶς ῥητόρων
πονηρῶν ἅμα καὶ πολμηρῶν, εὐτυχῶμεν. Πρῶτον μὲν
γὰρ τοιαύτας φύσεως ἕνεγκε τὸ δημόσιον, αἷ ῥαδίως οὕτω
κατέλυσαν τὸν δῆμον· ἔχαιρε γὰρ κολακευόμενος· ἔπειτ'
αὐτὸν, οὐχ οὐς ἐφοδεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε,
κατέλυσαν. Ἐνιοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τῇ Τριάκοντα ἐγένοντο,
καὶ πλείους ἢ χίλις καὶ πεντακοσίαι τῇ πολιτῶν ἀκρί-
τους ἀπέκτειναν, ὡρὶν ταῖς αἰτίας ἀκῆσαι, ἐφ' αἷς ἔμελλον
ἀποθνήσκειν, καὶ οὐδ' ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καὶ ἐκφοραῖς τῇ
τελευτησάντων εἶων τὰς προσήκοντας παραγενέσθαι.
Οὐχ ὑφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔξετε τὰς πολιτευομένους; Οὐ
ταπεινώσαντες ἀποπέμφετε τὰς νῦν ἐπιημένους; Οὐ μέμ-
νησθε, ὅτι οὐδεὶς πώποτε πρῶτον ἐπέλετο τῇ τῷ δή-
μῳ καταλύσει, ὡρὶν ἂν μείζω τῇ δικτατηρίῳ ἰσχύσει;

ὥς'. Ἡδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀναλογι-
σάμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ψήφισ-
μα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένειν τεφανῶσαι.
Εἰ μὲν γὰρ λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τῷ ψηφίσματος ἐποίη-
σω, ὅτι ταῖς τάφους τὰς πρὸς τὰ τέχνη καλῶς ἐτά-
φρυσεν, θαυμάζω σου· τῷ γὰρ ταῦτα ἔξεργασθῆναι καλῶς

*ma non provenit, non illud prudentiæ vestrae, sed fortunæ acceptum
referendum est. Omnino istud s̄ σωφρονεῖντες cum utroque sententiæ
membro, tam κατορθοῦν quam παρακινδυνεύειν, non cum posteri-
ori tantum, conjungendum esse Lambino assentior. Stock.*

τὸ γεγενησθαι τῷτον αἵτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει· εἰ γὰρ
 παλαιωκώσαντα χρὴ τὰ τείχη, εἰδὲ τὰς τάφους, εἰδὲ
 τὰς δημοσίας ταφὰς ¹ ἀνελόντα, τῷ ὁρθῶς πεπολιτευμένων
 δωρεὰς αἰτεῖν, ἀλλ' ἀγαθοῦ πινος αἵτιον γεγεννημένον τῇ πό-
 λει. Εἰ δὲ ἤξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆς ψηφίσματος,
 εἰ ὃ τετόλμηκας γράφειν, ὥς ἐστιν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ δια-
 τελεῖ λόγων καὶ περὶ τῶν τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-
 ναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφί-
 σματος, ἀφαιτὶ ἔργων, ἐπιδείξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις· τὰς
 μὲν γὰρ παλαιὰς τῆς Ἀμφισθέας καὶ τῆς Εὐδοέας δωροδοκίας
 καταλείπω· ὅταν δὲ τῆς παλαιᾶς Θηβαίας συμμαχίας
 τὰς αἰτίας ἀναπιδῆς Δημοσθένει, τὰς μὲν ἀγνοῦντας
 ἔξαπατᾶς, τὰς δὲ εἰδότας καὶ ἀποθανομένης ὑβρίζεις.
 Ἀφελὼν γὰρ τὸν καμρόν, καὶ τὴν δόξαν τὴν ² τέτων, δι-
 κὴν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἷοι λαυθάνην ἡμᾶς, τὸ δὲ πό-
 λεως ἀξίωμα Δημοσθένει πεπιθήεις.

πῆ. Ἡλίκον δ' ὅτι τὸ ἀλαζόνημα τῷτο, ἐγὼ
 πειράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. Ὁ γὰρ τῷ Περ-
 σῶν βασιλεὺς, οὐ πολλῶν περὶ τὸν χρόνον παρὰ τῆς
 Ἀλεξάνδρου ἀρβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν, κατέπεμψε
 τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικῶς καὶ βάρβαρον ὅπισθο-
 λικόν, εἰ ἢ τὰ τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαμδύτως
 διελέχθη, καὶ ὅτι τελευτῆς ἀνέγραψεν εἰς τὴν ὅπι-

¹ ἀνελόντα] Qui publica sepulchra diruerit. Adi autem omnino
 Taylorum, qui vim atque aculeum huiusce loci optime perspex-
 erit.

² τέτων] Horum, Atheniensium puta, in iudicio assidentium
 atque circumstantium. Reiske.

πολῇ, Ἐγὼ, φησὶν, ὑμῖν ¹ χρυσίον οὐ δώσω, μή μα
 αὔτεϊτε, οὐ γὰρ λήψεσθε. Οὗτος μέντοι ὁ αὐτὸς ἐγκατα-
 ληφθεὶς ὑπὸ τῆς νυκτὸς παρόντων αὐτῷ κινδυνῶν, ὅτε
 αἰτούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς ἐκὼν κατέπεμψε τριακόσια τάλ-
 λαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν ὅτε ἐδέξατο. Ὁ δὲ κο-
 μίζων ὑπὸ τὸ χρυσίον χαρὲς, καὶ φόβος, καὶ χρεῖα συμμα-
 χῶν· τὸ δ' αὐτὸ τῷ καὶ τῇ Θηβαίων συμμαχίαν ἐχειρ-
 γάζετο. Σὺ δὲ τὸ μὲν τῆς Θηβαίων ὄνομα καὶ τὸ τῆς
 δυστυχιστάτης συμμαχίας ἐνοχλεῖς αἰεὶ λέγων· τὰ δ'
 ἐβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ περλαβὼν τῷ
 βασιλικῷ χρυσίῳ ἀπετέρησας. Οὐ δὲ ἐνδείαν μὲν χρη-
 μάτων, ἔνεχα πέντε τάλαντων, οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις
 τὴν ἀκρὰν ἐπαρέδωσαν; Διὰ τίνέα δὲ τάλαντα ἀργυ-
 ρία, πάντων ² Ἀρχάδων ἐξεληλυθότων, καὶ τῆς ἡγεμόνων
 ἐτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἢ πρᾶξις οὐ γεγέννηται; Σὺ δὲ
 πλατῆεις, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς σαυτῷ χρηγεῖς· καὶ τὸ κε-
 φάλαμον, ὃ μὲν βασιλικὸν χρυσίον ὡρᾷ τέτρω, οἱ δὲ
 κίνδυνοι παρ' ὑμῖν.

¹ χρυσίον] Vide Brodæum, Misc. l. i. c. 36. Taylor.

² Ἀρχάδων] Fusius hæc tradit Dinarchus in Orat. c. Demosthe-
 nem. Cum Asiatico bello distineretur Alexander, Arcades, rebus
 novis studentes, expeditionem ex Peloponneso moliebantur, The-
 banisque, qui missis legatis supplices petebant, ut se Macedonum
 iugo liberarent, auxilium sese laturos annuebant, si decem sibi ta-
 lenta darentur. Hæc igitur Thebani a Demosthene exposcebant,
 quem utique noverant tricena talenta abs Dario accepisse, quibus
 hostes excitaret Macedoni. Renuente autem illo ac tergiversante,
 Antipater decem talentum dono Arcadas perpulit, ut se domi con-
 tinerent. Stock.

πρὸς ἄξιον δ' ὅτι καὶ πῶς ἀπαυδυσίαν αὐτῶν
 θεωρήσῃ. Εἰ γὰρ πολμήσῃ Κτησιφῶν μὲν Δημοσθένι
 πρὸς χαλεπὴν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, οὗτος δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν
 ἐγκωμιάσῃ, βαρύτερον τῷ ἔργῳ ὧν πεπόνθατε τὸ ἀκρό-
 αμα γίνεται. Ὅπως γὰρ τὰς μὲν ὄντως ἀνδρας ἀγαθοὺς,
 οἷς πολλὰ καὶ καλὰ σιύισμεν ἔργα, ἀνὰ τοὺς κατ'
 ἑαυτῷ ἐπαινέας λέγωσιν, ἢ φέρωμεν ὅταν δὲ ἄνθρω-
 πος, ἀρχὴ τῆς πόλεως γεγονώς, ἑαυτὸν ἐγκωμιά-
 ζῃ, τίς ἀνὰ τὰ τοιαῦτα καρτερήσῃ ἀκούων; Ἀπὸ μὲν
 οὖν τῆς ἀναρχούντος τραυματείας, ἐν σωφρονῇς, ἄπο-
 τήσῃ ποίησαι δὲ, ὡς Κτησιφῶν, ἀλλὰ σαυτὴ τὴν ἄπολο-
 γίαν. Οὐ γὰρ δήπου τὸτό γε σκήψῃ, ὥς ἢ δυνατὸς εἶ
 λέγειν· καὶ γὰρ ἀνὰ ἄτοπόν σοι συμβαίνοι, εἰ πρὸς μὲν
 ποτὶ ὑπέμεινας πρεσβευτῆς ὡς Κλεοπάτραν, τὴν Φι-
 λίππου θυγατέρα, χειροτονεῖσθαι, συναχθεοσόμενος
 ὅπῃ τῇ τῇ Μολοσιῶν βασιλέως Ἀλεξάνδρου τελευτῇ,
 νυνὶ δὲ οὐ φήσῃς δύνασθαι λέγειν. Ἐπειτα γυναῖκα μὲν
 ἄλλοτερίαν πενθεύσαν διώσασθαι πρὸς ἀμυθεῖσθαι, γράψας
 δὲ μιᾶς ψήφισμα ὅτι ἄπολησῇ;

4. Ἡ τοιούτος ὅτι, ὃν γέγραπας τεφανῆσθαι, οἷος

¹ ἐγκωμιάζῃ] Post hanc vocem videtur οἶσομεν, vel ἀνεξόμεθα
 deesse, num feremus? cum interrogatione indignantis et infitiantis:
 alias constructio labat. Tum incipit nova sententia, *ecquis hæc au-*
ribus æquis accipiat? Reiske.

² ὡς] Pro πρὸς, quod Atticis perquam familiare est. Sic su-
 pra, p. 66, Λακεδαιμόνιοι—μέλλουσιν ὡς Ἀλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι.
 Et iterum, p. 79, πέμψας Δημοσθένους ὡς Ἀλέξανδρον. Exempla
 passim sunt obvia.

μὴ γνώσκεισθαι ὑπὸ τῆς εὖ πεπονθότων, ἀν μὴ τις σοι
 σιυνείποι; Ἐπερώτησον δὴ τὰς δικαστὰς, εἰ ἐγνώσκον
 Χαβρίαν, καὶ Ἰφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πυτοῦ παρ' αὐ-
 τῶν, ἄλλ' τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδωσαν, καὶ τὰς εἰκόνας
 ἔστησαν; Ἄπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινούνται, ὅτι Χα-
 βρία μὲν, ἄλλ' τὴν παρὰ Νάξον ναυμαχίαν, Ἰφικρά-
 τει δὲ, ὅτι Ἰ Μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμόθεον
 δὲ, ἄλλ' τὸν περίπλουον τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, ὧν
² ἐκάστω πολλὰ καὶ καλὰ καὶ τὸν πόλεμον ἔργα πέ-
 πρακται. Δημοσθένης δ', εἴαν τις ἐρωτᾷ, ἄλλ' τί οὐ δώ-
 σετε; Ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλός, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε.
 Καὶ πότερον τῶτον τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτὰς ἀτιμώσετε,
 καὶ τὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας, ὅς
 νομίζεσθ' ὄραν χετλιάζοντας, εἰ ὅτος γεφανωθήσεται;
 Καὶ γὰρ ἀν εἴη δεινόν, ὃ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν ³ ξύλα,
 καὶ τὰς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα,
 εἴαν τινα ἐμπειρόντα ἀποκτείνῃ, ὑποφρίζομεν, καὶ εἴαν τις

¹ Μόραν] Vide Indicem Voc. difficil.

² ἐκάστω] Sc. ὑφ' ἐκάστου. Sic Thucydides, l. ii. c. 102. ἐπειδὴ αὐτῶν
 ἑδὲν ἐπράσσετο ὧν ἕνεκα ἐσέβαλε. Ubi Scholiaſtes, ὑπ' αὐτοῦ. De-
 mosthenes, infra, §. 2. μὴ λέγω τὰ πεπραγμένα ἐμαυτῶ—ἀν δ' ἐφ'
 ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω. Sic quoque D. Lucas,
 cap. xxiii. ver. 15. ἑδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῶ. Ubi
 infelicitèr nostrates, unto bim. Vide Cl. Blacwall. Sac. Class. vol. ii.
 p. 168. Edit. 1731.

³ ξύλα] Pausanias, l. vi. c. 11. Καὶ οἱ Θάσιοι καταποντῶσι τὴν
 εἰκόνα, ἐπακολουθήσαντες γνώμῃ τῇ Δράκοντος, ὅς Ἀθηναίοις δεσ-
 μὸς γράψας φοινικὸς, ὑπερώρισε καὶ τὰ ἄψυχα, εἴ γε ἐμπέσον τι ἐξ
 αὐτῶν ἀποκτείναιεν ἄνθρωπον. Vide Taylorum, in *Elementis Juris*
Civilis, p. 116.

αὐτὸν διαχρήσῃαι, τίω χεῖρα τὴν τῷτο πρᾶξασαν
χωρὶς τῷ σώματος θάπτομεν. Δημοσθένης δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι,
τὸν γράφαντα μὲν τὴν πανυστίατι¹ ἔξοδον, πρῶτοντα
δὲ τῆς φρατρίδας, τῷτον ὑμεῖς τιμήσετε; Οὐκοῦν ὑβρί-
ζονται μὲν οἱ τελευτήσαντες, ἀθυμότεροι δὲ οἱ ζῶντες
γίνονται, ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἄθλον ἢ θάνατον κείμενον,
τὸ δὲ μνήμῃσι ὀπιλείπουσιν.

4α'. Τὸ δὲ μέγιστον, εἰάν ἐπερωτῶσιν ὑμᾶς οἱ νεώτε-
ροι, πρὸς ποῖον παράδειγμα χρὴ αὐτὰς τὸν βίον ποι-
εῖσθαι, τί ἀποκρινεῖσθε; Εὖ γὰρ ἴτε, ὅτι οὐχ αἱ πα-
λαιῶναι, ἐδὲ τὰ διδασκαλεῖα, οὐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παι-
δεύει τὰς νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια² κη-

¹ ἔξοδον] In qua fusus est ac deletus a Philippo Atheniensium
et Thebanorum exercitus. *Brodaeus*.

² κηρύγματα] Hæc vox procul dubio depravata est. Exempla
enim, quæ sequuntur, huic non conveniunt. Forte, τὰ δημόσια
παραδείγματα. Sic πολιτικὰ παραδείγματα, Orat. adv. *Timarch.*
p. 39. l. 11. Edit. *Taylor*. Hoc verum arbitror, (vide quæ præce-
dunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα &c.) et errorem scribæ esse conjici-
entis oculos in vocem subsequenter, κηρύττεται. *Demosthenes*, π.
Παραπρεσβ. p. 193. Καὶ τίς—τῷτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐ-
τον παραχεῖν ἐδελήσει; *Markland*.

Ibid.] Vox κηρύγματα cur *Marklando* displiceat, nil equidem
causæ video. Negat exempla subiecta huic vocabulo convenire.
Ego vero aio bene omnia convenire, quoad intelligo: nam in om-
nibus judiciis sententia judicum, quæcunque esset, præconis voce
promulgabatur. Quod etsi secus esset, nihilo tamen minus dictio
bene haberet. Damnatio rei absolutiove, quia loco publico et no-
mine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari; quic-
quid enim ad omnes dimanat, omnibus innotescit, id est κήρυγμα.
Reiske.

ρύγματα. Κηρύττεται τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι σεφانوῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ εὐνοίας, ἀνθρώπος ἀρχήμων ἐν τῷ βίῳ, καὶ βδελυρὸς; Ὁ δὲ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη. Δίκλις τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβόσκος, ὥσπερ Κτησιφῶν; Οἱ δὲ γε ἄλλοι πεπαίδευται. Τὰναντία τις ψηφισάμενος τῷ καλῶν καὶ δικαίων, ἔπανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸ υἷόν; Ὁ δὲ γε εἰκότως οὐ πείθεται. Ἀλλὰ τὸ νηθετεῖν ἐνταῦθα ἐνοχλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. Ὡς οὖν μὴ μόνον κρίνοντες, ἀλλὰ καὶ θεωροῦμενοι, οὕτω τὴν ψῆφον φέρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν οὐ παροῦσι τῶν πολιτῶν, ἐπερησομένοισι δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. Εὖ γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἢ πόλις εἶναι, ὁποῖός τις ἀνὴρ ἢ ὁ κηρυττόμενος. Ἐπὶ δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς περὶ ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ τῷ Δημοσθένει ἀνανδρίᾳ περσευομένην.

46'. Πῶς οὖν ἂν τις τὴν τοιαύτην αἰχμύλῳ ἐκφύγῃ; Ἐὰν τὰς περὶ καταλαμβάνοντα, τὰ κοινὰ καὶ φιλόανθρωπα τῷ ὀνομάτων, ἀπίστους ὄντας τοῖς ἡγεσι, φυλάξῃ. Ἡ γὰρ εὐνοία, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα, κεῖται μὲν ἐν μέσῳ φάνεσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφύγοντες τῷ λόγῳ, ὥς ὅτι τὸ πολὺ, οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖστον ἀπέχοντες. Ὅταν οὖν λάβῃτε ῥήτορα ξενικῶν τεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμοῦντα,

¹ ἔπανελθὼν] Ante hanc vocem videtur ἄτιμος deesse, eo, quod a iudicio domum rediit, capite minutus, infamia notatus, jure fori frequentandi mulctatus. *Reiske.*

ἐπανάγῃ αὐτὸν κελεύετε καὶ ἱ τῶν λόγων, ὥσπερ τὰς βε-
βαιώσεως τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς
βίον ἀξίόχρεων, καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ
μαρτυρεῖται, μὴ βεβαιούτε αὐτῷ τῆς ἐπάνης, καὶ τῇ δη-
μοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἥδη ἀφ' αὐτοῦ ὑμᾶς. Ἡ
ἐδρινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅ μ' βουλευτήριον καὶ ὁ δῆμος παρ-
οράται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσβεῖαι ἀφικνῶνται εἰς
ιδιωτικὰς οἰκίας, οὐ πρὸς τὰ τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ
πρὸς τῶν πρεσβεύοντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ;
Καὶ ἐφ' οἷς ἐστὶν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦ-
τά τινες δοκ' ἔξαρνοῦνται πρὸς τὴν, ἀλλ' ὁμολογεῖσιν
ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις πρὸς ἀναγνώσκε-
σι, καὶ πρὸς κελεύοντα ὑμῖν οἱ μὲν, βλέποντες εἰς τὰ ἑαυ-
τῶν πρὸς ὅσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ'
αὐτοῖσι δωρεὰς, ὡς σωτῆρες τῇ πόλει ὄντες· ὁ δὲ δῆμος

¹ τῶν λόγων] Supple ex sequentibus τὰς βεβαιώσεις. Ora-
tionis istius popularis confirmatio, quemadmodum et in præconiis pub-
licis obtinendis fieri solet, petatur ex monstrata vitæ morumque inte-
gritate. Stock.

Ibid.] Reiskius hunc locum ita legit, atque interpretatur; τῶν
λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὡς περὶ τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει
ποιεῖσθαι. Jubete eum verborum quoque suorum evictiones referre ad
vitam illa verborum magnificentia dignam, ut de præconiis fieri vult
lex. h. e. Imperate ei, ut demonstret vitam a se actam respondere
gravitati et splendori orationis suæ, vel jactantiæ potius, veraque
illa omnia esse, quæ de se prædicet; quemadmodum, si quis servum
aut domum, villam, aliudve quid, per vocem præconis vendat, lex
ei injungit, ut emptori veritatem eorum omnium, quæ præco ven-
ditoris loco atque nomine prædicaverit atque sponderit, præstet
atque evictam det; sin minus, emptio rescindatur.

ἐκ τῆς ἀθυμίας τῆς συμβεβηκότων, ὥσπερ ¹ παραγεγηρακῶς, ἢ πρῶτοιας ἐαλωκῶς, αὐτὸ μόνον τὸ νομα τῆς δημοκρατίας διεποιεῖται, τῆς δ' ἔργων ἑτέροις πρῶτοια κεχώρηκεν; Ἐπειτ' ἀπέρχεσθαι ἐκ τῆς ἐκκλησιῶν οὐ βυλδυσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῆς ἐρήνων, τὰ πρῶτοια νειμάμενοι. Ὅτι δ' οὐ ληρῶ, ἐκείθεν τὸν λόγον θεωρήσατε.

47. Ἐγένετό τις, ἀχθόμενος δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως, ἐνταῦθα ἀνὴρ ιδιώτης, ὅς ἐκπλεῖν μόνον εἰς Σάμον ἐγχειρήσας, ὡς πρῶτοια τῆς πατρίδος, αὐθήμερον ὑπὸ τῆς Ἰξ' Ἀρείας Πάγρου βυλῆς γανάτῳ ἐζημιώθη. ² Ἐτερος δ' ιδιώτης ἐκπλεύσας εἰς

¹ παραγεγηρακῶς] *Præ senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* Παρὰ in ejusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. Παραγεγῆρασκειν est ita senescere, vel eo usque senectutem extrahere, donec a statu naturæ humanæ desciscas, quæ natura res quasque, quas effert, veras, rectas, decoras, præclaras, salutare, finique suo consentaneas effert. Γῆρας aliquod est decorum, venustum, amabile, gerenti ipsi haud grave, neque aliis molestum, prorsus homine dignum; hoc agere est γεγῆρασκειν: sed παραγεγῆρασκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod hujus loci sententia postulat. Καταγεγῆρασκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire, et *absolvere*, quod a loci sententia est alienum. *Reiske.*

² Ἐτερος δ' ιδιώτης] Is erat Leocrates quidam, quem (oratione quæ ad nos usque pervenit) læsæ majestatis postulabat Lycurgus Rhetor, quod, cum post cladem Chæronensem decreto interdixissent Athenienses, nequis ex urbe migraret, vel suos inde amoveret, hic tamen patria et civibus relictis Rhodum concesserat, funditus periisse Athenas et ratus et renuntians: quod adeo acerbum Atheniensibus facinus visum est, ut cum quinque post annos patriam remeare ausus fuerit Leocrates, in judicium deductus, vix

Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἠΰεγκε, πρῶτον ποτὲ
 εἰσιγγέλθῃ, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία
 μόνον μετέπεσεν, ὑπερώριστ' ἂν, ἢ ἀπέθανεν. Ἀντιθῶμον
 δὲ τὸ νῦν γινόμενον. Ἄνὴρ ῥήτωρ, ἀπάντων τῶν κακῶν
 ἄψιος, ἔλιπε μὲν τιμὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα
 δ' ἐκ τῆς πόλεως· οὗτος φεφαισθεσθαι ἀξιοῖ, καὶ κηρύτ-
 τεσθαι οἷέται δειν. Οὐκ ἀποπέμψετε τὸν ἄνθρωπον, ὥς
 κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφορὰν; ἢ συλλαβόντες, ὥς λη-
 θῇ τῶν πραγμάτων, ἐπὶ ὀνομάτων ἀπὸ τῆς πολιτείας
 πλεόνεα, ¹ τιμωρήσεσθε; Καὶ τὸν κακὸν μέμνησθε, εἴ
 ὅ τι νῦν ψῆφον φέρετε· ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύ-
 ρια γίνεσθαι, καὶ τὸ σινέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέ-
 γεσθαι· διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δη-
 μοσθένους πολιτοδουμάτων πρὸς τὰς νῦν καιροῦς· δόξε-
 τε δὲ, εἰ μὲν τῆτον φεφαισθήτε, ὁμογνώμονες ² τοῖς
 πρὸς βαίνουσι τὴν κοινὴν εἰρήνῃ· εἰ δὲ τοῦναντίον τῆτι
 πράξετε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν ἀπείων.

48'. Μὴ οὖν ὥς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὥς ὑπὲρ

tandem evasit; καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: ubi enim pares
 numero renuntiabantur suffragiorum calculi, qui absolverent, qui-
 que damnarent, reus absolvebatur. Secundum hanc pugnam et is,
 quem dicit Æschines in Samum se recepisse, deprehensus et a Se-
 natu Areopagitico capitis fuisse damnatus videtur: ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ
 Ἀρείῳ πάγῳ βελή (inquit Lycurgus in Leoc.) τὰς φεύγοντας τὴν
 πατρίδα καὶ καταλιπόντας τότε (hoc ipso tempore) ὥς πολεμίας λα-
 βῆσα, ἀπέκτεινε. Stock.

¹ ἀψιος] Post hanc vocem videtur deesse ὅς. Reiske.

² τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε præcedit, sumendum.
 Brodæus.

οἰκείας τὴ πόλεως, βελεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε, ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἀνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς ὥσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἴσχυμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτὰς, βελεύεσθε, τίνες ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένι· πότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ οἱ συγδυμνασάμενοι αὐτοῦ, ὅτι ἦν ἐν ἡλικίᾳ; Ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, οὐχ ὥς ἀγρίους κυνηγετῶν, οὐδὲ τὴ τῶ σώματος εὐεξίας ὑπεμελὲς ἄνθρωπος, διατετέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας ὅτι τὰς τὰς ἐσίας κεκτημένους διαγεγένηται.

46. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῆς χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελεῖσθαι τὸν Φιλίππον, ἀποστήσας δὲ Ἀχαρνᾶνας, ἐκπλήξαι δὲ Θηβαίους δημηγορήσας· (οἶεται γὰρ ὑμᾶς εἰς τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη πρεσβευμένους, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπεισθήσεσθαι, ὥσπερ Πειθὼ πρέσβευσε, ἀλλ' οὐ συγκοφάντιον ἄνθρωπον ἐν τῇ πόλει) ὅταν δ' ὅτι τελευτῆς ἤδη τῶ λόγῳ συνηγέρους τὰς κοινωνίας τῶν δωροδοκημάτων αὐτῷ πρὸς ἀκαλῆ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ὅτι τῶ βήματος, οὗ νῦν ἐστηκώς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρετέταγμένους πρὸς τὴν τῶν τέτων ἀσέλγησαν τὰς τῆς πόλεως εὐεργέτας· Σόλωνα μὲν, τὸν καλλίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθόν, σωφρόνως, ὥσπερ πρεσ-

¹ ὁμμασι, διαβλέψαντες] Malim, ὁμμασιν ἢ διαβλέψαντες, ob insequens, ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν, non per vos ipsos solummodo circumferentes oculos, sed etiam &c.—non auribus modo, sed oculis quoque in consilium adhibitis deliberate, neque vosmet solummodo intuemini, sed etiam Demosthenis insolentiam. *Reiske.*

ἦκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν μηδενὶ τρέπω τὰς Δημοσθένους λόγους πρὸς πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὀρκῶν καὶ τῶν νόμων· Ἀρισείδην δὲ, τὸν τὰς φόβας τάξαντα τοῖς Ἑλλησιν, οὗ τελευτήσαντος τὰς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ὅτι τῷ τῆς δικαιοσύνης περιπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ οὐκ ἀρχυμένοσε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον τὸν Ζελεΐτιν, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρέζονον ὄντα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθιναίων, παρ' ἐδὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἀπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἀρχουσιν, ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα, καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ σεφάνῳ μέλλετε σεφανοῦν· Θεμιστοκλέα δὲ, καὶ τὰς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς, καὶ αὐτὰς τὰς τάφους τῶν περὶ τῶν οὐκ ἂν οἶεσθε ἀνασευδάζαι, εἰ ὁ μὲν τῶν βαρβάρων ὁμολογῶν τοῖς Ἑλλησιν ἀντιπαράξει σεφανωθήσεται;

47'. Ἐγὼ μὲν οὖν, ² ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ Σύνεσις, καὶ Παιδεία, ἣ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ, καὶ τὰ αἰσχρά, ³ βεβοήθηκα, καὶ εἶρηκα. Καὶ εἰ μὲν χαλῶς καὶ

¹ εἰς τὴν Ἑλλάδα] Hæc habet MS. Mead. Taylor. Nos, præeunte Reiskio, inferuimus.

² ὦ Γῆ] Hæc deridet Demosthenes, his verbis, ὥσπερ ἐν τραγωδία βοῶντα, ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετῇ, καὶ τὰ τοιαῦτα. Brodæus, Misc. l. vi. c. 10.

³ βεβοήθηκα] Dinarchus, adversus Demosthenem, Ἐγὼ μὲν ὅν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τὰ μὲν τῆς κατηγορίας ἦκει, βεβοήθηκα. Æschines,

ἀξίως τοῦ ἀδικήματος κατηγόρηκα, εἶπον ὡς ἐβλόμιον
εἰ δὲ ἐνδεετέρας, ὡς ἐδυάμιον. Ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰ-
ρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παραλειπομένων, αὐτοὶ τὰ δῖ-
καία καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφισάσθε.

contra Timarchum; Ἐν τι τῶν αἰσχίων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βου-
θῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἑμαυτῷ. Brodæus.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

Κ 2

ΔΗΜΟΖΟΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΑΛΙΟΣ

Κ 2

Α. Μ. 1848

Murg. sculp.

PRÆFATIO TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE

CORONA.

NON multa sunt, quæ restant huic orationi præfanda, quoniam de historia istius controversiæ satis liberaliter egi ad initium harum annotationum. Plene ibi inter cætera egimus de tempore, quo *instituta* fuerit hæc causa, quo autem *acta*. Iis cum nihil habeam quod addi velim, nihil quod refecari, istud diligentiae meæ exemplum lectoris benevolentiae commendo, committo, et relinquo.

Utrum hæc *Demosthenis* defensio ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ, an ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, an *utrumque*, recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, sc. *Dionysio Halic. Ulpiano, Harpo-*

cratione, Suida, etc. omnibus fere his modis citatur, ut citari potest. Titulus tamen *pro Ctesiphonte* usitator est, et accommodatior fere, quo pacto laudant *Cicero, Quintilianus, Plinius*, alique.

Multa habet optimus ille scriptor, *Dionysius Halicarnassensis*, quæ lector utiliter conferet, in hac oratione legenda. Multus utique est ille in *Epistola*, quæ ad *Ammaeum* scribitur, ut probet, *Demosthenem* non ab *Aristotele*, verum vicissim hunc ab illo, præcepta et artificia rhetorica mutuo sumpsisse. Vide potissimum istum tractatulum exeuntem, ubi *legitima* quasi nomenclatura appellatur hæc oratio, Η ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ: et ostenditur etiam, eam ab *Aristotele* in *Rhetoricis* laudari. Quæ cum ultima fere fuerit ex *Demosthenicis*, satis fane constat, parum *Demosthenem* ex arte *Aristotelis* proficere potuisse.

Nimirum scriptor ille felix, sagax, eruditus, atque curiosus, (*Dionysium* volo) non solum *Demostheni* multum affert lucis atque adjumenti, verum cæteris etiam oratoribus Græcis, a quibus similiter *Aristoteles* (ut ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et præceptiones derivavit, quorumque ex imagine futuros quoscunque oratores ad laudem effinxit, atque expressit ad excellendum. Verum fortasse

Demosthenis paulo ille studiosior, eique addic-
tior, quam par erat, inclementer cum *Æschine*
agit; quem verba fastuosa et ridicula *Demostheni*
exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba
sedulo et cum cura, in reliquiis *Demosthenis*, ab
eo quæsita, reperiri non potuissent. Quasi ne-
cesse fuisset, ut aut omnia, quæ magnus ille
orator in concionibus dixerit, literis configna-
rentur, aut omnia, quæ consignabantur, ad æta-
tem *Dionysii* pervenirent. Exscribo tamen, quæ
de hac re reliquit *Dionysius*, cum ob alia, tum
quia ad hanc causam, atque ad hanc *Æschini*
accusationem, pertineant. Ita ille ad fi-
nem περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος. Scil.
Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν
αὐτὸν (*Demosthenem*) κεχρῆσθαι, πόθεν ἐπήλθεν
αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα· οὐδὲν
γὰρ εὐρίσκω τῶν παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν
εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης. οἷον, ὅτι “ ἔδὲ τῆς
φιλίας ἀπορρήξαι τὴν συμμαχίαν” (Vid. *Æschin.*
supra, pag. 36. lin. 14.) καὶ “ ὅτι ἀμπελῆρ-
“ γῆσι τινὲς τὴν πόλιν,” καὶ “ ὑποτέτμηται τὰ
“ νεῦρα τῆς δῆμῃς,” καὶ “ φορμοῖρά φαύμεθα,” καὶ
“ ἐπὶ τὰ σεναὶ τινὲς ὥσπερ τὰς βελόνας διεύρουσιν.”
οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμῶν, “ ταῦτα δὲ ἔκιννα-
“ δός τις ἐς ῥήματα ἢ θαυμασά;” (*Æsch.* p. 81.)
ἔδὲ γε ἄλλα τινὰ φορτικά καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ
τῶν Δημοσθένους λόγων εὐρεῖν δεδύνημαι· καὶ ταῦτα
πέντε ἢ ἑξ μυριάδας σίχων ἐκείνῃ τῇ ἀνδρὶ καταλε-
λοιπότης. Interea tamen, an verba illa *Æschini*

aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco *Dionysii*, secum contemplabitur studiosus lector. Certum est, hujus textum ab illius esse corrigendum non uno in loco; et falsum esse animi editorem, doctum licet virum, qui ad *Demosthenem* lectorem remittit pag. 562. hujus editionis, (*Edit. Cantab.*) ad textum scil. quem *Dionysius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phraseologia aliquando delectaretur *Demosthenes*? Quidni, ut *Sylburgius* recte observavit, diceret, ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῷ δήμῳ, qui in *Olynthiaca* III^{ia} dixit, ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι, καὶ περιηρημένοι χρήματα?

Multis sane modis, multisque nominibus prædicanda est hæc insignissima oratio, totius eloquentiæ istius populi (apud quem et nata est, et ad justam magnitudinem excrevit ratio dicendi) flos ipse et medulla: opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter civiles rationes, quibus abundat, atque optimum exemplum reipublicæ administrandæ: (nam, ut inquit scriptor non negligendus, κάλλιστοι δημοσίων λόγων (*Demosthenis*) εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τὸν τε περὶ Στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους, καὶ Ἀριστοκράτους) non propter summam eloquentiam, cum in hac causa magnus ille dicendi artifex major seipso pene constitutus est: verum potissimum ob hanc rationem a *Panætio* et *Plu-*

tarcho allatam, dignam fane, quæ a tam gravibus scriptoribus commemoretur; et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conservavit. Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτῷ ἔτω γεγράφθαι τὰς πλείους, ὡς μόνον τῷ καλῷ δι' αὐτὸ αἰρετῷ ὄντος, ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους—ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἡδῖσον, ἢ ῥᾶσον, ἢ λυσιτελέσατον ἄγει τὰς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχῶς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἶεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τῷ καλῷ ποιεῖσθαι, καὶ τοῦ πρέποντος. Hæc ille præstantissimus auctor in *vita Demosthenis*.

Verum in excellentissima hac oratione nihil excellentius, nihil, quod *primores critices* magis adripuit, quam ΣΧΗΜΑ istud ΟΜΟΤΙΚΟΝ, ut vocatur, quod occurrit infra, §. 60. et nemini ignotum esse potest, qui de *Demosthene* inaudiverit. Οὐκ ἔστιν, ἢ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· οὐ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, et quæ sequuntur. Istius artificii vim et felicitatem optime expressit *Longinus*, cap. 16. Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τέττα παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἡμάρτον, ἔδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, ἔδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ, καθάπερ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ

θεῶ, καὶ οἶονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος, τὸν κατὰ τῶν ἀ-
 ριστέων τῆς Ἑλλάδος ΟΡΚΟΝ ἐξεφώνησεν, ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ
 ΟΠΩΣ ΗΜΑΡΤΕΤΕ, ΟΥ ΜΑ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΑΡΑ-
 ΘΩΝΙ ΠΡΟΚΙΝΔΥΝΕΥΣΑΝΤΑΣ, φαίνεται δι' ἐνὸς
 τῶ ὁμοτικῶ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ
 καλῶ, τὰς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τὰς οὕτως
 ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὀμνῦναι παριστάων, τοῖς δὲ κρί-
 νουσι, τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνεύσαντων ἐντιθεὶς φρόνημα,
 τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιστὰς εἰς ὑπερβάλλον
 ὕψος, καὶ πάθος, καὶ ξένων, καὶ ὑπερφυῶν ὀρκῶν ἀξιο-
 πιστίαν, καὶ ἅμα παιωνεῖόν τινα, καὶ ἀλεξιφάρμακον
 εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκούντων καθιερὸς λόγον, ὡς κεφι-
 ζομένους ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων, μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ
 πρὸς Φίλιππον, ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σα-
 λαμῖνα νικητηρίοις παρίσασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τὰς
 ἀκροατὰς διὰ τῶ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο.
 Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τῶ ὀρκῶ τὸ σπέρμα φασὶν
 εὐρῆσθαι,

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην,
 Χαίρων τις αὐτῶν τέρμον ἀλγυνεῖ κέαρ.

Cætera ibidem consulenda. Nam plurimum
 conferent ad auctoris nostri δεινότητα explican-
 dam. Neque unquam bonus et magnus scrip-
 tor tam fidelem et accuratum nactus est inter-
 pretem, μεγαλήγορος μεγαλήγορον. *Aristides*, rhe-
 tor itidem, et ingenio critico præditus, summa
 arte trutinat verba hæc *ardentia*. Παραδείγματος
 ἕνεκα ἔσω νόημα αὐτὸ κατ' αὐτὸ, ἐκ τῆς ἐννοίας, σεμ-

νότητος μετεσχηκός· οὐ μὰ τῆς ἐν Μαραθῶνι—ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητέμενον ἦν—τὸ δὲ καὶ ὁμῶσαι ὡς κατὰ θεῶν, τῶν προγόνων, τῆτο ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος. De dictione civili §. 8. Adjungam et alios. Et Demosthenes jurando per interfectos in Marathone et Salamine, id agit, ut minore invidia cladis apud Chæroneam acceptæ laboret. Quintilian. l. ii. c. 9. Nec meretur fidem, qui sententiolæ gratia jurat, nisi si potest tam bene, quam Demosthenes. Id. ibid. Tales sunt illæ inclinationes vocis, quas invicem Demosthenes atque Æschines exprobrant, non ideo improbandæ: cum enim uterque alteri objiciat, palam est utrumque fecisse. Nam neque ille per Marathonis, et Platæarum, et Salaminis propugnatores recto sono juravit, nec ille Thebas sermone deflevit. Id. l. xi. c. 3. Quid denique Demosthenes? Non cunctos illos tenues et circumspectos, vi, sublimitate, impetu, cultu, compositione superavit? Non insurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud jusjurandum per cæsos in Marathone ac Salamine propugnatores reipublicæ satis manifesto docet præceptorem ejus Platonem fuisse? Id. l. xii. c. 10. Ita Geminus Antholog. Gr. lib. iv.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος, ἄρει κείμαι,

Ξεῖνε, Φιλιππεῖης σύμβολον ἠνορέης,

Ἰσθρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος

Ἔργα, Μακεδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.

*Ομνυέ νυν νέκυας, Δημοσθένης, αὐτὰρ ἔγωγε

Καὶ ζωῆς ἔσομαι, καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

Nonnulla similiter σχ. *Apollon. Rhod.* l. ii. ver. 259. Ἐμπαθέσερος γίνεται ὁ ὅρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾷς—καὶ Δημοσθένους, μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὲς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. *Adjungatur Plutarchus de gloria Atheniensium*:—τὸν Δημοσθένης περὶ τοῦ Στεφάνου παραβάλωμεν· ἐν ᾧ τῆτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὁμόσας τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. *Item Hermogenes, p. 260, Edit. Crispin.* Μεθόδε λαμπρᾷς, καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ, ἔ μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἐξῆς. Τῆτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἐνδοξον· οἷον ὄρθως ἔν ἐβέλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, ἔτῳ γὰρ ἐποίησιν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ὅρκον αὐτὸ ἀναλαγῶν, ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε, καὶ λαμπρόν· οὐχ ἡμαρτον ταῦτα συμβελεύσας, ἔ μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, καὶ τὰ ἐξῆς. *Idem iterum, περὶ μεθόδ. δεινότη. p. 424. cap. περὶ ὅρκου. Scil. Πρῶτος δὲ ὅρκον ἡθικὸν Ὅμηρος ὤμοσεν, εἴτα Πλάτων ἐμιμήσατο, εἴτα Δημοσθένης ἐκληρονόμησε πάντων*—*Δημοσθένης δὲ ἡθικὸν πολιτικόν· ἔ μὰ τὲς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους, καὶ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας. Adde Pausan. in Attic. c. 32. Hartung. Decur. ii. cap. 3. et 9. apud Gruter. F. A. tom. ii. pagg. 677, 697. Per deridiculum tractat Athenæus,*

Ι. ΙΧ. Δεομένων ἔν ἡμῶν καὶ λιπαρέντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἔρῳ, φησὶ, τῆτες, μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, καὶ προσέτι τὰς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαντας. Et *Lucianus* etiam in *Encomio* juxta finem : Ἄγε δὴ τῷτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον, Δημοσθένην δὲ ἔκ ἄξαις, οὐ μὰ τὰς — καί μοι μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν, τὰς ἐν Μαραθῶνι πεπρωκότας. Hæc, lector, volebam nescius ne esses. *Taylor.*

I. IX. Διορίσας ἐν τῇ αὐτῇ καὶ ἀποδοῦναι τῇ
 ἐκείνῃ, οὐκ ἐπὶ φέρῃ, τῆς ἐν Μαργαρίτῃ
 κινδυνεύοντος, καὶ ἀποδοῦναι τῇ ἐν Ζακύνθῳ
 χύματος. Et Lacinian etiam in Encornio iuxta
 punctum: "Aye ὁ ἔχων, ἐφ' ὅπου Ἀντίπατρος, Δι-
 καστὸν δὲ ἐκ ἐξῆς, ἐν καὶ τῇ — τῇ αὐτῇ καὶ ἐφ' ὅπου
 νεο ἀποδοῦναι, τῇ ἐν Μαργαρίτῃ ἀποδοῦναι. Hanc
 lector, vobiscum necesse est esse. Pater.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΥ.

ΤΕΙΧΟΣ μὲν ὁ Ῥήτωρ ὡς Ῥωμαίων πρεσβέ-
λετο, τῇ συνήθειαν τέτων καὶ χειροποιήτων ἀρραγέστερόν τε
καὶ βέλτιον, πῶς τε εἰς πῶς πόλιν εὐνοίαν, καὶ πάλιν
λόγους δεινότητά, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, Οὐ λίθοις καὶ πλίν-
θοις τὰς Ἀθήνας ὠχύρωσα, ἀλλὰ μεγάλας δυνάμεις,
καὶ πολλῇ πινι συμμαχίᾳ, τῇ μὲν, ἐκ γῆς, τῇ δὲ, ἐκ
θαλάσσης. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν χειροποίητον περί-
βολον ἐμικρὲς τῇ πόλει συνεβάλετο. Πεπονηκότος γὰρ
καὶ πολλὰ μέρη τῶν τείχους τοῖς Ἀθηναίοις, ἐπεὶ δὲ
ἔδοξεν ἀνορθοῦν αὐτὸ, ἠρέθησαν ὅτι τὸ ἔργον ἄνδρες δεκά
φυλῆς ἐκάστης, ² εἰς οὓς ἔδει πῶς ἐπιμέλειαν περαινέσ-

¹ ὠχύρωσα] Demosthenem quasi loquentem fingit, orationem-
que ejus adducit, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide
§. 93. Taylor.

² εἰς ἃς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περαινέσθαι τὸ ἔργον] Pro δι' ὧν. Et

θαι τῷ ἔργῳ· τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον. Εἰς τοίνυν
 τέτων καὶ ὁ Ῥήτωρ γενόμενος, οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις
 τὴν ἐπιμέλειαν μόνῳ εἰσήνεγκε τῇ χρείᾳ, ἀλλὰ τὸ
 μὲν ἔργον ἀμέμπως ἀπετέλεσε, τὰ δὲ χρήματα ἔδω-
 κεν οἴκοθεν τῇ πόλει. Ἐπήνεσεν αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ' αὖτ'
 τὴν ἢ βελλή, καὶ τὴν ἑρωμένην ἡμέφατο στεφανῶ
 χρυσῷ· ἔτοιμοι δ' Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς χάριτας τῷ εὐ-
 ποιόντων. Κτησιφῶν δὲ ἰὼ ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν, ὡς
 δεῖ στεφανῶσαι τὸν Δημοσθένειν, ἐν μὲν καμῶ, τοῖς Διο-
 νυσίοις· ἐν δὲ τόπῳ, τῷ τῷ Διονύσῳ θεάτρῳ· ἐν δὲ θεα-
 ταῖς, πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν, οὓς ἡ πανήγυρις συνηγάγε· καὶ
 τέτων ἐναντίον ἀνειπεῖν τὸν κήρυκα, ὅτι στεφανοῖ Δη-
 μοσθένειν Δημοσθένης Παιανίεα² ἢ πόλις, ἀρετῆς συμ-
 πάσης ἔνεκα καὶ εὐνοίας τῆς πρὸς αὐτὴν. Ἦν οὖν παν-
 ταχόθεν ἡ τιμὴ θαυμαστὴ, διὸ καὶ ὁ φρόνος αὐτῆς ἤφατο, καὶ

sic fortasse legendum. Sed *Feliciani* editio (et MSS. nonnulli) ἀνευ
 σοφῶν φαρμάκων habet, ἧς (sine εἰς) ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν ΨΙΑΗΝ
 ΠΑΡΕΧΕΣΘΑΙ τῷ ἔργῳ. *Wolfius*.

Ibid.] Εἰς ἧς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, scil.
Aldina, Parisiensia, Lindenbrogii. Recte quadantenus. Quod for-
 tasse mireris. Sed vide, ut flammam ex isto filice excutiam. Ait
Libanius huic operi curando dari denos viros e singulis tribubus.
 Itane? Vix crediderim. Non centenis civibus ea res erat perfici-
 enda. Non tanti erat. Verum unaquæque tribus suum tribulem ad
 id muneris emisit. Lege ergo, correctione nunquam poenitenda,
 quam subjecit ora exemplaris *Bodleiani*, ἡρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄν-
 δρες δέκα, φυλῆς ἐκάστης Εἰς· ἧς ἔδει κ. τ. λ. *Taylor*.

¹ ἑρωμένην] Id est, πρὸνοιαν, ferri potest: sed melius est προ-
 θυμίαν. *Wolfius*. Ita, Regg. β. γ. ζ. *Taylor*.

² ἢ πόλις] Forte, ἢ πόλις σύμπασα, ἀρετῆς ἔνεκα &c. *Mark-
 land*.

τῷ ψηφίσματος ἀπηνέχθη τῶ δυνάμει γραφή. Αἰσχί-
νης γὰρ, ἐχθρὸς ὢν τῷ Δημοσθένει, ἀγῶνα ἰσχυρότων
² ἀπήγγειλε Κτησιφῶντι, λέγων ἄρχοντα γεγονότα τὸν
Δημοσθένην, καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπεύθυνον ³ νό-
μον δὲ κελεύειν τὸς ὑπευθύνους μὴ τεφανῆν. Καὶ πάλιν
νόμον παρεχόμενος, τὸν κελεύοντα, εἰ μὴ πῶς ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων τεφανοῖ, εἴ τῃ ἐκκλησίᾳ τὸν τεφα-
νον ἀναγορεύεσθαι· εἰ δὲ ἡ βουλὴ, εἴ τῃ βουλευτηρίῳ·
ἀλλὰ καὶ δὲ μὴ ἔξεσθαι. Φησὶ δὲ καὶ τὸς ἐπαίνους εἶναι
τὸς ὅτι τῷ Δημοσθένει ψευδεῖς· μὴ γὰρ πεπολιτεύεσθαι
καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δωροδοκῶν εἶναι, καὶ πολ-
λῶν κακῶν αἴτιον τῇ πόλει. Καὶ τάξει γε ³ ταύτης τῆς
κατηγορίας Αἰσχίνης κέχρηται, πρῶτον εἰπὼν περὶ τῷ
τῷ ὑπευθύνων νόμῳ, καὶ δεύτερον περὶ τῷ τῶν κηρυγ-
μάτων, καὶ τρίτον περὶ τῆς πολιτείας. Ἠξίωσε δὲ καὶ
τὸν Δημοσθένην τὴν αὐτὴν τάξιν ποιήσασθαι. Ὁ δὲ ῥή-
τωρ καὶ ἀπὸ τῆς πολιτείας τὴν ἀρχὴν ἐποίησατο, καὶ
πάλιν εἰς ταύτῃ τὸν λόγον κατέστρεψε, τεχνικῶς ποιῶν·
δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἀπὸ τῷ ἰσχυρότερον, καὶ λήγειν εἰς
ταῦτα· ⁴ μέσα δὲ τέθηκε τὰ περὶ τῶν νόμων. Καὶ τῷ

¹ τῷ ψηφίσματος ἀπηνέχθη] Hanc interpunctionem Reiskio debemus.

² ἀπήγγειλε] ἐπήγγειλε. *Wolfius*.

³ ταύτης] Ταύτη. *Idem*.

⁴ μέσα] Similiter, in argumento, quod sequitur: Τὸς μὲν γὰρ δύο νόμοι, τὸν τε τῶν ὑπευθύνων, καὶ τὸν τῷ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τῷ λόγῳ ἀπέρριψε, στρατηγικῶς τὸς κακὰς εἰς μέσον ἐλάσας. *Quintilianus*, l. vii. c. i. *Demosthenes atque Aeschines—in judicio Ctesiphontis diversum secuti ordinem, cum accusator a jure, quo vide-*

μὴ δὲ τῷ πωδύνων ἂν ἀντιτίθῃσι διανοίας· τῷ δὲ
 δὲ τῷ κηρυγμάτων, νόμον ἕτερον, ἢ τοι νόμος μέρος, ὡς
 φησιν αὐτός, ἐν ᾧ συγκεχώρηται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κη-
 ρύπειν, εἰάν ὁ δῆμος, ἢ ἡ βελή, τῷτο ψηφίσσηται.

*batur potentior, cæperit : patronus omnia, vel pene omnia, ante jus po-
 fuerit, quibus judicem quæstioni legum præpararet. Καὶ γὰρ ἐν τῷ πο-
 λέμῳ, inquit Xenophon, Memorab. lib. iii. in principio, τὰς τε
 πρώτας ἀρίστας δεῖ τάττειν, καὶ τὰς τελευταίας, ἐν δὲ μέσῳ τὰς χει-
 ρίστας cætera. Taylor.*

¹ ἀντιτίθῃσι διανοίας] Hoc est, a scripto recedens, voluntate le-
 gislatoris nititur. *Wolfius.*

ΕΤΕΡΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΑΘΗΝΑΙΟΙ καὶ Θηβαῖοι, πολεμῶντες πρὸς Φίλιππον ἐν Χαιρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας, ἡττήθησαν. Ἐπικρατήσας οὖν ὁ Μακεδὼν, φρεσὶν μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐπέβαλε, καὶ εἶχεν ὑπὸ χεῖρα δελεύεσαν. Ἐλπίσαντες οὖν τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι, καὶ ὅσον ἐδέπω κατ' αὐτῶν ἦξεν πρὸςδοκῶντες τὸν Τύρανον, ἐσκέψαντο τὰ πεπονηκότα μέρη τῷ χρόνῳ τῶ τείχους ἐπανορθώσασθαι. Καὶ δὴ ἀφ' ἐκάστης φυλῆς τειχοποιοὶ πρὸςβλήθησαν· ¹ τοιόνδε καὶ ἡ Πανδιονὶς ἔξ ἑαυτῆς εἴλετο πρὸς χρεῖαν τὸν ῥήτορα. Τῆς τοίνυν ἐργασίας ἐν χερσὶν ἔσσης, πρὸςδεηθεὶς ἐπὶ χρημάτων ² μεταδεδομμένων ὑπὸ τῆς πόλεως, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἐδαπάνησε, καὶ οὐκ ἐλογίσατο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχαρίσατο.

¹ τοιόνδε καὶ ἡ] (Editi et MSS.) Forte, τοιγαρῶν καὶ ἡ. Et mox πρὸς τὴν χρεῖαν. *Wolfius*.

² μεταδεδομένων] Forte, μετὰ τὰ δεδομένα ὑπὸ τῆς πόλεως. *Wolfius*. Ita Reg. α. Caeteri omnes, μεταδεδομένων. *Taylor*.

Ταύτῳ ἀφαιρὴν ὁ Κτησιφῶν, εἰς τῷ πολιτευομένων, δεξάμενος, εἰσήνεγκε γνώμῳ ἐν τῇ βουλῇ περὶ αὐτῷ τοιαύτῳ· ἐπεὶ δὲ ἀφαιρῇ Δημοσθένης ὁ Δημοσθένης, παρ' ὅλον τὸν βίον, εὐνοίαν εἰς τὴν πόλιν ὀφεικνύμενος, καὶ νῦν δὲ τειχοποιὸς ὢν, καὶ περὶ δευτέρους χρημάτων, οἴκοθεν παρέχε, καὶ ἐχαρίσατο· διὰ τούτο δεδύχθω τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ φανῆσθαι αὐτὸν χρυσέῳ φέρων, ἐν τῷ θεάτρῳ,¹ τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν, ἵσως ὅτι πλήθη σιωτρέχῃ ὀφεικνύμενα κατὰ δράματα βλέπειν. Εἰσαγομὲνς τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τῷ περὶ βουλευματος, ἐφίσταται τῷ Κτησιφώντος κατήγορος Αἰσχίνης, ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχθρὸς, ὡς νόμον εἶναι φάσκων περὶ τρεῖς νόμους τὸ ψήφισμα· ἓνα μὲν, τὸν κελεύοντα τὸν ὑπεύθυνον μὴ φανῆσθαι, πρὶν ἂν δώῃ τὰς εὐθύνας· ἕκτον δὲ ταύτας, φησὶν, ὁ Δημοσθένης ἐδεδάκη, καὶ τὰ θεωρικὰ διοικῶν, καὶ τειχοποιῶν· καὶ ἔδει ἀναμειναι καὶ ὀφειλῆν τὸ γέρας, ἕως ἂν ὀφθῇ καθαρὸς ἔξετασθῆς. Δεύτερον δὲ ἀναγινώσκει νόμον, τὸν κελεύοντα² ἐν Πνυκί φανῆσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀφαιρῶν τοὺς πολίτας τὸς δεξάμενους ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγρευσθῆναι τῷ Δημοσθένει τὸ φέρονον. Ὁ δὲ τρίτος νόμος εἰς τὸ ὅλῳ

¹ τραγωδιῶν ἀγομένων καινῶν] In Æschine legitur, τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et τραγωδοῖς. Utrum autem eo tempore novi Tragici Athenis extiterint, an tantum de novis Histrionibus fiat sermo, nostra parum interest. *Wolfius*.

² ἐν Πνυκί] Vide Æschinem, c. Ctesiph. p. 20, et annotationes ad locum.

ὁρᾷ τῷ βίῃ καὶ τῇ πολιτείᾳ ἔξετασιν· καλεῖται γὰρ μηδέποτε
 ψευδῇ γράμματα εἰς τὸ Μητρώον εἰσάγειν, ἔνθα ὄντα ὅλα
 τὰ δημόσια γράμματα. Ἐφεύσατο δὲ, φησὶν, εὐνοίαν καὶ
 σπουδὴν μαρτυρήσας τῷ Δημοσθένει· κακόνες γὰρ μάλ-
 λον καὶ πολέμιος εὐρίσκεται τῇ πατρίδι. Τέτῃ τῷ νό-
 μῳ χρησίμῳ τυγχάνοντος τῷ τρίτῳ ἀντιλαβόμενος, ὡς-
 περ πινὸς ἀγκύρας, ὁ ῥήτωρ κατεπάλαψε τὸν ἀντίδικον,
 μεθόδῳ δεινότητι καὶ σοφωτάτῃ τῇ ¹ περὶ τῷ κατηγο-
 ρῆ χρησάμενος· ἐκείθεν γὰρ ἔχε λαβὴν ἐλεῖν καὶ κα-
 ταγωνίσασθαι τὸν πολέμιον. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας δύο
 νόμους, τὸν τε τῷ ὑποδύοντων, καὶ τὸν τῷ κηρύγματος,
 εἰς τὸ μέσον τῷ λόγῳ ἀπέρριψε, στρατηγικῶς κακοῦς εἰς
 μέσον ἐλάσας· τῷ δὲ ἰσχυροτάτῳ ² εἰς τὰ ἄκρα περσκέ-
 χρηται, τὸ σαθρὸν τῶν ἄλλων ἔξ ἑκατέρω ῥωννύς. Ἔοικε δὲ
 καὶ διοικεῖν πρὸς τὸ συμφέρον τὸ λόγον, καὶ ἐ σφόδρα ³ ἀν-

¹ περὶ τῷ κατηγορῆ] (Ita enim omnes.) Forte, κατὰ. Et (lin. 12.) στρατηγικῶς κακοῦς ὄντας, vel τὰς κακὰς. Et (lin. 15.) ἀνέδην pro ἀναιδῶς. Et (pag. seq. lin. 4.) πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ἀποκρινόμενος. Wolfius.

² εἰς τὰ ἄκρα] Verte, in utraque acie. Taylor.

³ ἀναιδῶς] Hoc ἀναιδῶς, quod præcipitavit Wolfius, optime se habet. Artificium summum adhibet Demosthenes, non tamen eo utitur ἀναιδῶς, sine pudore et moderatione. Aliquando enim orationem suam, non arte, sed utilitate, πρὸς τὸ συμφέρον, metitur: uti in ea instantia, quam statim adhibet scriptor hujus argumenti. Nempe cum τῷ νομίμῳ Æschinis τὸ νόμιμον, non τὸ τεχνικόν, aut artificiosum, opponere debuit, effecit sane, ut ratio ejus administrandæ Reipublicæ utiliter in locum istius τῷ νομίμῳ succederet. Ad eum locum confugit, non arte, aut calliditate aliqua, sed ratione et necessitate. Idem.

αἰδῶς τὴν τέχνῃ ὀπιδεικνύμενος· δοκῶν γὰρ ἐν πρώ-
τοις ὑπερβαίνειν τὸ νόμιμον, ἑτέρῳ τρόπῳ τῷ νομί-
μῳ προσκέχρηται· καὶ γὰρ νόμον ἀνέγνω Αἰσχίνης τὸν
ὡς τῷ τεφάνων ψευδῆ· πρὸς ὃν ὁ ῥήτωρ ὑποκρινό-
μενος, εὔρε χαρὸν εἰς μέσον ἀγαγεῖν τὰ ἐαυτοῦ πολιτεύ-
ματα, ὡς νομίμῳ μαχόμενος. Καὶ ἡ μὲν διοίκησις τῆς
λόγῃς τοιαύτη. Κεφάλαιον δὲ ἰσχυρὸν, τῷ μὲν Αἰσχίνῃ, ὃ
νόμιμον, τῷ δὲ ῥήτορι, τὸ δίκαιον. Κοινὸν δὲ ὑπὸ τῆς
ἴσης τὸ συμφέρον, ὅκ' ἔχον φανερὰν τὴν ἐξέτασιν. Ἡ
Στάσις, ἐγγεγραφοῦς πραγματικῆ· ὡς ῥητὴ γὰρ τὸ ψή-
φισμα. ¹ Τῆς δὲ γραφῆς ἐπὶ Φιλίππῳ ζῶντος ὑποτε-
θείσης, ὅτι Ἀλεξάνδρῳ ἀφ' ἀδελφότητος τὴν ἀρχὴν ὁ λό-
γος ὅτι καὶ ἡ κρίσις. Ὡς γὰρ ἀπέθανε Φίλιππος, καὶ τὴν
φρουρὰν οἱ Θηβαῖοι τεταρσνηκότες ἐξέβαλον, ὁ μὲν Ἀλέξ-
ανδρος ὡς καταφρονήτης, τὰς Θήβας κατέσκαψεν· εἴτα
μεταγνὼς ὅτι τῷ πεπραγμένῳ, ἐξεχώρησε τῆς Ἑλλά-
δος ἀρχινομός, καὶ κατὰ τῆς βαρβάρων ἐστράτευσεν.
Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι χαρὸν ἔχον ἐνόμισαν κρίσιν ὡς ἀδύνατον
τὴς προδοσίας τῆς τῇ Ἑλλάδι ἀδικήσαντας· καὶ ἔτω
συνεκερτήθη τὸ δικαστήριον. Οὐκ ἔν τὸ πρῶτον προοίμιον
εὐκτακὸν ὅτι, κατὰ μερισμὸν εἰσαχθέν, καὶ πρὸς ἀπολύσει
τὴν εὐνοίαν, ἥς μάλιστα ἐν τῷ παρόντι δέομεθα. Ὀμι-
ρικῶς δὲ εἴρηται ζήλω,

Κέκλυτέ μού, πάντες τε Θεοὶ, πᾶσαι τε Θεαῖναι.

¹ Τῆς δὲ γραφῆς—ἀποδείξεως] Forte, ἀποδοδείξεως, sc. τῷ Ἀρ-
χοντι, ἢ τοῖς Θεσμοδέταις. (Male hoc. Vide Ulrian. ad hæc verba
Demosth. §. 35. ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινῶμαι. Taylor.) Et (pag. seq. lin.
3.) εἰληπται μὲν ἐκ τῆς ψηφίσματος. Wolfius.

Καὶ δὴ καὶ ἔμφασιν ἔχει τῷ τῇ εὐνοίᾳ θαρρῆν· καὶ γὰρ ἂν
 ὅλον ἐπεκαλεῖτο τῶν Θεῶν τὸ γένος, εἰ μὴ ἔτιω δέκετο.
 Τὸ δὲ, διατελῶ, εἰληπταὶ μὲν ἀπὸ τῷ ψήφισματος·
 διλοῖ δὲ, ὅτι συνεβίωσε τῇ εὐνοίᾳ, καὶ ἰ αἰ αὐτῆς μέλεται,
 καὶ ὡς ἄλλοτερον ἀφῆσθαι τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν τοιαύτῃ ἀφῆ-
 νοίαν.

¹ αἰ αὐτῆς μέλεται] F. ἔχεται. Aut ἀντὶ τῷ, ἐπιμελεῖται pos-
 tum est insolentius. *Wolfius*. Constantissime exarari video μέ-
 λεται. *Taylor*.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΟΓΟΣ.

ΠΡΩΤΟΝ μὲν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς
εὐχόμεν πάνσι καὶ πάσαις, ὅσιν εὐνοίαν ἔχον ἐγὼ ἀγατελῶ

¹ Πρῶτον] Laudatur hoc exordium a multis antiquis Scriptori-
bus, et a nonnullis illustratur quoque. *Est et ille verecundæ ora-
tioni aptissimus, quo quatuor primis leviter in summum coeuntibus digi-
tis, non procul ab ore, aut pectore, fertur ad nos manus, et deinde prona
ac paululum prolata laxatur. Hoc modo cœpisse Demosthenem credo in
illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio. Quintil. l. xi. c. 3.
Dionysius vero Halicar. totum hoc celebratissimum procœmium in
Rhythmum et pedes divisit. De Composit. Verborum, §. 18. Taylor.*

Ibid.] In hoc exordio quatuor res potissimum conficit Demosthe-
nes. 1. Audientiam postulat cum commendatione suæ erga Rem-
publicam benevolentiae. 2. Præjudicio anteaetæ vitæ suæ accusa-
tionem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit
laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, ἀνεπαχ-
θῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν φιλοτιμέμενος. Qua de re Plutarchi libellus
extat. Summa et cardo hujus orationis in eo maxime versatur :
*Se, qui in gerenda republica dignitatem potius et perpetuam securitatem
cum periculis pariendam, quam præsens otium, nec in longitudinem du-
raturum, et cum turpitudine conjunctum, sit secutus, officio boni civis*

τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τῆτον τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅπερ ὅτι μάλισθ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας τε καὶ δόξης, τῷτο¹ παρασῆσαι τὰς θεὰς ὑμῖν, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τῶ, πῶς ἀκρίβειαν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ, (ῥέτλιον γὰρ ἂν εἴη τῷτό γε) ἀλλὰ τὰς νόμους, καὶ τὸν ὅρκον, ἐν ᾧ, πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δικαίοις, καὶ τοῦτο γέγραπται, ΤΟ ΟΜΟΙΩΣ ΑΜΦΟΙΝ ΑΚΡΟΑΣΘΑΙ. Τῷτο δ' ὅτιν, οὐ μόνον τὸ μὴ παρατεγνωκέναι μηδὲν, ὅδ' ἐτὶ τὸ ἔῃ εὐνοίαν ἴσιν ἀμφοτέροις ἀποδοῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ τῇ τάξει, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβέληται καὶ περήρηται τῷ ἀγωνιζομένῳ ἕκαστος, ἔτιως εἶσαι χρήσασθαι.

Β'. Πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγ' ἐλατῆσαι καὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα Αἰχίνου, δύο δ', ᾧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα·

esse functum, nec fortunam sibi præstandam esse. Privatam autem vitam suam cum Æschinis recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, ῥητορικῶς μὲντοι, ἔμοιγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεστέως. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione majorum ab Æschine, et in oratione περὶ Παραπρεσβείας, et ultima Epistola ejusdem labefactatur: quod Athenienses, nec iisdem animis neque viribus iisdem præditi, quibus olim, res confirmiles gerere non potuerint. Wolfius.

¹ παρασῆσαι] Disputatur, quid id esset, quod precatur Demosthenes τὰς θεὰς παρασῆσαι: utrum, scil. τῷτο ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est interpretes, adeoque verba, ὅπερ ἐστὶ—δόξης, in quadam quasi parenthesi concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam §. 4. in fine, ubi hanc precationem instaurat, legimus, ὅτι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσεβείαν ἑκάστω, ΤΟΤΤΟ παρασῆσαι τὰς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum est interpretes Italus. Taylor.

ἐν μὲν, ὅτι ἐπεὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι (ὅ γὰρ ὅτι ἴσον
 νῦν ἐμοὶ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτεῖν, καὶ τέτῳ μὴ
 ἐλεῖν τὴν γραφὴν· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐ βέλομαι δὲ δυσ-
 χερεὲς εἰπεῖν ὅδ' ἐν, ἀρχόμενος τῆς λόγου· ἔπος δ' ¹ ἐκ
 περισσεύσεως μου κατηγορεῖ) ἕτερον δ', ὃ φύσιν πᾶσιν ἀν-
 θρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν
 ἀκρίβειαν ἡδέως, τοῖς ἐπαγνῶσι δ' αὐτὰς ἀχθεσθαι. Τέ-
 των τοίνυν, ὃ μὲν ὅτι περὶ ἡδονῆς, τέτῳ δέδοται· ὃ
 δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὀνοχλεῖ, λοιπὸν ἐμοί. ² Καὶ
 μὲν εὐλαβούμενος τῆτο, μὴ λέγω τὰ ³ πεπραγμένα
 ἐμαυτῷ, ἐκ ἔχειν ἀπολύσαθαι τὰ κατηγορημένα δόξω,
 ἐδ' ἐφ' οἷς ἀξιῶ πημᾶσθαι, δεικνύει· ἀν δ' ἐφ' αὐτὰ καὶ

¹ ἐκ περισσεύσεως] *Ex abundantia*. Nos forte diceremus: *The odds are on the side of Æschines*. Or, *the difference of the account*. *Contentio inter nos inæqualiter admodum est comparata*. Vide Harpocr. Suidam, v. ἐκ περισσεύσεως, et Demetr. Phaler. §. 265. Taylor.

Ibid.] Vim istius ἐκ περισσεύσεως multo melius assecutum fuisse crediderim eum, qui Anglice verteret, *out of wantonness*. Alioqui enim in jejunam quandam et frigidam iterationem delaberetur Demosthenes: *Longe (inquit) meliore quam ego conditione est adversarius*. Quippe non pari periculo ego et Æschines in iudicium venimus. Quare? Quoniam mihi quidem—de fama et fortunis omnibus est periclitandum: (ita enim explenda est pulchra ista *aposiopesis*) ille autem inæqualiter admodum mecum contentionem comparavit, b. e. longe meliore quam ego utitur conditione. Stock.

² Καὶ μὲν εὐλαβούμενος] Cicero, siue quis alius in Sallustium, Quo me vertam, P. C.? Unde initium sumam? Majus enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita, atque de rebus nostris huic conviciatori respondebo, invidia gloriam consequitur: aut si hujus facta, mores, omnem ætatem nuda vero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic obijcio. Wolfius.

³ πεπραγμένα ἐμαυτῷ] Vide Æsch. p. 122. n. 2.

πεποίηκα, καὶ πεπολίτδμμι, βαδίζω, πολλάκις λέγειν ἀναγκασθήσομαι περὶ ἐμαυτῶ. Πειράσομαι μὲν ἔν ὥς μετριώτατα τῷτο ποιεῖν· ὅ, τι δ' ἂν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἀναγκάζῃ, τῷτο ἢ αἰτίαν ¹ ἑτὸς ὅτι δίκαιος ἔχειν, ὁ τοιῷτον ἀγῶνα ἐνησιμάδμος. Οἶμαι δ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες Δικασταί, πάντα ἂν ὁμολογήσαι, κοινὸν εἶναι τῷτονι τὸν ἀγῶνα ἐμοί τε καὶ Κτησιφῶντι, καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος ἄξιον σπουδῆς ἐμοί. Πάντων μὲν γὰρ ἵπποτερεῖσθαι λυπρὸν ὅτι καὶ χαλεπὸν, ² ἄλλως τε, καὶ ὑπ' ἐχθρῶ τῷ τῷτο συμβαίνει· μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας τε καὶ φιλανθρωπίας, ὅσῳ ὅρ καὶ τὸ τυχεῖν τῶτων μέγιστον ὅτι.

γ'. Περὶ τῶτων δ' ὄντος τῷτῃ τῷ ἀγῶνος, ἀξιῶ καὶ δεομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκῶσά με πρὸς τῷ κατηγρημύων ἵππολογεμύου δικαίως, ὥσπερ οἱ νόμοι κελεύουσιν, οὓς ὁ πηεὶς ἐξαρχῆς Σόλων, εὖντος ὧν ὑμῖν, καὶ δημοπικὸς, οὐ μόνον τῷ γράψαι κυρίους ὥετο δεῖν ³ εἶ), ἀλλὰ καὶ τῷ τῶς δικάζοντα, ὑμᾶς ὁμωμοκένα· ὅκ ἀπιστῶν ὑμῖν, ὥς γέ μοι φαίνεται, ἀλλ' ὁρῶν, ὅτι ταῖς αἰτίας καὶ ταῖς ἀντιβολαῖς, αἷς ἐκ τῷ ³ πρῶτερος λέγειν ὁ δῖοκων ἰχύει, ὅκ ἐνὶ τῷ φεύγοντι ⁴ παρελθεῖν, εἰ μὴ τῷ

¹ ἑτὸς ἐστὶ δίκαιος ἔχειν] Ita passim apud Atticos, pro usitatiorē formula, δίκαιόν ἐστι τῷτον ἔχειν. i. e. *Æquum est, ut, &c.*

² ἄλλως τε] Hæc videtur esse istius locutionis vis: *Cum ob alias causas, tum præsertim.*

³ πρῶτερος] MSS. quidam, πρότερον. Sed non habeo necesse. Infra, §. 64. Σὺ τοσαῦτον ὑπερῆρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τῶς ἄλλας, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; Taylor.

⁴ παρελθεῖν] Suid. in v. et Ulpian. ad Orat. de Rebus Cbersone-

δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν, ἢ πρὸς τὰς θεὰς εὐσέβειαν διαφυλάττων, καὶ τὰ τῷ λέγοντος ὕψερυ δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, καὶ, πρὸς αὐτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέρω ἀκροατῷ, οὕτω τῷ ἀγνώστῳ ποιήσεται περὶ πάντων.

δ'. Μέλλων δὲ τῷ τε ἰδίῳ βίου παντός, ὡς ἔοικε, λόγον δίδοναι τήμερον, καὶ τῇ κοινῇ πεπολιτευμένων, βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι·² καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὐχόμεν, πρῶτον μὲν, ὅτι εὐνοϊαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τούτῃ ἐπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τὸτονὶ τὸν ἀγῶνα· ἔπειθ', ὅ, τι μέλλει συμβοῖσθαι καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ, τούτο παραστήσω τὰς θεὰς πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γινώσκαι.

ε'. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγορήσεν Αἰσχίνης, καὶ γὰρ περὶ αὐτῷ τοῦ πρὸς αὐτὸν εὐχόμενος ἀνὰ λόγον· ἐπειδὴ δ' οὐκ ἐλάττω λόγον, τᾶλλα διέξιών, ἀνάλωκε, καὶ τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μιν, ἀναγκάσθον³ νομίζω καὶ δίκαιον ἅμα, βραχέα, ὥς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν,³ ἵνα μηδεὶς

fitanis : Ubi ait, παρελθεῖν in hac oratione sumi ἀντὶ τῷ νικῆσαι.

Add. Valef. ad Harpoc. in v. Taylor.

Ibid.] Similiter, ἀντὶ τῷ νικῆσαι fumitur, apud Aeschinē, supra, p. 62. lin. ult. παρελθόντες τῇ πρώτῃ γραφείᾳ. Stock.

¹ ὑσέρει] Ita, pro υσέρει, legimus, ex Edit. Reisk. consentientibus simul MSS. bene multis.

² καὶ] Valet itaque, ut saepe apud Xenophontem, et optimos auctores.

³ ἵνα μηδεὶς &c.] Hic, ut videtur, est verborum ordo, ἵνα μηδεὶς

ὑμῶν, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἡγμένος, ἀλλοτριώτερον τῆς
 ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίῳ ἀκμή μου. Περὶ μὲν δὴ
 τῆς ἰδίων ὅσα λοιδορούμενος βεβλασφήμηκε περὶ ἐμοῦ,
 θεάσασθε ὡς ἀπλᾶ καὶ δίχτυα λέγω. Εἰ μὲν ἴτε με
 τοιοῦτον, οἷον οὗτος ἠτιάτο, οὐ γὰρ ἄλλοθι που βεβίωκα,
 ἢ παρ' ὑμῖν, μηδὲ φωνὴν ἀνάσχηθε, μηδ' εἰ πάντα τὰ
 κοινὰ ὑπέρευ πεπολίτευμαι, ἀλλ' ἀναστάντες, καταψήφι-
 σασθε ἡδὴ. Εἰ δὲ πολλῶν βελτίω τέττο, καὶ ¹ ἐκ βελ-
 τίωνων, καὶ μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς
 λέγω, χεῖρνα καὶ ἐμὲ καὶ τὰς ἐμὰς ὑπειλήφατε καὶ γι-
 νώσκετε, τέττω μὲν ² δὴ μηδ' ὑπὲρ τῶν ἄλλων πιτεύετε·
 δῆλον γὰρ, ὡς ὁμοίως ἅπαντ' ἐπλάττετο· ἐμοὶ δ', ὡς
 πᾶσι πάντα τὸν χρόνον εὐνοίαν ἐνδέδειχθε ὅτι πολλῶν
 ἀγώνων τῶν πρῶτον γεγενημένων, καὶ νυνὶ πρῶτον γε-
 νήσας δ' ὦν, Αἰχίνῃ, τέττο παντελῶς ³ εὐήθες ὥ-
 θης, τὰς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτωμένων
 λόγους ἀφέντα με, πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς πρὸς σοῦ
 τρέψασθαι. Οὐ δὲ ποιήσω τέττο, ἔχ' ἔττω ⁴ τετύφω-

ἐξ ὑμῶν, τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἡγμένος, ἀκούη ἀλλοτριώτερον (παρὰ)
 μου τῶν ὑπὲρ (de) τῆς γραφῆς δικαίων.

¹ ἐκ βελτιόνων] Formula. Lyfias, κατὰ Θεομνήστου, p. 181. Edit.
 Taylor. Ἀλλ' ὅτι βελτίων, καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμῶν; (Of a
 better family) Markland.

² δὴ] Addidit Reiskius ex MS. et eleganter.

³ εὐήθες] Ἀντὶ τοῦ, εὐήθως. Wolfius.

⁴ τετύφωμαι] Noster, Philipp. iii. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι
 δοκῶ. Et de Falf. Leg. p. 189. Edit. Taylor. Ἐγὼ δὲ μαίνομαι καὶ
 τετύφωμαι νῦν κατηγορῶν αὐτῶν. Contra Aristocratem, p. 305, ab-
 solute usurpat et adverbialiter, ἀπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένως. Po-
 lybius, l. iii. p. 569. Edit. Schweigh. ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται. Valesius,
 in Harpoc. quem et vide, jubente Taylora.

μαί· ἄλλ' ὑπὲρ μὲν τῶν πεπολιτευμένων, ἀ κατεφύδου
καὶ δέβαλλες, αὐτίκα ἔξετάσω· τῆς δὲ ¹ πομπείας ταύ-
της τῆς ἀναίδιου ἔτῳσι γεγεννημένης, ὕσερον, ἀν βουλο-
μένοις ἢ τούτοις ἀκούειν, μνησθήσομαι.

ε'. ² Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ,

¹ πομπείας] Ulpian. Ὑβρεως, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς
κωμῳδεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Infra scripsit noster, §. 37. in fine,
ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης, ἔδεν ἥττον ἐμοῦ, πομπεύειν ἀντὶ τῆς κατη-
γορεῖν εἴλετο. Vide Hermogenem, π. μεθ. δεινοτ. statim ab initio,
Harpocr. v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Ma-
gist. et Ammonium, v. Πομπή, Schol. Aristoph. Plut. ver. 1015.
Taylor.

² Τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα] Per totam eam, in qua versamur,
orationem, non occurrit locus tam obscurus, tamque multis molef-
tiis implicatus, quam universus hic, quem vocat Taylorus, infaus-
tissimus Paragraphus, usque ad §. 7. incuntem. Caligini tamen
istī, quam vidit quidem, sed pellere non potuit Ulpianus, soler-
tissimo commento ita facem admovit Cl. Taylorus, ut istiusmodi
adjutore facillimum sit quantascunque tenebras permeare. *Duas*
nimirum ab ultima vetustate prodisse Demosthenis editiones: quarum
unam appellat Ulpianus ἀρχαίαν, sive antiquiorem, δημώδη, sive
popularem, alteram. (Annot. in Orat. Midianam) *Fieri autem po-*
tuisse, ut binæ istæ editiones, quibus fruebantur antiqui, aliquando per
incuriam describentium, aut quavis alia ex causa, conflarentur, ad
hanc nostram, quæ sola hodie obtinet, concinnandam. “Ita constabit
“ (inquit vir doctiss.) quare plurimæ identidem sententiæ verbis ali-
“ quantulum diversis ab auctore nostro *iterentur*: (cujus quidem
“ rei, præter innumera quæ extant in Orat. Demost. de Fals. Leg.
“ unum etiam insignissimum reperies exemplum in §. 20. hujus)
“ licet Photius arbitretur magis, eas quasi abortivas excidisse ex
“ scriniis Demosthenis, priusquam ultimam manum auctoris ex-
“ pertæ fuissent, aut secum ille statuisset, utri parti orationis eæ
“ elegantius convenirent.—Quod si istud impetravero, repeti hic
“ nonnulla, atque inconsiderate interferi ex diversis exemplaribus,
“ atque semel cœptum esse juxta hunc locum perturbari, nemo

καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι
τάτλουν τιμωρίας. Τῷ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαί-

“ cætera mihi invidetur, scil. permisceri potuisse, atque ex suo or-
“ dine moveri, comma unum atque alterum, quibus nos postlimi-
“ nium dedimus.” Exterminat ergo ille clausulam eam, τῶν μέν-
τοι κατηγοριῶν, κ. τ. λ. quæ cum prorsus importuna sit, neque ul-
lo artificio aut dedita opera conjungi possit cum sequente inciso, ἃ
γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ—ita porro neque aliud quodlibet in se includit,
quod non interceptum erat in priori, τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα,
κ. τ. λ. atque ad hunc modum textum adornari jubet Taylorus :

Τὰ μὲν ἔν κατηγορημένα, πολλὰ, καὶ δεινὰ, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας
καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάτλουν τιμωρίας.

Τῷ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτῇ ἐχθρῷ μὲν ἐπήρειαν
ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμόν ὅμῃ, καὶ πάντα τὰ
τοιαῦτα.

[Ὁ] οὔτε μὰ τῆς θεᾶς ὀρθῶς ἔχον, ἔτε πολιτικόν, ἔτε δίκαιόν
ἔστιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.

Οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν,
οὔδ' ἐν ἐπήρειας τάξει καὶ φθόνῳ τῷτο ποιεῖν.

Ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶντά με ἐώρα τὴν πόλιν, ἔσι γε τηλικύτοις, ἡλί-
κα νῦν ἐτραγώδει καὶ διεξήκει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίας παρ' αὐτὰ
τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι.

Εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἐώρα, εἰσαγγέλλοντα, καὶ
τῷτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα
παράνομα, παρανόμων γραφόμενον.

Καὶ μὲν, εἴ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξήκει, (scil. πρᾶτ-
τοντά με ἐώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὅτιν ἀδικῶντά με ὑμᾶς ἐώρα, εἰσὶ νόμοι πε-
ρὶ πάντων, καὶ τιμωρία, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρίσεις—καὶ τέτοις ἐξῆν ἅπασιν
χρῆσθαι.

Deinde comma istud erraticum, (Οὐ γὰρ δήπερ Κτησιφῶντα κ.τ.λ.)
quod inter posteriores duas clausulas incommode satis intervenit,
sedem mutare jubet, et in ipso sectionis fine auctor est ut sistatur :
scilicet, καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις δικαίοις,
οἷς ἂν εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχοι, καὶ τῷτ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ μάλα
εἰκότως ἂν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἐχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν
δίκαιον ἦν τὸν ἐξετασμόν ποιεῖσθαι, οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνί-

ρεσις αὐτῇ, ἐχθρὴ μὲν ἐπιήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ
λοιδορίαν, καὶ πωρηλακισμόν ὁμῶς, καὶ πάντα τὰ τοιαῦ-
τα. Τῶν μὲντοι κατηγοριῶν καὶ τῶν αὐτῶν τῶν εἰρημέ-
νων, εἵπερ ἦσαν ἀληθεῖς, οὐκ ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν
λαβεῖν, εἰδ' ἐγγύς· οὐ γὰρ ἀφαρεῖσθαι δεῖ τὸ πωρη-
θεῖν τῷ δήμῳ, καὶ λόγῳ τυχεῖν· εἰδ' ἐν ἐπιήρειας τάξει
καὶ φόβῳ τῷτο ποιεῖν, ἕτε μὰ τὸς Θεὸς ὀρθῶς ἔχον, ἕτε
πολιτικόν, οὔτε δίκασμόν ὅστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἄλλ'
ἐφ' οἷς ἀδικεῖντά με εἴωρα τιτὼ πόλιν, οὐσί γε τηλικέ-
τοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγάδει καὶ διεξήει, ταῖς ἐκ τῶν νό-
μων τιμωρίαις¹ παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· εἰ μὲν

ζεῖσθαι παραλείπειν, ἐτέρῳ δ' ὅτῳ κακόν τι δώσομεν ζητεῖν· ὑπερβολὴ
γὰρ ἀδικίας τῷτο γε. Οὐ γὰρ δήπερ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώ-
κειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δ' εἵπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψα-
το. Accusationis hujus, inquit orator, propositum ipsum et prima
quasi facies indicia prae se fert hostilis malitiae et ludibrii. Etenim
cum nemini deneganda sit ad populum accedendi copia, quemque
libet in jus vocandi, neque tamen qui istuc fecerit vexandi gratia
et explendae invidiae, aut rectum fecerit, aut civile, aut justum,
Athenienses. Quod nisi hac mente accusator extitisset, tantis meis fla-
gitiis, cum etiam tum essent recentia, poenas legibus constitutas
opponere illum oportuit, vel laesae majestatis, vel legum violatarum
postulantem; καὶ τῷτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθίσταντα παρ' ὑμῶν.
(*Me, inquam, atque hac via sollicitare debuit: neutiquam enim Ctesi-
phontem potest confodere per mea latera; neque enimvero, si me
obruī posse confideret, illum unquam petivisset.*) Quinetiam si quod
aliud eorum, quae modo calumniose percensebat, me patrantem ob-
servasset, sunt leges de omnibus, sunt judicia, sunt actiones, &c.
Stock.

¹ παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα] *Recentibus delictis.* Eo ore omnes
fere interpretes. Ita scribit Josephus, *Antiq. Judaic.* pag. 416.
² ἵνα γινῶς, ὅτι κερδαίνουσιν εἰδὲν οἱ κακοὶ, μὴ παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα

εἰσαγγελίας ἄξια πρᾶττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα,
καὶ τῶτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν· εἰ
δὲ γράφοντα παράνομα, παρὰ νόμων γραφόμενον. Οὐ
γὰρ δήπερ Κτησιφῶντα μὴ δύναται δῶκεν δι' ἐμέ,
¹ ἐμέ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγρά-
ψατο. Καὶ μὲν, εἰ τι τῶν ἄλλων, ὧν νυνὶ δέβαλλε
καὶ διεξήει, ἢ καὶ ἄλλ' ὅπῃν ἀδικεῖντά με ὑμᾶς ἑώρα,
εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων, καὶ τιμωρία, καὶ ἀγῶνες, καὶ κρί-
σις, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσι τὰ ὀπιτίμια, καὶ τέτοις
² ἔξῃν αὐτῷ ἅπασι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ. Καὶ ὀπηνίχα
ἐφάνετο ταῦτα πεποιηκώς, καὶ τῶτον τὸν τρόπον κεχρη-

κολαθέντες, scil. pœnam ex continente adjectam sceleri, τὸ ἀμύνασθαι
τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτῳ κείμενον, ut verbis utar Thucydidis, l. iii.
c. 38. Sed et aliam habet et majorem emphasin, nempe pœnam
juxta formam criminis, ut dici potest, subeundam. Verbi gratia, si
εἰσαγγελίας ἄξια commiserit, ut eas pœnas daret, quæ lege isti culpæ
affiguntur: si παράνομα γέγραφε, eas, quæ competeabant παράνομα
γράφοντι, denique (continuatur enim argumentum v. 6. sine im-
portunissimo isto commate, quod v. 3, 4, 5, inveteravit) cujuscunque
demum criminis argueretur, erant leges, erant supplicia, quæ in unum-
quemque facinorosum peculiariter statuisset majorum diligentia. Juris-
prudencia enim Attica accurate distinxit, quo animo, quo gradu
maleficii, et quanto cum damno reipublicæ committeretur unum-
quodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit
supplicia quoque. Qui Græcos scriptores evoluit sine eo monito et
delectu, multa frigide leget, quæ illi exactissime scripserunt.
Taylor.

¹ ἐμέ—αὐτὸν] ἀντὶ τῆς ἐμαυτὸν δὲ, Attica tmesi, et interpositis
aliquot vocibus. Wolfius. Perperam: nihil certius, quam ut ἐμέ
ad ἐξελέγχειν jure sit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. Taylor.

² ἐξῇν αὐτῷ ἅπασι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ] Ita in plerisque et melio-
ribus. Idem.

μένος τοῖς πρὸς ἐμέ, ὡμολογῆτο ἀν' ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῷ· νῦν δ' ἐκταῖς τ' ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδῷ, καὶ φυγὼν τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πρᾶγματα ἐλέγχους, ποσέ- τοις ὑπερὸν χρένοις αἰτίας καὶ σκώμμασι καὶ λοιδορίας συμφορήσας, ¹ ὑποκρίνεται· εἴτα κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τετονί, καὶ τῷ μὲν ἀγῶνος ὅλα τ' πρὸς ἐμέ πως ἔχθραν πορίζεται, ἔδαμῃ δ' ἐπὶ ταύτῃ ἀπηντηκῶς ἐμοί, τ' ἑτέρω ζητῶν ² ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι φαίνεται. Καίτοι πρὸς ἅπασιν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἄλλοις ³ δικαίοις, οἷς ἀν' εἰπεῖν τις ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἔχει, καὶ τῷτ' ἐμοίγε δοκεῖ καὶ μάλα εἰκότως ἀν' λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἔχθρας ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν δίχαιον ἰὼ τὸν ἕξεσσιμον ποιεῖσθαι, καὶ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνί- ζεσθαι πρὸς ἀλλήλους, ἑτέρω δ' ὅτω κακόν τι δώσομεν, ζητεῖν· ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τῷτό γε.

¹ ὑποκρίνεται] Histrionem agit, qui quæstus ei olim familiaris erat; h. e. alienam personam induit, non bona fide, sed mala fraude agit. Ctesiphontem accusat, quem lædere nullo modo vult; sed per latus ejus me petit, quanquam videri vult nullas similitudines adversus me exercere. Citat hunc locum Hermogenes, p. 284. Reiske.

² ἐπιτιμίαν ἀφελέσθαι] i. e. ἀτιμῶσαι, infamia notare: qua pœna afficeretur Ctesiphon, si causa victus multam quinquaginta talentum solvere non potuisset. Vide Potter. l. i. c. 25. Ἐπιτιμία est status civis, qui est integræ conditionis et famæ. Stock.

³ δικαίοις] Τὰ δίκαια sumuntur ut τὰ δικαιώματα, nimirum Postulationes. Claims or Pretences. Sic supra, p. 6. τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκέρη μ. Taylor. ad Orat. Dem. de Fals. Leg. p. 166. lin. 17. Edit. Cantab.

ζ'. Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως ἐκ
 τέτων ἂν τις ἴδοι, οὔτε δικαίως, οὔτ' ἐπ' ἀληθείας ἐδε-
 μιᾶς εἰρημνύα. Βέλομαι δὲ καὶ κατ' ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν
 ἐξετάσαι, καὶ μάλισθ' ὅσα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσ-
 βείας κατεφύσατό με, τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ μετὰ
 Φιλοκράτης ἀναπνεῖς ἐμοί. Ἔστι δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσῆκον ἴσως, ὥς κατ' ἐκείνης τῆς
 χρέως εἴχῃ τὰ πράγματα, ἀναμνήσαι ὑμᾶς, ἵνα πρὸς
 τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἑκάστα θεωρῆτε. ¹ Τῷ γὰρ Φωκικῷ
 συστάντος πολέμῳ, καὶ δι' ἐμέ, οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολι-
 τεύομην πῶ τότε, θεωρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω δέκεσθαι, ὥστε
 Φωκέας μὲν βέλεσθαι σωθῆναι, καίπερ καὶ δίκαια ποιεῖν-
 τας ὁρῶντες. Θηβαίοις δ' ὅποιον ἂν ἐφησθῆναι παρῶσιν,
 οὐκ ἀλόγως, καὶ ἀδίκως, αὐτοῖς ὀργιζόμενοι· οἷς γὰρ
 εὐτυχήκεσαν ἐν Λεύκτροις, καὶ μετρίως ἐκέχρητο· ἐ-
 πείθ' ἢ ² Πελοπόννησος ἅπασα διεισθήκει, καὶ οὔθ' οἱ
 μισθόντες Λακεδαιμονίους ἔτιως ἴχουον, ὥστε ἀνελεῖν αὐτούς,
³ οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες κύριοι τῶν πό-
 λεων ἦσαν· ἄλλὰ τις ἦν ⁴ ἀκριτος καὶ πᾶσι τέτοις,

¹ Τοῦ γὰρ Φωκικοῦ κ. τ. λ.] Certatim hoc comma a Rhetoricis
 laudatur, a Quintiliano, l. v. c. 2. fine, ab Hermogene, pagg. 281,
 286, 287, 307. Edit. Crispin. a Demetrio Phaler. §. 322, 323.
 Aquila Romano, p. 16. Taylor.

² Πελοπόννησος] Vide Longinum, §. 24. Idem.

³ ἔθ' οἱ πρότερον κ. τ. λ.] Significat, τοῖς δεκαδάρχαις (de qui-
 bus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum
 fuisse abrogatum. Wolfius.

⁴ ἀκριτος] Vide Harpocr. in ν. et Suid. qui per ἀδιάκριτον ex-

ἡ καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἑλλήσιν, ἕρις καὶ ταρα-
χή. Ταῦτα δ' ὁρῶν ὁ Φίλιππος, οὐ γὰρ ἦν ἀφανής,
τοῖς παρ' ἐκάστοις προδόνταις χεῖματα ἀναλίσκων, πάν-
τας συνεκράε, καὶ πρὸς ἑαυτὸς ἐτάρατ'· εἴτ' ἐν οἷς
ἡμάρτανον οἱ ἄλλοι, καὶ κακῶς ἐφρόνεν, αὐτὸς παρεσκευά-
ζετο, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. Ὡς δὲ ταλαιπωρέ-
μυνοι τῷ μήκει τῷ πολέμῳ, οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ'
ἀτυχεῖς Θηβαῖοι, φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκαζήσομε-
νοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τῷτο
γένοιτο, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν εἰρμύην,
ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγείλατο. Τί οὖν συνηγωνί-
σατο αὐτὸς πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγα δεῖν ὑμᾶς ἐκόντας
ἑξαπατωμένους; Ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε χεῖ
κακίαν, εἴτ' ἀγνοίαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν,
οἱ, πόλεμον συνεχῇ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν,
καὶ τῷτον ὑπὲρ τῶν κοινῇ πᾶσι συμφερόντων, ὡς ἔργῳ
φανερὸν γέγονεν, οὔτε χεῖμασιν, οὔτε σώμασιν, οὐ-
δὲ ἄλλω ὅδενι τῶν πάντων συνελάμβαναν ὑμῖν· οἷς καὶ
δικαίως καὶ προσηκόντως ὀργισμένοι ἐτοίμως ὑπηκέσατε
τῷ Φιλίππῳ.

ἡ. Ἡ μὲν οὖν τότε συγχωρηθεῖσα εἰρμύη, ἀφ' ἧς
ταῦτα, οὐ δι' ἐμὲ, ὡς οὗτος διέβαλλεν, ἐπράχθη. Τὰ

ponunt. Adde H. Steph. Thes. Græc. Ling. t. ii. col. 430. qui de
vi et usu istius vocabuli disputat. Exponere liceat, *Contentionem ta-*
citam et obductam, quæ nondum in apertum bellum erupit. Taylor.

ἡ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλ. ἁπ. Ἑλλήσιν] Ita rescribe, ait Taylor. juxta
probatissima exemplaria. Antea, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἕρις κ. τ. λ.

δὲ τέτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα ἐν αὐτῇ, τῷ
 νυνὶ παρόντων πραγμάτων, ἂν τις ἔξετάζη δικαίως,
 αἴτια εὐρήσθαι. Καὶ ταυτὶ πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκρι-
 βολογέσθαι, καὶ διεξέρχασθαι· εἰ γὰρ εἴναι τινα δοκοῖν τοῖς
 μάλιστα ἐν τέτοις ἀδικήμασι, ¹ οὐδέν ἐστι τέτων δήπερ
 πρὸς ἐμέ· ἄλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνηστὴς ² ὑπὲρ
 τῆς εἰρήνης Ἀριστόδημος ἦν, ὁ Ἐποκριτής· ὁ δ' ἐκ-
 δεξάμενος, καὶ χράψας, καὶ ἑαυτὸν μὲν τέττα μισθώσας
 ἐπὶ ταῦτα, Φιλοκράτης ὁ Ἀγνέσιος, ὁ σὺς, Αἰσχίνης, κοι-
 νωνός, ὅς ἐμός, οὐδ' ἂν σὺ λήθῃς φευδόμενος. Οἱ
 δὲ συνήπόντες, ὅτε δήποτε ἔνεχα, (ἐγὼ γὰρ τέτό γε ἐν
 τῷ παρόντι) Εὐβελος, καὶ Κηφισοφῶν· ἐγὼ δ' οὐδέν ἔ-
 δαμῃ. Ἀλλ' ὅμως, τέτων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐ-
 τῆς τῆς ἀληθείας ἔτῳ δεικνυμένων, εἰς τῷ ἦκεν ἀναμ-
 δείας, ὥστε ³ πολὺ λέγειν, ὥς ἄρα ἐγὼ, πρὸς τῷ τῇ
 εἰρήνῃς αἴτιος γεγενῆσθαι, ἐπὶ καὶ κεκωλυκώς εἶναι τὴν
 πόλιν μετὰ κοινοῦ συνεδρίᾳ τῷ Ἑλλήνων αὐτῷ ποιή-

¹ οὐδέν ἐστι τέτων] Ita ex MSS. quos citavit Taylor. Antea deerat τέτων.

² ὑπὲρ τῆς εἰρήνης] Omnes fere MSS. uno ore περὶ τῆς. Adnota-
 tavi alibi has voces sæpiissime inter se misceri et confundi. Noster,
 supra, p. 5, ait, παραστήσαι πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς
 γινῶναι. Rursus, p. 6, ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων
 ἀκούη με. Servius, ad Virg. Æn. l. iv. ver. 233. *Super sua laude.*
 i. e. *Pro sua laude, et Græcum est schema. Sic enim Demosthenes, ὑπὲρ*
τοῦ Στεφάνου. i. e. pro Corona. Taylor.

³ πολὺ] MSS. πολὺν, et ἐτόλμα. Neutrum credo necessa-
 rium. Æschines, supra, pag. 109. lin. 18. ἔτῳ γὰρ ἐστὶ δεινός—ὥστε
 ἐκ ἀπόχρη κ. τ. λ. Noster, infra, p. 22, lin. 9, ἔτῳ δ' ἦν ὁ Φίλιππος
 ἐν φόβῳ—ὥστε πάλιν μιθεῖται τετονί. *Idem.*

σαοθαί. Εἶτ', ὦ, τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς πρῶσείποι;
 Ἔστιν ὅπερ σὺ παρὼν, τηλικαύτῳ ¹ πρῶξιν καὶ συμ-
 μαχίαν, ἡλίκῳ νῦν ἐτραγώδεις καὶ διεξήεις, ὁρῶν ἀφα-
 ρμόν με τῆς πόλεως, ἡανάκτισας, ἢ παρελθὼν ταῦ-
 τα, ἃ νῦν κατηγορεῖς, ἐδίδαξας, καὶ διεξήλθες; Καὶ μὴν,
 εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῷ Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν
 ἐγὼ Φιλίππῳ, σοὶ τὸ μὴ σιγῆσαι λοιπὸν ἦν, ἀλλὰ βοᾶν,
 καὶ ἀγματορτεύεσθαι, καὶ δηλῆν τέτοις. Οὐ τοίνυν
 ἐποίησας ἑδάμῃ τῷτο, οὐδ' ἤκουσέ σε ταύτην τὴν φωνὴν
 ὁδοίς ² εἰκότως· οὔτε γὰρ ἦν πρῶσβεία πρὸς ὁδὲνα
 ἀπεσταλμένη τότε τῷ Ἑλλήνων, ἀλλὰ πάλαι πάντες
 ἦσαν ἐξεληλεγμένοι, οὐδ' οὗτος ὕμης πρὸς τούτων εἰρη-
 κεν ὁδοί. Χωρὶς δὲ τούτων, καὶ ἀγβάλλει τίς πόλιν
 τὰ μέγιστα ἐν οἷς ψεύδεται· εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τὰς μὲν
 ἄλλας Ἑλλήνας εἰς πόλεμον παρεχάλεϊτε, αὐτοὶ δὲ
 πρὸς Φίλιππον πρὸς εἰρήνης πρῶσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυ-
 βάτη πρῶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, ὁδοὶ χρηστῶν ἀν-
 θρώπων, διεπράττεσθε. Ἀλλ' ὅτι ἐπὶ ταῦτα, ἔκ' ἐπὶ.
 Τί γὰρ καὶ βεβλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτὰς ἐν τούτῳ τῷ
 χαρῶ; ὅτι ³ εἰρήνῳ; ἀλλ' ὡς ἦρχεν ἅπασιν. ⁴ Ἀλλ'
 ὅτι τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ πρὸς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε.
 Οὐκ ἔστι οὔτε ⁴ τῆς ἐξαρχῆς εἰρήνης ἡγεμῶν, οὐδ' αἴτιος

¹ πρῶξιν] Forte, παράταξιν, Apparatum. Taylor.

² εἰκότως] Hanc vocem ex MSS. addidit Reiskius; et ita le-
 gendum in Annotat. admonet Wolfius. Probat Taylor.

³ Ἀλλ'] Vide ad Aesch. p. 115. not. 3.

⁴ τῆς ἐξαρχῆς εἰρήνης] Ulpianus, ad orationem nostri auctoris
 de Fals. Leg. hæc verba ita illustrat: καλῶς προδίδεις, τὸ ἐξαρχῆς,

ὧν ἐγὼ φαίνομαι, οὔτε τῶν ἄλλων, ὧν κατεφύσατό με, ἔδεν ἀληθές ὃν δείκνυται.

θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐνταῦθα πάλιν σκέψασθε, τί ἡμῶν ἐχάτερος περιέλετο πράττειν· καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἴσεσθε, τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ τίς ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον ζητῶν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραφα βελεύων ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τῆς πρέσβεις ὅππῃ τῆς τόπης, ἐν οἷς ἂν ὄντα τὸ Φίλιππον πυνθάνωνται, καὶ τῆς ὀρκῆς ἀπολαμβάνειν· οὗτοι δὲ ἔδε, γράψαντος ἐμοῦ, ταῦτα ποιεῖν ἠτέλησαν. Τί δὲ τούτῳ ἡδύνατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; Ἐγὼ διδάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον, ὥς πλείστον τὸ μετὰ χρόνον γενέσθαι τῶν ὀρκῶν, ὑμῖν δ' ὥς ἐλάχιστον. Διὰ τί; Ὅτι ὑμεῖς μὲν, ὅτε ἀφ' ἧς ὠμόσατε μόνον ἡμέρας, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι, πάσας ἐξελύσατε τὰς πρῶτασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου· ὁ δὲ τούτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστα ἐπραγματεύετο, νομίζων, ὅπερ ἦν ἀληθές, ὅσα τῆς πόλεως περιλάβοι, πρὸ τοῦ τῆς ὀρκῆς ἀποδῆναι, πάντα ταῦτα βεβιάως ἔξειν, ἔδεναι γὰρ τὴν εἰρήνην λύσθαι τούτων ἕνεκα. Ἄ ἔγωγε παρορῶμενος, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ λογίζομενος, τὸ ψήφισ-

ἐπειδὴ γὰρ ψήφισμα παρέχετο Δημοθένης Αἰσχίνης, διαρρήδην περὶ τῆς εἰρήνης λέγοντος, διὰ τοῦτο τὰ δευτέρως σιωπήσας, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἵεται, ἀναφέρον ἐπὶ Ἀριστοδήμον καὶ Νεοπτόλεμον αὐτήν.

¹ τούτο] Id, de quo dixerat, paulo ante, viz. ὥς πλείστον τὸν μετὰ χρόνον γενέσθαι. *Reiske.*

² ὅσα] Forte, ὅσ' ἂν. *Markland.*

μα τῆτο γράφω, πλεῖν ὅππῃ τὰς τόπας, ἐν οἷς ἀν ἡ
 Φίλιππος, καὶ τὰς ὀρκας τὴν ταχίστην ἀπολαμβάνειν, ἵν'
 ἐχόντων τῶν Θρακῶν, τῶν ὑμετέρων συμμάχων, τὰ χω-
 ρία ταῦθ', ¹ ἃ νῦν ἔστος διέσυρε, τὸ Σέρριον, καὶ τὸ Μύρ-
 πον, καὶ τὴν Ἐργίσκην, ἔτω γίγνοιθ' οἱ ὀρκοί, καὶ μὴ
 παραβῶν ἐκεῖνος τὰς ὀπικαίρους τῶν τόπων, κύριος τῆ
 Θράκης καθισταίη, μηδὲ πολλῶν μὲν χρημάτων, πολ-
 λῶν δὲ στρατιωτῶν εὐπορήσας, ἐκ τῆτων ῥαδίως τοῖς
 λοιποῖς ὀπιχειροῖσι παράγμασιν. Εἴτα τῆτο μὲν ἔχῃ
 λέγει τὸ ψήφισμα, οὐδ' ἀναγνώσκει· εἰ δὲ βαλεύων ἐγὼ
 προσάγειν τὰς πρέσβεις ὥμην δεῖν, τῆτό με ἀφβάλλ-
 λει. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; μὴ προσάγειν γράψαι
 τὰς ὀππῇ τῆθ' ἥκοντας, ἵν' ὑμῖν ἀφλεχθῶσιν; ἢ θεῶν
 μὴ κατανεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτοῖς κελεύσαι; Ἄλλ'
² ἐν τοῖν δυοῖν ὁδολοῖν ἐθεώρουν ἀν, εἰ μὴ τῆτ' ἐγράφη.
 Τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν,
 τὰ δ' ὅλα, ὥσπερ ἔστοι, πεπρακέναι Φιλίππῳ; Οὐ
 δὴ πῃ. Λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τὸ πῶς λαβὼν, ὃ σα-
 φῶς ἔστος εἰδὼς παρέβη. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

³ Ἐπὶ ἀρχοντος Μνησιφίλου, Ἐκατομβαιῶνος ἐνὶ καὶ

¹ ἃ νῦν οὗτος διέσυρε] Vide Æschinem, supra, p. 41.

² ἐν τοῖν δυοῖν ὁδολοῖν] ἀντὶ τῆ, δυοῖν ὁδολοῖν, pro genitivo pre-
 tii, ut ὁ Δημοθένης πέντε ταλάντων σιγῆσαι λέγεται. Wolfius.

³ Ἐπὶ ἀρχοντος Μνησιφίλου] Mnesiphilus Prætor in Fastis Atti-
 cis non occurrit. Et memini me alibi monuisse, pluris istius farinæ
 in hac unica oratione occurrere, (scilicet in decretis, quæ recitan-

νέα, φυλῆς πυρρανίδος Παιδιονίδος, Δημοσθένος Δη-

tur a scriba, aliisque monumentis publicis) quam in quovis uno libro, qui a vetustate descenderit. Nescimus, inquam, quis fuerit ille Demonicus, qui memoratur, §. 34. Euthycles, §. 35. Heropythus, §. 52. Mnesithides, §. 51. Nauficles, §. 55. Neocles, §. 23. Nicias, §. 43. Polycles, §. 30. Nicocles, §. 23. Quos omnes, inquam, nescit Chronologia Attica, similiter atque hunc Mnesiphilum, qui rursus occurrit, infra, §. 12. Non audeo sane hæc monumenta insimulare, aut eorum derogare fidei. Totam fere jurisprudentiam Atticam, quæ hodie remanet, ea res quasi radicitus eveleret. Sunt tamen ex his actis alia aliis suspectiora. Susceptorum tamen numero ideo accenferi non debet decretum hoc, in quo hæremus. Nam in vulgata serie Prætorum Atheniensium *Eponymorum*, quam hodie habemus, et quæ multos annos complectitur, fieri vix potuit, ut ne unus suum haberet, vel *Vicarium*, vel quovis modo *Substitutum*. Quali quidem artificio, seu malis, *bonesta oratione*, huic difficultati Archontum *Pseudonymorum* jamdiu est responsum. Atque ei quæstioni eruditissimus longe *Corfinius* Dissertationem octavam *Fastorum Atticorum* assignavit, in qua omnium istiusmodi *Archontum series atque ætas demonstratur*. Age autem: majus opus movetur. Res enim gestas de *Legatione obita*, de *clade Phocensium* &c. uno et constanti tenore narrant oratores nostri: (neque enim unquam vel levissime dissident) verum cum de his ipsis rebus *Acta publica* perspiciamus, quæ hic et §. 12. recensentur, in alia anni parte, incredibili discrepantia, eas res gestas et conclusas esseprehendimus. (Tum pergit doctissimus Vir eam seriem temporis describere, qua ab Æschine et Demosthene traduntur esse transactæ, et deinde subdit) Ergo decretum de maturanda legatione ad exigendum a Philippo jusjurandum, quod narrant Scriptores latum esse tertio *Munycbionis*, i. e. Aprilis, (sive fuerit decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die XXII^{do} *Elaphebolionis*, i. e. Martii, vel etiam XIX^{no}) jam non eo mense aut die, verum, si fides habenda sit decreti verbis disertis, quæ producuntur hic, *Hecatombæonis*, i. e. Julii, die *postremo*, sive XIX^{no} latum erat. Porro autem Decretum a Callisthene de excubiis latum, in summa trepidatione civium ob deletam urbem Phocensium, ponunt *Illi* contigisse *Scirrhophorionis*, i. e. Junii, die

μοαθένες Πατριεὺς εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος Σπο-

XXVII^{mo}: Hoc vero Mæmaeterionis, i. e. Octobris, die XXI^{mo}. Quid de his turbis Chronologicis fiet?—Non temere, non casu, aut exemplarium vitio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene intervallum temporis intercederet inter *decretum de constituendis Legatis*, et *decretum de vigiliis habendis*, quale juxta historiam intercedere necesse fuit, quemcunque demum computum iniveris; id est, sive id fiat juxta *superiorem* calculum, quem ex oratorum verbis elicimus, sive juxta *posteriorem*, quem decreti verba repræsentant. — In superiori computo excitantur legati ad proficiscendum, Munychionis die tertio. Proficiscuntur. Spatium ultra bimestre terunt. Revertuntur. Et paulo post reditum, scil. Scirrhophorionis die XXVII^{mo}, narratur Athenis clades Phocensium. Quod intervallum est dierum circiter LXXXIII. Jam autem, si juxta *hunc* computum numeres, scil. ab Hecatombæonis die ultimo, ad Mæmaeterionis diem XXI^{um}, dies iterum sunt LXXX. levissima, vel potius nulla, differentia. Utrunque ergo conveniunt rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat expectare.—Et profecto, si Kalendarii Attici ratio una fuisset et perpetua, neque Stylo renovata, neque interdum ad Solis Lunæque vias, atque ad accuratiorem amussim diligenter reformata, crediderim illud fuisse inexpugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri.—Ea ratione contigisse potuit, ut, immutata paulatim facie computi civilis, sive, quod verum esse arbitror, id auctoritate publica simul factum fuerit, præter ἀρχαίαν illam, et vetustam horum oratorum ἐκδοσιν, quæ juxta eorum ætatem describi poterat, prodiret illa, quam δημώδη Ulpianus vocat, (de quibus supra verba habuimus) ad vulgarem scil. usum concinnata, atque ad eam Fastorum rationem accommodata, quæ tum increbescebat, et usu quotidiano pervulgabatur. Unde non alia et diversa anni parte hæ res geri describuntur, in utroque calculo, sive kalendario, sc. *de profectione Legatorum*, et *de excidio Phocensium*; neque aliter scribunt oratores, aliter loquuntur monumenta publica. Sed uterque computus verus esse potuit, si æram in uno casu *antiquiorem*, in altero *vulgarem* inspicias. Exemplo populari illustrabo: ego, qui hunc commentarium scribo, *Aprilis die secundo* puta, anni Anglicani MDCCLVII. si ante quinquennium hoc scripsissem, non utique *dedissem* eo mense atque die,

τείλας πρέσβεις πρὸς εἰρήνης ¹ πρὸς Ἀθηναίους ὁμολο-
 γησάσας πεποιήσασθαι συνθήκας, ² δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ὅπως ἀν' ἡ εἰρήνη ὀπιπτελεσθῇ,
 ἡ ὀπιχρηστονηθεῖσα ἐν τῇ τρεῖς ἐκκλησίᾳ, πρέσ-
 βεις ἐλέσθαι ἐκ πάντων Ἀθηναίων ἥδη πέντε· τὸς δὲ
 χρηστονηθέντας ὑποδημεῖν, μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιημέ-
 νους, ὅπως ἀν' ὄντα πυνθάνωνται τὸν Φίλιππον, καὶ τὸς ὅρ-
 κους λαβεῖν τε παρ' αὐτῶν καὶ δοῦναι ³ τὰς ταχίστην, ὅππῃ
 ταῖς ὁμολογησάσας συνθήκας αὐτῶν πρὸς τὸν Ἀθηναίων
 δῆμον, συμπελαμμένας καὶ τὸς ἐκατέρων συμμα-
 χους. Πρέσβεις ἡρέθησαν, Εὐσεβος Ἀναφλύσιος, Αἰσ-
 χίνης Κορυκίδης, Κηφισοφῶν Ῥαμνέσιος, Δημοκράτης
 Φλυεύς, Κλέων Κορυκίδης.

ί. Ταῦτα γράψαντος ἐμὲ τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει

quo jam utor, verum Martii die xxii^{do}. Ita tulit utilitas publica,
 et Kalendarii nostri redintegratio. Taylor.

¹ πρὸς Ἀθηναίους] Hæc verba omittunt plerique MSS. et post
 συνθήκας addunt πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον. Adi Taylorum et
 Reisk.

² δεδόχθαι] Hic MS. unus δεδόχθω habet. Utraque lectio
 proba esse poterit. Cum *infinitive* dicitur (δεδόχθαι, *placere*) talis est
 constructio, qualem video in *rogatione* inferius producta, §. 23, ubi
clausula, quam *Legislativam* vocant in nostro jure, ita concipitur:
 ἐπιμελεσθῆναι τὸς Πρυτάνεις καὶ τὸς Στρατηγούς. Istud etiam ad-
 dere liceat: ubicunque legitur δέδοκται (nam et hoc legitur quo-
 que, ut in celeberrimo isto ψηφίσματι Demosthenis, infra, §. 55, et
 pariter apud *Lucianum* in Timone, §. 51.) ibi sane levissima et fa-
 cillima emendatione, reponerem δεδόχθαι. Nam verbis, ut aiunt,
precativis, non *categoricis*, aut *enunciativis*, *rogationes* concipi so-
 lent, ut earum fert natura. Taylor.

συμφέρειν, ἢ τὸ τῷ Φιλίππῳ, ζητῶντος, βραχὺ φροντί-
σαντες οἱ λεητοὶ ὡρέσθεις οὗτοι κἀθύντο ἐν Μακεδονίᾳ
τρῆς ὅλῃς μῶναις, ἕως ἤλθε Φίλιππος ἐκ Θράκης,
πάντα κατὰ τρεφάμηνος ταῖκεϊ,² ἕξ ἡμερῶν δέκα, μάλ-
λον δὲ τριῶν, ἢ τετάρων, εἰς τὸν Ἑλλάσποντον ἀφίχθαι,
καὶ τὰ χωρία σῶσαι, λαβόντας τὰς ὀρκας, πρὶν ἐκείνων
ἔξελεῖν αὐτά· οὐ γὰρ ἂν ἤφατ' αὐτῶν, παρόντων ἡμῶν· ἢ
ἐκ ἂν ὠρκίζομεν αὐτόν· ὥστε τὴν εἰρήνης ἂν διαμαρτύκηται, καὶ
ὅτι ἂν ἀμφοτέρω εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ χωρία.
Τὸ μὲν τοίνυν ἐν τῇ ὡρεσθείᾳ ὡρῶτον κλέμμα μὲν
Φιλίππῳ, δωροδόκημα δὲ τῷ ἀδίκῳ τέκῳ ἀνθρώπων
καὶ θεοῖς ἐχθρῶν, τοιοῦτον ἐγένετο· ὑπὲρ οὗ καὶ τότε, καὶ
νῦν, καὶ αἰεὶ ὁμολογῶ πολεμεῖν καὶ διαφέρειν τε τοισί.

ια'. Ἐτερον δ' εὐθὺς ἐφεξῆς ἐπὶ τῷ μείζον κα-
κούργῳ θεάσασθε. Ἐπειδὴ γὰρ ὁμολόγησε τὴν εἰρή-
νην ὁ Φίλιππος ἔχειν, ὡρλαβὼν τὴν Θράκην ἀπὸ τῆς
τῆς, ἐκὶ πεισθέντας τῷ ἐμῷ ψηφίσματι, πάλιν ὠνεῖται
παρ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας, ἕως ἂν
τὰ τῆς στρατείας τῆς ὅπῃ τῆς Φωκέας εὐτρεπῇ ποιήσαι-
το· ἵνα μὴ, δεῦρο ἀπαγχιλάντων αὐτῶν, ὅτι³ μέλλει, καὶ

¹ τὸ τοῦ Φιλίππου] Ita MSS. et ita citat Hermogenes, p. 294.
Edit. Crispin. Taylor.

² ἕξ ἡμερῶν] Phavorinus, ἕξ ἡμερῶν, παρόν, ἐνόν· καὶ ὅσα ἄλλα ἑδέτερα με-
τοχικά, ἐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἢ σύν-
ταξις ἀπαιτεῖ.

³ μέλλει, καὶ παρασκευάζεται] ἀπὸ κοινῆς, μέλλει πορεύεσθαι, τὸ
πορεύεσθαι, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, ne
quis τὸ μέλλει, ut I. Philippica, ἀντὶ τῆς ἀναβάλλεσθαι καὶ χρονίζει ac-
cipiat. Wolfius.

ὡδὸσκιβάζεται πορεύεσθαι, ἐξέλθοιτε ὑμεῖς, καὶ πε-
πλεύσαντες ταῖς τεύχεσιν εἰς Πύλας, ὥσπερ πρῶτον,
κλείσατε τὸν ¹ Πορθμὸν, ἀλλ' ἅμ' ἀκούετε ταῦτα ἀπ-
αγελλόντων ὑμῖν τέτων, καὶ κείνος ἐντὸς εἴη Πυλῶν, καὶ
μηδὲν ἔχουσι ὑμεῖς ποιῆσαι. Οὕτω δ' ἰὼ ὁ Φίλιππος ἐν
φόβῳ, καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ, μὴ, καὶ ταῦτα περιληφότες αὐ-
τῷ, πρὸ τῷ τῆς Φωκέας ἀπολέῃ, ἀκούσαντες ψηφί-
σαιθε βοηθεῖν αὐτοῖς, καὶ ἐκφύγει τὰ πρῶτα αὐ-
τὸν, ὥστε πάλιν μισοῦται τὸν κατὰ πύργον τετονί, οὐκ
ἐπὶ κοινῇ μετὰ τῷ ἄλλων πρέσβειν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ αὐ-
τὸν, τοιαῦτα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, καὶ ἀπαγγεῖλαι, δι' ὧν
ἅπαντ' ἀπώλετο.

Β'. Ἀξιῶ δὲ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι, τετο
μεμνησθαι ὑμᾶς παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι μὴ κατηγ-
ρήσαντος Αἰσχίνε μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ' ἂν ἐγὼ
λόγον ἐθένα ἐποιέμην ἕτερον· ἀπάσαις δ' αἰτίαις καὶ
βλασφημίαις ἅμα τέττε κεχρημένε, ἀνάγκη καὶ μοι
πρὸς ἕκαστα τῶν κατηγορημένων μικρὰ ἀποκρίνεσθαι.
Τίνες οὖν ἦσαν οἱ ὡδὸ τούτῃ λόγοι τότε ῥηθέντες, καὶ
δι' ² οὓς ἅπαντ' ἀπώλετο; ΩΣ οὐ δεῖ θυροῦσθαι τῷ
παρεληλυθέναι Φίλιππον εἰσω Πυλῶν· ἔστω γὰρ ἅπαντ',
ὅσα βέλεσθ' ὑμεῖς, εἴαν ἔχουσι ἡσυχίαν· καὶ ἀκούσατε δυ-
οῖν ἢ τετῶν ἡμερῶν, οἷς μὲν ἐχθρὸς ἦκει, φίλον αὐτὸν γε-
γεννημένον, οἷς δὲ φίλος, τούναντίον αὐτὸν ἐχθρόν· οὐ γὰρ

¹ Πορθμὸν] Credo intelligi *angustum* istud mare, vulgo, *the Straights*, quod Eubœam a terra continenti dividit. Erat tamen etiam civitas eo nomine, seu promontorium, istius insulæ. *Taylor.*

² ἐς] ὧν, supra, eodem sensu, lin. 11. *Markland.*

τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητάς, ἔφη, βεβαιῶν, μάλα σεμ-
νῶς ὀνομάζων, ἅλλα τὸ, ταῦτά συμφέρειν· συμφέρειν δὲ
Φιλίππῳ, καὶ Φωκεῦσι, καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι, τῆς ἀν-
αληψίας καὶ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θη-
βαίων. Ταῦτα δ' ἀσμένως πινὲς ἤκουον αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν
τόθ' ὑπῆσαν ἀπέχθειαν πρὸς τὰς Θηβάδας. Τί οὖν
συνέβη¹ μετὰ ταῦτα; εὐθύς, ὅκ εἰς μακρὰν, τὰς μὲν
ταλαιπύρας Φωκέας ἀπολέσθαι, καὶ κατασκαφῆναι
τὰς πόλεις αὐτῶν· ὑμᾶς δ', ἡσυχίαν ἀγούσας, καὶ τέ-
τω πεισθένσας, μικρὸν ὑπερὺν σκδαγωγῆν ἐκ τῶν ἀγῶν,
τῆτον δὲ χευσίον λαβεῖν· καὶ ἐπὶ πρὸς τέτοις, τίμῳ μὲν
ἀπέχθειαν, τίμῳ πρὸς τὰς Θηβάδας καὶ Θετταλοὺς, τῇ
πόλει γενέσθαι· τὴν δὲ χάριν, τὴν ὑπὲρ τῶν πεπραγ-
μένων, Φιλίππῳ. Ὅτι δ' ἔπω ταῦτ' ἔχει, λέγε μοι
τό, τε τοῦ Καλλιθένης ψήφισμα, καὶ τὴν ὁπισθολιὴν τῇ
τοῦ Φιλίππου, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἀπαντᾷ ταῦτ' ἔστι
φανερὰ. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἘΠΙ Μνησιφίλει ἀρχοντος, συγκλήτης ἐκκλησίας
ὑπὸ² στρατηγῶν γενομένης, καὶ Πρυτάνεων καὶ βουλῆς

¹ μετὰ ταῦτα; εὐθύς] Ita interpungimus, auctore Marklando.
Olim, μετὰ ταῦτα εὐθύς;

² στρατηγῶν] Vide Ubbon. Emmium de Repub. Athenienfium,
et Spanhem. ad Julian. p. 76. Habebatur hic senatus σύγκλητος,
five extra ordinem, permissu magistratuum civilium, jussu autem
militarium, quorum erat de excubiis, atque de praesidio urbis provi-
dere. Taylor.

Ibid.] Videfis Potter. Archæolog. l. i. c. 17.

γνώμη, Μαιμακτιριῶνος δεκάτη ἀπρόντος, Καλλιαθένης
 Ἐτεονίκης Φαληρεὺς εἶπε· μηδένα Ἀθηναίων μηδεμίαν
 παρδύρεσθαι ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίγνεσθαι, ἄλλ' ἐν ἄστει
 καὶ Πηραιῇ, ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμέ-
 νοι· τέτων δ' ἐκάτους, καὶ παρέλαβον τάξιν, διατηρεῖν,
 μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτούντας. Ὅς δ' ἂν
 ἀπειθήσῃ τῷ ψηφίσματι τέτω, ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς
 περδοσίας ὀπιτιμίοις, εἰ μὴ τι ἀδύνατον ὀπιδεικνύῃ
 περὶ ἑαυτὸν ὄν· περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ὀπικρινέτω¹ ὁ
 ὀπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός, καὶ ὁ ὀπὶ τῆς διοικήσεως, καὶ
 ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. Κατακομίζειν δὲ καὶ τὰ
 ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ἱαχίστην· τὰ μὲν ἐν τῷ στα-
 δίῳ ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ· τὰ δὲ ἐκ-
 τὸς σταδίου ἑκατὸν εἴκοσιν, εἰς Ἐλευσίνα, καὶ Φυλὴν, καὶ
 Ἀφιδνα, καὶ Ῥαμνεῖνα, καὶ Σέμιον. Εἶπε Καλλιαθένης
 Φαληρεὺς.

Ἄρ' ὀπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τιτὼ εἰρή-
 νην, ἢ ταῦτ'² ἐπιγγέλλεσθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μοσχωτός;

¹ ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων στρατηγός] Recte a doctissimis viris ad Pollu-
 cem est animadversum, στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, sive τῶν ὀπλιτῶν,
 eum esse imperatorem, qui pedestribus copiis praefuerit, ut discerne-
 retur ab eo, qui equestribus erat praepositus. Uterque occurrit, infra,
 §. 34, in uno decreto, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν (paulo supra ista verba
 scripsit, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων) et ὁ ἐπὶ τῶν ἵππέων. Neque est, quod
 quemvis laedat ea locutio ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλων. Nam apud Thucydi-
 dem et Xenophontem aliquoties deprehendi τὰ ὄπλα dici pro τὰς
 ὀπλίτας. Taylor.

² ἐπιγγέλλεσθ'] Ita plurimi uno consensu. (Taylor) Hoc praetuli
 τῷ ἐπιγγείλασθ', quia tempus idem modo praecessit. Reiske.

Λέγε δ' αὐτὴν ἑπιστολὴν, ἣν δεῦρ' ἐπέμψε Φίλιππος
μετὰ ταῦτα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ
βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἰστε ἡμᾶς παρεληλυθότας,
εἰσω Πυλῶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἐαυτῶς πεποιη-
μένους· καὶ ὅσα μὲν ἐκουσίως προσετίθετο τῷ πολισμά-
των, φροῦδος εἰσαγοχότας·¹ εἰς αὐτά· τὰ δὲ μὴ ὑπα-
κούοντα, κατακράτος λαβόντες καὶ Ἰξάνδρα ποδισάμνιοι,
² κατεσκάψαμεν. Ἀκούων δὲ καὶ ὑμᾶς πρὸς σπουδῇ
βοηθεῖν αὐτοῖς, γέγραφα ὑμῖν, ἵνα μὴ³ ἐπὶ
πλεῖον ἐνοχλήσθε πρὸς τούτων· τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις, οὐδὲν
μέτερόν μοι δοκεῖτε ποιεῖν, τὴν εἰρήνην συνθέμενοι, καὶ
ὁμοίως ἀντιπαρεξάγοντες,⁴ καὶ ταῦτα ὅδε συμπεριλημ-
μένων τῷ Φωκέων ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμῶν συνθήκαις· ὥστε
εἰ μὴ ἐμμένετε τοῖς ὁμολογημένοις, οὐδὲν προτερήσετε
ἔξω τῶ ἐφθαλέναι ἀδικεῖντες.

ἰγ'. Ἀκούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται, ἐν τῇ
πρὸς ὑμᾶς ἑπιστολῇ, πρὸς τὰς ἐαυτῶν συμμάχους, ὅτι
ταῦτα ἐγὼ πεποίηκα, ἀκόντων Ἀθηναίων, καὶ λυπουμε-

¹ εἰς αὐτά] Hæc verba addit, et recte addit, editio *Feliciani*, cum MSS. quinque. *Taylor*.

² κατεσκάψαμεν] Nonnulli conjiciunt, κατασκάψαντας. *Idem*.

³ ἐπὶ πλεῖον] Ita plures. (*Taylor*.) Plus, quam par est, vel ex-
pedit. Nam idem est atque si dixisset, ἐπὶ πλεῖον, ἢ προσήκει, vel
ἢ συμφέρει. *Reiske*.

⁴ καὶ ταῦτα] Sonant, præsertim, idque, ut sæpe alibi.

νων; Ὡς εἴπερ εὖ φρονεῖτε, ὦ Θηβαῖοι, καὶ Θετταλοί, τέττες μὲν ἐχθροὺς ὑπολήψασθε, ἐμοὶ δὲ πιστεύετε οὐ τέτοις τοῖς ῥήμασι γράψας, ταῦτα δὲ βελέμνους δεικνύουσι. Τοιγαρὲν ἐκ τέτων ἄχετο ἐκείνης λαβὼν, εἰς τὸ μηδοπιᾶν παρορᾶν τῷ μετὰ ταῦτα, μηδ' ἀποθάνεσθαι, ἄλλ' ἐᾶσαι πάντα τὰ πράγματα ἐκείνον ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι. ἔξ ὧν ταῖς παρούσαις συμφοραῖς οἱ θαλάπωροι Θηβαῖοι κέχρηνται. Ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς, καὶ ὁ δεῦρ' ἀπαγγείλας τὰ ψεύδη, καὶ φανακίσας ὑμᾶς, οὗτος ὅστις ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος νῦν πάθη, καὶ διεξιὼν ὡς οἰκτερὰ, καὶ τέτων, καὶ τῷ ἐν Φωκεῦσι κακῶν, καὶ ὅς' ἄλλα πεπόνθασιν οἱ Ἕλληες, ἀπάντων αὐτὸς ὢν ἀπίος. Δῆλον γάρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ὅπῃ τοῖς συμβεβηκόσιν, Αἰχίνῃ, καὶ τῇς Θηβαίης ἐλεεῖς, κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων. ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς ἐνθάδε ἐξητούμην ὑπὸ τῷ ταῦτα πράξαντος.

ιδ'. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπλωκα εἰς λόγους, ἔς αὐτίκα μᾶλλον ἀρμόσθι λέγειν ἴσως. Ἐπ' ἀνείμι δὴ πάλιν ὅπῃ ταῖς ἀποδείξεσι, ὡς τὰ τέτων δωροδοκήματα, καὶ ἀδικήματα, τῷ νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἴτια. Ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησε μὲν ὑμεῖς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, ἀφ' ὧν τέτων τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις μαθω-

¹ ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι] Modo, §. 14. δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποίητο ὑφ' ἑαυτῷ. Et, §. 15. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν. Et, §. 22, similiter. De qua constructione agit H. Stephanus, Thes. Ling. Græc. tom. iii. col. 428. Taylor.

πάντων ἐαυτῶς, καὶ οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγελλάντων,
ἐξηπάτητο δὲ οἱ ταλαπῶροι Φωκεῖς, καὶ ἀνήλυτο αἱ
πόλεις αὐτῶν, τί ἐγένετο; Οἱ μὲν κατὰ πλῆθος Θετταλοί,
καὶ ἀνάσθητοι Θηβαῖοι, φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα, τὸν
Φίλιππον ἠγούντο· πάντ' ἐκείνος ἰὼ αὐτοῖς, καὶ οὐδὲ
φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βέλοιο λέγῃν. Ὑμεῖς δὲ
ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα, καὶ δυσχεραίνοντες, ἤγετε ἢ
εἰρηνίῳ ὁμῶς· οὐ γὰρ ἰὼ ὅ, τι ἂν ἐποιεῖτε μόνοι. Καὶ
οἱ ἄλλοι δὲ Ἑλλήνες, ὁμοίως ὑμῖν πεφρακισμένοι, καὶ
δημαρτηκότες ὧν ἠλπισαν, ἦγον τὴν εἰρηνίῳ ἄσμενοι,
καὶ αὐτοὶ τρέπον πινὰ ἐκ πολλοῦ πολεμούμενοι. Ὅτε
γὰρ περὶ τὸν Φίλιππον, Ἰλλυριοὺς, καὶ Τριβαλλῆς, πινὰς
δὲ καὶ τῆς Ἑλλήνων κατεστρέφετο, καὶ δυνάμεις πολλὰς καὶ
μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἐαυτῶν, καὶ πινες τῶν ἐκ τῶν πό-
λεων ὅτι τῇ τῆς εἰρηνίῳ ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκείνους δι-
εφθέρωντο, ὧν εἷς οὗτος ἦν·¹ τότε δὴ, τότε πάντες, ἐφ'
οὓς ταῦτα παρεσκιάζετο ἐκείνος, ἐπολεμοῦντο. Εἰ
δὲ μὴ ἠσθάνοντο, ἕτερος λόγος οὗτος, οὐ πρὸς ἐμέ.
Εγὼ μὲν γὰρ πρὸς λέγον, καὶ διεμαρτυροῦμαι, καὶ παρ'
ὑμῖν αἰεὶ, καὶ ὅποι πεμφθεῖν· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν,² τῶν

¹ τότε δὴ, τότε πάντες] Τότε δὴ inferui, ut fortius et elegantius, ex Hermogene. Reiske.

² τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι] Hæ voces τῶν μὲν ἐν τῷ πολι-
τεύεσθαι καὶ πράττειν, et τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν inter se opponun-
tur. Illis designantur ii, qui rempublicam administrant: hæ indi-
cant eos, ex quibus constituta erat Respub. Atheniensis. Sic paulo
infra, συμβέβηκε τοῖς μὲν πλῆθεσιν—τοῖς δὲ προεσηκόσι κ. τ. λ.
Vide omnino Taylorum, ad Orat. Dem. de Fals. Leg. pag. 206.
lin. 4. Edit. Cantab.

μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούμετων, καὶ ἀφαιρεσιμῶν ἐπὶ χρήμασι τῷ δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν, τὰ μὲν οὐ προσωμῶν, τὰ δὲ τῇ καθ' ἡμέραν ῥαυτῶν καὶ πολλῇ δαλεαζομένων καὶ τοιούτων πὶ πάθος πεπονθότων ἀπάντων, πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτὸς οἰομένων ἐλάττων τὸ δεινὸν ἥξειν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς οἰήσιν ὑπολαμβάνοντων, ὅταν βέλων. Εἴτ', οἶμαι, συμβέβηκε, τοῖς μὲν πλήθεσιν, ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας, τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλέκεναι τοῖς δὲ προσηκόσι καὶ τὰλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένοις πωλεῖν, πρὸς ἑαυτὸς πεπρακόσιν ἡσθῆσθαι ἀντὶ τοῦ φίλων καὶ ξένων, ἀ' τότε ὠνομάζοντο, ἡνίκα ἐδωροδοκῆν, νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ τὰλλα, ἀ' προσέκει, πάντα ἀκούουσιν.

ἰε'. Οὐδεὶς γάρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ τῷ δωροδόντος συμφέρον ζητῶν, χρήματ' ἀναλίσκει· ἐδ' ἐπειδὴν, ὧν ἂν πρίνται, κύριος γέννηται, τῷ δωροδοκῶντι συμβούλῳ πρὸς τῶν λοιπῶν ἐπὶ χρῆται· οὐδὲν γὰρ ἢ ἢ ἂν εὐδαιμονέτερον δωροδοκῶν. Ἀλλ' οὐκ ἐστὶ ταῦτα, ἐκ ἐπιπόθεν; πολλὰ γε καὶ δεῖ. Ἀλλ' ἐπειδὴν τῷ δωροδοκῶντι ἐγκρατὴς ὁ ζητῶν ἀρχὴν καταστῇ, καὶ τῷ ταῦτα ἀποδομένων δαπάνης ὅσι· τὴν δὲ πονηρίαν εἰδὼς, τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ, καὶ περιπαλίζει. Σκοπεῖτε δὲ καὶ γὰρ, εἰ παρελήλυθεν ὁ τῷ πραγμάτων κατὰς, ὁ τῷ γε εἰδέναι τὰ τοιαῦτα κατὰς αἰεὶ πάρεστι τοῖς εὐφρονοῦσι. Μέχρι τούτου Λαοθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππῃ, ἕως δωροδοκῶν Ὀλυμπον· μέχρι τούτου

Τιμόλαος, ἕως ἀπώλεσε Θήβας· μέχρι τούτου Εὐδικος
 καὶ Σίμος, οἱ Λαριαῖοι, ἕως Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ
 ἐποίησαν. Εἴτ' ἐλαυνομένων καὶ ὑβριζομένων, καὶ τί κα-
 κὸν οὐχὶ παρόντων, πᾶσα ἡ οἰκισμένη μετὰ γέρονε προ-
 δοτῶν. Τί δ' Ἀρίστατος ἐν Σικυῶνι; Καὶ τί Περικλῆος
 ἐν Μεγάρῳ; Οὐκ ἀπερριμμένοι; Ἐξ ὧν καὶ σα-
 φέσατ' ἂν τις ἴδοι, ὅτι ὁ μάλιστα φυλάττων τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα, καὶ πλείστα ἀντιλέγων τούτοις, οὗτος ὑμῖν,
 Αἰσχίνη, τοῖς προδιδούσι, καὶ μοιθοῦσι, τὸ ἔχειν ἐφ'
 ὅτῳ δωροδοκήσετε πεποιθεῖ· καὶ ἄρ' ἔτι πολλοὺς
¹ τούτους, καὶ τοὺς ἀνθισταμένους τοῖς ὑμετέροις βεβλή-
 μασιν, ὑμεῖς ἐπεὶ σωοί, καὶ ἑμμοῖστοι· ἐπεὶ ἄρ' ἔτι ὑμᾶς
 αὐτοὺς, πάλαι ἂν ἀπολώλπειτε.

15'. Καὶ περὶ μὲν τῶν τότε τραχθέντων ἔχον ἔτι
 πολλὰ λέγειν, καὶ ταῦτα ἡγεῖμαι πλείω τῶν ἱκανῶν εἰ-
 ρῆσθαι. Αἴτιος δὲ οὗτος, ὥσπερ ² ἐωλοκρασίαν πνῆα μου

¹ τέττας] Hoc ex fide MSS. τῶν τέτων prætuli. Per, vel propter
 hos, quos per contemptum τὰς πολλὰς, plebem, appellitatis, salvi
 estis, per plebem Atticam, et per nos, oratores, vestris machina-
 tionibus obstantes. *Reiske.*

² ἐωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοη-
 μάτων recenset *Hermogenes*, p. 409. Edit. *Crispin.* Vocem istam
 elucidat scholiastes noster ad locum. *Taylor.*

Ibid.] Etymolog. Mag. auctor, ἔθος ἦν τοῖς νέοις δεῖπνᾶσι καὶ
 νυκτερεύουσι, καταχεῖν τῶν ἐώλων δεῖπνων τὰς ζωμὰς· πρὸς τοιαύ-
 την παιδίαν τετραμμένοι. Ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιθῆσθαι τὸ
 ὄνομα ὑπὸ τῆς ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἐώλων, ἃ ἐστὶν ἀρχαῖα· ὅτι πράγμα-
 τα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης. Ἡ ἐωλοκρασία, ἡ
 χθρυσινή μέθη.—Καὶ ἄλλως· ἡνίκα συνέπινον ἀλλήλοις παρὰ Ἀθη-
 ναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἐκάστου κρατῆρ' οἶνον ἐτίθετο· καὶ εἰ τις ἐκαθεύδῃσε,

τῆς πονηρίας τῆς ἐαυτῷ καὶ τῇ ἀδικημάτων καλῶς κε-
 δάσας, ἣν ἀναγκάσθον νῦν πρὸς τὰς νεωτέρους τῇ πε-
 πραγμάνων ἀπολύσαθαι. Παρίνωχλησθε δὲ καὶ ὑμεῖς
 ἴσως, οἱ, καὶ πρὶν ἐμὲ ὅπῃν εἰπεῖν, εἰδότες τίς τὰς
 τότε μιθαρνίαν. Καίτοι φιλίαν γε, καὶ ξενίαν αὐτῷ
 ὀνομάζει· καὶ νῦν εἶπέ πε λέγων, ὅ τίς Ἀλεξάνδρου
¹ ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοί. Ἐγὼ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πό-
 θεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; Οὔτε Φιλίππου ξένον,
 οὔτ' Ἀλεξάνδρου φίλον εἶποιμ' ἂν ἐγὼ σε, ἔχ' οὔτω
 μείνομαι· εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριτάς, καὶ τὰς ἄλλοις μιθ-
 ωτοῦ πρᾶττονται, φίλους καὶ ξένους δεῖ καλεῖν πᾶν μιθω-
 σαμάνων. Ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, ² οὐκ ἔστι πόθεν; πολ-
 λοῦ γε καὶ δεῖ. Ἀλλὰ μιθωτόν ἐγὼ σε Φιλίππου
 πρῶτερον, καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου καλῶ, καὶ οὗτοι πάντες
 εἰ δ' ἀπιτεῖς, ἐρώτησον αὐτάς. Μᾶλλον δ' ἐγὼ τοῦθ'
 ὥς σοὶ ποιήσω. Πότερον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 μίαθωτος Αἰσχίνης, ἢ ξένος ³ Ἀλεξάνδρου δοκεῖ;
 Ἀκούεις, ἂ λέγῃσι; Βούλομαι τοίνυν ἡδὴ καὶ περὶ τῆς
 γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι, καὶ διεξελθεῖν τὰ πε-
 πραγμάνα ἐμαυτῷ· ἵνα, καίπερ εἰδὼς Αἰσχίνης, ὅ-
 μως ἀκέσῃ δι' ἃ φημι, ³ καὶ τούτων τῇ πρὸς βου-

μὴ πινὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρῶτ' κατὰ τῆς ἐαυτῷ κεφαλῆς ἐξεχέετο,
 καὶ ἐκαλεῖτο ἐωλοκρασία.

¹ ξενίαν] MSS. φιλίαν. Et codex unus etiam in sequentibus,
 ἐγὼ σοι φιλίαν Ἀλεξάνδρου; Taylor.

² οὐκ ἔστι] Addidit Reiskius ex MSS.

³ καὶ τούτων &c.] Construenda sunt vocabula sic, ac si hoc modo

λευμνίων, καὶ πολλῶ μειζόνων ἐπὶ τέτων δωρεῶν δίκαιος εἶμι τυγχάνειν. Καί μοι λέγε τίω γραφίῳ αὐτίκῃ, λαβών.

Γ Ρ Α Φ Η.

ιζ'. ΕΠΙ Χαιρώνδε ἄρχοντος, Ἐλαφρολιῶνος ἐκ τῆ ἰσαμνίου, Αἰχίνης Ἀτσομήτη Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα πρῶτόνων γραφὴν, καὶ Κτησιφῶντος τῷ Λεωθένους Ἀναφλυτίου, ὅτι ἔγραψε πρῶτόνομον ψήφισμα, ὡς ἄρα δεῖ τεφανῶσαι Δημοσθένει Δημοσθένους Παιανίᾳ χρυσῷ τεφάνῳ, καὶ ἀναγρεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς Μεγάλοις, Τραγωδοῖς¹ καὶ κωμοῖς, ὅτι τεφανοῖ ὁ δῆμος Δημοσθένει Δημοσθένους Παιανίᾳ χρυσῷ τεφάνῳ, ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ εὐνοίας, ἧς ἔχων διατελεῖ, εἰς τε τὰς Ἑλλήνας ἀπαντὰς, καὶ τὸν δῆμον τῷ Ἀθηναίων, καὶ ἀνδραγαθίας· καὶ διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ, καὶ πρῶτον μὲν ὅτι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δύνηται ἀγαθόν, πάντα ταῦτα ψυδῇ γράψας καὶ πρῶτόνομα, τῷ νόμῳ ὅκ ἐόντων πρῶτον μὲν ψυδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι, εἶτα τὸν πρῶτον τεφανῶσαι· ἐπὶ δὲ Δημοσθένης τειχοποιός, καὶ² ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τεταμνός· ἐπὶ δὲ,

Parent: δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τέτων τῶν δωρεῶν, τῶν προδεδολευμένων, καὶ ἄλλων, ἐπὶ μειζόνων, ἢ αὐτὰ εἰσιν. Reiske.

¹ καινοῖς] Subaudi, εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιῶσιν. Idem.

² ἐπὶ τῷ θεωρικῷ] Sic infra, δ. 33. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ὧν, et δ. 35. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ κατασθεῖς, sc. ἀργυρίῳ.

μὴ ἀναγορεύειν τὸν φέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις,
 Τραγωδῶν τῇ ¹ καινῇ. Ἄλλ' ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ φεφανοῖ,
 ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν· ἐὰν δὲ ἡ πόλις, ἐν Πνυκί
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ² Τίμημα, τάλαντα πεντήκοντα.
³ Κλήτορες, Κηφισοφῶν Κηφισοφώντος Ῥαμνέσιος, Κλέων
 Κλέωνος Κοθωκίδης.

ἦ. Ἄ μὲν διώκει τῷ ψηφίσματος, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
 ναῖοι, ταῦτ' ὅσιν. Ἐγὼ δ' ⁴ ἀπ' αὐτῶν τέτων, δεῖ-

¹ καινῇ] Scilicet, εἰσοδῶ. *Wolffius*.

² Τίμημα] Hinc Æschines negavit εἰρωνικῶς, ut apparet, τὸν
 Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον, (pag. 106. lin. ult.) cui
 propositum fuit, et Ctesiphontem, qui tantam mulctam solvere non
 posset, notare ignominia, et Demosthenem in idem discrimen ad-
 ducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie præjudicio illo
 usus, operam daturus fuisset Æschines, ut et Demosthenem vel ig-
 nominia notaret, vel ejiceret civitate, actione læsæ majestatis et
 perduellionis in eum instituta. *Idem*.

³ Κλήτορες] Sunt ut plurimum ex amicis accusatoris, qui reo
 denunciant, et diem dicunt, vel saltem præsto sunt viatoribus, et
 accensis, vel iis ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait
 Ulpianus ad hunc locum, οἱ μαρτυρῶντες τοῖς καλῶσιν εἰς δίκην.
 Rursus, ad *Midianam*, p. 118. lin. 6. *Edit. Cantab.* Ὁ διδὼς τὴν
 γραφὴν προσέγραψεν, ὅτι κατηγορῶ τῷδε, καὶ προκαλῶμαι (vel προσ-
 καλῶμαι potius) τοῦτον διὰ τοῦ δεινός εἰς τὸ βουλευτήριον. *Taylor*.
Ibid.] Vide Potterum, *Archæolog.* l. i. c. 21.

⁴ ἀπ' αὐτῶν τέτων] Ad hunc locum ita Ulpianus, dignus sane,
 qui suis ipsius verbis loquatur; δι' ὧν ἔπομαι τῷ ἀντιδίκῳ, δηλὸς
 εἰμι τὴν ἀλήθειαν ἀγαπῶν. Προσεκτέον δὲ ἀκριβῶς τοῖς λεγομένοις,
 ἵνα μὴ ἐναντιώματι περιπέσωμεν· εἰ γὰρ ἐν τῷ προοιμίῳ δυσχεραίνων
 ἔφη, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τῷ, πῶς δεῖ ἀκθεῖν·
 νῦν δὲ ἔπεται τῇ γραφῇ (τῷτο γὰρ ἐπαγγέλλεται) πῶς ἔκ ἀν δόξειεν
 αὐτὸς αὐτῷ περιπίπτειν; Ἰστέον ἔν ὧς ὁ Αἰσχίνης, ἡνίκα ἐξ ἀρχῆς τὴν
 κατὰ τοῦ Κτησιφώντος παρῆχε γραφὴν, τὴν διαβολὴν τοῦ βίβ καὶ

τον οἶμα δῆλον ὑμῖν ποιήσῃ, ὅτι πάντα δικαίως ὑπο-
 λογήσομαι· τίω γὰρ αὐτίω τέτω ποιησάμενος τῇ γε-
 γραμμένων τάξιν, πρὸ πάντων ἐρῶ κατέχευτον ἐφεξῆς,
 καὶ οὐδὲν ἐκὼν ὀφθαλμῶν. Τοῦ μὲν οὖν γράψαι,
 πρᾶττοντά με καὶ λέγοντά τὰ βέλπιστα τῷ δήμῳ δια-
 τελεῖν, καὶ πρέθυμον εἶναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν διύωμαι ἀγα-
 θόν, καὶ ἐπαινεῖν ὅτι τέτοις, ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἢ
 κρίσιν εἶναι¹ μοι νομίζω· ὑπὸ γὰρ τέτων ἱξεταζομένων,
 εὐρεθήσεται, εἴτε ἀληθῆ πρὸς ἐμὲ γέγραφε Κτησιφῶν
 ταῦτα καὶ πρὸς ἡκόντα, εἴτε καὶ ψευδῆ. Τὸ δὲ μὴ
 πρὸς γράψαντα, ἐπειδὴν τὰς εὐθύνας δῶ, στεφανοῦν,
 καὶ ἀναιπείν ἐν τῷ θεάτρῳ κελεύσαι τὸν στέφανον, κοινω-
 νεῖν μὲν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις, εἴτε
 ἀξίός εἰμι τῷ στέφανῳ, καὶ τῆς ἀναρρήσεως τῆς² ἐν τέ-
 τοις, εἴτε καὶ μή. Ἐπὶ μέντοι καὶ τοὺς νόμους δεικτέον
 εἶναι μοι δοκεῖ, κατ' οὓς ταῦτα γράφειν ἔχουσιν τούτῳ.
 Οὕτως μὲν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαίως καὶ ἀπλῶς ἢ
 ὑπολογίαν ἐγνώκα ποιεῖσθαι. Βαδίζουμαι δ' ἐπ' αὐτά,
 ἃ πέπρακταί μοι καὶ με μηδεὶς ὑπολάβῃ ἀπαρτᾶν

τῆς πολιτείας τῷ Δημοδένει προτάξεν· ὅτε μέντοι τὸν λόγον τῆς κατή-
 γορίας ὑποδόμησεν, ἐνήλλαξε τὰ κεφάλαια, πρὸς τὸ δοκεῖν αὐτῷ χρή-
 σιμον, μεταθεῖς τὴν διοίκησιν. Ὁ τοίνυν ῥήτωρ κατὰ μὲν τὴν γρα-
 φὴν ζητῶν ἐπαγγέλλεται· λυσιτελεῖ γὰρ αὐτῷ προτάξαι τὴν πολι-
 τείαν· ἀποφεύγει δὲ τὴν ἐπινοηθεῖσαν ἐν τῷ λόγῳ μέθοδον, ὡς βλάπ-
 τισαν αὐτόν. Ὡς ἐδὲν ἐναντίον ἀναφανήσεται.

¹ μοι] MSS. hic addunt. Ἐν τοῖς ἐμοὶ πεπολιτευμένοις credide-
 rim, ait Taylor. Vide paulo infra.

² ἐν τέτοις] Δεικτικῶς, apud hos cives. Wolfius.

τὸν λόγον τῆς γραφῆς, εἰς Ἑλληνικάς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ὁ γὰρ δῶκων τῷ ψηφίσματος τὸ λέγειν καὶ πράττειν τὰ ἀριστά με, καὶ γεγραμμένος ταῦτα ὡς οὐκ ἀληθῆ, οὗτος ὅστιν ὁ τοὺς πρὸ πάντων τῶν ἐμοὶ πεπολιτομυθῶν καὶ πεπραγμυθῶν λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκάσας τῇ γραφῇ πεποινηκώς. Εἴτα καὶ πολλῶν θεωρημάτων ἔσων τὴν πολιτείαν, τὴν πρὸ τῶν Ἑλληνικῶν πράξεων εἰλόμην ἐγώ· ὥστε καὶ τὰς ἀποδείξεις ἐκ τέτων δίκαιός ἐμι ποιεῖσθαι.

Ιθ'. Ἀ μὲν οὖν, πρὸ τῆς πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμέ, θεωρῶν καὶ κατέχευε Φίλιππος, εἰσὼ· ἔδεν γὰρ ἡγοῦμαι τέτων εἶναι πρὸς ἐμέ· ἀ δ', ἀφ' ἧς ἡμέρας ὅππῃ ταῦτα ἐπέβην ἐγώ, διεκωλύθη, ταῦτα ἀναμνήσω, καὶ τέτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών. Πλεονέκτημα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ· πρὸς γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ πσίν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως, φεραν προδοτῶν, καὶ δωροδοκῶν, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων σιμύεον γενέσθαι, καὶ τοσαύτῳ, ὅσῳ ὁδεῖς πῶ πρὸς τερὸν μέμνηται γεγονῆναι· οὐς σιμαγωνιστάς, καὶ σιμεργούς

¹ τῇ γραφῇ] Id est, τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς σῆς γραφῆς. *Reiske.*

² Ἑλληνικάς] Sic, §. 32, distinguit inter τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα et τὰ Ἑλληνικά. Sc. ἐν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. *Markland.*

Ibid.] Hanc periodum, viz. εἴτα καὶ πολλῶν &c. ita vertit *Reiskius*: multæ quum essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt.

λαβὼν ¹ ὁ Φίλιππος, καὶ πρῶτον κακῶς τὰς Ἑλλη-
νας ἔχοντα πρὸς ἑαυτὰς, καὶ τσαριστικῶς, ἐπὶ χεῖρον
διέθηκε, τὰς μὲν Ἰσραηλιτῶν, τοῖς δὲ διδοῦς, τὰς δὲ πάν-
τα τρόπον ἀφαιρῶν· καὶ διέστησεν εἰς μέρη πολλὰ, ἐνὸς
τοῦ συμφέροντος ἅπασιν ὄντος, κωλύειν ἐκείνον μέγαν
γίγνεσθαι. Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει, καὶ ἐπὶ ἀγνοίᾳ τοῦ
συνισταμένου καὶ φρονηματικῆς, τῇ ² ἀπάντων Ἑλλή-
νων ὄντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τί προσ-
ῆκον ἦν ἐλέσθαι πράττειν, καὶ ποιεῖν ἢ πόλιν, καὶ τούτων
λόγον παρ' ἐμοῦ λαβεῖν· ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας
τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγώ.

κ'. Πότερον αὐτὴν ἐχρῆν, Αἰχίνῃ, τὸ φρόνημα ἀφεί-
σαν, καὶ ἢ ἀξίαν ἢ ἑαυτῆς, ἐν τῇ Θεσσαλῶν καὶ Δολό-
πων τάξει συγκατακταῖσθαι Φιλίππῳ ἢ τῇ Ἑλληνύων
ἀρχῇ, καὶ τὰ πῶν προσηγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναρεῖν ;
ἢ τούτο μὲν μὴ ποιεῖν ; (δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς) ἀ δ' ἐώ-
ρα συμβουσίμῳ, εἰ μηδεὶς κωλύσει, καὶ προσηθάνετο,
ὡς ἔοικεν, ἐκ πολλῶν, ταῦτα θεωρεῖν γιγνόμενα ; Ἀλλὰ
νυν εἴωγε τὸν μάλιστα ὀπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις
ἡδέως ἀν' ἐρεσίμῳ, τῆς ποίας μερίδος γενέσθαι ἢ πόλιν
ἐθέλετ' ἂν· πότερον τῆς συναγίας τῇ συμβεβηκότων

¹ ὁ Φίλιππος] Addunt MSS. Taylor. Nos, cum Reiskio, infe-
ruimus.

² ἀπάντων] Sensui videtur deesse, τῶν ἄλλων ἀπάντων, ut p. 36.
lin. 8. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Nam τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων inclu-
dit Athenienses, contra suam ipsius hypothefin. Sic infra, §. 57,
μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Vide ta-
men, supra, pag. 34. lin. 16. et hac p. lin. 1. Markland.

ταῖς Ἑλλήσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν, ἥς ἂν Θετταλοὺς καὶ τὰς
μετὰ τούτων ἔποιτι τις· ἢ τῆς περὶ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ταῦτα γυ-
νόμηναι ὅτι τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἥς ἂν Ἀρ-
χάδας, καὶ Μεσσηνίης, καὶ Ἀργεῖος θείημεν; Ἀλλὰ καὶ
τούτων πολλοὶ, μᾶλλον δὲ πάντες, χεῖρον ἡμῶν ἀπηλ-
λάχουσι. Καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὥς ἐκράτησε, Φίλιππος ὄχρετ'
εὐθὺς ἀπὼν, καὶ μετὰ ταῦτ' ἦγεν ἡσυχίαν, μήτε τῷ
αὐτῷ συμμάχων, μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήων μηδένα
μηδὲν λυπήσας, ὅμως οὗ ἂν τις, καὶ τῷ οὐκ ἐν-
αντιωθέντων οἷς ἐπεράτηεν ἐκείνος, μέμψις καὶ κατη-
γορία. Εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγε-
μονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περικύβητο, μᾶλλον δὲ καὶ τοῖς
¹ πολιτείαις, ὅσων ἡδύνατο, πῶς οὐχ ἀπάντων ἐνδοξό-
τατα ὑμεῖς ἐβλεύσατε, ἐμοὶ περὶ τούτων; Ἀλλ' ἐκείσε
ἐπανέρχου.

καί. Τί τὴν πόλιν, Αἰγίνη, προσήκε ποιεῖν, ἀρ-
χὴν καὶ τυραννίδα τῷ Ἑλλήων ὁρῶσαν ἑαυτῇ κατα-
σκευαζόμενον Φίλιππον; Ἡ τί τὸν σύμβουλον ἔδει λέγειν
ἢ γράφειν τὸν Ἀθηναίων ἐμέ; (καὶ γὰρ τούτο πλεῖστον
ἀφαιρεί) ὅς σιωπῆσαι μὲν, ἐκ παντὸς τὸ χρεόν μεχρι
τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς ὅτι τὸ βῆμα ἀνέβη,
ἀεὶ περὶ ποσειδῶν, καὶ τιμῆς, καὶ δόξης, ἀγωνιζομένην τὴν
πατρίδα, καὶ πλείω σώματα, καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν
ὑπὲρ φιλοτιμίας, καὶ τῶν ἅπασιν ταῖς Ἑλλήσι συμφερόν-
των, ἢ τῷ ἄλλων ² Ἑλλήων ὑπὲρ αὐτῶν ἀναλώ-

¹ πολιτείας] Quid hoc significat, videas ad Æsch. p. 43. n. 1.

² Ἑλλήων] Post hanc vocem delevimus οἱ τὰ, auctore Reiskio,

χασιν ἕκαστοι. Ἐώρων δ' αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυνατείας, ¹ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν κλεῖν κατεαχότα, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον, πᾶν ὃ, πᾶν βεληθείη μέρος ἢ τύχη τοῦ σώματος παρελέσθαι, τῷτο ῥαδίως καὶ ἐτοίμως προιέμενον, ὥστε ² τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν. Καὶ μὴν, ὅδε τῷτο γε ὅδεῖς ἂν εἰπεῖν τολμήσεν, ὡς τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι, χωρίῳ ἀδόξῳ τότε γε ὄντι, καὶ μικρῷ, ποσαύτην μεγαλοψυχίαν προσῆκεν ἐλθενέσθαι, ὥστε τῆς τῷ Ἑλλήνων ἀρχῆς ἐπιθυμῆσαι, καὶ τοῦτ' εἰς τὴν νῦν ἐμβαλέσθαι· ὑμῖν δὲ οὖσιν Ἀθηναίοις, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκείνῃ ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι τῆς τῷ παρθένων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι, ποσαύτῃ κακίαν ὑπάρξαι, ὥστε τῆς τῷ Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀντεπαγγέλτως ἐθελοντάς ³ παραχωρῆσαι Φιλίππῳ, οὐδ' ἂν εἰς ταῦτα φήσεις. Λοιπὸν τοίνυν ἰὺ καὶ ἀναγκάσιον

et quæ, teste Taylora, in plurimis et præstantioribus MSS. defunt.

¹ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον] Percussus est Philippus oculum apud Methonam; claviculam, apud Illyrios; manum ac tibiam apud Scythas. (Scholiast.) Stock.

² τῷ λοιπῷ] i. e. ἐν τῷ λ. aut μετὰ τοῦ λοιποῦ σώματος, in corpore, quod reliquum sibi esset ab illorum membrorum jactura. Reiske.

³ παραχωρῆσαι Φιλίππῳ] Ulpianus, τὸ οἰκεῖον κτῆμα ἢ λέξις σημαίνει· ἀποδίδωσι μὲν γὰρ τις τὸ ἀλλότριον, παραχώρει δὲ τῶν ἰδίων· καὶ τῷ Φιλίππῳ δὲ μετὰ βαρύτητος εἴρηται. Τίτι γὰρ, εἰπέ μοι, παραχώρεις; ὁμοφύλῳ; Στέργω τὴν τύχην. Λακεδαιμονίοις; Οὐκ ἀνιῶμαι. Ἐὰν δὲ ἀναστήσης μοι Μακεδόνα δεσπότην· οὐ φέρω τὴν συμφορὰν, ἀρνούμαι τὸν ἐκ Πέλλης ἡγούμενον.

ἅμα, πᾶσιν, οἷς ἐκεῖνος ἐπραττεν ἀδικῶν ὑμᾶς, εἰαν-
πίσας δικάως. Τοῦτ' ἐποιεῖτε μὲν ἑξαρχῆς ὑμεῖς, εἰ-
κότως καὶ πρῶτον. Ἐξαφρον δὲ καὶ συνεβού-
λον καὶ ἐγώ, καὶ οὐς ἐπολιτευόμενι χρέοντες ὁμο-
λογῶ.

κβ'. Ἀλλὰ τί ἐχρῆν με ποιεῖν; ἤδη γὰρ σε ἐρωτῶ.
Πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, Ἀμφίπολιν, Πύδναν, Ποτί-
δαιαν, Ἀλένησον, ἑδενὸς τέτων μέμνημαι. Σέρριον δὲ,
καὶ Δορίσκον, καὶ τὴν Πεπαρήνου πόρθησιν, καὶ ὅσα
ἄλλα τοιαῦτα ἡ πόλις ἠδίκητο, ¹ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα.
Καίτοι σύγ' ἔφησά με ταῦτα λέγοντα, ² εἰς ἔχθραν
ἐμβαλεῖν τέττασι, Εὐβούλου, καὶ Ἀριστοφώντος, καὶ Διο-
πίδους, τῶν πρὸς τέτων ψηφισμάτων ὄντων, ὅς ἐμὼν
ὦ λέγων εὐχερῶς ὅ, τι ἂν βεληθῆς. Οὐδὲ νῦν πρὸς τέ-
των ἐρῶ. Ἀλλ' ὅτι Εὐβοίαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος, καὶ
κατασκευάζων ὀπτεῖχισμα ὅπτι τὴν Ἀθηναίων, καὶ Με-
γάροις ἐπιχειρῶν, καὶ καταλαμβάνων Ὠρεὸν, καὶ χερσὶν ἀπ-
τῶν Πορθμῶν, καὶ κατὰς ἐν μὲν Ὠρεῶ Φιλιππίδην τύ-
ραννον, ἐν δ' Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον, καὶ τὸν Ἑλλήσπον-
τον ὑφ' ἑαυτῷ ποιούμενος, καὶ Βυζάντιον πολιορκῶν, καὶ
πόλεις Ἑλλήνων, πᾶς μὲν ἀναγκῶν, εἰς πᾶς δὲ τὰς
φυγάδας κατὰγων, πότερον ταῦτα πάντα ποιεῖν, ἢ δύναι,
καὶ παρεσπένδει, καὶ ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ οὐ; Καὶ πότερον

¹ οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα] Οὐ προσποιούμεαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλαν-
θάνομαι. *Wolfius.*

² εἰς ἔχθραν] Philippi, puta, quod nomen ægre videtur posse
omitti. Τέττασι, δαικτικῶς, cives Athenienses. *Reiske.*

φανῆναί τινα τῶν Ἑλλήνων τὸν ταῦτα κωλύσοντα ποι-
εῖν αὐτὸν ἐχρῆν, ἢ μή; Εἰ μὲν οὖν μὴ ἐχρῆν, ἀλλὰ τῷ¹
Μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὔσαν ὀφθῆ-
ναι, ζώντων Ἀθηναίων, καὶ ὄντων, παρξείργασμαι μὲν ἐγὼ
πρὸς τῶν τοιούτων εἰπὼν· παρξείργασαι δ' ἢ πόλις ἢ
πειθεῖσα ἐμοί· ἔγω δὲ ἀδικήματα πάντα τὰυτα, ἀπέ-
πρακται, καὶ ἀμαρτήματα ἐμέ. Εἰ δὲ ἔδει τέτων πινὰ
κωλυτὶ φανῆναι, τίνα ἄλλον, ἢ τὸν Ἀθηναίων δῆμον
παροῖκε γενέσθαι;

καὶ γ'. Ταῦτα τοίνυν ἐπολιτευόμενι τότε ἐγὼ, καὶ
ὄρων καταδεδυμένον πάντας ἀνθρώπους ὁκνεῖνον, ἠναντιέ-
μεν, καὶ παρξέγων, καὶ διδάσκων, μὴ παρξέσθαι³ ταῦτα
Φιλίππῳ⁴ διετέλεν. Καὶ μὲν, τὴν εἰρήνην γ' ὁκνεῖνος

¹ Μυσῶν λείαν] Proverbium in eos, qui impune a quibuscumque
læduntur ac diripiuntur. Ortum a Mysis, Hellesponti accolis, in-
famī ignavia: unde Μυσῶν λεία, et Μυσῶν ἔχρατος scommata
sunt veterum sermone trita ac celebrata. Testantur Strabo, Geog.
lib. 12. et Cic. pro Flacco. Narrant παροιμιογράφοι ab eo tem-
pore invaluisse proverbium, quo tempore Mysi, absente Telepho
rege, qui Græcis errantibus viam in Trojam monstravit, finiti-
morum incursionibus male vexati sunt. Vide Erasmi Chiliad.
Stock.

² ὄντων] Malit Marklandus, ἰδόντων: Taylorus, ὁρῶντων. Recte
autem se habet. Reiskius vim vocis assecutus est: *Tametsi non solum
in vivis adhuc supersint Athenienses, sed etiam adhuc ii sint, qui sunt.*
Nos, in tali re, diceremus, *possessing the true-born spirit of Englishmen.*

³ ταῦτα] Sc. τὰ ἡμέτερα κτήματα, καὶ δίκαια, καὶ καυχήματα,
hæc nostra bona, copias, possessiones, jura, decora. Ut Demosthe-
nes, v. ταῦτα, cunctas opes, totam rempublicam, universum impe-
rium Atheniensium, ita Tullius quoque vocabulo hæc rem omnem
Romanam complectitur. Reiske.

⁴ διετέλεν] Ita MSS. optimi. Taylor. Addidi. Reiske.

ἔλυσε, τὰ πλοῖα λαβὼν, οὐχ ἡ πόλις, Αἰαίνη. Φέρε δὴ αὐτὰ τὰ ψηφίσματα, καὶ τὴν ὀπίσθην τὴν τῷ Φιλίππῳ, καὶ λέγε ἐφεξῆς· ἀπὸ γὰρ τούτων ἔξεταζομένων, τίς τίνος ἀπὸς ὅτι, γενήσεται φανερόν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἘΠΙ ἀρχόντος Νεοκλέους, μνηστὴς Βοηδρομιῶνος, ἐκκλησίας συγκλήτης ὑπὸ στρατηγῶν συναχθείσης, Εὐβελος Μνησιθέης Κύπριος, εἶπεν· ἐπεὶ δὴ προσήγειραν οἱ στρατηγοὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς ἄρα Λεωδάμαντα, τὸν ναύαρχον, καὶ τὰ μετ' αὐτῷ ἀποστέλλοντα σκάφη εἴκοσιν ὅππῃ τῷ σίτε παραπομπὴν¹ εἰς Ἑλλήσποντον, ὃν ὁ Φιλίππος στρατηγὸς Ἀμύντας καὶ ἀγαγόντες εἰς Μακεδονίαν, καὶ ἐν φυλακῇ ἔχει, ὀπιμελεσθῆναι τὰς Πρυτάνεις, καὶ τὰς στρατηγούς, ὅπως² ἡ βουλὴ συναχθῶσι, καὶ αἰρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον, οἱ παραγενόμενοι δια-

¹ εἰς Ἑλλήσποντον] Hæc non cum ἀποστέλλοντα copulanda sunt, sed cum τὴν τοῦ σίτε παραπομπήν. Reiske.

² ἡ βουλὴ συναχθῶσι] Deest aliquid. Leg. nempe sic videtur, ὅπως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι. Prytanes in curiam cogeabant senatores, strategî autem plebem in Pnycem, aut in theatrum, in concionem. Cur alias strategî hic loci commemorarentur, et a quo legendi erant legati? a senatu, an a plebe? a plebe utique; ergo plebs quoque concienda erat. v. p. 42. lin. 1. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν (acta in concione, quibus ipsi interfuissent, ad senatum, qui in curia remansisset, retulerunt,) τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ (populo, non senatui) πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον, visum fuisse populo, ut legati ad Philip-pum mittendi deligerentur (a senatu puta, auctoritate ipsi a populo delegata.) Idem.

λέγονται πρὸς αὐτὸν πρὶ τῷ ἀφελῆσαι τὸν τε ναύαρχον, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τὰς γραπῶνας. Καὶ εἰ μὴ δι' ἀγνοίαν ταῦτα πεποίηκεν ὁ Ἀμύντας, ὅτι ἔμεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος ὁδὲν αὐτῷ·¹ εἰ δέ τι πλημμελῆντα ᾤδεα τὰ ἐπεσταλμένα λαβὼν, ὅτι ὀπισκεφάμενοι Ἀθηναῖοι ὀπιπιμήσουσι καὶ πρὸ τῆς ὀλιγορίας ἀξίαν· εἰ δέ μηδέτερον τούτων ὅσιν, ἄλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονέσιν,² ἢ ὁ Ἀποσείλας, ἢ ὁ ἀπεσταλμένος, καὶ τὸτο γράψαι λέγειν, ἵνα ἀποθανόντος ὁ δῆμος βελεύσῃται τί δεῖ ποιεῖν.

Τὸτο μὲν τοίνυν τὸ ψήφισμα Εὐδαλος ἔγραψεν, ὅς ἐγὼ τὸ δ' ἐφεξῆς,³ Ἀριστοφῶν εἶθ' Ἡγήσιππος· εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν· εἶτα Φιλοκράτης· εἶτα Κηφισοφῶν· εἶτα πάντες οἱ ἄλλοι· ἐγὼ δ' ὁδὲν πρὶ τούτων. Λέγε τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ⁴ Νικοκλέης ἄρχοντας, Βονδροφομῖωνος ἔνη καὶ

¹ εἰ δέ τι πλημμελῆντα] Sc. τὸν ναύαρχον Λεωδάμαντα λαβὼν ὁ Ἀμύντας. *Wolfius*.

² ἢ ὁ ἀποσείλας] Sive Philippus, sive Amyntas. *Idem*.

³ Ἀριστοφῶν—εἶτ' Ἀριστοφῶν πάλιν] Scilicet, alter erat Azaniensis, alter Colyttensis. V. pag. 42. lin. 8. *Reiske*.

⁴ Νικοκλέης] Archon erat eo nomine cxix. 3. sc. post fata Demosthenis. Verum hic Νεοκλέης sine dubio est restituendum. Ita sine litura *Felicianus*.—Eodem sane prætore, eodem mense, hæc duo acta habentur: sive sint concionis utrumque; sive illud concionis, hoc vero senatus. Profecto in hoc nonnulla continentur, quæ id suadere possunt: verum non novi ita consuevisse fieri Athenis, ut populus senatui præiret et præscriberet. Et quædam rursus hic dissuadent. *Taylor*.

νέα, ¹ βελῆς γνώμη, Πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν, τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ² ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι πρὸς Φίλιππον περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς, καὶ ἐντολὰς δοῦναι, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψήφισματα. Καὶ εἶλοντο τῆσδε, Κηφισοφῶντα Κλέωνος Ἀναφλύσιον, Δημόκριτον Δημοφώντος Ἀναγυράσιον, Πολύκριτον Ἀπημάντη Κορυκίδην. Πρυτανεία φυλῆς Ἰπποθωντίδος, Ἀριστοφῶν Κολυτρίδης πρόεδρος εἶπεν.

Ὡσπερ τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψήφισματα, ἔγωγε καὶ σὺ δείξον, Αἰσχίνη, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰτίος εἰμι τῷ πολέμῳ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχῃς εἰ γὰρ εἶχες, οὐδὲν ἂν αὐτῷ πρῶτον νυνὶ παρέοχε. Καὶ μὴν οὐδ' ὁ Φίλιππος οὐδὲν αἰτιάται με ὡς πρὸς τὸ πολέμου, ἑτέροις ἐγκαλῶν. Λέγε δ' αὐτίκ' ὅτι πῶς ὅτις τῷ Φιλίππῳ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Παραγενόμενοι πρὸς ἐμὲ οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβευταί, Κηφισοφῶν, καὶ Δημόκριτος, καὶ Πολύκριτος, διελέγοντο περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀφέσεως, ὧν ἐναυάρχης Λεωδάμας. Καθόλου μὲν οὖν ἔμοιγε φαί-

¹ βελῆς γνώμη] I. e. σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βελῆς, cum venia et pace senatus. Reiske.

² ἔδοξε τῷ δήμῳ πρέσβεις ἐλέσθαι] I. e. ἔδοξε τῷ δήμῳ, ἐπιτρέπαι τῇ βελῇ τὸ πρέσβεις ἐλέσθαι, καὶ τὸ δοῦναι αὐτοῖς ἐντολὰς. Idem.

θεαθε ὃν μεγάλη εὐηθεία ἔσται, ¹ εἴτ' οἶσαθε με λανθά-
 νειν, ὅτι ἔξαπετάλη ταῦτα τὰ πλοῖα, ὡρόφασιν μὲν
 ὡς τὸν οἶτον ὠδὴπέμψοντα ἐκ τῆς Ἑλλησπόντου εἰς
 Λῆμνον, βοηθήσοντα δὲ Σηλυμβριανοῖς, τοῖς ὑπὸ ἐμοῦ
 μὲν πολιορκημένοις, οὐ συμπεφλημμένοις δὲ ἐν ταῖς
 τῆς φιλίας κοινῇ κηρύχαις ἡμῖν σωθήκας. Καὶ ταῦτα
 συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ, ἄνευ μὲν τῆς δῆμης τῆς
 Ἀθηναίων, ὑπὸ δὲ πινων ἀρχόντων, καὶ ἐτέρων, ² ἰδιωτῶν
 μὲν νῦν ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τρέψε βουλομένων τὸν δῆ-
 μον, ἀντὶ τῆς νῦν ὑπαρχούσης πρὸς ἐμὲ φιλίας, τὸν
 πόλεμον ἀναλαβεῖν, πολλῷ μᾶλλον φιλοτιμουμένων τῆτο
³ συντετελέσθαι, ⁴ ἢ τοῖς Σηλυμβριανοῖς βοηθῆσαι, καὶ
 ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρὸς ὅσον ἔσται.
 Οὐ μὲντοι μοι δοκεῖ τῆτο χρήσιμον ὑπάρχειν, οὔτ'
 ὑμῖν, οὔτ' ἐμοί. Διόπερ τὰ τε νῦν κατὰχθέντα πλοῖα
 πρὸς ἡμᾶς ἀφήμι ὑμῖν, καὶ τῆς λοιπῆς, εἰ βέληθε μὴ
 ἐπιτρέπειν τοῖς πρῶτοις ὑμῶν κακοήτως πολιτεύεσ-
 θαι, ἀλλ' ἐπιτιμᾶτε, πειράσομαι καὶ γὰρ ἀσφαλεστά-
 τιν τινὲς εἰρμόν. Εὐτυχεῖτε.

¹ εἴτ' οἶσαθε] Forte, εἴ γ' οἶσαθε. *Wolfius*. Quid si εἴτ' οἶσαθε
 fumamus, pro εἴ τι οἶσαθε? Non defunt, ni fallit memoria, ex-
 empla.

² ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων] Ex hoc numero nihil vetat fuisse et
 Demosthenem. *Wolfius*.

³ συντετελέσθαι] Hoc praetuli τῷ συνετάχθαι ex MSS.
Reiske.

⁴ ἢ τοῖς] I. e. ἢ τὸ τοῖς Σηλ. βοηθῆσαι, subaudi, ἑαυτὰς, aut
 ἡμᾶς. *Idem*.

κδ'. Ἐνταῦθα οὐδαμῶς Δημοθέλει γέγραφε, οὐδ' αἰτίαν ὁδεμίαν κατ' ἐμῶ. Τί ποτ' οἷον τοῖς ἄλλοις ἐγκυλίων τῷ ἐμοὶ πεπραγμένων οὐχὶ μέμνηται; Ὅτι τῷ ἀδικημάτων ἀν' ἐμέμνητο τῷ ἑαυτοῦ, εἴ τι περὶ ἐμοῦ γέγραφε· τέτων γὰρ εἰχόμενον ἐγὼ, καὶ τούτοις ἠναντιόμην· καὶ πρῶτον μὲν τὴν εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν ἔγραψα, ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον¹ παρεδύετο· εἴτα τὴν εἰς Εὐβοίαν, ἥνικα Εὐβοίας ἠπλετο· εἴτα τὴν ἐπ' Ὀρεὸν ἔξοδον, ὅκετι πρεσβείαν, καὶ τὴν εἰς Ἐρετρίαν, ἐπειδὴ τυράννους ἐκεῖνος ἐν ταύταις ταῖς πόλεσι κατέστησε. Μετὰ ταῦτα δὲ τῶν² ἀποστόλων ἅπαντας ἀπέπεμψα, καὶ οὓς Χερρόνησος ἐσώθη, καὶ Βυζάντιον, καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ἔξ ὧν ὑμῖν μὲν τὰ κάλλιστα, ἔπαυσι, δόξα, τιμὰ, τέφρα, χάριτες, πρὸς τὴν εὐπεπονθότων ἐγένοντο· τῷ δ' ἀδικουμένῳ, τοῖς μὲν ὑμῖν τότε πειθεῖσιν ἢ σωτηρίᾳ περιέμεντο· τοῖς δ' ὀλιγωρήσασιν, τὸ πολλάκις, ὧν ὑμεῖς περιέπατε, μεμνησθαι, καὶ νομίζειν ὑμᾶς μὴ μόνον εἶναι αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ φρονίμους ἀνθρώπους καὶ μάντις εἶναι. Πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἀπερίπατε αὐτοῖς.

κε'. Καὶ μὲν, ὅτι πολλὰ μὲν ἀνὰ χεῖρα ἔδωκε

¹ παρεδύετο] An παρεισεδύετο, i. e. inrepsit, clam et astute. Vide Victor. Var. Lect. l. iv. c. 23. Ad similem locum similiter olim admonuit Cl. Marklandus. Taylor.

² ἀποστόλους] Ulpiani Schol. ad Philip. i. Ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριηρῶν ἀποδεδειγμένοι· ἀπόστολοι δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπαί.

Φιλιπίδης, ὥς ἔχειν Ὠρεὸν, πολλὰ δὲ Κλείταρχος, ὥς ἔχειν Ἐρετείαν, πολλὰ δ' αὐτὸς ὁ Φίλιππος, ὥς τᾶνθ' ὑπάρχειν ἐφ' ὑμᾶς αὐτὰς, καὶ πρὸς τῶν ἄλλων μηδὲν ἱκετεύεσθαι, μηδὲ, ἂν ποιῶν ἡδίκηι, μηδένα ἱκετάζειν πανταχοῦ, οὐδέ τις ἀγνοεῖ, καὶ πάντων ἡκιστα σύ. Οἱ γὰρ πρὸς τῷ Κλειτάρχῳ καὶ τῷ Φιλιπίδῳ τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικνήμενοι, πρὸς σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ πρὸς ξένους αὐτῶν· ἢς ἢ μὴ πόλις, ὥς ἐχθρὸς, καὶ ἢτε δίχαι, ἢτε συμφέροντα λέγοντας, ἀπήλασε· σοὶ δ' ἦσαν φίλοι. ¹ Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τέτων οὐδὲν, ὃ βλασφημῶν πρὸς ἐμῶν, καὶ λέγων, ὥς ² σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας· ἄλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δὲ οὐδέποτε, εἰ μὴ σε ἔτοι παύσωσιν, ἀπιμώσαντες τήμερον.

καί. Στεφανωσάντων τοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ³ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γεγράφαντος Ἀριστονίκου τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ὥσπερ οὐτοσί Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναρρήθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ τεφάνῃ, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἡδὴ μοι τέττε γιγνομένης, οὕτ' ἀντείπεν Αἰσχίνης παρών, οὔτε

¹ Οὐ τοίνυν ἐπράχθη τέτων οὐδὲν] Ulpianus hunc locum ita illustrat : Οὐ τοίνυν διεφθάρην ὑπὸ χρημάτων ἐγώ· ἵνα ἀκολέθως ἐπαγάγη, ὃ βλασφημῶν περὶ ἐμῶν καὶ λέγων ὥς σιωπῶ μὲν λαβῶν, βοῶ δ' ἀναλώσας· εἴτα περιτροπῇ δείκνυσι τὰ ἴδια τῶν δωροδοκούντων, ὥς βοῶσι μὲν ἔχοντες, καὶ συναγωνίζονται τῷ δεδοκότι· τέττο δὲ ποιεῖ Αἰσχίνης· παύσονται δὲ οὐδέποτε ἄλλως, εἰ μὴ τις κολάσῃ.

² σιωπῶ] Vid. Æschin. §. 77.

³ ἐπὶ τέτοις] Quod ego Clitarchi et Philistidæ fraudes elusifsem, irritas fecissem. Reiske.

τὸν εἰπόντα ἐγρέφατο. Καὶ μοι λέγε καὶ τῆτο τὸ ψήφισμα λαβών. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ Χαϊρώνδου Ἡγήμονος ἀρχontos, Γαμηλιῶνος ἐκ-
τη ἀπρόντος, φυλῆς ὠρυτανευέσης Λεοντίδος, Ἀριστόνικος
Φρεάρριος εἶπεν. Ἐπειδὴ Δημοσθένης Δημοσθένης Παμα-
νιεύς πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέχεται τῷ δήμῳ
τῷ Ἀθηναίων, καὶ πολλοῖς τῷ συμμάχων, καὶ πρέτε-
ρον, καὶ ἐν τῷ παρόντι χαρῶν βεβοήθηκε διὰ τῶν ψήφισ-
μάτων, καὶ τινὰς τῷ ἐν τῇ Εὐβοίᾳ πόλεων ἠλυθέ-
ρωκε, καὶ διὰ τελεῖ εὖναι ἐν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων,
καὶ λέγει, καὶ πρέττει ὅ, τι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπερ-
τε αὐτῷ Ἀθηναίων, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων· δεδύχθαι
τῇ βελίᾳ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἐπαγγέσθαι Δημοσ-
θένει Δημοσθένης Παμανιέα, καὶ τεφανῶσαι χρυσῶν τε-
φάνων, καὶ ἀναγορεῦσαι τὸν τέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυ-
σίοις, τραγωδοῖς χαμνοῖς, τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τῶν τε-
φάνων ἐπιμεληθῆναι τὴν ὠρυτανεύσαν φυλὴν καὶ τὸν
Ἀγωνοθέτην. Εἶπεν Ἀριστόνικος Φρεάρριος.

Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν οἷδ' ἐπὶ ἀρχύνει συμβᾶσαν
τῇ πόλει διὰ τῆτο τὸ ψήφισμα, ἢ χλευασμὸν, ἢ γέ-
λωτα, ἀλλὰ νῦν οὗτος ἔφη συμβήσεσθαι, εἰ ἐγὼ τεφανῶ-
μαι; Καὶ μὲν, ὅταν ἡ νέα καὶ γνώριμα πᾶσι τὰ πράγ-
ματα, εἰάν τε χαλῶς ἔχῃ, χάριτος τυγχάνει· εἰάνθ'
ὥς ἑτέρως, πτωρίας. Φαίνομαι τοίνυν ἐγὼ χάριτος τετυ-
χηκὼς τότε, καὶ οὐ μέμφους, ὅδ' ἐπὶ πτωρίας.

κζ'. Οὐκοῦν μέχρι μὲν τῆς χρέων ἐκείνων, ἐν οἷς ταῦτ' ἐπέχθη, πάντας ἀνωμολόγηται τὰς χρέωνς τὰ ἄριστα πράττειν τῇ πόλει, τῷ νικᾶν, ὅτ' ἐβουλεύεσθε, λέγων καὶ γράφων· τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα, καὶ τεφάνεσθαι αὐτῶν τῇ πόλει, καὶ ἐμοὶ, καὶ πᾶσιν ὑμῖν γενέσθαι· τῷ θυσίας τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους, ὡς ἀγαθῶν τέτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ τῆς Εὐβοίας ὁ Φίλιππος ἐξηλάθη, τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ἀγαθῶσί τινες τέτων, ὥς ἐμῶν, ἕτερον χτ' τῆς πόλεως ὅπιτειχισμὸν ἐζητεῖ. Ὁρῶν δ' ὅτι σίτω πάν-

¹ προσόδες] *Supplicationes*: ita enim hæc sonat vox, ut et alibi. Aristophanes, *Nub.* ver. 306. Καὶ πρόσδοι μακάρων ἱερῶταται. Ubi Scholiaſtes, Θρησκεῖαι περὶ τὰς βωμῆς πρόσδοι τοῖς θεοῖς καὶ προσελεύσεις. Similiter, de Pace, ver. 395. καὶ σε θυσίαισιν ἱεραῖσιν προσόδοις τε μεγάλαισι. Vide Spanhem. *Observat. in Callim.* p. 3.

² ἐπιτειχισμὸν] Doctiff. Hemſterbuſ. ad Lucian. *Nigrin.* §. 24. hæc habet exſcriptu ſane digna. Ἐπιτειχίζειν et ἐπιτείχιſμα, niſi quod ex compoſitione poteſtas intendatur, nonnunquam idem atque τειχίζειν et τείχιſμα, ut quando philoſophiam Alcidas vocavit ἐπιτείχιſμα τῶν νόμων, teſte Ariſtotele, *Rhetoric.* l. iii. poeticam Sext. *Empir. adv. Gram.* l. i. §. 298. ἐπιτείχιſμα ἀνδρωπίνων παθῶν, propugnaculum ac munimentum, quod animi humani motus tueatur ac confirmet. At longe aliud eſt, ſi mutata ſtructura dicant, ἐπιτείχιſμα τοῖς ἀνδρωπίνοις πάθεſι, vel κατὰ τῶν ἀνδρωπίνων παθῶν, quorum illud apud veteres, hoc recentioribus eſt uſitatius, munimentum ad coercendos animi adfectus et domandos comparatum. Hanc vim in ἐπιτειχίζειν poſuerunt: frequens eſt ἐπιτειχίζειν Ἀθηναῖς, vel τοῖς Ἀθηναίοις Δεκέλειαν et notum e Thucydide, l. vi. c. 93. l. vii. c. 18. Hinc ἐπιτείχιſμα, caſtellum vel munimentum prope aliam urbem extructum, ut eam incluſam obſideas, vicinoſque agros quotidianis excuſſionibus depopuleris. Quam virtutem ſatis explanarunt Scholiaſt. Thucyd. l. i. c. 122. ἐπιτειχιſμὸς

των ἀνθρώπων πλείω χρώμεθ' ἐπεισάκτω, βουλόμε-
νος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι, πρὸς τὴν Ὀρά-
κης, Βυζαντίας, συμμαχούς ὄντας αὐτῶν, τὸ μὲν πρῶτον
ἡξίου συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον· ὥς δ'
οὐκ ἠθέλον, εἰδ' ὅτι τέτοις ἔφασαν τιῶν συμμαχίαν πε-
ποιῆσθαι, λέγοντες ἀληθῆ, ¹ χαράκωμα βαλόμενος πρὸς
τῇ πόλει, καὶ μηχανήματ' ὀπισθήσας, ἐπολιόρκει. Τού-
των δὲ γιγνομένων, ὅ, τι μὲν πρῶτον ποιεῖν ἡμᾶς, οὐκ
ἐτ' ἐρωτήσω· δῆλον γάρ ὅστιν ἅπασιν. Ἀλλὰ τίς ἡμεῶν ὁ
βοηθήσας τοῖς Βυζαντίοις, καὶ σώσας αὐτούς; Τίς ὁ κα-
λύσας τὸν Ἑλλήσποντον ² ἀπαλλοτριωθῆναι κατ' ἐκεί-
νας τὰς χεῖρας; Ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Τὸ δ'
ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τιῶν πόλιν λέγω. Τίς δ' ὁ τῇ πό-
λει λέγων, καὶ γράφων, καὶ πρᾶττων, καὶ ἀπλῶς ἐαυ-
τὸν εἰς τὰ πρᾶγματα ἀφειδῶς δούς; Ἐγώ. Ἀλλὰ
μὴν, ἡλίκα ταῦτα ὠφέλησεν ἅπαντας, οὐκ ἐκ λόγου δει-
μαθῆναι, ἀλλ' ἔργῳ πεπείρασθε. Ὁ γὰρ τότε εἰσὶν πό-
λεμος, ἀνευ τῆς χαλκῆς δόξαν ἐνεγκεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ
τὸν βίον ἀφρονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις ³ διήγαγεν ὑμᾶς

τῇ χώρᾳ, et c. 142. Harpocr. et Suid. in v. Ulpian. ad Demosth. Phil. i. p. 48.

¹ χαράκωμα] Ita potius, uti habent MSS. quam χαρακώματα. Atque id etiam suadent Suidas et Harpocratius: quos consule, illum in v. χαράκωμα, hunc in χάρακα. Taylor.

² ἀπαλλοτριωθῆναι] Sc. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλ-
λήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. Prætulī hanc lectionem MSS. vul-
gari ἀλλοτριωθῆναι. Reiske.

³ διήγαγεν] Sic Isocrates, Nicocle; τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ,
καὶ τὰς ἰδίους οἴκους. Wolfius.

¹ τῆς νῦν εἰρήνης, ² ἡ δ' ἔτοι χτ' τῆς πατρὶδος τηρεῖσιν
οἱ χρηστοί, ὅππ' ταῖς μελλέουσας ἐλπίσιν, ὧν ἀφ' ἡμάρτοιεν,
καὶ μὴ μετὰχοιεν ὧν, ὑμεῖς, οἱ τὰ βέλπιστα βεβλόμενοι,
τὰς θεὰς αἰτεῖτε, μηδὲ μεταδοῖεν ὑμῖν, ὧν αὐτοὶ περὶ
ρήν. Λέγε δ' αὐτοῖς καὶ τὰς Βυζαντίων τεφάνες, καὶ τὰς
Περινήων, οἷς ἐτεφάνεν ³ ἐκ τέπων ἢ πόλιν.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

ΕΠΙ Ἱερωνάμονος Βασπορίχῳ, Δαμάγηντος ⁴ ἐν τῇ
Ἀλία ἔλεξεν, ἐκ τῆς βουλῆς λαβὼν ῥήτραν. Ἐπειδὴ ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων ἐν τε τοῖς παγενομενύοις χερσὶς εὐ-
νόων ἀφ' ὧν τελεῖ Βυζαντίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις, καὶ συγγε-

* τῆς νόου εἰρήνης] Hac five *Pace*, five *servitutis specie*, quam Athenienses habent ab Alexandro concessam. *Taylor.*

Ibid.] Ulrianus, τῆς ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ. Φησὶ γὰρ ἐκ ἑσσι μᾶλλον εἰρήνῃ, ἀλλὰ δειλία· ἐσπείσατο γὰρ καὶ αὐτὸς πρὸς αὐτῆς αὐτονόμης εἶναι καὶ ἀφορολογήτους, ὁμῶς μέντοι ὑπακούειν αὐτῷ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

² ἢ] Ulpianus, ἥτινα εἰρήνην τηροῦσι μὴ συγχωρῶντες Ἀλεξάνδρῳ πολεμῆσαι διὰ τὰς μελλούσας ἐλπίδας· ἐλπίζουσι γὰρ ἐπανελεῖν τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τῶν Περσῶν, μεγάλα αὐτοῖς χαρίζεσθαι ὡς προδόταις.

³ ἐκ τούτων] Ob hæc ingentia vestra de ipsis merita. *Reiske.*

⁴ ἐν τῇ Ἀλίᾳ] Ita lege, pro Ἐντεαλία, cum Cod. *Guelph.* et *Altemps.* sc. in cœtu, in concione. Ἐκκλησίαν dicerent Athenienses, qui suam habebant concionem popularem a Senatu diversam, et quodammodo inferiorem: cujus erat consilia prius agitata ab isto senatu (προβλεύματα) excipere et rata facere: similiter ut hic Byzantii Demagetus ad populum tulit, ἐκ τῆς Βουλῆς λαβὼν ῥήτραν. *Taylor.*

Ibid.] Ἀλία a verbo ἀλίζεσθαι, coire seu congregari deducitur; unde quoque ἀλέες et ἄλες, frequentes, conferti. Van Dalius, Dissertat. ix. c. 3.

νέσι Περινηίοις, καὶ πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέχεται,
 ἐν τε τῷ παρεσκότι καμρῷ, Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνος
 ὀπιστρατεύσαντος ὅππῃ τὰν χώραν, καὶ τὰν πόλιν, ἐπ' ἀνα-
 στάσι Βυζαντίων καὶ Περινηίων, καὶ τὰν χώραν δαίοντος,
 καὶ δενδροκοπέοντος, βοηθήσας πλοίοισιν ἕκαστον καὶ ἐκκο-
 σι, καὶ σίτῳ, καὶ βέλεσι, καὶ ὀπλίταις, ἔξείλετο ἅμμε
 ἐκ τῆς μεγάλων κινδύνων, καὶ ἀποκατέτασε τὰν πά-
 τριον πολιτείαν, καὶ πῶς νόμως, καὶ τῶς τάφως· δε-
 δόχθῃ τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινηίων, Ἀθιναί-
 οῖς δέμῳ ¹ ἐπιγαμίαν, ² πολιτείαν, ³ ἐγκτασιν γᾶς, καὶ
 οἰκίαν, προεδρείαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πόροδον ποτὶ τὰν βω-
 λάν καὶ τὸν δᾶμον, πρῶτοις μετὰ τὰ ἱερά, καὶ τοῖς κατ-
 οἰκῆν ἐθέλουσι τὰν πόλιν, ἀλειτρυρήτοις ἡμῶν ⁴ πασῶν

¹ ἐπιγαμίαν] Hæc vox *jus matrimonii* cum illis ipsorumque con-
 civibus, a quibus id concedebatur, significat. Van Dalus, Differ-
 tat. IX. c. 3.

² πολιτείαν] Hic loci denotat *jus magistratus munera capiendi*.
 Idem.

³ ἐγκτασιν γᾶς κ. τ. λ.] Olim legebatur, κτάσιν γᾶς, καὶ οἰκίαν
 προεδρείαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, ποτὶ τὰν πόλιν, ποτὶ τὰν βωλάν καὶ τὸν
 δᾶμον παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά. Hunc locum tam multis modis cor-
 ruptum et depravatum feliciter ita restituit *Valesius*, ut nos edidi-
 mus, et qui omnibus aliis præripuit laudem harum emendatio-
 num. Doctissimus ille vir ita vertit; *jus comparandi agros et do-
 mos in hac regione. Primas sedes in certaminibus sacris. Facultatem
 alloquendi senatum ac populum ante omnes alios, peractis sacrificiis.*
 Vide *Valesium*, Emend. I. IV. c. 9.

⁴ πασῶν προσηκτῶν λειτουργιῶν] Ita legit *Reiskius*, pro vulgari
 πασῶν πρὸς τὰν λειτουργίαν, partim ex MSS. partim ex conjectura.
 Emendationem suam rationibus stabilit. Non invidiosum solum-
 modo, inquit, ipsis Atheniensibus, neque incivile factum senatus

προσакτῶν λειτουργιῶν· γὰρ καὶ εἰκόνας τρεῖς ἐκχαριδε-
καπήχεις ἐν τῷ Βασπόρῳ, τεφανέμῳ τον δᾶμον τῷ
Ἀθηναίων ὑπὸ τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων καὶ Περινηίων·
ὑποτεῖλαι δὲ καὶ δωρεὰς εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριαι,
Ἰοθμία, καὶ Νέμεα, καὶ Ὀλύμπια, καὶ Πύθια, καὶ ἀνα-
καρύξαι τον τεφανον, ὃ ἐτεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναί-
ων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ὀπιτέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀ-
θηναίων ἀρετῶν, καὶ τῶν Βυζαντίων καὶ Περινηίων εὐχα-
ριστίαν.

Λέγε καὶ τὸς πᾶσι τῷ ἐν Χερρόνήσῳ τεφάνῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.

ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ οἱ κατοικῶντες Σητόν, Ἐλεῦν-
τα, Μάδυτον, Ἀλωπεκόννησον, τεφανῶσιν Ἀθηναίων τῷ
βασιλεὺς καὶ τον δᾶμον χρυσῷ τεφάνῳ, ὑπὸ ταλάντων

Byzantini erga cives suos, sed etiam plane noxium, et illicitum, omnique pacto negatum, Athenienses, ut Byzantium habitatum commigrent, hac conditione proposita illicere, ut liberi sint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus esset exemptus. Necessse ergo est, novos Byzantii cives, Athenis oriundos, non ab omni genere contributionum civilium, sed ab uno certo quodam solummodo relevatos fuisse; nempe a liturgiis, seu functionibus, vel præstationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetusto et patrio dudum sancitis, quæ nulli non dudum essent notæ, sed extraordinariis, quarum si necessitates inciderent, per quæstorem accensumve cuique de eo significandum identidem esset. Erant ergo λειτουργίαι geminæ: aliæ τακταί, ratæ, statæ, quarum veniam leges civium nulli, quocunque pacto, facerent; alia προσакταί, aut πρόσакτοι, quæ extra ordinem pro re nata indicerentur.

ἐξήκοντα· καὶ Χάριτος βωμὸν ἰδρύοντα καὶ δῆμον Ἀθη-
ναίων, ¹ ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε Χερ-
ρhoneσίταις, ἑξελόμενος ἐκ τῆς Φιλίππου, καὶ Σποδοῦς τὰς
πατερίδας, τὰς νόμους, τὴν ἐλευθερίαν, τὰ ἱερά· καὶ ἐν τῷ
μεταταῦτα αἰῶνι παντὶ, ² ἐκ ἐλλείψεως εὐχαριστῶν, καὶ
ποιῶν ὅ, τι ἂν δύνηται ἀγαθόν. Ταῦτα ἐψηφίσαντο ἐν
κοινῷ βουλευτηρίῳ.

Οὐκ ἔν, οὐ μόνον τὸ Χερρὼνησον καὶ Βυζάντιον σω-
σαι, ὅδ' ἐ τὸ κωλύσαι τὸν Ἑλλάσποντον ὑπὸ Φιλίππῳ
γενέσθαι τότε, ὅδ' ἐ τὸ τιμᾶσαι τὴν πόλιν ἐκ τούτων, ἢ
παραίρεσις ἢ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο· ἄλλα καὶ
πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξε τὴν τε τῆς πόλεως καλοκαγα-
θίαν, καὶ τὴν Φιλίππου κακίαν. Ὁ μὲν γε φίλος καὶ

¹ ὅτι πάντων μεγίστον ἀγαθῶν πράττειν γέγονε] Correxī de meo
sensu, ὅτι πάντων μεγίστη ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε, (quanquam
adhuc rectius foret, ὅτι τῶ πάντων cum articulo) quod Cherrhone-
fitis bonum, bonorum omnium summum, conscivisset, libertatem
puta. E lectione quorundam MSS. πράττειν αἰτίος γέγονεν, effeci
παραίτιος γέγονεν. Hæc est formula titularis, seu in ejusmodi de-
cretis usitata. Ne longe eamus, inspicere modo inscriptionem Agri-
gentinam, e Gruteri corpore a Taylori Apparatus Critici volumine
primo, p. 227. iteratam, ubi hæc leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ
μεγάλας χρεῖας παρεσχῆσθαι τῷ αἰμῶ (i. e. ἡμετέρῳ) δαίμῳ, καὶ μεγά-
λων ἀγαθῶν παραίτιος γεγονέναι (i. e. γεγονέναι:) item aliam e Gru-
teri p. cccc. repetitam, ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ
ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθῶν πολλάκι γεγονέναι. Reiske.

² ἐκ ἐλλείψεως εὐχαριστῶν] Sc. ὁ δῆμος τῶν Χερσώνησιτῶν. Wolfius.
Nego: redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων, idemque est, ac si sic dix-
isset, et certa quoque fiducia freti sunt incolæ Cherrhonesi, fore, ut
populus imposterum quoque mentem hanc erga se servet, memor
honoris sibi oblatis, neque finem unquam faciat, quoad possit, de
Cherrhonefitis bene merendi. Reiske.

σύμμαχος ὢν τοῖς Βυζαντίοις, πολιορκῶν αὐτὸς ἐωρεῖτο
ὑπὸ πάντων, (οὐ τί γένοιτ' ἂν αἶγιον, ἢ μαρώτερον;) ¹
ὕμεις δ' οἱ καὶ μεμψάμενοι πολλὰ καὶ δίκαια ἀν-
ὀκείνοις εἰκότως, ὡς ὢν ἠγνωμονήκεσαν εἰς ὑμᾶς ἐν
τοῖς ἐμπεραθεν χρόνοις, οὐ μόνον οὐ μνηστικακοῦντες, ἐδὲ
περιέμενοι τὰς ἀδικημάτων, ἀλλὰ καὶ σώζοντες ἐφαί-
νεσθε, ὡς ὢν δόξαν, εὐνοίαν, ² τιμὴν, ὡς πάντων ἐκ-
τάσθε. Καὶ μὲν ὅτι πολλὰς μὲν ἐτεφάνωκατ' ἤδη τῶν
πεπολιτομένων, ἅπαντες ἴσασι. Δι' ὅντινα δ' ἄλλον ἢ
πόλις ἐτεφάνωται, σύμβολον λέγω, καὶ ῥήτορα, πλὴν
δι' ἐμὲ, ἐδ' ἂν εἰς εἰπεῖν ἔχοι.

κή. Ἰνα τοίνυν καὶ τὰς βλασφημίας, αἵς καὶ τῶν
Εὐδοέων καὶ τῶν Βυζαντίων ἐποίησατο, εἰ τι δυσχερὲς
αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς ὑπομιμνήσκων, συκο-
φαντίας ἔσας ὀπιδείξω, μὴ μόνον τῷ ψευδεῖς εἶναι, τὸτο
μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδότας ἠγέμεθα, ἀλλὰ καὶ
τῷ, εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς, ἔτι, ὡς ἐγὼ κέχρη-
μαι τοῖς πράγμασι, συμφέρειν χρήσασθαι, ἐν ἣ δύο
βέλομαι τῶν κατ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πό-
λει διεξελεῖν, καὶ ταῦτ' ἐν βραχείᾳ καὶ γὰρ ἄνδρα
ἰδία, καὶ πόλιν κοινῇ, πρὸς τὰ κάλλιστα τ' ὑπαρ-
χόντων αἰεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πρᾶττειν. Ὑμεῖς
τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Λακεδαιμονίων γῆς καὶ θα-
λάττης ἀρχόντων, καὶ τὰ κύκλῳ τῆς Ἀπικῆς κατε-

¹ οἱ καὶ μεμψάμενοι] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. Wolfius.

² τιμὴν] Hanc vocem addunt plurimi, iique e præstantioribus.
Taylor.

χόντων ¹ ἁρμοσῶς, καὶ φρουραῖς, Εὐβοίαν, Τάναρον,
 πρὶν Βοιωτίαν ἅπασαν, Μέγαρον, Αἴγιναν, Κλεωνάς,
 τοὺς ἄλλας νήσους, ἃ ναῦς, ἃ τείχη τῆς πόλεως τότε κεκ-
 τημένῃς, ἐξήλθετε εἰς Ἀλιάρτον, καὶ πάλιν, ἃ πολλὰς
 ἡμέρας ὑπερῶν, εἰς Κόρινθον, τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ
 ἂν ἐχόντων μνησικαχῆσαι, καὶ Κορινθίοις, καὶ Θηβαίοις, τῷ
 περὶ τὸν ² Δεκελεικὸν πόλεμον ὡραχθέντων. Ἀλλ' ἐκ
 ἐποίησαν τῷτο, ἃ δ' ἐγγύς. Κάτοιοι τότε ταῦτα ἀμφοτέ-
 ρα, Αἰγίνη, οὐδ' ὑπὲρ εὐεργετῶν ἐποίησαν, ἔτε ἀκίνδυνα
 εἴρων· ἄλλ' ἃ ἀπὸ ταῦτα περθεῖντο τὰς καταφεύγον-
 τας ἐφ' ἐαυτὰς, ἄλλ' ὑπὲρ εὐδοξίας καὶ τιμῆς ἤθελον
 τοῖς δεινοῖς αὐτὰς δίδοναι, ὀρθῶς καὶ καλῶς βεβλύο-
 μνοι. ³ Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις ὅτι τὰ βίαια

¹ ἁρμοσῶς] Harpocratio, Ἀρμωσῶς, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς
 τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι.

² Δεκελεικὸν πόλεμον] Anno belli Peloponnesiaci xix°. Lace-
 daemonii *Decelea*, pagi Attici, castellum magno cum Atheniensium
 damno, auctore Alcibiade, contra Athenas communierunt: unde
 bellum, quod deinceps in annos novem duravit, mutato nomine
 Decelicum appellatum est. Quo finito, et debellatis tandem Athe-
 nienfibus, Lacedaemoniorum vires simul et superbia in tantum
 accreverunt, ut paucis post annis bellum iis communi consilio in-
 tulere Bæoti, Corinthii, Argivi, ipsique Athenienses, quos in pris-
 tini imperii recuperandi spem crexerat Thrasylbulus. Prope *Hali-*
artum, Bæotiae oppidum, ad manus ventum est, quo prælio Lysan-
 der, clarissimus Spartanorum imperator, occubuit. Mox (ἃ πολλὰς
 ἡμέραις ὑπερῶν) cum Agesilao, quem clade ista perterriti Lacedæ-
 monii ab Asia revocaverant, socii Nemæam inter et Corinthum
 male dimicarunt. Quæ omnia fuse persequitur Xenophon, l. iii.
 et iv. Hellenic. *Stock.*

³ Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν] Laudat inter alios insignissimam hanc

ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ·
 δεῖ δὲ τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς
 καλοῖς, πρὸς ἀγαθὸν² προβαλλομένους ἐλπίδα· φέρειν
 δ', ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ, γενναίως. Ταῦτ' ἐποίησαν οἱ
 ἡμέτεροι πρέσβητοι, ταῦθ' ἡμῶν οἱ παλαιότεροι, οἱ³ Λα-
 κεδαιμονίαις, ὧς φίλους ὄντας, οὐδ' εὐεργέτας, ἀλλὰ πολ-
 λὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἠδικηκότας καὶ μεγάλα, ἐπειδὴ Θη-
 βαῖοι, κρατήσαντες ἐν Λεύκτεσι, ἀνελεῖν ἐπεχείρουν, διε-
 κωλύσατε, ὧς φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίοις ῥώμην καὶ
 δόξαν ὑπάρχουσαν, ὧς ὑπὲρ οἷα⁴ πεπονηκότων ἀνθρώ-
 πων κινδυνεύσετε ἀγλαοσιμάμοι. Καὶ γὰρ τοὶ πᾶσι
 τοῖς Ἑλλησιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι καὶ ὅτις τις εἰς
 ὑμᾶς ἔξαμαρτη, τούτῳ ἢ ὀργισθὲν εἰς τ' ἄλλα ἔχετε ἂν
 δ' ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας, κίνδυνός τις αὐτὸς κα-
 ταλαμβάνη, ἢτε μνησικαχήσετε, ἢτε ὑπολογισθεῖσθε.

καθ'. Καὶ ἐκ τούτων μόνον ὥς ἐσχέκατε, ἀλλὰ

sententiam, quovis philosopho dignam, Plutarchus ad finem libelli
 de Fortuna Alexandri I. Nimirum noster Πλατωνίζει, ut sæpe
 observatum fuit a plurimis. Dixit enim ille Magister: ἀλλὰ καὶ
 ἐπιχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλόν, καὶ πάσχειν, ὅ, τι ἂν ξυμβῇ. Taylor.

¹ ἐν οἰκίσκῳ] Harpocratio, ἐκάλεον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λε-
 γόμενον ὀρνιθοτροφεῖον, (avicularium,) οἰκίσκον.

² προβαλλομένους ἐλπίδα] Tanquam clypeum prætendentes.
 Stock.

³ Λακεδαίμονιαις] Cohæret cum ἀνελεῖν, et constructio hæc est,
 οἱ διεκωλύσατε Θηβαίους, ἐπιχειροῦντας ἀνελεῖν τὰς Λακεδαίμονιαις.
 Intercessistis Thebanis funditus exterminare Lacedæmonios conan-
 tibus. Reiske.

⁴ πεπονηκότων] Subaudi, εἰς ὑμᾶς.

πάλιν ¹ σφετερίζομένων Θηβαίων τὴν Εὐβοίαν, οὐ φει-
 δετε, οὐδ' ὧν ὑπὸ Θεμισωνος, καὶ Θεοδώρου φεῖ' Ὀ-
 ρωπὸν ἠδίκησατε, ἀνεμνήσθητε, ἀλλ' ἐβοηθήσατε καὶ τέ-
 τοις, τῶν ἐχελοντῶν τριηραρχῶν τότε πρῶτον γενομένων
 τῇ πόλει, ὧν εἰς ἣν ἐγώ. Ἀλλ' ἔγω φεῖ' τέτων. Καί-
 τοι καλὸν μὲν ἐποίησατε καὶ τὸ σῶσαι τὴν νῆσον· πολ-
 λῶ δ' ἐπὶ τέτῳ κάλλιον, τὸ, καταστάντες κύριοι, καὶ τῶν
 σωμάτων, καὶ τῶν πόλεων, ἀποδοῦναι ταῦτα δικαίως
 αὐτοῖς τοῖς ἱεμαρτηκόσιν εἰς ὑμᾶς, μηδὲν, ὧν ἠδίκησατε,
² ἐν οἷς ἐπιστεύθητε, ὑπολογισάμενοι. Μυρία τοίνυν ἑτε-
 ρα εἰπεῖν ἔχον, πῶς ἀλείπω, ναυμαχίας, ἱερόδους πεζὰς,
 στρατείας, καὶ πάσαις γεννίαις, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν,
 αἷς ἀπάσας ἢ πόλιν καὶ τῶν ἄλλων ἐνεχ' Ἑλλήνων
 ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας πεποίηται. Εἴτ' ἐγὼ τεθεωρη-
 κὼς ἐν τοσούτοις καὶ τοιούτοις τὴν πόλιν ὑπὲρ τῶν τοῖς
 ἄλλοις συμφερόντων ἐθέλυσαν ἀγωνίζεσθαι, ὑπὲρ αὐτῆς τρό-
 πον πινὰ τῆς ³ συμβουλῆς οὐσης, τί ἐμελλον κελεύσειν, ἢ
 τί συμβελεύσειν αὐτῇ ποιεῖν; ⁴ μνησικακεῖν νῆ Δία
 πρὸς τὰς βυλομένους σώζεσθαι, καὶ πρὸς τὰς ζητεῖν,

¹ σφετερίζομένων] Hoc verbum ab Atticis eleganter dictum de
 iis, qui aliquid sibi privatim arrogant, aut usurpare intendunt. Span-
 hem. ad Julian. p. 25. Vide et Budæum, p. 345.

² ἐν οἷς ἐπιστεύθητε] Quo tempore, aut quamdiu in potestate
 vestra erant oppida corporaque Eubœensium, fidei tutelæque vestræ
 credita. Reiske.

³ συμβουλῆς] Ipsius reipublicæ nostræ salus in deliberationem
 cum veniret. Idem.

⁴ μνησικακεῖν—πρὸς τὰς βυλομένους σώζεσθαι] De hac phrasi
 consule H. Steph. Thesaur. tom. ii. col. 958. Superius paulo dixit
 noster, p. 54. lin. 6. μνησικακῆσαι Κορινθίους καὶ Θηβαίους. Taylor.

δι' αὐς ἅπαντα προσησόμεθα τὰ συμφέροντα; Καὶ τίς οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἰ τι τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μόνον καταχύνειν ἐπεχείρησα; ἐπεὶ τόγε ἔργον οὐκ ἂν ἐποίησατε ὑμεῖς, ἀκριβῶς οἶδα ἐγώ· εἰ γὰρ ἠθέλοσθε, τί ἰού ἐμποδών; ἐκ Ἰβυῦ; οὐχ ὑπάρχον οἱ ταῦτ' ἐρωῦντες ἔστοι;

λ'. Βέλομαι τοίνυν ἐπανελθεῖν ἐφ' ἃ τέτων ἐξῆς ἐπολιτεύομαι. Καὶ σκοπεῖτε ἐν τέτοις πάλιν αὖ, τί τὸ τῇ πόλει βέλτιστον ἦν; Ὅρων γὰρ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον, καὶ τὰς μὲν πλεσίους ἀτελεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων γενομένης, τὰς δὲ μέτρια ἢ μικρὰ κεκτημένης τῶν πολιτῶν τὰ ὄντα ἀπολλύουσαι, ἐπὶ δ' ὑπερίζουσιν ἐκ τέτων τὴν πόλιν τῶν χαρῶν, ἔθηκε νόμον, καὶ ὃν τὰς μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἠνάγκασα, τὰς πλεσίους, τὰς δὲ πένητας ἔπαυσα ἀδικεμένης· τῇ πόλει δ' ὅπερ ἦν χρησιμώτατον, ἐν χαρῶν γίνεσθαι τὰς παρὰ τὰς ἐποίησα. Καὶ γραφεὶς¹ εἰς τὸ ἀγῶνα τέτον παρὰ τὸν νόμον, εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ δῖος ἐκ ἔλαβε. Καίτοι, πόσα χεῖμα τὰς ἡγεμόνας τῶν² συμμο-

¹ εἰς] Addidi: reus factus, in hoc certamine, παρανόμων, seu latae legis vetustis legibus repugnantis. Quo enim sciretur, cuius generis esset obiectum crimen, super quo judicandum esset, ascribi ad formulam accusationis necesse erat, quo titulo reus citaretur, num φόνος, an ἀσεβείας, an παρανόμων, &c. Actor in hac causa fuit Patrocles. V. p. 59. Reiske.

² συμμοριῶν] Multa inest in iis, quæ de trierarchiis Atheniensium memoriae prodita sunt, obscuritas; propterea quod ratio trierarchiarum subinde mutabatur, ob impensæ magnitudinem. (Ulp. ad

ριῶν, ἢ τὰς δευτέρας, καὶ τρίτας οἶεσθέ μοι δίδοναι, ὥστε
 μάλιστα μὲν μὴ θείναι με τὸν νόμον τῆτον, εἰ δὲ μὴ,
 καταβαλόντα με ¹ ἔαν ἐν ὑπωμοσίᾳ; Τοσαῦτα, ὧ ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, ὅσα ὁκνήσαμι ἀνὴρ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν.
 Καὶ ταῦτ' εἰκότως ἀνὴρ ἐπρατίον ἐκείνοι. Ἦν γὰρ αὐ-
 τοῖς, ἐκ μὲν τῶν πρεσβυτέρων νόμων, συνεκκλήδεκα λειτερ-
 γεῖν, αὐτοῖς μὲν μικρὰ, καὶ οὐδὲν ἀναλίσκασι, τὰς δ'
 ὑπόρους τῶν πολιτῶν ὀπιτερίδασιν· ἐκ δὲ τῶν ἐμῶν νόμων,
² τὸ γιγνόμενον κατὰ πλὴν οὐσίαν ἕκαστον πλέναι· καὶ δυ-

Orat. c. Midiam.) Quæ autem partim testimoniis innituntur ve-
 terum, partim conjectando assequi liceat, ita fere se habent. Ad
 triremes instruendas delecti sunt ex unaquaque tribu cxx homines
 ditissimi, qui (cum tribus decem essent) mille et ducentos conficie-
 bant. Hi primo in viginti *συμμορίας*, sive *classes*, tributæ sunt, sex-
 agenorum hominum singulas: et unaquæque rursus *symmoría* in
 quinque *μέρη* duodecim hominum quasi subsecta est. Si centum
 duntaxat navibus opus erat civitati, singulum *μέρος* unam trire-
 mem instruebat; si ducentis, duas; si ccc, tres. Porro ex omni
 numero *symmoritarum* eduæti sunt ccc opulentissimi, qui proprie
τριήραρχοι et *ἡγεμόνες* τῶν *συμμοριῶν* vocabantur: hi enim, ur-
 gente aliqua necessitate, pecunias pro reliquis *symmoritis* et ante
 eos numerabant, quas postea ab iisdem per otium exigebant. Ita
 in singulis *μέρεσιν* tres erant *ἡγεμόνες*, quibus adjuncti novem mi-
 nus opulenti, οἱ δεῦτεροι, τρίτοι, τῶν *συμμοριῶν* &c. (Demosth. *περὶ*
συμμοριῶν, et Ulp. ad Olynth. ii.) Instituti sunt ad hunc fere mo-
 dum trierarchi, antequam perferretur lex ista Demosthenis: ve-
 rum omnibus tum *symmoritis* idem plane census, nullo fortuna-
 rum habito discrimine, fuit indictus. *Stock.*

¹ ἔαν ἐν ὑπωμοσίᾳ] Harpocratio, Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δί-
 κην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσου, ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων,
 μέθ' ὅρκου, ὅπως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τῆτο, ὑπόμνυθαι.

² τὸ γιγνόμενον] Budæus, γιγνόμενον, exponit, τὸ προσήκον καὶ
 τὸ ἀρμόζον. Lex præcipit unumquemque pro ratione facultatum
 contribuere.

οὖν ἐφάνη τριηράρχος, ὁ τῆς μιᾶς ἑκτος καὶ δέκατος ὢν
 πρῶτος σιωτέλης. Οὐδὲ γὰρ τριηράρχους ἐπωνόμαζον
 ἑαυτοὺς, ἀλλὰ σιωτέλεις. Ὡς δὲ ταῦτα λυθῆναι, καὶ
 μὴ τὰ δίχα ποιεῖν ἀναγκασθῆναι, οὐκ ἔσθ' ὅ, τι οὐκ
 ἐδίδουσιν. Καὶ μοι λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψήφισμα, καθ'
 ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφὴν, εἶτα τοὺς κατὰ λόγους, τὸν τ' ἐκ
 τοῦ πρῶτου νόμου, καὶ τὸν κατὰ τὸν ἐμὸν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠὶ ἄρχοντος Πολυκλέους, μηνὸς Βοηδρομιῶνος ἑκτῇ
 ὅπῃ δέκα, φυλῆς πυρρανεύσης Ἰπποθωντίδος, Δημο-
 αθένης Δημοθένης Παμανιεύς εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ
¹ Τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ πρῶτου, καθ' ὃν αἱ σιωτέλειαί
 ἦσαν τρεῖς τριηράρχων· καὶ ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δή-
 μος· καὶ ἀπώεγκε πρῶτον γραφὴν Δημοθέναι
 Πατροκλῆς Φλυεύς· καὶ τὸ μέρος τῶν ψήφων ἐλα-
 βὼν, ἀπέτισε τοὺς πεντακοσίας δραχμάς.

Φέρε δὲ καὶ τὸν καλὸν κατάλογον.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ τριηράρχους καλεῖσθαι ὅπῃ τρεῖς τριηρῆ συνεκ-
 καίδεκα ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις σιωτελείων, ἀπὸ εἴκοσι
 καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τετράκοντα, ὅπῃ ἴσον τῇ χορηγίᾳ
 χρωμένους.

Φέρε δὲ πρῶτον τὸν ἐκ τοῦ ἐμῶς νόμου κατάλογον.

¹ Τριηραρχικὸν] Quod fuisset in lingua nostra vernacula, The Admiralty. Taylor.

ΚΑΤΑΔΟΓΟΣ.

ΤΟΥΣ τριηράρχους αἰρεῖσθαι ¹ ἐπὶ τὴν τριήρη ὑπὸ
τῆς εὐσίας, καὶ τήμισιν, ὑπὸ ταλάντων δέκα· εἰ δὲ
πλείονων ἢ οὐσία ὑποτετιμημένη ἢ χρημάτων, κατὰ τὸν
ἀναλογισμὸν, ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἢ λειτურ-
γία ἔστω· καὶ πῶς αὐτὴν δὲ ἀναλογία ἔστω, καὶ οἷς
ἐλάττων εὐσία ὅτι τῶν δέκα ταλάντων, εἰς σιωτέλειαν
συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα.

λα'. Ἄρα γε μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δο-
κῶ, ἢ μικρὰ ἀναλῶσαι ἂν, τῷ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν, οἱ
πλούσιοι; Οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα
σεμνύνομεν, εἰ δὲ τῷ γραφεῖς ὑποφυγεῖν, ἀλλὰ καὶ τῷ
συμφέροντι θεῖναι τὸν νόμον, καὶ τῷ ² πείραν ἔργῳ δε-
δωκέναι. Πάντα γὰρ τὸν πόλεμον τῷ ὑποτόλων γιγ-

¹ ἐπὶ τὴν τριήρη] Sententia hæc est. Triremi cuique instruendæ
atque sustentandæ in unam æstivam expeditionem maritimam de-
cem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis sunt,
sic censo in tabulis publicis, illi sua navis instruenda et sustentanda
soli est. Viginti talenta si cui sunt, ei par triremium curandum
est. Triginta si cui sunt, ei obtingunt tres triremes. Sed ultra tres
non proceditur, tametsi quis quinquaginta centumve talenta possi-
deat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum de-
ligi. Verum est alius minus locuples, hic cum alio, aliisve, copu-
letur, ut contribuant, ad eum modum, ut primi et secundi, aut
primi cum secundo tertioque bona summam decem talentorum
conficiant. Hi bini ternive singulas triremes habento sibi curandas.
Ad αἰρεῖσθαι, uti ad καλεῖσθαι, subauditur δεῖ, vel κελεύω. *Reiske.*

² πείραν] Periculum, documentum, subaudi, τέρας, hujus rei,
quod ego nempe legem hanc e re vestra publica tulissem. Ἔργῳ
idem est atque ἐν ἔργῳ, διὰ τῶν ἔργων. Πάντα idem est atque
παρὰ πάντα. *Idem.*

νομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν, οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε
 τριηραρχος οὐδείς πώποτε, ὡς ἀδικήματος, παρ' ὑμῖν,
 οὐκ ἐν¹ Μενυχία ἐκαθέζετο, οὐχ ὑπὸ τῆς² ἀπο-
 σολέων ἐδέθη, ἢ τριήρης οὐτ' ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώ-
 λετο τῇ πόλει, οὐτ' αὐτῇ ἀπελείφθη, οὐ δυναμένη
 ἀνάγκη. Καίτοι κατὰ τὰς πρετέρας νόμους ἅπαντα
 ταῦτα ἐγίγνετο· τὸ δ' αἴτιον ἐν τοῖς πένησιν ἦν, τῷ λει-
 τουργεῖν μὴ δύνασθαι. Πολλὰ δὲ τὰ ἀδύνατα συνέβαινον·
 ἐγὼ δ' ἐκ τῆς ἀπόρων εἰς τὰς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς
 τριηραρχίας· πάντ' οὖν τὰ δεόντα ἐγίγνετο. Καὶ μὲν καὶ
 κατ' αὐτὸ τῆτο ἀξίός εἰμι ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα τὰ
 τοιαῦτα προηρέμειω πολιτεύματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξα,
 καὶ πρῆξις, καὶ δυνάμεις συνέβαινον τῇ πόλει· βάσκανον δὲ,
 καὶ πικρὸν, καὶ κακόνητος ἔδεν ἐστὶ πολίτευμα ἐμὸν, οὐδὲ
 ταπεινόν, ἔδεν τῆς πόλεως ἀνάξιον.

λβ'. Ταῦτό τοίνυν ἦθος ἔχων ἐν τε τοῖς κατὰ πῶ-
 πόλιν πολιτεύμασι, καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς φανήσομαι·
 οὔτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τὰς πρὸς τῶν πλεσίων χάριτας
 μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν πολλῶν δίκαια εἰλόμει· οὐτ' ἐν τοῖς
 Ἑλληνικοῖς, τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ τὴν ξενίαν ἠγάπη-
 σα, ἀντὶ τῆς κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἕλλησι συμφερόντων.
 Ἡγῶμαι τοίνυν λοιπὸν εἶνά μοι περὶ τοῦ κηρύγματος

¹ Μενυχία] Ulpianus, Μενύχιον, τόπος περὶ τὸν Πειραιᾶ, ἐνθα
 ἐστὶν ἱερὸν Μενυχίας Ἀρτέμιδος, κακεῖ ἔφευγον οἵτινες τῶν τριηραρ-
 χῶν ἠδικῶντο, ἢ ναῦται, ἢ τινὲς τῶν ἐξεταζομένων ἐν Πειραιεῖ.

² ἀποσολέων] Ἀποσολεῖς, inquit Scholiastes noster, οἱ ἐπιστάται
 τῶν πλεύσεων. Ὄνομα ἀρχῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔρπον ἐχέσης τὸ
 φροντίζειν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ταχέως ἐξελθεῖν. Taylor.

εἰπεῖν, καὶ τῷ εὐθυῶν. Τὸ γὰρ, ὥς τὰ ἀριστα τε
 ἔθεστίον, καὶ ἀγαπαντὸς εὔνης εἰμί, καὶ πόθος εὖ ποι-
 εῖν ὑμᾶς, ἱκανῶς ἔκ τῷ εἰρημνύων δεδιλωσθαι μοι νο-
 μίζω. Καίτοι τὰ μέγιστα γὰρ τῷ πεπολιτευμνύων καὶ
 πεπραγμένων ἐμαυτῷ πρὸς ἀλείπτω, ὑπολαμβάνων πρῶ-
 τον μὲν, ἐφεξῆς τὰς περὶ αὐτῷ τῷ πρὸς ἀνόμους λόγους
 ἀποδοῦναι με δεῖν· εἴτα, καὶν μηδὲν εἶπω περὶ τῷ λοι-
 πῶν πολιτευμάτων, ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἐκείνου τὸ συνέδριον
 ὑπάρχειν μοι.

λγ'. Τῶν μὲν οὖν λόγων, ὅς οὗτος ἄνω καὶ κάτω
 ἀδικησάντων ἔλεγε περὶ τῷ πρὸς ἀνομιάντων νόμων,
 οὔτε μὰ τὰς θεὰς οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν, οὔτ' αὐτὸς
 ἠδυνάμην² συνιέναι τὰς πολλὰς αὐτῶν. Ἀπλῶς δὲ τῷ
 ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῷ δικαίων ἀδικησάντων. Τούτου γὰρ
 δέω λέγειν, ὥς ἔκ εἰμι ὑπεύθυνος, ὃ νῦν οὗτος πολλὰ-
 κισ διέβαλλε, καὶ διωρίζετο, ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύ-
 θυνος εἶναι ὁμολογῶ, ὧν ἢ ἀδικησάντων, ἢ πεπολιτευμνύων
 παρ' ὑμῖν. Ὡς μὲντοιγε ἔκ τῆς ἰδίας ἐσίας³ ἐπαγγει-

¹ παραγεγραμμένων] Vide supra Not. ad Æsch. p. 100.

² συνιέναι] Ita legimus, pro συνεῖναι, cum Reiskio; mox cum eodem αὐτῶν addidimus. Huic emendationi favent MSS.

³ ἐπαγγειλάμενος] Ἐπαγγελία de eo dicitur, qui aliquid in se præstandum suscepit, qui sponte agit, non coactus, aut invitatus. Ita infra, §. 42. Ἀντιφῶντα, ὅς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμ-
 πρήσειν. Sic Noster, adv. Leptin. t. iii. p. 21. lin. 10. Edit. Cantab.
 ὁρῶν—σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς
 ἐπαγγειλάμενος, i. e. ultro, sponte sua. Significat quoque, Polliceri,
 fidem dare, et se obstringere ad aliquid præstandum. Porro est ubi va-
 let, Petere sive Rogare. Qui plura velit, adeat Taylorum, ad Orat.
 Dem. de Fals. Leg. p. 114. lin. 12. cujus sunt hæc omnia.

λάμβανος δέδωκα τῷ δήμῳ, ὅδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημι, (ἀκέραις, Αἰσχίνῃ;) ἐδ' ἄλλον ἐδένα, οὐδ' ἂν τῷ ἐνέᾳ Ἀρχόντων τις ὦν τύχη. Τίς γὰρ ὅστι νόμος ποσούτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μετὸς, ὥστε τὸν δόντα τι τῶν ἰδίων, καὶ ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον, καὶ φιλόδωρον, τῆς χάριτος μὴν ἀποστερεῖν, εἰς δὲ τὰς συκοφάντας ἀγῆν, καὶ τέτλες ὅπῃ τὰς εὐθύναις, ὧν δέδωκεν, ἐφιστάναι; Οὐδὲ εἰς δήπερ· εἰ δὲ φησιν οὗτος, δειξάτω, καὶ γὰρ σέρξω, καὶ σιωπήσομαι. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι· ἄλλ' ἔστος συκοφαντῶν, ὅτι ὅπῃ τῷ θεωρικῷ τότε ὦν ἐπέδωκα τὰ χρήματα, ἐπήνεσεν αὐτὸν, φησὶν, ἢ βεβλή ὑπεύθυνον ὄντα, οὐ πρὶ τούτων γε ὁδενοῦς, ὦν ὑπεύθυνος ἦν, ἄλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὡς συκοφάντα.

λδ'. Ἀλλὰ καὶ τειχοποιὸς ἦοδα, φησί· καὶ δι' αὐτό γε τούτο ὀρθῶς ἐπηνέμην, ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέδωκα, καὶ ἐκ ἐλογιζόμην. Ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς εὐθυνῶν καὶ τῷ ἔξετασόντων πρὸςδεῖται, ἢ δὲ δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπάμνε διχάμα ὅστι τυγχάνειν· διόπερ ταῦτ' ἐγγραψεν ὁδε περὶ ἐμοῦ. Ὅτι δ' οὕτω ταῦτα [¹ ἔχει, καὶ] οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἡμετέροις ² ἦθεσιν ὥρισται, ἐγὼ ῥαδίως πολλαχόθεν δείξω. Πρῶτον μὲν γὰρ Ναυσικλῆς στρατηγῶν, ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων πρῆειτο, πολλάκις ἐτεφάνωται ὑφ' ὑμῶν· εἶθ' ὅτι τὰς ἀσπίδας

¹ ἔχει, καὶ] Desunt in quamplurimis. Taylor.

² ἦθεσιν] Malim, ἔθεσιν: quod, præter Marcellinum et Sopatrum, res ipsa jubet. Reiske.

Διότιμος ἔδωκε, καὶ πάλιν Χαρίδημος, ἐπεφανῶντο· εἴθ' οὕτωςι Νεοπτόλεμος, πολλῶν ἔργων ὀπισθάτης ὢν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τετίμηται. Σχέτιον γὰρ ἂν εἴη τὸ τό γε, εἰ τῷ πῶτα ἀρχὴν ἀρχόντι, ἢ δίδοναι τὰ ἑαυτοῦ τῇ πόλει, ἢ πῶτα ἀρχὴν μὴ ἔξέσαι, ἢ τῶν δοθέντων, ἀντὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν, εὐθόνας ὕφ' ἑξεί. Ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσματα μοι τὰ ² τέτοις γεγενημένα, αὐτὰ λαβόν. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΑΡΧΩΝ Δημόνικος Φλυεύς, Βοηδρομιῶνος ἑκτη μετ' εἰκάδα, γνώμη βουλῆς καὶ δήμου, Καλλίας Φρεῆς-
 ῥιος εἶπεν. Ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τεφανῶσαι Ναυσικλέα, τὸν ἐπὶ τῶν ὀπλων, ὅτι, Ἀθηναίων ὀπλι-
 τῶν διαλίγων ὄντων ἐν Ἰμβρῳ, καὶ βοηθούντων τοῖς κατ-
 οικοῦσιν Ἀθηναίων πῶτα νῆσον, οὐ δυναμένῃ Φιάλωνος, ³ ἐπὶ τῆς διοικήσεως κεχειροτονημένῃ, ἢ τὰς χει-
 μῶνας πλεῦσαι, καὶ μισθοδοτῆσαι τὰς ὀπλίτας, ἐκ τῆς
 ἰδίας οὐσίας ⁴ ἔδωκε, καὶ οὐκ εἰσέπραξε τὸν δῆμον, καὶ
⁵ ἀναγορεῦσαι τὸν τέφανον Διονυσίοις, Τραγωδοῖς καὶ ὕμνοις.

¹ ὕφ' ἑξεί] Ita, pro ὕφ' ἑξείν. Markland. Viri sagacissimi divinationem feliciter corroborant MSS. Taylor.

² τέτοις] Nauficli, Charidemo, Diotimo: nam decretum, in honorem Neoptolemi conscriptum, hic non comparet. Reiske.

³ ἐπὶ τῆς διοικήσεως] Duo erant στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν, Strategus castrensis, cujus paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, prætor œconomicus, seu ærarii. Idem.

⁴ ἔδωκε] Scil. τὸν μισθόν: quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι. Idem.

⁵ ἀναγορεῦσαι] Pendet hic infinitivus a v. δοκεῖ. lin. 11. Idem.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

¹ ΕΠΙΕ Καλλίας Φρεάριος, Πρυτάνεων λεγόντων
 βελῆς γνώμη· ἐπειδὴ Χαρίδημος, ὁ ἐπὶ τῶν ὀπλιτῶν,
 Σποταλεῖς εἰς Σαλαμίνα, καὶ Διότιμος, ὁ ἐπὶ τῶν ἰπ-
 πέων, ἐν τῇ ἐπὶ ² τῇ ποταμοῦ μάχῃ τῶν στρατιωτῶν
 πινῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκυλεύθεντων, ἐκ τῶν ἰδίων ἀνα-
 λωμάτων κατῴπισαν τὰς νεανίσκας ἀσπίσιν ὀκτακο-
 σίας· δεδόχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ, τεφανῶσαι Χαρί-
 δημον, καὶ Διότιμον, χρυσῶ τεφάνῳ, καὶ ἀναγορεύσαι Παν-
 αθηναίοις τοῖς Μεγάλοις ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι, καὶ Διο-
 νυσίοις, Τραγυδοῖς καὶ ἑτέροις· τῆς δὲ ἀναγορεύσεως ἐπιμε-
 ληθῆναι Θεοδοτέαν, Πρυτάνεις, Ἀγωνοθέτας.

λέ. Τῶν ἑκατὸς, Αἰχίνη, τῆς μὲν ἀρχῆς, ἧς ἤρ-
 χεν, ὑπεύθυνος εἶναι, ἐφ' οἷς δ' ἐτεφανῆτο οὐχ ὑπεύθυνος·
 οὐκοῦν εἰδ' ἐγὼ, ταῦτα γὰρ δίκαιά ἐστι μοι παρὰ τῶν
 αὐτῶν τοῖς ἄλλοις δήπε. Ἐπέδωκα; ἐπαμῆμυ ἀφ' ἑ-
 ταῦτα, ὅκ ὦν, ὦν ἐπέδωκα, ὑπεύθυνος ἦρχον; καὶ δέ-
 δωκά γε εὐθύνας ἐκείνων, οὐχ ὦν ἐπέδωκα. Νὴ Δία

¹ εἶπε] Callias auctor factus est sententiæ, fretus auctoritate Prytanum, ipsi confirmantium, senatus hanc esse voluntatem. *Reiske.*

² τῇ ποταμῷ] Fluvius Salamina, oppidum Cypri, præterfluens, hic designatur. Conf. Diodorum Sic. t. ii. l. xvi. c. 42. Pugna hæc diversa est ab alia pugna, eodem nomine a Nostro appellata, hac ipsa in oratione pro corona, §. 63. diligenterque sunt ambæ discernendæ: hic dicta in Cyprio accidit, ibi, in Bæotia, circa Cephissum. *Idem.*

ἄλλ' ἀδίκως ἤρξα; Εἵτα παρών, ὅτε με εἰσήγον ¹ οἱ
 λογισαί, [² διὰ τί] οὐ κατηγόρεις; Ἵνα τοίνυν εἰδῆτε,
 ὅτι αὐτὸς ἑτὸς μοι μαρτυρεῖ, ἐφ' οἷς ἔχ' ὑπεύθυνος ἑὺ
 ἐσεφανώσθαι, λαβὼν ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα ὅλον τὸ γρα-
 φέν μοι· οἷς γὰρ οὐκ ἐγράφατο τῷ πρεσβλεύματος,
³ τέτοις, ἀ δῶκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Λέγε.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Εὐθυκλέους, Πυρανεψιώνος ἐνάτη ἀπ-
 ιόντος, φυλῆς Πρυτανεύσεως Οἰνίδος, Κτησιφῶν Λεωθέ-
 νης Ἀναφλύσιος εἶπεν· ἐπειδὴ Δημοαθένης Δημοαθένους
 Παμανεύς, γενόμενος ὀπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ὀπι-
 σκευῆς, καὶ πρεσβυανάλωσας εἰς τὰ ἔργα ἀπὸ τῆς ἰδίας
 οὐσίας τεῖα τάλανθα, ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ, καὶ
 ὅππῃ τῷ θεωρικῷ κατασταθεῖς, ἐπέδωκε ⁴ τοῖς ἐκ πασῶν τῶν
 φυλῶν θεωρικοῖς ἑκάτον μνᾶς εἰς θυσίας· δεδόχθαι τῇ
 βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθιναίων, ἐπαμνεῖσαι Δημοσ-
 γένην Δημοαθένης Παμανιέα, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ καλοκαγα-
 θίας, ἧς ἔχων ἀγατελεῖ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὸν δῆμον

¹ οἱ λογισαί] Vide Potter. Archæolog. l. i. c. 11.

² διὰ τί] Desideratur in MSS. quibusdam, optimis sane, et fide
 dignis. Sed est pene necessarium, et agnoscit Hermogenes. Taylor.

³ τέτοις] Subaudi, ἐξελεγχόμενος: quas enim partes proconsulti,
 hoc est, auctoritatis senatus, non accusasti, per eas ipsas constabit,
 te in reliquis partibus, quas vellicasti et carpisti, Sycophantam,
 quadruplatorem egisse. Reiske.

⁴ τοῖς—θεωρικοῖς] Sententia hæc est: ad universam pecuniæ
 scenicæ summam, ex universis tribubus redactam, adjecit centura
 minas gratuitas. Idem.

τῷ Ἀθηναίων, καὶ στεφανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ, καὶ ἀναγερεῦσαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, Τραγωδοῖς καὶ νοῖς· τῆς δὲ ἀναγερέσεως ὀπιμεληθῆναι τὸν Ἀγωνοθέτην.

λτ'. Οὐκοῦν, ἀ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ὅτιν, ὧν ἐδὲν σὺ γέγραφα· ἀ δὲ φησιν ἡ βαλὴ δεῖν ἀντὶ τέτων γενέσθαι μοι, ταῦτ' ἔσθ' ἀ διώκεις. Τὸ λαβεῖν οἷον τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶ), τὸ χάριν τέτων ἀποδιδῆναι πρὸς τῶν γράφῃ; Ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἀν εἶη πρὸς θεῶν; οὐχ ὁ τοιοῦτος; Καὶ μὲν περὶ τῶ γ' ἐν τῷ θεάτρῳ κηρύττεσθαι, τὸ μὲν μυριάκις μυρίαις κηκρύχθαι, περὶ λαλεῖν, καὶ τὸ πολλάκις αὐτὸς ἐστεφανῶσθαι περὶ τερῶν· Ἀλλὰ περὶ θεῶν, ἔγωγε σκαῖος εἶ, καὶ ἀνάστητος, Αἰσχίνη, ὥτ' οὐ δύνασθαι λογίσασθαι, ὅτι τῷ μὲν στεφανοῦναι τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπερ ἀν ἀναρρήθῃ· τῷ δὲ τῷ στεφανέντων ἕνεκα συμφέροντος ἐν τῷ θεάτρῳ γίγνεται τὸ κήρυγμα; Οἱ γὰρ ἀκούσαντες ἅπαντες εἰς τὸ ποιεῖν εὖ τιμὴν πόλιν περὶ τρέπονται, καὶ τὸς ἀποδιδόντας τιμὴν χάριν μᾶλλον ἐπαμνοῦσι τῷ στεφανοῦναι· διόπερ ἢ νόμον τῶτον ἢ πόλις γέγραφε. Λέγε δ' αὐτὸν μοι τὸν νόμον λαβών.

ΝΟΜΟΣ.

ΟΣΟΥΣ στεφανῶσί πινες τῷ δήμῳ, τὰς ἀναγερέσεως τῶν στεφάνων ποιῆσθαι ἐν αὐτοῖς ἐκάστους τοῖς ἰδίῳις δήμοις, εἰ μὴ πινᾶς ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, ἢ

ἢ βελὴ σεφανοῖ· τίτ' οὖν δ' ἔχειναι ἐν τῷ θεάτρῳ Διο-
νυσίοις ἀναγορεύεσθαι.

λζ'. Ἀκρίεις, Αἰσχίνη, τὸ νόμον λέγοντος σαφῶς,
πλὴν εἰάν πιναι ὁ δῆμος, ἢ ἡ βελὴ ψηφίσῃται; τί-
τ' οὖν δ' ἀναγορεύετω. Τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε, συκοφαν-
τεῖς; Τί λόγους πλάττεις; Τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορί-
ζεις ὅτι τέτοις; Ἀλλ' οὐδ' ἀρχὴν φθόνου δίκην εἰσά-
γων, οὐκ ἀδικήματος ὁδὸν, καὶ νόμους, τὸς μὲν μετα-
ποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν μέρη, οὐς ὅλως δίκαιον ἴναι ἀνα-
γνώσκεισθαι τοῖς γε ὁμωμοκόσι κατὰ τὸς νόμους ψηφι-
εῖσθαι; Ἐπειτα σὺ, τοιαῦτα ποιῶν,² λέγεις, ἃ δεῖ προσ-
εῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὸς κατὰ
συγγραφὴν, εἴτ' οὐκ ἔχοντα, ἃ προσῆκεν ἐκ τῆς συγ-
γραφῆς, κομιζόμενος· ἢ³ λόγῳ τὸς δημοτικούς, ἀλλ' οὐ
τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γνωσκομένους·
καὶ βοᾷς, ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἔξ ἀμάξης,
ἃ σοι καὶ τῷ σῶ γένει πρῶσται, οὐκ ἐμοί. Καίτοι καὶ
⁴ τῷτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ λοιδορίαν κατηγορίας
τούτῳ ἀφαιρῶν ἡγούμεναι, τῷ πλὴν μὲν κατηγορίαν ἀδι-
κήματ' ἔχειν, ὣν ἐν τοῖς νόμοις εἰσὶν αἱ τιμωρίαι· πλὴν
δὲ λοιδορίαν βλασφημίας, ἃς κατὰ πλὴν αὐτῶν φύσιν
τοῖς ἐχθροῖς περὶ ἀλλήλων συμβαίνει λέγειν. Οἰκοδο-

¹ ἀναγορεύετω] Subaudi, ἡ βελὴ, aut ὁ δῆμος. *Reiske.*

² λέγεις, ἃ δεῖ προσεῖναι] Vide Aeschinem, §. 55.

³ λόγῳ] Subaudi, μόνῳ: aut quasi solis verbis, non autem fac-
tis, noscitur viri civiles. Sunt h. l. accusativi absoluti. *Reiske.*

⁴ τῷτο] Aut post hanc vocem, aut post Ἀθηναῖοι, deest σκοπεῖτε,
aut simile quid. *Idem.*

κεκρίσθαι πρὸ πάντων πολλάκις τούτων πρῶτον, τὰ
 μηδεπώποτε ἔξελεγχθῆναι μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πό-
 λει δ' ἢ πλεόν ἢ ἑλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίων πε-
 πραγμῶν μετεῖναι τῆς δόξης, ὅτ' αὖτα ἀπῆντηκας;
 Ὅρα, μὴ τέτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμοὶ δὲ παροισῇ.

λθ'. ¹ Ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆ-
 φος ἅπασι δέδεικται, δεῖ δὴ με, ὥς ἔοικε, καίπερ οὐ
 φιλολοίδορον ὄντα φύσει, ἀλλὰ τὰς ὑπὸ τέτου βλασ-
 φημίας εἰρημνίας, ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν, αὐτὰ τὰ
 ἀναγκαιότατα εἰπεῖν πρὸ αὐτῶν, καὶ δεῖξαι, τίς ὢν, καὶ
 τίνων, ῥαδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν, καὶ ² λό-
 γους πᾶς ἀγ.σύρει, αὐτὸς εἰρηκῶς, ἀ' τίς ἐκ ἀν' ὥκνησε
 τῶν μετρίων ἀνθρώπων φθέγγεσθαι; Εἰ γὰρ Αἰακός, ἢ
 Ῥαδάμανθυς, ἢ Μίνως, ἦν ὁ κατήγορός, ἀλλὰ μὴ ³ σπερ-

civitas ipsa quoque in pudorem datur, et coarguitur iudicium præ-
 cipitasse, et indignos præferre. Est ergo hæc causa ejusmodi, ut me
 prorsus non tangat, civitas autem effugere nequeat, quominus ex-
 istimationem de me vel super me actorum, utramvis in partem
 plus minusve participet, apud alios benignius, et rursus apud alios
 iniquius judicantes. Ergo inimicus es civitatis; magis quam meus.
Reiske.

¹ Ἐπειδὴ τοίνυν κ.τ.λ.] Videntur hic Judices suam erga *De-*
mosthenem benevolentiam, et adversus *Æschinem* indignationem,
 sive vultu, sive acclamatione, declarasse. Unde se absolutum iri non
 dubitarit Demosthenes. *Wolfius.*

² λόγους] Sc. ἐμούς. *Reiske.*

³ σπερμολόγος] Ulpianus, qui hujus vocis ternas interpreta-
 tiones adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit
 Harpocratio. Alia res est, cum scribit Plutarchus, περὶ Εὐθυμίας,
 hoc pacto: τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφήν
 εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν, ἢ σπερμολογεῖν, ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποί-

μολόγος, ¹ περίτριμμα ἀγορᾶς, ὅλεθρος γραμματεὺς, οὐκ ἂν αὐτὸν οἶμαι τοιαῦτ' εἰπεῖν, οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι, ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ βοῶντα, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ἀρετῇ, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ πάλιν σύνεσιν καὶ παιδείαν ὀπιπκαλέμενον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ἑαυτοῦ γινώσκειται. Ταῦτα γὰρ δήπουθεν ἠκέετ' αὐτῷ λέγοντος. Σοὶ δὲ ἀρετῆς, ὦ χάρισμα, ἢ τοῖς σοῖς, τίς μετουσία; ἢ καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς ἀφ' ἑαυτοῦ γινώσκει; πόθεν λαβόντι, ἢ πῶς ἀξιοθέντι; Ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις μνησθῆναι; ἥς τῶν μὲν ὡς ἀληθῶς τετυχηκότων οὐδ' ἂν εἷς εἴποι πρὸς αὐτῷ ² τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλὰ καὶν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσσει· τοῖς δ' ὑπολειφθεῖσι μὲν, ὥσπερ σὺ, παραποιημένοις δὲ ὥς ἀναμαθησίαις, τὸ τὰς ἀκρόντας ἀλγεῖν ποιεῖν, ³ ὅταν λέγωσιν, οὐ τὸ δοκεῖν ⁴ τοιούτοις εἶναι) περίεστιν.

μ'. Οὐκ ὑπορῶν δ' ὅ, τι λέγει περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν, ὑπορῶ τῷ πρώτῳ μνησθῶ. Πότερ' ὡς ὁ πατήρ σου, Τρόμος, ἐδέλεψε παρ' Ἑλπίᾳ τῷ πρὸς τῷ Θεοῦ

ησεν: alia, cum Demosthenes, et D. Lucas, in Actis Apostolicis pro blateratore utuntur. Vid. Interpretes, ad Act. Apost. c. xvii. v. 18. Taylor.

¹ περίτριμμα ἀγορᾶς] Ita vocat Æschinem, quasi contritum, καὶ κατατετριμμένον ἐν τῇ ἀγορᾷ: hoc est, ἀναίσχυντον συκοφάντην. Budæus, p. 808.

² τοιοῦτον οὐδέν] Qualia nempe Æschines de se prædicavit ipse ore suo. Reiske.

³ ὅταν λέγωσιν] Sc. ἑαυτὰς εὐπαιδεύτους καὶ συνετὰς εἶναι. Idem.

⁴ τοιούτοις εἶναι] Sc. οἷος ἑαυτὰς λέγουσιν. Idem.

διδάσκοντι γράμματα, κρίνεις παχείας ἔχων καὶ ¹ ξύλον·
 ἢ ὥς ἡ μήτηρ σε τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις ἐν τῷ ² κλι-
 σίῳ, τῷ πατρὶ τῷ Καλαμίτῃ ἡρώϊ, χρωμένη, τὸν κα-
 λὸν ἀνδριάντα, καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἐξέθρεψέ σε;
³ Ἀλλὰ πάντες ἴσασι ταῦτα, καὶ ἐγὼ μὴ λέγω.
⁴ Ἀλλ' ὥς ὁ τετραύλης Φορμίων, ὁ Δίωνος τῷ Φρεαρρίου
 δῦλος, ἀνέστησεν αὐτὴν ὑπὸ τούτης τῆς καλῆς ἐργα-
 σίας;

μαί. Ἀλλὰ νῦν τὸν Δία καὶ τοὺς θεοὺς, ὁκνῶ, μὴ
 περὶ σὺ τὰ προσηκόντα λέγων, αὐτὸς οὐ προσηκόντας
 ἐμαυτῷ δόξω προσηρῆσθαι λόγους. Ταῦτα μὲν οὖν ἐά-
 σω· ἀπ' αὐτῶν δὲ, ὧν αὐτὸς βεβίωκεν, ἄρξομαι. ⁵ Οὐδὲ
 γὰρ, ὧν ἔτυχεν, ἰὼ, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος κἀλαεῖται. ⁶ ὁψέ

¹ ξύλον] Collare ligneum, in medio perforatum, in quod servi nequam puniendi cervices immittebant, ut ne manus ori admove- rent. Χρησθαι μεθημερινοῖς γάμοις est de die in fornice prostare. Reiske.

² κλισίῳ] Προσώω, *lupanari*. Ita interpretatur *Ulpianus* noster in scholio. Porticus erat vel taberna juxta sacellum herois cujus- dam Calamitæ, ubi prostabant publicæ libidinis victimæ. *Taylor*.

³ Ἀλλὰ πάντες—λέγω] Ita excudit *Morellius*, approbante *Tayloro*; ita quoque *Reiskius*.

⁴ Ἀλλ'] Vide *Æsch.* supra, p. 115. n. 3.

⁵ Οὐδὲ γὰρ, ὧν ἔτυχεν, ἦν] Id est, ἐκ τῶν εἰς τις τῶν τυχόντων. Non enim est *Æschines* de hominum genere vulgari, sed unus il- lorum inventu rarorum hominum, quos populus per præconem publice devovet, h. e. parricida et proditor patriæ, eoque dignus, cujus in mores et cursum universæ vitæ inquiretur. *Reiske*.

⁶ ὁψέ] Laudo *Ulpianum*; Δεῖ λαβεῖν τὸ μὲν πρῶτον ὁψέ, ὥσπερ διηγασμένον, τὸ δὲ δεύτερον, ὡς κατ' ἐρώτησιν. *Taylor*.

ἴαρ ποτε, ὅψε λέγω; χθές μὲν οὖν καὶ πρῶτον, ἅμα
 Ἀθηνᾶϊος καὶ ῥήτωρ γέγονε· καὶ δύο συλλαβὰς περθεῖς,
 τὸν μὲν πατέρα, ἀντὶ Τρόμουτος, ἐποίησεν Ἀτρόμουτον,
 τὴν δὲ μητέρα σεμνῶς πάντῃ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν, ἣν
¹ Ἐμπέσαν ἅπαντες ἴσασι καλεσμένην, ἐκ τῆς πάντα
 ποιεῖν καὶ πάσχειν δηλονότι, ταύτης τῆς ἐπωνυμίας τυ-
 χοῦσαν. Πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Ἀλλ' ὅμως οὕτως ἀχά-
 ριστος εἰ καὶ πονηρὸς φύσις, ὥστε ἐλεύθερος ἐκ δούλου, καὶ
 πλέσιος ἐκ πτωχοῦ, ἀφ' ὧν τετρεσὶ γέγονας, ² οὐχ ὅπως
 χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ μισθώσας σαυτὸν καὶ του-
 τῶν πολιτεύῃ.

μβ'. Καὶ πάλιν ὣν μὲν ὅτι τις ἀμφισβήτησις, ὡς
 ἄρα ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰρηκεν, ἐάσω· ἀ δ' ὑπὲρ τῆς
 ἐχθρῶν φανερώς ἀπεδείχθη περὶ τῶν, ταῦτα ἀναμνήσω.
 Τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδε τὸν ³ ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶν-

¹ Ἐμπέσαν] Scholiastes, ad Aristoph. Ran. v. 295. Φάντασμα
 δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον, καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχῶ-
 σιν· ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. Adi insuper Etymol. Mag.
 Harpocrat. Meurs. Attic. Lect. l. iii. c. 17. Taylor.

² οὐχ ὅπως] Hæ voculæ sæpissime significant, non modo non, ne-
 gatione sequente in posteriore membro orationis. Est ubi idem va-
 lent, nulla licet eas sequatur negatio, ut hic. Non modo nullam iis
 gratiam babes, sed etiam mercede corruptus tempub. horum in perni-
 ciem geris. Similiter Thucyd. l. iii. c. 42. οὐχ ὅπως ζημιῶν, ἀλλὰ
 μηδ' ἀτιμάζειν. i. e. non solum nulla pœna, sed ne ulla quidem, &c.
 Ubi vide Cl. Duker. Adi Vigerum, c. vii. §. 10.

³ ἀποψηφισθέντα] Vox ea generaliter, et quasi proprie, sumpta,
 absolutionis vim obtinet; verum in causa peregrinitatis, ubi quæ-
 ritur, an civis sit, necne, condemnandi, vel ejiciendi: ideo vero,
 quoniam, cum civium Recensio fieret, quæ διαψήφισις vocatur, qui
 ex eo censu dejiceretur, ἀποψηφισθῆναι recte dici potuit. Ulpianus

τα, ὅς ἐπαγχιλάμηνος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσῃ τὰ
 ὑμέτερα, εἰς τὴν πόλιν ἦλθεν· ὃν λαβόντος ἐμὲ κεκρυμ-
 μένον ἐν Πειραιῇ, καὶ κατὰσθέντος εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν, βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς, ὡς ἐν δη-
 μοκρατία δεινὰ ποίῳ, τὰς ἡτυχηκόσας τῶν πολιτῶν
 ὑβρίζων, καὶ ἐπ' οἰκίας βαδίζων¹ ἄνευ ψηφίσματος ἀφε-
 θιῶμαι ἐποίησε; Καὶ εἰ μὴ ἡ βουλὴ ἡ ἕξ Ἀρείε πάγῃ,
 τὸ πρῶτον ἀποδομένη, καὶ τὴν ὑμέτεραν ἀγνοίαν ἐν
 οὐ δέοντι συμβεβηκυῖαν ἰδοῦσα, ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρω-
 πον, καὶ συλλαβῶσα ἐπανάγαγεν² ὡς ὑμᾶς, ἕξῃρας³
 ἀνὴρ τοιοῦτος, καὶ τὸ δίκην δῆναι λησδύς, ἕξεπέμπετ'
 ἀνὴρ τῷ σεμνολόγῃ τετάρτῃ νῦν δ' ὑμεῖς σφελώ-
 σαντες αὐτὸν, ἀπεκτείνετε, ὡς ἔδει γὰρ καὶ τῷτον. Τοι-
 γάρην εἶδῃα ταῦτα ἡ βουλὴ ἡ ἕξ Ἀρείε πάγῃ τὰ τό-
 τε τότε πεπραγμένα, χειροτονησάντων αὐτὸν ὑμῶν

ad hunc locum : Οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότε-
 ρον, γιγνομένων δὲ τῶν καλεσμένων διαψηφίσεων, ὃ ἐστὶν ἐξετάσεων,
 ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος οὐκ ὦν ἐνέγραψεν
 ἑαυτὸν, ἐκ σπυδαῖς τινων, εἰς τὰς ἀσέας· ἀπεψηφίσθη δὲ καὶ ἀπεδοχι-
 μάσθη, ὡς ἐκ ὧν ἀσὸς, καὶ ἐκβέβληται· λυπηθεὶς δ' ὥχετο πρὸς τὸν
 Φίλιππον, καὶ ὑπέχετο αὐτῷ, λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβὰς, ἐμπρήσειν
 τῆς Ἀττικῆς τὰ νεώρια. Taylor.

¹ ἄνευ ψηφίσματος] Dubito de ratione pungendi : utrum scilicet referamus duas has voculas ad ἀφεθῆναι, an ad priorem sententiam, ἐπ' οἰκίας βαδίζων. In illa mente est Wolfius : in hac Editores Parisienses. Item Etruscus interpres ; andando alle lor case senza licenza del Senato. Mecum dubitare videtur Scholiastes. Idem.

² ὡς] Attice idem valet ac τὸ πρὸς, atque alibi sæpe. Vide Æschin. p. 121.

¹ συνδίκον ὡς τὸ ἱερὺ τὸ ἐν Δήλῳ, ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προείσαθε τῷ κοινῶν, ὡς
² προείλασθε καὶ κείνῳ, καὶ κυρίαν τὴν πράγματος ἐποι-
 ῆσατε, τοῦτον μὲν εὐθύς ἀπήλασεν ὡς προδότην· Ὑ-
 περίδῃ δὲ λέγειν προσέταξε, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βω-
 μῆς φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε, καὶ ὁδομῖα ψῆφος ἦν-
 ἐχθρὴ τῷ μαρῶ τέτῳ. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω,
 κάλει μοι τέτων τέρας μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΑΡΤΥΡΟΥΣΙ Δημοσθένι ³ ὑπὲρ πάντων οἶδε,
 Καλίας Σθηνίου, Ζήνων Φλυεύς, Κλέων Φαληρεύς, Δη-
 μόνικος Μαργαρίτιος· ὅτι τὸ δῆμος ποτὲ χρηστονήσαν-

¹ συνδίκον] Συνδικοί apud Athenienses varii erant: significatur autem hoc loco *advocatus*, qui ad jura civitatis apud externos defen-
 denda nominatus est. Certaverant apud Amphictyonas Athenien-
 ses et Delii de custodia et principatu templi Deliaci; quod innuit
 Apollonius, Enarrat. in Æsch. ἐλομένε γάρ ποτε αὐτὸν τὸ δῆμου
 σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ, πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους
 διαδικασίαν.—Orationis cujusdam meminerunt Plutarchus et A-
 pollonius, hujus rei causa scriptæ, quam Æschini vulgus falso tri-
 buebat. *Stock.*

² προείλασθε] Jussu et decreto vestro delegistis hunc senatum,
 eique rem vestro nomine deputastis. Quasi dixisset, εἴλασθε αὐτὴν
 πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, fidem sapientiamque ejus vestromet judicio præ-
 tulistis. Προαιρεῖσθαι τινὰ πρὸς τινα, est deligere, creare, nuncu-
 pare, delegare ad honorem, aut functionem quandam. Est ergo
 h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate. *Reiske.*

³ ὑπὲρ πάντων] Sc. τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τοῦ Ἀρείε πάγῃ.
 Ex universo senatu Areopagitico delecti hi quatuor pro se, pro
 suisque collegis reliquis omnibus, hæc testati sunt. *Idem.*

τος Αἰγίνῳ σιῶδικον ὑπὲρ τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Δήλῳ εἰς
τὰς Ἀμφικτύονας, συνεδρεύσαντες ἡμεῖς ἐκρίναμεν Ὑ-
περίδῳ ἀξιὸν εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς πόλεως λέγειν, καὶ
ἀπετάλη Ὑπερίδης.

μὲν. Οὐκ ἔν τε, τὸ τε μέλλοντος λέγειν, ἀπήλασεν
αὐτὸν ἡ βελή, καὶ προσέταξεν ἑτέρῳ, τότε καὶ προσέ-
τιναι εἶναι καὶ κακόνου ὑμῖν ἀπέφηνεν. Ἐν μὲν ποίνῃ
τῷ τοιοῦτο πολίτευμα τῷ νεανίου τῷ τε, ὁμοίον γε (οὐ
γάρ;) οἷς ἐμὲ κατηγορεῖ· ἕτερον δὲ ἀναμιμνήσκεισθε· ὅτε
γὰρ Πύθωνα Φίλιππος ἐπεμφε, τὸν Βυζάντιον, καὶ
πρὸς τῷ αὐτῷ συμμάχων ἀπάντων συνέπεμφε πρέσ-
βεις, ὥς ἐν ἀρχῇ ποιήσων τὴν πόλιν, καὶ δείξων ἀδι-
κοῦσάν, τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυομένῳ, καὶ
πολλῷ ῥέοντι κατ' ὑμῶν, οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα,
ἀλλ' ἀναστὰς ἀντείπον· καὶ τὰ τῆς πόλεως δίκαια ἔχῃ
προὔδωκα, ἀλλ' ἀδικοῦντα Φίλιππον ἐξήλεγξα φανε-
ρῶς οὕτως, ὥστε τὰς ἐκείνῃ συμμάχους αὐτὰς ἀνισα-
μένους ὁμολογεῖν. Οὗτος δὲ συνηγνίστο, καὶ τὰ ἐν-
αντία ἐμαρτύρει τῇ πατρίδι, καὶ ταῦτα ψευδῆ. Καὶ
οὐκ ἀπέχρη ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πάλιν μετὰ ταῦτ' ἕτερον
Ἀναξίνῳ τῷ κατὰσκοπῷ σιυιῶν εἰς τὴν Θερσωνος οἰ-
κίαν ἐλήφθη. Κάτοι ὅστις τῷ ὑπὸ τῷ πολέμιον
πεμφθέντι μόνος μόνῳ συνήει καὶ ἐκοινολογεῖτο, οὗτος αὐ-
τὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει κατὰσκοπος, καὶ πολέμιος τῇ πα-
τρίδι. Καὶ ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τέτων
τὰς μάρτυρας.

¹ ὁμολογεῖν] Scilicet, τὸν Φίλιππον ἀδικῆσαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ΜΕΛΕΔΗΜΟΣ Κλέωνος, Ὑπερίδης Καλαύχρεω,
Νικόμαχος Διοφάντης, μαρτυροῦσι Δημοσθένει, καὶ ἐπω-
μόσαντο ὅτι τῶν στρατηγῶν, εἰδέναι Αἰχίνιω Ἀτρεμῆτι
Κοθωκίδιω συνερχόμενον νυκτὸς εἰς τὴν Θράσωνος οἰκίαν,
καὶ κοινολογέμενον Ἀναξίω, ὃς ἐκρίθη ^{εἰς} κατάσκο-
πος πρὸς Φιλίππου. Αὐτὰ ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι
ὅτι Νικίᾳ, Ἐκατομβαιῶνος τρίτη ἰσαμνία.

μδ'. Μυρία τοίνυν ἕτερον εἰπεῖν ἔχον περὶ αὐτοῦ, πα-
ραλείπω· καὶ γὰρ ἔγωγε πῶς ἔχει· πολλὰ ἂν ἐγὼ νῦν ἐπὶ
¹ τέτων ἔχοιμι δείξαι, ὧν ἕτος κατ' ἐκείνους τῆς χρό-
νης, τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δ' ἐπιπρεάζων εὐ-
ρέθη· ἄλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβοῦς μνή-
μην, οὐδ' ἔγωγε προσῆκεν ὀργῇ. Ἄλλα δέδοκατε, ἔθει-
πνὶ φαύλῳ, πολλῷ ἰξουσίᾳ τῷ βυλομνῶ τὸν λέγον-
τά πινυ τῷ ὑμῖν συμφερόντων ὑποσκελίζειν, καὶ συκο-
φαντεῖν, τῆς ὅτι ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ
τῆς πόλεως συμφέρον ² ἀντικαταλλαττόμενοι. Διόπερ
ῥᾶν ὅτι, καὶ ἀσφαλέστερον αἰεὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετῶντα
μισθαρνεῖν, ἢ τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλόμενον τῶν πολι-
τεύεσθαι.

μέ'. Καὶ τὸ μὲν δὴ, περὶ τῆς πολεμεῖν φανερώς,

¹ τέτων] Nonne deest adjectivum aliquod, δεινότερα, vel tale quidpiam? Markland.

² ἀντικαταλλαττόμενοι] Hoc prætuli τῷ ἀνταλλαττόμενοι, ex MSS. Reiske.

συναγωνίζεσθαι Φιλίππῳ, δεινὸν μὲν, (ὦ γῆ, καὶ θεοί)
 πῶς γ' ἔ, καὶ τῆς πατρίδος; Δότε δέ, εἰ βάλεσθε, δότε
 αὐτῷ τῆτο. Ἀλλ' ἐπειδὴ φανερώς ἤδη τὰ πλοῖα ἐσε-
 σύλητο, Χερρόνησος ἐπορθεῖτο, ἔπει τὴν Ἀθηναίων ἐπορεύετ'
 ἄνθρωπος, ἐκέτι ἐν ἀμφισβητησίμῳ τὰ πρῶτα
 ἦν, ἄλλ' ἐνεστήκει πόλεμος ὅ, τι μὲν πῶποτ' ἐπραξεν
 ὑπὲρ ὑμῶν ὁ βάσκανος ἑτοσί' ἱαμβειοφάγος, οὐκ ἂν
 ἔχοι δεῖξαι, οὐδ' ὅτιν οὔτε μείζον, οὔτ' ἑλαττον ψή-
 φισμα ὅθεν Αἰχίνῃ πρὸς τῆς συμφερόντων τῇ πόλει.
 Εἰ δέ φησι, νῦν δεῖξάτω² ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. ἄλλ' οὐκ
 ἔστιν ὅθεν. Κάτοι³ δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον, ἢ μη-
 δὲν τοῖς πρῶτοις ἐμῷ τότε ἔχοντα ἐγκα-
 λῆν, μὴ γράφειν ὅθεν αὐτῷ ἕτερον ἢ τὸ τῆς ἐχθρῶν
 συμφέρον ζητοῦντα, μὴ φέρειν εἰς μέσον τὰ τέτων ἀ-
 μείνω. ⁴ Ἀρ' οὖν ὅθεν ἔλεγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἔγραφεν, ἡνί-

¹ ἱαμβειοφάγος] Ita scribe, certissima emendatione, pro ἱαμβιο-
 γράφος. Parum constat eum Iambos scripsisse: recitasse vero in
 Scena, ore rotundo, liquet; et multum ad eum quaestum passim
 Demosthenem adlusisse. — Adjuvat Etym. Mag. v. ἱαμβοφάγος,
 λοιδορός: ἐπειδὴ ἱαμβος ἑμμετρὸς ἐστὶ λοιδορία: ὁ φαγὼν ἂν ἐν τῷ
 σώματι, ὁ ἔχων τὰς ἱάμβους, τατέσιν ὁ ἔχων διὰ σώματος τὴν φιλο-
 λοιδορίαν. Μέννηται Δημοθένης ἐν τῷ περὶ τῆς σέφρατος, τάχα καὶ
 παραπαίζων εἰς τὸν Αἰχίνην, ὅτι τὰ ἱαμβεῖα τῆς τραγωδίας ἔλεγεν,
 ὑποκρίτης ὢν. Taylor.

² ἐν τῷ] Ita, pro ἐπὶ, plures et meliores. (Taylor.) Ἐν prætuli.
 Reiske.

³ δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον] Subaudi, ποιεῖν. Idem.

⁴ Ἀρ' οὖν κ.τ.λ.] Foret utique dictio planior, si sic dixisset: ἄρα
 οὖν, ὥσπερ ὅθεν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαι τι ὑμῶς ἔδει καλὸν καὶ
 συμφέρον, ἔγωγε καὶ πάλιν ὅθεν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐρ-

καὶ ἐργάσασθαι τι κακὸν ὑμᾶς; ¹ ἔμμενεν ἡμεῖς εἰ-
πεῖν ἑτέρω.

μς'. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα καὶ φέρειν ἠδύνατο, ὥς ἔοι-
κεν, ἡ πόλις, ἀ ποίων οὗτος ἐλάλησεν· ἐν δ' ἐπεξεργά-
σατο, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖστον, ὃ πᾶσι τοῖς πρεσβυ-
τεροῖς ἐπέθηκε τέλος, πρὶν οὗ τὰς πολλὰς ἀνάλωσε λό-
γους, τὰ τῶν Ἀμφιασέων τῶν Λοκρῶν διεξιὼν δόγματα,
ὡς ἀφαιρέτων τὰ ληθές. Τόδ' οὐ τοῖστον ἔστι πόθεν;
πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ· οὐδέ ποτ' ἐκνήψῃ σὺ ταῦτα πεπραγ-
μένα στυγῶ· οὐχ οὕτω πολλὰ ἐρεῖς. Καλῶ δὲ εἰσιν-
τίον ὑμῶν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς θεοὺς ἀπαντᾶς, καὶ
πάσας, ὅσοι τιμὴν χόραν ἔχουσιν τιμὴν Ἀθηναίων, καὶ τὸν
Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς ² πατρῴος ἔστι τῇ πόλει, καὶ

γάσασθαι τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς. Num, quemadmodum sen-
tentiae nullius scriptae auctor factus est, tum, cum honestam rem at-
que salutarem essetis suscepturi; ita rursus quoque tacuit, cum
agitarentur turpia et damnoſa? Et hæc fuit utique sententia ora-
toris, verum nimium ejus studium brevitatis atque concinnitatis
implicuit et in contrarium plane invertit orationem. *Reiske.*

¹ οὐμμενεν] Illustrat H. Steph. *Thes. Ling. Græc.* t. ii. col. 1532.
Taylor.

² πατρῴος] De Apolline Patroo, et de hoc loco, plura H. Steph.
Thesaur. Ling. Græc. t. iii. col. 94. et *Tourellius*, præter eos, qui
de Diis gentilium agunt. *Idem.*

Ibid.] Apollinem quidem πατρῴον Athenis cultum, non autem
Jovem, tradit Plato in *Euthydemo*; Εἰτα τοῖς ἄλλοις (ἔφη) Ἀθη-
ναίοις ἐκ ἑστὶ Ζεὺς ὁ Πατρῴος; Οὐκ ἔστιν (ἦν δ' ἐγὼ) αὕτη ἡ ἐπωνυ-
μία Ἰώνων ἔθεν, οὐδ' ὅσοι ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπωκισμένοι εἰσὶν·
ἐδὲ ἡμῖν· ἀλλ' Ἀπόλλων πατρῴος, διὰ τὴν τῆ Ἰωνος γένεσιν. Ζεὺς
δ' ἡμῖν πατρῴος οὐ καλεῖται, Ἐρκεῖος δὲ καὶ Φοῦαίριος. *Spranger.* in
Aristoph. Nub. ver. 1470.

ἐπεύχουσι πᾶσι τέτοις, εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποι-
μι, καὶ εἶπον τότε εὐθὺς ἐν τῷ δήμῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον
τέτονι τὸν μαρὸν τέττα τῷ πρᾶγματος ἀπόμενον,
ἐγνων γὰρ, εὐθέως ἐγνων, εὐτυχίαν μοι δοῦναι, καὶ σωτη-
ρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἔχθραν, ἢ φιλονεικίας ἰδίας ἔνεκα, ἀ-
πίαν ἐπάγω τέττω ψευδῆ, πάντων τῶ ἀγαθῶν ἀνόνητόν με
ποιῆσαι. Τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι, καὶ διετεινάμιω οὕτως;
σφοδρῶς; Ὅτι καὶ γράμματ' ἔχον ἐν τῷ δημοσίῳ κεί-
μενα, ἐξ ὧν ταῦτ' ἐπιδείξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τὰ
πεπραγμένα μνημονεύοντα, ἐκείνο φοβεῖσθαι, μὴ τῷ
ἐργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ·
ὅπερ πρῶτον συνέβη, ὅτε τὰς ταλαιπώρους Φωκίας
ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὰ ψευδῆ δ' αὖρ' ἀπαγείλας.

μζ'. ¹ Τὸν γὰρ ἐν Ἀμφιάσῃ πόλεμον, δι' ὃν εἰς
Ἑλλάτιαν ἦλθε Φίλιππος, καὶ δι' ὃν ἠρέθη τῷ Ἀμφικ-
τυόνων ἡγεμῶν, ² ὃ ἅπαντα ἀνέτρεψε τὰ τῷ Ἑλλή-
νων πρᾶγματα, οὗτος ὅστις ὁ συγκατασκευάσας, καὶ
πάντων εἰς ἀνὴρ τῷ μεγίστῳ ἀπίος κακῶν γεγενημένος.
Καὶ τότε εὐθὺς ἐμὲ διαμαρτυρομένη καὶ βοῶντος
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πόλεμον εἰς τὴν Ἀθηναίων εἰσάγεις,
Αἰχίνῃ, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν, οἱ μὲν ἐκ Ὠρεκλή-

¹ Τὸν γὰρ κ. τ. λ.] Hexametrum hunc versum non inobserva-
tum. praeterierunt Antiquiores. Vide x. ad Herbaest. p. 76. et
Longinum. (In fragment. §. 4.) Taylor.

² ὁ] Ita Felicianus. Id quod necesse est: et jam Wolfius recte
vertit, ait Taylor. Mox ex MSS. quos citavit doctiss. ille vir, post
Ἑλλήνων addidimus πρᾶγματα, et post κακῶν, γεγενημένος. De-
inde, cum Reiskio, praetulimus εἰσάγεις τῷ ἄγεις.

σεως συγκαθήμενοι ὅκ' εἶων με λέγειν, οἱ δὲ ἐθαύμα-
ζον, καὶ κενὴν αἰτίαν ἀφ' οὗ ἰδίαν ἔχθραν ἐπάγειν με
ὑπελάμβανον αὐτοῦ. Ἦτις δὲ ἡ φύσις, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, γέρονε τέτων τῶν πραγμάτων, καὶ τίνος ἕνεκα
ταῦτα συνεσκευάσθη, καὶ πῶς ἐπράχθη, νῦν ἀκούσατε,
ἐπειδὴ τότε ἐκωλύθητε· καὶ ᾧ εὖ πρᾶγμα σιωτῆθ' ἐν-
όφραδε, καὶ μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἱστορίαν τῶν κοινῶν,
καὶ ὅση δεινότης ἴστω ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθε.

μή. Οὐκ ἴστω τῷ πρὸς ὑμᾶς πολέμῳ πέρας οὐδ'
ἀπαλλαγὴν Φιλίππῳ, εἰ μὴ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἐχ-
θρὰς ποιήσῃ τῇ πόλει· ἀλλὰ καὶ περ ἀθλίως καὶ κα-
κῶς τῷ στρατηγῶν τῷ ὑμετέρων πολεμούντων αὐτοῦ, ὅμως
ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ πολέμου καὶ τῶν ληστῶν μυρία ἔπαχε
κακά. Οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γυγνομένων
ἐδὲν, οὔτ' εἰσήγετο, ὣν ἐδεῖτο, ¹ αὐτοῦ. Ἦν δὲ οὔτε ἐν τῇ
θαλάτῃ κρείττων τότε ὑμῶν, οὔτε εἰς τιὴν Ἀθηναίων ἐλ-
θεῖν δυνατὸς, μήτε Θετταλῶν ἀκολουθούντων, μήτε Θη-
βαίων διιέντων. Σιωέσασθε δὲ αὐτοῦ, τῷ πολέμῳ κρα-
τῆντι τοὺς ὅποιουσδήποτε ὑμεῖς ἐξεπέμπετε στρατηγούς,
(ἐὼ γὰρ τοῦτό γε) αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου, καὶ τῶν
ὑπαρχόντων ἐκατέρωθεν, κακοπαθεῖν. Εἰ μὲν οὖν τῆς ἰδίας
ἕνεκεν ἔχθρας, ἢ τὰς Θετταλοὺς, ἢ τοὺς Θηβαίους

¹ αὐτῷ] Ab ἐδεῖτο, interjecto commate, dispescui, quia pronomen non cum verbo hoc, sed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohæret: quia ipsi neque exportabatur, neque importabatur quicquam, h. e. ex ejus emporiis nihil exportabatur eorum, quæ in finibus ejus provenissent, neque rursus ad ejus emporia advehebatur eorum quicquam, quibus ipse opus haberet. *Reiske.*

συμπείθαι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο παρσέζειν αὐτῷ τὸν νοῦν· ἂν δὲ τὰς ἐκείνων κοινὰς παρφάσεις λαβὼν, ἡγεμὼν αἰρεθῇ, ῥᾶον ἤλπιζε τὰ μὲν ὄψακρούσασθαι, τὰ δὲ πείσθην. Τί οὖν; ὅπιχθρεῖ, θεάσασθε ὥς εἴ, πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι, καὶ περὶ τὴν Πυλάαν παραχρῆν· εἰς γὰρ ταῦτ' εὐθὺς αὐτὰς ὑπελάμβανεν αὐτῷ δέησασθαι. Εἰ μὲν τοίνυν ¹ τῆτον ἢ τῶν παρ' ἑαυτῷ πεμπομένων Ἱερσημνίωνων, ἢ τὴν ἐκείνου συμμάχων εἰσηγεῖτό τις, ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε καὶ τὰς Θηβαίους, καὶ τὰς Θετταλὰς, καὶ πάντας φυλάξεσθαι· ἂν δὲ Ἀθιναῖος ᾖ, καὶ παρ' ὑμῶν, τῶν ὑπεναντίων, ὁ τῆτο ποιῶν, εὐπόρως λήσθην ὅπερ συνέβη.

μθ'. Πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μιαθούται τῆτον. Οὐδενὸς δὲ παρσιδότης, οἶμαι, τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ φυλάττοντος, ὥσπερ εἶπτε τὰ τοιαῦτα παρ' ὑμῖν γίνεσθαι, ² προβληθεὶς Πυλαγῶρας ἕτος, καὶ τριῶν ἢ τεττάρων χειροτονησάντων αὐτὸν, ἀνεῖρήθη. Ὡς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀφίκετο εἰς τὰς Ἀμφικτύοντας, πάντας τὰς ἀφείας καὶ παριδῶν, ἐπέερανεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη· καὶ λόγους εὐπαρσώπους, καὶ μύθους, ὅθεν ἡ Κιρράα χώρα καθιερώθη, σιωθεὶς καὶ διεξελθὼν, ἀνθρώπους ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μέλλον οὐ παρορωμήτους,

¹ τῆτον] Sc. τὸν Ἀμφικτυονικὸν πόλεμον. *Reiske.*

² προβληθεὶς] *Aeschines, de Fals. Leg.* Χειροτονημένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν προσεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοδένους δὲ ὑπὸ τῷ Φιλοκράτους. i. e. Nauficles censuit me inter decem legendum, et nominavit inter decem legatos, uti vertit Budæus.

τὰς Ἱερουζαλήμας, πείθει ψηφισαθαι παρελθεῖν τὴν
 χώραν, ἡ δὲ οἱ μὲν Ἀμφισεῖς, σφῶν αὐτῶν οὔσαν, γεωρ-
 γεῖν ἔφασαν· οὗτος δὲ τῆς ἱερᾶς χώρας ἡπιάτο εἶναι,
 ὁδεμίαν δίκην τῇ Λοκρῶν ἐπαγόντων ἡμῖν, οὐδ' ἂν νῦν
 περὶ φασίζεται οὗτος, λέγων οὐκ ἀληθῆ. Γνώσαθε δ'
 ἐκείθεν. Οὐκ εἴην, ἀνευ τοῦ ¹ προσκαλέσασθαι δήπτε,
 τοῖς Λοκροῖς δίκην κατὰ τῆς πόλεως συντελέσασθαι.
 Τίς οὖν ἐκλήτευσεν ὑμᾶς; ² ἐπὶ ποίας ἀρχῆς; εἰπέ τ'
 εἰδότα, δεῖξον· ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχῃς, ἀλλὰ κενὴ τροφάσθαι
 ταύτη κατεχρῶ καὶ ψεύδει.

ν'. Περιιόντων τοίνυν τὴν χώραν πῶν Ἀμφικτυό-
 νων, καὶ τὴν ὑφήγησιν τὴν τέττα, παρῶσόντες οἱ Λο-
 κροῖ, μικρὰ μὲν ἅπαντα κατηκόντισαν, πινὰς δὲ καὶ
 σιμῆρπασαν τῇ Ἱερουζαλήμας. Ὡς δ' ἅπαξ ἐκ τέ-
 των ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τὰς Ἀμφισεῖς
 ἐξαράχθη, τὸ μὲν πρῶτον, ὁ Κότιλφος αὐτῶν τῇ Ἀμ-
 φικτυόνων ἡγάγε γραπὴν· ὥς δὲ οἱ μὲν οὐκ ἦλθον, οἱ
 δ' ἐλθόντες ὁδὸν ἐποίησαν, εἰς τὴν ὑπάρχουσαν Πυλαίαν ὅτι
 τὸν Φίλιππον εὐθὺς ἡγεμόνα ἦγον οἱ κατεσκλησμένοι,

¹ προσκαλέσασθαι] MSS. quidam, προκαλέσασθαι. Sed perpe-
 ram. Πρόσκλησις est in jus vocatio, litis denuntiatio, actionis princi-
 pium et fundamentum. Πρόκλησις est quædam quasi conventio,
 actus extrajudicialis, provocatio quædam, sive invitatio; veluti solet
 fieri, ubi quis adversarium suum ad arbitros potius invitat, quam
 apud judicem sistit, Civem ad testimonium dicendum, aut servum
 alienum ad quæstionem postulat. Taylor, ad Orat. c. Theoc. t. iii.
 p. 530. l. 8. Edit. Cantab.

² ἐπὶ ποίας ἀρχῆς] Quo archonte. i. e. quo anno. Reiske.

καὶ πάλαι πονηρὸν τῷ Θετταλῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι, καὶ παρθάσας εὐλόγους εἰλήφεσαν· ἢ γὰρ αὐτὰς εἰσφέρειν καὶ ξένους τρέφειν ἔφασαν δεῖν, καὶ ζημιουῖν τὰς μὴ ταῦτα ποιουῦσας· ἢ ἐκείνον ἀρεῖσθαι. Τί δὲ ταῖς πολλὰ λέγειν; ἠρέθη γὰρ ἐκ τῶν ἡγεμῶν· καὶ μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ¹ ὁ Φίλιππος δύναμιν συλλέξας, καὶ παρελθὼν ὡς ἐπὶ τῇ Κιρράϊαν, ἐρρώσθαι φράσας πολλὰ [καὶ] Κιρράϊοις καὶ Λοκροῖς, τὴν Ἑλλάτειαν καταλαμβάνει. Εἰ μὲν ἔν μὴ μετέγνωσαν εὐθὺς, ὡς τῷτ' εἶδον, οἱ Θεβαῖοι, καὶ μετ' ὑμῶν ἐγένοντο, ὥσπερ ² σκηπτὸς ἢ χειμάρρους ἀν' ἅπαν τῷτο τὸ πρῶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε· νῦν δὲ τότε γ' Ἰξάφνης ἐπέχον αὐτὸν ἐκείνοι, μάλιστα μὲν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, θεῶν τινας εὐνοίᾳ πρὸς ὑμᾶς· εἶτα μὲντοι, καὶ ὅσον κατ' ἓνα ἄνδρα, καὶ δι' ἐμέ. Δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ τὰς χρόνας, ἐν οἷς ἕκαστα πέπρακται, ἵν' εἰδῆτε, ἡλίκα πρῶγματα ἢ μικρὰ κεφαλὴν τρέφουσα αὕτη, δίκην οὐκ ἔδωκε. Λέγε μοι τὰ δόγματα.

να'. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.

ΕΠΙ ἱερέως Κλειναγόρου, ἐαρινῆς Πυλαίας, ἔδοξε τοῖς Πυλαγόροις, καὶ τοῖς Συνέδροις τῷ Ἀμφικτυόνων,

¹ ὁ Φίλιππος] Ista interposuit Reiskius ex MSS. et pari modo, versu 9, addidit ὡς τοῦτ' εἶδον.

² σκηπτὸς ἢ] Ita hunc locum restitui vult Tournius, ex Aristide, t. ii. p. 445. Edit. Jebb. Vide eum ad Longin. §. 12. Antea decurrant istæ voces.

¹ καὶ τῷ κοινῷ τῷ Ἀμφικτυόνων· ἐπεὶ δὴ Ἀμφιστεῖς ὀπι-
 βάμεσιν ὀπὶ τὴν ἱερὰν χώραν, καὶ ἀπείρουσι, καὶ βοσκή-
 μασι καὶ ἀνέμεσιν, ἐπελθεῖν τὰς Πυλαγόρας, καὶ τὰς
 Συνέδρους, καὶ τήλας ἀγαλαβεῖν τὰς ὄρους, καὶ ἀπει-
 πεῖν τοῖς Ἀμφιστεῦσι τὴν λοιπὴν μὴ ὀπιβάμεναι.

ΕΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ.

ΕΠὶ ἱερέως Κλειναγρόου, ἐαρινῆς Πυλάας, ἔδοξε
 τοῖς Πυλαγόραις, καὶ τοῖς Συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων,
 καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων· ἐπεὶ δὴ οἱ ἔξ Ἀμφιστεῖς
 τὴν ἱερὰν χώραν καὶ ἀνέμας γεωργοῦσι, καὶ βοσκήμα-
 τα νέμει, καὶ κωλύομενοι τὰτο ποιεῖν, ἐν τοῖς ὀπλοῖς
 ὠδονομήομενοι, τὸ κοινὸν τῷ Ἑλλιάων συνέδριον κεκωλύ-
 κασι μὲν βίας, πᾶς δὲ καὶ τετραυματίηται, καὶ τῷ στρατηγῷ
 τὸν ἡρημόν τῷ Ἀμφικτυόνων, Κότυφον, τὸν Ἀρχάδα,
 πρεσβεῦσαι πρὸς Φίλιππον, τὸν Μακεδόνα, καὶ ἀξιῶν,
 ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι, καὶ τοῖς Ἀμφικτυοῖσι,
 ὅπως μὴ δεῖδῃ ὑπὸ τῷ ἀσεβῶν Ἀμφιστεῶν τὸν
 θεὸν πλημμελέμενον· καὶ ² διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκρά-
 τορα ἀγρῶνται οἱ Ἕλληνες οἱ μετέχοντες τοῦ συνεδρίου
 τῷ Ἀμφικτυόνων.

¹ καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων] Hæc verba addidi. (ex MSS.)
 Erant ergo tres ordines: οἱ πυλαγόραι, magistratus quasi; οἱ σύν-
 δροι, assessores, quasi consilarii Pylagorarum, aut senatores, nullo
 munere fungentes; denique τὸ κοινόν, plebs. Neutri soli per se sine
 alteris quicquam valebant, neque optimates sine plebe, neque plebs
 sine illis. *Reiske.*

² διότι] ἀντὶ τοῦ ὅτι; quod et in *Isocratico Archidamo* notavi.
Wolfius.

Λέγε δὴ καὶ τὰς χρόνους, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγένετο, εἰσὶ γὰρ καὶ ἕς ἐπυλαγώρησεν οὗτος. Λέγε.

ΧΡΟΝΟΙ.

ΑΡΧΩΝ Μνησιθείδης, μίωδς Ἀνθεστηριῶνος ἕκτη ἔτι δεκάτη.

Δὸς δὴ μοι τὴν ἔπιτολὴν, ἣν, ὥς οὐχ ᾤσκηον οἱ Θηβαῖοι, πέμπει πρὸς τὰς ἐν Πελοποννήσῳ συμμάχους ὁ Φίλιππος· ἵν' εἰδῆτε καὶ ἐκ ταύτης σαφῶς, ὅτι τὴν μὲν ἀληθεῖ πρὸφασιν ἢ πραγμάτων, τὸ, ταῦτ' ἔτι τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰς Θηβάδας, καὶ ὑμᾶς πρᾶττειν, ἀπεκρύπτετο· κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. Ὁ δὲ τὰς ἀφορμὰς ταύτας καὶ τὰς πρὸφάσεις ὡς αὐτοῦ, ἕτος ἰὺ. Λέγε.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Πελοποννησίων τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ τοῖς² Δημιουργοῖς, καὶ τοῖς Συνέδροις, καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι, χαιρεῖν. Ἐπειδὴ Λοκροὶ, οἱ καλέμενοι Ὀζόλαι, κατοικῶντες ἐν Ἀμφίῳ, πλημμελῶσιν εἰς τὸ ἱερόν τῷ Ἀπόλλωνος τῷ ἐν Δελφοῖς, καὶ τῷ ἱερὸν χώραν ἐρχόμενοι μετ' ὅπλων λεηλατῶσι· βάλονται τῷ θεῷ μετ' ὑμῶν βοηθεῖν, καὶ ἀμύνασθαι τὰς ὡς αὐτῶν πρὸς τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. Ὡς συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φω-

² Δημιουργοῖς] Τοῖς ἀρχαῖς, ἢ δημαγωγοῖς. Nam magistratibus apud alias civitates alia et nomina fuerunt. *Wolfius.*

κίδα, ἔχοντες ὀπισθοπομπὴν ἡμερῶν τετραράκοντα, τῷ συνέ-
 γῳτος μίλλος Λάβ, ὡς ἡμεῖς ἀγροῦν· ὡς δὲ Ἀθηναῖοι,
 Βοηδρομιῶνος· ὡς δὲ Κορίνθιοι, Πανέμυ. ¹ Τοῖς δὲ μὴ
 συναντήσασι, πανδημεὶ χρυσόμεθα, τοῖς δὲ συμβέλοισ
 ἡμῖν μὴ κειμήλοις, ὀπιζημίοις. Εὐτυχεῖτε.

Ἦ. Ὁρᾷ· ὅτι φεύγει μὲν τὰς ἰδίας παρφάσας,
 εἰς δὲ τὰς Ἀμφικτυονικὰς καταφεύγει; Τίς οὖν ὁ
 ταῦτα συμπαροσκόβας αὐτῶν; Τίς ὁ τὰς παρφάσας
 ταύτας εἰδὼς; Τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων μά-
 λιστα αἴτιος; ἔχ ἔτος; Μὴ τοίνυν λέγετε, ὦ ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, περιιόντες, ὡς ὑφ' ἐνὸς τοιαῦτα πέπονθεν ἢ
 Ἑλλὰς ἀνθρώπων· οὐχ ὑφ' ἐνὸς, ἀλλ' ὑπὸ πολλῶν καὶ
 πονηρῶν τῶν παρ' ἐκάστοις, ὧ γὰρ καὶ θεοί, ὧν εἷς οὗτος
 ὅστις· ὅν, εἰ μηδὲν εὐλαβηθέντα τὰ ληθῆς εἰπεῖν θεοί, ὅτε
 ἀν' ὀκνήσασμι ἔγωγε κοινὸν ἀλιτῆριον τῶν μετὰ ταῦτα
 ἀπολωλότων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλεων.
 Ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παροχῶν, οὗτος ἰὼ τῶν φυῶν κα-
 κῶν αἴτιος· ὅν ὅπως ποτὲ ἐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεσφάφητε,
 θαυμάζω· πλὴν πολὺ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ὅτι παρ'
 ὑμῖν περὶ τῆς ἀληθείας. Συμβέβηκε τοίνυν μοι τῶν
 κατὰ τῆς πατρίδος τῶν πεπεγαγμένων ἀφαιμένῳ, εἰς
 ἀ τῶντοίς ἐναντιόμηνος αὐτὸς πεπολίτευμαι, ἀφίχθαι·
 ἀ πολλῶν μὲν ἕνεκα, εἰκότως ἀκῶσετέ με, μάλιστα δ'

¹ Τοῖς δὲ μὴ ad ἐπιζημίους] Locum hunc prorsus desperatum, quem sanare cum non possem, reliqui, qualem inveni, ait Reiskius. Si qui vero ignorare nolint, quid tentarint docti viri, adeant Taylorum.

ὅτι ἀρχὸν ὅτιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ἔργα
 τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μηδὲ τοὺς
 λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε· ὁρῶν γὰρ ἐγὼ Θηβαίους, σχεδὸν
 δὲ καὶ ὑμᾶς, ὑπὸ τῆς τοῦ Φιλίππου τραπύοντων, καὶ
 διεφθαρμένων παρ' ἐκατέρωθεν, ὃ μὲν ὑῶ ἀμφοτέρωθεν φο-
 βερὸν, καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, τὸ τὸν Φίλιππον
 εἶναι αὐξάνεσθαι παρρωῶντας, καὶ ὅδε καθεὶν φυλατι-
 μῶν, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ τρασικροῦν ἑλλησιν εἰσ-
 μως ἔχοντας, ὅπως τῆτο μὴ γινήσεται, τῶνδε δι-
 τέλιν· οὐκ ἄπο τῆς ἐμαυτῷ γνώμης μόνον ταῦτα συμ-
 φέρειν ὑπολαμβάνων, ἀλλ' εἰδὼς Ἀριστοφῶντα, καὶ πάλιν
 Εὐβουλον, πάντα τὸν χρόνον βελομένους πρᾶξαι
¹ ταύτῃ τὴν φιλίαν, καὶ πρὸς τῆς ἄλλων πολλάκις
 ἀντιλέγοντας ἑαυτοῖς, ² εἰς τῆς ὁμογνωμονούντας αἰ-
 οὺς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολέθεις,
 τεθνεώτων δ' οὐκ ἀρχὴν κατηγορῶν. Ἄ γὰρ πρὸς Θε-
 βαίων ὅστις ἐμοί, ἐκείνων πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ,
 κατηγορεῖς, τῆς πρῶτον, ἢ ἐγὼ, ταύτῃ τὴν συμμα-
 χίαν δοκιμασάντων. Ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπ' ἀνέμι, ὅτι τὸν ὦ
 Ἀμφίσση πόλεμον τέττε μὲν ποίήσαντος, συμπεραν-
 μένων δὲ τῶν ἄλλων τῶν συνεργῶν αὐτοῦ ³ τὴν πρὸς τῆς

¹ ταύτην τὴν φιλίαν] Atheniensium cum Thebanis. *Reiske.*

² εἰς] Addidit Reiskius ex MSS.

³ τὴν] Malim, διὰ τὴν. Nescio quoque, an ἡμετέραν addendum sit, ut sit διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τῆς Θεβαίων ἔχθραν: nam alias pendent hi accusativi, quoniam συμπερανμένων ad πόλεμον refertur. *Reiske.*

Θηβαῖοις ἔχθραν, συνέβη τὸν Φίλιππον εἰσελθεῖν ἐφ' ἡμᾶς,
ὑπὲρ ἑνεκα τὰς πόλεις οὗτοι συνέκρουον· καὶ εἰ μὴ προ-
εξανέστημι μισθόν, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτοὺς ἀν' ἡδυνήθημεν·
οὕτω μέχρι πόρρω παρήγαγον οὗτοι τὸ πῶγμα. Ἐν οἷς
δὲ ἤτε ἤδη τὰ πρὸς ἀλλήλους, ταυτὶ τῷ ψηφισμάτων
ἀκρόσαντες καὶ τῷ ἀποκρίσεων, εἴσεσθε. Καὶ μοι λέγε
ταῦτα, λαβών.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἀρχοντος Ἡερπύθου, μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος
ἑκτῇ φθίνοντος, φυλῆς πρυτανεύουσας Ἐρεχθίδος, βε-
λῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη· ἐπεὶ Φίλιππος πῖνας μὲν
κατέειλε πόλιν τῷ ἀστυγέτονων, πῖνας δὲ πορθεῖ, κε-
φαλαίῳ δὲ, ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ ὡδασκευάζεται. ὡδασ-
κείσθαι, παρ' ὅθεν ἡγάμενος τὰς ἡμετέρας συνθήκας,
καὶ τὰς ὀρκίας λύειν ἐπιβάλλεται, καὶ τῷ εἰρήνῃ, πα-
ραδόντων τὰς κοινὰς πίτεις· δεδύχθαι τῇ βελῇ καὶ τῷ
δήμῳ πέμπειν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, οἵτινες αὐτὰς ἀφ-
λέξονται, καὶ ὡδασκευάσουσιν αὐτὸν, μάλιστα μὲν τῷ
πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοϊαν ἀφαιρῆναι, καὶ τὰς συνθήκας· εἰ δὲ
μὴ, πρὸς τὸ βελεύσασθαι δοῦναι χεῖρον τῇ πόλει, καὶ
τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι, μέχρι τοῦ Θαρμηλιῶνος μηνός.
Ἡρέθησαν ἐκ τῆς βελῆς Σίμος Ἀναγυράσιος, Εὐθύδη-
μος Φλυάσιος, Βελαγέρας Ἀλωπεκῆθεν.

ΕΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΕΠΙ ἀρχοντος Ἡερπύθου, μηνὸς Μενυχιῶνος ἑνῇ καὶ

νέα, Πολεμάρχῃ γνώμη· ἐπεὶ δὲ Φίλιππος εἰς ἄλλο-
 τερότητα Θηβαίους πρὸς ἡμᾶς ὀπιβάλλεται καταστῆσαι,
 παρεσκευάσαι δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι πρὸς τὰς
 ἐγγιστα τῆς Ἀθηκῆς ὄρεσιν γίνεσθαι τόπους, παραδάνων
 τὰς πρὸς ἡμᾶς ὑπαρχούσας αὐτῷ συνθήκας· δέδοχ-
 θαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ
 πρέσβεις, οἵτινες ἀξιώσονται, καὶ ὀρθοκαλέσασιν αὐτὸν ποιή-
 σασθαι τὰς ἀνοχάς, ὅπως ἐνδεχομένης ὁ δῆμος βελεύ-
 σιται· καὶ γὰρ νῦν ἡ οὐ κέρρικε βοηθεῖν ἐν ὅδῃ τῶν
 μετρίων. Ἠρέθησαν ἕκ τῆς βουλῆς Νέαρχος Σωσι-
 νόμος, Πολυκράτης Ἐπίφρωνος, καὶ κῆρυξ Εὐνόμος Ἀνα-
 φλύπιος ἕκ τῶν δῆμων. Λέγε δὲ καὶ τὰς ἀποκρίσεις.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Ἀθηναίων τῇ
 βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἦν μὲν ἀπαρχῆς εἴχετε πρὸς
 ἡμᾶς αἵρεσιν ἕκ ἀγνοῶ, καὶ τίνα σπουδὴν ποιεῖσθε, πρὸς-
 καλέσασθαι βελομήνοι Θετταλούς, καὶ Θηβαίους, ἐπὶ δὲ
 καὶ Βοιωτὸς. Βέλπιον δὲ αὐτῶν φρονέντων, καὶ μὴ βελο-
 μένων ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν, ἀλλὰ

¹ ἡ κέρρικε βοηθεῖν ἐν ὅδῃ τῶν μετρίων] Ad verbum sonat,
 P. A. decrevit non succurrere, in re id quidem nulla de tolerabili-
 bus. Βοηθεῖν est Demostheni, copias aliquo mittere hosti obstituras.
 Est ergo sententia, decrevisse P. A. adhuc quidem, quicquid agat
 instituatque Philippus, quod quidem tolerabile sit, in eo non ad-
 versari, neque id, missis copiis, disturbare. Vel potest quoque
 sic accipi, decrevisse P. A. nullum capere consilium, quo suae
 salutis tutelaeque finium suorum provideat, dummodo tolerabiles
 sint, quas Philippus ferat, conditiones. *Reiske.*

κατὰ τὸ συμφέρον ἰσαμύνων, νῦν ἔξ ὑποτροφῆς ἀποτείλαν-
τες ὑμεῖς πρὸς μὲ πρέσβεις καὶ κήρυκα, συνθηκῶν μνη-
μονεύετε, καὶ τὰς ἀνοχὰς ἀγτέϊσθε, κατ' ὅθεν ὑφ'
ἡμῶν πεπληγμένοι. Ἐγὼ μέντοι ἀκέσας τῶν πρεσβυ-
τῶν, συγκατατήγμαι τοῖς ὀρθοκαλουμένοις, καὶ ἑτοιμός
εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀνοχὰς, ἂν περ τὰς ἐκ ὀρθῶς συμ-
βουλευόντας ὑμῖν ὀρθάπεμψαντες, τῆς πειραστικῆς
ἀπείρας ἀξιώσητε. Ἐρῶσθε.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΟΙΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων Φίλιππος, Θηβαίων τῇ
βελῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαίρειν. Ἐκομισάμην τινὸν παρ'
ὑμῶν ἑπιστολὴν, δι' ἧς μοι τινὸν ὁμόνοιαν καὶ τινὸν εἰρηνίαν
ἀνανεῶσθε. Πυνθάνομαι μὲντοι, δότι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθη-
ναῖοι προσφέρουσι φιλοπρίαν, βουλόμενοι ὑμᾶς συγκα-
τάγνους γενέσθαι τοῖς ὑπὸ αὐτῶν ὀρθοκαλουμένοις.
Πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον, ὅτι τῷ μέλλειν
πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι, καὶ ἐπακολουθεῖν αὐτῶν
τῇ προαρέσῃ· νῦν δ' ὅτι γινέσθε ὑμᾶς τὴν πρὸς ἡμᾶς
ἐζητητικώτατος ἔχειν εἰρήνην μᾶλλον, ἢ ταῖς ἑτέρων ἐπακο-
λουθεῖν γνώμασι, ἥσθην· καὶ μᾶλλον ὑμᾶς ἐπαμῶν κατ'
πολλὰ, μάλιστα δ' ὅτι τῷ βουλευέσθαι περὶ τούτων
ἀσφαλέστερον, καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἐν εὐνοίᾳ. Ὅπερ
οὐ μικρὰν ὑμῖν οἴσειν ἐλπίζω ῥοπήν, εἴανπερ ὅτι ταύ-
της μὲντε τῆς προθέσεως. Ἐρῶσθε.

γ'. Οὕτω ἀφ' αὐτοῦ Φίλιππος ταῖς πόλεις πρὸς
ἀλλήλας ἀφ' αὐτῶν, καὶ τούτοις ἐπαρθεῖς τοῖς ψηφίσμασι καὶ

ταῖς ἀποκρίσεσιν, ἦκεν ἔχων ¹ τὴν δύναμιν, καὶ ² τὴν Ἐλάτειαν κατέλαβεν, ὥς ¹ οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο, ἐπὶ συμπνύσσοντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων. Ἀλλὰ μὲν τὸν τότε συμβάντα ἐν τῇ πόλει θόρυβον ἴτε μὲν ἅπαντες· μικρὰ δ' ἀκέσατε ὅμως, αὐτὰ τὰ ἀναγκαστά. ² Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλων τις ὡς τὸς Πρυτάνεις, ὡς Ἐλάτεια κατείληπται· καὶ μεταταῦτα οἱ μὲν, εὖθις ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνῶντες, τὸς τ' ἐκ τῶν σκηναίων, τῶν καὶ τὴν ἀγορὰν, ἐξεῖργον, καὶ τὰ ³ γέρρα ἐνεπίμπρασαν· οἱ δὲ τὸς στρατηγὸς μετεπέμποντο, καὶ τὴν σαλπικτὴν ἐχάλεν, καὶ θορύβου πλήρης ἦν ἡ πόλις. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, οἱ μὲν Πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐχάλεν εἰς τὸ βουλευτήριον· ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλη-

¹ οὐδ' ἂν, εἴ τι γένοιτο] Nunquam, nullo pacto, quicquid tamen novum et insperatum incideret, fore, ut vos rursus cum Thebanis conspiretis, et causam communem faciatis. Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunæ, nullam superbiam et injuriam erga Thebanos suam, quamvis duriter et serviliter eos tractaret, quæ posset eorum animos a se abalienare, atque ad Athenienses reflectere. *Reiske.*

² Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν] Admirabilis narratio, ad quam digitum intendit summus Criticus, Longinus, §. 10. Vide Athenæum, l. v. init. Citat hunc locum Hermogenes frequenter, sc. pag. 284, 309, 312. *Edit. Crisp.* Adde Diodor. Sic. l. xvi. c. 84. Dionys. Halicar. t. ii. p. 198. *Edit. Hudson.* Taylor.

³ γέρρα] Tabernæ erant in foro sitæ, in quibus sedentes opifices fellularii scruta et supellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant; hæ σκηναῖ appellabantur, *die Buden*: constructæ hæ erant, seu tribus e lateribus, et desuper tectæ cratibus vimineis, quæ γέρρα appellantur. Quoniam igitur illæ tabernæ cum suis

σίαν ἐπορεύεσθε· καὶ πρὶν ἐκείνῳ χρηματίσαι καὶ προ-
βουλεύσαι, πᾶς ὁ δῆμος ¹ ἄνω καθῆτο· καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ, καὶ ἀπήγγειλαν οἱ Πρυτάνεις τὰ προσ-
ηγμένα ἑαυτοῖς, καὶ τὸν ἥκοντα παρήγαγον, καὶ κεῖνος
εἶπεν, ἡρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βέλεται; παρ-
ῆει δ' οὐδεὶς. Πολλάκις δὲ τῷ κήρυκος ἐρωτῶντος, οὐ-
δὲν μᾶλλον ἀνίστατο εὐδείς, ἀπάντων μὲν τῶν τρατηγῶν
παρόντων, ἀπάντων δὲ τῶν ῥητόρων, καλῶς δὲ ² τῇ κοινῇ

quæque craticulis tam cito auferri non poterat, necesse tamen erat,
ut protinus populus in foro conveniret, utpote illa nocte ibi in ar-
mis excubaturus, imperarunt prytanes, ut tabernis ignes injiceren-
tur, qui tabernas momento citius absumerent, et laborem crates au-
ferendi bajulis compendifacerent. *Reiske.*

¹ ἄνω καθῆτο] Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο, ut recte *Wol-
fius*: sed cur ita intelligenda ista verba sint, aut non vidit, aut ce-
lavit. Feliciter sane nodum eum expedisse videtur interpres qui-
dam Anglus, *PORTAL*. *Populus in concione coactus SUPRA sedere di-
citur, quia Pnyx, ubi conciones haberi solitæ sunt, locus erat editus,*
(teste *Polluce*, l. VIII.) *juxta Acropolim. Et ingentem eo tempore me-
tum Atheniensium animos invasisse, vel ea res indicabit. Nam populus,*
qui alias vix aut mercede aut mulctis propositis in concionem cogi potuit,
quique priusquam de re aliqua apud se referretur, senatus præconsultum
opperiri solebat, jam sponte, et non expectato senatu, in curia sua conse-
derat. Hæc ille. At enim *Diodorus Siculus*, eandem rem enarrans,
quam hic describit noster, populum ait in *Bacchi theatrum*, qui al-
ter erat concioni habendæ solennis locus, hoc tempore concurrisse:
ὁ δὲ δῆμος ἅπας ἅμ' ἡμέρᾳ συνέδραμεν εἰς τὸ θέατρον. (lib. XVI.
c. 84.) Quod si in illius ἀκριβεῖα usque adeo conquiescamus oportet,
eadem tamen explicatio valebit. Theatrum enim *Dionyfiacum*,
quamvis subter arcem stetit, eidem tamen impositum clivo, urbem
supereminuit; quod colligere licet ex *Pausaniæ* et recentiorum, qui
Athenas inviserunt, narrationibus. *Stock.*

² τῇ κοινῇ—φωνῇ] Ita legit *Reiskius*, pro κοινῆς φωνῆς, ex MSS.
duobus.

τῆς πατρίδος φωνῇ τὸν ἐροῦνθ' ὑπὲρ σωτηρίας· ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ καὶ τὰς νόμους φωνῇ ἀφίησι, ταύτῃ κοινῇ τῆς πατρίδος δίκασμόν ὅσιν ἠγάσθησαν. Καίτοι, εἰ μὲν τοὺς σωθῆναι τὴν πόλιν βουλομένους¹ παρελθεῖν ἔδει, πάντες ἀν' ὑμεῖς, καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι, ἀναστάντες ὑπὲρ τὸ βῆμα ἐβασίζετε· πάντες γὰρ, εὖ οἶδ', ὅτι σωθῆναι αὐτῇ ἐβούλεσθε· εἰ δὲ τὰς πλουσιωτάτας, οἱ τριακόσιοι· εἰ δὲ τὰς ἀμφοτέρωθεν ταῦτα, καὶ εὐνοὺς τῇ πόλει καὶ πλοσίους, οἱ [μὲν ταῦτα] τὰς μεγάλας² ἐπιδόσεις ἐπιδόντες· καὶ γὰρ εὐνοία καὶ πλῆτω τοῦτ' ἐποίησαν. Ἀλλ', ὥς ἔοικεν, ἐκείνος ὁ χαμερὴς, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, οὐ μόνον εὐνοὺς καὶ πλοσίον ἄνδρα ἐκάλει, ἀλλὰ καὶ παρηκολοβηκότα τοῖς πρῶτοις ἐξαρχῆς, καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἐπραττεν ὁ Φίλιππος, καὶ τί βεβλόμενος. Ὁ γὰρ μὴ ταῦτ' εἰδὼς, μήτ' ἐξητακῶς πῶρρωθεν ὀπιμελῶς, οὔτ' εἰ εὐνοὺς ἦν, οὔτ' εἰ πλοσίος, ὅδ' ἂν μᾶλλον ἔμελλεν ὅ, τι χρὴ ποιεῖν εἴσεσθαι, εἰδ' ὑμῖν ἔξεν συμβαλεῖν.

νδ'. Ἐφάνη τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγὼ καὶ παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς, ἅ μου δυοῖν ἕνεκα ἀκῆσατε προσέχοντες τὸν νότον ἐνὸς μὲν, ἵν' εἰδῆτε, ὅτι μόνος τῶν λεγόντων καὶ πολιτευσόμενων ἐγὼ τῇ τῆς εὐνοίας τάξιν

¹ παρελθεῖν] Sc. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν. *Reiske*.

² ἐπιδόσεις] *Oblationes voluntariæ*, quæ, ut inquit Ulpianus, difficilibus reip. temporibus in senatu fiebant, bonis civibus certatim sese ultro reip. offerentibus, ac modo pecuniam, modo triremem, modo alia, ut res videbatur poscere, pollicentibus. *Sigonius*, de Rep. Athen. l. iv. c. 4. in fine.

ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον, ἀλλὰ καὶ λέγων, καὶ γράφων, ἵκισταζόμενον τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς φοβερῶσι· ἐτέρου δὲ, ὅτι μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον, πολλῶς πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσταθε ἐμπειρότεροι. Εἶπον τοίνυν, ὅτι τὰς μὲν, ὡς ὑπαρχόντων Θηβαίων Φιλίππῳ φίλων, λίαν θυροβρυμύες ἀγνοεῖν τὰ παρόντα πράγματα ἡγούμεθα. Εὖ γὰρ οἶδ', ὅτι, εἰ τῶν οὕτως ἐτύγχανεν ἔχον, οὐκ ἂν αὐτὸν ἡκούομεν ἐν Ἑλατείᾳ·¹ νῦν ὄντα, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἡμετέροις ὁρίοις. Ὅτι μὲντοι, ἵν' ἔτοιμα ποιήσῃται τὰ² ἐν Θήβαις, ἡκεῖ, σαφῶς ὁπίσταμαι. Ὡς δ' ἔχει ταῦτα, ἐφίμω, ἀκίσσατέ μου. Ἐκείνος ὅσους ἢ πείσαι χρόμασι Θηβαίων, ἢ ἵσταπατήσῃ ἐνὶ νῦν, ἀπαντὰς κῆτέρεσσιν· τὰς δ' ἀπαρχῆς ἀνγεσηκότας αὐτῶν, καὶ νῦν ἐναντιβρυμύες, ἑδαμῶς πείσαι δύναται. Τί οὖν βάλεται, καὶ τίνος ἔνεκα πῶς Ἑλατείαν κατέειλε; πλησίον δύναμιν δείξας, καὶ πρὸς τὰς τῶν ὅπλα, τὰς μὲν ἑαυτῷ φίλους ἐπαρχει, καὶ θροσεῖς ποιῆσαι, τὰς δ' ἐναντιβρυμύες καταπλήξαι, ἵν' ἢ συγχωρήσωσι φοβηθέντες, ἢ νῦν οὐκ ἐθέλουσιν, ἢ βιασθῶσιν. Εἰ μὲν ἔν τῳ θαυμαστόμεθα ἡμεῖς, ἐφίμω, ἐν τῷ παρόντι, εἰ τι δύσκολον πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς, τὰς μεμνήσθαι, καὶ ἀπεινῶν αὐτοῖς, ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν οὐσί μερίδι, πρῶτον μὲν, ἢ ἂν εὗξατο Φίλιππος, ποιήσομεν· εἴτα φοβούμεθα, μὴ, προσδεξαμένων τῶν νῦν

¹ νῦν] Ita MSS. et ita Reiskius. Antea deerat.

² ἐν Θήβαις] Præ tuli τῷ ἐν Θήβαις, ex MSS. Reiske.

ἀνθεστηκότων αὐτῶν, καὶ μιᾷ γνώμῃ πάντων Φιλιππιστάν-
των, εἰς τὴν Ἀθηκίῳ ἔλθωσιν ἀμφοτέρω. Ἄν μέντοι
πεισθῇτέ μοι, καὶ πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονει-
κεῖν, πρὸ ὧν ἂν λέγω, γένησθε, οἷμα καὶ τὰ δέοντα λέ-
γην δόξειν, καὶ τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον ἀφελύ-
σειν. Τί οὖν φημι δεῖν; πρῶτον μὲν τὸν παρόντα ἐπαν-
εῖναι φόβον εἶτα μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ
Θηβαίων, (πολὺ γὰρ τῶν δεινῶν εἰσιν ἐγκυτέρω, καὶ πρῶτε-
ροις αὐτοῖς ὁ κίνδυνός ¹ ὅστιν ἡμῶν) ἐπειτα ἔξελθόντας
Ἐλευσίναδε τὰς ἐν ἡλικίᾳ καὶ τὰς ἱππέας, δεῖξαι
πᾶσιν ὑμᾶς αὐτὰς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄντας, ἵνα τοῖς ἐν
Θήβαις φρονέσι τὰ ὑμέτερα ἔξιστου γένηται τὸ παρρη-
σιάσθαι πρὸς τῶν δικαίων, εἰδῶσιν, ὅτι, ὥσπερ τοῖς
πᾶσι Φιλίππῳ τὴν πατερίδα πάρεσθαι ἢ βοηθήσου-
σα δύναμις ἐν Ἐλατεῖᾳ, οὕτω τοῖς πρὸς τῆς ἐλευ-
θερίας ἀγωνίζεσθαι βυλομένοις πρῶταρχεσθαι ὑμεῖς ἑτοιμοί,
καὶ βοηθήσετε, ² ἂν τις ἐπ' αὐτὰς ἴη. Μεταταῦτα χι-
ροτονῆσαι κελεύω δέχα πρέσβεις, καὶ ποιῆσαι τέττας κυ-
ρίους μετὰ τῶν στρατηγῶν, καὶ τῶν, ὅτε δεῖ ἐκεῖσε ³ βα-
δίσειν, καὶ τῆς ⁴ ἐξόδου. Ἐπειδὰν δ' ἔλθωσιν οἱ πρέσβεις

¹ ἐστὶν ἡμῶν] Hæc duo vocabula addidi. *Reiske.*

² ἂν τις ἐπ' αὐτὰς ἴη] De hac phrasi vide, supra, ad Æschin.
pag. 45.

³ βαδίζειν] Quando Legatos illuc oporteat proficisci. *Reiske.*

⁴ ἐξόδε] De tempore modoque expeditionis, quando, et quantas
numero copias exire oporteat in castra versus Thebas. Moschopu-
lus etiam reddidit ἐκστρατείας. *Idem.*

εἰς Θήβας, πῶς ¹ χρήσασθαι τῷ πράγματι πρῶτον·
² τῷ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν. Μὴ δεῖσθε Θε-
 βαίων μηδὲν, ἀλλ' ὅς τις ἦ, ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε
 βοηθήσειν, εἰάν κελεύωσιν, ὡς ἐκείνων μὴ ὄντων ἐν τοῖς
 ἐχάτοις κινδύνοις, ἡμῶν δὲ ἀμεινον ἢ ἐκεῖνοι τὸ μέλλον
 παρορῶμένων· ἵνα εἰάν μὲν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶ-
 σιν ἡμῖν, καὶ ἀβυλόμεθα, ὧν διωκόμενοι, καὶ μετὰ
 παροχήματος ἀξίᾳ τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν·
 εἰάν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατὰ τύχην, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς
 ἐγκαλῶσιν, ἂν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν· ἡμῖν δὲ μηδὲν
 αἰσχρὸν, μηδὲ ταπεινόν, ἢ πεπραγμένον.

νέ. Ταῦτα καὶ τὰ πρῶτα πάντα τῶν κατέβη
 συνεπαγγελούντων δὲ πάντων, καὶ ἑδενὸς εἰπόντος ἐναντίον
 ἑδέν, ³ ἔκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ· οὐδ' ἔγραψα

¹ χρήσασθαι] Ita correxi pro χρήσεσθαι: quomodo tractare negotium præcipio. *Reiske.*

² τῷ πάνυ μοι κ. τ. λ.] Non redundat μοι, neque solummodo, ut alias sæpe, *velim, quaeso*, significat, sed hoc, τῷ τῷ μέρει τοῦ ἐμῷ λόγῳ, huic parti meæ disputationis attendite. *Idem.*

³ ἔκ εἶπον κ. τ. λ.] Schema notabile, et a multis certatim lau- datum. Climax, quod Græci vocant, adscensus nominetur a nobis. Malo enim adscensum, quam scalam, aut Gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decora, et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua Elo- cutionis positum in inferiorem rursus assumptum injicitur: atque ita velut gradibus quibusdam connectitur oratio, ad hunc modum: (po- nam enim ipsum Demosthenicum versum) et non dixi hæc qui- dem, non autem scripsi: nec scripsi quidem, non profectus sum au- tem ad legationem: nec profectus quidem, non persuasi autem Thebanis. Hic animadvertis, quanto elatius dicta sint, quam si simpli- citer enunciaisset: et dixi hæc, et scripsi, et in legationem profectus

μέν, οὐκ ἐπρέσβουσα δέ· οὐδ' ἐπρέσβευσα μέν, οὐκ ἔπει-
 σα δὲ Θηβαίης· ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀφ' πάντων
 ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον, καὶ ἔδωκ' ἑμαυτὸν ὑμῖν
 ἀπλῶς εἰς τὰς θεωρητικὰς τῇ πόλει κινδύνους. Καί
 μοι φέρε τὸ ψήφισμα, τὸ τότε γεγόμενον· καί τοι, τίνα βέ-
 λει σε, Αἰσχίνη, καὶ τίνα ἑμαυτὸν ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν εἶ-
 θῶ; Βέλει ἑμαυτὸν μέν, ὃν ἂν σὺ λοιδορέμενος καὶ ἀφ-
 ούρων καλέσῃς, Βάταλον; σὲ δὲ μηδὲ ἥρωα τ' τυχόντα,
 ἄλλὰ τέτων πινὰ τ' ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κρεσφόντιν, ἢ
 Κρέοντα, ἢ ὃν ἐν Κολυτῳ ποτε Οἰνόμαον κακῶς ὑποκρινό-
 μενος ἐπέτελλας; Τότε τοίνυν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν,
 ὁ Παμνιεύς ἐγὼ¹ Βάταλος Οἰνομάχ τῷ Κοθωκίδου σὺ
 πλείονος ἄξιός ὢν ἐφάνην τῇ πατρίδι. Σὺ μέν γε οὐ-
 δὲν οὐδαμῶς χρήσιμος ἦσθα, ἐγὼ δὲ πάντα, ὅσα προσ-
 ἦκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην, ἔπραττον. Λέγε τὸ ψή-
 φισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

ΕΠΙ ἄρχοντος Ναυσικλέους, φυλῆς Πρυτανεύσεως
 Αἰαντίδος, Σμερφοριῶνος ἑκτη ὅπῃ δέχα, Δημοσθένος
 Δημοσθένης Παμνιεύς εἶπεν· ἐπειδὴ Φίλιππος ὁ Μα-

sum, et persuasi Thebanis. Aquila Romanus, p. 21. Confer Quin-
 tilianum, l. ix. c. 3. Demetrium Phalereum, §. 284. Hermog.
 p. 297. Dionys. Halicarnass. t. ii. p. 14. Edit. Hudson. In quibus
 omnibus hoc comma Demosthenis aut vertitur, aut illustratur. Ad-
 de Cicer. ad Heren. l. iv. c. 25. Taylor.

¹ Βάταλος] Effæminatus, cinædus. Æsch. de Fals. Leg. ἐν παισὶ
 μέν γάρ ὢν ἐκλήθη, δι' αἰσχουργίαν τινὰ, ἢ κιναιδίαν, Βάταλος.
 Stock.

κεδόνων βασιλεὺς, ἐν τε τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ ὡς
 βαίνων φαίνεται τὰς γεγενημένας αὐτῷ συνθήκας πρὸς
 τὸν Ἀθηναίων δῆμον πρὸς τῆς εἰρήνης, ὑπειδὼν τοὺς
 ὅρκους, καὶ τὰ ὡς πᾶσι τοῖς Ἑλλησι νομιζόμενα εἶναι
 δίκαια, καὶ πόλεις ¹ παραιρεῖται οὐδὲν αὐτῷ προσηκέσας,
 πινὰς δὲ, καὶ Ἀθηναίων ἕσας, δορυαλώτας πεποίηκεν, καὶ
 δὲν περαδικηθεὶς ὑπὸ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων· ἐν τε
 τῷ παρόντι ὅτι πολὺν πρᾶγει, τῇ τε βίᾳ, καὶ τῇ ὁμό-
 τητι· καὶ γὰρ Ἑλληνίδας πόλεις, αἷς μὲν ἐμφρόνως
 ποιεῖ, καὶ τὰς πολιτείας καταλύει, τινὰς δὲ καὶ ἑ-
 ανδραποδιζόμενος κατασκάπτει, εἰς ἐνίας δὲ καὶ ἀντὶ
 Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει, ὅτι τὰ ἱερά καὶ τοὺς
 τάφους ἐπάγων, οὐδὲν ἄλλοτερον ποιεῖν ἔτε τῆς ἑαυτοῦ
 πατρίδος, οὔτε τῷ τρόπου, καὶ τῇ νύ αὐτῷ παρέση
 τύχη κατακόρως χρώμενος, ὅτι λελησμένος ἑαυτοῦ, ὅτι
 οὐκ μικρὸν καὶ τῷ τυχόντος γέγονεν ἀνελπίτως μέγας· καὶ
 ἕως μὲν πόλεις ἑώρα παραιρούμενον αὐτὸν βαρβάρους
 καὶ ² ἰδίας, ὑπελάμβανεν ³ ἑλαττον εἶ) ὁ δῆμος ὁ
 Ἀθηναίων τὸ εἰς αὐτὸν πλημμελεῖσθαι· νῦν δὲ ὁρᾷν
 Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μὲν ὑβριζόμενας, τὰς δὲ ἀνα-

¹ παραιρεῖται] Ita noster c. Æschin. de Fals. Leg. p. 206. lin. 10. Edit. Cantab. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται. Taylor.

² ἰδίας] Idem atque αὐτονόμας, sui juris, nullo fœderis jure cum Græcis sociatas. Ita sentit Turrellius. Idem.

Ibid.] Schedæ Scrimgeri, οὐκ ἰδίας, i. e. neque proprias Atheniensium, in jure atque potestate eorum sit, die nicht ihre Unterthanen sind, Reiske.

³ ἑλαττον] Subaudi, τῷ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. Idem.

εἴτε γιγνομένης, δεινὸν ἡγεῖται εἰ) καὶ ἀνάξιον τῆς τῆς
 περὶ τῶν δόξης, τὸ χειροῦν τῆς Ἑλλήνας καταδου-
 λουμένης. Διὸ ἡ δέδοκται τῇ βελῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆς
 Ἀθηναίων, εὐξαμένης καὶ θύσαντας τοῖς θεοῖς, καὶ ἥρωσι
 τοῖς κατέχουσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν χώραν τῆς Ἀθηναί-
 ων, καὶ ἐνθυμηθεῖσι τῇ τῆς περὶ τῶν ἀρετῆς, διότι οὐδὲν
 πλείονος ἐποιεῖντο τὴν τῆς Ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἀφαιρῆναι,
 ἢ τὴν ἰδίαν πατρίδα, ἀφαιρῆναι ναῦς κατέλκειν εἰς τὴν
 θάλατταν, καὶ τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ
 τὸν στρατηγὸν, καὶ τὸν ἵππαρχον, τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἵπ-
 πικὰς δυνάμεις Ἐλευσίναδε ἐξάγειν· πᾶσι δὲ καὶ πρέσ-
 βεις πρὸς τῆς ἄλλης Ἑλλήνας, πρῶτον δὲ πάντων
 πρὸς Θηβαίους, ἀφ' οὗ ἐγγυτάτῳ εἰ) τὸν Φίλιππον τῇ
 ἐκείνων χώρας· οὐδὲν ἀλλὰ καλεῖν δὲ αὐτὸς, μηδὲν καταπλά-
 γοντας τὸν Φίλιππον, ἀντέχεσθαι τῇ ἑαυτῶν καὶ τῆς τῆς
 ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας· καὶ ὅτι ὁ Ἀθηναίων δῆμος,
 οὐδὲν μνηστικῶν, εἴ τι πρῶτον γένηται ἄλλοτερον ταῖς
 πόλεσι πρὸς Ἀλλήλους, βοηθήσει, καὶ δυνάμεσι, καὶ
 χρήμασι, καὶ βέλεσι, καὶ ὅπλοις, εἰδὼς, [ὅτι καὶ] αὐτοῖς
 μὲν πρὸς Ἀλλήλους ἀφαιρῆναι πρὸς τῆς ἡγεμονίας,
 οὐσιν Ἑλλήσι, καλὸν ἔστω δὲ Ἀλλοφύλῳ ἀνθρώπῳ
 ἀρχεσθαι, καὶ τῇ ἡγεμονίᾳ ἀποστερεῖσθαι, ἀνάξιον εἰ) καὶ
 τῆς τῆς Ἑλλήνων δόξης, καὶ τῆς τῶν περὶ τῶν ἀρετῆς.
 Ἐπὶ δὲ, οὐδὲ ἄλλοτριον ἡγεῖται εἰ) ὁ Ἀθηναίων δῆμος
 τὸν Θηβαίων δῆμον, οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύ-

ἡ δέδοκται] Δεδόχθαι arbitror. Vide annotata, ad pag. 20,
 n. 2. Taylor.

λω. Ἀναμνησκέται δὲ καὶ τὰς τῶν προγόνων τῶν
 ἑαυτῷ εἰς τὰς Θηβαίων προγόνους εὐεργεσίας· καὶ γὰρ
 τὰς Ἡρακλέους παῖδας, ἀποτερουμένους ὑπὸ Πελοπον-
 νησίων τῆς πατρώας ἀρχῆς, κατήγαγον, τοῖς ὅπλοις
 κρατήσαντες τὰς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρα-
 κλέους ἐγγόνους· καὶ τὸν Οἰδίπουν, καὶ τὰς μετ' ἐκείνου
 ἐκπεσόντας, ὑπεδέξαμεθα, καὶ ἕτερα πολλὰ ἡμῖν ὑπ-
 ἀρχει φιλόανδρωπα καὶ ἐνδοξὰ πρὸς Θηβαίους. Διόπερ
 ἔδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις
 τε καὶ ἄλλοις Ἑλλήσι συμφερόντων· συνθέσθαι δὲ πρὸς
 αὐτὰς καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, καὶ ὅρ-
 κους δοῦναι καὶ λαβεῖν. Πρέσβεις, Δημοσθένης Δημοσθέ-
 νους Παιανιεύς, Ὑπερίδης Κλεάνδρου Σφήττιος, Μνησι-
 θείδης Ἀντιφάνους Φρεάρριος, Δημοκράτης Σωφίλου
 Φλυεύς, Κάλλαιχρος Διοτίμου Κοθωκίδης.

ντ'. Αὕτη τῷ πρὸς Θήβας ἐγένετο πραγμάτων
 ἀρχή, καὶ κατὰ τὰς περὶ τὰ πρὸς τούτων, εἰς ἔχ-
 θραν, καὶ μῖσος, καὶ ἀπίστιαν τῷ πόλεων ὑποηγμένων
 ὑπὸ τούτων. Ἐπὶ τὸ ψήφισμα τὸν τότε τῇ πόλει
 πεισανόνα κίνδυνον παρελθεῖν ἐποίησεν, ὥσπερ νέφος. Ἦν

* Τῷ τὸ ψήφισμα] De numero oratorio hujus commatis, et Rhythmo Daetylico, agit Longinus satis liberaliter, §. 38. Laudat Hermogenes, pp. 259. 299. 372. Demetrius Phaler. §. 287. Confer Clarkium, ad Homer. Iliad. β'. ver. 537. Taylor.

Ibid.] De hoc loco, et de re Rhythmica in universum, vide Reverendum admodum Virum erudite atque solerter differentem in tractatu, qui inscribitur, *De Rhythmo Græcorum Liber Singularis*. Oxon. 1789.

μὲν τοίνυν τῷ¹ δικαίῳ πολίτῃ τότε δεῖξαι πᾶσιν, εἴ τι
 τέτων εἶχεν ἀμεινον, μὴ νῦν ὀπιτιμᾶν. Ὁ γὰρ σύμβουλος
 καὶ ὁ συκοφάντης, ἐν ᾧδενὶ τῷ ἄλλων ᾧδεν ἐοικότες,
 ἐν τέτῳ πλεῖστον ἑλλήλων ἀφαιέουσιν· ὁ μὲν γὰρ περὶ
 τῶν τραγμάτων γνώμην ἀποφάνεται, καὶ δίδωσιν αὐ-
 τὸν ὑπεύθυνον τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς χαλεκοῖς,
 τῷ βελομυῖ· ὁ δὲ, σιγήσας ἡνίκ' ἔδει λέγειν, ἀνὰ π
 δύσκολον συμβῆναι, τῷτο² βασκαίνει. Ἦν μὲν ἔν, ὅπερ
 εἶπον, ἐκείνος ὁ χαλεκός, τῷ γε φροντίζοντος ἀνδρὸς τῆς
 πόλεως, καὶ τῷ δικαίῳ λόγων. Ἐγὼ δὲ τοσαύτῃ ὑ-
 περβολῇ ποιῶμαι, ὥστε, ἀνὰ νῦν ἔχη τις δεῖξαι τι βέλ-
 πον, ἢ ὅλως εἴ τι ἄλλο ἐνὶ νῦν, πλεονάζον ἐγὼ περιλό-
 μῃ, ἀδικεῖν ὁμολογῶ. Εἰ γὰρ ἐὰν ὅ, τι τις νῦν ἐώ-
 ρακεν, ὁ συνιένεγκεν ἀνὰ τότε τραχύν, τῷτ' ἐγὼ φημι
 δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν· εἰ δὲ μήτ' ὅτι, μήτε νῦν, μήτ' ἀνὰ
 εἰπεῖν ἔχει μηδεὶς μηδέπω καὶ τήμερον, τί τὸν σύμβου-
 λον ἐχρῆν ποιεῖν; οὐ γὰρ φαινομυῖων καὶ εἰόντων τὰ
 κράτιστα ἐλέσθαι; Τῷτο τοίνυν ἐποίησα, τῷ κήρυκος
 ἐρωτῶντος, Αἰσχίνη, τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰ-
 τῶσαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; ᾧδὲ, τίς ἐγγυᾶσ-

¹ δικαίῳ πολίτῃ] Supra ad Æschinem, pag. 98. Adde lin. 10. hujusce pag. Taylor.

² βασκαίνει] Suidas in v. Harpocr. Magister, Ammonius, quo-
 rum plerique ad hunc locum respiciunt. Sed Suidas corrigendus
 est ex Magistro: Βασκαίνω οὐ μόνον ἀντὶ τῷ φθονῷ, ὅπερ πρὸς δοσι-
 κὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τῷ μέμφομαι καὶ διαβάλλω παρὰ
 τοῖς παλαιοῖς εὖρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικὴν. Vide, quan-
 tum hæc præstant iis, quæ Suidas habet, consulto prius hoc De-
 mosthenis loco. Taylor.

θαι τὰ μέλλοντ' ἔσθαι; Σοῦ δ' ἀφώνε κατ' ἐκείνους
τὸς χρόνους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένους, ἐγὼ παρελ-
θὼν ἔλεγον. Ἐπειδὴ δὲ οὐ τότε, ἀλλὰ νῦν δείξον, εἴπερ
τίς ἢ ¹ λόγος, ὅντινα ἐχρῆν εὐρεῖν, ἢ καὶ οὐ συμφέρων,
ὥς ἐμὲ παρελείφθῃ τῇ πόλει; τίς δὲ συμμαχία,
τίς πρεσβυς, ἐφ' ἣν μᾶλλον ἔδει με ἀγαγεῖν τετρασί;

νζ'. Ἀλλὰ μὲν, τὸ μὲν παρεληλυθὸς αἰὲρ ὡς πᾶ-
σιν ἀφείτα, καὶ οὐδεὶς πρὸς τὸ τοιοῦτον πρεσβύτησιν οὐδαμοῦ
βελήν· τὸ δὲ μέλλον, ἢ τὸ παρὲν, τίς τῶν συμβέλει
τάξιν ἀπαιτεῖ. Τότε τοίνυν τὰ μὲν ἔμελλεν, ὡς ἐδόκει,
τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρίτω· ἐν οἷς τὸ πρεσβεῖν με
σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ ² συμβάντα συκοφάντει.
Τὸ μὲν γὰρ πέραν, ὡς ἂν ὁ δαίμων βεληθῇ, πάντων γίγνε-
ται· ἢ δὲ πρεσβεῖς αὐτῇ τῇ τῶν συμβέλει ἀφάνοιαν
δηλοῖ. Μὴ δὴ τὸ τοιοῦτον ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῆς, εἰ κρατήσῃ
συνέβῃ Φιλίππῳ τὴν μάχην· ἐν γὰρ τῷ θεῷ τὸ τοιοῦτον τέ-
λος ἦν, ὅτι ἐμοί. Ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα ἐγὼ
κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν, εἰλόμην, καὶ δικαίως ταῦτα
καὶ ὀπίμελως ἐπραξα, καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, ἢ ὡς
οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία πρᾶγματα ἐνετησάμην, καὶ
ἀναγκάσια, ταῦτά μοι δείξον, ³ καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ

¹ λόγος] Ratio, via, modus agendi, institutum, acri et subtili
meditatione excogitatum. *Reiske.*

² συμβάντα] Ita potius, ut MSS. quidam habent, quam συμ-
βαίνοντα. *Taylor.*

³ καὶ τότε ἤδη κατηγορεῖ μου] Et tum demum me accusa, postea-
quam scilicet ea demonstraveris, quæ abs te mihi postulo demonstrari.
Reiske.

μου. Εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτός, ἢ χειμῶν, μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, μείζων γέγονε, τί χρὴ ποιεῖν; ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντ' ὅππῃ σωτηρία πρᾶξάντα, καὶ πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον, ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι, εἴτα χειμῶνι χρυσάμυμον, καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σιδυῶν, ἢ καὶ συντελεθέντων ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰπύωτο. Ἄλλ' οὐτ' ἐκυβέρνηων τιτὼ ναυῷ, φήσκειεν ἄν' ὥσπερ οὐδ' ἐφρατήγην ἐγὼ, οὔτε τῆς τύχης κύριος εἰμ, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. Ἄλλ' ἐκείνο λογίζε, καὶ ὅρα, εἰ μετὰ Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις¹ οὕτως εἴμαρτο πρᾶξαι, τί χεῖν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τέτλες ἐχρόνῳ συμμαχούς, ἀλλὰ Φιλίππῳ προσέθεντο, ὑπὲρ οὗ τότε ἐκείνος πάσας ἀφῆκε φωνάς; Καὶ εἰ νῦν τετῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγεννημένης, τοσῶτος κίνδυνος καὶ φόβος διεΐεσθαι τὴν πόλιν, τί ἂν, εἰ περ τῆς χώρας ταύτης τὸ τέτο πάθος συνέβη, προσδοκῆσαι χρίω;² Ἄρ' οἴ-

¹ οὕτως εἴμαρτο πρᾶξαι] Scholiaſtes, δυσυχῆσαι. Nonnunquam utuntur Græci, in designanda calamitate, verbo πρᾶξαι ſimpliciter poſito, mali ominis voce κακῶς omiſſa. Sic Herodotus, l. iv. c. 77. poſtquam triſte fatum narraſſet Anacharſidis, inquit, οὗτος μὲν οὕτω δὴ ἐπρηξε. De Syracuſanis navali prælio ſuperatis Thucydides, l. vii. c. 24. κατὰ τὴν ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγεσαν. Valcken. ad Herod. l. iii. c. 25.

² Ἄρ' οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν σῆναι] Correxī de meo, ἄρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν σῆναι, quanquam nunc malleſς συσῆναι a me prælatum fuiſſe. Sed tum nondum noram, Marcellinum hujus lectionis auctorem eſſe. Putatiſſe adhuc futurum, aut licitum vel datum vobis a diis eſſe, ut unis locis conſiſtatis, quomodo nunc adhuc facitis. Reiſke.

εἶπε ἐπὶ νῦν ἂν εἶναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι; Πολλὰ
μία ἡμέρα καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδωσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῇ
πόλει· ¹ τότε δέ· ἄλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν, ἃ γε μηδ' εἰς
πεῖραν ἔδωκε θεῶν πινος εὐνοία, καὶ τὸ προβαλέσθαι τὴν
πόλιν ταύτῃ ἢ συμμαχίαν, ἧς σὺ κατηγορεῖς.

νῆ. Ἐπὶ δὲ ταυτὶ πάντα μοι, τὰ πολλὰ, πρὸς
ὑμᾶς, ἄνδρες δικασταί, καὶ τὰς παρεστηκότας ἔξωθεν, καὶ
ἀκροωμένους· ἐπεὶ πρὸς γε τῶτον αὐτὸν, τὸν κατὰ πλυ-
στον, βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήκει ² μοι λόγος. Εἰ μὲν γὰρ
ἦν σοι προδήλον τὰ μέλλοντα, Αἰχίνη, μόνῳ τῶν ἄλλων,
ὅτ' ἐβουλεύετο ἡ πόλις πρὸς τῶτων, τότε ³ εἶδε σε προ-
λέγειν· εἰ δὲ μὴ προήδεις, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυ-
νος εἴ τοις ἄλλοις· ὥστε τί μᾶλλον ἐμὲ σὺ ταῦτα κατ-
ηγoreῖς, ἢ ἐγὼ σου; τοσούτον γὰρ ἀμείνων ἐγὼ σου πο-
λίτης γέγονα εἰς αὐτὰ ταῦτα ἃ λέγω, καὶ οὐπω πρὸς
τῶν ἄλλων ἀφ' ὧν λέγομαι, ὅσον ἐγὼ μὲν ἔδωκα ἑμαυτὸν
εἰς τὰ πᾶσι δοκῶντα συμφέρειν, ὑδὲνα κίνδυνον ὀκνήσας

¹ τότε] Cum Apoptosefi, hoc modo: νῦν ἐνῆν εἶναι κ. τ. λ. τότε δὲ
—ἀλλ' οὐκ ἄξιον εἰπεῖν κ. τ. λ. Scilicet νῦν, in hoc casu, τότε, in isto.
Nūn, ut res ceciderunt, τότε, ut potuissent. Ita p. 107. Markland.

Ibid.] Interrogatio est mirabundi et suspensī: tunc autem—scil.
dic mihi, quid futurum fuisset, quid evenisset. Est apoptosefis. Ipse
orator se comprimit, dicens, ἀλλ' οὐκ ἄξιον, verum piget pudetque
ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuit numinis
benevolentia. Nam, pro ἃ γε μηδὲ πεῖραν, dedi, ἃ γε μηδ' εἰς πεῖ-
ραν, ne periculi vel experimenti quidem ergo. Potest quoque cum
Aug. quarto legi, ὧν γε μηδὲ πεῖραν. Reiske.

² μοι] Addunt MSS. tres. Taylor.

³ σε] Addunt Paris. sept. et Bavar. sed in hoc erat versui su-
perscriptum. Reiske.

ἴδιον, ἔδ' ὑπολογισάμενος. Σὺ δὲ ἔτε' ἕτερα εἶπες βελτίων
 τέτων, ἔ γ' ἂν¹ τέτοις ἐχρῶντο, οὔτε εἰς ταῦτα χρήσιμον
 οὐδὲν σεαυτὸν παρέχες. Ὅπερ δ' ἂν ὁ φαυλότατος καὶ δυσ-
 μενέστατος ἄνθρωπος ποιήσῃ τῇ πόλει, τὸ πεποιηκὸς
 ἐπὶ τοῖς συμβαῖσιν ἐξήτασαι, καὶ ἅμα Ἀρίστατος ἐν Νάξῳ,
 καὶ Ἀριστόλαος ἐν Θάσῳ, οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πό-
 λεως, τὰς Ἀθηναίων κρίνουσι φίλους, καὶ Ἀθηναίων
 Αἰσχίνης Δημοσθένης κατηγορεῖ. Κάτι οὕτω τὰ τῶν Ἑλ-
 ληνῶν ἀτυχήματα εὐευδοκίμειν ἀπέκειτο, ἀπολαλέναι
 μᾶλλον ἢ τὸς ὅτι δίκαιος, ἢ κατηγορεῖν ἑτέρου· καὶ οὕτω
 συνενηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχ-
 θροῖς, ἐκ ἑνὶ τῶτον εὐνὴν εἶναι τῇ πατρίδι. Δηλοῖς δὲ καὶ
 ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ποιεῖς, καὶ πολιτεύῃ, καὶ πάλιν οὐ πο-
 λιτεύῃ. Πράττειτά τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν;
 Ἀφῶνος Αἰσχίνης. Ἀντέκρυσέ τι καὶ γέρονεν, οἷον ἐκ ἔδει;
 Πάρεστιν Αἰσχίνης. Ὡς περ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σώσ-
 ματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται.

νθ'. Ἐπειδὴ δὲ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγκείται,
 βέλομαι τι καὶ παρὰδόξον εἰπεῖν· καὶ με, πρὸς Διὸς
 καὶ θεῶν, μηδεὶς τιμὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ, ἀλλὰ μετ'
 εὐνοίας, ὃ λέγω, θεωρησάτω. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἅπαντες πρὸς δόξα
 τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι, καὶ πρὸς δόξαν πάντες, καὶ σὺ
 πρὸς δόξαν, Αἰσχίνη, καὶ διεμαρτύρη, βοῶν καὶ κεκραγὼς,
 ὅς οὐδ' ἐφθέγγω, ἔδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τέ-
 των ἡμεῶν, εἴπερ ἢ δόξης, ἢ πρὸς δόξαν, ἢ τὸ μέλλοντος ἀ-

¹ τέτοις] Id est, ταῖς ἡμαῖς συμβεβηκόσιν. Reiske.

ἄνθρωπος, εἶχε λόγον. Νυνὶ μὲν γὰρ ἀποτυχεῖν δοκεῖ τῶν
 πραγμάτων, ὃ πᾶσι κοινόν ὅτιν ἀνθρώποις, ὅταν τὰ
 θεῶ ταῦτα δοκῇ· τότε δ' ἀξίῃσα πρὸς ἀλλ-
 λων, εἴτ' ἀποστᾶσα τέττε, Φιλίππῳ προδεδωκέναι πάν-
 τας, ἃν ἔσχεν ἀγίαν. Εἰ γὰρ ταῦτα προείπο ¹ ἀκονιτῇ,
 πρὸ ὧν ἐδέξα κίνδυνον ² ὄντιν' ἔχ ὑπέμειναν οἱ προ-
 γνοιοι, ³ τίς ἔχῃ κατέπτυσεν ἄν σε, μὴ γὰρ τῆς πό-
 λεως γε, μηδ' ἐμῶ; Τίσι δ' ὀφθαλμοῖς, πρὸς Διὸς,
 ἐωρῶμεν ἂν τὸς εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπων ἀφικνυμένους,
 εἰ τὰ μὲν πράγματα εἰς ὅπερ ⁴ νυνὶ προέστη, ἡμεῶν
 δὲ καὶ κύριος ἡρέθη Φίλιππος ἀπάντων, τὸν δ' ὑπὲρ τῶ
 μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἑτέρῳ χωρὶς ἡμῶν ἥσαν πεποι-
 ημένοι; καὶ ταῦτα, μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἐμ-
 προθεν χρόνοις ἀσφάλειαν ἀδόξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ
 τῶ καλῶν κίνδυνον ἡρημύνης. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν Ἑλ-

¹ ἀκονιτῇ] Vox est palæstrica, et metaphora ducta a luctatoribus, qui sine pulveris insperione vincebant, nullo antagonista in medium procedere auso. *Palmer.*

² ὄντιν'] Prætulī τῶ ὄντινῶν, ex MSS. Nullum est discrimen, quod majores non libenter subsistent. *Reiske.*

³ τίς ἔχῃ κατέπτυσεν ἄν σε] Παρ' ὑπόνοιαν dictum est. Est enim figurata locutio, cum aliud dicitur quam audiens expectabat. Sic noster verbum acerbum, quod recta ferebatur in Athenienses, in adversarium detorsit. *Quis* (inquit) *non despuisset in caput tuum?* Absit enim ut id vel in civitatem, vel in me ominari mihi contingat. *Budæus, p. 913.*

⁴ νυνὶ] Non est temporis, sed significat, in hoc casu, hac suppositione, i. e. si rempublicam sine contentione ulla et pugna projecissemus. Plane fuisset, εἰς ὅπερ νυνὶ προέστησεν ἄν. Si res eo redactæ fuissent, quo, in hoc casu, fuissent redactæ. Vide p. 105. *Markland.*

λήνων, τίς δὲ βαρβάρων, ὅτι καὶ πρὸς Θηβαίων, καὶ
 πρὸς τῶν ἐπὶ τέτων πρέτερον ἰσχυρῶν ¹ γεγενημένων
 Λακεδαιμονίων, καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Περσῶν βασιλέως,
 μετὰ πολλῆς χάριτος τῆς ἂν ἀσμένως ² ἐδόθη τῇ
 πόλει, ὅ, τι βέλεται λαβέσθαι, καὶ τὰ ἐαυτῆς ἐχέσθαι, ὃ
 κελεύομενον ποιεῖν, καὶ ἔαν' ἕτερον τῶν Ἑλλήνων πεισθαι-
 ναι; Ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα, ὥς ἔοικε, τοῖς Ἀθηναίοις
 πάτρια, οὐδ' ἀνεκτὰ, οὐδ' ἐμφυτα, οὐδ' ἠδυνήθη πώ-
 ποτε τίμω πόλιν οὐδεὶς ἔκ παντὸς τῷ χρόνῳ πείσαι, τοῖς
 ἰσχυροῖς μὲν, μὴ δίκαια δὲ πράττειν, προσημένην ἀσφαλῶς
 δουλεύειν. Ἄλλ' ἀγωνιζομένη περὶ πρεσβείων, καὶ τιμῆς,
 καὶ δόξης, καὶ κινδυνεύουσα, πάντα τὸν αἰῶνα ἀφαιτέ-
 λεκε. Καὶ ταῦθ' ἔγωγε σεμνὰ καὶ προσήκοντα τοῖς ἡμε-
 τέροις ἡγήσιν ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῷ προ-
 χρόνῳ τὰς ταῦτα πράξαντας μάλιστα ἐποινεῖτε, εἰκότως.
 Τίς γὰρ οὐκ ἂν ἀγάσαστο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς
 ἀρετῆς, οἱ καὶ τίμω χώραν καὶ τίμω πόλιν ἐκλιπεῖν
 ὑπέμειναν, εἰς τὰς τειήρεις ἐμβάντες, ὥστε τοῦ μὴ τὸ
 κελεύομενον ποιῆσαι τὸν μὲν ταῦτα συμβαλεύσαντα
 Θεμιστοκλέα στρατηγὸν ἐλόμενοι, τὸν δ' ὑπακχεῖν τοῖς
 ὀπίστατοις ἀποφηνάμενον Κυρσίλον καταλιθώσαντες,

¹ γεγενημένων] Prætulimus, cum Reiskio, τῶ γενομένων: et
 mox, παρ' αὐτῷ τῷ Π.

² ἐδόθη τῇ πόλει] Reiskius hunc locum ita intelligit: Civitas
 si voluisset imperata facere, alique principatum Græciæ permittere, li-
 cuisset ei, datumque et concessum fuisset, ut non modo sua pristina bona
 salva retineret, sed insuper etiam nova, quæcunque modo vellet, ad de-
 lectum suum, adipisceretur.

ὁ μόνον ¹ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ ὑμέτεραι πλὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ; Οὐ γὰρ ἐζήτην οἱ τότε Ἀθηναῖοι ἕτε-
 ρήτορα, οὔτε φρασηρὸν, δι' ὅτι δουλεύουσιν εὐτυχῶς·
 ἀλλ' ἐδὲ ζῆν ἡξίου, εἰ μὴ μετ' ἐλευθερίας αὐτοῖς ἔξεσται
 τῷτο ποιεῖν. Ἠγεῖτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος, ἐχὼ πατέρα καὶ
 τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. Διαφέρει
 δὲ τί; ὅτι ὁ μὲν τοῖς γονεῦσι μόνον γεγενῆσθαι νομίζων,
² τὸν τῆς εἰμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον ³ περι-
 μένει· ὁ δὲ καὶ τῇ πατρίδι, ὑπὲρ τῶ μὴ ταύτην ὀπιθεῖν
 δουλεύουσιν, ἀποθνήσκειν ἐθελήσει, καὶ φοβερωτέρας ἡγή-
 σεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἅς ἐν δουλεύουσῃ τῇ
 πόλει φέρειν ἀνάγκη, ⁴ τῶ θανάτῳ.

ξ'. Εἰ μὲν τοίνυν τῷτ' ἐπεχείρην λέγειν, ὡς ἐγὼ προή-
 γαρον ὑμᾶς ἄξια τῷ πρηνῶν φρονεῖν, ὅτι ἐστίν, ὅτις
 ὅτι ἀν' εὐκρίτως ὀπιτιμήσειέ μοι. Νυνὶ δ' ἐγὼ μὲν ὑμε-
 τέρας τὰς τοιαύτας προαφρέσας ἀποφάνω· καὶ δείκνυμι,

¹ αὐτὸν] F. ὁ μόνον αὐτὸν ὑμεῖς, ἀλλά. Markland.

Ibid.] Sententia postulat, ut ὁ μόνον αὐτοῖ (sc. ὑμεῖς) αὐτὸν lega-
 tur. Non vos ipsi solum eum, sed etiam mulieres vestrae uxorem ejus la-
 pidibus obrutam confecerunt. Reiske.

² τὸν τῆς εἰμαρμένης] Malim, τὸν ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης. Mortem
 cuique e fatali quadam necessitate, ut vulnere, morbo, et quæcun-
 que alia fatalia sunt, obvenientem : καὶ τὸν αὐτόματον, et mortem
 eam, quæ sponte sua, necessario tandem aliquando senio exinan-
 tis venit, per leges naturæ, tametsi neque morbus, neque ulla alia
 vis externa accedat. Idem.

³ περιμένει] Lege, περιμενεῖ. Markland.

⁴ τοῦ θανάτου] Has voces expresse et diserte addunt MSS. sex,
 cum Altemps. et Edit. Feliciani. (Taylor.) Ita legendum feliciter
 auguratus est Cl. Marklandus.

ὅτι καὶ περὶ ἐμοῦ τῆς εἶχε τὸ φρόνημα ἢ πόλις. Τῆς μέντοι Διγ.κονίας, τῆς ἐφ' ἐκάστοις τῶν πεπραγμένων, καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. Οὗτος δὲ τῶν ὅλων κατηγρῶν, καὶ κελεύων ὑμᾶς ἐμοὶ πικρῶς ἔχειν, ὡς φόβων καὶ κινδύνων αἰτίῳ τῇ πόλει γεγενημένῳ, τῆς μὲν ¹ εἰς τὸ παρὲν τιμῆς ἐμὲ ἀποτερῆσαι γλίσχεται, τὰ δ' εἰς ἅπαντα τὸν λοιπὸν χρόνον ἐγκώμια ὑμῶν ἀφαρεῖται. Εἰ γὰρ, ὡς ἔ τὰ βέλπιστα ἐμῷ πολιτευσαμένῳ, τὰ δὲ καταψηφιεῖσθε, ² ἡμαρτηκέναι δόξετε, οὐ τῇ τῆς τύχης ἀγνωμοσύνῃ τὰ συμβάντα παθεῖν. Ἀλλ' ὅκ' ἔστιν, ὅκ' ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀρχόμενοι ³ οὐ μὰ τὸς ἐν Μαραθῶνι περικινδυνεύσαντας, τῷ περὶ χρόνων, καὶ τὸς ἐν Πλαταιαῖς πρὸς ταξιστάτους, καὶ τὸς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, καὶ τὸς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλὰς ἑτέρας τὸς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας, οὓς ἅπαντας ὁμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς, ἔθαψεν, Αἰχίνῃ, οὐχὶ τὸς κατορθώσαντας αὐτῶν, ὅδ' ἔ τὸς κρατήσαντας μόνους διχάως. Ὁ μὲν γὰρ ἡμῶν ἀγαθῶν ἔργον, ἅπασι πέπεσκαται τῇ τύχῃ δὲ, ἡμῶν δαίμων ἀπένειμεν ἐκάσ-

¹ εἰς τὸ παρὲν] Omisit *Wolffius*, quod *emphasin* habet *egregiam*. Quando melius ille, qui ita—*quia* praesenti ornamento me cupit exspoliare, et a vobis sempiternam laudem auferre? Taylor.

² ἡμαρτηκέναι δόξετε] Videtur deesse τῇ γνώμῃ, voluntate, intelligentia, prudentia, in decernendo et deligendo. *Reiske*.

³ οὐ μὰ τὸς κ.τ.λ.] De hoc σχήματι ὁμοτικῷ vide Praefationem Taylori ad hanc orationem, p. 7. et auctores ibi citatos.

τοῖς, ταύτῃ κέχρῳται. Ἐπειτ', ὦ κατάρχατε, καὶ
¹ γραμματοκύφων, σὺ μὲν τῆς ᾧδ' τετῶνι πμῆς
 καὶ φιλανθρωπίας ἐμὲ σποτερῆσαι βουλόμενος, ² τρέπαμα
 καὶ μάχας, καὶ παλαιὰ ἔργα ἔλεγες, ὧν τίνος προσι-
 δεῖτο ὁ πρῶν ἀγὼν οὕτως; Ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνιστὰ,
 τὸν ᾧδ' τῶν προτείων σύμβολον τῇ πόλει παριόντα,
 τὸ τίμος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ὅπῃ τὸ βῆμα ἔ-
 δει; τὸ τέτων ἀνάξια ἐρῶντος; δικαίως μὲντ' ἀν' ἀπέ-
 ϑανον. ³ Ἐπειτα οὐδ' ὑμᾶς, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σὺν τῆς
 αὐτῆς διανοίας δεῖ, τὰς τε ἰδίας δίκας, καὶ τὰς δημοσίας
 κρίνειν. Ἀλλὰ ⁴ τὰ μὲν τῷ κατ' ἡμέραν βίῃ συμβόλαια,
⁵ ὅπῃ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦνται, τὰς δὲ κοι-

¹ γραμματοκύφων] Optime exponit Etymolog. Mag. Γραμμα-
 τοκύφων, ἀντὶ τῆ γραμματεὺς, ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες
 γράφουσιν· ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεὺς, ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳι μα-
 σιγῶνται. Διὰ ταῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περιτρίμμα ἀγορᾶς παρὰ
 Δημοσθένει. Adde Suid. v. Γραμματοκύφων, et Τρόμητος. Vo-
 cem hanc insolentiores expendit et illustrat H. Steph. Thes. Ling.
 Græc. tom. i. col. 862. Taylor.

² τρέπαια] Vide Æschinem, §. 61.

³ Ἐπειτα] Forte, ἐπεὶ. (Markland.) Malim aut, cum Mark-
 lando, ἐπεὶ οὐδ' ὑμᾶς, aut ἐπεὶ γε ἂδ' ὑμᾶς. Me non decebat remp.
 gerentem abjecte de ea sentire; nam ne vos quidem pari cum animo cau-
 sas privatas atque publicas dijudicatis; illas quidem civiliter, has au-
 tem cum sensu nobilis et excelsi animi, quem fama majestasque majorum
 baud fugiat. Reiske.

⁴ τὰ μὲν—συμβόλαια] Negotia vitæ civilis quotidianæ spectatis ad
 normam privati juris vestri civilis, et ex ratione cæptorum, morum, ac-
 toris cujusque; ut aiatis negetisve factum aliquod cum jure vestro civili
 consentire, aut actorem defensoremve videri virum bonum et honestum esse.
 Idem.

⁵ ἐπὶ] An ἀπό? Nisi desit aliquid post ἐπὶ. Sed vide, infra,

νάς προαιρέσεις, εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα ἀπο-
βλέποντας· καὶ πρὸς λαμβάνειν γε ἅμα τῇ¹ βακτη-
ρία καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομί-
ζειν ἕκαστον ὑμῶν² δεῖ, ὅταν τὰ δημόσια εἰσότητε κρινέντες,
εἴπερ ἄξια ἐκείνων πρᾶττειν οἴεσθε χρῆναι.

ξά'. Ἀλλὰ γὰρ ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς
προγόνοις ὑμῶν,³ ἔστιν ἂν τῷ ψηφισμάτων παρέδῳ καὶ
τῶν προχθέντων ἐπαγγελθεῖν οὖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξε-
δίω, βούλομαι. Ὡς γὰρ ἀφικόμεθα εἰς τὰς Θήβας, κατ-
ελαμβάνομεν Φιλίππε, καὶ Θετταλῶν, καὶ τῶν ἄλλων
συμμάχων, παρόντας πρέσβεις, καὶ τὰς μὲν ἡμετέρους

§. 68. Vel forte, ἐκ τῶν, ut apud Lyfiam, Orat. xv. p. 147. l. 29.
33. Markland.

¹ βακτηρία—συμβόλῳ] Decem erant Athenis fora judicialia, quæ decem diversis literis signata sunt, totidemque coloribus in vestibulo distincta. Literis hisce in urnam conjectis, prout quisque hanc aut illam literam sortitus est, ita huic aut illi foro iudex traditur. Profecto ei ad tribunal suum præco illius fori virgam dabat, βακτηρίαν, eodem quo forum colore, eademque litera signatam; et simul tabellam, σύμβολον, in qua nomen ipsius, itemque fori, inscriptum erat: hanc autem discessurus tanquam tesseram ostendebat, sine qua mercedem singulis iudicibus assignatam, ternos scilicet obolos, poscere non licuit. Schol. Aristoph. Plut. v. 272, 277. Petit. l. iv. c. i. Sigon. lib. iii. Stock.

² δεῖ] Hanc vocem addunt quinque MSS. et *Altemps*. (Taylor.) Inferui. *Reiske*.

³ ἔστιν ἂν] Ἔστιν ὅς valet *aliquis*, per omnes fere casus, numeros, et genera. Plura exempla corradere longum foret: satis esto unum et alterum e Thucydide afferre. Sic ille, l. i. c. 12. νησιωτῶν πολ-
λὰς ὤκισαν (Athenienses)—τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἔστιν ἂν χωρία. Ubi Scholiastes, ἀντὶ τῶν ἑνῶν. Similiter, l. iii. c. 92. πλὴν Ἰώνων, καὶ Ἀχαιῶν, καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν.

φίλους ἐν φόβῳ, τοὺς δ' ἐκείνου, θρασεῖς. Ὅτι δ' οὐ
 νῦν ταῦτα λέγω τοῦ συμφέροντος ἕνεκα ἑμαυτῷ, λέγε
 μοι τὴν ἐπιστολὴν, ἣν τότε ἐπέμψαμεν εὐθὺς οἱ πρέσ-
 βεις. Καίτοι τοσαύτη γε ὑπερβολὴ συκοφαντίας, οὗτος
 κέχρηται, ὥτ' εἰ μὲν πῦρ δέοντων ἐπράχθη, τὸν και-
 ρόν, οὐκ ἐμὲ, φησὶν αἶπὸν γεγενῆσθαι· τὸ δ' ὡς ἑτέρως
 συμβάντων ἀπάντων ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν
 εἶ). Καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ σύμβουλος καὶ ῥήτωρ ἐγὼ τῶν
 μὲν ἐκ λόγου καὶ τοῦ¹ βουλεύσασθαι πρᾶχθέντων
 οὐδενὸς αὐτῷ συναίτιος εἶ) δοκῶ· τῶν δ' ἐν τοῖς ὅπλοις
 καὶ κατὰ τὴν στρατηγίαν ἀτυχηθέντων μόνος αἴτιος εἶ-
 ναι. Πῶς ἂν ὁμιότερος συκοφάντης γένοιτ' ἂν, ἢ κατα-
 ρατότερος τῶνδε; Λέγε τὴν ἐπιστολήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ξβ'. Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποίησαντο τὸ ἐκκλησίαν, προσ-
 ῆγον ἐκείνους προτέρους, διὰ τὸ τὴν πῦρ συμμάχων
 τάξιν² ἐκείνους ἔχειν· καὶ παρελθόντες ἐδημηγόρουν,
 πολλὰ μὲν Φίλιππον ἐγκωμιάζοντες, πολλὰ δ' ὑμῶν
 κατηγοροῦντες, ἅπανθ', ὅσα πώποτε ἐναντία ἐπράξατε
 Θηβαίοις, ἀναμνήσκοντες. Τὸ δ' οὖν κεφάλαιον,
 ἡξίου, ὧν μὲν εὖ πεπώνθεσαν ὑπὸ Φιλίππου, χάριν

¹ βελεύσασθαι] Prætuli τῷ βελεύεσθαι. (ex MSS.) Reiske.

² ἐκείνους] Thebani primos adducebant ad concionem, cum ea-
 que agendi veniam primis dabant, Philippi legatis, sociorumque.
 Idem.

¹ αὐτὰς σποδῶναι· ὧν δ' ὑφ' ὑμῶν ἠδίκηνται, δίκην λαβεῖν, ὅποτέρως βούλωνται, ἢ ² διιέντας αὐτοὺς ἐφ' ὑμᾶς, ἢ συνεμβολόντας εἰς τὴν Ἀθικίην. Καὶ ἐδείκνυσαν, ὡς ὦντο, ἓκ μὲν ὧν αὐτοὶ συνέβλεπον, τὰ ἐκ τῆς Ἀθικῆς βοσκήματα, καὶ ἀνδράποδα, καὶ τὰλλα ἀγαθὰ, εἰς τὴν Βοιωτίαν ἤζοντα· ἓκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀρπαγμοσύμνη ὑπὸ τοῦ πολέμου· καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τέτοις, εἰς ταῦτα δὲ πάντα σιωτείνοντα, ἔλεγον. Ἄ δ' ἡμεῖς πρὸς ταῦτα ἀντίπομν, τὰ μὲν κατ' ἕκαστα ἐγὼ μὲν ἀντὶ παντὸς ἀντιμυσίμν εἰπεῖν τοῦ βίβ· ὑμᾶς δὲ δέδοικα, μὴ παρεληλυθότων τῶν χαρῶν, ὥσπερ ἀντὶ κατακλυσμὸν γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἡγέμενοι, μάταμον ὄχλον τὸς πρὸς τέτων λόγους νομίσητε. Ἄ δ' οὖν ἐπέειπα μν ἡμεῖς, καὶ ἂν ἡμῖν ἀπεκρίναντο, ἀκούσατε. Λέγε τίτι λαβόν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ξγ'. Μεταλαῦτα τοίνυν ἐχάλεν ὑμᾶς, καὶ μετεπέμποντο· ἔξῃτε, ἐδοηθεῖτε, ἵνα τὰ ἐν μέσῳ πρὸς λαίπῳ, ὅπως οἰκείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥς, ³ ἔξω τῶν ὀπλι-

¹ αὐτὰς] Ita potius, quam αὐτοῖς, cum MSS. duobus, et Editione præstantissima Feliciani. Taylor.

² διιέντας αὐτὰς] Ipsos, Macedonas puta, Thessalos, cæterosque Philippi satellites. Reiske.

³ ἔξω τῶν ὀπλιτῶν κ. τ. λ.] Sententia hæc est, ut Thebani locum vobis facerent, hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra mœnia, in castra, ubi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in tectis

τῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων, εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄσυ
 δέχεσθαι τιτὸ στρατιάν, ὅπῃ παῖδας, καὶ γυναῖκας, καὶ
 τὰ πμώτα. Κάτοι, τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶ-
 σιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θεβαῖοι ¹ καὶ ὑμῶν τὰ
 κάλλιστα· ἐν μὲν, ἀνδρίας· ἕτερον δὲ, διχμοσιύης· τρίτον
 δὲ, σωφροσιύης. Καὶ γὰρ τὸν ἀγῶνα μετ' ὑμῶν μάλ-
 λον ἢ πρὸς ὑμᾶς ἐλόμβηνοι ποιήσασθαι, καὶ ἀμείνους
 εἶναι, καὶ διχμότερα ἀξιοῦν ὑμᾶς ἔκριναν ² Φιλίππῃ καὶ
 τὰ παρ' αὐτοῖς, καὶ τὰ πρὸς πᾶσι δὲ, ἐν πλείστῃ
 φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες, σω-
 φροσύνης πίπιν πρὸς ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. Ἐν οἷς ἅπα-
 σιν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ γε ὑμᾶς, ὀρθῶς ἐφάνησαν
 ἐγνωκότες· ἔτε γὰρ, εἰς τιτὸ πόλιν εἰσελθόντος τῷ στρα-
 τοπέδῳ, ὁδοὶς οὐδὲν, εἰδὲ ἀδίκως, ὑμῖν ἐνεχάλευσεν, οὐ-
 τω σῶφρονας παρέχεσθαι ὑμᾶς αὐτὰς· δῖς τε συμπα-
 ραταξάμβηνοι, τὰς πρὸς μάχας, ³ τιτὸ ὅπῃ τῷ πο-

requiesceretis, in commoditate et otio, lautia et hilaria agentes.
 Thebani vos suis civibus præhabebant. *Reiske.*

¹ καὶ ὑμῶν] Idem est usus præpositionis apud Apost. 1 Cor.
 cap. xv. ver. 15. ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ Θεοῦ, de Deo. Vide
 Æschin. p. 27. not. 1.

² Φιλίππῃ] Hoc prætuli τῷ ἢ Φίλιππον, ex MSS. *Reiske.*

³ τὴν ἐπὶ τῷ ποταμῷ] Pugna ad Potamum, (nam sic est reddend-
 um, quia nomen tractus est proprium, non ad fluvium) accidit
 apud Cephissium: unde etiam totus ille tractus circa Elateam et
 Chæroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teste Strabone, p. 649,
 cujus hæc sunt verba expositioni de Elatea protinus subiecta: Πα-
 ραποτάμιοι δὲ εἰσι κατοικία τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἰδρυμένη, πλησίον Φα-
 νοτεῦσι, καὶ Χαίρωνεῦσι, καὶ Ἐλατείᾳ. Vid. ibi annot. Holsten. Altera
 pugna, eue hyberna, vel procellosa potius appellata fuerit, tanti non

Ἰαμῶ, καὶ τὴν χειμερινήν, ὅσα ἀμέμπλεις μόνον ὑμᾶς αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ θυματοὺς ἐδείξατε, τῷ κόσμῳ, ταῖς ὀφθαλμοῖς, τῇ καρδίᾳ. Ἐφ' οἷς ὅσα μὲν τῶν ἄλλων ὑμῖν ἐγγινοντο ἔπαυτοι, ὅσα δὲ ὑμῶν θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. Καὶ ἔγωγε ἠδέως ἀν' ἐροίμην Αἰγί- νῳ, ὅτε ταῦτ' ἐπράξατε, καὶ ζήλῃ, καὶ χαρᾷ, καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μετῇ, πότερον συνέβη καὶ συν- δουφραίνετο τοῖς πολλοῖς, ἢ λυπούμενος, καὶ γένων, καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς, οἴκοι χαρῇτο; Εἰ μὲν γὰρ παρῆν, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἐζητάζετο, πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μᾶλλον δ' οὐδ' ὅσια, εἰ, ὧν ὡς ἀρίτων ὄντων αὐτὸς τὰς θεοὺς ἐποίησατο μάρτυρας, ταῦθ' ὡς ὅσα ἀρίστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ ψηφίσασθαι, τὰς ὁμωμοκό- τας τὰς θεάς; Εἰ δὲ μὴ παρῆν, πῶς οὐκ ἂν πολωλέναι πολλάκις ὅτι δίκαιος, εἰ, ἐφ' οἷς ἔχαιρον οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἐλυπείτο ὁρῶν; Λέγε δὴ καὶ ταῦτα τὰ ψηφίσματά μοι.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΥΣΙΩΝ.

ξδ'. Οὐκ ἔν ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίᾳ ἡμεν τότε, ¹ Θη-

est quærere. Quod sciri nequit, de eo ne quærendum quidem est. Multa sunt in vetustis auctoribus obscura, quæ nulla vis ingenii, nulla investigandi industria, nullus casus, nulla dies unquam aperiet. In his ingenioque tuo quiescendo, lectorisque patientiæ ta- cendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arcessemus in pedibus posita? Quid naturæ rerum convenientius, quam pug- nam eam χειμερινήν, procellosam, tempestuosam appellare, quæ a procella esset interpellata et dirempta. *Reiske.*

¹ Θηβαῖοι δ' ἐν τῇ νομίζουσιν, σεσωσθαι (Latine *ἐαυτὰς* addendum)

Θαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζουσιν· καὶ περιεισὶν τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, ἀφ' ὧν ἐπραττον οὗτοι, αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις, ὥς ὧν ἐπέαθ' ἡμεῖς μοι. Ἀλλὰ μὲν, οἷός τις τότε ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος, καὶ ἐν οἷός τις ἦν παραχαῖς ἐπὶ τέτοις, ὅκ τ' ὅτι ἐπιστολῶν τ' ὅτι ἐκείνου μαθήσεσθε, ὧν εἰς Πελοπόννησον ἐπεμψε. Καί μοι λέγε ταύτας, λαβὼν· ἵν' εἰδῆτε, ἡ ἐμὴ συνέχεια, καὶ ἡ πλάνη, καὶ ἡ λαμπυρία, καὶ τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἀ νυν οὗτος διέσυρε, τί ἀπειργάσατο. Καίτοι πολλοὶ παρ' ἡμῶν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, γέγονασι ῥήτορες ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι παρ' ἐμῶν, Καλλίστρατος ἐκεῖνος, Ἀριστοφῶν, Κέφαλος, Θρασύβουλος, ἑτέροι μύριοι· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς τέτων πώποτε θάψαντος ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει. Ἀλλ' ὁ μὲν γράφων ὅκ ἂν ἐπρέσβευσεν, ὁ δὲ πρεσβεύων οὐκ ἂν ἔγραψεν· ὥστε λέγειτο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ἡ ῥασιώνη, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἡ ἀναφοράν. Τί οὖν; εἴποι τις ἂν, σὺ τοσούτον ὥστε ῥήσας ῥώμη καὶ τόλμη τῆς ἄλλης, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός;

δι' ἡμᾶς, καὶ περιεισὶν τοῖς δοκοῦσι δεήσεσθαι βοηθείας, διὰ τί; ἀφ' ὧν ἐπραττον οὗτοι, sc. οἱ προδοῦναι τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις· ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἑτέροις, sc. τοῖς Θηβαίοις. *Wolffius.*

¹ πλάνη] *Discurfus, Concurfatio.* Erudite H. Steph. Thes. Ling. Græc. t. iii. col. 339. *Taylor.*

² ῥασιώνην] *Suidas, ῥασιώνη, ἀνάπαυσις, τέρψις, τρύφη, εὐκολία, ῥαθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, ἀργία.*

³ ἀναφοράν] *Harpocratio, Ἀναφορά, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἀμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλης.* Vide autem Budæum, p. 401, qui vim vocis istius diligenter excuffit.

Οὐ λέγω ταῦτα· ἀλλ' ἕως ἐπεπείσω μέγα^{εἰ} τὸν
κατειληφότα κίνδυνον τῇ πόλιν, ὥς οὐκ ἔδοκει μοι
χώραν, οὐδὲ πρῆνοίαν ἐδεμίαν, τῆς ἰδίας ἀσφαλείας δι-
δόναι· ἀλλ' ἀγαπητὸν^{εἰ}, εἰ μηδὲν ὠφθαλμίων τις, ἀ-
δεῖ, πράξειεν. Ἐπεπείσω δ' ὑπὲρ ἑμαυτῶ, τυχόν
μὲν ἀναμαθητῶν, ὅμως δ' ἐπεπείσω, μήτε γράφοντ'
ἀν' ἐμὲ γράψαι βέλτιον μηδένα, μήτε πράττοντά τι πρᾶξ-
αι, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι¹ προθυμότερον, μήτε
δικαιότερον. Διὰ ταῦτα ἐν ἅπασιν ἑμαυτόν ἐταπὼν.
Λέγε δὴ τὰς ἐπιτολάς Φιλίππῃ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Εἰς ταῦτα κατέστησε Φίλιππον ἡ ἐμὴ πολιτεία, Αἰ-
γίνη. Ταύτῃ τῇ φωνῇ ἐκείνος ἀφῆκε δι' ἐμέ, πολ-
λοὺς καὶ θρασυῖς τὰ πρὸς τέτων τῇ πόλιν² ἐπαίρομε-
νος λόγους·³ ἀνθ' ὧν δικήως ἐτεφανέμην ὑπὸ τέτων,
καὶ σὺ παρὼν οὐκ ἀντέλεγες, ὁ δὲ γραψάμενος Διών-
δας, τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐκ ἔλαβε. Καὶ

¹ προθυμότερον] F. γράφοντα—γράψαι βέλτιον—μήτε πρᾶτ-
τοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι δι-
καιότερον. Jam omnia pariter procedunt. Et multa sunt, quæ hanc
correctionem suadent. Taylor.

² ἐπαίρομενος] Ulpianus per ἐπαίρων exponit. Vide Harpocr.
et Suid. de hoc loco Demosthenis, Meurf. Attic. Lect. l. iii. c. 18.
Idem.

³ ἀνθ' ὧν] Quocirca, quamobrem. Hac phrasi utitur Herodotus,
l. iii. c. 140. de Dario loquens Συλοσῶντα remunerante, ἀνθ' ὧν
τοὶ χρυσὸν καὶ ἀργυρὸν ἀπλετοὺς δίδωμι.

φάσεις ἀντὶ τῆς ἀληθείας ψευδεῖς μετὰθέντα τοῖς πεπραγμένοις, δοκεῖν τι λέγειν. Οὐκ ἦν τότε ταῦτα, ἀλλ' ¹ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ἐγγὺς πῶν ἔργων, ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν, καὶ μόνον οὐκ ἐν ταῖς χερσὶν ἕκαστα ἐχόντων, πάντες ἐγγίνοντ' ἀν οἱ λόγοι. Διόπερ τὰς ² παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών, νῦν ὑπερον ἤκει, ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, ὥς γέ μοι δοκεῖ, καὶ οὐχὶ τῆς πεπολιτομένης ἐξέτασιν ποιήσκειν ὑμᾶς [ὑπολαμβάνων], καὶ λόγων κρίσιν, οὐ τῷ τῇ πόλει συμφέροντος, ἔσεσθαι.

ξζ'. Εἴτα σοφίζεται, καὶ φησι προσήκειν, ἥς μὲν οἴκοθεν ἤκετ' ἐχόντες δίξις πρὸς ἡμῶν ἀμελήσας ³ ὥσπερ δὲ, ὅταν, οἰόμενοι πειθεῖναι χεῖματά τω, λογίζοιτο, ⁴ ἀν καθαράι ᾧσιν αἱ ψήφοι, καὶ μηδὲν πειθῆναι, συγχωρεῖτε· οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τῷ λόγου φαινομένοις προαθέσθαι. Θεάσαδε πόινυν, ὥς σαθρὸν, ὥς ἔοικεν, ὅτι φύσις πάντων ὅ, τι ἀν μὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον ἐκ γὰρ αὐτῷ τοῦ σοφοῦ τέττα πρᾶγμα δειγματος, ὁμολόγηκε νυνὶ ὑμᾶς ὑπάρχειν ⁵ ἐγνωσμένους, ἐμὲ μὲν λέγειν ὑπὲρ

¹ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ad ὑμῶν] Hanc lectionem collegit Reiskius, ex diversis MSS. pro vulgari, ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐγγὺς ἔσης, τῶν ἔργων ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν. Deinde reddit, ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας coram veritate ipsa, ἐγγὺς τῶν ἔργων, prope eventa, ἐπὶ μεμνημένων ὑμῶν (scil. αὐτῶν) vobis ea adhuc recenti memoria continentibus.

² παρ' αὐτὰ τὰ π.] Eadem est vis τοῦ παρὰ, supra, p. 9.

³ ὥσπερ] Æschin. §. 22.

⁴ ἀν] Prætuli τῷ καὶ. Reiske.

⁵ ἐγνωσμένους] Rarior istius passivi usus, pro ἐγνωστότας, uti

τῆς πατρίδος, αὐτὸν δ' ὑπὲρ Φιλίππου· οὐ γὰρ ἂν
 μετὰ πείθειν ὑμᾶς ἐζήτει, μὴ τοιαύτης ἔσης τῆς ¹ ὑπαρ-
 χούσης ὑπολήψεως ² περὶ ἑκατέρω. Καὶ μὴν ὅτι γε ἔ-
 δίχθημα λέγει, μεταθέσθαι ταύτῃ τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς,
 ἐγὼ διδάξω ῥαδίως, οὐ πηεὶς ψήφους, οὐ γὰρ ὅστις ὁ τῶν
³ πραγμάτων οὗτος λογισμὸς, ἀλλ' ἀναμιμνήσκων
 ἕκαστα ἐν βραχείῃ, λογισμῷ ἅμα καὶ μάρτυσι τοῖς ἀκέ-
 ροις ὑμῖν χρώμενος. Ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία, ἥς οὗτος
 κατηγορεῖ, ἀντὶ τοῦ τῷ Θεβαίους μετὰ Φιλίππῳ συν-
 εμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν, ὃ πάντες ὥντο ἔσεσθαι, ⁴ μεθ'
 ὑμῶν συμπαραταξαμένους ἐκείνον κωλύειν ἐποίησεν· ἀντὶ
 δὲ τῷ, ἐν τῇ Ἀπικῇ τὸν πόλεμον εἶ), ἐπ' αἰχμῶσι στα-
 δια ὑπὸ τῆς πόλεως, ὅπῃ τοῖς Βοιωτῶν ὁρίοις γενέσθαι·
 ἀντὶ δὲ τῷ, τὰς ληστὰς ἡμᾶς φέρειν καὶ ἀγρὸν ἐκ τῆς Εὐβοί-

probe animadvertit H. Stephanus, Thes. t. i. col. 1830. Ecce, ut
 scrupulum tollat Cod. Reg. ζ'. Præfert enim ἐγνωκότας. Quod
 commendo. Taylor.

¹ ὑπαρχέσης] Subaudi, ὑμῖν, aut παρ' ὑμῖν. Reiske.

² περὶ ἑκατέρω] Sc. ἡμῶν. Idem.

³ πραγμάτων] Wolfius mavult χρημάτων, cui accedunt Mark-
 land. et Taylor. Πραγμάτων tuebor; (verba sunt Reiskii) rerum
 gestarum rationes ita subduci non solent. Οὗτος λογισμὸς, hic modus
 calculandi, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc
 agitur.

⁴ μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους] Ita correxi, (ex MSS.) pro
 μεθ' ἡμῶν παραταξαμένους. In causa fuit, ut Thebani, vobiscum
 in acie stantes, eum prohiberetis, id nempe facere, quod eum fac-
 turum nemo non opinabatur, ut sc. in fines vestros irrumperet.
 Reiske.

ας, ¹ ἐν εἰρήνῃ τὴν Ἀττικὴν ἐκ θαλάττης ² πάντα
τὸν πόλεμον· ἀντὶ δὲ τῶ, τὸν Ἑλλήσποντον ἔχειν Φί-
λιππον, λαβόντα Βυζάντιον, συμπολεμεῖν τῶς Βυζαν-
τίης μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκείνον. Ἄρα σοι ψήφοις ὅμοιος
ὁ τῶς ἔργων λογισμὸς φαίνεται; ἢ δεῖν ³ ἀντανελεῖν ταῦ-
τα; ἄλλ' οὐχ ὅπως τὸν ἅπαντα χερόνον μνημονευθήσε-
ται σκέψασθαι; Καὶ οὐκέτι περὶ τῆς μὲν
ωμότητος, ἢν, ⁴ ἐν οἷς ⁵ καθάπαξ πινῶν κύριος κατέστη Φί-
λιππος, ἔστιν ἰδεῖν, ἑτέροις περιθάλπειν συνέβη· τῆς δὲ
φιλανθρωπίας, ἢν, ⁶ τὰ λοιπὰ τῶς πραγμάτων ἐκείνος
περιβαλλόμενος, πρὸς ὑμᾶς ἐπλάττετο, ὑμεῖς, ⁷ καλῶς
ποιῶντες, τῶς καρπὸς κεκόμισθε.

¹ ἐν εἰρήνῃ] Verba sic ordina: τὴν Ἀττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. *Wolfius.*

² πάντα] Subaudi, παρὰ.

³ ἀντανελεῖν] Proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expensi inter se constant. Tum usurpatur, cum damna et clades quaestibus et victoriis, delicta benefactis compensantur. Est itaque sententia. *Existimasne res has praeclare a me gestas ex hominum memoriis tolli debere, propter ingentes clades, quas passi sumus, mea nempe, id quod tu ais, culpa, quia decora, si quae Graeciae opera mea parta sunt, cladibus compensentur et obruantur, imperitia et infelicitate mea contractis.* *Reiske.*

⁴ ἐν οἷς] Idem est atque ἐνθα, vel ὅπου, ubi. Quam ibi cernere est, ubi quorundam potitus est Philippus. *Idem.*

⁵ καθάπαξ] Omnino. Supra, pag. 106. lin. 6. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur T. Magister. Taylor.

⁶ τὰ λοιπὰ τ. π. περιβαλλόμενος] Reliqua, seu Thraciae, seu Graeciae, nondum a se subacta, conans ad se rapere, sibi que velut amiculum circumjicere. *Reiske.*

⁷ καλῶς ποιοῦντες] De hac phrasi, vide Aeschin. supra, pag. 116.

ξή. Ἀλλ' εἴω ταῦτα· καὶ μὴν εἰδὲ τῆτ' εἰπεῖν οὐκ-
νήσω, ὅτι ὁ τὸν ῥήτορα βεβλόμενος δικαίως ἵξετάζειν, καὶ
μὴ συκοφαντεῖν, ὅκ' ἂν, οἷα σὺ νῦν ἔλεγες, τοιαῦτα
καληγέροι, ὡς δαδείγματα πλάτων, καὶ ῥήματα, καὶ οὐκ-
ματὰ μιμήμενος· πάνυ γὰρ ὡς τῆτο (ἐχ' ὁρᾷς;) ¹
γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τὰτ' τὸ ῥῆμα,
ἀλλὰ μὴ τὰτ' διελέχθην ἐγὼ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ
μὴ δευρὶ παρῴεγκα· ἀλλ' ² ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἂν
ἐσκόπει, τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἢ πόλεις, καὶ τίνας δυνά-
μεις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα ³ εἰσῆεν, καὶ τίνας σωή-
ραρον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ὅπως ἐγὼ, καὶ πῶς εἶχε τὰ
τῶν ἐναντίων. Εἴτ', εἰ μὴν ἐλάττης ἐποίησα τὰς δυνά-
μεις, παρ' ἐμοὶ τὰ δίκημ' ἂν ⁴ ἐδείκνυεν ὅν· εἰ δὲ πολλῶν

¹ παρὰ τῆτο] Παρὰ inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitiora, et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: *The fate of Greece did not depend upon my using this expression or that.* Οὐ παρὰ τῆτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. Adludit ad hunc locum Cicero, Orat. §. 8. *Itaque se purgans jocatur Demosthenes, negat, in eo positas esse fortunas Græciæ, in hoc cum, hoc, an illuc, manum porrexerit.* Taylor.

Ibid.] Consule Tourium, in Longinum, §. 42, qui, multis exemplis hujusce usus τῆ παρὰ allatis, deinde subdit; hinc illustrandus D. Paulus, in prima ad Corinth. c. xii. ver. 15. Ἐὰν εἴπῃ ὁ ποὺς, ὅτι οὐκ εἰμὶ χεῖρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τῆ σώματος· οὐ ΠΑΡΑ ΤΟΤ-ΤΟ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆ σώματος; *Si dixerit pes, quoniam non sum manus, non sum de corpore; num propterea non est de corpore?*

² ἐπ'] Forte, ἐξ. Vide notata ad p. 111. n. 5. Markland.

³ εἰσῆεν] Ita correxi (ex MSS.) pro εἰσῆει. *Cum ingrederer in res, h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem.* Reiske.

⁴ ἐδείκνυεν—ἐσυκοφάντει] Ita correxi (ex MSS.) pro ἐδείκνυς et

μείζους, ἔκ' ἂν ἐσυκοφάντει. Ἐπειδὴ δὲ σὺ τῷτο πέφυ-
γας, ἐγὼ ποιήσω· καὶ σκοπεῖτε, εἰ δικαίως χρήσομαι τῷ
λόγῳ.

ξθ'. Διύαμιν μὲν τοίνυν εἶχεν ἡ πόλις, τὰς νησιώ-
ταις, οὐχ ἅπαντα, ἀλλὰ τὰς ἀσθενεστάτας· οὔτε γὰρ
Χίος, οὔτε Ῥόδος, οὔτε Κέρκυρα μεθ' ὑμῶν ἦν· χρημά-
των δὲ σιύταξιν, εἰς πέντε καὶ τετραράκοντα τάλαντα, καὶ
ταῦτ' ἦν ¹ προεξελεγμένα· ὀπλίῳ δὲ, ἢ ἱππέα,
πλὴν τῶν οἰκείων, οὐδέν. Ὁ δὲ πάντων καὶ φοβερώ-
τατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, οὗτοι παρεσκευάκει-
σαν τὰς περὶχώρας πάντας, ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέ-
ρω, Μεγαρεῖς, Θηβαῖες, Εὐβοέαι. Τὰ μὲν τῆς πόλεως
ἔτις ἔσθ' ἦρχεν ἔχοντα, καὶ οὐδεὶς ἂν ἔχοι πλεονέκτην ταῦτ'
εἰπεῖν ἄλλο οὐδέν. Τὰ δὲ τῷ Φιλίππῳ, πρὸς ὃν ἦν
ἡμῖν ὁ ἀγὼν, σκέψασθε πῶς. Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν
ἀκολουθούντων αὐτὸς ² ὢν αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν
πόλεμον μέγιστον ἔστιν ἀπάντων· εἶθ' οὗτοι τὰ ὅπλα εἶ-
χον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ· ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ
ἐπεσπέναν, καὶ δόξειεν αὐτῷ, οὐ πωρύνον ἐν τοῖς ψηφί-
σμοις, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βεβλόμενος, οὐδ' ὑπὸ τῷ

ἐσυκοφάντης: Redit enim ad ὁ βεβλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα, p.
123. ver. 2. *Reiske*.

¹ προεξελεγμένα] Α προεκλέγειν: jamdudum ante exacta et
collecta, antequam bellum cum Philippo susciperemus, aut ego ad
republicam accederem. *Idem*.

² ὢν] MSS. placere video, et Lambino, aliquid istiusmodi: ἦρχε
τῶν ἀκολουθούντων, αὐτὸς αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον· ὁ μέ-
γιστον ἔστιν ἀπάντων. *Taylor*.

συκοφαντούντων κρινόμενος, οὐδὲ γραφὰς φεύγων πρὸ νόμων, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν ὁδενί, ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων. Ἐγὼ δ' ὁ πρὸς τῷτον ἀνπιπεταγμένος, καὶ γὰρ τοῦτ' ἐξετάσαι δίκαστον, τίς νος κύριος ἡμεῶν; ἡμεῶν. Αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν πρὸς τόν, οὐ μόνου μετέειπον ἐγὼ, ἐξίσου πρὸς τίθετε ὑμεῖς τοῖς παρ' ἐκείνους μιθαρνεῖσι καὶ ἐμοί· καὶ ὅσα οὗτοι διεγένοιτο ἐμῷ, (πολλὰ δ' ἐγένετο τοιαῦτα, δι' ἡν ἕκαστον τύχῃ πρέφασιν) ταῦθ' ὑπερ τῶν ἐχθρῶν ἀπήειτε βέβηλόμενοι. Ἀλλ' ὅμως ἐκ τοιούτων ἐγὼ ἐλαττωμάτων, συμμάχους μὲν ὑμῖν ἐποίησα, Εὐβοέας, Ἀχαιούς, Κορινθίους, Θηβαίους, Μεγαρέας, Λευκαδίους, Κερκυραίους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακισχίλιοι ξένοι, δις χίλιοι δὲ ἱππεῖς ἀνδρῶν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων συνήχθησαν· χερμαμάτων δὲ, ὅσων ἡδυνήθην ἐγὼ, πλείστην συντέλειαν ἐποίησα.

ο'. Ἐἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ πρὸς Θηβαίους δίκασμα, Αἰσχίνη, ἢ τὰ πρὸς Βυζαντίους, ἢ τὰ πρὸς Εὐβοέας, ἢ πρὸς τῶν ἰσων νυκτὶ διαλέγη, πρὸς τὸν μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ πρὸς τῶν ὑπερ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τριήρων, τετρακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς τετρακοσίας ἢ πόλιν παρέχετο, καὶ οὐκ ἐλαττωσά νομίζουσα, οὐδὲ κρίνουσα τὰς ταῦτα συμβουλεύσαντας, οὐδὲ ἀνακτεῖναι ἐπὶ τέτοις ἐωρεῖτο, (αἰσχρὸν

¹ Εἰ δὲ λέγεις] Æschines, §. 33, et 45.

² περὶ τῶν ἰσων] περὶ τῶν νήσων, Marg. Bav. et ita legit Reiskius. Utra lectio sit potior, dijudicet lector eruditus.

γὰρ) Ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἔχουσα χάριν, εἰ, κοινῷ κινδύνου τοῖς Ἕλλησι φειδάντος, αὐτὴ διπλάσια τῷ ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτηρίαν παρέχετο. Εἴτα ¹ κενὰς χαρίζη χάριτας τῆτοις, συκοφαντῶν ἐμέ. Τί γὰρ νῦν λέγεις οἷα ἐχρῆν φράττειν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ² ὦν ἐν τῇ πόλει, ³ καὶ παρῶν, ταῦτ' ἔγραφες, εἴπερ ἐδέχετο φράττειν τὰς παρόντας καὶ παρῶν, ἐν οἷς, οὐχ ⁴ ὅσα ἐβλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ φράγματα, ἔδει δέχεσθαι; Ὁ γὰρ ἀντωνόμενος, καὶ ταχὺ τὰς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένης προσδεζόμενος, καὶ χρήματα προσθήσων, ὑπῆρχεν ἑτοιμος.

οἱ. Ἀλλ' εἰ νῦν ὅτι τοῖς πεπραγμένοις κατηγορίας ἔχω, τί ἂν οἶεσθε, εἰ τὸτ', ἐμῷ φέρει τέτων ἀκριβολογουμένων, ἀπῆλθον αἱ πόλεις, καὶ προσέθεντο Φιλίππῳ, καὶ ἅμα Εὐβοίᾳ, καὶ Θηβῶν, καὶ Βυζαντίᾳ κύριος κατέστη; Τί ποιεῖν ἂν, ἢ τί οἶεσθε λέγειν τὰς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τῆτοις; ἔχ, ὥς ἐξεδόθησαν; οὐχ, ὥς ἀπῆλθον, βεβλόμενοι μετ' ἡμῶν (εἰ); Εἴτα τὸ μὲν Ἑλ-

¹ κενὰς χαρίζη χάριτας] Κενὰ καὶ χάριτες sunt officia, studia vana, in cassum navata, sive illo, cui navantur, haud desiderante, et vel aspernante etiam, sive quod sero veniunt, sive quod rem malam et corruptam haud corrigunt. *Reiske.*

² ὦν ἐν τῇ πόλει] Agens, habens in urbe, non peregrinans. *Idem.*

³ καὶ παρῶν] Sc. τοῖς γιγνομένοις, praesens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis versans. *Idem.*

⁴ ὅσα ἐβλόμεθα] Prætulī (ex MSS.) τῷ vulgari ὅσα ἂν βεβλόμεθα. Præterea verba ἐξῆν αἰρεῖσθαι, aut similia, addenda videntur. Non ea licebat optare, quæ vellemus, sed ea necesse erat acceptare, quæ res et tempora darent. *Idem.*

λησσόντες ἀλλ' Βυζαντίων ἐγκρατὴς κατέστηκε, καὶ τῆς
 σιτοπομπείας τῆς τῷ Ἑλλιάων κύριος [γένονε,] πό-
 λεμος δ' ὁμορος καὶ βαρὺς εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἀλλ' Θηβαί-
 ων κεκόμισαι, ἀπλὸς δ' ἡ θάλαττα ὑπὸ τῷ ὅκ τῆς
 Εὐβοίας ὀρμωμένων ληστῶν γέγονεν. Οὐκ ἂν ταῦτ' ἔλε-
 γον, καὶ πολλὰ γε πρὸς τέτοις ἕτερα; Πονηρὸν, ὃ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης αἰεὶ, καὶ παντα-
 χόθεν βάσκανον καὶ φιλαίπιον. Τὸτο δὲ καὶ φύσιν κίναδος
 ἀνθρώπιον ὅτιν, ἔδεν ἔξαρχῆς ὑγιὲς πεποιηκὸς, οὐδ' ἐλεύ-
 θεον· ¹ αὐτοτραγικὸς πίδηκος, ² ἀρραῖος Οἰνόμαος,
³ παράσημος ῥήτωρ. Τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν
 ἵκει τῇ πατρίδι; Νῦν ἡμῖν λέγεις ὑπὲρ τῶν παρ-
 εληλυθόντων; ⁴ ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενέσι μὲν
 τοῖς χέμνεσιν εἰσιὼν μὴ λέγοι, μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀπο-
 φεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὴ δὲ τελευτήσῃ τις αὐτῶν, καὶ
 τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροιτο, ἀκολουθῶν ὅτι τὸ μνήμα,

¹ αὐτοτραγικὸς πίδηκος] Διὰ τὸ ἀπαίδευτον ὄντα, τῇ φύσει χρω-
 μενον, ὥσπερ οἱ πίδηκοι, τραγωδίας ὑποκρίνεσθαι. *Wolf*. Οἶκοθεν καὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πιδηκίζεσθαι. *Ulrich*.

² ἀρραῖος Οἰνόμαος] Διὰ τὸ ἐν ἀγροῖς ὑποκρίνεσθαι (Λιχίνην) τὸν
 Οἰνόμαον. *Wolf*. Oenomaus, rex Elidis, qui curuli certamine vic-
 tus a Pelope, regnum amisit. Hujus personam cum in Colytto,
 pago Attico, quondam sustineret Æschines, turpiter in scena deci-
 disse fertur. *Stock*.

³ παράσημος ῥήτωρ] Τὸ πονηρὸν κόμματος ὢν. *Wolfius*.

Ibid.] Citatur et explicatur ab *Harpocrate* et *Suida* v. Παρά-
 σημος. *Taylor*.

⁴ ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς] *Æschin.* §. 82.

διεξίοι, εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος οὕτως, ἐκ ἂν ἀπ-
έθανεν; Ἐμβρόντητε, εἴτα νῦν λέγεις;

οἷ'. Οὐ τοίνυν ἐδὲ τῇ ἡττῇ¹ αὐτὴν, εἰ ταύτῃ γαυ-
ρίᾳς, ἐφ' ἣ γένειν σε, ὧ κατάρρατε, προσήκεν, ἐν ἐδρῇ τῇ²
παρ' ἐμοῦ γερουσίαν εὐρήσετε τῇ πόλει. Οὕτως δὲ λο-
γίζεσθε. Οὐδαμοῦ πώποτε, ³ ὅποι πρεσβυτῆς ἐξεπέμ-
φθην ὑφ' ὑμῶν ἐγώ, ἡττηθεὶς ἀπὸ τῶν τῶν Φι-
λίππε πρεσβέων, οὐκ ἐκ Θετταλίας, οὐκ ἐξ Ἀμβρα-
κίας, οὐκ ἐξ Ἰλλυριῶν, οὐ πρὸς τῇ Θρακῶν βασιλείᾳ,
ἐκ ἐκ Βυζαντίου, οὐκ ἄλλοθεν ἐδαμόθεν, οὐ τὰ τελευ-
ταῖα πρῶτον ἐκ Θηβῶν. Ἄλλ' ἐν οἷς χρησιμεῖεν οἱ
πρεσβεῖς αὐτῷ τῷ λόγῳ, ταῦτα τοῖς ὅπλοις ἐπὶ ὧν χαλ-
εσρέφετο. Ταῦτ' οὖν ἀπαγεῖς παρ' ἐμῷ, καὶ οὐκ ἀν-
οχηθῇ τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπῳ, καὶ τῆς Φι-
λίππε δυνάμεως ἀξιῶν, ἕνα ὄντα, κρείττω γενέσθαι; καὶ
ταῦτα τοῖς λόγοις; τίς γὰρ ἄλλος κύριος ἦν ἐγώ; οὐ γὰρ
τῆς γε ἐκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῇ τύχῃ τῇ πρὸς ταξασμένων,
οὐδὲ τῆς στρατηγίας, ἧς ἐμὲ ἀπαγεῖς εὐρίνας. Οὕτω
σκαμὸς εἶ.

ογ'. Ἀλλὰ μὲν, ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη,
πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε· καὶ πρὸς ταῦτα. Τίνα οὖν ὅτι

¹ αὐτὴν] Addidi. (ex MS.) Non supervacaneum est hoc vocab.
cladem ipsam. Vult dicere, delicta imperatorum et militum, quæ
cladem hanc consciverunt, in semet spectata et a meis politicis in-
stitutis secreta, mihi par non est imputari. *Reiske.*

² παρ' ἐμῷ] Hoc prætuli, ex MSS. τῷ παρ' ἐμοί. *Idem.*

³ ὅποι] Prætuli, ex MSS. τῷ ὅποι, et pro ἐπέμφθην simplici, ἐξε-
πέμφθην. *Idem.*

ταῦτα; ἰδεῖν τὰ πρῶτα ἀρχόμενα, καὶ παρα-
 ούμεθα, καὶ παρῆν τοῖς ἄλλοις· ταῦτα πέπρακτά
 μοι· καὶ ἐπὶ τὰς ἑκαστοῦ βραδυτῆρας, ὅκνεσ, ἀγνοίας,
 φιλονεικίας, ¹ ἃ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι πρῶσεν ἀπά-
 σαις καὶ ἀναγκῆα ἀμαρτήματα, ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον
 συστῆλα· καὶ τὸναντίον εἰς ὁμόνοιαν, καὶ φιλίαν, καὶ τὸ
 δεόντα ποιεῖν ὀρμὴν πρῶσέ·. Καὶ ταῦτά μοι πάν-
 τα πεποίηται, καὶ ἔδεις μήποτε ἀνθρώπων εὖρε, τὸ κατ'
 ἐμέ, ἔδεν ἐλλειφθῆν. Εἰ τοίνυν τις ὄντιν' ἐρεῖτο, τίσι τὰ
 πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διακήσατο, πάντες
 ἂν εἴποιεν, τῷ στρατοπέδῳ, καὶ τῷ δίδοναι, καὶ ἀφαιρῆναι
 τὰς ἐπὶ τῷ παραγμάτων. Οὐκ ἔν τῷ μὲν δυνάμεων,
 ἔτε κύριος, οὐθ' ἡγεμὼν ἢ ἐγώ· ὥστε ἔδε ὁ λόγος τῷ
 κατ' ταῦτα παραχθέντων πρὸς ἐμέ. Καὶ μὲν, τῷ γε μὴ
 ἀφαιρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. Ὡστερ
 γὰρ ὁ ἀννούμνος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρίν· οὐ-
 πως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ ἀφαιρέας, νενίκηκε τὸν ἀννού-
 μνον. Ὡστε ἀήτητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ.

οδ'. Ἄ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεχόμενος εἰς τὸ δικαίως
 τοιαῦτα γράφειν τῷτον πρὸς ἐμὲ, πρὸς πολλοῖς ἑτέροις,
 ταῦτα καὶ πρὸς ἀπλήσια τέτοις ὅσιν· ² ἃ δ' οἱ πάντες
 ὑμεῖς ἴτε, ταῦτ' ἤδη λέξω. Μετὰ γὰρ τὴν μάχην εὐθὺς

¹ ἃ πολιτικὰ] Reiskius habet, ἃ συνήλικα. Quæ vitia civitati-
 bus omnibus cognata sunt, cum ipsis nata, durantque, donec ipsæ
 permanent.

² ἃ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴτε] Ἄ δ' ὑμεῖς οἱ πάντες, vel οἱ παρόν-
 τες, ferri potest. Sed quid si, ἃ δὲ πάντες ὑμεῖς ἴτε? Wolfius.

ὁ δῆμος, εἰδὼς καὶ ἐωρακὼς πάντα, ὅσα ἔπρατον ἐγώ, ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ¹ ἐμβροηκῶς, ἡνίκα ἔδ' ἀγνωμονήσά τι θαυμαστὸν ἦν τῆς πολλῆς πρὸς ἐμέ, πρῶτον μὲν, πρὸς σωτηρίας τῆς πόλεως βελευόμενος, τὰς ἐμαῖς γνώμας ἐχειροτόνη· καὶ πάντα, ὅσα τῆς φυλακῆς ἕνεκα ἐπράττετο, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς φυλάκων, αἱ τὰ φρεσι, τὰ εἰς τὰ τεῖχη χεῖματα, ἀφ' ἑμῶν ψηφισμάτων ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ἀνέμεινος σιτώνιῳ, ἐκ πάντων ἐμέ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος, καὶ μετὰ ταῦτα συστάντων, οἷς ἰὺ ὀπιμελὲς κακῶς ἐμέ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ταῦτα ἐπαγόντων μοι, ἐγὼ δὲ ἑαυτῶν τό γε πρῶτον, ἀλλὰ δὲ ὧν μάλιστα ὑπελάμβανον ἀγνοηθήσεαί, (ἴτε γὰρ δήπερ καὶ μέμνησθε, ὅτι τῆς πρώτης χρόνου, κατ' ἐκάστην σχεδὸν ἡμέραν ἐκρινόμην ἐγώ, καὶ οὐτ' ὑπόνοια Σωσιπλέους, οὔτε συκοφαντία Φιλοκράτους, οὔτε Διώνδου, καὶ Μελάνας μανία, ἔτ' ἄλλο ἔδεν ἀπείρατον ἦν τέτοις κατ' ἐμῶ) ἐν τοίνυν τέτοις πᾶσι, μάλιστα μὲν ἀφ' ἑμῶ τῆς θεῆς, δεύτερον δὲ δι' ὑμᾶς, καὶ τῆς ἄλλης ἀπαντᾶς Ἀθηναίης, ἐσωζόμεν· δικαίως· τῆτο γὰρ καὶ ἀληθὲς ὅτι, καὶ ὑπὲρ τῶν ὁμωμοκότων, καὶ γνόντων τὰ εὐορκὰ δικαίων. Οὐκ ἔν ² ἐν μὲν οἷς ³ εἰσηγγελλόμεν, ὅτε ἀπε-

¹ ἐμβροηκῶς] Dubium est, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγώ. Insequentia tamen sic satis certo definiunt, atque restringunt ad δῆμος. Mirum non fuisset, si populus, utpote in ipsos ingressus deterrimos barbarum bellicarum horrores, iisque septus et poene dementatus, inclementius aliquid in me statuisset.

² ἐν μὲν οἷς] Sc. χρόνοις. Temporis enim significationem habet

ἤφριζαθέ με, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς
 δώδεκον οὐ μετεδίδοτε, τότε ἤφριζαθε τὰ ἄριστα με
 πρᾶττειν· ἐν οἷς δὲ τὰς ¹ γραφὰς ἀπέφυγον, ἔννομα καὶ
 γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμιμι· ἐν οἷς δὲ ² τὰς εὐθύνας
 ἐπεσημάνεαθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκίῃς πάντα πε-
 πρᾶχθαι μοι προσωμολογεῖτε.

οἷ. Τῶν οὖν οὕτως ἐχόντων, τί προσήκειν, ἢ τί
 δίκαιον ἡ τοῖς ἡμῶν πεπραγμένοις γέσθαι τὸν
 Κτησιφῶντα ὄνομα; ³ οὐχ, ὃ τὸν δῆμον ἐώρα πτόμενον;
 οὐχ, ὃ τὰς ὁμωμοκότας δικασάς; οὐχ, ὃ τὴν ἀλήθειαν
 πρὸς πάντας βεβαιῆσαν; Ναί, φησὶν· Ἀλλὰ τὸ τῷ κε-
 φάλῃ καλόν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν· ⁴ καὶ νῦν Δί
 εὐδαιμόν γε. Ἀλλὰ τί μᾶλλον, ὃ πολλάκις μὲν φυγὼν,
 μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν, ἐν ἐγκλήματι γίγ-
 νοιτ' ἂν ἀφ' αὐτοῦ δικαίως; Κάτιος πρὸς γε τῶτον, ἄν-
 δρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τῷ κεφαλῇ καλόν εἰπεῖν ὅτι

τὸ ἐν οἷς hic, uti alibi sæpe. Vide, supra, §. 29, et infra, §. 78.
Stock.

³ εἰσηγγελλόμεν—τὰ ἄριστα με πρᾶττειν] Ergo ἡ Εἰσαγγελία
 κατὰ τῶν τὰ πολιτικὰ οὐ καλῶς πρᾶττόντων. *Wolffius.*

¹ γραφὰς—ἔννομα] Ergo αἱ Γραφαὶ sunt κατὰ τῶν τὰ παράνο-
 μα λεγόντων, ἢ γραφόντων. *Idem.*

² τὰς εὐθύνας—δικαίως] Ergo Εὐθύναι sunt κατὰ τῶν ἐ δικαίως
 καὶ ἀδωροδοκίῃς πάντα πρᾶττόντων. *Idem.*

³ οὐχ, ὃ τὸν δῆμον] Non est utique temere factum ab oratore,
 quod ad εἰσαγγελίαν, τὸν δῆμον, ad γραφὰς, τὸν δικαστήν, ad εὐθύνας
 denique τὴν ἀλήθειαν adcommoaret. *Taylor.*

⁴ καὶ νῦν Δί] Non id modo concedo, quod tu postulas, præclarum
 esse, sed insuper hoc quoque largior, beatum esse. *Reiske.*

μοι·¹ οὐδεμίαν γὰρ πώποτ' ἐγράφατό με, οὐδ' ἐδί-
ωξε γραφίῳ. Ὡστε ὑπὸ σοῦ γε ὁμολόγημαι μηδὲν εἶ) ὃ
Κεφάλῃ χείρων πολίτης.

οτ'. Πολλαχόθεν μὲν τοίνυν ἂν τις ἴδοι τ' ἀγνωμο-
σύῳ αὐτῷ καὶ τῷ βασιλείῳ· οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ' ὧν
πρὸς τῆς τύχης διελέχθη. Ἐγὼ δ' ὅλως μὲν, ὅστις,
ἄνθρωπος ὢν, ἀνθρώπῳ τύχῃ προφέρει, παντελῶς
ἀνόητον ἡγῶμαι. Ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλπιστα πράττειν νομίζων,
καὶ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ μὴν τοιαύτη μέ-
χρι τῆς ἐσπέρας, πῶς χρὴ πρὸς ταύτης λέγειν, ἢ πῶς
ὀνειδίζειν ἑτέρῳ; Ἐπειδὴ δ' οὗτος, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις,
καὶ πρὸς τούτων ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ, σκέψασθε,
ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ καὶ ἀληθέστερον
καὶ ἀνθρωπινώτερον ἐγὼ πρὸς τῆς τύχης τέττα ἀγα-
λεχθήσομαι. Ἐγὼ τῷ μὲν τῆς πόλεως τύχῃν ἀγα-
θῷ ἡγῶμαι, καὶ τοῦθ' ὁρῶ καὶ τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον
ὑμῖν καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντευόμενον· τῷ μὲν-
τοι τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἢ νῦν ἐπέχει, χαλεπῷ καὶ
δεινῷ. Τίς γὰρ Ἑλλιάων, ἢ τίς Βαρβάρων, οὐ πολλῶν
κακῶν² καὶ μεγάλων ἐν τῷ παρόντι πεπείραται καιρῷ;

¹ οὐδεμίαν κ.τ.λ.] Videntur hæ duæ dictiones, εἰδὲς ἐγράφατό με πώποτε, et εἰδὲς ἐδίωξε γραφὴν, nil inter se differre, sed idem significare, differunt tamen. Deserebant multi alios criminum, sed litem coeptam haud prosequerantur. Demosthenes hic ab Æschine dicamque sibi scriptam negat unquam fuisse, neque semel in forum delatam ab eodem esse constanter peractam. Nunquam me accusavit Æschines, ait, nunquam litem indictam persecutus est. *Reiske.*

² καὶ μεγάλων] Addidi. (ex MSS.) *Reiske.*

Τὸ μὲν τοίνυν παρελέσθαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ, τῶν
οἰηθέντων Ἑλλήνων, εἰ πείθοιντο ἡμᾶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ
ἀφ' ἑξέιν, αὐτῶν ἐκείνων ἀμεινον πρᾶττειν, τῆς ἀγαθῆς
τύχης τῆς πόλεως εἶναι τίθημι.¹ τὸ δὲ παροτρύνειν, καὶ
μὴ πάντ' ὡς ἡβρόμεθ' ἡμῖν συμβῆναι, τῆς τῶν ἄλ-
λων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον ἐφ' ἡμᾶς [² μέρος]
μετεληφέναι νομίζω τὴν πάλιν. Τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν
ἐμὴν, καὶ τὴν ἐνός ἡμῶν ἐκάστου, ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν
δίκαιον εἶναι νομίζω. Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως περὶ τῆς τύ-
χης ἐξετάζειν ἀξιῶ, ὀρθῶς, καὶ δικαίως, ὡς ἐμαυτῷ δοκῶ.
νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συμβουλεύειν. Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν τύχην τὴν
ἐμὴν τῆς κοινῆς τῆς πόλεως κυριώτεραν εἶναι φησι, τὴν μι-
κράν καὶ φαύλην τῆς ἀγαθῆς καὶ μεγάλης. Καὶ πῶς ἐν
τῷτο γενέσθαι;

οἷ'. Καὶ μὲν, εἴ γε τὴν ἐμὴν τύχην πάντως ἐξετά-
ζειν, Αἰχίνη, περὶ τῆς, περὶ τὴν αὐτὴν σκοπεῖ καὶ εὖ-
ρης τὴν ἐμὴν βελτίω τῆς σῆς, παῦσαι λοιδορέμους αὐ-
τῇ. Σκόπει τοίνυν εὐθὺς ἐξαρχῆς, καὶ με, περὶ Διὸς
καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνῶ μηδεῖς. Ἐγὼ
γὰρ οὐτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι,
οὐτ' εἴ τις ἐν ἀφρόνοις τραφεῖς ἐπὶ τούτῳ σεμνύεται.
ἀλλ' ὑπὸ τῆς τεττῆς τῆς χαλεπῆς βλασφημίας καὶ
συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι,

¹ τὸ δὲ] Forte, τῶ δὲ. Τουτέστι, διὰ δὲ τούτο. Wolfius.

² μέρος] Deest Guelph. Vindob. In sequentibus tamen, §. 82.
p. 142. εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν.
An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, H.
Steph. Thes. t. ii. col. 576. Taylor.

οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων ὥς ἀν δύνωμι μετρίωτατα χρή-
σονται.

οή. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ὑπεῖρξεν, Αἰσχίνη, παρδὶ μὲν
ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ προσηκόντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν,
ὅσα χρὴ τὸν μηδὲν ἀρχὸν ποιήσονται δι' ἐνδεῖαν· ἐξελ-
θόντι δὲ ἐκ παίδων, τὰκάλουθα τέτοις πράττειν, χρ-
ρηγεῖν, τελερχεῖν, εἰσφέρειν, μηδεμιᾶς φιλοτιμίας, μήτε
ιδίας μήτε δημοσίας, ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πό-
λει καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμον εἶναι. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς τὰ
κοινὰ προσηλθόν, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐ-
λέσθαι, ὥστε καὶ ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν
ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐπεφανῶσθαι, καὶ μηδὲ¹ τῶν
ἐχθρῶν ὑμᾶς, ὥς οὐ καλὰ γε ἦν ἂν προειλόμην, ὅπι-
χειρεῖν λέγειν. Ἐγὼ μὲν δὴ τοιαύτη συμβεβίωχα τύ-
χη· καὶ πόλλ' ἂν ἔχων ἕτερόν τι εἶπεν περὶ αὐτῆς, πα-
ραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπήσά πιναι,² ἐν οἷς σεμ-
νύομαι.

οθ'. Σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ ἀγαπύων τῶν ἄλλων,
σκόπει πρὸς ταύτην ὁποῖα πνὶ κέχρησται τύχη· δι' ἣν,
παῖς μὲν ὢν, μὲν πολλῆς ἐνδεείας ἐτερέφης, ἅμα τῷ πα-

¹ τῶν ἐχθρῶν ὑμᾶς] Te, Æschinem, cum tuis sodalibus, qui omnes mei estis inimici. Suspiciatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Æschinis, sed ad iudices coronamque circumstantem esse directam. Quod si est, leg. erit, τῶν ἐχθρῶν πρὸς ὑμᾶς, neque hostes vestros, o cives, unquam vobis objectasse, instituta mea turpia fuisse. *Reiske.*

² ἐν οἷς] Vide, supra, p. 130. n. 2.

³ ὁποῖα] Dedi, pro ποῖα, ex MSS. *Reiske.*

τεὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ περὶ πρεσβύων, τὸ μέλαν τεί-
 βων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κο-
 ρῶν, οἰκέτε τάξιν, ἔκ ἐλευθέρα παιδὸς, ἔχων. Ἄνθρωπος δὲ
 γενόμενος, τῇ μητρὶ τέλει τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκας, καὶ
 τὰλλα σκευωρῶν, τὴν μὲν νύκτα νεβρίζων, καὶ κρα-
 τηρίζων, καὶ καθαίρων τὰς τελευμένους, καὶ ¹ ἀπομάττων
 τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις, καὶ ² ἀνισὰς ἀπὸ τῆς κα-
 θαρμῆς, καὶ κελεύων λέγειν, ³ ΕΦΥΓΟΝ ΚΑΚΟΝ,
 ΕΥΡΟΝ ΑΜΕΙΝΟΝ, ὅτι τῷ μηδένα πώποτε τηλι-
 κῆτον ὀλολύξαι σεμνινόμενος· (⁴ καὶ ἔγωγε νομίζω, μὴ

¹ ἀπομάττων] Sc. τὰς τελευμένους. *Detergens initiatos argilla. Loti fricabantur creta, ochra, argilla, et furfuribus, quæ sunt res abster-
 gendis sordibus, seu squamis cutis, perquam accommodatæ. Sapo-
 nem illi veteres ignorabant, aut rarius eo utebantur. Reiske.*

² ἀνισὰς] Ita correxi, pro ἀναστὰς, ex MSS. Perfecta lustra-
 tione, jubebas lustratos surgere humo fellave. Quæ modo enu-
 meravit orator, omnia sunt σκευωρήματα Æschini cum matre com-
 munia, in quibus eam adjuvit: ut τὸ νεβρίζειν, quod est, *initiandos
 pelle maculosa binnuli induere*. Nam deponendæ ipsis erant suæ ves-
 tes, quo nudi baptizarentur. Τὸ κρατηρίζειν fuit aut *immersio initi-
 andi in labrum aqua plenum, aut effusio labri super caput ejus stantis,
 aut in genibus sedentis*. Idem.

³ ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἀμεινον] Solennis hicce versiculus, a Myf-
 tis proferendus, eximiam eam victus mutationem innuebat, et in-
 numerata quæ in vitam mortalium commoda invexit Ceres, fru-
 mento reperto, cum antea glande vescerentur, et institutis *Myste-
 riis illis*, (verba sunt Ciceronis de Leg. l. ii. c. 24.) *quibus ex agresti
 immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus*. Stock.

⁴ καὶ ἔγωγε νομίζω] Nullus dubito leg. esse, *δικαίως, ὡς ἔγωγε
 νομίζω*, et id recte quidem, ut ego equidem opinor, facit, se jac-
 tans scilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum, et sonorum
 ὀλολύξαι, non ululare, sed jubulare potius, valeat. *Reiske.*

ὃ οἶεσθ' αὐτὸν φθέγγεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὁλολύζειν δ'
 οὐχ ὑπέρλαμπρον) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τὰς χαλὰς
¹Θιάσας ἄγων ἀπὸ τῶν ὁδῶν, τὰς ἐπεφανωμένους τῶν
²μαράθρων, καὶ τῇ λεύκῃ, ³τὰς ὄφεις τὰς Παρείας
 θλίβων, καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀγῶρων, καὶ βοῶν,
 Εὐοῖ, Σαβοῖ, καὶ ἐπορχέμενος ⁴Υῆς Ἀτῆς, Ἀτῆς

¹ Θιάσας] *Choros Bacchantium*; tracto nomine ἀπὸ τῆς θεοῦ καὶ
 γὰρ αὐτὰς τὰς θεὰς οἱ Λάκωνες Σιάς φασί. Athenæus, l. viii. c.
 16. ad quem locum vide Casaub.

² μαράθρω] Herba est, quam *Fennel* vocamus. Taylor.

³ τὰς ὄφεις τὰς Παρείας] *Serpentes, quos Parias vocant, elidens.*
Παρείας ὄφεις, serpentes cum ingentibus maxillis, ac unde iis no-
 men tradunt Harpocraton et Hesychius, quorum ille duo Demos-
 thenis et Hyperidis adducit loca; et a quibus serpentibus viperas
 ipsas devorari additur. Demosthenis de iis locus exstat hic. Span-
 hemius, in Aristoph. Plut. ver. 689.

⁴ Υῆς Ἀτῆς] Vocabulum Υῆς Bacchi esse epithetum docet Sui-
 das et Auctor Etymologici, quibus consentit scholiastes Arati, et
 Eustath. in Il. σ'. p. 1155. Edit. Rom. denique Theon in Aratum,
 ex quibus corrigendus est Hesychius, apud quem legitur ὑεὺς σα-
 ζάριος, cum legendum sit, ὕης, ut auctores, quos laudavi, testantur.
 Sed difficultas est quis sit ἄτῆς. Harpocraton quidem existimavit
 Attin illum in Phrygia celeberrimum matris Idææ ministrum a
 Demosthene intelligi, quod mihi certe absurdum videtur. Loquitur
 enim Demosthenes de Orgiis Bacchi, seu Thiasis, quos Æschines
 deducebat. Attidi vero nihil commune cum Baccho, cuius Attidis
 ne nomen quidem cognitum fuisse arbitror Atheniensibus Demos-
 thenis ætate. Proinde non dubito, quin corrupti sint Demosthenis
 codices, et quin pro ἄτῆς, scribendum sit Ἀτῆς, quod epithetum
 fuit Bacchi, ex eo quod a Titanibus discerptus fuisse dicitur. Do-
 cet id auctor Etymologici; Ἀτῆς ὁ Διόνυσος ἐπιθετικῶς ἀπὸ τῆς γε-
 νομένης ἐκ τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν ἄτῆς καὶ φθορᾶς. Idem quoque
 error eluendus est ex Clementis Protreptico, p. 6. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ

Ἰης, ¹ ἑξαρχος, καὶ προσηγμένων, καὶ κιστοφόρος, καὶ
 λικνοφόρος, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῆς γραϊδίων προση-
 αγορολόμνος, μισθὸν λαμβάνων τέτων, ² ἑνθρυπία, καὶ
³ στρεπτής, καὶ ⁴ νεήλατα· ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν ὡς ἀληθῶς
 αὐτὸν εὐδαιμονίῃ, καὶ τιῶ αὐτῷ τύχῃ; Ἐπει-
 δὴ δ' ⁵ εἰς τὰς δημότας ἐνεγράφησιν ὅπωςδὴποτε, ἐῷ γὰρ
 τετο, ἐπειδὴ γὰρ ἐνεγράφησιν, εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξε-
 λέξω τῆς ἔργων, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς
 ἀρχαίοις· ὡς δ' ἀπηλλάγης ποτὲ καὶ τέττα, πάνθ', ἀ-
 πὼν ἄλλων κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, ἐκ κατήχυνας μὲν
 Δί' ὅθεν τῶν προϋπηργιδίων τῷ μεταζαῦτα βίῳ· ἀλ-

ἀπεικώτως τὸν Διόνυσον τινὲς Ἀτλιν προσαγορεύεσθαι θέλασιν ἀδοίων
 ἡσερημένον. Lego, Ἀτην. *Valesius*, Emend. l. iv. c. 6.

¹ ἑξαρχος ad λικνοφόρος] *Præcentor, et anteambulo, et cistiphorus,*
et vannifer. De hoc loco vide *Spanhemii* Observat. in Call. Hymn.
 in Cerer. ver. 127. ubi multa invenies scitu omnino digna.

² ἑνθρυπία, καὶ στρεπτής, καὶ νεήλατα] *Placentarum* sunt species,
 quas habet etiam *Athenæus*, *Deipnosoph.* l. xiv. et hunc locum ci-
 tat. *Palmer.*

Ibid. ἑνθρυπία] *Harpoc.* in v. meminit hujus loci *Demosthenici.*
Erudite de his agit Cl. *Valesius* ad eam glossam *Harpocratonis.* *Εν-*
θρυπία] ψωμοὶ ἦσαν, οἶνω βεβρεγμένοι, εἰς ἐποίην εἰς σκάφην ἄρτας
 διαθρύψαντες, καὶ φακὴν ἐπισκεδάσαντες. *Ulpian.* *Taylor.*

³ στρεπτής] *Πλακῆνλος* εἶδος, *Harpoc.* qui excitat hanc vocem ex
 hoc loco *Demosthenis.* Adde *Athenæum*, l. xiv. c. 13. qui locum
 hunc respicit, et *Suid.* v. *Στρεπτής.* *Idem.*

⁴ νεήλατα] *Νεήλατα.* *Δημοδῆνης* ὑπὲρ *Κτησιφῶντος* κατ' ἑλ-
 λειψιν, ἀντὶ τῶ νεήλατα ἄλφιστα, τὰ νεωστὶ ἀλληλεσμῶρα, ἀ δὴ μέλιτι
 ἀναδεύοντες, ἀσαφίδας τε καὶ χλωρὸς ἐρεβίνθους ἐπεμβαλόντες, τοῖς
 τὰ ἱερὰ τελεῖσιν ἔνεμον, ἐκάλεον δὲ αὐτὰ, οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ
 μακαρίαν. *Harpocr.* in v. *Taylor.*

⁵ εἰς τὰς δημότας ἐνεγράφησιν] *Viginti annos natus.* *Supra* Not.
 ad *Æsch.* §. 39. *Stock.*

λά μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ὀπιθαλουμένοις ἐ-
κείνοις ὑποκριταῖς, ¹ Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει, ἐτρίπαγωνίταις,
σῦκα, καὶ βότευς, καὶ ² ἐλάας συλλέγων, ὥσπερ ³ ὀπω-
ρώνης ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἁλλοτρίων χωρίων, πλείω λαμβάνων
ἐκ τῶν τούτων τραύματα, ἢ τῶν ἀγώνων, ⁴ οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς
ψυχῆς ἠγωνίζεσθε. Ἦν γὰρ ἀσπονδος καὶ ἀκήρυκτος ὑμῖν
ὁ πρὸς τὰς θεαταῖς πόλεμος, ἐφ' ᾧ πολλὰ τραύματ'
εἰληφώς, εἰκότως τὰς ἀπείρους τῶν τοιούτων κινδύνων,
ὥς δειλοὺς, σκώπεις. Ἀλλὰ γὰρ παρὲς ἕξ ᾧν ⁵ τὴν πενίαν
ἀπιάσας ἂν τις, πρὸς αὐτὰ τὰ τῆς τέχνης σου βα-
δισμαὶ κατηγορήματα. Τοιαύτῳ γὰρ εἶλε πολιτείαν,
ἐπειδὴ ποτε καὶ τούτ' ἐπῆλθέ σοι ποιῆσαι, δι' ἧν, εὐτυ-
χούσης μὲν τῆς πατρίδος, λαγῶ βίον ἔζης, δεδιώς καὶ
τρέμων, καὶ αἰεὶ πληγέσθαι πρὸς δοκῶν, ἐφ' οἷς σαι-
νὰ σωήδεις ἀδικούντι· ἐν οἷς δ' ἠτύχησαν ⁵ οἱ ἄλλοι,

¹ Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει] Maussacus, ad Harpocrat. plura et di-
fertiora ad hunc locum Auctoris mei commentatur. Adde erudi-
tissimum, et de Græcis literis optime meritum, Albert. ad Hesychium, v. Βαρύστονος. Taylor.

² ἐλάας] Dedi, pro vulgari ἐλαίας, ex MS. Nam ἐλάα est
fructus oleæ, oliva: ἐλαία vero est olea, arbor fructum ferens. Ad
ὀπωρώνης addidi ἐκεῖνος, ille, proverbio, aut e fabula scenica vulgo
notus. Reiske.

³ ὀπωρώνης] Ὀπωροπώλης. Τῶν οἱ ἀγοράοι λέγουσι, οἱ δὲ πε-
παιδευμένοι, ὀπωρώνης, ὡς καὶ Δημοθένης. Phrynichus. Taylor.

⁴ ὅς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε] Lucianus, ἀλκιῖ. Οἱ ἀθ-
λοθέται μασιγῆν εἰώθασιν, ἣν τις ὑποκριτῆς Ἀθηναῖον, ἢ Ποσειδῶνα,
ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκώς, μὴ καλῶς ὑπακρίνηται, μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν
θεῶν. Wolfius.

⁵ οἱ ἄλλοι] Præter Æschinem reliqui omnes cives Athenienses,
iidemque sunt, qui versu proximo ἅπαντες appellantur. Reiske.

θεοὺς ὧν ὑφ' ἀπάντων ὦψαμ. Κάποι ὅσις χιλίων πο-
λιτῶν ὑποθανόντων ἐθάρρησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ πᾶν
ζώντων δίκαιός ἐστι; Πολλὰ τοίνυν ἕτερόν εἰπεῖν ἔχων πρὸς
αὐτῷ, πρὸςλείψω· ἐγὼ δ', ὅσ' ἂν δείξαιμι προσόντ' ἀρχαῖς
τέτρω καὶ ὀνείδῃ, πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν, ἀλλ'
ὅσα μηδὲν ἀρχεῖν ὅτιν εἰπεῖν ἐμοί.

π'. Ἐξέτασον τοίνυν ὁξάλληλα τὰ σοὶ καὶ ἐμοὶ
βεβιωμένα, πρῶτως, καὶ μὴ πικρῶς, Αἰσχίνη. Εἴτ' ἐρώτη-
σον τετρωσί, πῶς ὁποτέρου τύχῃν ἂν ἔλοιθ' ἕκαστος αὐ-
τῶν. ¹ Ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων· ἐτέλεις,
ἐγὼ δ' ἐτελούμην· ἐχρέουες, ἐγὼ δ' ἐχορήγην· ἐγραμ-
μάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησιάζον· ἐπειταγωνίζεις, ἐγὼ δ'
ἐθεώρου· ἔξεπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον· ὑπὲρ τῆς ἐχ-
θρῶν πεπολίτευμαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος.
Ἐὼ τ' ἄλλα. Ἀλλὰ νυνὶ τήμερον ἐγὼ μὲν, ὑπὲρ τῆς
σφρανωθῆναι, δοκιμάζομαι, τὸ δὲ μηδοτιῶν ἀδικεῖν ἀνω-
μολόγημαι· σοὶ δὲ συκοφάντῃ μὲν εἶ) δοκεῖν ὑπάρχει·
κινδυνεύεις δὲ, εἴτε δεῖ σε ἐπὶ τῷτο ποιεῖν, ² εἴτ' ἤδη πε-
παῦσθαι, μὴ μεταλαβόντα τὸ πῆμπλον μέρος τῆς ψήφων.
Ἀγαθὴ γε (οὐχ ὀρεῖς;) τύχῃ συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς

¹ Ἐδίδασκες κ.τ.λ.] Laudant Demetrius Phalereus, §. 262.
Hermog. cap. περὶ Ἀντιθέτου, pag. 420. Edit. Crispin. et Harpo-
crat. v. Ἀντίθεσις. Taylor.

² εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι] Sc. τῆς συκοφαντεῖν. Multam fuisse 500
drachmarum, (et si alibi 1000 fere scribuntur) cum diminutione ca-
pitis, apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulis-
set. Unde et Cicero *Æschinē* propter ignominiam iudicii cessisse
Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis prædium Rhodi
emisse scribat, tantillam pecuniam facile solvisset. *Wolffius.*

ὡς φαύλης κατηγορεῖς. Φέρε δὴ καὶ τὰς τῶν λειτουργιῶν μαρτυρίας, ὧν λελειτῆργηκα, ὑμῖν ἀναγνῶ πάσας· ὡς ἀνάγνωθι δὴ ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμήνε·

¹ Ἦκω λιπῶν κευθμῶνα, καὶ σκότῃ πύλας,

Καί,

Κακαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με,

καὶ ² κακὸν κακῶς σε μάλιτα μὲν οἱ θεοὶ, ἔπειτα δὲ οὗτοι πάντες ἀπολέσσαν, πονηρὸν ὄντα πολίτῳ, καὶ πρεσβύτῳ, καὶ τριταγωνιστῇ. Λέγε τὰς μαρτυρίας.

MARTYRIA I.

πα'. Ἐν μὲν τοίνυν τοῖς περὶ τὴν πόλιν, τοιοῦτος ἐγώ· ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις, εἰ μὴ πάντες ἴτε, ὅτι κοινὸς καὶ φιλόφρωνος, καὶ ³ πᾶσι τοῖς δεομένοισι ἐπαρκῶν, σιωπῶ· καὶ οὐδὲν ἂν εἴποιμι, ὅδ' ὡς ἀχρόμιον ἂν εἴη τῶν ὁδὲ μίαν μαρτυρίαν, ἔτ' εἰ πῖνας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσά-

¹ Ἦκω κ.τ.λ.] In principio Hecubæ Eurip.

Ἦκω ΝΕΚΡΩΝ κευθμῶνα καὶ σκότῃ πύλας
Λιπῶν.

Senarius, qui sequitur, Tragici est cuiusdam, cuius locus mihi festinanti non occurrit. Taylor.

² κακὸν κακῶς] Initium est versus ex aliqua Tragœdia, quam Æschines agere solebat. Sed eum abrumpit Demosthenes, et παρὰ προσδοκίαν in execrationem ipsius Æschinis transfert et convertit. Markland. Ita apud Aristophanem (Plut. 180.) uno dicente, ὁ Τιμοδείας δὲ πύργος—alter interrumpens ait, ἐμπέσοι γέ σοι. Wolfius.

³ πᾶσι] Addidi ex Hermogene, p. 411. Edit. Crisp. item ἀπορῆσι pag. seq. versu 1. Reiske.

μῦν, ἔτ' εἰ ποῖ θυγατέρας ἀπορῆσι συνεξέδωκα, οὔτε
 τῷ τοιούτων ὁδόν. Καὶ γὰρ ἔγω πῶς ὑπέληφα· ἐγὼ
 νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνηῖσθαι τὸν πάντα
 χερόν, ¹ τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι,
 εἰ δὲ τὸν μὲν χηροῦ, τὸν δὲ μὴ μικροψύχῃ ποιεῖν ἔρ-
 γον ἀνθρώπου· τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσ-
 κειν καὶ λέγειν, μικρὸν δὲν ² ὁμοίον ὅτι τῷ ὀνειδίζειν. Οὐ
 δὴ ποιήσω τοιοῦτον ὁδόν, ὁδὸν παραχθήσομαι· ἀλλ'
 ὅπως ποῦ ὑπέλημμαι περὶ τούτων, ³ ἀρκεῖ μοι.

πρ'. Βέλομαι δὲ τῷ ἰδίων ἀπαλλαγῆς, ἐπὶ μικρῷ
 πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ τῶν κοινῶν. Εἰ μὲν γὰρ ἔχεις,
 Αἰσχίνη, τῷ ὑπὸ τούτῳ τὸν ἥλιον εἰπεῖν ἀνθρώπων,
 ὅστις ⁴ ἀδῶος τῆς Φιλίππας πρῶτον, καὶ νῦν τῆς Ἀ-
 λεξάνδρου δυνατείας γέγονεν, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν Βαρ-
 βάρων, ἔγω· συγχωρῶ σοι, τίς ἐμὴ, εἴτε τύχῃ, εἴτε

¹ τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι] Ita ex MSS.
 quos citat Taylor. pro vulgari, τὸν ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι.
 Quanto melius et elegantius.

² ὁμοίον ἔστι τῷ ὀνειδίζειν] Quisquamne est, cui non statim in
 mentem subit simile effatum Terentianum? Vide Victor. Var. Lect.
 l. ii. c. 8. Taylor. Extat in Andria, Act. i. Sc. 1. ver. 16.

— Istaec commemoratio

Quasi exprobratio est inmemoris beneficii.

³ ἀρκεῖ μοι] Sc. ἡ ἐμὴ ὑπόληψις. Statuat quisque hoc de meo
 sensu prout vult: probet eum damnetve per me licet. Sinat modo
 me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cujus me non pœ-
 nitet, neque pœnitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et
 oblectationem animi mei percepi. Reiske.

⁴ ἀδῶος τῆς Φιλίππας—δυναστείας] Ἀντὶ τῆς, μὴ βλαβεῖς ὑπὸ
 ταύτης. Wolfius.

δυσυχίαν ὀνομάζειν βέλει, ¹ πάντων ἀτίαν γεγενῆσθαι. Εἰ δὲ καὶ τῶν μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὲ, μηδὲ φωνῶν ἀκηκοότων ἐμῶ, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπόνθησι, μὴ μόνον κατ' ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὅλας καὶ ἔθνη, πόσῳ δειχρότερον καὶ ἀληθέστερον, τίῳ ἀπάντων, ὥς ἔοικεν, ἀνθρώπων τύχῳ κοινῇ, καὶ φορᾶν πῶς πραγμάτων χαλεπῇ, καὶ οὐχ οἷαν ἔδει, τέτων ἀτίαν ἡγεῖσθαι; Σὺ τοίνυν ταῦτα ἀφείς, ἐμὲ τὸν πᾶσι τε τοιοῦσι ² πεπολιτευμένον ἀπὸ αἰῶνος, καὶ ταῦτ', εἰδὼς, ὅτι, καὶ εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ὀπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασιν, καὶ μάλιστα σοι. Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ κατ' ἐμαυτὸν αὐτοκράτωρ ὢν περὶ τῶν πραγμάτων ἐβουλόμην, ὥς ἂν τοῖς ἄλλοις ῥήτορσιν ὑμῖν ἐμὲ ἀπὸ αἰῶνος εἰ δὲ παρῆτε μὲν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἅπασιν αἰεὶ, ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἢ πόλις περὶ τίθει σκοπεῖν, πᾶσι δὲ ταῦτ' ἐδόκει τότε ἄριστα εἶναι, καὶ μάλιστα σοι, (οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχόμενος ἐλπίδων, καὶ ζήλου, καὶ τιμῶν, ἀ πᾶντα περὶ τοῖς τότε πεπραγμένοις ὥς ἐμῶ, ἀλλὰ ³ τῆς ἀληθείας ἡρώδης δηλονότι, καὶ τῷ μηδὲν ἔχειν εἰπεῖν

¹ πάντων] Sc. τέτων τῶν κακῶν. *Reiske.*

² πεπολιτευμένον] Ita, pro πολιτευόμενον, ex MSS. *Qui totam meam aetatem in tractatione reipub. peractam, apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi, peregerim.* Designat, pro more, iudices civisque Athenienses. *Idem.*

³ τῆς ἀληθείας] Subaudienda est praepositio ὑπό. Hujusce ἐλλείψεως apud Scriptores haud rara sunt exempla. Sic D. Lucæ, c. viii. ver. 20. supplenda illa locutio. Καὶ ἐπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων. i. e. ὑπὸ λεγόντων, vel potius ὑπὸ τινῶν λεγόντων.

βέλτιον) πῶς οὐκ ἀδικεῖς καὶ δεινὰ ποιεῖς, τέτοις νῦν ἐγκυαλῶν, ὧν τότε οὐκ εἶχες λέγειν βελτίω;

πγ'. Παρὰ μὲν τοίνυν τοῖς ἄλλοις ἐγὼ γ' ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμὲνα καὶ τεταγμὲνα πῶς τὰ τοιαῦτα. Ἀδικεῖ τις ἐκῶν; Ὀργὴ καὶ πικρία κατ' αὐτῶν. Ἐξήμαρτέ τις ἄκων; Συγγνώμη ἀντὶ τῆς πικρίας τίττω. Οὔτε ἀδικῶν τις, οὔτ' ἑξαμαρτάνων, εἰς τὰ πᾶσι δοκῶντα συμφέρειν ἑαυτὸν δὲς, ἢ κατάρθωσε μεθ' ἀπάντων; Οὐκ ὀνειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι τῷ ποιέτῳ δίκαιον, ἀλλὰ σιναχθεσθαι. Φανήσεται τοίνυν ταῦτα πάντα οὕτως, οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ τοῖς ἁγράφοις νομίμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἡγεσι δώρικεν. Αἰσχίνης τοίνυν τοσῶτον ὑπερβόληκεν ἀπαντὰς ἀνθρώπους ὁμότητι καὶ συκοφαντία, ὥστε καὶ ὧν αὐτὸς ὡς ἀτυχημάτων ἐμέμνητο, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ κατηγορεῖ.

πδ'. Καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ αὐτὸς ἀπλῶς καὶ μετ' εὐνοίας πάντας εἰρηκῶς τὴν λέξιν, φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ ² παρακρέσωμαι, μηδ' ἐξαπαλήσω, ³ δει-

¹ ἁγράφοις νομίμοις] Eodem etiam nomine *leges naturales*, non scriptas eas quidem, sed cordibus hominum insculptas, appellavit Sophocles, nobilissima ea, quam Antigonaë suæ tribuit, sententia, ver. 459.

Οὐ δὲ δένειν τοσῶτον ὁμῶς τὰ σα
Κηρύγμαθ', ὥς' ἀγραπία καὶ σφαλῇ θεῶν
Νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὃνδ' ὑπερβραμεῖν. Stock.

² παρακρέσωμαι] Vide Æsch. §. 70.

³ δεινόν, καὶ γόητα] Exclufa conjunctione, H. Steph. Thes. t. i. col. 859. legere mavult δεινόν γόητα. Idque confirmat ex Plato-

νόν, καὶ γόητα, καὶ ¹ σοφιστήν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομά-
ζων. Ὡς, εἰάν τις πρῶτος τις εἴποι τὰ πρῶτον ἐαυ-
τῷ περὶ ἄλλου, καὶ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα, καὶ
οὐκέτι τὴν ἀκρόντας σκεψομένης, τίς ποτ' αὐτὸς ὅτι
ὁ ταῦτα λέγων. Ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι γινώσκετε τῶτον ἅ-
παντες, καὶ πολὺ τῶν μᾶλλον, ἢ ἐμοί, νομίζετε ταῦτα
πρῶτον. Καὶ ἐκεῖνο δ' εἰ οἶδ', ὅτι τίς ἐμὴν δεινό-
τητα, (ἔγω γάρ, καίτοι ἔγωγε ὁρῶ τῆς τῆς λεγόντων δυ-
νάμεως τὴν ἀκρόντας τὸ πλεῖστον μέρος κυρίως ὄντας, ὡς
καὶ ἂν ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχῃ εὐνοίας,
οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν· εἰ δ' οὖν ὅτι καὶ παρ'
ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη,) ταύτῃ μὲν εὐρήσετε πάντες
ἐν τοῖς κοινοῖς ἐξεταζομένοις ὑμῶν αἰ, καὶ ἐ-
δαμῶ καὶ ὑμῶν, οὐδ' ἰδίᾳ· τίς δὲ τῶν τῶν, τῶν τῶν,
² οὐ μόνον τῷ λέγειν ὑμῶν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ ³ εἰ
τις ἐλύπησέ τι τῶν, ἢ πρῶτον ποῦ, κατὰ τῶν.
Οὐ καὶ ⁴ αὐτῇ διχόως, οὐδ' ἐφ' ἃ συμφέρει τῇ πόλει,
ζητῶν. Οὔτε καὶ τῶν ὀργῶν, ἔτε τίς ἐχθρῶν, οὔτε
ἄλλο ὅδ' ἐν τῶν τοιούτων, τὸν καλὸν καὶ κατὰ πολίτην
δεῖ τὴν ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐισεληλυθότας δικαστὰς ἀξιῶν

his Symposio, ubi scribitur, δαιὶς γόης, καὶ φαρμακεύς, καὶ σοφιστής.
Taylor.

Ibid.] *Vid.* *Æsch.* §. 76, 44, 71.

¹ σοφιστήν] *Vid.* *Æsch.* §. 8.

² ἐ μόνον] *Sc.* εὐρήσετε ἐξεταζομένην. *Reiske.*

³ εἴ τις ἐλύπησε] *Sententia est, in privatis causis, si læsus a quoquam fuit, aut multa ictus, iracundiam suam et malevolentiam in hos, cives, coronam circumstantem, effundit. Idem.*

⁴ αὐτῇ] *Sc.* τῇ δαιότητι, vel τῇ τῶν λέγειν ἐμπειρίᾳ. *Idem.*

αὐτῷ βεβαῖον, οὐδ' ¹ ὑπὲρ τούτων εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι·
 ἄλλὰ μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν ² ταῦτ' ἐν τῇ φύσει· ³ εἰ
 δ' ἄρα ἀνάγκη, πρῶτως καὶ μετρίως ⁴ διακείμενα
 ἔχειν.

πέ'. Ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν εἶναι τὸν πολιτευόμενον
 καὶ τὸν ῥήτορα δεῖ; Ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ
 πόλει, καὶ ⁵ ἐν οἷς πρὸς τὰς ἐναντίας ἐστὶ τι τῷ δή-
 μῳ· ἐν τέτοις. Ταῦτα γὰρ ἐστὶ γενναῖα καὶ ἀγαθοῦ πο-
 λίτη. Μηδενὸς δὲ ἀδικήματος πώποτε δημοσίᾳ, πρὸς
 δήτῳ δὲ μηδ' ἰδίᾳ, δίκην ἀξιώσαντα λαβεῖν παρ' ἐμῶ,
 μήθ' ὑπὲρ τῆς πόλεως, μήθ' ὑπὲρ αὐτῶ, τεφάνη καὶ
 ἐπαίνε κατηγορίαν νῦν ἡκεῖν συνεσκηδασμένον, καὶ ποσὶ-
 τας λόγους ἀνηλωκέναι, ἰδίας ἔχθρας, καὶ φθόνου, καὶ μι-
 κροφυχίας ἐστὶ σημεῖον, ὁδενὸς χρεστοῦ. Τὸ δὲ δὴ καὶ
 τὰς πρὸς ἐμὲ αὐτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα, νῦν ὅππῃ τόνδ'
 ἡκεῖν, πᾶσαν ἔχει κακίαν.

πτ'. Καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἐκ τούτων, Αἰσχίνη, τῶν λό-

¹ ὑπὲρ τούτων] Hujus rei causa, quo ipse id consequatur, h. e. ut ipsius ambitioni, cupiditati, simultati, libidini satisfiat, ut judices privatis suis erga inimicos odiis exsequendis inserviant. *Reiske.*

² ταῦτ'] Hos animi morbos. *Idem.*

³ εἰ δ' ἄρα ἀνάγκη] L. εἰ δ' ἄρα ἂν ἔχη. *Markland.*

⁴ διακείμενα] Ita quamplurimi. (*Taylor.*) Sin autem tamen prorsus necesse sit, ut tu ista vitia in tua indole habeas, convenit tamen, ut habeas lenta, remissa, placida, mediocria, non immania, non atrocia. *Reiske.*

⁵ ἐν οἷς κ. τ. λ.] Constructio, opinor, est: καὶ ἐν οἷς ἐστὶ τι πρὸς τὰς ἐναντίας τῷ δήμῳ. Cumque aliquid habet adversus inimicos status popularis. Hujusmodi συγχύσεις in *Demosthene* sæpe occurrunt. *Markland.*

γων, ὅτι δειξίν τινα φωνασκίας βελόμηνος ποιήσασθαι, τῆτον παρελέσθαι τὸν ἀγῶνα, ὅκ ἀδικήματος ὁδενός λαβεῖν τιμωρίαν. Ἐπὶ δ' οὐχ ὁ λόγος τῶ ῥήτορος, Αἰχίνη, τίμιος, οὐδ' ὁ τόνος τῆ φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτα παραρρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ τὰς αὐτὰς καὶ μισεῖν καὶ φιλεῖν, ὥσπερ ἂν ἡ πατερίς. Ὁ γὰρ οὕτως ἔχων τὴν ψυχὴν, οὗτος ἐπ' εὐνοίᾳ πάντ' ἐρεῖ· ὁ δ' ἀφ' ὧν ἡ πόλις παρορρεῖται τινα κίνδυνον ἑαυτῇ, τέτλες θεραπεύων, ἔκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς. Οὐκ ἔν ὁδὲ τῆ ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει παροδοκίαν. Ἀλλ' (ὁρᾷς;) ἐγὼ, ταῦτα γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τεττοισί, καὶ ὁδὲν ἐξ-ἀρετον, οὐδ' ἴδιον πεποίημαι. Ἀρ' οὖν οὐδὲ Σύ; καὶ πῶς; ὅς εὐθέως μετὰ τὴν μάχην παροδοκίᾳς ἐπορεύεσθαι πρὸς Φίλιππον, ὅς ἰὼν τῶν ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμφορῶν ἄπιος τῇ πατερίδι, καὶ ταῦτ', ἀρνήμηνος πάντα τὸν ἑμπαροδὲν χρόνον ταύτῃ τὴν χρεῖαν, ὥς πάντες ἴσασι.

πζ'. Κάττοι τίς ὁ τὴν πόλιν ἑξαπατῶν; οὐχ ὁ μὴ λέγων, ἀ φρονεῖ; τῷ δ' ὁ κῆρυξ κατὰρρεῖται² κατ' ἐκάστην ἐκκλησίαν δικαίως; οὐ τῷ τοιούτῳ; Τί δὲ μείζον ἔχει τις ἂν εἰπεῖν ἀδικήματα κατ' ἀνδρὸς³ ῥήτορος,

¹ ἔκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ] De hoc proverbio consule *Apostol.* xv. 28. qui hunc locum citat. Similiter *Harpocratio* et *Suidas*, v. οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, aiunt, ἀγκύρας. *Taylor.*

² κατ' ἐκάστην ἐκκλησίαν] Hæc tria vocabula addit *Felicianus*. Ita *Altempsf.* quoque. *Idem.*

³ ῥήτορος, ἢ εἰ] Interposui ἢ, quod addunt *Bav.* *Aug.* *quart.*

ἢ εἰ μὴ ταῦτα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει; Σὺ τοίνυν τοιοῦτος
 εὐρέθης, εἴτα σὺ φθέγγῃ, καὶ βλέπειν εἰς τὰ ¹ τέτωνι
 πρῶτωπα πολμᾶς; Πότερ' οὐχ ἡγῇ γινώσκειν αὐτὸς,
 ὅστις εἶ; ἢ τοσούτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν, ὥς
 οὐ μεμνήσθαι τῶν λόγων, οὐς ἐδημηγόρεις ἐν τῷ δήμῳ,
 κατὰρῶμνος καὶ διομνύμνος μηδὲν εἰνᾶ σοι καὶ Φιλίπ-
 πῳ πρῶγμα, ἀλλ' ἐμὲ τίω αἰτίαν σοι ταύτῃ ἐπά-
 γειν, ἥ ἰδίας ἐνεκα ἔχθρας, οὐκ ἔσαν ἀληθεί; Ὡς δ'
 ἀπηγγέλθη τάχαδ' ἡ μάχη, οὐδὲν τέτων φροντίσας,
 εὐθὺς ὁμολόγεις, καὶ προσεποιῖς φιλίαν καὶ ξενίαν εἰνᾶ σοι
 πρὸς αὐτόν, τῇ μαθαρνίᾳ ταῦτα μετὰπιδέμνος τὰ
 ὀνόματα· οὐκ ποίας γὰρ ἴσης ἢ δικαίας προσφάσεως,
 Αἰχίνῃ, τῷ Γλαυκοθέᾳ τῆς τυμπανιστρίας, ξένος, ἢ φί-
 λος, ἢ γνώριμος ἢ Φίλιππος; Ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ·
 ἀλλ' ἐμιασώθης ὅπῃ τῷ τὰ τέτωνι συμφέροντα ἀφ-
 φθείρειν. Ἀλλ' ὅμως οὕτω φανερώς ² αὐτὸς εἰλημνύμος
 προσδότης, καὶ κατὰ σαυτὴ μίμνῃς ὅπῃ τοῖς συμβᾶσι
 γερονῶς, ἐμοὶ λειδορῇ, καὶ ὀνειδίζεις ταῦτα, ὧν πάντας
 μᾶλλον αἰτίους εὐρήσεις, ἢ ἐμέ.

πῇ. ³ Πολλὰ καὶ καλὰ, καὶ μεγάλα, ἡ πόλις, Αἰ-

Ald. Sed in *Ald.* εἰ deest, quod emendator Lessing. adscripsit, et
 annotator Tayl. *Reiske.*

¹ τέτωνι] Δεικτικῶς, ut sæpius per totam hanc orationem; sc.
 hos, qui adfunt, qui de hac causa sunt iudicaturi, τὰς δικαστάς.
Taylor.

² αὐτὸς] Ita lege, pro αὐτοῖς, ex MSS. *Idem.*

³ Πολλὰ] Hic videtur oratio hiare: transitus nimis abruptus
 est, vinculum laxius; quare vereor, ne quid desit. *Reiske.*

ρίνη, καὶ περιέλετο καὶ καπάρθωσε δι' ἐμῶν, ὧν οὐκ ἡμνη-
μόνησε σημεῖον δέ· χειροτονῶν γὰρ ὁ δῆμος τὸν ἐρῶντ'
ὑπὲρ τοῖς τετελευτηκόσι, παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα, οὐ
σὲ ἐχειροτόνησε περιβληθέντα, ¹ οὐ σὲ καίπερ εὐφωνον
ὄντα, οὐδὲ Δημάδην, ἄρτι πεποιηκότα τὴν ἐρίυν, οὐδ'
Ἡγήμονα, οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐδένα, ἀλλ' ἐμέ· καὶ παρελ-
θόντος σου, καὶ Πυθοκλέους, ὡμῶς καὶ ἀναδῶς, ὧ Ζεῦ καὶ
θεοὶ, καὶ κατηγερόντων ἐμῶν ταῦτα, ἀ καὶ σὺ νυνὶ, καὶ
λοιδορεμύων, ἐπὶ ² ἄμεινον ἐχειροτόνησεν ἐμέ. Τὸ δ' αἴ-
τιον ἔκ ἀγνοεῖς μὲν, ὅμως δὲ φράσω σοι καὶ ἐγώ. Ἀμ-
φότερά ἡδέσαν οὗτοι, τίω τ' ἐμὴν εὐνοίαν καὶ περιθυ-
μίαν, μεθ' ἧς τὰ πράγματα ἐπρατήν, καὶ τίω ὑμετέ-
ραν ἀδικίαν· ἀ γὰρ εὐθηνούντων τῶν πραγμάτων ἡρνεῖσθε
διομνύμενοι, ταῦτ', ἐν οἷς ἐπλάσεν ἡ πόλις, ὁμολογή-
σατε. Τὲς οὖν, ὑπὲρ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρό-
νοισι ³ λαβόντας ἄδειαν, ἐχθροὺς μὲν πάλα, φανεροὺς
δὲ τόθ' ἡγήσαντο αὐτοῖς γεγενῆσθαι. Εἴτα καὶ περισέκειν
ὑπελάμβανον τὸν ἐρῶντα τότε ὑπὲρ τοῖς τετελευτηκόσι,
καὶ τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσουσα, μήθ' ὁμωρόφιον, μήθ'
ὁμόσπονδον ⁴ γεγεννημένον εἶναι τοῖς πρὸς ἐκείνους ὄψαταξ-

¹ ἀ σὲ] Duo hæc vocabula, in quibus magna vis inest, addi-
di. (MS. Aug. quart. habet, περιβληθέντα ἀ δὲ, vel ἀ σὲ, non enim
poterat ambigua scriptura satis discerni, καίπερ εὐφωνον.) Reiske.

² ἄμεινον] Luculentius, studiosius, certius. Idem.

³ λαβόντας ἄδειαν] Ἀδεια ὧν φρονεῖ τις, est facultas internos ani-
mi sensus libere et sine metu verbis factisve aperiendi. Idem.

⁴ γεγεννημένον εἶναι] Rarior dictio. Existimabant oratorem o-
portere esse, non eum, qui factus aliquando esset, h. e. qui ali-

αμύνοις, μηδ' ἐκεῖ μὲν κωμάζειν, καὶ παμνίζειν ὅπῃ ταῖς
τῷ Ἑλλήνων συμφοραῖς μετὰ τῷ αὐτοχείρῳ ὃ φόνου,
δεῦρο δ' ¹ ἐλθόντα πμᾶδ, μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑπο-
κρινόμενον ἢ ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ συναλγῆν.

πθ'. Τῆτο δ' ἑώρων παρ' ἑαυτοῖς καὶ παρ' ἐμοί,
πθδ' δ' ὑμῖν ε' αἰσ' ταῦτ' ἐμὲ ἐχειροτόνησαν, καὶ
οὐχ ὑμᾶς. Καὶ οὐχ ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τ' τε-
τελευτηκότων πατέρες καὶ ἀδελφοί, ὑπὸ τῷ δήμῳ τότε
αἰρεθέντες ὅπῃ τὰς ταφάς, ἄλλως πως· ἀλλὰ, δεόν
ποιεῖν αὐτὰς ὃ πείθειπνον, ὥς παρ' οἰκειοτάτῳ τ' τετε-
λευτηκότων, ὥσπερ τὰλλ' εἶωθε γίγνεσθαι, τῆτ' ἐποίη-
σαν παρ' ἐμοί· εἰκότως· γένει μὲν γὰρ ἕκαστος ἐκαστῷ
μᾶλλον οἰκεῖος ἢν ἐμῷ, κοινῇ δὲ πᾶσιν οὐδεὶς ἐγγυτέρῳ
ὢ γὰρ τὸ ἐκείνης σωθῆναι καὶ κατορθῶσαι μάλιστα διέφερεν,
οὗτος καὶ παρόντων, ἀ μήποτ' ὄφελον, τ' ὑπὲρ ἀπάν-
των λύπης πλείστον μετεῖχε. Λέγε δ' αὐτῷ περὶ τὸ ἐπί-
γραμμα, ὃ δημοσίᾳ προείλετο ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπί-
γεράσαι· ἢν εἰδῆς, Αἰχίνη, καὶ ἐν αὐτῷ τέτῳ, σαυτὸν
ἀγνώμονα καὶ συκοφάντιον ὄντα, καὶ μιαρὸν. Λέγε.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Οἶδε πάτρας ἑνεκα σφετέρας, εἰς δῆριν ἔθεντο

quando fuisset cum hostibus defunctorum sub eodem tecto versatus;
neque eum, qui cum iisdem hostibus aliquando ex eadem patera
libasset. *Reiske.*

² ἐλθόντα—ὑποκρινόμενον] Ita MSS. quos citant Taylorus nos-
ter, et Reiskius, pro vulgari ἐλθόντας et ὑποκρινόμενους, omisso καὶ
inter τιμᾶσαι et μηδὲ, et ita divinavit Lambinus. Redeunt ad
ἐρῶντα.

Ὅπλα, καὶ ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν.
¹ Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, ἐκ ἐσάωσαν
 Ψυχὰς, ἄλλ' αἰδῶ κοινὸν ἔθεντο ² βράβειον,
 Οὐνεκεν Ἑλλιάων, ὥς μὴ, ζυγὸν αὐχένι θέντες
 Δαλοσιύης, τυγεῖν ἀμφὶς ἔχουσιν ὕβριν.
 Γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῷ πλεῖστα καμώντων
 Σώματ', ἐπεὶ θνητοῖς οὐκ Διὸς ἡδὲ κρίσις.
³ Μηδὲν ἀμαρτεῖν ὅτι θεῶν καὶ πάντα κατορθῶν
 Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' οὔτι φυγεῖν ἔπορεν.

4'. Ἀκρίεις, Αἰγίνη, [καὶ ἐν αὐτῇ τέτῳ] ὥς Τὸ μηδὲν
 ἀμαρτεῖν ὅτι θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν; Οὐ τὰ συμ-
 βάλῃ τῷ τε κατορθῶν τῆς ἀγωνιζομένης ἀνέθηκε δύναμιν,
 ἄλλὰ τοῖς θεοῖς. Τί οἶν, ὦ κατάρχατε, ἐμοὶ περὶ τέ-
 των λοιδορῇ, καὶ λέγεις, ἂ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέ-
 ψειαν εἰς κεφαλὴν; Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 καὶ ἄλλα κατηγορηκότες αὐτῶ καὶ κατεφυσμένῃ, ἐν

¹ Μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δαίματος] Eruditissimus longe Val-
 kenaerius, ad Ammonium Animadvers. l. ii. c. 15. legit,

— καὶ λήματος (Subaudi, ἔνεκα). Taylor.

² βράβειον] Ἀντὶ τῆς, βραβευτήν. Wolfius.

³ Μηδὲν κ.τ.λ.] Ita hunc locum distingue, et lege,

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθῶν

Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' ὅτι φυγεῖν ἔπορον. Sc. Οἱ θεοί.

Vide sequentia. Markland.

Ibid.] Reiskius, pro ἔπορεν vel ἔπορον, mavult ἕτερον, et, illo
 auctore, constructio hæc est: ἐκ ἔστι, i. e. ἐκ ἕξεσι, ἐκ ἐνδέχεται,
 non licet, datum non est, (quorsum ista iteratio, quod millies no-
 tasse in promptu est?) ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν, ut aliud quid
 effugiat fatalem necessitatem. Utrum mavis, lector, accipe.

μάλιστα ἐθαύμασα πάντων, ὅτι τῶν συμβεβηκότων
τότε τῇ πόλει ¹ μνησθεῖς, οὐχ, ὡς ἂν εὖνως, καὶ ² δί-
καμος πολίτης, ἔχε τιτὸ γνάμιον, ἐδ' ἐδάκρυσεν, οὐδ'
ἐπαθεν οὐδὲν τοῖσιν τῇ ψυχῇ, ἀλλ' ἐπάρας τὴν φωνήν,
καὶ γεγηθώς, καὶ ³ λαρυγγίζων, ᾤετο μὲν ἐμοῦ κατηγ-
ρεῖν δηλονότι, δείγμα δὲ ἔξέφερε κατ' ἑαυτὸν, ὅτι ὅτι
τοῖς γεγεννημένοις ἀνιερῖς οὐδὲν ὁμοίως ἔχε τοῖς ἄλλοις.
Καίτοι τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα
φροντίζειν, ὥσπερ οὗτος νυνὶ, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῆτό γ'
ἔχειν δεῖ, τὸ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς
πολλοῖς, καὶ μὴ τῇ θεωρῆσθαι ⁴ τῶν κοινῶν, οἱ τῶ τῶ
ἐναντίων μέρει τετάχθαι, ὃ σὺ νυνὶ πεποιηκώς εἰ φανε-
ρὸς, ἐμὲ πάντων αἵπιον, καὶ δὲ ἐμὲ εἰς πρῶτα φάσ-
κων ἐμπεσεῖν τιτὸ πόλιν, ἐκ ὑπὸ τῆς ἐμῆς πολιτείας,
οὐδὲ θεωρῆσεως, ἀρξαμένους ὑμῶν τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν.

¹ μνησθεῖς] Rectius, pro ἀναμνησθεῖς, Codd. plurimi. Taylor.

² δίκαιος] Vid. Æsch. p. 98.

³ λαρυγγίζων] Meminit in ea voce hujus loci Harpocratio. Confer Suidam, qui eadem pariter habet, et T. Magistrum, qui huc etiam spectat. Aristoph. Equit. ver. 357.

Λαρυγγιῶ τὰς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταραξῶ.

Adde etiam ἄ. nostrum, et Plin. l. iv. ep. 7. Taylor.

Ibid.] Scholiastes, in locum Aristophanis, quem adduxit Taylor. nonnihil forte conferet, ad hujus vocis explicationem: ejus verba sunt; Καταδοήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκ-
τεμῶ, κατέστι καλασιγάσω τὰς ῥήτορας· τμηθεῖσθαι γὰρ τῆς φάρυγ-
γος, ἔχον τὸν τε τὴν φωνὴν προϊέσθαι.

⁴ τῶν κοινῶν] Quære, an poni debeant post τῶν νόμων, supra, l. 8. Markland.

Ἐπεὶ ἔμοιγ' εἰ τῷτο δοθείη παρ' ὑμῶν, ¹ τοσαῦτα δὲ ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πορρωμένη, μείζων ἀν' δοθείη δαρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδάχατε. Ἀλλ' οὐτ' ἀν' ἐγὼ ταῦτα φήσῃμι, ἀδικοῖμι γὰρ ἀν' ὑμᾶς, οὐτ' ἀν' ὑμεῖς εὖ οἶδ' ὅτι συγχώρησατε· οὗτός τ', εἰ δίκαια ἐποίει, οὐκ ἀν', ἔνεκα δ' ὡς ἐμὲ ἔχθρας, τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλεν.

ζα'. Ἀλλὰ τί ταῦτ' ὀπιτιμῶ, πολλῶ χειτλιώτερον ἄλλα κατηγορηκός τις αὐτῶ, καὶ κατεφυσμένος; Ὃς γὰρ ἐμοῦ Φιλιππισμὸν, ὃ γῆ καὶ θεοὶ, κατηγορεῖ, τί οὗτος οὐκ ἀν' εἴποι; Κάτιοι, νῆ τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας τὰς θεούς, εἰ γ' ἐπ' ἀληθείας δεοὶ σκοπεῖσθαι, τὸ κατεφύδασθαι καὶ δι' ἔχθραν τι λέγειν ἀνελόντας ἐκ μέσου, τίνας ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς ἀν' εἰκότως καὶ δίκαιως τίω τῶν γεγενημένων αἰτίαν ὅπῃ τίω κεφαλὴν ἀναδείναι ἅπαντες, τὰς ὁμοίους τέτῳ παρ' ἑκάστη τῶν πόλεων εὖροι τις ἀν', ἢ καὶ τὰς ἐμοί. Οἱ, ὅτ' ἐγὼ ἀδελφὴν τὰ Φιλίππου πράγματα, καὶ κομιδὴν μικράν, πολλάκις περιλεπόντων ἡμῶν, καὶ πωδωκαλόντων, καὶ διδασκόντων τὰ βέλπιστα, τῆς ἰδίας ἔνεκα ἀσχροκερδεΐας, τὰ κοινῇ συμφέροντα προΐεντο, τὰς ὑπάρχοντας ἑκάστοι πολίτας ἑξαπατῶντες, καὶ ἀφαιρῶντες, ἕως δόλους ἐποίησαν· Θετταλὸς, Δάοχος,

¹ τοσαῦτα] Deest in multis. Recte quidem et pulchre; ἔμοιγ' εἰ τῷτο δοθείη παρ' ὑμῶν, sc. τὸ δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι. Taylor.

Ibid.] Post τοσαῦτα videtur ἔτη deesse, tot annos. Reiske.

Κινέας, Θρασύδαιος· Ἀρχάδας, Κερκιδᾶς, Ἰερώνυμος,
 Εὐκαλπίδας· Ἀργείας, Μύρτις, Τελάδαμος, Μναστέας·
 Ἡλείας, Εὐξίθεος, Κλεότιμος, Ἀρίσταρχμος· Μεσσηνίους,
 οἱ Φιλιάδου τῷ θεοῖς ἐχθροὶ πάντες, Νέων, καὶ Θρασύ-
 λοχος· Σικυωνίους, Ἀρίστρατος, Ἐπιχάρης· Κορινθίους,
 Δείναρχος, Δημάρατος· Μεγαρέας, Πτοιόδωρος, Ἐλιξος,
 Περίλαος· Θηβαίους, Τιμόλαος, Θεογείτων, Ἀνεμοίτας·
 Εὐβοέας, Ἰππαρχος, Κλείταρχος, Σωσίφρατος· ὅπι λείψα
 με λέγοντα ἡ ἡμέρα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα. Οὗτοι
 πάντες εἰσὶν, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν αὐτῶν βεβρυμμάτων,
 ἐν ταῖς αὐτῶν πατρίσιν, ὥνπερ ἔτοι παρ' ὑμῖν, ἄνθρω-
 ποι μιαινοί, καὶ κόλακες, καὶ ἀλάστορες, ἠκρωτηριασμένοι τὰς
 ἑαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας, τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες,
 πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ, τῇ γὰρ
 μετῴντες καὶ τοῖς ἀρχαίοις τὴν εὐδαιμονίαν, τὴν δ'
 ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην αὐτῶν, ἀ τοῖς

[ἄνθρωποι μιαινοί, κ.τ.λ.] Oratio manifesto vitiosa est, et pa-
 rum curata. Scribendum proculdubio, ἄνθρωποι μιαινοί, καὶ ἀλάστο-
 ρες, καὶ κόλακες, ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν ἑκάστοι πατρίδας, προ-
 πεπωκότες πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ. Homines im-
 puri, nefarii, et adulatores, qui suam quisque patriam fæde lacerarunt,
 propinatam olim Philippo, nunc vero Alexandro. Τὰς πατρίδας προ-
 πεπωκότες. Qui patriam suam prodiderunt. Plutarchus in Arato.
 Ἦν μὲν ἂν μέγα καὶ τὸ χρήματα ποσαῦτα πορίσασθαι τοῖς πολίταις, ὅσων
 μικρὸν μέρος ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ δημαγωγοὶ, λαμβάνοντες παρὰ
 βασιλέων, ἡδίκηον, καὶ κατεδύοντο, καὶ προέπινον αὐτοῖς τὰς πατρίδας.
 Accedit Photius, in Lex. inedito, atque ex eo Suidas, v. Προπίνει.
 Δημοδένης δὲ τὰς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν
 ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. Qui locus inprimis notandus, Tour, in Longin.
 §. 32.

πρετέρις Ἑλλήσιν ὅροι τῆς ἀγαθῶν ἦσαν καὶ κανόνες,
 ἡ ἀνατετραφότες.

46'. Ταύτης τοίνυν τῆς ἔτιος ἀρχῆς καὶ φειδοῦτος
 συστάσεως καὶ κακίας, μᾶλλον δ', ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
 πορδυσίας, εἰ δὲ μὴ ληρεῖν, τῆς τῆς Ἑλλεύων ἐλβε-
 ρίας, ἥ τε πόλις ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀνάπτιος γέγονεν
 ἐκ τῆς ἐμῶν πολιτευμάτων, καὶ ἐγὼ παρ' ὑμῖν. Εἴτα
 μὲν ἐρωτᾷς ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξίῳ τιμᾶσθαι; Ἐγὼ δὲ
 σοι λέγω, ὅτι τῆς πολιτευομένης ὡς τοῖς Ἑλλήσι δια-
 φθαρέντων ἀπάντων, ἀρξάμεθ' ἀπὸ σοῦ, πρετέρον μὲν
 ὑπὸ Φιλίππου, νῦν δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐμὲ οὔτε χειρὸς,
 ἔτε φιλανθρωπία λόγων, ἔτ' ἐπαγγελιῶν μέγεθος, ἔτ'
 ἐλπίς, ἔτε φόβος, ἔτε χάρις, ἔτ' ἄλλο ἔδεν ἐπῆρεν, ἔδ' ἐ-
 πορηγόγετο, ὧν ἔκρινα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πα-
 τρίδι, ἔδ' ἐν πορδύσσει. Οὐδ' ὅσα συμβεβέλευκα πρόποτε
 τετοισίν, ὁμοίως ὑμῖν, ὡς περ ἀνεί ἐν τευτάνῃ, ῥέπων ὅτι τὸ
 λῆμμα συμβεβέλευκα, ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς, καὶ δικαίας, καὶ
 ἀδιαφθόρου καὶ ψυχῆς, πάντα μοι πέπρακται καὶ μεγίστων
 δὲ ποραγμάτων ἵκατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων πορδύς, πάν-

ἡ ἀνατετραφότες] MSS. quatuor, quos citat Reiskius, ἀνατετρα-
 φότες. Quomodo (verba sunt Toupit) Æschines cont. Timarch.
 p. 80. Edit. Taylor. Πλείστους δ' ἂν ευροῖτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώ-
 πων πόλεις ἀνατετραφότες. Idem cont. Ctesiph. §. 49. p. 76. ὑμεῖς
 δὲ, ὧς Ἀθηναῖοι, ἐκ ἀρχύμεθ' εἰ ἐπὶ μὲν τὰς πορδυμέας τὰς εἰς Σαλα-
 μῖνα πορδυμένοντας νόμον ἔδεδε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων ἐν τῷ πόρῳ
 πλοῖον ἀνατρέψῃ, τάτω μὴ ἐξεῖναι πάλιν πορδυμεῖ γενέσθαι—τὸν
 δὲ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότες, τῆτον κ. τ. λ. Cum Demos-
 thene facit Andocides de Mysteriis, p. 238. Πάντες ἴσε ὅτι παρὰ
 τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναίοις κληδὼν ἐν ἀπάσῃ
 τῇ πόλει κατέχευεν, ὅτι Ἰππώνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὅς αὐ-

τα ταῦτα ὑγιῶς, καὶ δικαίως, ¹ καὶ ἀπλῶς πεπολίτευ-
μαι. Διὰ ταῦτ' ἀξιῶ τιμᾶσθαι.

47'. Τὸν δὲ τειχισμὸν τῷτον, ὃν σύ μου διέσυρες, καὶ
τιμὴν ταφρείαν, ἀξία μὲν χάριτος καὶ ἐπαινοῦ κρίνω· πῶς
ᾧ οὐ; Πόρρω μὲντοι πε τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων
πήγεμαι· ² οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίν-
θοις ἐγὼ, ὅδ' ὅτι τέτοις μέγιστον τῷ ἐμαυτῷ φρονῶ· ἀλλ'
ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βέλει δικαίως σκοπεῖν, εὐρήσεις
ὅπλα, καὶ πόλεις, καὶ τόπους, καὶ λιμένας, καὶ ναῦς, καὶ πολ-
λὰς ἵππους, καὶ τὰς ὑπὲρ τούτων ἀμυνομένους. Ταῦτα
προῦδαλόμην ἐγὼ παρὰ τῆς Ἀθηναίων, ὅσον ἰὼ ἀν-
δραπίνῃ λογισμῷ δυνατὸν, καὶ τούτοις ἐτείχισα τὴν

τῇ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει· μέμνηδε ταῦτα, ὧς ἄνδρες. Πῶς οὖν ἡ
φήμη ἢ τότε ἔσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποδῆναι; Οἰόμενος γὰρ Ἰππώνικος υἱὸν
αὐτῷ τρέφειν, ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν
πλάτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. Vide Tour. in
Longin. §. 32.

¹ καὶ ἀπλῶς] Hæc duo vocabula addidi. (ex MSS.) Reiske.

² οὐ γὰρ λίθοις κ. τ. λ.] Plin. l. ix. ep. 26. Porro Plutarchus,
in libro, περὶ τῇ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθον. ut olim monui, hujus
orationis utilis commentator esse potest; uti cum scribat, Πρὸς δὲ
τὰς μετρίους οὐκ ἄτοπὸν ἐστὶ χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαί-
νων· εἴ τις ὡς λόγιον, ἢ πλάσιον, ἢ δυνατόν ἐπαινοίῃ, κελεύοντα μὴ
ταῦτα περὶ αὐτῷ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς, καὶ ἀβλαβὴς, καὶ
ὠφέλιμος· οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἐπαινον ὁ τῷτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατί-
θῃσιν· οὐδὲ χάρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι
μὴ προσηκόντως, μηδ' ἐφ' οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαι-
λότερα τοῖς βελτίοσιν, ἢ ἐπαινεῖσθαι βελλόμενος, ἀλλ' ἐπαινεῖν ὡς χρὴ
διδάσκων. Τὸ γὰρ, οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ,
ἀλλ' ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βέλει σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ ὅπλα, καὶ ἵπ-
πους, καὶ συμμαχάς, τοιῶνδε τινὸς ἔοικεν ἄπτεσθαι. Adde Hermogenem,
pag. 258. Edit. Crispin. Taylor.

χώραν, ἔχ¹ τὸν κύκλον μόνον τῷ Πειραιῶς, οὐδὲ τῷ ἄγρῳ. Οὐδὲ γ' ἠτήθη ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου, πολλὰ γε καὶ δεῖ, οὐδὲ ταῖς πωροσκόποις· ἀλλ' οἱ τῷ συμμάχων στρατηγῇ, καὶ αἱ δυνάμεις, τῇ τύχῃ. Τίνες αὖ τούτων ἀποδείξεις; ἐναργεῖς καὶ φανεραί.

ζδ'. Σκοπεῖτε δέ. Τί χρῆν τὸν εὐνεν πολίτῳ ποιεῖν, τί τ' μετὰ πάσης περνοίας, καὶ περθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτεύμενον; Οὐκ ἐκ μὲν θαλάττης τ' Εὐβοίαν περβαλέας πρὸς τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσογείας, τ' Βοιωτίαν, ἐκ δὲ τῷ πρὸς Πελοπόννησον τόπων, τὰς ὁμόρους ταύτης; Οὐ τὴν σιτοπομπείαν, ὅπως ² πρὸς πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τῷ Πειραιῶς κομιασθήσεται, προῖδέσθαι, καὶ τὰ μὲν σώσαι τῶν ὑπαρχόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τίω Περσὶ κόννησον, τίω Χερρὸννησον, τ' Τένεδον, τὰ δ' ὅπως οἰκέια καὶ σύμμαχ' ὑπάρξῃ, πρᾶξαι, τὸ Βυζάντιον, τὴν Ἀβυδον, [³ τ' Εὐβοίαν,] καὶ τῶν μὲν τοῖς ἐχθροῖς ὑπαρχουσῶν δυνάμεων τὰς μεγίστας ἀφελεῖν, ὧν δ' ἐνέλιπε τῇ πόλει, ταῦτα παραθεῖναι;

ζε'. Ταῦτα τοίνυν ὑμῖν ἀπάντα πέπρακται τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτεύμασιν, ἀ καὶ ⁴ βεβλημένα, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰάν ἄνευ φόβου τις βέ-

¹ τὸν κύκλον] F. τὴν κύκλῳ, ut pag. 53. lin. ult. Markland.

² πρὸς πᾶσαν φιλίαν] Scil. γῆν, per socialem agrum. Steph. Thef. Ling. Græc. t. iv. col. 156.

³ τὴν Εὐβοίαν] Latet nomen loci alicujus sub Εὐβοίαν, ut mihi videtur. Nam de Eubœa ante dixerat. Sensui optime conveniret Πέρινθον, sed non Scripturæ. Markland.

⁴ βεβλημένα] Cohæret cum ὁρῶς in versu proximo. Reiske.

ληται σκοπεῖν, ὁρθῶς εὐρήσει, καὶ πεπραγμένα πάση
δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ ἑκάστου χαρὸν ἐ παρεθέντα, οὐδ' ἀγνο-
ηθέντα, ἐδὲ παρεδοθέντα ὑπὸ ἐμῷ, καὶ ὅσα εἰς ἀν-
δρὸς ἐνὸς δύναμιν καὶ λογισμὸν ἦκεν, οὐδὲν ἐλλειφθέν. Εἰ
δ' ἢ ¹ δαίμονός τινος, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ στρατηγῶν φαυλό-
της, ἢ τῶν παρεδιδόντων ταῖς πόλεις ὑμῶν κακία, ἢ
πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο ² τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέτρεψε,
ὅτι Δημοσθένης ἀδικεῖ; Εἰ δ', οἷός μιν ἐγὼ παρ' ὑμῖν
καὶ πρὸ ἐμαυτοῦ τάξιν, εἰς ἃν ἑκάστη τῶν Ἑλληνίδων πό-
λεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δ', εἰ ἓνα μόνον ἄνδρα Θετ-
ταλία, καὶ ἓνα ἄνδρα Ἀρκαδία, ταῦτα φρονέοντα ἔχον
ἐμοί, ὅσοις οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλληνῶν, οὔτε τῶν εἴ-
σω, τοῖς παρῆσι κακοῖς ἐκέχρητ' ἀν'. Ἀλλὰ πάντες ἀν-
όντες ἐλεύθεροι, καὶ αὐτόνομοι, μετὰ πάσης ἀδείας ἀσφα-
λῶς, ἐν εὐδαιμονίᾳ, ταῖς ἑαυτῶν ὥκεν πατρίδας, τῶν πο-
σέτων καὶ τοισέτων ἀγαθῶν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναί-
οις ἔχοντες χάριν δι' ἐμέ.

ἔτι. Ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι πολλῶν τοῖς λόγοις ἐλάττωσι
ἡρώμεθαι τῶν ἔργων, εὐλαβέμενος τὸν φθόνον, λέγε μοι
ταῦτα, καὶ ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν ἀριθμὸν τῶν βοηθειῶν καὶ
τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πρᾶττειν, Αἰσχίνη, τὸν κα-

¹ δαίμονός τινος] Ad hasce voces addendum videtur φθόνος aut
εὐσμένεια. Reiske.

² τοῖς ὅλοις] Τὸ ὅλον, est omnino : est et totum corpus. Hunc lo-
cum perperam sollicitavit Cl. Taylorus. Tourp. in Longin. §. 10.

λὸν καὶ γὰρ πολίτην δεῖ, (ὧν κατορθουμένων μὲν, ὥ
 γῇ καὶ θεοῖς, ἐν μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχεν
 εἰ), καὶ τὸ δικαίως παρσιῦ, ¹ ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων,
 τὸ γούῃ εὐδοκιμεῖν φέρεται, καὶ τὸ μηδένα μέμψασθαι τὴν
 πόλιν, μηδὲ τὴν παρὰ αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν τύχην
 κακίζειν, τὴν οὕτω τὰ πράγματα κρίνασαν) οὐ μὰ
 Δί' ἐκ ἀποσάντα τῶν συμφερόντων τῇ πόλει, μαθώ-
 σαντα δ' αὐτὸν τοῖς ἐναντίοις, τὰς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν
 χερὰς, ἀντὶ τῆς πατρίδος, θεραπεύειν· ἐδὲ τῷ μὲν πράγ-
 ματα ἄξια τῆς πόλεως ὑποσάντα λέγειν καὶ γράφειν, καὶ
 μένειν ὅππῃ τέτων, ² προελόμενον βασκαίνειν, εἰάν τις
 ἰδία τι λυπήσῃ, τὶς το μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν, ἐδ' ἡσυχίαν
 ἄγειν ἄδικον καὶ ὑπερλόν, ὥς σὺ ποιεῖς πολλάκις.

47. Ἐπὶ γὰρ, ἔστιν ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα τῇ
 πόλει, ἣν οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν ὑμεῖς ἀπλῶς ἄγετε.
 Ἀλλ' οὐ ταύτῃ οὗτος ἄγει τὴν ἡσυχίαν, πολλοῦ γε
 καὶ δεῖ, ἀλλ' ἀποσας, ὅταν ἀπὸ δόξης, τῆς πολιτείας,
 πολλάκις δὲ δοκεῖ, φυλάττει, ὀπηνίχ' ³ ὑμεῖς ἐπεὶ μετὰ τῷ
 συνεχῶς λέγοντος, ἢ ὡς τῆς τύχης τι συμβέβηκεν
 ἐναντίωμα, ἢ ἄλλο τι δύσκολον γέγονε, (πολλὰ δὲ τὰ
 ἀνθρώπινα) εἴτ' ὅππῃ τέτω τῷ χερῶ ῥήτωρ Ἰξάφνης ἐκ
 τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ⁴ ἀνεφάνη, καὶ πεφωνασκή-

¹ ὡς ἑτέρως δὲ συμβάντων] L. ὧν ἑτέρως δὲ συμβάντων.
 J. Tour.

² προελόμενον] Ita meliores. (Taylor.) Addidi. Reiske.

³ ὑμεῖς] Inferuit Reiskius ex MSS.

⁴ ἀνεφάνη] Ita MSS. quatuor (non φάνη). Taylor.

Ibid.] Ita correxi. Tourpius quoque Emendat. ad Suidam, t. iii.
 p. 105, Edit. Lond. sic corrigit. Reiske.

κῶς, καὶ συνειλεχῶς ῥήματα καὶ λόγους, συνείρει τέττας σαφῶς καὶ ἀπνευστί, ὄνησιν μὲν ὀδδεμίαν φέροντας, οὐδ' ἀγαθοῦ κτήσιν ὀδδενός, συμφερόν δὲ τῷ τυχόντι τῶν πολιτῶν, καὶ κοινῷ ἀρχαίου. Κάτοι ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ὀπιμελείας, Αἰρήνη, εἶπερ ἐκ ψυχῆς δικήμας ἐγίγνετο, καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα θεωρημένης, τὰς καρποὺς ἔδει γενναίους καὶ καλὰς, καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι, συμμαχίας πόλεων, πόρους χρημάτων, ἐμπορίας καὶ ἀσκήσιον, νόμων συμφερόντων θέσις, τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς ἐναντιώματα· τέτων γὰρ ἀπάντων ἡ ἐν τοῖς ἄνω χεῖνοις ἐξέτασις· καὶ ἔδωκεν ὁ παρελθὼν χρόνος πολλὰς ἀποδείξεις ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ,¹ ἐν οἷς οὐδαμῶς οὐ φανήσῃ γεγονώς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος, οὐ πέμπτος, οὐχ ἕκτος, οὐχ ὀποποσού.² ἔκον ἐπὶ γε οἷς ἡ πατρίς ηὐξάνετο. Τίς γὰρ συμμαχία σὺ πρῶτος γέγονε τῇ πόλει; ³ τίς δὲ βοήθεια, ἢ κτήσις εὐνοίας, ἢ δόξης; τίς

¹ ἐν οἷς] Sc. ἀνδράσι καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς. Id quod e proximo ἀνδρὶ καλῷ τε καὶ ἀγαθῷ tacite excipiendum. *Reiske.*

² ἔκον ἐπεὶ γε καὶ ἡ πατρίς ηὐξάνετο] Correxī (ex MSS.) ἔκον ἐπὶ γε οἷς ἡ πατρίς ηὐξάνετο. Saltim non illis in rebus, ubi salus et decus patriæ amplificabatur: quanquam ubi res agebantur, unde potentia hostium patriæ cresceret, ibi primus semper et in primis visus es negotiosus et clamorosus. Citat hunc locum Thomas Magist. v. αὐξεῖν. *Idem.*

³ τίς δὲ βοήθεια] Citans hunc locum Alexander Rhetor p. 78. 16. lectionem hanc, non malam profecto, dat, et quam quod prius non compererim, et in textum receperim, me nunc piget tædetque: τίς δὲ βοήθεια ἐκ τῆς σῆς εὐνοίας καὶ δόξης, ἐκ τῆς κοινῆς sociorum ci-

δὲ φρεσβεΐα; τίς ἀγκυκονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμωτέ-
 ρα γένηται; Τί τῶν οἰκείων, ἢ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξενι-
 κῶν, οἷς ἐπέτης, ἐπιμώρθωται ἀπὸ σέ; ποῖα τειρήεις;
 ποῖα βέλη; ποῖοι νεώσοικοι; τίς ὀπισκοδὴ τειχῶν; ποῖον
 ἵππικόν; τί τῶν ἀπάντων σὺ χρήσιμος εἶ; ¹ τίς ἢ τοῖς
 εὐπόροις, ἢ τοῖς σπόροις, πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια
 χρημάτων ὧσθ' οὐ; ὁδεμία. Ἀλλ' ὦ τῶν, εἰ μη-
 δὲν τούτων, εὐνοία γε καὶ φροσύνη· πῶς; πότε; ὅτις,
 ὦ πάντων ἀδικώτατε, οὐδ' ὅτε ἅπαντες, ὅσοι πώποτ'
 ἐφθέγγξαντο ἐπὶ τῷ βήματι, εἰς σωτηρίαν ² ἐπέδιδον,
 καὶ τὸ τελευταῖον Ἀριστόνικος τὸ σικελεγματὸν ἀργύριον
³ εἰς τὴν ἐπιτιμίαν, ἐδὲ τότε ἔτε παρήλθες, ἔτ' ἐπέδω-
 κας ἐδέν· ἐκ σπορῶν· πῶς γάρ; ὅς γε κεκληρονομήσας
 μὲν τῷ Φίλωνος ἔκ κηδεστὸς χρημάτων πλείονων ἢ πέντε
 ταλάντων· διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν ὧσθ' οὐ τῶν

vitati succurrerunt, ductæ tua sive gratia, sive gloria. Idem lin. 1. ἐν-
 δοξοτέρα, et τὶ τῶν Ἑλληνικῶν, ἢ τῶν οἰκείων, ἀπλῶς ἐπηνώρθωται
 διὰ σε. lin. 4. τειχῶν, ἢ ποῖον ἵππικόν, ἢ τῶν ἀπάντων τι χρήσιμον, ἢ
 τοῖς ἀπόροις πολιτικὴ βοήθεια, ἢ χρημάτων εὐπορία. *Reiske.*

¹ τίς τοῖς ἀπόροις] Ita lege impostherum ex Alexandro, pudetque
 me nunc, non jamdudum sensisse, verba τοῖς εὐπόροις ἢ meram esse
 vitiosam scriptionem veræ lectionis τοῖς ἀπόροις. Extermina ergo
 impostherum illa importuna. *Idem.*

² ἐπέδιδον] Vide supra ad Æsch. p. 11. *Taylor.*

³ εἰς τὴν ἐπιτιμίαν] Apparet eum fuisse in ærariis, coactamque
 pecuniam ad dignitatem recuperandam callide civitati donasse: ut
 non solvere debitum, sed in rempublicam liberalis extitisse videre-
 tur. Consentaneum enim est ei multam a populo fuisse, post hoc
 factum, remissam. *Wolfius.*

Ibid.] De voce ἐπιτιμία vide, supra, p. 11. n. 2.

ἡγεμόνων ἢ συμμορίων, ἐφ' οἷς ¹ ἐλυμήνω ἢ τριηραρχικὸν νόμον. Ἀλλ' ἵνα μὴ λόγον ἐκ λόγου λέγων, ἔ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρέσω, καθελείψω ταῦτα. Ἀλλ' ὅτι ἐχὶ δι' ἐνδείαν ἐκ ἐπέδωκας, ἐκ τέτων δήλον, ἀλλὰ φυλάττων ὅ μὴδὲν ἐναντίον γενέσθαι παρὰ σὺ τέτοις, οἷς ἀπάνια πολίτευς.

ζη'. Ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πῶς λαμπρὸς; Ἡνίκ' ἀν' εἰπᾶν τι κατὰ τέτων δέοι, ἐν τέτοις λαμπροφωνότατος, μνημονικώτατος, ἀποκριτὴς ἀριστος, τραγικός ² Θεοκρίνης. Εἴτα τῶν πρῶτον γεγενημένων ἀνδρῶν ἀγαθῶν μέμνησαι, καὶ καλῶς ποιεῖς. Οὐ μὲντοι δίκαιόν ἐστιν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἢ πρὸς τὰς τετελευτηκότας εὐνοίαν ὑπάρχουσιν ³ προσλαβόντα παρ' ὑμῶν, πρὸς ἐκείνας ἐξετάζειν καὶ καθάλαλιν ἐμὲ, τὸν συζῶντα μετ' ὑμῶν. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν πάντων, ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν ὑπερὶ τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττω φθόνος, τὰς δὲ τεθνεώτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἔτι μισεῖ; Οὕτως οὖν ἐχόντων τέτων τῇ φύσει, πρὸς τὰς πρὸ ἐμαυτοῦ νῦν ἐγὼ ⁴ κρίνωμαι, καὶ θεωρῶμαι; μηδαμῶς.

¹ ἐλυμήνω] Aliquid legi illi Demosthenis (supra §. 30.) subdole interseruit aut adjecit Æschines, quo vis ipsius imminuta et elusa fuit. Stock.

² Θεοκρίνης] Hunc et Tragœdiarum actorem et calumniatorem fuisse tradit Erasmus. Exstat et Demosthenis nostri actio in Theocrinem Sycophantam. Wolfius.

Ibid.] Omnino Harpocratio et Suidas in v. Θεοκρίνης. Apostol. xix. 49. Brodæus, Miscell. l. v. c. 23. Taylor.

³ προσλαβόντα] Ita, pro προσλαβόντα, Meerm. et sic conjecit quoque Markland. abusum callide in rem suam, vestro quodam velut præjudicio. Reiske.

⁴ κρίνωμαι, καὶ θεωρῶμαι] Prætuli (ex Bavar.) τῷ κρίνωμαι καὶ

(ἔτε γὰρ δίχαμον, ἔτ' ἴσον ἴδῃν, Αἰσχίνη,) ἀλλὰ πρὸς σέ, καὶ ἄλλον, εἰ τινα βούλει, τῶν ταῦτά σοι περημενέων, καὶ ζώντων. Καὶ κείνο σκοπεῖ, πότερον κάλλιον καὶ ἀμεινον τῇ πόλει, ἢ τὰς τῶν περὶ τῶν εὐεργεσίας, ἔσας ὑπερμεγέθεις, ἔμμενεν εἴποι τις ἂν ἡλικίας, τὰς ὅτι τὸν παρόντα βίον γυγνομένης εἰς ἀχαριτίαν καὶ περηλακισμόν ἄγειν, ἢ πᾶσιν, ὅσοι τι μετ' εὐνοίας πράττῃσι, τῆς πρὸς τέτων τιμῆς καὶ φιλανθρωπίας μετεῖναι;

4θ'. Καὶ μὲν, εἰ καὶ τὸτ' ἄρα δεῖ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ περὶ αἵματις, ἂν τις ὀρθῶς σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπανημενέων ἀνδρῶν ὁμοία, καὶ ταῦτά βελομένη φανήσεται· ἢ δὲ σὴ, ταῖς τῶν τῶν τοιούτων τότε συκοφαντῶντων. Δῆλον γὰρ, ὅτι καὶ κατ' ἐκείνας ἦσαν πινες τῶν χρέων, οἱ δέσμευον μὲν τῶν ὄντων τότε, τῶν δὲ πρὸτερον γεγενημένων ἐπήνευ, βάσανον περὶ γὰρ καὶ ταῦτό ποιοῦντες σοί. Εἴτα λέγεις, ὡς ὅθεν ὁμοίος εἰμι ἐκείνοις ἐγώ; σὺ δ' ὁμοίος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; ἄλλος δὲ τις τῶν νῦν ῥητόρων; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδένα φημί. Ἀλλὰ πρὸς τῶν ζώντων, ὦ χρηστὲ, ἵνα μηδὲν ἄλλο εἴπω, τὸν ζῶντα ἐξετάζει, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, ὡς περὶ πάντα, τῶν ποιητῶν, τῶν χρεῶν, τῶν ἀγωνιστῶν. Ὁ Φιλάμμων, οὐχ ὅτι ὁ Γλαύ-

δεωρῆμα. *Ich sollte mich beschauen, prüfen lassen?* Egone committam, ut explorer, ut specter? *Reiske.*

¹ ἐστίν] Addidi ex MSS. *Idem.*

² ὡς περὶ πάντα] Sc. εἰώθαμεν ἐξετάζειν. *Idem.*

³ Ὁ Φιλάμμων] *Æschin. §. 63.*

⁴ Γλαύκος τῶν Καρυστῶν] *De hoc vide Suidam. Wolfius.*

καὶ τῷ Καρυτίῳ καὶ πῶν ἑτέρων πρῶτον γεγενημένων
 ἀθλητῶν ἀσθενέστερος ἦν, ἀτεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας
 ἀπῆει, ἄλλ' ὅτι τῶν εἰσερχόντων πρὸς αὐτὸν ἀριστα ἐμά-
 χητο, ἐτεφανίστο, καὶ νικῶν ἀνηγορεύετο. Καὶ σὺ πρὸς τὴν
 νῦν ὄρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτὸν, πρὸς ὅντινα βάλει
 τὸ ἀπάντων, οὐδενὶ ἔξισταμαι ὦν, ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ
 βέλπιστα ἐλέοθαι παρὶν, ἐφαμίλλα τῆς εἰς τὴν πα-
 τρίδα εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης, ἐγὼ κράτιστα λέ-
 γων ἐφαυνομίην, καὶ τοῖς ἐμοῖς ψηφίσμασι, καὶ νόμοις, καὶ
 πρεσβείαις, ἅπαντα διακρίνω· ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἡμῶν οὐδα-
 μῶν, πλὴν εἰ τῆτοις ἐπηρεάσαι τι δέοι. Ἐπειδὴ δὲ,
 εἰ μή ποτ' ὠφελε, συνέβη, καὶ οὐκ ἐπὶ συμβέλων, ἀλλὰ
 τῶν τοῖς ὀπιταστέμοις ὑποκρίντων, καὶ τῶν κατὰ
 τῆς πατρίδος μοθαρνεῖν ἐτόίμων, καὶ τῶν κολακεύειν
 ἑτέρους βυλομένων ἐξέτασις ἡμῶν, τὴν καὶ σὺ, καὶ τῶν
 ἑκαστος ἐν τάξει, καὶ μέγας, καὶ λαμπρὸς ἵπποτρό-
 φος· ἐγὼ δ' ἀσθενής, ὁμολογῶ, ἀλλ' εὐνως μᾶλλον
 ὑμῶν τῆτοις.

ρ'. Δύο δ', ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτα τὸν φύσει
 μέτριον πολίτῃ εἶναι δεῖ, (οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ
 λέγοντι ἀνεπιφρονότατον εἰπεῖν) ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις
 τὴν ² τῷ γενναίῳ, καὶ τὴν τῷ πρῶτῳ τῇ πόλει προ-
 αῖρεσιν ³ διαφυλάττειν, ἐν παντὶ δὲ χαρῶν καὶ πράξει,

¹ τῆτοις] *Huic populo.* Markland.

² τῷ γενναίῳ] *Id est, τῆς γενναϊότητος.* Reiske.

³ διαφυλάττειν] *Malim, δεῖ διαφυλάττειν.* Nam si δὲ omittatur,
 hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις cum præmissis εἶναι δεῖ

τινὲς εὐνοίαν. Τέτρα γὰρ ἡ φύσις κυρία, τῷ δύνανθαι δὲ καὶ ἰσχύειν, ¹ ἕτερα. Ταύτην τοίνυν παρ' ἐμοὶ μετρηκυῖαν εὐρήσετε ἀπλῶς. Ὁρᾶτε δὲ οὐκ ἔξαγέμενος, οὐκ Ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι, οὐκ ἀπειλόντων, οὐκ ² ἐπαγγελλομένων, οὐχὶ τὰς κατὰ κράτος τέρας, ὥσπερ θηρία, μοι προσβαλλόντων, οὐδαμῶς προσέδωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς εὐνοίαν. Τὸ γὰρ ἔξαρχῆς εὐθὺς ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην, τὰς τιμὰς, τὰς δυνατείας, τὰς εὐδοξίας, τὰς τῆς πατρίδος, θεραπεύειν, ταύτας αὖξιν, μετὰ τέτων ³ εἶ). Οὐκ ὅτι μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς καὶ τὴν ἀρετὴν διεύχουμαι, τινὲς δεξιὰν προστείνων, καὶ εὐαγγελιζόμενος τέτοις, ὅς ἂν ἐκέῖσε ² ἀπαγγελεῖν οἴωμαι, τὴν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκῶ, καὶ φένων, καὶ κύπλων εἰς τὴν γῆν, ὥσπερ οἱ δυσσεβεῖς οὗτοι, οἱ τὴν μὲν πόλιν ἀφαισύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὐτὰς ἀφαισύνοντες, ὅταν τοῦτο ποιῶσιν, ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς, ἀτυχισάντων τῶν Ἑλλήνων, εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαμνοῦσι, καὶ, ὅπως τὸν ἀπάντα χρόνον ἀφαιμενῆ, φασὶ δεῖν τηρεῖν.

ρα'. Μὴ δῆτ', ὥς πάντες θεοὶ, μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν

copuletur, neque ab ἐν μὲν nova sententia inchoetur, supervacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, cum ἔχαιεν sufficere possit. *Reiske.*

¹ ἕτερα] Præ tuli, in neutro plurali, ex MS. τῶ ἑτέρῳ. *Alia sunt, quæ potentiam et vim tribuant. Ταύτην redit ad προαίρεσιν. Idem.*

² ἐπαγγελλομένων] Me ad supplicium deposcentibus. *Idem.*

³ ἀπαγγελεῖν] Ita, pro ἀπαγγέλλειν. *Markland. Præ tuli. Reiske.*

ἔπιπνεύσεν· ὧν μάλιστα μὲν καὶ τέτοις βελτίω πινὰ
νοῦν καὶ φρένας ἐνδείητε. Εἰ δ' ἄρα ἔχουσιν οὕτως
ἀνιάτως, τέτῃς μὲν αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς ἰξώλεις καὶ
πρωώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσατε· ἡμῖν δὲ τοῖς
λοιποῖς τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῷ ἐπηρτημένων φόβῳ
δοτε, καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ.¹

¹ De exitu hujusce celeberrimi judicii meminerunt, inter alios plurimos, M. Tullius, lib. tertio de Oratore, et Valerius Max. lib. VIII. c. 10. Quorum ille; *Sed hæc ipsa omnia perinde sunt, ut aguntur. Actio, inquam, in dicendo una dominatur: sine hac summus orator esse in numero nullo potest; mediocris, hac instructus, summos sæpe superare. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum; huic secundas; huic tertias. Quo mihi melius etiam illud ab Æschine dictum videri solet, qui cum propter ignominiam judicii cessisset Athenis, et se Rhodum contulisset, rogatus a Rhodiis, legisset fertur orationem illam egregiam, quam in Ctesiphontem contra Demosthenem dixerat: qua perlecta, petatum est ab eo postridie, ut legeret illam etiam, quæ erat contra a Demosthene pro Ctesiphonte edita: quam cum suavissima et maxima voce legisset, admirantibus omnibus, Quanto, inquit, magis admiraremini, si audissetis ipsum?* (Τί δὲ εἰ αὐτῷ τῷ Δηρίῳ ἀκηκόειτε; quomodo eundem sensum reddit Plinius, Ep. lib. ii. ep. 3.) Ex quo satis significavit, quantum esset in actione, qui orationem eandem aliam esse putaret, actore mutato. Valerius deinde Maximus, cum iisdem pene verbis id factum exposuisset, hæc subjungit: *Tantus orator (Æschines) et modo tam infestus adversarius, sic inimici vim ardoremque dicendi suspexit, ut se scriptorum ejus parum idoneum lectorem esse diceret: expertus acerrimum oculorum vigorem, terribile vultus pondus, accommodatum singulis verbis sonum vocis, efficacissimos corporis motus. Ergo etsi operi illius adjici nihil potest, tamen in Demosthene magna pars Demosthenis abest, quod legitur potius quam auditur.* Stock.

the first of these is the fact that the
 second is the fact that the
 third is the fact that the
 fourth is the fact that the
 fifth is the fact that the

the sixth is the fact that the
 seventh is the fact that the
 eighth is the fact that the
 ninth is the fact that the
 tenth is the fact that the
 eleventh is the fact that the
 twelfth is the fact that the
 thirteenth is the fact that the
 fourteenth is the fact that the
 fifteenth is the fact that the
 sixteenth is the fact that the
 seventeenth is the fact that the
 eighteenth is the fact that the
 nineteenth is the fact that the
 twentieth is the fact that the
 twenty-first is the fact that the
 twenty-second is the fact that the
 twenty-third is the fact that the
 twenty-fourth is the fact that the
 twenty-fifth is the fact that the
 twenty-sixth is the fact that the
 twenty-seventh is the fact that the
 twenty-eighth is the fact that the
 twenty-ninth is the fact that the
 thirtieth is the fact that the
 thirty-first is the fact that the
 thirty-second is the fact that the
 thirty-third is the fact that the
 thirty-fourth is the fact that the
 thirty-fifth is the fact that the
 thirty-sixth is the fact that the
 thirty-seventh is the fact that the
 thirty-eighth is the fact that the
 thirty-ninth is the fact that the
 fortieth is the fact that the
 forty-first is the fact that the
 forty-second is the fact that the
 forty-third is the fact that the
 forty-fourth is the fact that the
 forty-fifth is the fact that the
 forty-sixth is the fact that the
 forty-seventh is the fact that the
 forty-eighth is the fact that the
 forty-ninth is the fact that the
 fiftieth is the fact that the
 fifty-first is the fact that the
 fifty-second is the fact that the
 fifty-third is the fact that the
 fifty-fourth is the fact that the
 fifty-fifth is the fact that the
 fifty-sixth is the fact that the
 fifty-seventh is the fact that the
 fifty-eighth is the fact that the
 fifty-ninth is the fact that the
 sixtieth is the fact that the
 sixty-first is the fact that the
 sixty-second is the fact that the
 sixty-third is the fact that the
 sixty-fourth is the fact that the
 sixty-fifth is the fact that the
 sixty-sixth is the fact that the
 sixty-seventh is the fact that the
 sixty-eighth is the fact that the
 sixty-ninth is the fact that the
 seventieth is the fact that the
 seventy-first is the fact that the
 seventy-second is the fact that the
 seventy-third is the fact that the
 seventy-fourth is the fact that the
 seventy-fifth is the fact that the
 seventy-sixth is the fact that the
 seventy-seventh is the fact that the
 seventy-eighth is the fact that the
 seventy-ninth is the fact that the
 eightieth is the fact that the
 eighty-first is the fact that the
 eighty-second is the fact that the
 eighty-third is the fact that the
 eighty-fourth is the fact that the
 eighty-fifth is the fact that the
 eighty-sixth is the fact that the
 eighty-seventh is the fact that the
 eighty-eighth is the fact that the
 eighty-ninth is the fact that the
 ninetieth is the fact that the
 ninety-first is the fact that the
 ninety-second is the fact that the
 ninety-third is the fact that the
 ninety-fourth is the fact that the
 ninety-fifth is the fact that the
 ninety-sixth is the fact that the
 ninety-seventh is the fact that the
 ninety-eighth is the fact that the
 ninety-ninth is the fact that the
 hundredth is the fact that the

INDEX,

SIVE

VOCUM DIFFICILIORUM,

Earum præsertim quæ ad res ATTICAS pertinent,

EXPLICATIO.

Æ. Æschinem, D. Demosthenem, Numerus Capita designat.

A.

ΑΓΝΟΥΣΙΟΣ, Æ. 21. D. 8. *Agnusius. Agnus* pagus Atticus in tribu Demetriade, a Stephano, in Acamantide, a Suida, numeratus.

*Αγωνοθέται, Æ. 60. D. 26. *Ludorum præfecti*, scenicorum proprie. *Hesychius*. Erant autem deni, ex singulis tribubus electi: per quadriennium præfuerunt. *Sigonius*, de Republ. Athen. lib. iv. cap. 7.

*Αζηνιεύς, Æ. 44, 65. *Azeniensis. Azenia* est pagus Atticus in tribu Hippothoontide. *Steph. Byz.* περὶ Πόλεων.

Αιαντίς, D. 55. *Æantis* tribus. Vide Φυλάξ.

Αἵρετοὶ Ἀρχαί, Æ. 13. *Magistratus electione creati*: diversi a Χαροτονητοῖς; hi enim totius populi suffragiis creati, illi a parte populi extra ordinem proditi sunt. *Sigon.* lib. iv. cap. 1.

I N D E X.

- Ἄλωπέκη, *Alopece*. Pagus Atticus in tribu Antiochide. *Stepb. Byz.* Socratis patria. *Diog. Laert. in Socrate.* Ἄλωπεκῆθεν, D. 52. *Alopecensis*.
- * Ἀμαζα, D. 37. ὡς ἐξ ἀμάξης, *tanquam ex plauistro* loqui. Proverbium a poetis ductum, qui dum Ludis Dionysiacis in plauistro veherentur, quoscunque vellent conviciis et contumeliis proscindebant.
- * Ἀμφικτύονες, (*passim*) *Amphictyones*: Concilium, ab Amphictyone Deucalionis fil. institutum: primum ex septem, postmodum ex pluribus Græciæ civitatibus constabat. *Strabo*, lib. viii. Bis in anno, vere et autumno ineunte, coibat in Pylas, seu Thermopylas, juxta Delphos; unde dicitur Πυλαία, (i. e.) *Conventus in Pylis habitus*; et legati, qui a singulis civitatibus duo vel tres ad Concilium hoc constituendum mittuntur, appellantur *Pylagoræ*. *Strabo*, lib. ix. Portus ad Suidam penacuendum mavult, Ἀμφικτύονες.
- * Ἀναγυρράσιος, (*passim*) *Anagyrrasius*; vel potius cum simplici [ρ], *Anagyrus* enim est pagus Atticus in tribu Erethei. *Stepb. Byz.*
- * Ἀναφλύσιος, (*passim*) *Anapblystius*. *Anapblystus* pagus Atticus in tribu Antiochide: ab Anaphlysto Træzenis fil. ita dict. *Stepb. Byz.*
- * Ἀνθεστηριῶν, Æ. 34. D. 51. *Anthesterion*, mensis Atticus, ab Anthesteriis, festis in honorem Bacchi hoc mense celebratis, ita dict. *Etymologic. Magn.* Vide Μῆνες.
- * Ἀντιγραφεὺς, Æ. 11. *Custos*, ut appellatur a Cicerone; Logistis administer: in populo tabulas pro Senatu confecit, descripsitque redditus et pecunias, quas in usum populi collegerunt coactores. Erant autem duo. *Suidas*.
- * Ἀποδέκται, Æ. ibid. Magistratus, qui in Senatu, sicut in populo Ἀντιγραφεὺς, tabulas confecerunt; vectigalia et tributa recipiebant, et in publicos codices referebant. *Harpocrat.* Erant autem deni, a Clisthene instituti. *Sigon.* lib. iv. cap. 3.
- * Ἀπόστολοι, D. 24, et 31, dicuntur ipsæ navium *emissiones*; qui vero ad hanc emissionem designati sunt, vocantur Ἀποστολεῖς. D. 34.
- * Ἀρειος Πάγος, Æ. 9, et 93. D. 42. *Arcopagus*. Locus Athenis, in quo sedebat Senatus ille, dict. *Arcopagiticus*, a Cecrope institutus: quī ex iis, qui novem Archontum imperium gesserant,

I N D E X.

constabat; de capitalibus rebus judicabat. Unde Ἀγείος Πάγος fit dictus, discrepant Authores: sed de eo multa passim legenda.

Ἀρμοσαί, D. 28. *Gubernatores, Prætores*. Sic autem appellabantur Magistratus, qui a Lacedæmoniis in urbes ipsorum imperio subditas mittebantur. *Suid.*

Ἀρχιεύς, Æ. 44. *Archiensis*. *Archia* (vel *Ercbia*, rectius, ut vult Pinedo, ad Steph. Byz.) pagus Atticus in tribu Ægeide: ubi natus est Xenophon.

Ἀρχων, (*passim*) *Archon*; Magistratus apud Atticos summus, similis *Venetorum Duci*. Post mortem Codri, imminuta est potestas regia, et placuit populo creare *Archontas*, primo *Perpetuos*, deinde *Decennales*, postremo *Annuos*. *Perpetui* erant 13, instituti Ann. 294. (ut computat Euseb. in *Chronicis*) ante Olympiadas, quorum ultimus Alcmaeon obiit Olymp. vii. *Decennales* 7. Deinde *Annu* Olymp. xxiv. Ann. 3. creati sunt, novem una imperantes: primus proprie *Archon* dicitur, a quo anni atque tempora nominabantur, ut apud Romanos a *Consule*; secundus *Rex*; tertius *Polemarchus*; sex reliqui *Thesmothetæ*. *Sigon.* l. i. c. 5.

Ἀστὺ, D. 12. &c. *Urbs*. Athenæ κατ' ἐξοχὴν ita dictæ. *Astū* Latine dixit Terentius, *Eun.* 5. 6. 17. Athenæ in duas partes erant divisæ, *Astū* et *Piræcum*; in hoc plebei, in illo nobiles habitabant. *Steph. Byz.*

Ἀτιμητός ἀγών, Æ. 73. *Judicium*, in quo ex legum præscripto nulla certa æstimatio seu mulcta constituta est: sed ipsi iudices æstimabant quibus pœnis, aut qua mulcta pecuniaria afficiendi essent, qui erant damnati. Alias ἀγών dicitur Τιμητός. *Harporation.*

Ἀτλής, D. 79. Apud Phryges maxime colitur, ut Matris Deum famulus. *Suid.* Vide plura apud *Natal. Comitem*, lib. i. et ix.

Ἀὐτοκράτορες Πρέσβεις, Æ. 23. *Legati qui liberam et plenam habebant potestatem*, qui suo arbitrio pro pace agebant, et cum domum reverterentur, nullis rationibus erant obnoxii. *Suid.* *Angl. Plenipotentiaries*. Sic Στρατηγός dicitur Ἀὐτοκράτωρ. D. 51.

Ἀφιδνα, D. 12. *Aphidna*, pagus Atticus in tribu Leontide. *Steph. Byz.*

I N D E X.

Ἀχαρνεύς, Æ. 44. *Acbarnensis. Acbarna*, pagus Atticus in tribu Oeneide. *Steph. Byz.*

B.

Βακτηρία, D. 61. *virga*, quam tenebant iudices. Vide Δικαστήρια.

Βάταλος, D. 55. *Batalus*. Cognomen Demosthenis, quod, cum adolescens esset, mulieribus se addixerit. Fuit autem *Batalus* tibicen mollis et effæminatus. *Plutarch. in Demosthene sub initio*. Ad hoc nomen videtur respexisse Æschines, cum ait, cap. 61. Ἀριστείδης δ' ὁ Δίκαιος ἐπικαλούμενος, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοδένει.

Βοηδρομιῶν, (*passim in D.*) *Boedromion*, mensis Atticus ita dict. a festis *Boedromiis*, in honorem Thesei, qui hoc mense Atheniensibus contra Amazonas opem tulit, institutis. *Plutarch. in Theseo sub fine*. Βοηδρομεῖν enim est idem ac βοηθεῖν. *Suid.* Vide Μῆνες.

Βουλῆ, (*passim*) *Senatus*: duplex vero Athenis erat, alter *Areopagi*, alter *Quingentorum*. *Argum. Orat. Demosth. in Androktionem*. Ubi tamen vox [Βουλῆ] per se nuda occurrit, ibi *Senatus Quingentorum* semper intelligendus est. Vide Πεντακόσιοι.

Γ.

Γαμηλιῶν, D. 26, &c. *Gamelion*, mensis Atticus, Junoni sacer. *Hesych.* ita dictus a nuptiis, quæ in eo erant celebratæ. *Eustath. in Iliad. Σ.* Vide Μῆνες.

Γένη, Æ. 9. *Familia*, seu *Gentes*, erant numero triginta, singulæ ex triginta viris constabant; ex quibus Sacerdotia, ad singulas familias pertinentia, sorte legebantur. *Suid.* Eos autem Γενήτας dixerunt, non qui genere ac sanguine inter se conjuncti essent, sed qui ex familiis essent iis, quæ in Τριτῖας erant conjectæ, societatem inter se quandam lege et instituto colentes. *Sigon. lib. i. c. 2.*

Γέρρα. D. 53. proprie quidem sunt scuta Persica; metaphor. vero

I N D E X.

quodvis integumentum, five ex pellibus five alia materia confectum, ab Atticis vocabatur Γέρρον. *Suid.*

Γραμματεὺς, (*passim*) *Scriba*. Erant autem tres, duo a Senatu, unus a Populo electus; primus tabulas et decreta servabat, secundus leges, tertius Senatui Populoque praelegebat. *Suid. Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. tit. 2.

Γραφή, (*passim*) *De publicis criminibus accusatio, Actio*; crimina autem, de quibus scribi poterat Γραφή, fuerunt plurima. Γραφή παρανόμων, (pro quo nude ponitur Γραφή, D. 74.) *violatarum legum actio*, in eum fertur, qui decretum scripsit ita, ut leges, quæ de decretis ferendis erant, transgressus esset. *Suid.*

Δ.

Δεκελεικὸς πόλεμος, D. 28. *Decelea*, est pagus Atticus, cujus castellum, initio decimi noni anni Belli Peloponnesiaci, adversus Athenienses muniebant Lacedæmonii, ex quo multas clades acceperunt Athenienses. *Tbucyd.* lib. vii. Adeo celebre fuit hoc castellum, ut ab eo Bellum Peloponnesiacum (quod inter Lacedæmonios et Athenienses gestum erat) ab ultima ipsius parte diceretur Decelicum. *Suid.* Accidebat vero, Olymp. xci. Ann. 4. (*Sigon. in Temporibus Atheniensium*) et durabat annos novem. *Simson. in Chronico.*

Δῆμοι, Æ. 13. D. 36. *Pagi*. Quædam villæ sunt in Attica a civibus in deliciis habitæ et frequentatæ: olim Ναυκλαρίαι vel Ναυκαρίαι dicebantur, postea a Clisithene in Δήμους conversæ. *Aristoph. Schol. in Nubibus*, ver. 37. Lege igitur provisum erat, ut unusquisque civis nomini proprio et Patris subjungeret nomen *Pagi*; ut Αἰσχίνης Ἀτρομήτης Κοθωκίδης, Δημοδένης Δημοδένους Παγανιεύς. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. vii. tit. 8. Δῆμος vero significat *universum Atheniensium populum*.

Δημοκρατία, (*passim*) *Populi principatus*. Complectitur totum illud tempus, quod est ab Ann. 3. Olymp. xxiv. (Archontibus enim decennialibus abrogatis erat instituta) usque ad Ann. 2. Olymp. cxviii. quod est spatium annorum 325. Non tamen inviolata permanfit; sed Pisistrati, Triginta Tyrannorum, aliorumque dominatu interrupta est. *Sigon.* lib. i. c. 5.

I N D E X.

Διαδικασία, proprie dicitur contentio, qua quidam certant cum iis qui sunt futuri Choragi, propter illos orta, quos volunt designari, ut sciant quinam sint, et quando oporteat eos publicum munus obire. *Suid.* Sed sæpiissime latius sumitur pro quavis majori *actione* aut iudicio, ut *Æsch.* cap. 46.

Διαχειροτονία, *Æ.* 16. *Suffragiorum*, quæ a populo feruntur, *dijudicatio et quasi divisio.* *Suid.* Διδόναι διαχειροτονίαν τῷ δήμῳ, sumitur pro eo quod est rogationem vel rem, de qua consulitur, Populi suffragiis permittere, ut eam aut scisceret aut antiquaret. *Constantinus*, in voce *Διαχειροτονία*.

Δικασήρια, (*passim*) *Fora Judicialia*, Athenis a Solone instituta; in quibus populus, non magistratus judicabant. Quilibet ex æquo civis poterat esse iudex, sine ullo census discrimine, modo esset famæ integræ. Erant autem decem, inscripta singula una harum decem literarum, A. B. Γ. Δ. E. Z. H. Θ. I. K. Igitur, qui vellent iudiciis præsidere, nomina sua dabant tabellæ inscriptæ; totidem etiam tabellæ erant, quarum aliæ aliis harum literarum notabantur, pro numero iudicum: atque ita fiebat, ut prout quisque hanc vel illam literam fortiretur, ita huic vel illi foro iudex traderetur. His iudiciis qui præsidebant, habuerunt authoritatis insignia Πινακίδιον καὶ Βακτηρίαν, *Tabellam et Virgam*, in qua scriptum erat nomen Δικασηρίων. *Aristoph.* *Schol.* in *Pluto*, ver. 277. Series autem Δικασηρίων erat hæc,

Τὸ ἐν Παλλαδίῳ.	Τρίγωνον.
Τὸ ἐν Δελφινίῳ.	Παράβυσον.
Τὸ ἐν Πρυτανείῳ.	Τὸ ἐπὶ Λύκῳ.
Τὸ ἐν Φρεαττοῖ.	Μητίχρ Δικασήριον.
Ἡλιάδα.	Τὸ Καινόν.

Vide *Pausan.* lib. i.

Διονύσια, (*passim*) *Bacchanalia*. Festa Athenis in honorem Bacchi celebrata, alia in urbe sub initium veris, nempe 16 *Elaphebolionis*, quæ *Majora*; alia in agris autumnis tempore, 5 *Posideonis*, quæ *Minora* et *Lenæa* appellantur. *Aristoph.* *Schol.* in *Nubibus*, ver. 11. *Theophrast.* in *Garrulo*. Hi festi dies communi nomine vocantur, *Anthesteria*. *Sigon.* lib. i. c. 4. His feriis agebantur *Ludi Scenici*, Τραγωδοὶ Νέοι, in Theatro, quod Baccho erat sacrum. Vide *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. i. Hinc

I N D E X.

Διονυσιακοὶ Κριταὶ vel Κριταὶ ἐκ Διονυσίων, Æ. 85. *Ludorum Dionysiacorum Judices*. Decem ex singulis tribubus electi. De iis, qui in Tragædiis et Comædiis certabant, quique choros cyclicos agebant, sententiam tulerunt, uter victor evaserit, præmiumque meruerit. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. i.

Διονυσιακὸς Νόμος, Æ. 16. *Lex Dionysiaca*, ita dict. quod lata sit de præconiis, quæ in Theatro Bacchi habenda erant.

Δολιχοδρομήσας, Æ. 35. Proprie dicitur ille qui *Dolicbum currit*. *Dolicbus* autem est longi cursus genus, in vett. ludis exerceri solitus: continebat autem 2 stadia, secundum *Suidam* 24. Δολιχοδρομήσας vero hic accipitur pro eo, qui cursu pollet.

Δραχμή, *Drachma*. Vide Τάλαντον. Æsch. cap. 35. ait, *Oritas attulisse Demostheni usuram δραχμὴν τῷ μηνὸς μνᾶς*, unam in minas drachmam, vel pro mina singula singulis mensibus drachmam pendebant. Usitatissimus fœnerandi modus erat hæc centesima usura (mina enim continet 100 drachmas) quæ τόκος ἐπὶ δραχμῇ dicitur. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iv. tit. 4.

E.

*Εγκλημα, Æ. 75. D. 75. *Crimen*, seu potius *libellus accusatorius*. Angl. *Indictment*. In eo autem scribebantur actionis causæ ac capita, injuria accepta, damnorumque æstimatio. Recitabatur a præcone coram iudicibus, quamprimum in iudicii loco confidissent. *Rossæus*, in *Arch. Att.* lib. iii. c. 10. Sumitur pro quovis crimine.

Εἰσαγγελία, Æ. 30. D. 6. proprie dicitur *actio* vel *causa* de publicis et gravioribus injuriis, a Senatu judicanda. Nulla scripta continebat crimina, sed accusatoris viva voce pronunciabatur. *Rossæus*, in *Arch. Att.* lib. iii. c. 4. Siquidem de ea nullæ leges erant latæ, ex quarum præscripto in iudicium adduceretur. Qui hujusmodi actionem intendit, nisi quintam suffragiorum partem acceperit, 1000 drachmis mulctabatur. *Suid.* Vid. *Petitum*, in *Leg. Attic.* lib. vii. tit. 13.

*Εκατομβαιών, D. 9. &c. *Hecatombaion*, mensis Atticus primus, dict. ab *Hecatombis*, quæ tunc immolabantur. *Suid.* Olim appellatus erat Κρόνιος (i. e.) *Saturnalis*. *Plutarch.* in *Theseo*. Vide Μῆνες.

I N D E X.

Ἐκκλησία, (*passim*) *Concio*; populi conventus legitime advocatus rei alicujus publicæ causa suffragio suo jubendæ aut vetandæ: hujus arbitrio universum populare imperium a Solone erat permiffum. A Prytanibus, Proedris, atque Epistata gubernabatur. Convocabatur in diverfis locis, viz. Foro, Pnyce, et Theatro. Conciones erant aut Κυρία, seu ordinariæ, quæ statis atque certis diebus unoquoque mense, quæque de rebus certis habebantur; aut Σύγκλητοι, seu extraordinariæ, quæ propter aliquod urgens negotium et de rebus incertis vocabantur. Lege plura apud *Sigonium*, de Republ. Athen. lib. ii.

Ἐλαφβολιών, Æ. 24. D. 17, &c. *Elaphebolion* mensis Atticus, dict. a festis *Elaphebolis*, in quibus *cervi Dianæ* immolabantur. *Xylander*, in Append. ad Plutarch. Vide Μῆνες.

Ἐλευσίς, (*passim* in D.) *Eleusis*, pagus Atticus in tribu Hippothontide. *Steph. Byz.* Nomen adepta ab Heroe cognomine. *Pausan.* lib. i.

Ἐννατα, Æ. 82. *Inferiæ, Novendiales feriæ*, a numero dierum sic dictæ. Nam mos erat apud antiquos ut cadaver domi dies septem fervaretur, octavo die combureretur, nono denique sepeliretur: deinde Parentalibus eo die persolutis et imposita inscriptione *humatus* dicebatur *mortuus*. *Servius*, ad Virg. *Æneid.* v. ver. 64. Unde apud *Horatium* *Epod.* 17.

Novendiales pulveres.

Ἐπιστάτης Προέδρων, Æ. 16. *Præsidum Præfectus*. Erant autem Ἐπιστάται duo, alter Prytanum præfectus, alter Proedrorum. Ille Senatui, hic Concioni præfuit: ille in diem magistratum obtinuit, hic in eas tantum per quas concio fuit habita. In eum usum creari videtur Ἐπιστάτης Proedrorum, ut cum Prytanes concionem coëgissent, Proedri retulissent, ipse populo suffragium daret. *Sigon.* lib. ii. c. 4. Vide Πρόεδροι.

Ἐπώνυμοι, Æ. ibid. *Eponymi, decem Heroes*. Ita dict. quod ab iis tribus Atticæ fuerunt *nominatæ*. Eorum statuæ ponebantur in foro juxta Curiam. *Pausan.* lib. i. His statuis affixa erant legum rogandarum aut abrogandarum exemplaria, ut quilibet civis rem tractandam videret. *Rossæus*, lib. iii. c. 2.

Ἐρεχθίδης, D. 52, &c. *Erethæis Tribus*. Vide Φυλαί.

Ἑρμαῖ, Æ. 62. *Hermæ: Statuæ quadratæ*, *Pausan.* lib. iv. æneæ, marmoreæ, aut lapideæ, Mercurium referentes, unde nomen;

I N D E X.

habebant bases elogiis clarorum virorum inscriptas. Erant in Gymnasio a porticu Pœcile (ait Suidas) usque ad Regiam, dict. ab Æschine Στοὰ Ἑρμῶν, ibid. Nam et quædam in fanis et viis publicis ponebantur.

Εὐμόλπιδες, Æ. 9. *Eumolpides*: Familia Athenis, Sacerdotes Cereris, ab illo Thrace *Eumolpo*, qui Cereris mysteria in Eleusine primus instituit, (*Pausan.* lib. i.) genus ducentes, eorumque sacrorum custodes. *Sigon.* lib. i. c. 4.

Εὐόϊ, D. 79. *Evobe.* Vox *Bacchantium*. Bacchus dictus erat *Euius* et *Evan*: inde Εὐάζειν sign. *Bacchari.* *Suid.*

Εὐρύβατος, Æ. 44. *Eurybatus*: Ephesius quidam, qui, cum a Cræso pecunias accepisset ut exercitum colligeret, ad bellum contra Persas gerendum, proditor fuit, et Cræsi pecunias Cyro tradidit: insignis latro. Hinc Prov. Εὐρύβατεῦεσθαι, *insigniter improbum esse.* *Suid.* Et Εὐρύβάτης πρᾶγμα, D. 8. *furtum insigne.*

Θ.

Θαργηλιῶν, Æ. 12. D. 52. *Thargelion*, mensis Atticus, Apollini facer, quod hoc mense θέρει τὴν γῆν (i. e.) *calefaciat terram*: itaque festa erant dict. Θαργήλια. *Suid.* Vide Μῆνες.

Θεοκρίνης, D. 98. *Theocrines*: primum Tragædiarum Actor fuit, deinde Calumniator et Sycophanta. *Harpocrat.* Unde Demosthenes vocat Æschinem, Τραγικὸν Θεοκρίνην.

Θεσμοθέται, Æ. 7, et 16. D. 34. *Thesmotetæ*, numero sex, ex novem *Archontibus*; Legum curam habebant, quas singulis annis recensébant, in multis causis judicabant. Potestatem habebant convocandi populum, et de rebus publicis decernendi. *Harpocraton.*

Θεωρικῶν, Æ. 11. D. 35. Οἱ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν, *Theatrali pecuniæ præfecti*: circa Dionysia urbana electi. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Sumptus curabant, qui in ludos et spectacula impendebantur: a Pericle primum inducti. Has vero pecunias non licebat intervertere, atque in alios usus transferre. Siquidem plus impensarum in hosce ludos quam in Patriæ libertatis vindicias fecerunt. *Sigon.* lib. iv. c. 3.

Θησεῖον, Æ. 7. D. 40. *Templum Thesæi.* Duplex autem erat (*Pe-*

I N D E X.

titus, in Leges Atticas, lib. i.) unum extra urbem; alterum intra urbem, Gymnasio proximum. *Pausan.* lib. i. Posterioribus enim temporibus Templum Theseo struebant Athenienses, et festa dedicabant. *Plutarchus in Theseo sub fine.*

Θιάσος, D. 79. *Thiasus*; chorus in honorem Bacchi institutus. *Suid.*

Θόλος, D. 27. *Tholus*. Locus Athenis juxta Curiam, in quo Prytanes cœnabant et libabant. *Pausan.* lib. i. Ita dict. quod ædificatus esset *rotundus*. *Suid.*

I

Ἱερομνήμονες, (*passim*) *Hieromnemones*; legati Pylagoris adjuncti, ad Concilium Amphictyonum missi; qui Sacrorum Scribarum munus explentes, res in Concilio actas in publicas tabulas retulerunt. *Sigon.* lib. iv. c. 7. Videntur quasi quidam Pylagorum Præfecti. Vide Ἀμφικτύονες.

Ἱππαρχοι, Æ. 7. *Equitum Magistri*: erant autem Athenis duo, qui universo tribuum equitatu præfuerunt: ita tamen rem equestrem gubernabant, ut Στρατηγῶν mandatis atque auctoritati parerent. *Sigon.* lib. iv. c. 5.

Ἰσθμία, D. 27. *Isthmia*, Ludi ita dict. ab *Isthmo Peloponnesi*, cujus in faucibus ad Neptuni Templum celebrabantur, instituta a Theseo in honorem Neptuni, ut *Plutarch. in Theseo*: Palæmonis, ut *Archias Poeta in Anthologia*. Vide *Natal. Comitem*, lib. v. c. 4. Erant autem, ut Nemea, Trieterica; renovata erant Olymp. XLIX, Ann. 2.

K.

Καδμεία, Æ. 46. *Cadmea*. Arx Thebana, a Cadmo conditore sic dict. Prius civitas ipsa dicebatur *Cadmea*, (*Pausan.* lib. ix. *sub initio*) quæ cum aucta esset, contigit *Cadmeam* arcem Thebarum esse. Quod frequens est, ita enim Athenis et Carthagine accidit.

Κανῶ, Æ. 38. *Canistrorum festa*, Minervæ sacra: quod in iis vir-

I N D E X.

- gines duæ (*Pausan.* lib. i.) *Canistra* ad Deam ferrent, in quibus inclusa essent, quæ ad sacrificium pertinerent; unde dictæ sunt *Κανηφόροι*. *Sigon.* lib. i. c. 4.
- Κατηγορία*, (*passim*) *Actio*; proprie quæ de publicis rebus intenditur, sicut illa de privatis dicitur *Δίκη*. *Isocrat.* in *Bigis* sub initio. Inter has autem illud interfuit, quod in publicis actio cuivis civi concessa est, in privatis ei tantum, qui se læsum esse assereret. *Sigon.* lib. iii. c. 1.
- Κεραμῖς*, vel *Κεραμεῖς*, *Æ.* 56. *Ceramis*, pagus Atticus in tribu Acamantide; nomen habuit ab arte *figlina*, quæ illic exercebatur: 'Ο ἐκ Κεραμέων, *Ceramensis*. *Steph. Byz.*
- Κῆποι*, *Æ.* ibid. *Cepi*, urbs ad Bosphorum Cimmerium in insula Corocondama. *Harpocrat.* Ita dict. fortasse ab Hortis, quibus abundabat.
- Κήρυκες*, *Æ.* 9. *Præcones*, non ii qui vulgo sic vocantur, sed Familia Athenis, sacerdotes Cereris, *Sigon.* lib. i. c. 4. victimas mactabant, silentiumque inter sacrificandum indixerunt. Ita dict. a Ceryce Mercurii fil. *Rossæus*, lib. ii. c. 8.
- Κίρραῖοι*, *Æ.* 36. *D.* 50. *Cirrhæi*; Acragallidis finitimi; qui cum Apollinis numen læsissent, bello petiti sunt, Clisthene Sicyoniorum tyranno duce. *Pausan.* lib. x. Incolæ urbis *Cirrhæ*, quæ ad radicem Parnassi sita est ad mare, 80 stadia a Delphis distans. *Strabo*, lib. ix. Videtur *Æschines* campum illum, qui huic urbi adjacebat, vocare *Κίρραϊον Πεδίον*. *Harpocrat.* Bellum autem hoc adversus Cirrhæos gestum est, Archonte Solone, Olymp. XLVI. Ann. 3. *Simson.* in *Cbron.*
- Κοθωκίδης*, (*passim* in *D.*) *Cotbocides*. *Cotbocis*, pagus Atticus; qua vero sub tribu numerandus sit, silent Scriptores.
- Κοίλη*, *Æ.* 65. *Cæle*, pagus Atticus in tribu Hippothoontide. *Hoffmann.* in *Lex Univers.* 'Ο ἐκ Κοίλης, *Cæleus*, *Cæles* incola.
- Κολλυτεὺς*, *Æ.* 44. *D.* 23. *Collytensis*: *Collytus*, seu *Colyttus*, pagus Atticus in tribu *Ægeide*. *Harpocraton.*

Λ.

- Λεοντίς*, *D.* 26. *Leontis* tribus. Vide *Φυλαί*.
- Λογισταί*, (*passim*) *Ratiociniorum custodes*; decem numero, sorte de-

I N D E X.

lecti, apud quos rationes gesti sui magistratus referebant οἱ ἐν Ἀρχῇ, intra 30 a magistratu abdicato dies. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Pecuniam, quam ex ærario magistratus fumebant, curabant et subducebant. *Suid.* Ab *Euthynis*, qui vocantur, parum diversi. *Sigon.* lib. iv. c. 3.

Λῶος, D. 51. *Loüs*, mensis Macedonum, Boedromioni Attico respondens (ut D. cap. 51.) eum tamen cum *Hecatombæone* confert *Plutarchus* in *Alexandro*, et *Galenus*. Hic locus *Demosthenis* (ait *Petavius*, *Doctrin. Temp.* lib. i. c. 30.) nisi corruptus est, ut pro *Loö* vel *Boedromione* mensis alius subrogandus sit, asserendum est alterius *Cycli* *lunaris* ac *popularis* anni vitio contigisse, ut *sedibus* *suis* *emoti* *mensēs* *alienas* *in* *stationes* *invaderent*.

M.

Μαμακτηριῶν, D. 12. *Mæmacterion*, mensis Atticus, ita dict. a Jove *Mæmacte*. Cum enim hyems incipiat hoc mense, aër turbatur. *Μαμάκτης*, turbulentus. *Suid.* Vide *Μῆνες*.

Μαραθῶν, Æ. 61, 62, 95. D. 60. *Marathon*, hod. *Marafon*; Pagus Atticus in tribu *Leontide*, pari spatio ab *Athenis* distans et *Carysto* *Eubææ* opp. *Miltiadis* gloria, qui *Olymp.* LXXII. Ann. 3. ingentem *Darii* exercitum profligavit, insignis. *Pausan.* lib. i.

Μαργιτης, Æ. 50. *Margites*: (i. e.) *stupidus*, *fatuus* seu *amens*. *Harpocrat.* Cognomen *Alexandro* a *Demosthene* impositum. *Plutarch.* in *Demosthene*.

Μῆνες, *Menses*. De mensibus Atticis, quo ordine ponendi sint, aut quatenus nostris respondeant, magna inter doctos controversia. Eorum autem Ordo a *Petavio Doctrin. Temp.* lib. i. cap. 11. sic locatur:

Ἑκατομβαιῶν, <i>Julius</i> .	Γαμηλιῶν, <i>Januarius</i> .
Μεταγεινιῶν, <i>Augustus</i> .	Ἀνθεστηριῶν, <i>Februarius</i> .
Βοηδρομιῶν, <i>September</i> .	Ἐλαφηβολιῶν, <i>Martius</i> .
Μαιμακκληριῶν, <i>October</i> .	Μενυχιῶν, <i>Aprilis</i> .
Πυανεψιῶν, <i>November</i> .	Θαργηλιῶν, <i>Maius</i> .
Ποσειδεῶν, <i>December</i> .	Σκιρροφοριῶν, <i>Junius</i> .

Mensis in tres *decadas* divisus est: quarum prima *Μηνὸς* *ἰσαμέ-*

I N D E X.

- νθ, secunda μεσῆντος vel ἐπὶ δέκα, tertia φθίνοντος. Primus dies dicitur Νεμηνία: secundus deinde δευτέρα ἱσαμένθ, et sic deinceps usque ad decimum diem: post quem dicebant, πρώτη ἐπὶ δέκα seu μεσῆντος, et sic usque ad vigesimum. Deinde ordine retrogrado utebantur, vocantes 21um diem δεκάτην φθίνοντος, 22um ἐννάτην φθίνοντος, et sic usque ad trigesimum, qui dicitur ἔνη καὶ νέα seu Τριακάς.
- Μητροῶν, Æ. 62. *Metroum*, Templum apud Athenienses, insigni magnitudine, Dorico opere, magnæ Deorum Matri sacrum, (*Pausan.* lib. i.) in quo leges conscriptas reposuerunt. *Suid.*
- Μνᾶ, Æ. 35. *Mina*. Vide Τάλαντον.
- Μοῖρα, Æ. 90. aliis Μόρα, *Mora*; ut reddit Cornel. Nepos in *Iphicrate*, cap. 2. Celebris erat apud Lacedæmonios cohors militaris, in qua totius exercitus robur; sicut apud Macedonas Phalanx. Continebat autem 500, ut alii 700, ut alii 900 milites. Vide *Hoffmannum*, in *Lex. Univers.* Moram Lacedæmoniorum interfecit Iphicrates apud Corinthum, Olymp. xcvi. Ann. 4.
- Μενυχία, D. 31. *Munychia*, Portus Atticus, a quo murus 40 stadiorum protenditur, Athenarum urbem cum Piræeo connectens. *Thucyd.* lib. ii. In eo autem erat Dianæ Templum et Asylum, quo confugiebant ii, qui in Piræeo habitabant, item trierarchi et nautæ. *Ulpian.* ad locum hunc *Demosthenis*, cap. 31.
- Μενυχίων, D. 52. *Munychion*, mensis Atticus, sic dict. quod in eo sacrificia fierent *Dianæ Munychiæ*. *Suid.* Diana autem Templum habuit in *Munychia*, quæ portus erat Athenarum. *Pausan.* lib. i. Vide Μῆνες.
- Μυσήρια, Æ. 42. *Mysteria*; quæ et *Initia* et *Thesmophoria* vocantur. *Sigon.* lib. i. c. 4. A rege Erechtheo in honorem Cereris et Proserpinæ instituta: in Eleusine celebrabantur, dict. *Magna* et *Parva*, hæc Proserpinæ, illa Cereri sacra. *Petitus*, in *Leges Atticas*.
- Μυσῶν λεία, D. 22. *Myforum præda*. Proverbium in eos, qui male diripiuntur. Finitimi enim populi eo tempore, quo Telephus rex aberat, Myfos prædabantur. *Suid.*

I N D E X.

N.

Νέμεα, D. 27. *Nemea*, Ludi in *Nemea* (sylva quadam inter Phliuntem et Cleonas Achaiæ civitates) in honorem Archemori, aut, ut alii, Herculis celebrati. Erant vero trieterica; celebrari cœpta sunt Olymp. LIII. Ann. 2. *Simfon. in Chronico. Vide Natal. Comitem, lib. v. c. 3.*

Νύμφαρον, Æ. 56. *Nymphæum*, in Ponto situm (castellum vocat Portus ad *Suidam in voce Γύλων*) Atheniensibus talentum pro annuo tributo pendere solitum. Alii dicunt *Nymphæum* esse urbem Tauricæ Chersonesi maritimam, ad Pontum.

O.

Οἰνηῖς, D. 35. *Oenëis* tribus. Vide Φυλαί.

Ὀλιγαρχία, Æ. 3. *Paucorum Principatus*. Quatuor vero erant apud Athenienses Oligarchiæ; prima *Quadringentorum*, Alcibiadis tempore, Olymp. xcii. Ann. 1. Secunda *Triginta Tyrannorum*, Olymp. xciv. Ann. 1. Tertia, imposita ab Antipatro, Olymp. cxiv. An. 2. Quarta, a Cassandro, Olymp. cxv. An. 3. *Sigon. de Atheniensium Temporibus.*

Ὀλύμπια, Æ. 63. D. 27. *Olympia*; Ludi in honorem Jovis instituti A. M. 3174. *Petavius, Doctr. Temp. lib. xiii.* Quinto quoque anno celebrata juxta Olympiam Eliæ civitatem, magno totius Græciæ conventu. De authore non convenit; sed eorum institutio celebris est apud Chronologos Epochæ. Vide *Natal. Comitem, lib. v. c. 2.*

Ὀρχήστρα, Æ. 20, 58. *Orchestra*: Pars Theatri inter scenam et cuneos, in qua Senatores sedebant fabulas spectaturi; unde sumitur pro ipsis Senatoribus. *Juvenal. Sat. iii. ver. 178.*

——— similemque videbis

Orchestram et populum. ———

I N D E X.

II

Παγκράτιον, Æ. 60. *Pancratium*, certaminis genus ex pugilatu et lucta compositum. *Aristotel. Rhetor.* lib. i. c. 5. *sub fine*. In eo qui exercebantur, adversarios et pugnis ferire, et comprimere, et continere, et dejicere studebant: calcibus, genibus, dentibus, toto denique corpore utebantur. *Faber. Agonistic.* lib. i. c. 9, 10. *Pancratii Specimen* vide in *Pausan.* lib. viii.

Παλαιεὺς, (*passim*) *Pæaniensis*. *Pæania Superior et Inferior*, pagi Attici in tribu Pandionia. Ex horum uno erat Demosthenes. *Steph. Byz.*

Παλιζαν, D. 88. *Pæana canere*: (i. e.) Hymnos in Apollinis laudem. Latiori vero sensu sign. *carmina ob lætitiā decantare, et Deorum laudes celebrare*. *Suidas*.

Παναθήναια, Æ. 60. D. 34. *Panathenæa*, Latine dict. *Quinquatria*, Minervæ festa, Athenis ab Eriethonio primum instituta et vocata Ἀθηναῖα, postmodum instaurata a Theseo. *Pausan.* lib. viii. Erant autem duplicia, *Quinquennalia* quæ et *Magna*, æstate celebrata, *Annua* quæ et *Parva* dicebantur, vere acta. *Petitus*, in *Leges Atticas*. His festis Athletæ undique ad certandum convenerunt. *Suid.*

Πανδιονίς, Æ. 13. D. 9. *Tribus Pandionia*. Vide Φυλάξ.

Πάνεμος, D. 51. *Panemus* mensis Corinthiorum, Boëdromioni Attico respondens, uti et Bœotorum mensis *Panemus*. Macedonum autem *Panemus* cum Scirrophorione confertur. *Petavius*, *Doctrin. Temp.* lib. i. c. 30.

Παράλιοι, Æ. 51. *Paralii*: populi qui *maritimam Atticæ* regionem incolebant: Attici enim in *Pediæos*, sive *Campestres*, *Diacrios*, sive *Montanos*, et *Paralios* olim divisi erant. *Suidas*.

Παρείας, D. 79. *Pareas* dicitur serpens quidam, qui habet magnas et inflatas *genas*. *Hesych.* Fertur is vel non mordere, vel si mordeat, morfu non enecare, sed demorsam partem solum inflammare, nonnunquam et nihil afferre doloris. *Ætius, Med. Tetrabibl.* iv. serm. i. cap. 31.

Παραμεδς, Æ. 72. D. 12, 42. *Piræus*; Portus Athenarum, prius Curia. *Pausan.* lib. i. Ad ostia Cephisi fluv. 400 navium capax:

I N D E X.

distabat ab Athenis 35 stadia : muro a Themistocle urbi conjunctus. *Tbucyd.* lib. i. Hodie *Porlion*.

Πεντακόσιοι, Æ. 2, 9, &c. *Senatus Quingentorum*, maximæ auctoritatis Concilium; simile nostro Parlamento. Quinquaginta ex unaquaque tribu sorte delecti, 30 annos et supra nati: instituti sunt ut imperitæ Concionis consilia gubernarent: universam fere Reipubl. administrationem obibant: erant autem annui. *Sigon.* lib. ii. c. 3. Senatus habebatur quotidie, nisi dies esset ἄφετος, quales festi fuerunt, cum tota civitas feriaretur. *Petitus*, in *Leges Atticas*, lib. iii. Unde objicit Æschines Demostheni, quod in Senatu consultandum juberet festo die Æsculapii, c. 24. Vide *Πρυτάνεις*.

Περιρραντήριον, Æ. 58. q. d. *Circumspersorium*, *Vas Aqua lustrali plenum*, in foribus Templi a Casaubono, in Adyto ab aliis positum esse dicitur. *Rossæus*, lib. ii. c. 7. Hac aqua Sacerdotes atque æditui eos, qui intrabant, perspergebant. *Suid.* Quem morem his versibus in funere Miseni exprimit Virg. *Æneid.* vi. ver. 229.

*Idem ter socios pura circumtulit unda,
Spargens rore levi et ramo felicis olivæ;
Lustravitque viros. ———*

Πήληξ, Æ. 44. *Pelex*. *Peleces*, pagus Atticus in tribu Leontide. *Steph. Byz.*

Πλαταιαί, Æ. 95. D. 60. *Platææ*, urbs Bœotiæ: insignis illo prælio, in quo Pausanias Spartanus et Aristides Atheniensis Mardonium Xerxis ducem vicerunt, Olymp. LXXV. An. 2. *Sigon.* in *Temp.* Athen.

Πνύξ, Æ. 14. D. 17. *Pnyx*; locus concionis apud Athenienses, super rupem fundatus, ad mare spectans: ita dict. a consultorum aut subselliorum *densitate*, quæ Πυκνότης dicitur. *Suidas*.

Ποικίλη, Æ. 62. *Pœcile*, Latine *Varia*. Porticus Athenis clara sic dict. a Picturarum et Imaginum *varietate*. *Suidas*. Depicta erat in ea non tantum pugna Marathonia, sed et excidium Trojæ, et multa alia prælia, quæ Athenienses cum Persis et Lacedæmoniis commiserant victores. *Pausan.* lib. i. In hac porticu docuit Zeno Stoicus. *Laertius in Zenone sub initio*.

Πολέμαρχος, D. 52. *Polemarchus*: unus ex novem Archontibus: Belli procurationem peregre obibat: *Sigon.* lib. i. c. 5. decem

I N D E X.

- Imperatoribus præerat. Ibid. lib. iv. c. 5. Vide Στρατηγοί.
 Domi vero inter cives et peregrinos jus dixit. *Suidas*.
- Πόλλης, Æ. 80. *Pollis*, Spartanæ classis præfectus, inter Naxum
 et Paron a Chabria Atheniensi victus, Olymp. c. Ann. 4. *Sigon*.
 in Temp. Atheniens.
- Πομπεία, D. 5. *Convicium*. Translatio ducta est a Poetis, qui in
 Dionysiacis pompis plaustris vecti, quoscunque vellent, conviciis
 infectabantur. *Suidas*.
- Προαγών, Æ. 24. *Præludium decreti*, cum quid consultabatur an-
 tequam populus id scisceret. Idem fere ac
- Προβέλευμα, Æ. 40. *Senatusconsultum* seu *præconsultum*. Senatus
 enim de rebus decernendis (ex Solonis instituto) consultabat, pri-
 usquam ad populum perferrentur, ut vitia atque errores, siqui in-
 essent, ne forte in fraudem induceretur populus, deprehenderet.
 Quod si populus hoc consultum non comprobarit, in annum
 tantum valebat. *Sigon*. lib. ii. c. 3.
- Προεδρεύσα Φυλή, Æ. 2. *Tribus quæ præsidebat*. Sorte delecta
 erat Tribus, quæ in concione præsideret: quæque opem legibus
 et populari statui adversus improbos Oratores afferret. *Sigon*.
 lib. ii. c. 4. et *Æschines in Timarch*. Non eadem est ac Πρυτανεύ-
 σσα φυλή.
- Προεδρία, Æ. 28, 48. *Prima sedes*. Iis autem, qui honorem hunc
 adepti sunt, licebat et in Curia, et in Concione, et in quovis alio
 conventu illos, qui sedes occupassent, dimovere, atque ibi affi-
 dere. *Sigon*. lib. ii. c. 4. Hoc jus Orphanis eorum, qui pro pa-
 tria erant interfecti, indultum erat.
- Πρόεδροι, (*passim*) *Curiae Præsides*; decem erant. Ut enim Πρυ-
 τανεία in 5 Hebdomadas, sic Prytanes in 5 decurias, quo facilius
 expedirentur consilia, divisi erant. Prima decuria imperabat in
 1^{am} Hebdomadem, secunda in secundam, &c. Dicebanturque
 illi decem, qui in sua Hebdomade præerant, Πρόεδροι. Hi vero
 inter se fortiebantur imperia septem illorum Hebdomadis Die-
 rum, quibus præerant: quo fiebat ut e decem singularum Heb-
 domadum *Proedris* tres superessent, qui in suum non impera-
 rent diem. De his discrepant Authores; sed hanc sententiam
 sequitur Author *Argumenti in Androtionem Demostb.* et *Ulpianus*
 ad *Midiam*. pag. 2. Vide *Sigon*. lib. ii. c. 3. Fuerunt et alii
Proedri, numero novem ex singula tribu, præter Πρυτανεύσαν,

I N D E X.

- delecti, ut Concioni præfiderent. *Harpocrat. Petitus, in Leges Atticas, lib. III.*
- Πρόνοια, Æ. 36, 38. *Provida, Minervæ Epitheton; παρὰ τὸ προνοεῖν* ab *Herodoto, lib. VIII. cap. 37. dict. Προνοίη.* Alii dictam volunt, διὰ τὸ πρὸ τῆς ναῖς ἰδρύσθαι, quod ante templum collocaretur, quasi *Protemplaris. Suidas.*
- Πρυτανεία, Æ. 11. *Imperium Prytanicum, quod singula Tribus alternatim exercebat: durabat autem dies 35, seu 5 Hebdomadas. Πρυτανεία autem quatuor priorum tribuum explebat dies 36. Suidas.*
- Πρυτανεῖον, Æ. 66. *Prytaneum; locus Athenis, in quo Judices et Magistratus consultabant: in eo etiam alebantur publice Orphani et bene meriti de Republ. qui honos habebatur maximus. Suidas.*
- Πρυτάνεις, (*passim*) *Prytanes, Reipublicæ Principes et Rectores; Decima pars Senatus Quingentorum, qui Rempubl. administrabant. Quia enim multitudo 500 ægre poterat congregari, idcirco in decem classes pro ratione tribuum dividebatur Senatus; quæ, aliæ aliis succedentes, 35 dies imperabant. Sortes autem ducebantur, quænam Tribus in prima Πρυτανεία, quænam deinde in secunda, &c. imperaret. Tribusque, quæ imperium exercebat, dicebatur Πρυτανεύουσα. Suid. Sigon. lib. II. c. 3. Auctor Argumenti in Androtionem Demosthenis.*
- Πυανεψιών, D. 35. *Pyanepsion, mensis Atticus, dict. a festis Pyanepsis in honorem Apollinis hoc mense celebratis. Fabas enim, quæ Πύανα dicuntur, elixant hoc festo. Suid. Vide Μηνες.*
- Πύθια, Æ. 93. D. 27. *Pythia, Ludi quinto quoque anno, in honorem Apollinis, in Pythio Macedoniæ loco celebrati, quod Pythonem serpentem interfecerat. Prima quinquennalis Pythias celebrabatur, Olymp. XLVIII. An. 3. Simson. in Chronico. His præerant Amphictyones. De authore non convenit inter Scriptores. Vide Natal. Comitem, lib. IV. c. 10. et lib. V. c. 2.*
- Πυλαγόραι, Æ. 37, 38, &c. *Pylagoræ. Vide Ἀμφικτύονες.*
- Πυλαία, Æ. 39, 40. D. 50, 51. *Conventus Pylæus. Vide Ἀμφικτύονες.*

I N D E X:

P.

Ῥαμνέσιος, D. 9, 17. *Rhamnufius. Rhamnus*, pagus Atticus in tribu Æantide; *Steph. Byz.* a Marathone stad. 60. Oropum versus. *Pausan.* lib. i. Ita dict. a Rhamnis ibi nascentibus. *Eustath.* ad *Dionysii Περιήγησιν* ver. 456.

Ῥήτορες, (*passim*) *Oratores*: Decem apud Athenienses lecti erant, ut in Concione et Senatu publicam causam, re poscente, defenderent, a *Solone* instituti. Vocabantur et *Συνήγοροι, Advocati.* *Sigon.* lib. iv. c. 6.

Σ.

Σαβοῖ, D. 79. *Vox Bacchantium. Sabi* vocabantur a Thracibus ii qui *Sabazio* initiabantur. *Sabazius* autem secundum nonnullos idem est ac *Bacchus.* *Suid.* Corruptum videtur ex *Εὐβοῖ.* *Hen. Stephan.* in *Thesaur.*

Σαλαμίς, Æ. 61. D. 60. *Salamis*, Insula sinus Saronici; prælio celebris, in quo *Themistocles* Atheniensis et *Eurybiades* Spartanus *Xerxis* copias fuderunt, *Olymp.* LXXV. An. 1. *Sigon.* in *Temp. Athen.*

Σανίδιον, Æ. 67. idem videtur ac Ἐγκλημα: *Tabella*, in qua accusationis capita descripta erant. Vide Ἐγκλημα.

Σκιρροφοριῶν, seu Σκιροφοριῶν, Æ. 12. D. 55. *Scirrophorion*: mensis Atheniensium ultimus; dict. a *Sciris* *Minervæ* festis hoc mense celebratis, in quibus *Σκῖρα* (i. e. *Umbracula et Scenæ*) ad ambulandum fiebant. *Suidas.* Vide *Μῆνες.*

Σέγιον, D. 12. *Sunium*, hod. *Capo delle Colonne*: Pagus Atticus in tribu *Leontide*, supra *Marathonem.* *Steph. Byz.* Huic adjacet promontorium ejusdem nominis. *Pausan.* lib. i.

Στρατήγειον, Æ. 46. *Prætorium*: *Tabernaculum* Imperatorum in medio castrorum positum. *Suidas.* In hoc loco de rebus militaribus consultabant.

Στρατηγοί, (*passim*) *Exercitus Imperatores*: qui deni fuere ex singulis tribubus singuli, a populo in diebus *Comitialibus*, qui anni

I N D E X.

vertentis ultimi erant, (*Hofmann. in Lex. Univers.*) delecti. Prius omnes æquali erant imperio, ita ut singuli diem suum per vices imperarent: iis autem adjunctus erat Polemarchus undecimus, ut si forte illi paribus inter se sententiis de belli ratione contenderent, ipse in alteram partem inclinans omnem dubitationem eximeret. Postea autem unus tantum aut duo aut tres pro temporis necessitate missi sunt; quos dixerunt *Στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὀπλῶν*: cæteri domi officiis ad militiam spectantibus vacabant. *Sigon. lib. iv. c. 5.*

Σύγκλητος, D. 12, &c. Vide *Ἐκκλησία*.

Σύμβολον, D. 60. *Signum*, quod Judices Dicastrium ingredientes capiti impositum gerebant. *Ulpian. ad locum.*

Συμμορία, D. 30. *Classes* seu *Curiae*, quæ Athenis erant viginti. In has vero classes soli divites, et qui pecunias conferre poterant ad Reipubl. usus, conjecti erant. Centum viginti ex unaquaque tribu electi erant, ita ut singula Classis contineret homines 60. Rursus hi mille et ducenti in duas partes divisi erant, sexcentorum hominum utramque: ut altera pars ex ditioribus, altera ex minus divitibus constaret: æque rursus in duas, ut essent quatuor, unaquæque trecentorum virorum; ita qui ab alterutra parte erant, his primis tricenis ditioribus adhærerent. *Ulpian. ad Olynthiacam secundam, sub fine.* Postea legem tulit Demosthenes, ut trecenti locupletissimi cives triremes suis sumptibus instruerent. Vide *Budæum de Assē*, lib. v.

Σύνδικος, D. 42. *Σύνδικοι* apud Atticos dicebantur ii, qui Reipubl. patrocinantur; qui aut ad leges suadendas, aut ad Rempubl. apud exteras civitates defendendam sunt electi. *Sigon. lib. iv. c. 6.* Post exactos Tyrannos instituti erant. *Harpocrat.*

Συνεδρεύειν, *Æsch.* cap. 38. ait Calliam perfecisse *μὴ Συνεδρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας*, ne *Chalcidenses in communi Concilio Athenis convocato adessent*. Superbe se gerentibus Lacedæmoniis, socii defecerunt, Athenienses, Chii, Rhodii, Byzantii, Mitylenæi, Olymp. c. Ann. 4. *Simson. in Chronico.* Hi igitur *κοινὸν Συνέδριον* instituerunt, in quo delecti ex unaquaque civitate consultarent. Convenerat autem inter ipsos, ut confessus ille Athenis haberetur. *Diodor. Sicul. lib. xv.* Progressu temporis verisimile est alios Atheniensium fœderatos in hoc Concilium cooptatos, quales Eubœi et Cersobleptes; ut indicat *Æschines*.

I N D E X.

Igitur cap. 33. et 34. pro [*Græcorum Concilii jus*] reponendum est [*Sociorum Concilii jus*] id enim hic sign. *Συνεδρία*.

Σύνεδρος, *Confessor*, aut *Consiliarius*, *Æsch.* cap. 27, videtur accipi pro eo qui ab alio delegatus est, ut vices illius in confesso, ad quem mittitur, gerat.

Συντελεῖς, D. 30. *Contributores*. Trierarchi, qui plures simul unius navis instruendæ curam gerebant, *Συντελεῖς* vocabantur. Ipsa vero res, *Συντέλεια* (i. e.) *tributi*, seu *pecuniæ*, *collatio*. Suidas.

Σφήτλη, D. 55. *Spbettius*. *Spbettus*, pagus Atticus in tribu Aca-mantia : dict. a *Spbetto* Træzenis fil. *Steph. Byz.*

T.

Τάλαντον. (*passim*) De monetis valde discrepant Authores : sed Talentum Atticum a plerisque dicitur valere apud nos libras 175. Constat sexaginta minis : juxta illud Favini,

*Cecropium superest post hoc docuisse talentum,
Sexaginta minas, seu vis sex millia drachmas,
Quod summum doctis pondus perhibetur Athenis.*

Mina autem continet 100 drachmas, nostra moneta lib. LVIII. den. 4. Drachma valet 7 denar.

Τριάκοντα, *Æ.* 62. *Triginta Tyranni*. Cum Lyfander Spartanus Athenienses vicisset, dissoluta Democratia, Triginta viros eligi jussit, quibus Respublica gubernaretur, *Olymp.* xciv. Ann. 1. *Xenoph.* *Græc. Hist.* lib. ii. Hi abusi imperio, alios expulerunt, alios interfecerunt. A Thrasybulo, anno sequente, sublati. *Justin.* lib. v. cap. 9, 10.

Τριήραρχοι, *Æ.* 9, 80. D. 30, 31. *Triremium Præfecti* : Armamenta triremis et victum remigibus ex suis sumptibus dabant ; singuli singulis suis triremibus earundemque remigibus imperabant. *Sigon.* lib. iv. c. 5. Cui muneri obeundo ditissimi quique assignabantur. Aliquando autem erant duo, qui navem una instruerent, aliquando tres aut plures. *Suid.* Vide *Petitum*, in *Leges Atticas*, lib. iii. et *Budæum de Affe*, lib. iv. Tempus *Trierarchiæ* legitimum annus fuit. Vide *Συμμορία*.

Τριττὺς, *Æ.* 13. *Triens* seu *Curia* ; *tertia pars tribus*. Singula autem *Τριττὺς* in 30 *Γένη* divisa erat. *Harpocrat.* Vide *Φυλαί*.

I N D E X.

Ὑδωρ πρῶτον, Æ. 66. In Judiciis erat Clepsydra, vas foratum, in quod aquam infundebant, eamque fluere sinebant usque ad foramen; quæ cum effluxisset, nihil amplius dicere licebat. Unde Demosth. cap. 45. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι λαλεῖν. Qua in re ne fraus esset adhibita, assedit quidam minister, dict. Ἐφύδωρ, qui aquæ æqualitatem accusatori et reo infundebat. *Sigon.* lib. iii. c. 4.

Ἦς, D. 79. *Hyes.* Bacchi Epitheton : quod ei sacrificatur, tempore pluvio. *Suidas.*

Ἵπωμοσία, D. 30. vocabatur dilatio judicii, cum quis aut peregrinationem, aut morbum, aut aliquid hujusmodi causaretur, jurejurando interposito se postea ad judicium accessurum. Et hoc facere dicebatur Ὑπόμνυσαι. *Suidas.*

Φ.

Φαληρεὺς, D. 12. *Phalerensis.* *Phalerum*, pagus Atticus in tribu Antiochide, *Suid.* et navale. *Pausan.* lib. i. Ex hoc natus est Demetrius ille Phalereus, Theophrasti discipulus.

Φλυεὺς, (*passim in D.*) *Pblyensis.* *Pblyia*, pagus Atticus in tribu Cecropide. *Steph. Byz.* Euripidis Poëtæ patria. *Suidas.*

Φρεάρριος, (*passim in D.*) *Phrearrbius.* *Phrearrbi*, pagus Atticus in tribu Leontide, ab Heroë Phrearrho dict. *Steph. Byz.* Ex hoc ortus est Neocles, Themistoclis pater. *Plut. in Themistocle.*

Φρυγώνδας, Æ. 44. *Pbrynondas* : Hospes Atheniensis belli Peloponnesiaci tempore, insignis impostor. Ab eo improbi vocantur *Pbrynondæ.* *Suidas.*

Φυλαί, (*passim*) *Tribus.* A Cecrope institutæ erant quatuor; deinde a Clisthene, Olymp. LXVI. An. i. pulsus Pisistratidis, decem sunt factæ novisque nominibus vocatæ. Quo fit, ut numerus plerorumque Magistratuum fit densus. *Sigon.* lib. iv. c. 1. Eæ autem a decem Heroibus, qui postea Ἐπώνυμοι sunt dicti, appellantur. Tribus vero hæ sunt,

I N D E X.

Κεκροπίς, a <i>Cecrope</i>, 'Ερεχθίδης, ab <i>Erethæo</i>, Πανδιονίς, a <i>Pandione</i>, Αιγυήϊς, ab <i>Ægæo</i>, 'Ακαμαντίς, ab <i>Acamante</i>, Thesei filio. Λεοντίς, a <i>Leonte</i> Atheniensi. 'Ιπποδοωντίς, ab <i>Hippodæonte</i> Neptuni fil. 'Αντιοχίς, ab <i>Antiocho</i> Herculis fil. Αϊαντίς, ab <i>Ajace</i> Telamonis fil. Οϊνηίς, ab <i>Oëneo</i> Pandionis fil.	}	Atheniensium Regibus:
--	---	-----------------------

Jul. Pollux, lib. viii. c. 9.

His additæ sunt duæ alteræ, 'Αντιγονίς, quæ postea 'Αττάλις, et Δημητριάς, quæ postea Πτολεμαίς vocabatur. *Plutarch. in Demetrio sub initio*. Singula Tribus in tres Curias, quas Τριτύας vocant, erat divisa.

Φυλή, *Æ.* 62, 63, 65. *Phyle*. Pagus Atticus in tribu Oeneïde, Tanagræ finitimus; *Strabo*, lib. ix. ab Athenis c stad. distabat; in ea castellum erat valde munitum, quod Thrasybulus contra Tyrannos occupavit. *Steph. Byz.*

Φωκικὸς Πόλεμος, *Æ.* 47. D. 7. Phocense Bellum, quod et Sacrum vocatur; Phocesens enim cum Templum Delphicum spoliassent, et campum Cirrhæum excoluissent, in Amphictyonom Concilio damnati sunt, et a Locris et Bæotis finitimis populis bello petiti Olymp. cvi. An. 2. Tandem, cum varia fortuna per decennium dimicassent, a Philippo Macedone victi sunt. *Diodor. Sicul. Histor.* lib. xvi.

X.

Χαιρώνεια, *Æ.* 21, 62. *Chæroneæ*. Celebris illa apud Chæroneam pugna, in qua Philippus Thebanos et Athenienses fudit, commissæ erat, Olymp. cx. An. 3. *Simson. in Chronico*.

Χειροτονεῖν, *Æ.* 7. D. 9. *Suffragiis creare*. Χειροτονία, *Manuum porrectio*, suffragium, nimirum ut in quem plures manum sustulissent, quemque ejusmodi voluntatis indicio probassent, is magistratum adeptus diceretur. Ad leges etiam jubendas et decreta de Republ. sciscenda adhibebatur. *Sigon.* lib. iv. c. 1.

I N D E X.

Χορηγός, Æ. 20. *Ludi præfectus* seu *editor*, qui Dionysiis et Parthenæis choros curabat et ducebat: victum etiam saltantibus suppeditabat. Designabat autem *Χορηγὸς* singula Tribus suos. Maximus hujus officii et honor et præmium. *Sigon.* lib. iv. c. 4. Pro chororum varietate erant quoque diversi. Alii enim præfuerunt.

Χοροὶς κυκλικοῖς, Æ. 85. *Choris Cyclicis*, seu *orbicularibus*; quos et Dionysiacos appellant Athenienses. Solus Dithyrambicus chorus erat Cyclicus, cæteri enim fere *Τετραγῶνοι*. Aliquando solutis, aliquando consertis manibus saltabant. *Hofmannus* in *Lex. Univers.* Variis flexibus in numerum se movebant, quos nominabant *Στροφάς*, *Ἀντιστροφές*, et *Ἐπωδάς*. Lyrici enim Poëtæ cum tibiis et choris versus suos canebant, quos ideo appellat *Aristophanes*, in *Nub.* ver. 332.

Κυκλίων χορῶν ὁσματοκάμπτας.

Χρηματίζειν, D. 53. *de rebus ad Rempublicam spectantibus consultare, deliberare.* Unde *Χρήματα* dicuntur *πράγματα*, *res*, *negotia*.

Ψ.

Ψήφισμα, (*passim*) *Decretum*, *plebiscitum*, temporis ac necessitatibus populi accommodatum, nullis receptis legibus adversari debet. *Petitus*, in *Leges Atticas*. Erant etiam Senatus *Ψήφισματα* (dict. etiam *Προβούλευματα*) sine consensu populi scripta; quæ si in Concione populi non promulgarentur, ejusque suffragiis confirmarentur, non erant plusquam annua: sin populi accederet calculus, diutius valebant. Scribebant non tantum Prytanes, sed et alii Senatores. *Sigon.* lib. ii. c. 3. Hujus autem scribendi ratio ea fuit, ut Oratoris aut Senatoris, qui scisceret, et Tribus Prytanæatum gerentis nomen ei affigeretur. Ut est in *Demosth.* cap. 9. *Archonte Mnesiphilo, Hecatombaionis die ultimo, Pandionia tribu Prytanicam potestatem exercente, Demosthenes Demosthenis F. Pæaniensis retulit, &c.* *Sigon.* lib. ii. c. 4.

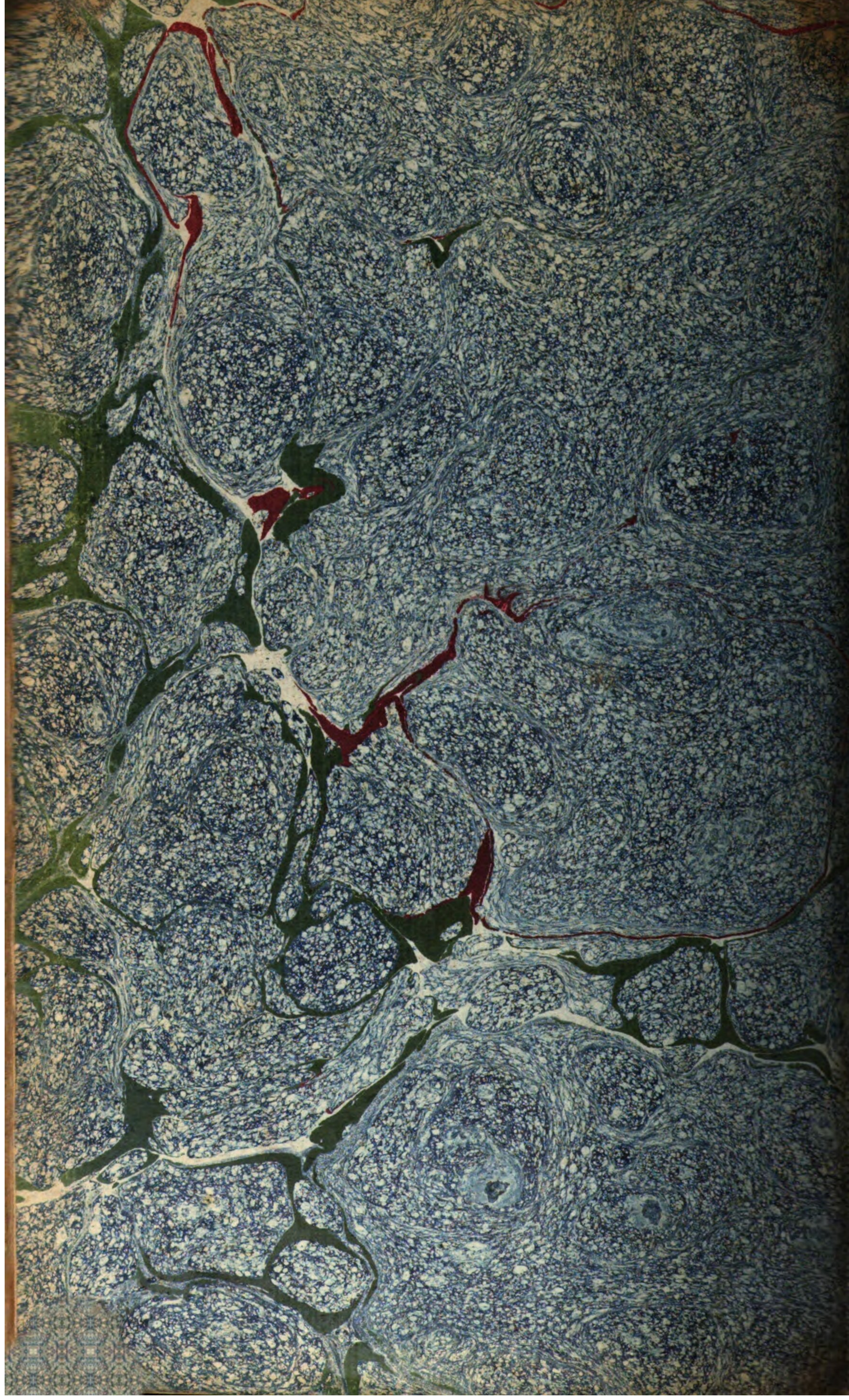
F I N I S.

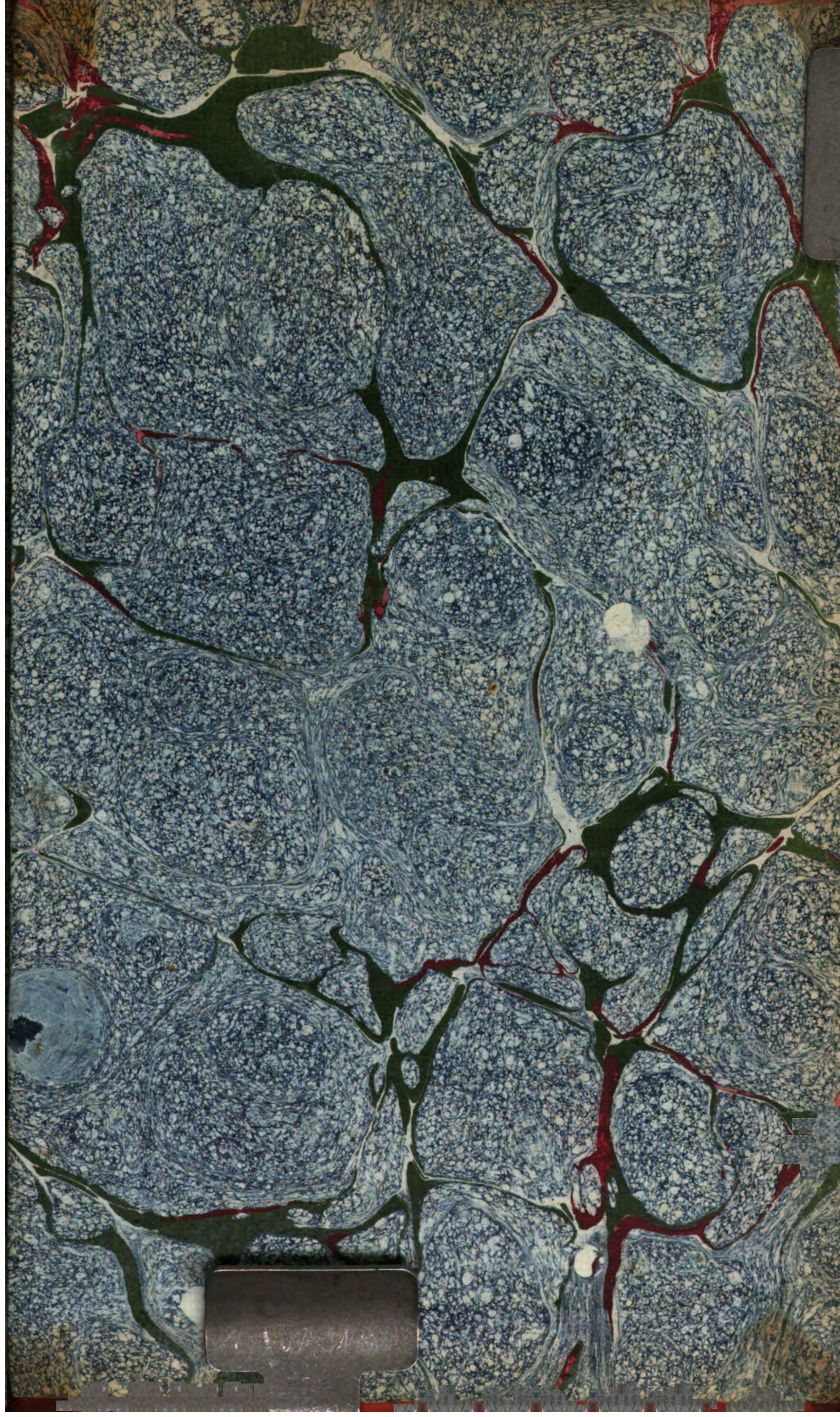
DAMUS tibi in manus, lector, istas celeberrimas orationes Æschinis in Ctesiphontem, et Demosthenis pro Corona, qua potuimus fide, typis impressas. Inferiori paginæ parti subjunximus, ex virorum eruditorum Annotationibus, eas potissimum, quæ visæ fuerunt utiles ad explanationem difficilium, si qui sint, locorum. Textus fere idem est ac is, quem *Foulkes* et *Freind* in sua editione exhibuerunt. Non tamen ea fuit in nobis religio, quæ prohibuerit, quo minus emendationes Reiskii sæpius, semel atque iterum Taylora, Marklandi, et Toupîi, adhiberemus: eas præsertim, quas sancivit MSS. auctoritas. Nihil, præter hæc, est, de quo te monitum volumus. Valeas igitur, et te persuasum habeas, modo si vel minimum adjumenti, ex hoc opere, qualecunque sit, ad uberores in Literis Græcis profectus, sis percepturus, votis nostris plene satisfactum fore.

EDITOR.

COLL. ÆN. NAS.

Nov. 2, 1801.

Aeschines

Aischinu ho kata Ktēsēphōntos kai Dēmosthenus ho peri stephanu logos cum
delectu annotationum praecipue e Taylora, Marklando, Reiskio ; In usum
iuventutis academicae

Oxonia 1801

A.gr.b. 119

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10234503-5